

DICȚIONAR

ROMÂN – GREC (greaca veche)

LITERA E-

La DICȚIONAR IAONIDU pagina 640

ε = a cincia literă din alfabetul grecesc, ce se pronunță epsilon. Care cu o dungă deasupra é = cinci, 5. Iar ε dungă dedesubt înseamnă cinci mii. 5000.

ě. ě! și ě, ě! = ei! ei ! vai! vai! a! ah! ó! oh! of!

έ. έ. έέ?, έε (cădere pricinuită din ός) = pe el însuși, pe care. Cum: όι έ μέγαν περ έόντα, ώσαν άπό σφείων = pe care l-au izgonit, i-au dat brânci, cu cât era de mare. La Homer.

ěα! = oh! ah!. Cum: έα, πάτερ! = ah tată! La Calimah. έα δή = ei bine, să vedem. έα μόλα = aida! curaj! Îndemnarea vâslaşilor la pești.

ěα έα! = ei, ce.

ěα în loc de ήν, ήμην, din ειμί. După dialectul ionic. Cum: τότε κοῦρος έα = atunci eram tânăr. La Homer.

ěα, din έάω. = lasă.

έα, din έάς = ale sale. Cum: έà πρòς δώμαθ' έκαστος = fiecare la casa sa. La Homer. Vezi și έϋς și έòς.

ěα în loc de έαε din έάω.

έαα, în loc de έã, din έάω = lasă.

έαασκον din έάω! La Homer. În loc de: είασκον.

έαγα , έαγην în loc de ήγα, ήγην din άγω.

έαγμα. τος. τό. = ciob, frântură, spărtură.

έαδα, έαδον, έαδεν, έαδòς din άδω.

έακα, în loc de έιακα, din έάω.

έαλην, din άλημι.

έαλωκα în loc de ήλοκα, έάλων în loc de ήλων din άλίσκω.

έ??ν din έάω.

έν = de, de va, de cumva, de se va, de care cumva, dacă) έν και = dacă) έν πòς = dacă cumva, de cumva) έν ποτέ = dacă vreodată) έν μή = de nu, dacă nu) έάντε = fie, έάν περ = măcar. ώς έν = cum. ός έν = oricine, fiecare) ό έν = fie ce) όπου έν = ori unde.

ἐάνδανον în loc de ἤνδανον din dialectul atic: din ἀνδάνω.

ἐανὸς. ὁ sau ἐανὸς ἐανόν τό (din ἔω, ἐάω, sau din ἰέω, ἴημι se găsește și εἰανὸς, ἰα νός = haină scumpă, subțire, delicată, și voal, vâl, mahramă de obraz, și orice subțire, alb și frumos. La Homer, Suida și Sf: Grigore.

ἔανται în loc de ἤνται și ἔαντο în loc de ἤντο din ἤμαι, după dialectul ionic.

ἔαξα în loc de ἤξα din ἀγω.

ἔαρ, ἔαρι, și ἤρ-ρος -ρι, și ἔυαρ = primăvară, πρὸς ἔαρ ἤδη = lângă primăvară. ἔαρος = la primăvară, de primăvară) ἤρι = de primăvară, și în revărsatul zorilor. La Apolonie, Rod: și Arat. ἔαρ εἶαρ = mustul, umezeala din orice. εἶαρ ἐλαίης = untdelemn. Și după asemănare: și sângele, grăsimea, osânza. ἐαρινὸς -νή -νὸν și ἠερινὸς ἔαρτερος, ἐαρινὸς, ἐαρόεις = de primăvară, primăvăratec, ἐαρινὴ ὥρα = timpul primăverii, primăvara. ἐαρίζω -ομαι = petrec primăvara, primăvărez, și mă răcoresc ca primăvara, iau aer de primăvară, și înfloresc, înverzesc ca primăvara. ἐαρζομένου παρὰ τὸν ἀσγιαλὸν = petrecând primăvara pe țărnișele mării. La Xenofon. τῆς χώρας ταῖς χειμεριναῖς ἐαρίζουσαις τροπαῖς = locul în iarnă ca primăvara se arată. La Zopir. Λιμῶνες ἄνθεσι ἐαρίζουμενοι = livezile înfloresc, înverzesc ca primăvara.

ἐαρίδεπτος. ὁ.ἡ. πτον și ἐαράδρεπτος (ἔαρ, δρέπτω) = strâns, adunat, tăiat, cosit

PAGINA ....

secerat de cu primăvară. La Pindar și Dionisie Alicarnasefs.

ἐαρίζω -ομαι) ἐαρινὸς -νή -νὸν) vezi ἔαρ.

ἐαρόδρεπτος vezi ἐαρίδρεπτος.

ἐαροτρεφῆς -έος. ὁ.ἡ. ρὲς și ἐαροτροφῆς, ἐαρότροφος (ἔαρ, τρέφω) = crescut, înflorit, odrăslit de cu primăvară.

ἐαρόχροος -χρους. ὁ.ἡ. χρουν (ἔαρ, χροά) = cu față de primăvară, cu față verde, frumoasă, și proaspăt după asemănare tânăr.

ἄρτερος -τέρα -ερον vezi ἐαρινός. La Nic:

ἐὰς din ἐὸς = ale sale.

ἔας în loc de ??ς din ἐομί.

ἐ?ς în loc de ἐάω.

ἔασα, în loc de ἤσα, din ἄδω după dialectul atic.

ἔασα din ἐάω.

ἔασι, ἔασσι, în loc de εἰςὶ din εἰμί din εἰμί după dialectul ionic.

ἔάσκω, în loc de ἐάω după dialectul ionic.

ἔασσα –ας în loc de ἔασα –ας, οὔσα –σης din εἰμί.

ἔασφόρος vezi ἔωσφόρος.

ἔαταί, ἔατο, în loc de ἤνται, ἤντο, din ἤμαι.

ἔατέον vezi ἐάω.

ἔαυηφὸρος vezi ἐωσφόρος.

ἑαυτότης –τος. ἡ vezi ἑαυτοῦ.

ἑαυτοῦ (din ἔο, αὐτοῦ) ἑαυτῆς = lui, lui-și, ei, ei-și) ἑαυτ?? –τῆς = ἰși, lui-și, ei, ei-și ἑαυτὸν –τῆν = pe sine, pe însuși sine) ἑαυτοῖς –ταῖς = ἄ-și, lor-uși) ἑαυτῶν = sale, lor. ἑαυτούς –τάς = pe ei, pe ele) ἑνἑαυτ? = întru sine. Πρὸς ἑαυτὸν –τῆν = la sine, către sine) ἑαυτότης = însușime. La Proclu.

ἐάφθην în loc de ἤφθην din ἄστομαι, și în loc de εἰφθην din ἔπομαι. La Homer.

ἐάω = mă satur, însă cu îndoială. La Homer.

ἐάω și ἐιάω. εἰακα. εἰασα, ἔαον, εἶον din ἔω) = las, slobod, iert. La Homer. ἑατέον = trebuie să lăsăm.

ἐάων în loc de ἐῶν, din ἐὸς, și ἐὺς.

ἔβα, în loc de ἔβη, ἔβαν în loc de ἔβησαν din ἔβην, βῆμι) ἔβα, în loc de ἔα, ἔβασον în loc de ἔασον din ἐβάω în loc de ἐάω.

ἐβάω vezi ἔβα.

ἔβδεμ, în loc de ἐπτά după dialectul eolic.

ἔβδεμήκοντα, în loc de ἐβδομήκοντα, după dialectul doric. La Eraclid.

ἔβδομαγενῆς –εός. ὁ.ἡ νῆς ἐβδόμη, γείνομαι) = născut la a șaptea zi a lunii, sau la a șaptea săptămână. La Erodian.

ἔβδομαγέτης –του. ὁ (ἔβδομος, ἐγέτης) = al șaptelea comandir. La Eshil.

ἑβδομάδα –ας. ἡ ἑβδομαδικὸς, κῆ –κὸν) ἑβδομαῖος –αία –αῖον) ἑβδομάκις vezi ἑβδομὰς.

ἑβδομὰς –δος. ἡ. ἑβδομάδα = numărul de al șaptelea. Și după asemănare: a șaptea zi, și a șaptea săptămână) ἑβδομαδικὸς = de a șaptea număr, zi, rând etc. ce privește la a șaptea zi, număr, rând etc. și toată săptămâna odată) ἑβδομαῖος = la a șaptea zi, după a șaptea zi. ἑβδομάκις = de șapte ori. ἑβδόματος, ἑβδομος = al șaptelea, la rând, la număr, zi, etc. τὰ ἑβδομα = sorocul de șapte ani. La Biblie. ἐβδόμη se înțelege pe dinafară: ἡμέρα, adică ἐβδδόμη ἡμέρα = a șaptea zi.

ἑβδόμη ἐπ' εἰκάδι = a douăzeci și șaptea zi a lunii. ἑβδόμη ἰσταμένου = a șaptea zi a lunii.

ÎN MANUSCRIS PAGINA 1581

IOANIDU Pag: 641-2

ἑβδόμη φθίνοντος –λήγοντος –παυομένου = a douăzeci și patru zi a lunii. ἑβδομεσοῦντος, și ἑβδόμη ἐπὶ δέκα = a șaptesprezecea zi a lunii)

ἑβδομεύω = a șaptea zi prăznuiesc, sărbătoresc.

ἑβδόματος –ἀτη –στον) ἑβδομέω(ἑβδόμη –ης. ἢ vezi ἑβδομάς.

ἑβδομήκοντα. οἱ. αἱ. τὰ și ἑβδομήντα = șaptezeci, cele șaptezeci.

ἑβδομηκοντάκις = de șaptezeci de ori) ἑβδομηκοστὸς = al șaptezecilea.

ἑβδομηκοντάβιβλος. ὁ.ἡ. λον (ἑβδομήκοντα, βίβλος) = carte în șaptezeci de capete, în șaptezeci de capitale, în șaptezeci de părți împărțită. La Fotie.

ἑβδομηκονταἕξ (ἑβδομήκοντα, ἕξ) = șaptezeci și șase.

ἑβδομηκονταετῆς –έος. ὁ (ἑβδομήκοντα, ἔτος) și ἑβδομηκοντούτης –τοῦτις) = de șaptezeci de ani.

ἑβδομηκοντόδυσος. ὁ.ἡ (ἑβδομήκοντα, δύο) = cel de a șaptezeci și două. La Plutarh.

ἑβδομηκοντούς. ὁ ἑβδομηκοντούτις. ἢ vezi ἑβδομηκοντετής.

ἑβδομηκοστὸς –στή –στον vezi ἑβδομήκοντα.

ἑβδομήντα vezi ἑβδομήκοντα.

ἕβδομος –μη –μον vezi ἑβδομάς.

ἑβεβλήμην din βάλλω.

ἕβελος –ου. ἢ în loc de ἕβενος, la Suida, însă cu îndoială.

ἑβένινος –ίνη –ινον vezi ἕβενος.

ἑβανοποιὸς. ὁ.ἡ. ὄν (ἕβενος, ποιέω) = lucrător, meșter de abanos.

ἕβενος –ου. ἢ = abanos. La Sfântul Grigore, Plutarh, Erodian și Teocrit) ἑβενινος = de abanos.

ἕβην, ἕβησα, din βαίνω.

ἑβήσατο, din βήσομαι, βαίνω.

ἑβίους, din βιόω.

ἑβίσκος –ου. ἢ sau mai bine: ἰβίσκος = nalbă sălbatecă, cașul porcii. La Pliniu.

ἑβίων din βιόω.

ἕβλαβον, în loc de ἐβλάβησαν, din βλάπτω după dialectul ionic.

ἕβλαμμαι, în loc de βέβλαμαι, din βλάπτω, după dialectul atic.

ἑβλάστηκα, în loc de βεβλάστηκα după dialectul atic:

ἑβλαστηκῶς, în loc de βεβλαστηκῶς, din βλσατάνω. La Etimologicon.

ἔβλητο, în loc de ἐβέβλητο, din βάλλω. La Homer.

ἐβουλέατο, ἐβούλευντο, în loc de ἐβούλομαι, după dialectul ionic.

ἐβουλήθη, din βουλέομαι.

ἐβραΐζω) ἐβραϊκὸς –κῆ -κὸν –κῶς) ἐβραῖος –αῖα –αῖον) ἐβράϊσσα –σης. ἢ vezi ἐβραῖς.

1)ἐβραιόπαιδον –οῦ . τό (ἐβραῖος, παῖς) și ἐβραιόπουλον = copil de evreu, onreiaș.

2)ἐβραιόπουλον –ου. τό (ἐβραῖος, πῶλος) vezi ἐβραιόπαιδον.

3)ἐβραῖς –δος. ἡ = țara evreiască, limba evreiască, și evreică, jidovoaică. ἐβραῖος = evreu, evreu, jidov. ἐβραῖα ἐβράϊσσα = evreică, jidovoaică. ἐβραϊκὸς = evreiesc, de evreu, ce privește la evreu) ἐβραϊκῶς, ἐβραῖστί, = evreiește. ἐβραΐζω = grăiesc limba evreiască, evreiește, și mă port ca evreii. ἐβραῖσμός = ebraism, purtare evreiască, năravuri evreiești.

ἐβραῖσμός –οῦ. ὁ ἐβραῖστί vezi ἐβραῖς.

PAGINA 1582 EB-EG. IOANIDU pg.642

ἔβρω, din βρῶμι.

ἐβρωζᾶμην, în loc de ἐβοησάμην, după dialectul doric.

ἐβώσθη, în loc de ἐβοήθη, din βοάω, după dialectul ionic.

ἔγγαγγις vezi γαγγίτης.

ἔγγαιος –αῖα –αιον vezi ἔγγειος.

ἐγγαλακτόομαι –οῦμαι (ἐν, γαλακτόομαι) = mă amestec cu lapte, sau mă prefac, mă schimb în lapte, la Teofrast unde poate că-i mai bine ἐκγαλακτοῦμαι.

ἐγγαληνίζω (ἐν, γαλήνη) = mă astâmpăr, mă liniștesc, mă îmblânzesc. La Diogen Laertie.

ἔγγαλος. ὁ.ἡ. λον (ἐν, γάλα) = cu lapte, ἔγγαλον πρόβατον = oaie cu lapte. La Esih:

ἐγγαμέω –ῶ, ἐγγαμίζω vezi ἐγγάμιος.

ἐγγάμιος. ὁ.ἡ.ον (ἐν, γάμος) = de nuntă, de căsătoriei, de măritat, de însurat, ce privește la nuntă, la căsătorie, la măritiș, la însurare. La Proclu. ἐγγαμέω, ἐγγαμίζω, = căsătoresc, mă căsătoresc, însor, mă însor, mărit, mă mărit, și mă împreunez cu muiere, cu bărbat, înțelegându-se și înăuntru. La Esih:

1)ἐγγαστρία –ας. ἡ (ἐν, γαστήρ) = îngreoiala muierii, îmboțoșala, sarcina muierii.

2)ἐγγαστρίζβυθος cu greșeală în loc de ἐγγαστρίμυθος, la Lucian.

ἐγγαστρίζομαι (ἐν, γαστήρ) = mă aflu în pânțece. La Fotie.

ἐγγαστρίμαντις –εως. ὁ.ή (ἐν, γαστήρ μάντις ἤ ἐγγαστρίμυθος, ἐγγαστρίτης, ἐνστερνομαντία, ἐνστερνμάντις, στερνομάντις, ἐντερόμαντις, πύθον = ventriloc, engastriloc, engastrimit, sternomat, vrăjitor, ghicitor, ghicitor din pânțece, cel ce grăiește cu gura închisă ca din pânțece. La Esih: Polidevc, ἤ Fotie.

ἐγγαστριμάχασρα –ας. ἡ (ἐν, γαστήρ, μάχαιρα) = cuțit în pânțece, la stomah, întelegându-se: lacom, mâncăcios, nesățios, legumareț. La Ateneu.

ἐγγαστρίμυθος. ὁ.ή. θον (ἐγ, γαστήρ, μῦθος) vezi ἐγγαστρίμαντις. La Galino.

ἐγγάστριος. ὁ.ή. ον (ἐν, γαστήρ) = cel din pânțece, ἤ muiere grea, însărcinată, îmborțoșată, îngreoiată.

ἐγγαστρίτης –ου. ὁ (ἐν, γαστήρ) vezi ἐγγαστρίμαντις. La tâlcuitorul lui Aristofan.

ἐγγαστρόνω –νομαι vezi ἐγγαστρόω

ἐγγαστρόω –ῶ. ἐγγαστρόνω (ἐν, γαστήρ) = îngreoiiez, îmborțosez, înburtoșez o muiere, însărcinez o muiere. La Nic: ἤ Teodorit) ἐγγαστρόνομαι = mă îngreonez, mă îmborțosez, mă înburtoșez, prind prăsilă) ἐγγάστρωμα, ἐγγάστρωσις = îngreonare, îngreoiere, îmborțosare, înburtoșare, sarcina muierei) ἐγγαστρωμένη = grea, îngreuiată, îngreunată, îmborțoșată, însărcinată muiere.

ἐγγάστρωμα –τος. τὸ ἐγγάστρωσος –εως. ἡ vezi ἐγγαστρόω.

ἐγγάω = netrebnic: din care ἐγγέγα, ἐγγέγατον, în loc de ἐγγίγνομαι = sunt înăuntru, mă nasc înăuntru.

ἐγγεγύηκα, în loc de ἐγγύηκα, din ἐγγυάω.

ἐγγεῖβατα –των. Τὰ (ἐν, ἐγγεῖον, βαίνω) = niște figuri, ce se puneau într-un vas plin de apă ἤ care se mișca, se plimba prin apă după cântecele ce le cânta, sau după cântecele păsărilor, lucru de vrăjitoare.

ἐγγεῖνω –ομαι, ἤ ἐγγένω –ομαι, ἐγγενάω –ομαι (ἐν, γείνομαι, γεννῶ) = nasc, mă nasc.

PAGINA 1583 IOANIDU pagina:645

Înăuntru. ἐγλάς ἐγγεῖνωνται = să nasc viermi înăuntru. La Homer.

ἐγγειος –εία –ειον ἤ ἐγγαιος, (ἐν, γῆ, γεῖα) = cele din pământ, ale pământului. ἐγγειος κρηῖσις = avere stătătoare, nestrămutată, nemișcătoare, moșie, acaret, împrejmuiri, vii etc. ale moșiilor. ἐγγεῖοι τόκοι = veniturile pământului. La Dem:

ἐγγειοτόκος. ὁ.ή. κον (ἔγγειος, τέκω, τίκτω ἔγγεοτόκος) = cel ce naște pe câmp, pe pământ. ἐγγειότοκος = ce se naște pe câmp, -pe pământ.

ἐγγειόφυλλος. ὁ.ή. λον (ἐν, γῆ, φύλλον) = cu frunzele pe pământ, ce-și întinde frunzele pe pământ. La Teofrast.

ἐγγείσωμα -τος. τό (ἐν, γείσων) = spărtură de cap, ce se cufundă în cap. La Galino.

ἐγγείτιος. ὁ.ή. ον (ἐν, γείτων) = vecin, răzoraș, alăturaș, răzaș.

ἐγγελαστής -στοῦ. ὁ.ή. vezi ἐγγελάω.

ἐγγελάω -ῶ (ἐν, γελάω) = râd de oarecine, îmi bat joc de oarecine, și glumesc cu râsuri, cu mucalâtlicuri, zâmbesc a râde. ἄυμα ἐγγελῶσα κύμασιν = aerul, vântul cel dulce, ce râde talazurilor, ce bate dulce. La Sofocli. ἐγγελαστής = mucalit, batjocoritor, batjocoră.

ἐγγενάω -ῶ, ἐγγεννάω -ομαι. La Climent. ἐγγείνω) ἐγγενέτης, ἐγγενής = pământean. ἐγγενής = fiire, din fire nouă dat, din naștere, și rudă, al neamului, tot de acel neam. La Sofocli) ἐγγενῶς = după lege, ca o rudă. La Sofocli.

ἐγγενέτης -του. ὁ ἐγγενής -έος. ὁ.ή. vezi ἐγγενάω.

ἐγγένω -ομαι vezi ἐγγείνω.

ἐγγενῶς vezi ἐγγενάω.

ἐγγεστόκος, ἐγγετόκος vezi ἐγγειοτόκος.

ἐγγέυω -ομαι (ἐν, γεύω) la Polidevc vezi γεύω.

ἐγγηγενής -έος. ὁ.ή. νῆς (ἐν, γηγενής) = tot dintru acel pământ născut, ieșit, pământean. La Eraclid, ce s-a născut, a ieșit, a crescut din pământ, pământean.

ἐγγήραμα -τος. τὸ vezi ἐγγηράσκω.

ἐγγηράσκω, ἐγγηράω (ἐν, γηράσκω) = îmbătrânesc în oarece, cu oarece lucrare) ἐγγήραμα = lucru cu care a îmbătrânit oarecine, și odihnă la bătrânețe, căutarea bătrâneților.

ἐγγηρατροφέω -ῶ (ἐν, γηροτροφέω) = hrănesc pe oarecine la bătrânețe, îngrijesc de bătrâni. La Polidevc.

1) ἐγγίνομαι, ἐγγίνομαι (ἐν, γίνομαι ἔντελέθω) = sunt, vin, mă aflu, mă nasc înăuntru. ἐγγινόμενος = fiire, din pământ. ἐγγίνεται δειλ?? = fiire se întâmplă la cel nevoiaș, la cel leneș, la cel sfios, fiire lucru este de un nevoiaș, - de un leneș, - de un sfios. ἐγγίνεσθαι = se întâmplă, și trece multă vreme. Cum: χρόνων ἐγγεγενημένων = multă vreme a trecut la mijloc, La Dem:

2) ἐγγινώσκω (ἐν, γινώσκω) = cunosc, înțeleg, aflu, gălesc oarece,. La Areteu.

3) ἐγγίζω. din care ἐγγίσω, ἐγγιῶ, ἤγγικα (ἐγγύς) = apropii oarece, mă apropii de oarece. La Polidevc.

ἐγγίνομαι vezi ἐγγίνομαι.

ἔγγιον vezi ἐγγύς.

ἔγγιπμα –τος. τό. = apropiere, ripăire (din ἐγγίζω)

1) ἔγγιστα, ἔγγιστοε, ἐγγίων vezi ἐγγύς.

2) ἐγγισωμα cu greșeală în loc de ἐγγείσωμα.

MANUSCRIS pagina 1584. IOANIDU pag. 644

ἐγγλαυκος. ὁ.ή. κον (ἐν, γλαυκός) = albăstrui, ce bate în albastru, albastru deschis.

ἐγγλάφω vezi ἐγγλύφω.

ἔγγλισχος. ὁ.ή. χρον (ἐν, χλίσχος) = cleios, clisos, vâscos, lipicios.

ἐγγλυκάζω vezi ἐγγλυκαίνω.

ἐγγλυκαίνω, ἐγγλυκάζω, ἐγγλύσσω (ἐν, γλυκός) = îndulcesc oarece, îi dau gust dulce. ἐγγλύσσει = este cam dulce. ἔγγλυκος = dulcișor, cam dulce.

ἐγγλυκος ὁ.ή. κον) ἔγγλυκος. ὁ.ή. κυ vezi ἐγγλυκαίνω.

ἔγγλυμμα –τος. τὸ vezi ἐγγλύφω.

ἐγγλύσσει vezi ἐγγλυκαίνω.

ἐγγλύφω, și ἐγγλάφω, (ἐν, γλύφω) = însap, sap oarece, scobesc în oare ce, cum: în piatră, în lemn, etc. ἔγγλυμμα = orice este săpat, sculptat, scobit înăuntru. La Temistocle.

ἐγγλωσσοτυπέω -ῶ (ἐν, γλωσσα, τύπτω) = îmi joacă limba în gură, adică prea mult vorbesc, -grăiesc, -laud, nu-mi tace gura. La Aristofan.

ἐγγλωττογάστωρ –ρος. ὁ.ή. (ἐνμ γλωττογάστωρ) = glosogastor, cel ce-și umple pânțele cu limba, cel ce se hrănește cu gura, mult vorbind, spunând basme, la povești. La Aristofan.

ἐγγοητεύω (ἐν, γοητεύω) = vrăjesc, amăgesc, farmec oare ce, și învăț pe oarecine vrăjitori, farmece. La Filostrat.

ἐγγομόω -ῶ (ἐν, γομόω) = împănec, închei, împreunez, astup, înțepenesc, întăresc oarece cu pene, ..cu cuie, etc. la Galino.

ἐγγόμφοσις –εως. ή vezi ἐγγομόω.

ἐγγόνη –ης și ἐγγονή -ῆς vezi ἔγγονος.

ἔγγονος. ὁ.ή. von și ἔγγονός (ἐν, γόνος) = nepot, uneori se înțelege și drept fiu. ἔγγονος –νη πρὸς πατρός = nepot, nepoată de tată. ἔγγονος –νη πρὸς μητρός = nepot, nepoată de mamă) τὰ ἔγγονα = ce-i încă în pânțece, și puii ce se nasc deodată) τὸ ἔγγονον = rodul.

ἐγγράμματος. ὁ.ή. τον (ἐν, γράμμα) = scris, însemnat în slove, înscris.

ἐγγραπτος ὁ.ή. πτον vezi ἐγγράφω.

ἐγγραυλῖς –δος. ἡ = țâr.

ἐγγραφὴ –ῆς. ἡ ἔγγραφος. ὁ.ή. φον –φως vezi ἐγγράφω.

ἐγγράφω (ἐν, γράφω) = înscriu, scriu înăuntru, -în oarece, și sap, scobesc în oare ce, și scriu, trec în condică, în catalog, în registru și zgârii, haracsesc, tai cu vânduțele. Și după asemănare: bag în minte. La Eliano, și Xenofon. ἐγγράφομαι = mă scriu în oarece, și mă trec în condică, în catalog, în registru, cum: ἐγγάφεισθαι εἰς ἄνδρας = a se trece, a se înscrie în condică, între cei vârstnici, între flăcăi. La Dem: și mă zgârii, și mă osândesc. ἐγγραφὸν = inscripție, pisanie) ἔγγραφος ἔγγραπτος = înscris, însemnat cu slove, dovedit prin înscrisuri. ἔγγραφον πληρεξουσιότητος –ἀδείας = volnicie, vecilet. ἐγγράφως = în scris, prin înscris.

Ἐγγυαλίζω (ἐν, γύαλον și ἀπεγγυαλίζω = dau oare ce în mâna oare căruia, teslimatisesc, depozitez, depozitarizez, încredințez oarece în mâna oare căruia. La Homer.

PAGINA 1585 MANUSCRIS

ἐγγυάω –ῶ vezi ἐγγύη.

ἐγγύβαθος. ὁ.ή. θον (ἐγγύς, βάθος) = de aproape, de la margine adânc, însă cu îndoială.

ἐγγύη –ῆς. ἡ și ἐγγύησις = chezășie, chezășuire, siguranță de plată, de răspundere prin zălog, -prin amanet, -prin depozit, încredințare, făgăduință de plată, de răspundere la orice întâmplare. Și după asemănare: logornă. ἐγγυάω și ἐνεγγυάω = încredințez, asigur oarece prin zălog, prin amanet, prin depozit, pun zălog, amanet pentru siguranță, și logodesc. ἐγγυάομαι și ἐγγεγυάομαι = mă chezășuiesc, mă fac chezăș pentru oarece, iau asupra mea să răspund pentru altul, mă făgăduiesc să răspund la oarece, și mă logodesc. La Platon. ἐγγυητής ἔγγυος = chezăș, răspunzător în locul altuia) ἐγγυητός = chezășuit, făgăduit, ce s-a pus spre siguranța oare ce.) ἐγγυητή = logornică.) ἐγγυητικὸς = de chezășie, de siguranță ce privește la

chezășie, -la siguranță, la plată pentru oarece. ἔγγυον = zălog, amanet, siguranță.

ἐγγύησις –εως. ἢ ἐγγυητης –τοῦ. ὁ) ἐγγυητικὸς –κὸν) ἐγγυητός –τή –τόν vezi ἐγγύη.

ἐγγύθεν vezi ἐγγύς.

ἐγγυθήκη –ης. ἢ ἤ ἐγγυοθήκη (din ἐγγύς τίθημι) la Ateneu.

ἐγγύθι vezi ἐγγύς.

ἐγγυῖομαι –οῦμαι = iau încredințez în mâna oare căruia.)
ἐγγυῖομαι –οῦμαι = iau asupra mea, iau în brațele mele.

ἐγγυμνάζω (ἐν, γυμνάζω) ἐγγυμναζομαι = mă deprind, mă dedau, mă învăț, mă îndeletnicesc, mă exersez la oare ce, mă exersez la oarece.

ἐγγυοθήκη vezi ἐγγυθήκη.

ἔγγυος. ὁ.ἢ. ον vezi ἐγγύη.

ἐγγύς ἤ ἐνεγγύς. = aproape, alături, lângă. ἐγγύτερος, ἐγγυτέρω. ἐγγίον, ἔγγιον = mai aproape. ἐγγύτατος, ἐγγύτατα, ἐγγυτάτω, ἔγγιστος, ἔγγιστα = prea aproape, foarte aproape. Οἱ ἐγγύτατα γένει ὄντες = cele mai de aproape rude. ἐγγύθεν = de aproape, τὰγγύθεν = cele de aproape. Διὸς ἐγγύθεν εἰμί = sunt de aproape cu Dia, îi sunt rudă. La Euripid. ἐγγύθι = aproape, lângă. ἐγγύτης = apropiere.

ἐγγύτης –τος. ἢ vezi ἐγγύς.

ἐγγώνιος. ὁ.ἢ. ον (ἐν, γῶνος) = colțuros, cu colțuri, ungiuros, unghios, cu multe unghiuri.

ἐγδούπησε, în loc de ἐδούπησε, din δουπέω.

ἐγεινάμην, din γείνομαι.

ἐγείρα –ας. ἢ = egir.

ἐγειρόφρων –ονος. ὁ.ἢ (ἐγείρω, φρήν) = ce deșteaptă mintea, de minte deșteptător, însă cu îndoială.

ἐγείρω (din ἔγρω, ἐγέρω = netrebnic: ἤ ἐξεγείρω din care: ἤγερκα, ἐγήγερκα, ἐγήγορα, ἐγρήγορα, ἐγρηγορῶς = deștept, scol din somn. ἐγείρω τινὰ ἐκ τῶν νεκρῶν = scol pe oarecine din morți, îl învii, și după asemănare: ridic oarece sus, și clădesc o zidire, și îndemn, încurajez, invit) ἐγείρομαι ἤ ἐξενείρομαι, ἐξέγρομαι = mă deștept, mă scol din somn, mă ridic în sus, mă îndemn, mă încurajez, mă invit. ἐγείρομαι ἐκ τῶν νεκρῶν = mă scol din morți. ἐγέρσιμος = ce se poate deștepta, scula, ridică, îndemna, invit, pe care îl poți deștepta, scula, ridică, îndemna, invita. ἐγέρσιμοε ὕπνος = somn ușor. La Teocrit. ἐγέρσις = deșteptare, sculare, și ἐξένερσις.

PAGINA 1586. IOANIDU

Ridicare, înviere, îndemnare, încurajare, invitare, clădire. ἐγερτέον = trebuie să deșteptăm, să ne deșteptăm, etc. ἐγερτήριοσ, ἐγερτικὸς = de deșteptare, de sculare, de înviere, de ridicare, de clădire, de îndemnare, de încurajare, de invitare, ce privește la deșteptare, la sculare, la invitare, la ridicare, la clădire, la îndemnare, la încurajare, la învățătură, ce poate deștepta, scula, invita, ridică, clădi, îndemna, încuraja, invita. ἐγερτί = deșteptând, pe deșteptate, fiind deștept, cu deșteptare, etc. asemenea. La Sofocli.

ἐγέλαξα, ἐγέλασσα, în loc de ἐγέλασα, din γελάω.

ἔγεντο, în loc de ἐγένετο, din γίνομαι.

ἔγερθεν, în loc de ἐγέρθησαν, din ἐγείρω.

ἐγερσιβόητος. ὁ.ή. τον (ἐγείρω, βοή, βοάω) = cel ce deșteaptă pe oameni cu strigarea, ca și cocoșul.

ἐγερσίγελως –λωτος. ὁ.ή (ἐγείρω, γέλωσ) = ce aduce răs mult, ce îndeamnă să râdem. La Analoghion.

ἐγερσιθέατροσ. ὁ.ή. τον (ἐγείρω, θέατρον) = ce deșteaptă vederea la priveliște, la comedie.

ἐγερσίκωμος vezi εγρεσίκωμος.

1) ἐγερσίμαχοσ. ὁ.ή. χον (ἐγείρω, μάχη) = cel ce invită la război. La Orphan.

2) ἐγερσίμυθοσ?. ὁ.ή. θον (ἐγείρω, μόχθοσ) = ce aduce tulburare la război. La Orphan.

3) ἐγερσιμοσ. ὁ.ή. μων vezi ἐγείρω.

4) ἐγερσίμοχοσ. ὁ.ή. θον (ἐγείρω, μόχοσ) = ce aduce dureri, necazuri.

ἐγερσίνοοσ. ὁ.ή. ον (ἐγείρω, νόοσ) = ce deșteaptă mintea, duhul. La Analoghion.

ἔγερσισ –εωσ. ή vezi ἐγείρω.

ἐγερσιφαήσ –έοσ. ὁ.ή. ἐσ (ἐγείρω, φάοσ, φαίνω) = ce scoate foc. ἐγερσιφαήσ λίθοσ = cremene. La Analoghion.

ἐγερσίχοροσ. ὁ.ή. ρον (ἐγείρω, χορόσ) = ce deșteaptă jocul ce deșteaptă pe om la joc, ce aprinde jocul.

ἐγερτέον vezi ἐγείρω.

ἐγερτήριοσ. ὁ.ή. ον vezi ἐγείρω.

ἐγερτί. ἐγερτικός –κή –κὸν vezi ἐγείρω.

ἐγέρω vezi ἐγείρω.

ἔγεστα vezi ἄγεστα.

ἐγηέραται în loc de ἐγγερμένοι εἶσι și ἐγηγέρατο, în loc de ἐγηγερμένοι ἦσαν, din ἐγείρω, după dialectul atic.

ἔγημα, din γαμέω.

ἐγήρα, din γηράω.

ἐγκαγχάζω (ἐν, καγχάζω) = rîd de mîă sparg, și după asemîănare: îmi bat joc de oarecine cu mare rîs, cu ha! Ha! Ha!

ἐγκάειν în loc de ἐγκάειν.

ἐγκαθαίρω (ἐν, καθαίρω) = curăț pe dinîuntru.

ἐγκαθαρμοζω (ἐν, κατὰ, ἀρμόζω) = potrivesc, lipesc, strîng două lucruri înauntru.

ἐγκαθέζομαι (ἐν, καθέζομαι) = șed, sălășluiesc înauntru.

ἐγκαθείργυμι –μύω –θείργω (ἐν, ἔργυμι) = închid pe oarecine înauntru, la închisoare, la popreală, și opresc, popresc pe oarecine.

ἐγκάθετος. ὁ.ἡ. τον (ἐγκάθημαι) = iscoadă vicleană, pîndar, cel ce pe ascuns face rău oare căruia. ἐγκαθέτως = cu iscoade viclene, cu curse pe ascuns, iscodind, pîndind.

ἐγκαθέτως vezi ἐγκάθετος.

PAGINA 1587 IOANIDU pagina 646

ἐγκαθεεύδω (ἐν, καθεύδω) = dorm, mă culc să dorm înauntru, ... să dorm pe oarece.

ἐγκαθέψω (ἐν, κατὰ) = fierb înauntru, gîtesc de ale mîncării înauntru.

ἐγκαθηβάω –ῶ (ἐν –κατὰ, ἡβάω) = îmi petrec tinerețe-le în oarece, mă dezmierd, mă desfăt la tinerețe. La Evripid.

ἐγκάθημαι (ἐν, κάθημαι) = șed înauntru, sau șed pe oarece. Și după asemîănare: pîndesc, pîzesc la iscoadă, spionez.

ἐγκαθίγνυμι, în loc de ἐγκαθίζω, după dialectul ionic.

ἐγκαθιδρύω (ἐν, καθιδρύω) = pun, așez, întemeiez în oarece, pe oarece) ἐγκαθίδρυμα = șed în oarece, șed pe oarece, sunt pus pe oarece, sunt întemeiat pe oarece, sălășluiesc în oarece.

ἐγκαθίζω (ἐν, καθίζω și ἐγκαθίγνυμι) = pun să șadă, așez oarece în oarece, și eu șed în oarece, și după asemîănare: pun la popreală, (la arest). ἐγκαθίζομαι = șed eu înauntru, sau șed eu pe oarece. ῥίζαι ἐγκαθιζόμεναι = rădăcini de așternut, de șezut pe ele. La Diosc: ἐγκαθισατο = a întemeiat, a clădit. La Evripid. ἐγκάθισμα, ἐγκαθισμός = ședere înauntru, ședere în oarece, și în aburi de baie. Și după asemîănare: iscoadă, pîndire, locul de iscoadă, -de pîndire, și

împiedicarea – împleticirea limbii la citanie, împleticirea limbii la vorbă. La Dionisie Alicarnasefs.

ἐγκαθήμι (ἐν, καθήμι) = las, arunc în jos, arunc în oarece, las să cadă.

ἐγκάθισμα –τος.τό ἔγκαθισμὸς –οῦ. ὁ vezi ἐγκαθίζω.

ἐγκαθίστημι (ἐν, καθίστημι) = pun, așez, întemeiez în oarece, pe oarece.τύρανος ἐγκαθεστησεν = a așezat, a întemeiat un tiran. La Dem: și stau, sunt de față, și omor,ucid prin ascuns. După asemănare:

ἐγκαθοράω –ῶ (ἐν, καθοράω) = văd, mă uit înăuntru. La Plutarh.

ἐγκαθορμίζω (ἐν, κατὰ, ὄρμος. = bag corabia la liman, - în port. ἐγκαθορμίζομαι = intru cu corabia în liman, - în port. Cocăcesc la liman – la port) ἐγκαθόσμις = intrarea –cocăcirea cu corabia în liman – la port.

ἐγκαθόρμις –εως. ἡ vezi ἐγκαθορμίζω.

ἐγκαθυβρίζω (ἐν, καθυβρίζω) ἐγκαθυβρίζω ταῖς τρυφαῖς = mă dezmierd, mă desfăt, mă prăpădesc în desfrânări, în plăceri, îmi petrec viața – viețuiesc în desfătări. La Evripid.

ἐγκαίνια –ων. τὰ (ἐν, καινός) = ziua sfintei biserici, când se târnosește biserică – când se sfințește, și i se hotărăște numele hramului – praznicului și al ctitorului. La Biblie, și Evanghelie. ἐγκινίζω, ἐγκαινιάζω, ἐγκαινόω. = târnosesc, sfințesc biserică.) ἐγκαινίζομαι = mă târnosesc, mă sfințesc. La Biblie. ἐγκαινίζω = înnoiesc, preînnoiesc, ἐγκαινίζομαι = mă înnoiesc, mă preînnoiesc. ἐγκαινίζω = hărăzesc, dăruiesc, consfințesc, dau danie, închin oarece lui Dumnezeu – la cele sfinte. ἐγκενιάσις, ἐγκαινίασμα, ἐγκαινισμὸς, ἐγκαινισις, ἐγκαινισμα, ἐγκαινισμός = târnosire, târnoseală, înnoire, preînnoire, hărăzire, cosfințenie, danie) τὸ ἐγκαίνιον = ucenia, slujba – îndeletnicirea ucenicului, cercarea ucenicului) ἐγκαινὶς vezi ἐπηγενὶς.

ἐγκαινιάζω, ἐγκαινίζω, ἀγκαινόω) ἐγκαινίασις –εως. ἡ ἐγκαινίασμα –τος. τό ἐγκαινισμὸς –οῦ. ὁ ἐγκαινισις, ἐγκαινισμα, ἐγκαινισμὸς) τὸ ἐγκάινιον) ἐγκαινὶς –δος. ἡ) vezi ἐγκάινια.

PAGINA 1588

ἐγκαίρια –ας. ἡ ἐγκαίριότης –τος. ἡ vezi ἔγκαιρος.

ἔγκαιρος. ὁ.ἡ. ρον (ἐν, καιρός) = cel la vreme, potrivit cu vremea cuviincioasă, ce vine, se întâmplă la vremea cea cuviincioasă, ce prinde loc la vremea lui. Și după asemănare: proaspăt, tânăr, fraged. ἐγκαίρια, ἀγκαίριότης = vremea cea cuviincioasă, prilej bun la vremea

cea cuviincioasă. ἐγκαίρως = tocmai la vreme, la vremea cea cuviincioasă, de vreme.

ἐγκαίρως vezi ἔγκαιρος.

ἐγκαίω (ἐν, καίω) = aprind, ard, încălzesc, însemnez cu fierul ars, înfierez. Și după asemănare: zugrăvesc, condeiesc cu ceară topită, zmânțuiesc, dau luciul, dau lustru. ἐγκαομαι = ard, mă aprind, mă încălzesc. Οἴκοι ἐγκαίομενοι = odăi calde. La Lucian, și ἐγκαιθείς = ars, pârilit de soare.

ἐγκακέω (ἐν, κακός) = rău mă port către oarecine, mă depărtez cu ajutorul ce-i pot face. Τὰς βοηθείας ἐνεκάκησαν = rău s-au purtat cu ajutorul, n-a trimis ajutorul la vreme. La Polivie.

ἐγκαλέω –εόμαι –οὔμαι (ἐν, καλέω) = trag la judecată pe oarecine, pârăsc, învinovățesc pe oarecine, și necinstesc, disprețuiesc o marfă, zicând că nu e bună. Διὸ ἐγκαλεῖται τ? ὅτι οἱ μάλιστα ἄξιοι, ἥκιστα πλουτοῦσι = învinovățeste norocul, pentru că cei mai vrednici, mai săraci. La Aristotel) ἐγκάλεσμα, ἐγκάλημα = pâră, învinovățire, defăimare. ἐγκαλεστής = pârâș, pârâtor, defăimător.

ἐγκάλεσμα –τος. τὸ ἐγκάλημα –τος. τό.) ἐγκαλεστής –στοῦ. ὁ vezi ἐγκαλέω.

ἐγκαλινδέω –ῶ (ἐν, καλιδέω și ἐγκυλινδέω) = rostogolesc, tăvălesc, prăvălesc înăuntru. ἐγκαλινδέομαι–οὔμαι și ἐγκυλινδέομαι = mă rostogolesc, mă tăvălesc, mă prăvălesc înăuntru, mă prăvălesc în oarece. Și după asemănare: mă îndeletnicesc la lucruri proaste și de nimic, și mă înfășor în desfrânări. τοῖς βιωτικοῖς ἡδέως, ἐγκαλινδεῖσθαι = îi place să se înfășoare, îi place să se rostogolească, , să se tăvălească în valurile lumii. La Sfântul Grigore.

ἐγκαλωπίζομαι (ἐν, καλλωπίζομαι) = mă împodobesc, mă înfrumusețez cu oarece, fălindu-mă în zadar, mă arăt că sunt oarece ne-fiind, mă fudulesc în podoabe. ἐγκαλλωπισμα = podoabă, fală zadarnică, fală deșartă.

ἐγκαλλώπισμα –τος. τὸ vezi ἐγκαλλωπίζομαι.

ἐγκαλοσκελής –ὁ.ἡ. λῆς (ἐν, κάλος, σκέλος) = cel cu cracii în funii, cel cu picioarele în butuci, în cătușe. La Esih:

ἐγκάλυμμα –τος. τὸ) ἐγκαυπτέο vezi ἐγκαλύπτω.

ἐγκαλυπτήρια –ων. τὰ) ἐγκαλυπτηρίον –ου. τό vezi ἐγκαλύπτω.

ἐγκαλύπτω (ἐν, καλύπτω) = învelesc, acopăr, ascund în oarece ca să nu se vadă. ἐγκαλύπτομαι = înzovonesc, mă învelesc, mă acopăr, mă ascund în oarece ca să nu mă vadă, îmi învelesc, îmi acopăr, îmi

ascund obrazul de rușine, și după asemănare: mă rușinez. La Apian. ἐγκάλυμμα, ἐγκαλυπτήριον = văl, voal, zovon, mahramă, prosop. ἐγκαλυπτήρια = ziua în care vine mireasa la ginere cu zovonul în cap, ori de rușine, să nu i se vadă fața de va fi urâtă. ἐγκάλυψις = învelitură, acoperemânt, împodobire, și rușine. ἐγκαλυπτέος = trebuie să se învelească, să se acopere, să se împodobească, să se înzovonească.

ἐγκάλυψις –εως. ἢ vezi ἐγκαλύπτω.

ἐγκάμνω (ἐν, κάμνω) = ostenesc, obolesc, opăcesc, mă dăul.

ἐγκάμπτω (ἐν, κάμπτω) = mă plec, mă îndoiesc, mă cocoșăsc, mă gheboșez, mă gârbovesc.

ἐγκαναζαι, din ἐγκαναχέω.

ἐγκαναχάομαι –ᾶμαι (ἐν, καναχή) = scot un glas, scot un sunet, un răs foarte mare. La

PAGINA 1589

ἐγκαναχέω –ᾶ (ἐν, καναχή) ἐγκανάζαι = vărs, torn în oarece (cum în pahar) cu vâjâituri, cu ciuruituri, cu sunet, de se aude vărsarea, turnarea.

ἐγκανθις –δος. ἢ (ἐν, κανθός) = urciorul de la ochi. La Diosc: și Polidevc.

ἐγκάπτω (ἐν, κάπτω și ἐνικάπτω, ἐγκαταπίνω) = înghit cu lăcomie, -deodată, înghit pe nerăsuflăte. La Analoghion, îmbuc oarece.

ἔγκαρ –ρος. τὸ, și ἔγκαρος. ου. ὁ (ἐν, κάρα) = creieri. La Alcion.

ἐγκάρδια –ων. τὸ ἐγκαρδιακὸς –κῆ –κὸν) ἐγκαρδιόνω vezi ἐγκάρδιος.

ἐγκάρδιος. ὁ.ἢ. ον (ἐν, καρδία) = de inimă, al inimii, ceea ce este în inimă. La Dionisie Alicarnasefs. Τὰ ἐγκάρδια = cele din inimă. ἐγκάρδιον = mâzgă și sâmbure. La Teofrast. ἐγκαρδιακὸς = de inimă, al inimii, și după asemănare: cu curaj, voinic, curaj, corajlău, curajos, inimos. ἐγκαρδίως = cu curaj, și din inimă, cu toată inima. ἐγκαρδιόνω = încurajez, prind curaj, mă îndemn. ἐγκαρδίωσις = încurajare, îndemnare, îndrăzneală.

ἐγκαρδίως. ἐγκασρδίωσις –εως. ἢ vezi ἐγκάρδιος.

ἔγκαρος vezi ἔγκαρ.

ἐγκαρπῆς –έος. ὁ.ἢ. πὲς și ἐγκάρπιος ἔγκαρπος (ἐν, καρπός) = spornic, rodnic, roditor, folositor. La Sofocli: mānos, și grea, îngreoiată, însărcinată. ἔγκαρπα = cununi, ghirlande de flori, -de

ramuri, -de frunze, ghirlande de flori ce se zidesc, sau se zugrăvesc pe la uși, pe la ferestre, etc. și podoabă. ἐγκαρπίζω = împărtășesc pe oarecine de oare ce, îngraș oarece. La Sinesie. ἐγκαρπόομαι –οὔμαι = dobândesc. La Polidevc.

ἐγκαρπίζω. ἐγκάρπιος. ὁ.ή. ονἐγκαρπος. ὁ.ή. πον) ἐγκαρπόομαι –οὔμαι vezi ἐγκαρπής.

ἐγκαρσία –ας. ἡ vezi ἐγκάρσιος.

ἐγκάρσις. ὁ.ή. ον (ἐν, κάρσιος) = plecat la o parte, pieziș, oblic. ἐγκαρσίως = pieziș, costiș. ἐγκαρσία = plecare la o parte, piezișul, costișul.

ἐγκαρσίως vezi ἐγκάρσιος.

ἐγκαρτερέω (ἐν, καρτερέω) = sufăr, rabd, îngădui. La Evripid.

ἐγκὰς = în fund, adânc. ἔκατος = cel dinăuntru, cel din fund. ἐγκατα = cele dinăuntru, toate măruntaiele cele din trup –din pânțele. ἐγκα τα ιχθύων = lapți. Συνεστρέφετο τὰ ἐγκατα ἐντοῦ = i se rupea inima.. La Biblie. ἔγκασι, în loc de ἐγκάτοις, = la cele dinăuntru, în cele dinăuntru, în mațe. La Homer. ἐγκατόεις = ca cele dinăuntru pântecelui, ca măruntaiele pântecelui, ca mațele. La Nic:

ἔγκασι, ἐγκατα vezi ἐγκάς.

ἐγκαταβαίνω (ἐν, καταβαίνω) = mă cobor în jos, mă cobor în oarece.

ἐγκαταβάλλω (ἐν, καταβάλλω și ἐνκαταβάλλω = trântesc, arunc jos, arunc înăuntru.

ἐγκαταβιόω, ἀγκαταβίωμαι (ἐν, κατὰ, βίος) = îmi petrec viața în oarece –la oarece.

ἐγκαταβρέχω (ἐν, βρέχω) = înmoi, ud oarece în oarece. La Geoponicon.

ἐγκαταβυσσόω (ἐν, βύσσος) = cufund, afund, dau la fund, bag în fund, La Plutarh.

ἐγκαταγέλαστος. ὁ.ή. στον (ἐν, καταλέγαστος) = de răs, de batjocură, vrednic de răs, vrednic de batjocură. La Eshin.

ἐγκαταγηράσκω (ἐν, κατὰ, γράσκω) = îmbătrânesc în oarece, îmi petrec viața în oarece, -la oarece – cu oare ce.

ἐγκατάγομαι (ἐν, κατὰ) = conecesc, găzduiesc, poposesc, popozesc, mâiu la oare ce –într-un loc. La Suida.

ἐγκαταγράφω (ἐν, κατὰ, γράφω) = înscriu, scriu în oare ce, trec oare ce la condică –la

Catalog, scriu la registru, și sap, scobesc în oare ce, cum: în piatră, etc.

ἐγκατα΄γω (έν, κατά, ἄγω) = aduc, bag înăuntru, îndreptez spre înăuntru.

ἐγαταδαμάω –μάζω (έν, κατα΄, δαμάω ἐγαταδαμάομαι) = mușc, ciobesc, rișc. Cum: υπό κωνώπων ἐγκαταδαμασθέν = mușcat fiind de tânțari. La Hipocrat.

ἐγκαταδέω -ῶ (έν, κατά, δέω) = leg, strâng tare, strâng țearpă. Și după asemănare: încurc, împiedic. La Orfan.

ἐγκαταδίδωμι (έν, κατά, δίδωμι) = las, slobod în jos. Și după asemănare: slobozesc, iert.

ἐγκαταδύω –δυμι –δύνω (έν, κατά, δύνω) = mă afund, mă cufund, mă dau afund, înot. La Orfan.

ἐγκαταξεύγνυμι –ξεύγω (έν, κατά, γεύγνυμι) = împreunez, unesc, însoțesc și înnod, închei. La Sofocli. Și după asemănare:

ἐγκαταθέθω vezi ἔγκατατιθημι.

ἐγκαταθῆζ din ἐγκατατιθημι.

ἐγκαταθνήσκω (έν, κατά, θνήσκω și ἐνικαταθνήσκω = mor înăuntru, mor în oarece. La Apol: Rod:

ἐγκατακαίω (έν, κáiω) = ard înăuntru. La Lucian.

ἐγκατάκειμαι (έν, κατά, κεῖμαι) = șed, dorm, mă odihnesc în oarece, mă odihnesc lângă oarece.

ἐγκατακεράννυμι –ραννύμι –ράω (έν, κατά κεράννυμι) = amestec oare ce cu alt ce, înnod, topesc oare ce în oare ce.

ἐγκατάκλειστος. ὁ.ή. στον vezi ἐγκατακλείω.

ἐγκατακλείω (έν, κελίω) = închid oare ce în oare ce. ἐγκατακλείομαι = mă închid în oarece. ἐγκατάκλειστος = închis în oare ce.

ἐγκατακλίνω (έν, κατά, κλίνω) = plec oarece în jos, calc oarece la rământ. ἐγκατακλίνομαι = mă plec, mă culc în oarece, mă culc pe oarece, mă odihnesc pe oarece.

ἐγκατακοιμάομαι –μῶμαι (έν, κατά, κοιμάομαι) = dorm, mă odihnesc în oare ce, și după asemănare: îngrop, mă îngrop. La Erodiar.

ἐγκατακρούω, (έν, κατά, κρούω) = lovesc în oarece, cum: ἐγκατακρούω χορείαν ποδί = dau, lovesc din picioare, troncănesc când joc bățând, -trosnind din picioare. La Aristofan.

ἐγκατακρύπτω (έν, κατά. Κρύπτω) = ascund oarece în oarece. ἐγκατακρύπτομαι = mă ascund în oarece.

ἐγκαταλαμβάνω (ἐν, κατὰ, λαμβάνω) = prind în oarece, prind asupra unei urmări -unei fapte. ὄλυνθος ἦλω, καὶ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων ἐγκατελείφθησαν πολιτῶν = Olint s-a luat, și mulți dintr-ai noștri s-au prins acolo robii. La Eshil. Și ἐγκαταλημμένοι ἐντὸς τείχους = prinșii înăuntru, prinși în citate. La Tucidid și impresor, înconjur, strâmtorez. ἐγκαταλαμβάνω ὄρκους = strâmtorez cu jurămintele. La Tucidid.

ἐγκαταλέγω (ἐν, κατὰ, λέγω) = adun, strâng oarece înăuntru, sau strâng una cu alta împreună, și înnumăr pe oarecine, îl bag în numărul altora –îl adaog pe lângă alții, și trec, înscriu pe oarecine la catalogul ostașilor, îl adaog pe lângă ceilalți ostași.

ἐγκατάλειμμα –τος. τὸ vezi ἐγκαταλείπω.

ἐγκαταλείπω (ἐν, κατὰ, λείπω) și ἐγκαταλιμπάνω = las oarece înăuntru, las o rămașiță. Și după asemănare: părăsesc, năpăstuiesc oarece, nu-i dau nici un ajutor, îl las
PAINA 1591 IOANIDU pagina 649

în necazuri. ἐγκαταλείπομαι = mă las, mă părățesc, mă năpustesc. ἐγκατάλεμμα = rămașiță, prisos. ἐγκατάληψις = năpustire, părăsire, lăsare în oare ce, prisosire.

ἐγκαταλείφω (ἐν, κατὰ, ἀλείφω) = ung, mânjesc în oare ce.

ἐγκατάληψις –εως. ἢ (ἐν, ἐγκαταλαμβάνω) = prindere în oarece, ținere tare. ἐγκατλήψεις = înțelegere cuprinderea minții, tâlcuiri, pilde, sentințe, păreri filosofice. La Artemon.

ἐγκαταλιμπάνω vezi ἐγκαταλείπω.

ἐγκαταλογίζομαι (ἐν, λογίζομαι) = bag în număr pe oarecine cu alții împreună, înnumăr, bag într-un număr oarece. La Iseu.

ἐγκαταμένω (ἐν, κατὰ) = rămân, petrec în oare ce. La Eliano.

ἐγκαταμίγνυμι –γνύω (ἐν, καταμίγνυμι) = amestec oarece cu oare ce. ἐγκαταμίγνυμαι = mă amestec în oare ce. La Plutarh.

1) ἐγκαταμυκτηρίζω (ἐν, κατὰ, μυκτηρίζω) = îmi bat joc de oare cine, batjocoresc pe oarecine. La Esih

2) ἐγκατανάω (ἐν, νάω) = mut pe oarecine dintr-o locuință într-alta. La Ateneu și Apolonie.

3) ἐγκατάντλησις –εως. ἢ (ἐν, κατὰ, ἀντλησις) = udătură, stropitură, jilăveală înăuntru. La Iponax. Unde unii vor să se cetească ἐγκαταπλήσιος, și alții ἐγκατακλύσιος, în loc de ἐγκαταντλησις.

4) ἐγκαταπαίζω (ἐν, κατὰ, παίζω) = îmi bat joc de oarecine. Însă cu îndoială, și glumesc cu mucalitălăcuri.

5) ἐγκαταπάλλω (ἐν, κατὰ, πάλλω) = arunc, azvârl asupra cuiva, și arunc cu praștia, mă joc cu praștia, și salt, sar. La Opian.

6) ἐγκαταπείρω (ἐν, κατὰ, πείρω) = pătrund, petrece de cealaltă parte cu împungere, cu găuritul, străbung înăuntru.

ἐγκαταπήγνυμι (ἐν, κατὰ, πήγνυμι) = înfig, bag înăuntru.

ἐγκαταπίνω (ἐν, καταπίνω) vezi ἐγκάπτω.

ἐγκαταπίπτω (ἐν, κατὰ, πίπτω) = cad, alunec înăuntru. La Apolonie.

ἐγκαταπλέκω (ἐν, κατὰ, πλέκω) = împletesc, împleticesc, încurc oarece înăuntru, împletesc cu altceva.

ἐγκατάπληξις –εως. ἡ (ἐν, κατάπληξις) = frică, spaimă, însă cu îndoială.

ἐγκαταριθμέω –ῶ (ἐν, κατὰ, ἀριθμέω) = înnumăr oarece împreună cu cealaltă, bag pe oarecine în numărul celorlalți. La tâlcuitorul lui Pindar și Secstos Empedocli.

ἐγκαταῤάπτω (ἐν, κατὰ, ῤάπτω) = cos înăuntru, cos în oare ce.

ἐγκατασβέννυμι – σβεννύω – σβέω (ἐν, κατὰ, σβεννυμι) = sting înăuntru, sting în oare ce. La Plutarh.

ἐγκατασείω (ἐν, κατα, σείω) = mișc, clatin oarece, -la oarece. ἐγκατασείω τινὶ τὴν κεφαλὴν? = mișc, clatin din cap la oarecine, îi arăt nemulțumirea – neplăcerea mea cu mișcarea capului.

ἐγκατασκευάζω (ἐν, κατὰ, σκευάζω) = fac, lucrez, săvârșesc oarece înăuntru. La Diodor Siceliot ἐγκατάσκευος = cu meșteșug și frumos lucrat –făcut, săvârșit, vreun lucru – vre-un cuvânt. La Dimitrie Falaris și Dionisie Alicarnasefs. ἐγκατασκευώς = cu meșteșug și frumos lucrat – săvârșit.

ἐγκατάσκευος ὁ.ἡ. ον. Ως vezi ἐγκατασκευάζω.

PAGINA 1592 IAONIDU pag:650.

ἐγκατασκήπτω (ἐν, κατὰ, σκήπτω) = cad în oarece, năvălesc, iururdiesc în oarece, mă molevsesc, mă zmerduiesc de oarece, și căzând –alunecând îmi frâng piciorul, alunecând îmi rup mâna. La Sofocli. ἐγκατα΄σκηψις = căzătură, alunecătură în oare ce, năvală – molevseală – zmerduire de oare ce, vătămare, stricăciune și frântură – zgârietură de vreun mădular. La Diosc:

ἐγκατάσκηψις –εως. ἡ vezi ἐγκατασκήπτω.

ἐγκατασκηῤόρω (ἐν, κατὰ, σκίῤόρος) = întăresc oarece înăuntru ca un scir (a lăsa să se întărească, să se învechească, să se agraveze), las oarece să se întărească, să se întemeieze ca un scir.

ἐγκατασπείρω (ἐν, κατὰ,σπείρω) = seamăn, risipesc oare ce în oare ce. ἐγκατασπορά = semănătură, risipire în oare ce, risipire prin oare ce.

ἐγκατασπορά -ᾶς. ἢ vezi ἐγκατασπείρω.

1)ἐγκαταστήριγμα -τος. τό vezi εγκαταστηρίζω.

2)ἐγκατασχηρίζω (ἐν, κατὰ, στρήζω = întepelesc, întăresc oarece, întăresc prin oare ce. ἐγκαταστήριγμα = întărire, întepenire în oare ce.

ἐγκαταστοχειρόω -ῶ (ἐν, κατὰ, στοιχειόω) = seamăn oare ce în oare ce făcându-l ca un lucru firesc, întipăresc oarece în mintea oare căruia de mic copil, de se face ca o fire la el, deprind pe oare cine în oare ce, îi schimb firea. La Plutarh.

ἐγκατατάσσω -ττω (ἐν, κατὰ, τάσσω -ττω) = pun la rând, pun în orânduială, așez înăuntru oare ce împreună cu celelalte, înnumăr oarece împreună cu celelalte.’

ἐγκατασφάζω (ἐν, κατὰ, σφάζω) = înjunghii, omor înăuntru, ἐγκατασφάζω ?? κόλπω = înjunghii, omor în sân.

ἐγκατασχάζω -ζομαι (ἐν, κατὰ, σχάζω) = sfâșii, zgârii, tai, haracsesc, crestez ca și cu ventuzele, fac scarificații, la Diosc: crestez pielea cu cuțitul.

ἐγκατατέμνω (ἐν, κατὰ, τέμνω) = tai înăuntru, tai pe dinăuntru.

ἐγκατατίηκομαι (ἐν, κατὰ, τίηκομαι) = mă topesc în oare ce, mă mistuiesc, ἐγκατατίεσθαι τοῖς ἔργοις = a se topi, a se prăpădi cu munca. La Marc Antoniu.

ἐγκατατίθημι (ἐν, κατὰ, τίθημι și ἐνικατατιθημι, ἐγκαταθέω = pun, bag, ascund în oare ce, ascund înăuntru. La Homer.

ἐγκατατρίβω (ἐν, κατὰ, τρίβω) = mă îndeletnicesc la oare ce, mă deprind, mă exersez la oare ce. La Sinesie.

ἐγκαταφλέγω (ἐν, κατὰ, φλέγω) = ard, aprind înăuntru, aprind în oare ce. La Geoponicon.

ἐγκαταφυτεύω (ἐν, κατὰ, φυλεύω) = seamăn, sădesc oarece în oare ce, seamăn printre oarece, însădesc.

ἐγκαταχέω -χέω (ἐν, κατὰ, χέω) = vărs, torn în oare ce, torn înăuntru. La Plutarh.

ἐγκαταχόω, ἐγκαταχώννυμι (ἐν, κατὰ, χώννυμι) = arunc, vărs pământ la rădăcinile pomilor. La Geoponicon. ἐγκαταχώννυμαι = mă vâr, mă ascund în oare ce. La Marc Antoniu.

ἐγκαταχωρίζω (ἐν, κατὰ, χωρίζω) = pun, așez oare ce la locul său. La Dionisie Alicarnasefs.

ἐγκατατέβα, în loc de ἐγκατέβη, din ἐγκαταβαίνω.

ἐκατείδω (ἐν, κατείδω) = văd, mă uit în oare ce, și cunosc –
înțeleg. La Plutarh.

ἐγκατειλέω -ῶ (ἐν, κατειλέω) = înfășor, încurc, tăvălesc –
rostogolesc oare ce în oare ce, rostogolesc oarece înăuntru.

ἐγκατειργνύω, ἐγκατείργω (ἐν, κατειργνύω, κατειργνύω,
κατείργω) = închid oare ce în oare ce, închid în închisoare, închid la
popreală. La Stoveu.

ἐγκατείργω, vezi ἐγκατειρνύω.

ἐγκατέλιπον, din ἐγκαταλείπω.

PAGINA 1593 IOANIDU 650

ἐγκατέχω (ἐν, κατέχω) = țin în oare ce, țin la închisoare, țin la
popreală, opresc, popresc, stânjânesc, stăruî la oarece, mă țin de un
lucru.

ἐγκατηρὰ -ᾶς. ἦ = un fel de bucate sărate, La Alex: Tral:

ἐγκάθητο, în loc de ἐγκατέθητο, din ἐγκατατίθημι.

ἐγκατίζομαι, în loc de ἐγκαθίζομαι, după dialectul ionic.

ἐγκατιλλώπτω (ἐν, κατιλλώπτω) = batjocoresc pe oarecine, îmi
bat joc de oarecine, la Esh:

ἐγκτόεις -εσσα -εν vezi ἐγκάς.

ἐγκατοικέω -ῶ (ἐν, κατοικέω) = locuiesc, înlăcuiesc, sălășluiesc în
oarece, sălășluiesc prin oare ce. ἐγκάτοικος = locuitor al unui loc,
locuitor al unei țări, pământeian al unei țări.

ἐγκατοικίζω (ἐν, κατοικίζω) = pun, așez pe oarecine într-o
locuință, îmi închiriez locașul, îmi închiriez casa, o dau altuia să
locuiască.

ἐγκατοικοδομέω -ῶ (ἐν, κατὰ, οἰκοδομέω) = închid oarece în casă,
închid oarece în ziduri, ἐγκατωκοδόμησεν αὐτήν εἰς ἔρημον οἶκον = a
închis-o într-o casă, a închis-o într-o zidire. La Eshin.
ἐγκατοικοδομέομαι -οῦμαι = mă închid în casă, mă închid în ziduri.
εὐπορία ἐγκατοικοδομημένη = avere închisă în ziduri. La Plutarh.

ἐγκάτοικος. ὁ.ἦ. κον vezi ἐγκατοικέω.

ἔγκατος. ὁ.ἦ. τον vezi ἐγάς.

ἐγκαπτύω (ἐν, καπτύω) = lucrez la papuci. La Ateneu.

ἐγκαυλέω (ἐν, καυλός) = poate că mai bine ἐγκαυλέω = scot,
odrăsllesc ramuri –crăci, -coceni.

ἔγκαυμα -τος. τὸ (ἐγκαίω) = ce s-a ars, tăciune, arsura -beșica din
arsură, semnul ce se face cu fierul ars, cum atunci când înfierăm oare

ce, iască aprinsă, zugrăveală cu foc, cu smalt, cu zmalț, cu luciu. ἔγκαυσις = fierbințeală, căldura soarelui, arsură, prigoreală, dogoreală, pârlitură, pâleală, prăjitură, semnul ce se face cu semnul ars, zugrăveală cu foc, cu smalt. ἔγκαυστής = arzător, pârlitor, pālitor, și zugrav cu foc, smălțuitor. La Plutarh. ἔγκαυστική se înțelege pe dinafară τέχνη adică ἔγκαυστική = zugrăveală cu lustru –cu luciu, cu smalt. ἔγκαυστος = ars înăuntru, pârlit, pālīt pe dinăuntru, lucrat, zugrăvit cu foc, zugrăvit cu lustru –cu luciu –cu smalt. Τὸ ἔγκαυστον = zugrăveală cu foc, cu luciu, cu lustru, cu smalt, și vopsea roșie de scris, cu care se iscăleau împărații de la Tarigrad. La Iustinian.

ἔγκαυσις –εως. ἢ ἔγκαυστής –οῦ. ὁ) ἔγκαιστικὸς –κή –κὸν, ἔγκαυστος. ὁ.ἢ. στον vezi ἔγκαυμα.

ἐγκαυχά’-ῶ –άομαι –ῶμαι ἐν, καυχά’ομαι) = mă mândresc, mă fălesc, mă laud, mă fudulesc, mă îngâmf de oare ce.

ἔγκαφος –ου. ὁ (ἐγκάτω) = bucătură, îmbucătură, bucățică. Οὐ λέλειπται τῶν ἐμῶν, οὐδ’ ἔγκαφος. La Evrplu: dintr-ale mele, nici o bucățică n-a rămas.

ἐγκαψικίδαλος. ὁ.ἢ. λον (ἐγκάπτω, κίδαλον) = cerăcghie, cel ce înghite ceapă. La Lucian.

ἔγκειμαι (ἐν, κεῖμαι) = șed în oare ce, șed pe oarece, șed aproape de oare ce, șed lipit de oarecine, și înghesui, îndes, mă înghesui, mă vâr cu sila în oare ce, și silesc, supăr pe oarecine, și năvălesc, cad asupra cuiva, și gonesc pe oarecine, alerg după oarecine.

PAGINA 1594 IOANIDU pagina 651

ἐγκείρω –ομαι (ἐν, κείρω) = rad, tund. ἐγκεκαρμένῳ κάρᾳ = cu capul ras, cu capul tuns. La Evripid.

ἐγκεκάλυφα, din ἐγκαλύπτω.

ἐγκεκαυμένος din ἐγκάω.

(1)

ἐγκεκυφότες, din ἐγκύπτω.

ἐγκέλαδος. ὁ.ἢ. δον (ἐν, κέλαδος) = zbârnâitor, bâzâitor, zgomotos. Τὰ ἐγκέλαδα = jivine, gângăonii, zbârnâitoare. La Sofocli și Aristofan. ἐγκελαδὸν = zbârnâind, bâzâind. ἐγκέλαδος, după asemănare: = gigant, uriaș.

ἐγκέλευμα –σμα –τος. τό) ἐγκέλευσις –εως. ἢ) ἐγκελευσμὸς –οῦ. ὁ) ἐγκελευστικὸς –κή –κὸν) ἐγκέλευστος. ὁ.ἢ. στον vezi ἐγκελεύω.

ἐγκελεύω (ἐν, κεύω ἐγκελεύσμαι?, = îndemn, încurajez, invitez, ațâț, întărât, întetesc o vorbă, o poruncă prin strigări. ἐγκελευειν τὸ

πολεμικὸν = a da de știre la ostași cu trâmbița, a-i deștepta, a-i îndemna, a-i întărâta la război. La Plutarh. ἐγκέλευμα –σμα, ἐγκελευσμός, ἐγκέλευσις = îndemnare, încurajare, invitare, ațâțare, întărâtare la oare ce prin strigări. La Aristotel. ἐγκέλευστος = poruncit, îndemnat, încurajat, invitat, ațâțat, întărâtat. La Xenofon. ἐγκελευστικός = îndemnător, încurajator, invitator, ațâțator, întărâtor, ce privește la îndemnare, ce privește la încurajare, la invitare, ce privește la ațâțare, ce privește la întărâtare prin strigări. La Maxim Tirie.

ἐγκέλλω (ἐν, κέλλω) = îndemn, mă îndemn, mă invitez, mă reazem, mă sprijin pe oare ce, mă sprijin în oare ce. La Hipocrat.

ἐγκενόω, cu greșeală, în loc de ἐκκενόω.

ἐγκεντάω, ἐγκεντέω, ἐγκεντρίζω) ἐγκεντρίς –δος. ἢ) ἐγκ΄ςντρισις –εως. ἢ) ἐγκςντρισις –οῦ. ὅ) τὰ ἐγκέντρια, ἐγκεντριστής –στοῦ. ὁ vezi ἔγκεντρος.

ἐγκςντρος. ὁ.ἢ. τρον (ἐν, κέντρον) = cu bold, cu ghimpe, cu țeară, cu sulă, cu suliță, înarmat cu bold –cu ac –cu ghimpe –cu sulă –cu suliță. ἐγκεντρίς = bold, țeară, ac, ghimpe, sulă, pinteni, condei ascuțit, acul albinei. La Aristen, Sf: Grigore, Polidevc și Aristofan. ἐγκέντρια = pinteni. ἐγκεντάω –τέω –τρίζω –τρόω = împung, îmboldesc, înțep, înghimp. Și după asemănare: altuiesc, îndemn, invitez, întărât la oare ce. La Marc Antoniu. ἐγκεντρίζομαι = mă împung, mă îmboldesc, mă înțep, mă altuiesc, mă îndemn, mă invitez. ἐγκέντρισις, ἐγκεντρισιμός = împungere, înțepare, altuire, altuială, îndemn, îndemnare, invitare, întărâtare. ἐγκεντρόω = împung, îmboldesc, înțep, înghimp, și după asemănare: întăresc, înțepenesc oarece cu cuie, bat cuie în oare ce. La Esih: și Suida. ἐγκεντριστής = îmbolditor, altuitor.

ἐγκεντρόω –ῶ vezi ἔγκεντρος.

ἐγκεράννυμι –νύω –ράω (ἐν, κεράννυμι –νύω –ράω) = amestec oare ce cu alt ceva, ca să-i astâmpăr – să-i cumpătez puterea, cum: vin cu apă, etc. ἐγκέραστος = amestecat, astâmpărat, cumpătat cu altceva. Cum de vin cu apă.

ἐγκέρασις –εως. ἢ vezi: ἐγκεράννυμι.

ἐγκέραστος. ὁ.ἢ. στον vezi ἐγκεραννυμι.

ἐγκερτομέω –ῶ (ἐν, κερτομέω) = înjur, ocărăsc, necinstesc, batjocoresc, îmi bat joc de oare cine. La Evripid.

ἐγκέρχων (ἐν, κέρχων) = îngroș gâtul, îngroș glasul, îl fac ca răgușit. La Hipocrat.

ἐγκεφαλίτης –ου. ὁ vezi ἐγκέφαλος.

ἐγκέφαλος. ὁ.ή. λον (ἐν, κεφαλή) = se înțelege pe dinafară μυελός, adică ἐγκέφαλος μυελός, și ἐγκεφαλίτης μυελός = creierii din cap. La Galino. ἐγκέφαλος = carnea

PAGINA 1595.

curmalei cea de deasupra ce se mănâncă, și de obște orice se găsește în cap. La Xenofon. și anghinare?? La Analoghion: διὸς ἐγκέφαλος = creierul zeiescului Dia. Adică după asemănare: cele mai bune bucate, și cum se zice: masă călugărească. La Plutarh.

ἐγκέχοδα adică ἐγχέζω.

ἐγκηρος, ὁ.ή. ρον (ἐν, κήρ) = supus la stricăciune, supus la piele, supus la nenorociri, nenorocit, slab. La Esih:

ἐγκήρώ –ῶ (ἐν, κηρός) = sug, mânjesc, amestec, spoiesc cu ceară.

ἐγκιθρίζω (ἐν, κιθαρίζω) = cânt înăuntru cu chitara –cu tambura –cu cobza. La Homer.

ἐγκικράω –ῶ (ἐν, κικρά'ω) = torn vin într-un pahar. ἐγκίρα πς εἶω = toarnă vin ca să mă duc. La Sofocli și Etimologicon.

1) ἐκιλικεύω –ομαι, și ἐγκιλικίζω –ομαι (ἐν, κίλιξ, κιλίκιος) = mă port ca cilicii, adică cu necredință, urât, desfrânat, mojicește. ἀεὶ ποθ' ἡμῖν ἐγκικίζουσ' οἱ θεοὶ = zeii se poartă cu noi ca cilicii, adică urât ne caută. La Ferec: și Suida și Esih: ἐγκιλικίστρια = ceea ce curăță –spală de păcate cu apă sfințită, ceea ce spăsește –mântuiește pe om.

2) ἐγκιλικίστρια –ας. ἢ vezi ἐγκιλικεύω.

3) ἐγκινέω –ῶ –ομαι –οῦμαι și ἐγκίνημι (ἐν, κινέω) = tulbur, încurc, împiedic. La Coint Smirneu.

4) ἐγκίνμι vezi ἐγκινέω.

5) ἐγκιρνάω –ῶ, ἐγκίρνημι (ἐν, κιρνά'ω) = amestec vin cu apă, torn vin în pahar. La Etimologicon.

6) ἐγκίρνημι vezi ἐκιρνάω.

ἐγκισσάω –ῶ (ἐν, κίσσα) = sunt grea, sunt îngreoiată, gravidă, îmborțoșată, însărcinată. Și îngreoiiez, îmborțoșez o muiere, mă împreun cu muiere, zămislesc. La Biblie. ἐγκίσσησις = îngreoiere, îmborțoșare, zămislire, și împreunare de muiere.

ἐγκισσεύω –ομαι (ἐν, κισσός) = mă târăsc, mă înfășor pe oare ce ca iedera.

ἐγκίσσησις –εως. ἢ vezi ἐγκισσάω.

ἐγκλαστρήδια –ων. τὰ = cercei. La Polidevc.

ἐγκλάω (ἐν, κλάω ἢ ἐνικλάω) = sparg, crăp, sfărâm, frâng înăuntru. La Apolonie.

ἐγκλεισμός –οῦ. ὁ vezi ἐγκλείω.

1) ἐγκλειστή –ῆς. ἢ) ἐγκλειστήριον –ου. τό) ἔγκλειστος –ου. ὁ) ἐγκλείστρα –ας. ἢ vezi ἐγκλείω.

2) ἐγκλείω (ἐν, κλείω ἢ ἐνικλείω) = închid înăuntru, închid în închisoare, închid la popreală. ἐγκλείομαι = mă închid, mă ascund înăuntru. ἐγκλεισμός = închidere. ἐγκλειστή, ἐγκλειστήριον = mănăstire. ἔγκλειστος = călugăr. ἐγκλείστρα = petrecere viață călugărească în mănăstire de mcinnici ἢ cilicie de nimic.

3) ἐγκλεω netreb: ἴνσά de tim: la ἐγκαλέω.

1) ἐγλενθεις ὁ = englecștea, petrecere de vreme cu vorbă.

2) ἐγκληθεις, din ἐγκαλέω.

ἐγκλημα –τος. τό (ἐγκαλέω) ἢ ἐγκλησις = pâră, tragere la judecată, învinovățire, defăimare, ce privește la pâră, la învinovățire, la defăimare, pârător, învinovățitor, defăimător. ἐγκληματικῶς = cu pâră, cu învinovățire, cu defăimare, pârând, învinovățind, defăimând. ἐγκλήμων = pârâș, pârător, învinovățitor, defăimător. La Analoghion. ἐγκληλος, ἐγκληματίας, ἐγκληματώδης

PAGINA 1596 IOANIDU 653-654

= pârât, învinovățit, defăimat. ἐγκλητέος = trebuie să se defaime, trebuie să se pârască –să se învinovățescă.

ἐγκληματίας. ὁ) ἐγκληματικὸς –κῆ –κὸν –κῶς vezi ἐγκλημα.

ἐγκληματόομαι –οῦμαι (ἐν, κλήμα) = cresc ca vița, -scot – odrăslesc multe mlădițe, -zmicele, -lujeri –cârcei. La Teofrast. Poate că mi bine: ἐγκλιματόομαι.

ἐγκλήμων –νος. ὁ.η vezi ἐγκλημα.

ἐγκληρος. ὁ.η ρον (ἐν, κλήρος) = pârtaș la hotărâie, pârtaș la sorti, pârtaș la moștenire, proprietar. La Sofocli, ἢ Evripid.

ἐγκλησις –εως. ἢ. ἐγκλητέος) ἐγκλητος. ὁ.η. τον vezi ἐγκλημα.

ἐγκλιδὸν ἐγκλιμα –τος. τό vezi ἐγκλίνω.

ἐγκλίνω (ἐν, κλίνω, ἐγκλίνομαι) = plec, mă plec, -las –mă las – atârñ –mă atârñ –îndoiesc –mă îndoiesc –mă înduplec –mă reazim – povârñesc –mă povârñesc la o parte –la oare ce, înduplec, mă înduplec, gonesc, pun pe goană, fug, mă depărtez, mă umblu pieziș – costiș, mă umblu șovăit –strâmb, ἢ mă întorc înapoi. ἐγκλιδὸν =

pieziș, costiș, plecat la o parte, strâmb, chiorâș. ἔγκλιμα, ἔγκλισις = plecare –atârnare –îndoială –povârnire l o parte, înduplecare. ἐγκλιτικός = de plecare, de îndoială, de povârnire, ce privește la plecare, ce privește la îndoială –la povârnire, ce se pleacă, ce se îndoiește, ce se povârnește, ce se lasă la o parte. Și zicerea ce-și leapădă, sau să-și mute tonul –lovirea –glasul, cum: „ἔστι, în loc de ἐστί, și σῶμά ἐστι, în loc de σῶμα ἐστί. ἔγλισις ὀριστικὴ = modă hotărâtoare, modă indicativă. ἔγκ: προυτακτικὴ = modă poruncitoare, modă imperativă. ἔγκλ: ὀρεκτικὴ = modă râvnitoare, modă desiderată. ἔγκλ: ἐυκτικὴ = modă urătoare, modă otativă. ἔγκλ ἀμφίβολος = modă îndoitoare. ἔγκλ υποτακτικὴ = modă supuitoare, modă conștiuctivă. ἔγκλ θελκτικὴ = modă voitoare. ἔγκλ ἀπαρέμφοτος = modă nehotărâtoare, modă infinitivă. ἔγκλ ἀιτιατικὴ = modă pricinuitoare.

ἔγκλισις –εως. ἢ. ἐγκλιτικός –κὴ –κόν vezi ἐγκλίνω.

ἐγκλοῖόω –ῶ (ἐν, κλοῖος) = înfășor, leg gâtul cu lanț ori spre podoabă sau spre pedearsă. ἐγκλοῖόομαι –οὔμαι = mă pun –mă bag în lanț de către oarecine.

ἐγκλονέω –ῶ (ἐν, κλονέω) = clatin –scutur –zgudui –clătesc –turbur înăuntru. La Hipocrat.

ἐγκλυδάζομαι (ἐν, κλύζω) = arunc –turbur valurile înăuntru, și după asemănare: mă turbur ca valurile mării, mă arunc încoace și încolo ca valurile mării, înot. La Hipocrat. ἐγκλυδαστικός = cel ce aruncă –turbură valurile înăuntru, și cel ce aruncă, aleargă încoace și încolo cu mare zgomot ca valurile mării, și cel ce tulbură –clatină –scutură – zguduie cu mare zgomot, ca valurile mării. La Hipocrat și cel ce înoată.

ἐγκλυδατικός –κὴ –κόν vezi ἐγκλυδάζομαι.

ἐγκλύζω (ἐν, κλύζω) = pun cuiva clistir. ἔγκλυσμα = clistir, (a clăti ceva în lichid) și punerea clistirului.

ἔγκλυσμα –τος. τό vezi ἐγκλύζω.

ἐγκλώθω (ἐν, κλώθω) = torn –sucesc înăuntru –pe dinăuntru, însă cu îndoială.

ἐγκνήθω (ἐν, κνάω și ἐνικνιθω) = rad, frec, pisez, sfărâm înăuntru –pe dinăuntru.

ἐγκνισμα –τος. τὸ (ἐν, κνίσμα) = o bucată de carne friptă. La Plutarh.

ἐγκνώσσω (ἐν, κνώσσω) = dorm înăuntru. La Mosh.

ἐγκοιλáινω ἐγκοιλáζω) ἐγκοίλιος vezi ἔγκοιλος.

ἔγκοιλος. ὁ.ή. λον (έν, κοῖλος) = găvănat, găunoșit, scobit –săpat pe dinăuntru concav. ἔγκοιλαίνω, ἔγκκοιλάζω, εγκοιλόω = adâncesc păsând, sau sap, scobesc pe dinăuntru -cioplesc –găunoșez pe dinăuntru. ἔγκλοίος = cel din pânțece. Τὰ ἔγκοίλια = măruntaiele, mațele pânțecelui. Și după asemănare: partea cea găvănată a corăbiei, fundul –albi corăbiei, și pânzele cele încovoiate ale corăbiei, care se pun drept temelie. La Diodor Siceliot și Strabon. ἔγκλοίλωσις = găvănitură, scobitură, săpătură –cioplitura pe dinăuntru.

ἔγκοιλόω -ῶ) ἔγκοίλωσις –εως. ή vezi ἔγκλοιλος.

ἔγκοιμάομαι -ῶμαι (έν, κοιμάομαι) = mă culc –dorm în oare ce –dorm pe oare ce –înăuntru. La Erodian. ἔγκοίμηθρον = iatac –odaie –cămară de dormit. ἔγοίμησις = culcare, dormire în oare ce, dorm pe oare ce, dorm înăuntru. ἔγκοιμητήριος = de culcat –de dormit, cea pe care doarme, se culcă oare cine, cum: mindir, saltea, scoartă, rogojină, așternut, etc. La Polidevc. ἔγκοιμητήρ, ἔγκοιμήτωρ = cel ce doarme pe oare ce, cel ce doarme în oare ce. La Polidevc. ἔγκοιμητρον = plapumă, învelișul așternutului, și însuși patul de dormit. La Amonie. ἔγκοιμίζω = adorm pe oarecine în oare ce, adorm înăuntru. ἔγκοιμίζω κόλπῳ = îl adorm în sân. La Analoghion.

ἔγκοίμηθρον –ου. τό) ἔγκοίμησις –εως. ή) ἔγκοιμητήριος ὁ.ή. ον) ἔγκοιμητήρ –ρος. ὁ. ἔγκοιμήτωρ –ρος. ὁ ἔγκοιμίζω vezi ἔγκοιμάομαι.

ἔγκοιος în loc de ἔγκυος. La Esih:

ἔγκοισυρόω -ῶ -οομαι –οῦμαι (έν, κοισύρα) = petrec o viață moleșită, petrec o viață desfrânată ca Cisira, ca țolicoaia cum se zice pe la noi. La Aristofan: adică petrec –trăiesc în desfătări –în desfrânări.

ἔγκοιτάς –δος. ή (έν, κόιτη) = ce trebuie, ce privește la pat, la așternut, de pat, de așternut. La Analoghion. ἔγκοιτάω, ἔγκοιτάζομαι = dorm –mă odihnesc în oare ce, mă odihnesc pe oare ce, mă odihnesc înăuntru. La Balsamon.

ἔγκοιτάω –ῶ, ἔγκοιτάζομαι vezi ἔγκοιτάς.

ἔγκολαβέω –ῶ, ἔγκοληβάζω, ἔγκολλαβίζω (έν, κόλλαβος) = înghit, mănânc ca la colivi. Iar din κόλαις βαίνειν = calc pe pânțece. La Aristofan, Esih: Suida și Evstatie.

ἔγκόλαμμα –τος. τὸ ἔγκολαπτὸς –πτῆ –πτὸν vezi ἔγκολάπτω.

ἔγκολάπτω (έν, κολάπτω) = sap, scobesc în oare ce, cum în piatră, scobesc în lemn etc. Și găunoșez oare ce. ἔγκόλαμα = săpătură –

scobitură –cioplitură înăuntru, gravură. ἐγκολαπτὸς –πτή –πτὸν = săpat –scobit –cioplit pe dinăuntru. La Ateneu.

ἐγκολεάζω (ἐν, κολεάζω) = bag în seamă. Și după asemănare: mă împreună cu muiere.

ἐγκολληβάζω, ἐγκολλαβίζω vezi ἐγκολλαβέω.

ἐγκολλάω –ῶ (ἐν, κολλάω) = lipesc înăuntru, lipesc pe dinăuntru.

ἐγκολπίας –ου. ὁ) ἐγκολπίζω –ομαι) ἐγκολπιος. ὁ.ή. ον vezi ἐγκολπόω.

ἐγκολπόω –ῶ (ἐν, κόλπος) = umflu oare ce ca un sân. ἐγκολπόομαι –οῦμαι = mă umflu ca un sân. La Aristotel. ἐγκολπίας ἄνεμος = vântul despre apă, vântul despre mare, vântul despre sânul mării. ἐγκολπίζω = strâng în brațe, strâng la sân, îmbrățișez, și după asemănare: bag în mitră, îmbrățișez. Și intru cu corabia în sânul mării, bag, trag corabia la liman. ἐγκολπίζομαι = iau în brațe, strâng în brațe, îmbrățișez, umflu sânul. Περίδον ἐγκολπιζομένην = vremea când se umflă sânul, adică cresc, se măresc țâțele. La Dionisie Alicarnasefs. ἐγκόλπιος = de sân, ce se ține, ce se păstrează în sân. ἐγκόλπιον = engolpion

PAGINA 1598. IOANIDU pag: 655

dar de sân, dar ce se păstrează în sân, dar ce se păstrează la piept.

(1)

ἐγκομβόομαι –οῦμαι (ἐν, κομβάω) = mă închei cu nasturi, mă închei cu cheotori –cu copci. Și după asemănare: mă înfășor în oare ce, mă îmbrac oare ce, mă împodobesc. La Polidevc. ἐγκομβωμα = încheietura nasturilor, încheietura cheotorilor –mânecelor, și haină de slugi ca o manta ce o purtau peste celelalte haine, ca să le păstreze curate. La Polidevc.

ἐγκόμβωμα –τος. το vezi ἐγκοβόομαι.

ἐγκομμα –τος. τό (ἐγκόπτω) = tăietură, ceea ce s-a tăiat, o bucată tăiată, și după asemănare: opreală, popreală, împiedicare, poticnire, stânjeneală.

ἐγκομπάζομαι, și ἐγκομπέομαι –οῦμαι (ἐν, κόμπος) = mă fălesc, mă mândresc, mă fudulesc, mă îngâmf, mă umflu ca un curcan. La Plutarh.

ἐγκονέω –ῶ ἐγκονιάω –ῶ (ἐν, κονέω) = grăbesc, pripesc oare ce, mă grăbesc, mă pripesc la slujbă, mă grăbesc cu slujba. La Homer și Opian, și Aristofan. ἐγκονητί = cu osârdie, cu silință, cu strudă, cu strudă, cu muncă, și iute, degrabă. La Pindar. ἐγκονίζομαι,

ἐγκονίωμα = mă umplu de praf, mă umplu de țărână –de nisip, mă tăvălesc în praf –în țărână –în nisip când mă lupt cu oarecine, La Xenofon, Filostrat și Apolonie. ἐγκόνιος = cel ce se tăvăleşte în praf – în țărână –în nisip, prăfuit, plin de praf –de țărână –de nisip. ἐγκονίς = slujnică muncitoare, slujnică bună se slujbă.

ἐγκοντί) ἐγκονιάω -ῶ ἐγκονίζομαι ἐγκονίωμα, ἐγκόνιος. ὁ.ή. ον ἐγκονίς –δος. ή vezi ἐγκονέω.

ἐγκοπεύς –έως. ὁ.ή ἐγκοπή -ής. ή vezi ἐγκόπτω.

ἔγκοπος. ὁ.ή πον (ἐν, κόπος) = anevoie, cu greu, cu mare trudă, cu mare trudă, cu mare muncă, ce ostenește –obosește pe om, și ostenit, obosit. La Biblie și Analoghion.

ἐγκόπτω (ἐν, κόπτω) = tai în oare ce, și sap scobesc cipleșc în oarece, cum: scobesc în piatră, scobesc în lemn etc. și sfărâm, și bat cuie, înțepenesc cu cuie, întăresc oarece bătându-l. Și după asemănare: opresc, popresc, zăticnesc, stânjenesc, împiedic oarece, tai drumul cuiua. ἐγκοπεύς –έως. ὁ.ή = daltă, teslă. ἐγκοπή = tăietură înăuntru, creștătură, spintecătură, săpătură, scobitură, golire în oarece, și opreală, popreală, stânjeneală. Împiedicare, poticneală.

ἐγκοδυλέω -ῶ (ἐν, κορδύη ἐγκορδυλίζω = leg capul cu sarin, leg capul cu turbn, cu pamblice. La Aristofan. ἐγκοσρδυλέομαι –οῦμαι, ἐγκορδυλίζομαι = mă leg, mă învelescla cap cu sarin –cu turba, cu pamblice –cu cordele –cu fionguri. La Sinesie.

ἐγκορδυλίζω –ομαι vezi ἐγκορδυλέω.

ἐγκορύπτω (ἐν, κορύπτω) = împung cu coarnele, mă bat cu coarne. La Licofron.

ἐγκομπέω –ῶ (ἐν, κόσμος, κοσμέω) = pun, așez la bună rânduială, mă împodobesc. ἐγκοσμέομαι –οῦμαι = mă așez, mă pun în bună orânduială, mă împodobesc, mă înfrumusețez. La Dionisie Alicarnasefs. ἐγκόσμιος = din lume, de lume, ce este în lume, și bine, frumos așezat, frumos împodobit.

ἐγκόσμιος ὁ.ή. ον vezi ἐγκοσμέω.

ἐγκοσμογενής –έος. ὁ.ή νές (ἐν, κόσμος, γείνομαι) = născut pe lume, născut în lume, de lume, lumesc, și după asemănare: zadarnic.

ἐγκοτέω -ῶ (ἐν, κότος) = mă mânii, mă mânjesc. ἐγκότημα, ἐγκότησις = mânie mare, cu urâciune. La Ierem: ἔγκοτος = mâniaș, mâniaș, necăjit, necăjîncos. ἔγκοτον = mânie. La Erodian. ἐγκότως = cu mânie, cu necaz.

ἐγκότημα –τος. τό ἐγκότησις –εως. ἢ ἔγκοτος. ὁ.ἡ. τον ἐγκότως
vezi ἐγκοτέω.

PAGINA 1599

ἐγκοτύλη-ης. ἡ (ἐν, κοτύλη) = un joc, la care biruitorul se purta pe
mâini spre cinstire. La Ateneu.

ἐγκουράς vezi κουράς.

ἐγκραγγάνω și ἐγκράζω (ἐν, κράζω) = strig asupra cuiva cu ocări
–cu înjurături –cu înfricoșări, mă răstesc asupra cuiva. ἐνέκραγες ἡμῖν
οὐδὲν ἀδικημένη = te-ai răstit asupra noastră, ne-ai certat, fără ca
cineva să te supere. La Aristofan și Tucidid.

ἐγκράζω vezi ἐγκραγγάνω.

ἐγκραιπαλάω -ῶ (ἐν, κραιπάλη) = mă îmbăt în oare ce, mă îmbăt
de oare ce. La Erodian. Unde mai înainte era: ἐγκραιπαλάω în loc de
ἐγκραιπαλάω.

ἐγκραϊσις –εως. ἡ (ἐν, κραιῖσις) = amestecare de oare ce altceva,
cum: vin cu apă, etc. astâmpărarea, cumpătarea puterii, moderație.

ἐγκρασίχολος. ὁ.ἡ. λον (ἐν, κεράω) = mâniaș, necăjiîncos,
înveninat, și sardelă, sau țâr. La Ateneu.

ἐγκράτεια –ας. ἡ) ἐγκράτευμα –τος. τό) ἐγκρατεύομαι vezi
ἐγκρατέω.

ἐγκρατέω -ῶ (ἐν, κρατέω) = țin oare ce țearpăn, țin tare înăuntru,
stăruiesc la oare ce, îmi păstrez viața. ἐγκρατέω, ἐγκρατεύομαι = îmi
stăpânesc patimile –poftele –plăcerile, mă depărtez de orice patimă –
poftă –plăcere, mă înfrânez. ἐγκράτεια = stăpânirea patimilor,
stăpânirea poftelor –plăcerilor, depărtare de orice patimă –poftă –
plăcere, cumpătare, înfrânare de orice patimă –de băuturi –de ale
mâncării, moderație în orice, stăpânire de sine, și răbdare, suferire.
La Aristotel, și Xenofon. ἐγκράτευμα = dovadă de înfrânare –de
stăpânirea poftelor –plăcerilor, și de orice patimă. La Iamvl) ἐγγρατῆς
= tare, țearpăn, strașnic, destoinic stăpân, stăpân patimilor, stăpân pe
sine, înfrânat, astâmpărat, și neînduplecat, neîndurat, biruitor,
ἐγκρατῆς παθῶν = biruitor patimilor, biruitor de patimi, și cel ce-și
stăpânește patimile. La Xenofon și Aristotel. ἐγκρατέως –τῶς = cu
stăpânire, cu strășnicie, cu înfrânare, cu astâmpărare, cu răbdare, tare,
țearpăn.

ἐγγρατῆς –εός. ὁ.ἡ τές) ἐγκρατέως –τῶς vezi ἐγκρατέω.

ἐγκρεμάζω, ἐγκρεμάννυμι, ἐγκρεμαννύω, ἐγκρεμάω = spânzur,
agăț, atârni în oare ce, atârni de oare ce (din ἐν, κρεμάω)

ἐγκρικόω -ῶ (ἐν, κρίκος) = petrec printr-un inel, petrec printr-un cerc, înconjur cu o împrejmuire. La Hipocraț. Ἰνχει, prind în cataramă, prind cu copcă.

ἐγκρίνω (ἐν, κρίνω și ἐνικρίνω) = primesc, hotărăsc oarece de bun, gădesc cu cale, adeverez, întăresc oare ce, și iert, slobod oare ce. ἐγκρισίς = primire, gădire cu cale, alegere, deverire, întărire. ἐγκριτήριος = de primire, de gădire cu cale, de adevărire, de întărire, ce privește la primire, ce privește la gădire cu cale –la adevărire –la întărire. ἐγκριτήριος οἶνος = casă de cercetare, unde se cercetează luptătorii –cei ce se întrec, și se întăresc cei mai destoinici –cei mai vrednici. La Epigramata. ἔγκριτος = cel primit – adevărit –întărit de mai vrednic –de mai destoinic, cel mai ales, și slobod, iertat.

ἐγκρίς -δος. ἡ (ἐγκεράω) = rogace, ἐγκρίς ‘ςν, μέλιτι = azimă, turtă cu miere. La Ateneu și Polidevc.

ἐγκρισίς -εως. ἡ (ἐγκριτήριος. ὁ.ἡ. ον) ἔγκριτος. ὁ.ἡ. τον vezi ἐγκρίνω.

PAGINA 1600

ἐγκροτέω (ἐν, κροτέω) = bat –lovesc –izgonesc în oare ce. εἰς ἔν μελος ἐγκροτέοισαι ποσσίν = bățând din picioare după glasul cântecului. La Teocrit. Πίνακας τ? Τοίχει ἐγκροτεῖν = să atârne –să spânzure vasele de zid. La Filostrat. Πυγμαὶ δ’ ἦσαν ἐγκοτούμεναι = se bătea cu pumnii. La Evripid.

ἐγκροτέοισαι, în loc de ἐγκροτέουσαι, ἐγκροτοῦσαι, din ἐγκροτέω.

ἐγκρούω (ἐν, κρούω) = bat oare ce înoare ce, bat înăuntru, bat din picioare la joc după viersul cântecului, lovesc cu picioarele. La Aristofan și Meleagr.

ἐγκρύβω) ἔγκρυμμα, ἔγκρυπτος vezi ἐγκρύπτω.

ἐγκρύπτω (ἐν, κρύπτω) și ἐγκρύβω, ἐγκρυφιάζω = în ascuns, ascund înăuntru. La Apolonie și Anecd: ἔγκρυμμα –τὸς. τό = ceea ce e ascuns, ascundere, ascunzătură, și iscoadă. ἔγκρυπτος, ἔγκρυφος, ἐγκρύφιος = ascuns înăuntru, într-ascuns. La Analoghion și Nonos. ἐγκρυφίας = pâine –turtă -azimă coaptă în spuză. La Ateneu.

ἐγκρυφιάζω = mă încuibez undeva. Vezi și ἐγκρύπτω. ἐγκρυφίας –ου. ὁ ἐγκρύφιος. ὁ ἡ. ον ἔγκρυφος. ὁ.ἡ. φον vezi ἐγκρύπτω.

ἐγκτάομαι -ῶμαι (ἐν, κτάομαι) = dobândesc în oare ce, stăpânesc un acaret –o moșie ca un arendaș, arendașez, iau în arendă, sunt arendaș. ἔγκτημα, ἔγκησις, = arendașie, stăpânirea unei moșii de

arendaș, luat în arendă. ἔγκτητος = luat în arendă. Τὸ ἔγκτητος = arendă, venitul moșiei cei priveștela arendaș. ἐγκτητικὸς = de arendă, de arendaș, ce privește la arendă –la arendaș, al arendașului.

ἔγκτημα –τος. τὸ ἔγτησις –εως. ἢ) ἐγκτικὸς –κῆ -κὸν) ἔγκτητος ὁ.ἢ. τον vezi ἐγκτάομαι.

ἐγκτερίζω (ἐν, κτερείζω) = îngrop, bag în groapă, bag în mormânt, înmormântez.

ἐγκτίζω (ἐν, κτίζω) = zidesc –clădesc în oare ce, pun –așez temelia. La Erodian.

(2)

ἐγκυβερνάω -ῶ (ἐν, κυβερνάω) = ocârmuiesc –oblăduiesc –îngrijesc în oare ce –de oare ce. La Diogen Laiertie.

ἐγκυβιστάω –ῶ (ἐν, κυβιστάω) = sar, intru în oare ce, și pun oare ce la jocul zarurilor –la sorți –la jocul de nooroc. La Sinesie: joc la noroc.

ἔγκυδος ὁ.ἢ. δον (ἐν, κῦδος) = slăvit, lădat, cinstit. La Esih:

ἐγκυνάω -ῶ (ἐν, κυνάω) = amestec cu făcălețul. Și după asemănare: încurc oare ce.

ἐγκυκλέω -ῶ (ἐν, κύκλος) = întorc –învârtesc, înfășor înăuntru, vezi și ἐγσκυκλέω și ἐγκύκληθρον = comedie, ce cu o învârtitură arăta toată comedia –toate cele ascunse. La Aristotel vezi εἰσκύκλημα ἐκκυκλέω –ῶ = desfăș, desfășur, desdeapăn, dezvelesc, descoper, arăt de față. (1)

ἐγκύκληθρον –θρου. τό ἐγκύκλημα –τος. τὸ vezi ἐγκυκλέω.

ἐγκύκλιος. ὁ.ἢ. ον ἔγκυκλον –ου. τό vezi ἔγκυκλος.

ἐγκυκλοπαιδεία –ας. ἢ (ἔγκυκλος, σαιδεία) = enciclopedie, învățătură de cele mai trebuincioase științe, și enciclopedia cea mare, ce cuprinde toate științele. ἐγκυκλοπαιδιστής = cel ce învață pe altul enciclopedia, profesor, dascăl de enciclopedie, și cel ce scrie d-ale enciclopediei, enciclopedist.

ἐγκυκλοπαιδιαστής –στοῦ. ὁ vezi ἐγκυκλοπαιδεία.

ἐγκυκλοποσία –ας. ἢ (ἔγκυκλος, πόσις) = băutură în rând, băutură de-a rândul, când bea unul după altul, encicloposie.

ἔγκυκλον –ου. τὸ vezi ἔγκυκλος.

PAGINA 1601 IOANIDU 657

ἔγκυκλος ὁ.ἢ. κλον (ἐν, κύκλος) și ἐγκύκλιος = rotund, rotogol, rotocolit, circular, gogoneț. ἐγκύκλιος = anual, pe tot anul, și pe toată ziua, ce se întâmplă tot la acea vreme hotărâtă –orânduită, adică pe tot

anul, ce se întâmplă pe toată săptămâna –pe totă luna –pe toată ziua, etc. de rând, pe rând. Τὰ ἐγκύκλια = cele de obște, cele obștești spre învățatură, etc. la Strabon, Isocrat și Dem: ἔγκυκλον, ἔκκυκλον = haină muierască rotundă, ce se poartă pesterochie. ἔγκυκλόω = închid, îngrădesc cu o împrejmuire rotundă, ocolesc cu gard, și întorc, învârt prin împrejur. ἐγκυκλόομαι = sunt împrejurat –ocolit, sunt înconjurat de oare ce, și mă întorc, umblu prin prejur, ocolesc prin prejur, închid împrejur. Φωνὴ μέτις ἐγκεκλύκωται = un glas m-a înconjurat. La Aristofan și Strabon. ἔγκύκλωμα = ocolitură, ce e ocolit, îngrădit împrejur, și mașina comediei ce cu o întorsătură arată toată comedia –toate cele ascunse. ἐγκύκλωσις = înconjurare, împrejmuire, îngrădire rotundă –gogoneață –rotocolită.

ἐγκυκλόω -ῶ -όομαι) ἐγκύκλωμα -τος. τὸ) ἐγκύκλωσις -εως. ἡ vezi ἔγκυκλος.

ἐγκυλιδωτονεῖριον, în loc de ἐγκυλίνδωτον εἰρίον, sau ἐγκυλίωτον εἰρίον = lână înfășurată pe ghem, lână înfășurată pe mosor. La Hipocrat.

ἐγκυλιδέω -ῶ -έομαι –οῦμαι vezi ἐγκαλινδέω) ἐγκυλίνδησις = rostogoleală, tăvăleală, prăvăluire. ἡ ἐν γυναιξὶ πόρνιας ἐγκυλίνδησις = tăvălealea, petrecerea cu muieri desfrânate. La Plutarh.

ἐγκυλίνδησις –εως. ἡ vezi ἐγκυλινδέω.

ἐγκύλισμα –τος. τὸ vezi ἐγκυλίω.

ἐγκυλίω (ἐν, κυλίω) = rostogolesc, prăvăluiesc înăuntru, înfășur, învăluiesc, deapăn, fac ghem, pun pe mosor. ἐγκύλισμα = loc de tăvălit pentru cai. La tâlcuitorul lui Aristofan.

ἐγκυμαίνω –ομαι (ἐν, κυμαίνω) = mă tulbură, mă clatin ca valurile mării. αἱ τῶν προβυτέρων ὀρέξεις οὐκ ἔτι ἐγκυμαίνονται = poftele celor bătrâni nu se mai tulbură. La Climent Alexandrinul.

ἐγκυμονέω -ῶ vezi ἐγκύμων.

ἐγκύμων –νος. ὁ.ἡ (ἐν, κύω și ἔγκυος, ἔγκοιος) = grea, îngreoiată, îmborșoșată. Și după asemănare: plin –ă. ἐγκυμονέω ἐγκύω = sunt grea, sunt îmborșoșată, am copil în pânțece.

ἔγκυος. ὁ.ἡ.ον ἐγκύω vezi ἐγκύμων.

ἐγκύπη –ης. ἡ (ἐν, κύπη) = găvănitură, scobitură înăuntru. La Eliodor.

ἐγκύπτω (ἐν, κύπτω) = mă aplec să mă uit, mă aplec să văd mai bine.

ἐγκυρέω -ῶ și ἐγκύρω (ἐν, κύρω) = dau –cad peste oare ce, cad în oare ce, se brodește de întâlnesc –de nimeresc peste oarecine. ἐγκύρησις = brodeală, întâlnire, nimerreală cam fără voie. La Secstos Empedocli.

ἐγκύρησις –εως. ἢ vezi ἐγκυρόω.

ἐγκύρτιον-ου.τὸ (ἐν, κύρτος) = partea coșului de pește cea dinăuntru, prin care se prinde peștele. La Aristotel.

ἔγκυρτος ὁ.ἢ. τον vezi ἐγκυρτόω.

ἐγκυρτλόω -ῶ (ἐν, κυρτός) = aplec oarece la vale, aplec oare ce în jos, îndoii, încovoiesc. ἔγκυρτος = aplecat la vale, aplecat înăuntru, îndoit, încocvoiat, cocoșat.

ἐγκύρτωσις = îndoietură, încovăoetură, aplecare la vale, aplecare la o parte, aplecare înăuntru. La Cas:

PAGINA 1602 IOANIDU pagina 658

ἐγκύρτωσις –εως vezi ἐγκυρτόω.

ἐγκύρω, vezi ἐγκυρέω.

ἔγκυσις –εως. ἢ vezi ἐγκύω.

ἐγκυτί (ἐν, κύτος) = până la piele.

ἔγκυτον în loc de ἔγκατον.

ἐγκύω vezi ἐγκύμων.) ἔγκυσις = îngreoiere, îmborțoșare, însărcinarea muierei.

ἐγκωλύω (ἐν, κωλύω) = înețepenesc oarece în oare ce, prin lipire. La Iron. Lipesc înăuntru.

ἐγκωμιάζω –ομαι.) ἐγκωμιαστής –στοῦ. ὁ) ἐγκωμιαστικός –κῆ -κὸν –κῶς) ἐγκώμιον –ουτὸ vezi ἐγκώμιος.

ἐγκώμιος. ὁ.ἢ. ον (ἐν, κόμη) și ἐγκώμιος –ία –ιον = pământean, și țăran, și de laudă, ce privește la laudă. La Esi: Isocrat și Pindar) ἐγκώμιον se înțelege pe dinafară ἔπος. Adică ἐγκώμιον ἔπος = cuvânt spre laudă, engomion. ἐγκωμιάζω = engomiez, laud, măresc, înalț pe oare cine cu cuvinte de laudă –cu engomie. ἐγκωμιάζομαι = mă engomiez, mă laud, mă cinstesc cu cuvinte de laudă. ἐγκωμιαστής = engomiast, lăudător. ἐγκωμιαστικός = de laudă, de engomion, ce privește la laude –la engomion, vrednic, destoinic de a lăuda. ἐγκωμιαστικῶς ἐγκωμίως = cu laude, cu engomie.

ἐγκωπον –ου. τὸ (ἐν, κόπη) = locul lopeților, locul unde se așază lopețile în corabie. La Ateneu.

(1)

ἔγμεν din ἐχέμεν, în loc de ἔχειν după dialectul idoric.

ἔγνον, în loc de ἔγνωσαν, din γινώσκω. La Pindar.

ἐγξέω –ῶ, și ἐγξύω (ἐν, ξέω, ξύω) = sap, scobesc, cioplesc în oare ce. La Evripid și Stoveu.

ἐγξηραίνω (ἐν, ξηραίνω) = usuc, zvânteț înăuntru, zvânt pe dinăuntru. La Hipocrat.

ἐγξυλος. ὁ.ή. λον (ἐν, ξύλον și ἔνξυλος = de lemn. ἔνξυλος δέλτος = panacidă –placă de lemn, La Enia.

ἐγρεκύδοιμος. ὁ.ή. μον (ἔγρω, ἐγείρω, κυδοιμός) = cel ce ațâță, cel ce zgândără, cel ce aprinde gâlceava, cel ce ațâță tulburarea războiului, cel ce invită la război, cel ce dă pricină de război. La Esi:

ἐγρεμάχης –ου. ὁ și ἐγρεμάχος, ἐγρεσιμάχος –χης (ἔγρω, ἐγείρω, μάχη) = cel ce invită, cel ce îndeamnă la război, cel ce întărește războiul. La Sofocli.

ἐγρέμοθος. ὁ.ή. θονν (ἔγρω, ἐγείρω, μόθος) = ce aduce tulburare, cel ce aduce neodihnă. La Non.

ἐγρεσίδομος. ὁ.ή. μον (ἔγρω, ἐγείρω, δόμος) = cel ce zidește, cel ce clădește, cel ce ridică case, cel ce ridică ziduri. La Maneton ziditor, zidar, clăditor.

ἐγρεσίκωμος. ὁ.ή. μον (ἔγρω, ἐγείρω, κῶμος) și ἐγερσίκωμος = ce deșteaptă, ce ațâță, ce zgândără, ce aprinde, ce întărește desfătările meselor –băuturilor, ce îndeamnă, invită la băuturi, ce înveșelește masa. La Analoghion.

ἔγρεο, în loc de ἐγείρεο, ἐγείρου, din ἐγείρομαι.

ἐγρεσιμάχης –ου. ὁ. ἐγρεσιμάχος. ὁ.ή. χον vezi ἐγρεμάχος.

ἐγρηγοράω, ἐγρηγορέω, ἐγρήγομα, ἐγρηγορόων, ἐγρήγορθα, ἐγρήσσω (ἐγρήσσω (ἔγρω, ἐγγέρω, ἐγείρω) = mădeștept, sunt deștept, priveghez, bag de seamă, îngrijesc, la Homer. Păzesc, pândesc. ἐγρηγορικὸς = de priveeghere, ce privește la priveghere, ce priveștela pază –la băgare de seamă, priveghetor, păzitor, pândar. La Aristotel. ἐγρήγορος = deștept, priveghetor, băgător de seamă, păzitor, paznic. ἐγρηγορότως, ἐγρηγόρος, ἐγρηγορτί = cu priveghere, ce deșteptare, cu băgare de seamă, cu pază bună. La Homer. ἐγρηγόρσιος =

PAGINA 1603

ce deșteaptă pe om, ce-l ține deștept, deșteptător. La Etimologicon și Eustatie. ἐγρήγορσις, ἔγρησις = deșteptare, priveghere, pândire, pază, băgare de seamă, îngrijire.

ἐγρηγορικὸς -κῆ -κὸν -κῶς) ἐγρήγορος. ὁ.ῆ. ρον
ρωσ)ἐγρηγορότως) ἐγρηγόρσις. ὁ.ῆ. ον) ἐγρήγορσις -εως. ἢ
ἐγρηγορτί) ἐγρησις -εως. ἢ) ἐγρήσσω vezi ἐγρηγοράω.

1) ἔγριπος. ἢ ἴν loc de ἔυριπος, vezi ἀβαντις.

2) ἔγρομαι, din ἔγρω, ἐγέρω, ἐγείρω, ἴν loc de ἐγείρομαι = mă
deștept, mă scol ἴν sus, mă scol din somn.

ἐγχαίνω (ἐν, χάινω) ἢ ἐγχάσκω = casc gura ἴν oare ce, pentru oare
ce, de mirare sau de poftă -lăcomie. Ἔi după semănare: ἴμι bat joc de
oare cine cu gura căscată -căscând gura la el.

ἐγχαλάω -ῶ (ἐν, χαλάω) = slobod, ἴνmoi, molocesc, las mai slab
ceea ce este prea ἴνtins, destinz, destind. La Plutarh.

ἐγχαλινόω -ῶ (ἐν, χαλινόω) = pun frâul ἴν capul calului, ἴνfrânze
calul, mân calul cu frâul, ocârmuiesc cu frâul. La Xenofon.
ἐγχαλινόομαι -οῦμαι = mă stăpânesc, mă ocârmuiesc, mă mân cu
frâul. La Hipocrat.

ἐγχαλις -θος. ἢ vezi ἔτελις. La Sinesie.

ἐγχαλεύω vezi ἔγχαλλκος.

ἔγχαλλκος. ὁ.ῆ. κον (ἐν, χαλλκὸς) = de aramă, de alamă, amestecat
cu aramă, cu alamă, sau cumpărat cu aramă, adică cu bani, ἢi după
asemănare: bogat, bănos, cu bani mulți, cum: ἔγχαλλκος γραῖα =
bătrână bogată, bătrână bănoasă, bătrână plină de bani. La
Analoghion. ἐγχαλκεύω = sap, scobesc, cioplesc ἴν oare ce, ἢi lipesc
cu aramă, cioplesc cu alamă.

ἐγχανδῆς -εός. ὁ.ῆ. δὲς (ἐν, χανδός) = foarte lat, foartemare,
foarte larg.

ἐγχαραγῆ -ῆς. ἢ) ἐγχάραγμα -τος. τὸ) ἐγχάραξις -εως. ἢ vezi
ἐγχαράσσω.

ἐγχαράσσω -ττω (ἐν, χαράσσω -ττω) = sap, scobesc, cioplesc ἴν
oare ce, cum cioplesc ἴν piatră, ἴν lemn etc. ἴntipăresc, tipăresc oarece,
ἴnsemnez oare ce, sap o pecete, pun o pecete, tai la bani, ἢi după
asemănare: zgârâi, haracsesc pielea ca să curgă sânge. ἐγχαράσσομαι
= mă sap, mă scobesc, etc. ἐγχαραγῆ, ἐγχάραξις = săpare, scobire,
ἴnsemnare, ἴntipărire, zgârâiere, haracseală, punerea pecetii, tăierea
banilor. ἐγχάραγμα = săpătură, scobitură, cioplitură, tipăritură,
ἴntipăreală, ἴnesmnătură, zgârâietură, haracseală icoană, coardă, chip,
figură scobită, scăpată ἴν oare ce, semn, urmă, monedă, manș, pecete.

ἐγχαρίζομαι (ἐν, χαρίζομαι) = dăruiesc, la Antologhion.

ἐγχάσκω vezi ἐγχαίνω.

ἐγγέζω (ἐν, χέζω) ἐγκέχοδα) = mă cac în oare ce, mă cac pe oarece.

ἐγγεία –ας. ἢ ἢ ἀγγείη –ης. ἢ după dialectul ionic. Vezi ἔγχος.

ἐγγειβόμος ὀ.ἢ. μόν (ἔγχος, βρέμω) = cel ce aruncă, lovește cu sulița foarte iute, de se aude de departe, bun războinic cu sulița, iute cu sulița. La Pindar.

ἐγγεικέαννος. ὀ.ἢ. νο (ἔγχος, κεραυνός) = înarmat cu fulgere ca și cusuliță, cel ce aruncă fulgerele, ca niște săgeți. La Pindar.

ἐγγειμάζω (ἐν, χεῖμα) = iernez, petrec iarna, sunt în cfatir, sunt în copac de iarnă.

ἐγγειμαργος. ὀ.ἢ. γόν ἢ ἢ ἐγγεσίμαργος (ἔγχος, μάργος) ἢ ἢ ἐγγειμωρος, ἐγγεσίμωρος = bun, voinic lăncier, sulițar, cel ce bate cu sulița, cel ce bate cu lancea, cu mazdracul

PAGINA: 1604 IOANIDU 660

cu darda. La Homer.

ἐγγειμωρος. ὀ.ἢ. ρόν ἢ ἢ ἐγγειμωρος (ἔγχος, μόρος, μῶρος) vezi ἐγγειμαργος.

ἐγγειρέω -ῶ (ἐν, χεῖρ) = pun mâna pe oare ce, încep oare ce lucru, mă apuc de un lucru, mă întreprinz la un lucru, mă îndeletnicesc, mă silesc, mă sârguiesc, mă strudesc la un lucru, mă trudesc la oare ce. Și dovedesc oare ce cu bună dovadă, și mă pornesc, năvălesc asupra cuiva. La Plutarh. ἐγγειρήμα, ἐγγειρήσις, ἐγγειρηρία = începere la o lucrare, ...întreprindere, ...îndeletnicire, .. sârguință, ..strudă la un lucru, începere la o lucrare. Dovadă la oarece, năvală –pornire asupra cuiva. ἐγγειρησις ἀνατομική = operație de anatomie. ἐγγειρητής ἐγγειρητίς. ἐγγειρησιότης = cel ce începe, cel ce se întreprinde, cel ce se îndeletnicește, cel ce se silește, cel ce se sârguiește, cel ce se strudește (trudește) la oare ce. ἐγγειρηματικός = de întreprindere, de îndeletnicire, de silință, ce privește la îndeletnicire, la slință, la sârguință, bun, destoinic, dibaci la întreprinderi, dibaci de îndeletniciri, dibaci de sârguințe. ἐγγειρηίδιος = orice are, orice ține omul în mână, la Eshil. ἐγγειρηίδιον = mânășă de vase, etc. mâner de cuțit, mâner de sabie, etc. coadă de topor, coadă de lopată, etc. și cuțitaș, hanger, și cărticică de mână, cărticică din toate zilele, annual. La Apolonie. ἐγγειρίζω = dau în mâna cuiva ceva, tetimatisesc, echirisesc, încredincez, încredințez oare ce în mâna cuiva. ἐγγειρηρίζομαι = iau în mâna mea, iau asupra mea, mă însărcinez cu oare ce, la Tucidid. ἐγγειρηριον = basma, batistă, testemel. ἐγγειρηρία,

ἐγχείρισις, ἐγγχειρισμός, = dare în mâna cuiva, testimat, testimatisire, încredințare de oare ce în mâna cuiva.

ἐγχείρημα –τος. τό. ἐγγχειρηματικὸς –κῆ –κὸν) ἐγγχείρησις –εως. ἡ) ἐγγχειρηρῆς –τοῦ. ὁ ἐγγχειριτικὸς –κῆ –κὸν) ἐγγχειρία –ας. ἡ ἐγγχειρίδιος. ὁ.ἡ. ιον vezi ἐγγχειρέω.

1)ἐγγχειρίδοτος. ὁ.ἡ. τον (ἐν, χεῖρ, δίδωμι) ἔγγχειρίθετος = pus, dat, testimatisit, enhirisit cu mâna cuiva, la Erodian și Polidevc.

2)ἐγγχειρίζω –ομαι vezi ἐγγχειρέω.

ἐγγχειρίθετος. ὁ.ἡ. τον (ἐν, χεῖρ, τίθημι vezi ἐγγχειρίδοτος.

ἐγγχείριον –ου. τό ἐγγχείρισις –εως. ἡ ἐγγχειριστῆς –στοῦ. ὁ ἐγγχειρίτης –του. ὁ.ἡ vezi ἐγγχειρέω.

ἐγγχειρογάστωρ –ορος. ὁ.ἡ (ἐν, γαστήρ) = cel ce se hrănește cu munca mâinilor sale, muncitor. La tâlcuitorul lui Apolonie.

ἐγγχειροτονέω –ῶ (ἐν, χειροτονέω) = aleg, hirotonisesc pe unul dintre ceilalți și-l pun la o treabă. La Polidevc.

ἐγγχειρουγέω –ῶ (ἐν, χεῖρ, ἐργάζομαι) = lucrez, muncesc un lucru de mână, lucru cu mâna, și plătesc din lucru de mână, plătesc din munca mâinilor.

1)ἐγγχείω în loc de εγγέω.

2)ἐγγχελάκι –ου. τὸ. ἐγγχελάκιον –ου. τὸ vezi ἔγγχελυσ.

ἐγγχελεοτρόφος vezi ἐγγχελυοτρόφος.

ἐγγχελις. ὁ.ἡ. ον ἐγγχελεὼν –ῶνος. ὁ) ἐγγχέλιον –ου. τό) ἐγγχελύδιον –ου. τό vezi ἔγγχελυσ.

ἐγγχελυοτρόφος. ὁ.ἡ. φωνν (ἔγγχελυσ, τρέφω ἔγγχελεοτόφος) = cel ce hrănește, cel ce păstrează heli, -păstrează țipari, îngrijitor, păstrător de heli, păstrător de țipari.

ἔγγχελυσ –υος –εος. ὁ.ἡ. ἔγγχελυσ ἔγγχέλιον) = iar la număr înmulțit. ἐγγχέλεις ἔγγχέλυσ = hel, țipar. La Homer. ἐγγχέλεις = de hel, de țipar. ἐγγχελεῖς θηρώμενος = cel ce vânează heli, cel ce vânează țipari, adică cel ce vânează în apă turbure, pescar de heli, pescar de țipari, pescari de apă turbure. ἐγγχελεὼν = loc de păstraatul helilor – țiparilor, habuz –eleșteu de heli –de țipari) ἐγγχελύδιον ἐγγχέλιον ἐγγχελάκι –ον =hel –țipar mic, heluleț, țiparaș.

PAGINA pagina 1605.

ἐγγχελυωπός. ὁ.ἡ. πὸν (ἔγγχελυσ, ὄψ) = ca helul, ca țiparul, în chipul heliului, în chipul țiparului.

ἐγγχεον în loc de ἐνέχεον, din ἐγγέω.

ἐγγχεσίμαργος. ἐγγχεσίμορος –μωρος vezi ἐγγχείμαργος.

ἐγχεσίπαλος. ὁ.ή. λον (ἔγχος, πάλος, πάλλω) = cel ce joacă în mână sulița –mazdracul –lancea –darda, bun, dibaci sulițaș, sulițar, mazdraciu.

ἐγχεσίχειρ –ρος. ὁ.ή (ἔγος, χεῖρ) = cel ce se hrănește, cel ce trăiește cu de ale războiului –din ale războiului. La Analoghion.

ἐγχεσφόρος ὁ.ή. ρον (ἔγχος, φέρω) = cel ce poartă în mână sulița, cel ce poartă în mâna sulița –lance –dardă –mazdrac, sulițar, lăncier, mazdragiu, ostaș înarmat cu suliță –cu lance –cu dardă –cu mazdrac.

ἐγχεῦντα în loc de ἐγγέονντα din ἀεγγέω.

ἐγγέω (ἐν, χεύσω –ἐνέχεια –ἐνέχευα, și ἐγγύνω, ἐγγείω ἐγγύω = vărs, torn în oare ce, stropesc, ud, înmoi. ἐγγέω σοι πίνειν = îți torn să bei. La Xenofon. ἐγγέομαι = mă vărs, mă torn, mă stropesc, mă ud, îmi dă să beau. ὁ παῖς ἐγγεάτω μοι = băiatul să-mi toarne ă beau. La Xenofon și Eshin.

ἐγγήρης. ὁ.ή (ἔγχος) = ca sulița, ca lancea, ca mazdracul, ca darda, în chipul suliței, în chipul lăncii –mazdracului –dardei. La Nici:

ἐγγθόνιος. ὁ.ή. ον (ἐν, χθών) = de pământ, și pământean.

ἐγγλαινώω -ῶ (ἐν, γλαῖνα) = îmbrac, mă îmbrac cu anterior, mă îmbrac cu giubea.

ἐγγευάζω (ἐν, γλευάζω) = batjocoresc, îmi bat joc de oarecine, clevetesc pe oarecine.

ἐγγλιάω -ῶ (ἐν, γλιάω) = mă îmbrac, sunt încropit –căldicel.

ἐγγλίω (ἐν, γλίω) = mă moleșesc în desfătări –în desfrânări, mă desfăt. La Esih: și Eshil.

ἔγγλοος –ους. ὁ.ή. γλον –ουν (ἐν, γλόη) și ἔγγλωρος = verzui, gălbui, ce bate în verde, ce bate în galben. La Nic:

ἔγγλωρος. ὁ.ή ρον (ἐν, γλωρός) vezi ἔγγλοος.

ἔγγνοος –ους. ὁ.ή. νουν (ἐν, χνόος) = cu fulgi, cu puf, cu floci, fulgos, pufos, flocos, înflocosât.

ἐγγονδρίζω (ἐν, χόνδρος) = îndreptez –pun la loc zgârciul urechii) și presăr zesite.

ἔγγονδρος. ὁ.ή. δρον (ἐν, χ'νδρος) = vârtos ca zgârciul, zgârcos, plin de zgârci, plin de cocoloașe.

ἔγγορδος. ὁ.ή. δον ἐν, χορδῆ) = cu coarde.

ἐγγορεύω (ἐν, χορεύω) = joc înăuntru.

ἔγχος –εος. Τό și ἐγγεία, ἐγγείη = sulă, suliță, lance, mazdrac, dardă, sabie, și orice armă ascuțită, armă cu vîrf.și după asemănare: ἔγχεα πτερωτά = săgeți zburătoare. La Evripid.

ἔγχουσα vezi ἔαγγουσίζω = vopsesc, roșesc cu buruiana limba bouului, otățel și cerboaică. La Etimologicon.

ἐγχουσίζω vezi ἔγχουσα.

ἐγχόω -ῶ și ἐγγώννυμι, ἐγχωννύω (ἐν, χώννυμι) = umplu, astup cu pământ. ἔγχωσις = astupare cu pământ, la Strabon. ἐγχωστήρ -ορος. ὁ astupător cu pământ, cel ce astupă=(1)

ἐγχαίνω, ἐγχαύω și ἐγραχω (ἐν, χράω) = ating, lovesc, izbesc, ἐνεχρασενεις τὸ πρόσωπον τὸ σκῆπτρον = l-a lovit peste obraz cu bastonul. La Erodian. ἐγχαίω mai înseamnă și că și cad, năvălesc, năvălesc asupra cuiva.

PAGINA 1606 IOANIDU pagina 660?

ἐγχεμετίζω (ἐν, χρεμετίζω) = rânnez înăuntru. La Polidevc.

ἔγχεμμα -τος. τό vezi ἐγχεμπτομαι.

ἐγχεμπτομαι (ἐν, χρέμπτομαι) = scuipe cu icnituri, scuipe cu tuse – cu flegmă, mă icnesc când scuipe. ἔγχεμμα = scuipe cu icnituri, scuipe cu tuse, scuipe cu flegmă, icnitură de scuipe. La Plutarh. Însă unii vor să se cetească ἐγχερίμματα și alții ἐγχερίμματα în loc de ἐγχερίμματα.

ἔγχεριμμα din ἐγχερίπτω vezi ἔγχεριμμα.

ἐγχερ(ζω) = am trebuință deoarece ce. τὰ ἐγχερ(ζοντα) = cele trebuincioase. La Lucian.

ἐγχερίπτω, și ἐγχερίπτω (ἐν, χρίπτω ἐγχερίμπτομαι și ἐγχερίπτω) = ating, apropii, mă ating, mă apropii, și după asemănare: mă împing, mă înghesuiesc, îmbulzesc, mă îmbulzesc, și năvălesc, năvălesc,, cad asupra oarecărui. Περὶ νεκρὸν ἐγχερίμπτοντο = se împingea, se înghesuia, se îmbulzea pe lângă mort. La Homer. Și ἐγχερίμπτεσθαι τινί = a întâlni pe oare cine. Iar la Eliano se găsește și în loc de mușcă și se încăleacă vitele.

ἔγχερισις -εως. ἡ (ἔγχερισμα -τος. τό) ἔγχεριστος ὁ.ἡ. στον vezi ἐγχερίω.

ἐγχερίω (ἐν, χρίω) = ung, mânjesc, frec cu alifii, frec cu unsori, și după asemănare: spoiesc, tencuiesc, și împung, mușc, vâr cu sila, și înghesuie, împing, năvălesc. La Platon. ἔγχερισις = ungere, fredătură cu unsori, spoială, și mânjitură, împunsură. La Eliano. ἔγχερισμα = unsoare, alifie. La Hipocrat. ἔγχεριστος = uns, mânjit, frecat cu unsori, spoit, tencuit.

ἐγχερονίζω -ομαι ἐγχερονισμὸς -οῦ. ὁ vezi ἔγχερονος.

ἔγχρονος ὁ.ή.νον (έν, χρόνος) = vremelnic, și la vreme, în vremea cuviincioasă, și ce acum începe. La Esih: Suida și Ocel. ἐγχρονίζω –ομαι = zăbovesc, întârzii, mă învechesc și păstrez oare ce multă vreme. ἐγχρονησθεῖσα = ce s-a păstrat multă vreme. La diodor Siceliot. ἐγχρονησμός = zăbavă, întârziere. La Aetie.

ἐγχρόω, ἐγχρωννύω, ἐγχρώννυμι, ἐγχρώζω –ομαι, ἐγχρωπάζω (έν, χρώα) = vopsesc, și după asemănare: închipuiesc, întipăresc. Τὸν νόμον δεῖ ἐγχρώζεσθαι έν τοῖς ἤθεσι = pravila trebuie să se întipărească în năravuri, ..în obiceiuri. La Stoveu.

ἔγχρυσος. ὁ.ή. σον (έν, χρυσος) = cu oare ce aur, cu puțin aur, puțin aurit.

ἐγχρώζω –ομαι. ἐγχρωννύω, ἐγχρώννυμι, ἐγχρωπάζω vezi ἐγχρόω.

ἐγχυλίζω) ἐγχύλισμα –τος. τό vezi ἔγχυλος.

ἔγχυλος. ὁ.ή. λον (έν, χυλος) = cu must, cu zeamă, cu hil, mustos, zemos, hilos. ἐγχυλίζω ἐγχυλόω = scot zeama, scot mustul din oare ce, storc mustul, storc zeama, mustul din oarece. La Teofrast. ἐγχύισμα = mustul, zeama, hilul ce s-a scos din oare ce. ἐγχύλωσις = mustul, zeama –hilul ce s-a scos din oare ce. La Areton.

ἐγχυλόω.) ἐγχύλωσις –εως. ή vezi ἔγχυλος.

ἔγχυμα –τος. τό ἐγχυματίζω) ἐγχυματισμός –οὔ. ὁ ἐγχυματιστός –στη-στόν vezi ἔγχυμος.

ἔγχυμος ὁ.ή. μον (έν, χυμός) = cu must, cu zeamă, cu him, mustos, zemos, himos, și cu gust, gustos, după asemănare: ἔγχυμα ἔγχυτα = plămădă, ceai, decoct. ἐγχυματίζω = plămădesc, opăresc, fac ceai, fac decoct. ἐγχυματισμός = plămădeală, opăreală, facerea ceaiului, facerea decoctului. ἐγχυματιστός = ce se poate plămădi, opări, plămădit,

PAGINA 1607

opărit, ce privește la plămădeală -la opăreală –la opăreală –la plămădit –la opărit. La Diosc: ἐγχύμωμα, ἐγχύμωσις = întinderea plămăzii în tot trupul. La Hipocrat.

ἐγχύμωμα –τος. τό) ἐγχύμωσις –εως. ή vezi ἔγχυμος.

1) ἐγχύνω vezi ἐγγέω.

2) ἐγχυράζω) ἐγχυρασμός –οὔ. ὁ vezi ἐνεχυράζω, ἐνεχυριασμός.

3) ἐγγχυριάζω, ἐγγχυριασμός –οὔ. ὁ vezi ἐνεχυριάζω, ἐνεχυριασμός.

ἔγχυσις –εως. ή.) ἔγχυτος. ὁ.ή. τον) τὰ ἔγχυτα vezi ἐγγύω.

ἐγγυτέον vezi ἐγγύω.

ἐγχύτρια –ας. ἢ.) ἐγχυτρίαστρια –ας. ἢ vezi ἐγχυτρίζω.

ἐγχυτρίζω (ἐν, χύτρα și ἐγχυτρίζω. καταχυτρίζω = pun, bag oare ce în oală, bag oare ce într-un vas, și după asemănare: pun copilul într-un vas, și-l arunc afară, și-l arunc la uliță, și-l arunc la biserică, nevrând să-l cresc eu, și adun sângele de la jertfe, adun sângele de la oameni, ca să curăț de păcate cu acel sânge pe cei păcătoși –pe cei spurcați. La Aristofan. ἐγχύτρια ἐγχυτρίαστρια = ceea ce își leapădă își aruncă copilul pe uliță, ceea ce-și leapădă copilul pe la biserici, punându-l într-un vas, și ceea ce pe la jertfe –pe la pomeni se tăia – înjungia vitele, și strânga sângele într-un vas, cu care curăța pe cei spurcați –pe cei păcătoși de păcate. La Platon.

ἐγχύω vezi ἐγγέω) ἔγχυσις = vărsare, turnătură, stropeală, picătură) ἔγχυτος = în care s-a vărst, în care s-a turnat oare ce, și vârsta, turnat, întipărit, plămădit, oprit. La Analoghion. ἔγχυτα vezi ἔγχυμα) ἐγχυτέον = trebuie să vărsăm, trebuie să turnăm, trebuie să stropim, să facem să pice câte o picătură.

ἐγχωμα –τος. τὸ (ἐν, χῶμα) = pământul cu care se umple –cu care se astupă o groapă, pământul cu care se astupă un șanț, astupătură, umplutură cu pământ.

ἐγχώννυμι, ἐγχωννύω vezi ἐγγώω.

ἐγχωρέω –ῶ (ἐγχωρίζω) ἐγχώριος. ὁ.ἢ. ον.) ἐγχωρίως vezi ἔγχωρος.

ἐγχωρος. ὁ.ἢ. ρον (ἐν, χῶρος) și ἐγχώριος = moșnean, moștean, indigen, și local, sătean, țăran. ἐγχωρίως = ca un țăran, ca un moștean, ca la țară, și în țară, în fața locului. ἐγχωρέω = împac în oarece, și primesc oarece, slobod, iert, mă înduplec, las drumul slobod. ἐγχωρεῖ = se poate, este cu putință. La Xenofon. ἐγχωρίζω = satu, șed în pământul meu, șed în țara mea, sunt pământean. La Strabon.

ἔγχωσις –εως. ἢ) ἐγχωστήρ –ρος. ὁ) ἐγχωστήριος vezi ἐγγώω.

ἐγὼ = ieu) ἔγῶτοι, ἐγὼν, ἐγώνγα, ἐγώνα, ἐγώνη = eu însumi, însumi eu, măcar eu, cât pentru mine, așa, în aevăr,, adevărat.) ἐγώπερ = ca eu. ὡς ἔγωγε = precum socotesc eu, după a mea socotință) ἐγωϊσμὸς. = egoism.

ἔγωγε vezi ἐγὼ.

ἐγῶδα în loc de ἐγὼ οἶδα.

ἐγωσιμὸς –οῦ. ὁ vezi ἐγὼ.

ἐγῶμαι, în loc de ἐγὼ οἶμαι –ῶμαι.

ἐγώλιος vezi ἐιγώλιος.

ἐγών) ἐγώνγα, ἐγώνα, ἐγώνη, vezi ἐγώ.

ἐγώπερ, ἐγώτοι vezi ἐγò.

ἔδαεν din δάινω, δάω.

PAGINA 1608

1) ἐδάηνν, din δαίω.

2) ἔδακον, din δάκνω.

3) ἐδάμασσα, în loc de ἐδάμασαμ din δαμάω.

4) ἐδλαμην, din δέμω.

ἔδανός. ὁ.ή. νόν (din -ἔδω) = de mâncat, ce se poate mânca. Iar din: ἡδός = dulce, nostim, cu gust. ἔδανον = de mâncare, bucate. La Homer, Eshil, Esih și la Nic:

ἔδαρ -ἔδατος. Τό (ἔδω și εἶδαρ) = de mâncare, bucate, hrană.

ἐδάρθη, ἔδαρθον, și după mutarea lui ρ. ἐδράθη, ἔδραθον, din δαρθάνω.

ἐδᾶς -δᾶ. ὁ = eda.

ἐδαφίζω -ζομαι) ἐδάφιον -ου. τό) ἀδαφιστήριον -ου. τό vezi ἔδαφος.

ἔδαφος -εος. Τό (ἔζωμ ἔδος) = loc de șezut, jeț, temeiu, temelie, pământ,, loc călcat, bătut, pardoseală, dușumea, caldarâm, parchet, parterul teatrului, fața pământului, și după asemănare: pildă, înscris de om mare. La tâlcuitorul lui Pindar. și fundul de oare ce) ἐδάφιον = scăunaș, temelioară, loc mic de șezut, mică pardoseală, funduleț, mic pământ, mică față de pământ. ἐδαφίζω = dărâm, dărapăn, sfărâm până la pământ, trântesc jos la pământ, și netezesc, potrivesc pământul, întăresc, înțepenesc ca și pământul, pardosesc cu pietre, pardosesc cu scânduri) ἐδαφί ζομαι = mă dărâm, mă dărapăn până la pământ, mă întăresc, mă înțepenesc ca și pământul, mă potrivesc-mă netezesc ca pământul. ἐδαφιζομένη γῆ = pământul cel potrivit -netezit și întemeiat, pământ tare, pământ țeapăn. La Teofrast. ἐδαφιστήριον = maio.

ἔδδαισα -σε, în loc de ἔδδαισα -σε, din δείδω.

ἔδδαι, în loc de ἔδη din .εδομαι, după dialectul ionic.

ἔδέατρος -ου. ὁ (ἔδω) = cel mai întâi el gusta din bucatele împăratului, și după asemănare: stolnic, sofragiu, cel mai mare peste mese, și birtaș, hangiu. La Ateneu.

ἐδέγμην, în loc de ἐδεδέγμην, din δέχομαι.

ἐδεδέσατο, în loc de ἐδόδεντο, din δέω.

ἐδεδ?ειν, din δάω.

ἐδεδίειν, din δείδω.

ἐδεδμέατο, ἐδεδμήατο, în loc de ἐδέδμηντο, din δέμω, după dialectul ionic.

ἐδεδοίκειν, din δείδω.

ἔδεε, în loc de ἔδει.

ἐδεήθην, din δέομαι.

ἐδέθην, din δέω.

ἐδέθλιον –ου. τὸ (ἔδος, ἔδος ἢ ἔδεθλον) = temei, temelie, scaun, pământ, pardoseală. La Calimah.

ἔδεθλον –ου. τὸ vezi ἐδέθλιον.

ἔδει, în loc de ἔδη, din ἔδω) ἔδει, din δεῖ) ἔδει, din δεώ.

ἐδείδιμην, în loc de ἐδειδίειμεν, după scurtare, din ἐδειδίειν, din δείδω.

ἔδειμα, din δέμω.

ἔδειξα, din δεικνύω.

PAGINA 1609. IOANIDU 663

ἔδειρα, din δέρω.

ἔδεκτο, în loc de ἐδέδεκτο, după scurta, din δέχομαι.

ἐδέμεν, ἐδέμεναι, ἔδμεναι, în loc de ἔδειν, după dialectul doric.

ἐδέμ. ἦ = edem.

ἔδεσμα –τος. τὸ (ἔδω) = bucate, de mâncare) ἐδεσμάτιον = mică, puțină de mâncare, puține bucate. ἐδεστέον = trebuie să mâncăm. La Platon: ἔδεσμα τῶν θηλαζόντων = papă, pă pare) ἐδετής = mâncător, cel ce mănâncă. ἐδεστός = de mâncat, ce se poate mânca, hrănitor, bun de mâncat) ἐδητύς = mâncare, de mâncare, bucate. După dialectul ionic.

ἐδεσμάτιον –ου. τὸ vezi ἔδεσμα.

ἐδεσματοθήκη –ης. ἦ (ἔδεσμα, θήκη) = dulap, cămară de bucate, de ale mâncării, de ale mesei. La Polidevc și Sefertas.

ἐδεστέον) ἐδεστής –στοῦ. ὁ ἐδεστός –στή –στόν vezi ἔδεσμα.

ἔδεω netrebnic de timpi la .εδω.

ἔδ? din ἐδοῦμαι, ἔζομαι.

ἔδηδα, din ἔδω.

ἔδηδεται, în loc de ἐδεσμένος ἐστί. ἐδήδατο, în loc de ἐδηδεσμένος ἦν din ἐδήδεσμαι, ἐδήδομαι, din ἔδω.

ἐδήδοκα, din ἔδω.

ἐδηδών –όνοος. ἦ (din ἔδω, ἔδηδα, ἐδηδώς) = bubă rea ce mănâncă carnea omului, cangrenă. La Esih:

1) ἔδηξα, ἐδήθην, din δάκνω.

2) ἐδητὺς –ύος. ἢ vezi ἔδεσμα.

1) ἐδικός –κη –κόν, în loc de ἐδικός.

2) ἐδίτια –ων. τὰ (ἔδω) = masă obștească.

3) ἔδμεναι, din ἐδέμεναι după scurtare, în loc de ἔδειν.

ἔδνα și ἔδνα și ἔδεδνα –ων, τὰ) ἐδνάζω –ομαι. ἐδνεύω vezi ἔδνον.

ἔδνιος –ια. ον vezi ἔδνον.

ἔδνον –ου. τὸ (dîn ἐδανός) τὰ ἔδνα = daruri de la ginere către mireasă, daruri de nuntă. La Homer. Și zestre. La Pindar. ἔδνιος = darurile de la mireasă către ginere, ἔδνιος χιτῶν = haină dăruită de mireasă către ginere. ἐδνάζω și ἐδνάζω –ομαι, ἐδνεύω, ἐδνόω ἐδνόομαι = logodesc, mă logodesc, făgăduiesc zestre. La Evripid și Esih: ἐδνωτῆ = logornică, logodită. ἐδνωτῆς = cel ce logodește, socru, și logornic, ginere. La Homer.

ἔδνοφορέω –ῶ –ῶ. Vezi ἐδνοφόρος.

ἔδνοφόρος. ὁ.ἦ. ρον (ἔδνον, φέρω) = cel ce aduce la mireasă daruri de la ginere, călțunărețe. ἐδνοφορέω = aduc daruri la mireasă de la ginere.

ἐδνόω –ομαι. ἐδνωτῆ –ῆς. ἢ ἐδνωτῆς –τοῦ. ὁ vezi ἔδνον.

ἐδοκεῦμες, în loc de ἐδοκοῦμεν din δοκέω, după dialectul doric.

ἐδολιοῦσαν, în loc de ἐδολίουν.

ἔδομαι, din ἔδω = mănânc.

ἔδομαι, în loc de ἔδζομαι = șed.

ἔδον, în loc de ἔδοσαν, din ἔδων, δίδωμι.

ἐδόντες, în loc de ὀδόντες după dialectul eolic.

ἔδοντι, în loc de ἔδουσι în loc de ἔδω.

PAGINA 1610.

ἔδοξα din δοκέω.

ἔδος –εος. Τό (ἔζω –ομαι) = ori pe ce ședem, cum: scaun, jeț, laviță, canapea, tron, pat, pământ, și capiște, biserică, în care ședea zeii, și idol, chip cioplit, pentru că pururi stă, și temei, temelie, pe care șed cele clădite, și zăbavă, întârziere, pentru că cel ce zăbovește, șade. La Homer, Sofocli, Isocrat și Analohion.

ἐδοῦμαι din ἔδω = mănânc.

ἐδοῦμαι din ἔζω = șed.

ἐδόχθην din δοκέω.

ἔδρα -ας. ἡ = scaun. Jeț, tron, laviță, canapea, și or pe ce șade omul. Și scaun de umblătoare, WC, și însuși umblătoarea, ișitoarea, și temelie, fund, cur și șezut) și adunare de sfat, divan, sobor, sinod, și întârziere, zăbavă, pentru că la toate aceste întâmplări șade omul. Γονυπετεῖς ἔδραι = genunchii. La Tucidid, Erodian, Evripid și Sofocli și Andron. ἔδρα τοῦ βέλους = lovitura săgeții la os. La Hipocrat. ἐδράζω, ἐδράω, ἐδριάω = așed oare ce, pun să șadă, înțepenesc, întmeiez pe oare ce, pe o temelie. ἐδραῖος ἐδρανός, ἐδρήεις = șezetor, cel ce șade, bine așezat, tare, țeapăn, așezat, întemeiat, stabil, nemișcat, neclintit. ἐδραιότης = tărie, înțepeneală, întemeiere, stabilitate. ἐδραι[ω] = înțepenesc, întemeiez oare ce pe oare ce temelie și celelate. La Lucian. ἐδραῖωμα, ἔδρανον, ἔδρασμα = șezutul scaunului, scaun, jăț, întărire, întemeiere, înțepeneală, temei, temelie, tărie, răzimătoare, ședere. La Analoghion. ἐδρήεις = bun de șezut, pe care poate șede oare cine, vezi și ἐδραῖος ἐδραιάομαι = șad, mă așez pe oare ce. La Orfeu. ἐδρικὸς = de scaun, de umblătoare, de șezut, de cur, ce priveștela scaun –la umblătoare –la șezut –lacur, bun de șezut. La Aetie. ἔδριον –ου. τό = scăunaș, temelioară, divan mic, mică adunare. ἐδρίτης = rugător, cel ce se roagă. La Suida și Etimologicon.

ἐδράζω vezi ἔδρα.

ἐδράθη, ἔδραθον, din δηρθάνω, vezi ἐδάρθη.

ἐδραῖος –αῖα –αῖον –ως. ἐδραιότης –τος. ἡ ἐδραιόω) ἐδραῖωμα –τος. τό. ἔδρανον –ου. τό ἐδρανός –νή –νὸν –νῶς) ἔδρασμα-τος. τό) ἐδράω) ἐδρήεις –εσσα –ἦεν) ἐδριάω –ομαι) ἐδρικὸς –κή –κὸν) ἔδριον –ου. τό) ἐδρίτης. ὁ.ἡ. vezi ἔδρα.

ἔδρακον, în loc de ἔδρακον, din δέρκω.

ἔδραμον, din τρέχω.

ἐδριώντο, în loc de ἐδριῶντο, din ἐδριάομαι.

ἐδροδιαστολεὺς –έως. ὁ (ἔδρα, διαστέλλω) = un instrument, o unealtă cu care deschide curul, șanțul curului ..șezutului, când se închide de tot. La Apvl: Egin:

ἐδροδιαστρόφος. ὁ.ἡ. φον (ἔδρα, διαστρέφω) și ἐδροστρόφος = luptătorul ce trântește pe celălalt punându-i piedică ...izbindu-l peste picioare. La Teocrit, și Teofrast.

ἐδροστρόφος. ὁ.ἡ. φον (ἔδρα, στρέφω) vezi ἐδροδιαστρόφος.

ἐδύλλω vezi εἰδύλλω.

ἔδυν din δύνω.

ἔδυν, în loc de ἔδυσαν, și ἐδύσετο, din δύσομαι.

ἔδω, din care ἔζω = așez, pun pe masă oare ce.

MANUSCRIS PAGINA 1611. IOANIDU 665

ἔδω, și după dialectul atic: ἐδέω din care ἔδομι, ἐδοῦμαι, ἡδοκα, ἐδδήδομαι, ἔδηδα, ἥδεσμαι, ἐδήδεσμαι, ἐδέσθην, ἐδεσθεις = mănânc, rod. ἐδωδή = mânca, de mânca, bucate, hrană, și momeală. La Teocrit. ἐδώδιμος = de mânca, ce se poate mânca, bun de mânca. Τὰ ἐδώδιμα = zaharele. ἐδωδός = mănăcios, lacom, lingău, găman, legumareț, papă tot.

ἐδὼ = ici, aici, aicea.

ἐδωδή. ἦς. ἢ ἐδώδιμος. ὁ.ἦ. μόν) ἐδωδός. ὁ.ἦ δὼν vezi ἔδω.

ἔδωκα, ἔδων, din δίδωμι.

ἐδωλιαζω vezi ἐδώλιον.

ἐδώλιον –ου. τὸ (ἔζομαι) = scaun, laviță, lavița pe care șed vâslașii, podul corăbiei, pe care stau catargurile, treptele teatrului, locaș, casă, harem, apartamanetul muierilor. ἐδωλια πατρὸς ἀρχαῖα = locașurile părintești, locașurile strămoșești. La Sofocli. Στάντα ἐν τοῖσι ἐδωλίοσι = ședeau pe laviți vâslașii. La Erodian și Sofocli.

ἐδώλια νυμφικὰ καὶ πολικὰ = harem, apartamentul muierilor. La Eshil. ἐδωλιαζω = pun pe scaun, pun pe laviță să șadă, șad pe scaun, șad pe laviță, șad pe trepte la comedie. La Apolonie, Suida și Etimologicon.

ἐδωλιαζω vezi ἐδώλιον.

ἐδώλιος. ὁ și εἰδώλιος = pasăre necunoscută, poate fi o păsărică de noapte, soi de liliac.

ἔέ vezi ἐ.

ἔεδνα, ἔεδνα, ἐέδνιος, ἐεδνάζω, ἐεδνεύω, ἐεδνόω, ἐεδνωτή, ἐεδνωτής în loc de ἔδνα, ἔδνιος și celelalte de la ἔδνον, după adăogirea lui ε.

εἶδω –ομαι în loc de εἶδω –ομαι după adăogarea lui ε.

εἶκοσι, în loc de εἴκοσι) εἰκοσάβοια, în loc de εἰκοσάβοια) εὐκόστος, în loc de εἰκοστός) ἔεκοσι în loc de εἴκται, din εἶγμα, εἶκω cu ε adăogat.

εἶλεον în loc de εἴλεον, cu ε adăgat. La Homer.

εἶο în loc de εἶο, εἶο, din ὄσ. Cu ε adăogat.

ἔειπα –πον în loc de εἶπα –πον. Cu ε adăogat.

ἔεις, în loc de εἶς. Cu ε adăogat. La Esi: ἔεισα în loc de εἶσα, din εἶμι) εἰσάμην, în loc de εἰσάμην, din εἶδω, și din ἔω.) εἰσάσθην, în loc de εἰσάσθην, din εἶομαι. În loc de εἶμι, la Homer. Cu ε adăogat.

ἐέλδομαι, în loc de ἔλδομαι.) ἐέλδωρ, în loc de ἔλδωρ) ἔελομαι, în loc de εἶλμαι din εἶλλω.) ἔελσαι, în loc de ἔλσαι, ἐλάσαι, din ἐλάυνω) ἐέλπομαι, în loc de ἔλπομαι, ἐέλπεται, în loc de ἔλπεται, ἐέλπετο, în loc de ἤλπετο. Cu ε adăogat.

ἐένδυνεν, în loc de ἐνέδυνεν, din ἐνδύνω.

ἐεργάθω, ἔεργε, ἐεργμένοι, ἐέργνυμι, ἐέργω, în loc de ἐργάθω, ἔργω, ἔιργω.) ἐεργμένος, ἔερτο. Din εἶρω. ἐέρσι, ἐεερσήεις, în loc de ἔρση, ἐρσήεις) ἔερτο, în loc de ἔερκτο, ἔιρκτο, din εἶργμαι, εἶργω.) ἐέρχατο, în loc de ἐιργμένοι ἦσαν, din ἔργω, εἶργω. Cu ε adăogat.

ἔεσ, în loc de ἦς, din ἐμί.) ἐεύς, în loc de εὖς, ἐέσθω, în loc de ἐσθω, din ἐννυμι, sau din ἔω.) ἐέσσατο, în loc de εἶσατο, din ἔζομαι, ἐννυμι, ἔω.) ἔεστο în loc de εἶστο din ἔω, cu ε adăogat.

ἔζην -ης -α în loc de ἔζαν -ας -α, din ζάω, după dialectul doric.

PAGINA 1612

ἐζημιωμένοι, din ζημίομαι.

ἔζυγον, din ζεύγνυμι.

ἔζω (ἔω, din care, ἔσω, εἶδον, ἐδῶ, εἶσθην) și ἔζομαι, ἐδοῦμαι, ἔσομαι = șad., așáz, pun oare ce să șadă. La Homer. ἔσμα = cocean, știulete, coadă de sămănături.

ἔζων (ἔω, în loc de: ἔζων, din ζάω.

ἐή -ῆς. ἦν. ἦ (din ἐός) = a sa, a ei, a ta.

ἐή -ῆς -ἦν. ἦ (din ἐός) = bună, adevărată.

ἔη în loc de ἦ din ἐμί.

ἔηκα, în loc de ηκα, din ἦημι.

ἔην în loc de ἦν, din ἐμί.

ἐήνδανον, în loc de ἦνδανον, din ἀνδάνω.

ἐῆος, în loc de ἐός = al tău.

ἐῆος, în loc de ἐέος, din ἐὺς.

ἔησθα, în loc de ἔης, ἦσθα, ἦς, din εἶμι după dialectul eolic.

ἔησι, în loc de ἦ, din ἐμί.

ἔησον, în loc de ἔασον, din ἐάω.

ἔητε, în loc de ἦτε, din ἦημι.

ἔθ', în loc de ἔτι.

ἔθακος în loc de ἔθηκας, din τίθημι.

ἐθάς -δος. ὀ.ἦ (ἔθος) = obișnuit, blând. La Temistocli și Orian.

ἔθιρα -ρας. ἦ și ἐθειράς din ἔθος) = părul capului, chică, feștile, coamă, și după asemănare: penele ce se pun pe cap, penele ce se pun la căciulă -la coif -la chivără, și razele soarelui, firele, așele șofranului,

și junie, tinerețe. La Homer. ἐθειράζω = am păr mare, am păr lung, mă împodobesc, mă gătesc după obicei, mă gătesc după modă. ἐθείρεται = se împodobeste, se gătește. La Orfeu. ἐθειρόμενον = gătit, împodobit. La Esih:

ἐθειράζω) ἐθειράς –δος. ἢ ἐθείρω –ομαι vezi ἔθειρα.

ἐθειρεῖς, din ἴημι.

ἐθειρακρίβεια –ας. ἢ vezi ἐθειρακριβής.

ἐθειρακριβής –έος. ὁ.ἢ. βές (ἐθέλω, ἀκριβής) = peste fire scump, de bună voia sa, cu mare cumpăt, cu mare scumpătate –îngrijire –silință. ἐθειρακρίβεια = mare și zadarnică scumpătate –îngrijire –silință.

ἐθειλάστειος. ὁ.ἢ. ον (ἐθέλω, ἀστέιος) = cel ce va să se arate foarte glumeț –gingaș –elegant –cilibiu –mucalit.

ἐθειλέσκω, în loc de ἐθέλω.

ἐθειλέχθρος. ὁ.ἢ. θρον (ἐθέλω, ἐχθρός) = cel ce are –va să aibă bună pizmă asupra oarecărui, fără nici o pricină, vrăjmaș –dușman de sineș, de bună voie, fără nici o pricină, cel mai urât șicumplit dușman. ἐθειλέχθρος = cu pizmă, cu dușmănie de sineș, fără nici o pricină. ἐθειλεχθρέω = dușmănesc –pizmuiesc pe oarecine desineș fără nici o pricină –de bună voie.

ἐθειλεχθρεύω) ἐθειλέχθρος vezi ἐθειλεχθρος.

ἐθειλέω netrebnic însă de timpi la ἐθέλω.

ἐθειλημός. ὁ.ἢ. μόν –μῶς. ἐθειλήμων vezi ἐθέλω.

PAGINA 1613.

ἐθειλήσθα în loc de ἐθέλης, din ἐθέλω, după dialectul eolic.

ἐθειλήσι, în loc de ἐθέλη, din ἐθέλω.

ἐθειλοδουλεία –ας. ἢ și ἐθειλοδουλία) ἐθειλοδουλεύω –λέω. ἐθειλοδούλως vezi ἐθειλόδουλος.

ἐθειλόδουλος. ὁ.ἢ. λον (ἐθέλω, δούλος) = slugă –rob –supus de bună voie) ἐθειλοδούλως = cu supunere –cu slujbă de bună voie) ἐθειλοδουλεία –λία = slujbă –robie –supunere de bună voie. ἐθειλοδουλεύω –λέω, = slujesc, robesc, sunt rob –mă supun de bunăvoie.

ἐθειλοθρησκεία –ας. ἢ vezi ἐθειλοθρησκέω.

ἐθειλοθρησκέω –ῶ (ἐθέλω, θρησκεία) = cred după voința mea, cred după ideea mea, am, țin o credință, țin o religie, țin o religie, țin o lege după cum voiesc eu, aleasă, închipuită după ideea mea, la Evanghelie. ἐθειλοθρησκεία și θελοθρησκεία = credință, -relegie –lege

după voia sa – după ideea sa –aleasă –închipuită după ideea sa.
ἔδελόθρησκος = cel ce crede o religie –o lege după voia sa –după
ideea sa.

ἔθειλόθρησκος ὁ.ή. κον vezi ἔθειλοθρησκέω.

ἔθειλοκακέω -ῶ) ἔθειλοκάκησις –εως. ή.) ἔθειλοκακία -ας. ή vezi
ἔθειλόκακος.

ἔθειλόκακος. ὁ.ή. κον (ἔθέλω, κακός) = voitor de rău de sine fără
nici o pricină, voitor de bunăvoie, cel ce de sine, cel ce de voia sa face
rău altuia, cel ce face rău altuia fără nici o pricină, și cel ce nuși
îndeplinește slujba, cel ce nu-și îndeplinește slujba după datoria sa,
fără nici o pricină binecuvântată, ci numai din fireasca lui răutate,
ἔθειλοκακία, ἔθειλοκάκησις. Τὸ ἔθειλόκακον = răutate, facerea de rău
de sine –de voia lui, fără de nici o pricină, și depărtare de slujbă –de
datoria sa fără nici o pricină, neîndeplinirea slujbei neîndeplinirea
datoriei sale, și mai ales neîndeplinirea datoriei la război. ἔθειλοκακέω
și θελοκακέω = fac, urmez un rău de sinemi –din voia mea, fără nici o
pricină, și mă depărtez de slujba, mă depărtez de datoria mea, nu
îndeplinesc datoria slujbei mele din a mea firească răutate, fără nici o
pricină. ἔθειλοκάκως = cu răutate de sine –de voia sa –fără nici o
pricină.

ἔθειλοκάκως vezi ἔθειλόκακος.

ἔθειλοκίνδυνος ὁ.ή. von (ἔθέλω, κίνδυνος) = cel ce intră în
primejdii de bună voia sa, îndrăzneț, dârz, fără sfială.

ἔθειλοκωφέω -ῶ vezi ἔθειλόκωφος.

ἔθειλόκωφος. ὁ.ή. φον (ἔθέλω, κωφός) = cel ce se face surd fără a
fi, cel ce nu voieștesă audă, făcându-se că este surd. ἔθειλοκωφέω =
mă fac că sunt surd fără a fi, nu voiesc să ascult, făcându-mă că nu
aud.

ἔθειλοντηδὸν, ἔθειλοντην ἔθειλοντί –τεί) ἔθειλοντηρ –ρος. ὁ
ἔθειλοντης –τοῦ. ὁ ἔθειλόντιος. ὁ.ή. on ἔθειλοντις –δος. ή) ἔθειλοντὸς –
τοῦ. ὁ vezi ἔθέλω.

ἔθειλόζενος la Polidevc. Însă după greșeală în loc de
ἔθειλοπρόζενος.

ἔθειλοπερσσοθησκεία –ας. ή (ἔθειλω, περισσὸς, θρησκεία) în loc
de ἔθειλοθησκεία, însă cu îndoială.

ἔθειλοπονία –ας. ή vezi ἔθειλόπονος.

ἔθειλόπονος. ὁ.ή. von (ἔθειλώ, πόνος) = cel ce muncește de bună
voia sa fără nici o silă, muncitor, silitor, sânguitor, străduitor,

strădalnic, fără preget. ἐθελοπονία = muncă de bună voie. Silință, sârguință, strădanie, nepregetae. La Xenofon.

ἐθελοπορνία –ας. ἢ vezi ἐθελόπορνος.

ἐθελόπορνος. ὁ.ἢ νον (ἐθέλω, πόρνος) = de sine –de bună voie –fără nici o silă curvar –precurvar – desfrânat –spurcat. La Ateneu. ἐθελοπορνία = curvie –precurvie –curvășarie –desfrânare de sine –desfrânare de bună voie –desfrânare fără nici o silă.

PAGINA 1614

ἐθελοπρόξενος. ὁ.ἢ. νον (ἐθέλω, πρόξενος) = cel ce de bună voia sa –de sine primește –ocrotește pe străini. La Tucidid.

ἐθελορήτωρ –ρος. ὁ.ἢ (ἐθέλω, ῥήτωρ) = avocat de sine –de bună voia sa pentru altul, avocat neorânduit de nimeni. La Anecd:

ἐθελόσυχνος. ὁ.ἢ. χνον (ἐθέλω, συχνάζω) = cel ce de sineș –de bună voia sa, bine, merge adeseori –îndesește venirea. La Etimologicon.

ἐθελότρεπτος ὁ.ἢ. πτον (ἐθέλω, τρέπω) = cel ce de sine –de bună voia sa să-și schimbă gândul său, lesne se schimbă –se preface nesilit de nimeni. La Sfântul Ioan Damaschin.

ἐθελουργέω –(ῶ) ἐθελουργία –ας. ἢ vezi ἐθελουργός.

ἐθελουργός. ὁ.ἢ γόνν (ἐθέλω, ἔργον) = cel ce de sine –de bun voia sa muncește, cel ce de bună voia sa lucrează –se silește –se sârguiește la oarece, nesilit de nimeni, muncitor, silitor, sârguitor, strădalnic) ἐθελουργία = muncă ,silință, sârguință, strădanie de bună voie, fără nici o silă) ἐθελουργέω = muncesc, lucrez, mă silesc –mă sârguiesc la oarece de sine-mi –de bună voia mea, nesilit de nimeni. La Eliano.

ἐθελούσιος. ὁ.ἢ. ον. ος vezi ἐθέλω.

ἐθελοφιλόσοφος. ὁ.ἢ. φον (ἐθέλω, φιλόσοφος) = cel ce va să fie –să se arate filosof. La Etimologicon.

ἐθέλω (din ἐθελέω, netrebnic) = voiu, voiesc, pociu, pot, mă obișnuiesc,, am poftă. LA Xenofon, Erodian, Dem: și Homer) ἐθελημὸς, ἐθελήμων, ἐθελοντήρ, ἐθελοντής, ἐθελοντός, ἐθελόντιος, ἐθελονίς, ἐθελούσιος = de bună voia sa, fără nici o silă, voios. ἐθελημῶς, ἐθελοντηδόν, ἐθελοντην, ἐθελοντί –τέι, ἐθελουσίως = cu bună voie, de bună voie.

ἐθέμην, din τίθημι.

ἔθεν și γέθεν, în loc de ἔοθεν, ἔο, οὔ din ὅς = al său, a sa, al căruia, a căreia.

ἔθευ, în loc de ἔθου după dialectul doric.

ἐθηεύμεθα, în loc de ἐθηούμεθα, din θεάομαι în loc de θεάομαι după dialectul ionic.

ἐθηεῦντο, ἐθηῦντο, în loc de ἐθηέοντο, ἐθεῶντο) din θεάομαι după dialectul ionic.

ἐθηῆτο, în loc de ἐθεᾶτο, din θεάομαι, după dialectul ionic.

ἐθήησαντο, în loc de ἐθεῶντο, din θεάομαι, după dialectul ionic.

ἔθηκα, din τίθημι.

ἔθηλα din θάλλω.

ἐθημοσύνη -ης. ἢ. ἐθήμων -ονος. ὁ.ἢ. vezi ἔθος.

ἔθην din τίθημι) ἔθην din ἔω, ἴημι.

ἐθίζω -ομαι.) ἔθικος -κή -κόν) ἔθιμος. ὁ.ἢ. μον ἔθισμα -τος. τό) ἔθισμός -οῦ. ὁ ἐθιστέον) ἔθιστός -στή -στόν vezi ἔθος.

ἐθναγός -οῦ. ὁ (ἔθνος, ἄγω) = al neamului povăţuitor – îndreptător.

ἐθνάρχης -ου. ὁ (ἔθνος, ἄρχω) = etnarh, al neamului stăpânitor – stăpân, cel mai mare al unui neam.) ἔθναρχία, = al neamului stăpânire, cinul, slujba etnarhului, etnarşie.

ἐθναρχία ᾧς. ἢ vezi ἐθνάρχης.

ἐθνηδόν) (ἐθνικός -κή -κόν -κῶς) ἐθνιστής -στοῦ. ὁ) -του. ὁ vezi ἔθνος.

ἐθνόμηθον -ου. τό (ἔθνος, μῦθος) = basmul, povestea neamului. La Climent însă cu îndoială.

ἐθνοπάτωρ -ρος. ὁ (ἔθνος, πατήρ) = părintele – strămoşul – patriarhul unui neam, etnopator, cel mai mare al unui neam, din care se trage neamul. La Iosif.

PAGINA 1615 IOANID 668

ἐθνοπλήκτης -κτου. ὁ. Ἔθνοπληκτος (ἔθνος, πλήσσω) = al neamului prăpăditor, cel ce stinge, cel ce prăpădeşte neamul, cel ce dă neamului cu piciorul. La Iosif.

ἐθνόπληκτος. ὁ.ἢ. κτον vezi ἐθνοπλήκτης.

ἔθνος -εος -ους. τὸ. (din ἔθω, ἐθανός) = neam, naţiune, naţion, sementie, soi, fel, norod. La Homer, Pindar şi Xenofon. ἔθνη, = neamurile cele de altă credinţe, neamurile cele de altă lege, neamurile cele de altă religie, cum: păgâni, idolatri. La Biblie, şi la cărţile cele bisericesti. ἐθνοδόν = după neamuri, ca neamurile.) ἐθνικός = al neamului, al naţiei, ce priveşte la neam, ce priveşte la naţiune, naţional, şi de păgân, de idolatru. ἐθνικοί = păgâni, idolatri, cei de altă credinţă, cei de altă religie. La cele bisericesti) ἐθνικῶς = ca neamurile, după

neamuri, ca și păgânii, ca idolatrii. ἔθνιστής = tot de acel neam, tot de acea națiune, pământean, moșnean, moștean. La Esih: și Suida.

(1)

ἔθολογία –ας. ἢ vezi ἔθολόγος.

ἔθολόγος. ὁ.ἡ. γον (ἔθος, λόγος) = etolog, cel ce privește despre cele ale bisricilor –despre ale năravurilor. ἔθολογία = etologie, știință –grăire despre le biseriilor, grăire despre cele ale năravurilor.

ἔθος –εος ἔθημοσύνη, ἔθισμα, ἔθισμός = obicei, deprindere, nărav, învâț, costum, modă. Τὰ κατ' ἔθισμὸν τῶν γυναικῶν = firea, sorocul, poala, ciclul muierilor la vremea rânduie. ἔθισματα = obișnuință, obiceiuri, deprinderi, năravuri. ἔθήμων, ἔθιμος = obișnuit, dat, deprins, de obicei. τὰ ἔθιμα = obiceiurile cele obișnuite,, năravurile. Caid la Ateneu. ἔθιστός = ce s-aobișnuit, ce se poate obișnui. ἔθικός = de obicei, ce privește la obicei. ἔθίζω = obișnuiesc pe altul, îl deprind, îi dau cu oarece, și obișnuiesc eu, am obicei, nărav. ἔθίζομαι = mă obișnuiesc, mă dedau, mă deprind.

ἔθο, în loc de ἔθεσο, din τίθημι.

ἔθόσα, din θοόω și în loc de ἔθάσα din θόαζω.

ἔθραξα, în loc de ἔθαραξα, din ταρασσω.

ἔθρεξα, din τρέχω.

ἔθρέφθην, în loc de ἔθρέφθην din τρέφω.

ἔθρηνοῦσαν, în loc de ἔθρηνοῦν, din θρηνέω.

ἔθρυμοῦσαν în loc de ἔθυμίων, din θυμιάω.

ἔθω (din care, ὄθα, ἔωθα, ἔιωθα) = obișnuiesc, am obicei. εἰωθα) = obișnuiesc, am obicei, εἰωθῶς = cel ce s-a obișnuit, cel ce are obicei, cel ce are nărav) κατὰ τὸ εἰωθὸς = după obicei, παρὰ τὰ εἰωθῶς = împotriva obiceiului. La Homer, Esih, Evripid și Suida.

εἰ = de., de va, de se va, de cumva, de care cumva, de care cumva, de vreme ce, dacă, fiindcă, au doară,) εἰ ἄρα = de care cumva) εἰ γοῦν = dacă dar, măcar) εἴγε = măcar. Εἰδὲ = iar, iar de, iar de nu.) εἰ δὲ μὴ = iar de nu.) εἰ δὴ = de, de se ..dacă) εἰ καὶ = deși, măcar că, cu toate acestea. εἰ μὴ = de, de nu, fără numai.) εἴπερ = de, dacă, de cumva.) εἴτε = or, sau.

εἶ, în loc de οὔ, după dialectul doric, unde la Apolonie: Dis:

εἶ, din εἰμί = tu ești.

εἶ, εἶς din εἶμι = te duci.

εἶ, din εἶμι în loc de ἴθι = du-te.

εἶα! Ἐἶα! = ei, aida! adea! curaj, și țai, țau, în loc de sari. La Aristofan. Εἰάζω = strig, îndemn, invit.

PAGINA 1616 IOANIDU 669

αἶψα la oarece.

εἶα, εἶας, εἶα din εἶμι = merg.

εἶα din ἐάω.

εἶα, din ἐάω.

εἶα –ας. ἦ = iarbă, verde, verdeață.

1) εἰάζω vezi εἶα.

2) εἶακα, εἶαον, εἶασα, din ἐάω.

εἰαμενῆ –ῆς. ἦ sau εἰαμενῆ vezi εἰαμενός.

εἰαμενός –νή –νόν (εἶα, μένω) = plecat la vale, cu adăpost. Εἰαμενῆ = loc apăsător, luncă, livede. La Esih: Suida, Eliano, Homer, și Apolodor.

εἰανός vezi ἐανός.

εἶαντο în loc de ἔαντο, ἦντο, din ἦμαι.

εἶαρ –ρος. τὸ vezi ἔαρ) εἰαρινός –νή –νόν. εἰαρόεις –εσσα –εν vezi ἐαρινός) εἰαριήτης se înțelege pe dinafară λίθος adică εἰαριήτης λίθος = pietre roșii.

εἰαριήτης –του. ὁ vezi εἶαρ.

εἰαρόμασθος. ὁ.ἦ. σθον (εἶαρ, μασθός) = cu țâțe frumoase, cu piept frumos. La Analoghion.

εἰαρόπότης. ὁ.ἦ (εἶαρ, πότης) = sugător de sânge, cel ce bea sânge. La Esih.

εἰαροτερπής –εός. ὁ.ἦ. πῆς (εἶαρ, τέρπομαι) = cel ce se înveselește în primăvară, și cel ce se înveselește în sânziuri, cel ce mult iubește sângele.

εἶας din ἐάω) εἶασα, εἶασσα, din εἶάω.) εἶασκες –σκε, εἶασκον. Din ἐάω.

εἶται, εἶατο în loc de ἔατο, ἦντο, din ἦμαι.) εἶατε, din εἶάω. În loc de ἐάω.

εἶάω vezi ἐάω.

εἶβμος. ὁ.ἦ. μον vezi εἶβω.

εἶβω –ομαι = torn, stropesc vin la jertfe, pic câte o picătură, cum pică la cazanul de rachiu, și scot rachiu –spirt cu cazul) εἶβμος = picător, ce pică câte o picătură, ca la cazanul de rachiu.

εἶγε vezi εἶ.

εἶγμα –τος. τό (εἶκω) = icoană, cadră, chip.

εἶδ' ἄγε = hai să ... vino să ... La Homer.

εἰδάινομαι (εἶδος) = seamăn, mă aseamăn cu oarece. La Nic:

εἰδάλιμος. ὁ.ή. μον ἔι εἶδαλος (εἶδος) = frumos, și deopotrivă – asemenea cu altul. La Analoghion. εἰδάλλομαι = seamăn, mă aseamăn cu oarece. La Esih:

εἰδαλλομαι vezi εἰδάλιμος.

εἶδαρ –τος. τὸ, în loc de ἔδαρ.

εἰδὲ vezi ἰδέα.

εἰδέα vezi ἰδέα.

εἰδουλος vezi εἶδυλος.

εἰδείην, εἰδεναι, din εἶδημι, εἰδέω.

εἰδὲμή = iar de nu.

εἶδεσθαι din εἶδω.

εἰδέχθεια –ας. ἡ vezi εἰδεχθῆς.

Εἰδεχθῆς –έος. ὁ.ή χθές (εἶδος, ἔχθος) = urât, grozav la față, încât să te sperii de el) εἰδέχθεια. τὸ. εἰδεχθῆς = urâciunea –grozăvia feței. La Suida.

εἰδέω, εἶδημι (din εἶδω) din care εἶδηκα, εἶδα, εἰδήκειν, εἶδειν și ἦδειν, ἠεἶδειν, ἦδεα –εας –εε. ἦδη –δης –δη. εἰδηκέναι, εἰδέναί. εἰδηκῶς, εἰδῶς și ἰδέω, ἰ δημι = văd, cunosc, știu, înțeleg, pricep. εἰδέναί χάριν = a mulțumi. Și după asemănare: mă împreună cu
PAGINA 1617 IOANIDU pagina 669

muiere, cum: ὅπως αὐτόιτε μόνας ἐκείνας εἰδήσωσιν = ca ei numai acelea să se împreune. La Iamvlii.

εἰδῆ = fiindcă, căci.

εἰδῆ = împreună.

εἶδημα –τος. τὸ (εἰδέω, εἶδω) = știință, cunoștință, învățătură. La Evstatie.

εἶδημι vezi εἰδέω.

εἰδημονικῶς, εἰδημόνως vezi εἰδήμων.

εἰδήμων –ονος. ὁ.ή (εἶδω, εἰδέω) = învățat, cu știință, dibaci, destoinic εἰδημονικῶς, εἰδημόνος = cu învățături, cu științe, cu înțelegere bună, cu iscusință, cu dibăcie.

εἶδησις –εως. ἡ (εἰδέω, εἶδω) = știință, cunoștință, înțelegere, și înștiințare, habar.

εἰδικὸς –κῆ –κόνν (εἶδος) = după chip, și deosebit, particular, special, al său în parte.. εἰδικῶς = cu deosebire, deoseb, în parte.

εἰδικῶς vezi εἰδικός.

ειδογραφία –ας. ἢ vezi ειδογρα΄φος.

ειδογράφος. ὁ.ἢ. φων (εἶδος, γράφω) = cel ce scrie face stihuri, de cântece. ειδογραφία = suleimenitul, rumenitul, machiatul obrazului, spoiala, zugrăveala obrazului cu dresuri – cu rumeneala. La Sfântul Grigore Nazianz.

ειδοὶ –ῶν. οἱ. Ἐἰ ἰδοὶ = idele, adică înjumătățirea luni la romani, adică a cinsprezecea zi a lui martie, mai, iulie, și octombrie și a treisprezecea zi a celorlalte luni. εἰδοῖς σεπτεμβρίοι = în idele lui septembrie adică a treisprezecea zi a lunii septembrie.

ειδοίης, în loc de εἰδείης din εἰδέω.

εἶδομαι, εἴσομαι, εἰσάμην, din εἶδω.

ειδοποιέω –ῶ) εἰδοποιησις –εως. ἢ. εἰδοποιΐα –ας. ἢ vezi εἰδοποιός.

ειδοποιός. ὁ.ἢ. ὄν (εἶδος) = cel ce închipuiește, înformează, formatează chipul ...fața ...felul ..soiul ...neamul, zugrav de chipuri, zugrav de icoane. La Simpl: εἰδοποίησις, εἰδοποιΐα = înformarea, închipuirea unui lucru prin semne, închipuirea unui lucru prin zugrăveală, pictură, icoană, cadră, chip, formă, și înștiințare, închipuiesc, zugrăvesc orece, și după asemănare: înștiințez, încunoștiințez, aduc la cunoștință, dau de știre, arăt, reportuiesc. εἰδοποιητικὸν = înștiințare, report, arătare.

ειδοποιητικὸν –ῶν vezi εἰδοποιός.

εἶδος –εος. Τό = chip, față, obraz, formă, închipuire, și neam, fel, soi, speție, specie, și vedere, părere, știință, cunoștință. La Sofocli, Plutarh, și Aristotel.

εἶδοσαν, în loc de εἶδον, din εἶδω.

εἰδότης. din εἰδὼς, εἶδω = cu știință, cu învățătură, cu înțelegere, cu iscusință.

εἰδ' οὐ = iar de nu.

ειδοφορέω –ῶ (εἶδος, φέρω) = înfățișez, parastiesc, arăt fața oarecăruia, mă arăt eu în locul aceluia. La Dionisie Alicarnasefs.

εἰδούλλιον –ου. τό. (εἶδος) = idilion, cântece pastorale, cântece de ciobani, poezie mică. εἰδύλλω –ομαι = știu, cunosc. A Stoveu și εἰδύλλω –ομαι.

εἰδύλλω –ομαι vezi εἰδύλλιον.

εἰδυλος –ου. ὁ. εἰδυλις –δος. ἢ (εἶδω și ἴδυλος) = învățat, cu știință, iscusit, cu înțelegere. La Esih se găsește și εἰδαυλος.

εἶδω, ἔδω ιοεω, ιοημι din ειδον, ἴδον, εἶδα, οἶδα, εἶδειν, εἰδέναι, εἶδω, εἰδῶς, εἴσυμαί, εἰσάμην, εἰσάμην, ἦσμεν, εἰδοίης, εἰδείεος) = văd, mă uit, cunosc, știu. εἰμὴ ἦσμεν = de nu știam. εὖ εἰδῶς = bine cunoscând, bine știind. κακῶς εἰδῶς = cu greșeală știind, cu greșeală cunoscând. La Evripid, și Xenofon. εἶδομαι, ἔ εἶδομαι = mă cunosc, mă văd, seamăn, mă aseamnă, sunt asemenea, mi se pare. εἶδεται = se vede, se pare. La Homer. εἶσατο = se părea. εἰδόμενος = ce se părea a fi asemenea., ce se părea a fi întocmai. La Homer.

εἰδωλεῖον –ου. τό. εἰδωλίδιον –ου. τό) εἰδωλικὸς –κῆ –κὸν –κῶς. Vezi εἶδωλον.

εἰδωλίος vezi ἐδώλιος.

εἰδωλόθυτος. ὁ.ή. τον (εἶδωλον, θύω) = ce se junghie spre jertfă la idoli, εἰδωλόθυτα = câte se ducea, câte se jertfea spre pomană la idoli, precum la noi pomenile, colivele spre pomenire, spre cinste celor morți.

εἰδωλολατρεία –ας. ἡ (εἰδωλολατρέω –ῶ vezi εἰδωλολάτρης.

εἰδωλολάτρης –ου. ὁ (εἶδωλον, λάτρις) = idolatrat, cel ce crede, cel ce se închină la idoli, păgân, slujitor idolilor, slujitor zeilor păgânești. εἰδωλολατρεία = idolatrie, credință, închinare păgânească către idoli, păgânătate, slujbă către idoli. εἰδωλολατρέω = cred în idoli, mă închin la idoli ca și păgânii, slujesc idolilor. La Sf: Vasile.

εἰδωλομανία –ας. ἡ și εἰδωλομανία vezi εἰδωλομανέω.

εἰδωλομανέω –ῶ (εἶδωλον, μαίνομαι) = cred în idoli ca un nebun, cred în idoli peste fire. εἰδωλομανία –νία = credință nebunească peste fire către idoli, idolomanie.

εἰδολόμορφος. ὁ.ή. φον (εἶδωλον, μορφή) = cu chip de idol, ca un idol. La Geoponicon.

εἶδωλον –ου. τό = chipul, umbra omului ce se vede în oglindă. Și după asemănare: idol, chip cîpolt ce înfățișează pe zeii păgânești + ai păgânilor, și nălucă, nălucire, și stafie, iazmă, pricoliciu, umbra morților. εἰδωλίον = idolaș, idolicel. εἰδωλικὸς = idolesc, de idol, ce privește la idoli. εἰδωλεῖον = capiștea, biserica păgânilor, unnde se puneau idolii, ca și icoanele la noi. εἰδωλικῶς = idolește, ca idolii.

εἰδωλοπαστέω –ῶ (εἶδωλον, πλάττω) = închipuiesc idolii, fac oarece după alt chip, închipuiesc năluciri. La Eraclid. εἰδωλόπλαστος = închipuit, informat, după altceva, întocmai ca acela, și căruia o icoană, un chip i s-a întipărit în capul său, cel căruia un chip i s-a întipărit în sufletul său.

ειδωλόπλαστος. ὁ.ή στον vezi ειδωλοπλαστέω.

ειδωλοποιέω -ῶ (εἶδωλον, σποιέω ἔνειδωλοποιέω) = fac, lucrez la idoli, și înfățișez, arăt chipul oarecăruia, și închipuiesc, înformez, întipărescun chip în mintea mea, închipuiesc o nălucire. La Aristotel, Ptolomeu și xenofon. ειδωλοποιός și ειδωλουργός = cel ce face, cel ce lucrează la idoli, -la chipuri, lucrător de idoli, lucrător de chipuri și cel ce înfățișează, cel ce arată chipul oarecăruia, precum oglinda, și cel ce-și închipuiește, cel ce-și întipărește un chip, -o icoană, cel ce-și întipărește o nălucire în capul său, -în mintea sa. Εἰδωλοποίησις, ειδωλοποιία, și ειδωλουργία = lucrarea idolilor, idolurghie, și înfățișarea –arătarea unui chip, arătarea unei icoane, precum prin oglindă, și închipuirea, întipărirea unui chip, -unei icoane, -unei năluciri în capul său, în mintea sa. La Secstos Empedocli. Ειδολοποιϊκός, ειδωλοποιητικός, ειδωλουργικός = de idolurghie, de lucrarea idolilor, de înfățișarea –de închipuirea –de întipărirea idoliilor –chipurilor

PAGINA 1619

ce privește la idolatrie, ce privește la înfățișarea, ce privește la închipuirea –la întipărirea idolilor –chipurilor. La Platon.

ειδωλοποίησις –εως. ή (ειδωλοποιητικός –κή -κόν) ειδωλοποιία –ας. ή) ειδωλοποιός. ὁ.ή ὄν) ειδωλοποιϊκός –κή -κόν) vezi ειδωλοποιέω.

ειδωλουργία –ας. ή) ειδωλουργικός –κόν.) ειδωλουργός. ὁ.ή. γόν vezi ειδωλοποιέω.

ειδωλοφανέω (εἶδωλον, φαίνομαι) = mă arăt, mă înfățișez ca un idol – ca un chip –ca o icoană) ειδωλοφανούτες = cei ce arată, cei ce înfățișează un idol, cel ce arată un chip, -o icoană) ειδωλοφανής –έος. ὁ.ή. νές = cel ce arată, cel ce se înfățișează ca un idol, -ca un chip, -cel ce se înfățișează ca o icoană. La Plutarh.

ειδωλοφανής. ειδωλοφανούτες. οί vezi ειδωλοφανέω.

ειδωλοχαρής –έος. ὁ.ή. ρές (εἶδωλον, χάριω) = cel ce-i place idolii, cel ce-i place chipurile, cel ce-i place icoanele, -coardele, cel ce se înveselește cu idolii, cel ce se înveselește cu chipuri, -cu coarde –cu icoane. La Sinesie.

ειδώς –ότος. ὁ ειδυῖα –ας. ή (εἶδω) = cel ce, ceea ce știe, cel ce cunoaște, cel ce înțelege, învățat-ă, cu știință. ειδώς σιωπᾶν = ce știe să tacă.

εἶεν în loc de εἴησαν, εἶην, din εἰμί) εἶεν = fie! Ei bine! La Platon, și Xenofon.

εἴης ἔρον ἐξ ἔρον εἶην –εἴης -έντο –εἶναι (din ἐξίημι, ἔρον) = m-am săturat, te-ai săturat, s-a săturat, a se sătura de dragoste, a se sătura de poftă. La Homer, Și Teogn.

εἴθαρ și ἴθαρ = îndată, numaidecât, peșin, acum acum. La Homer și Esi:

εἴθε! (din εἰ, θε) și αἴθε! Și εἴθ' ὄφελον –λες –λε! = să dea Dumnezeu, dă Doamne! Așa să fie.

εἴθε ἦν = o de ar fi!

εἴθην în loc de ἔθην, din ἔω = trimit.

1) εἰθίζω, în loc de ἐθίζω.

2) εἴθισμαι, din ἐτίζω.

εἴκα, din εἴκω, și din ἴημι. ἔω.

εἰκαδάρχης –ου. ὁ (εἰκάς, ἄρχω) = cel mai mare peste douzeci, comandir de douăzeci ostași.

εἰκαδιστὰς –στῶν. οἱ (εἰκάς) = icadiști, cei ce prăznuiau a douzecea zi a lunii, în cinstea lui Epicurie. La Diogen Laierie, Plutarh, și Epigramata.

εἰκάζω (εἴκω) εἰκάομαι = semuiesc, asemuiesc oarece cu altceva, dau cu socoteală că ar fi cutare, și se pare, -ghicesc că este cutare, și închipuiesc, asemenea,, fac oarece să semene cu altceva, și arăt că este întocmai ca aceea, și îmi bat joc de oarece semuind cu altceva, zicând că seamănă cu aceea, asemuiesc pe oarecine cu altul spre bătaie de joc. La Erodian, Xenofon, Esih: Diodor Siceliot, Aristofan, Tucidid și Suida. εἰκασία, εἰκασμός = asemănare, în (+)

εἰκάθω vezi εἴκω.

εἰκαῖ = măcar că, măcar deși ...

εἰκαιοβολέω -ῶ (εἰκῆ, βάλλω) = nimeresc, nimeresc, ghicesc, semuiesc, asemuiesc oarece după întâmplare. La Aristofan, Evripid, Sesctos Empedocli și Suida.

εἰκαιοβουλος. ὁ.ἦ. λον (εἰκαῖος, βουλή) = neghiob, prost la socotință, prost la chibzuire. Εἰκαιοβουλία = proastă, zadarnică – neghioabă chibzuire, neghioabă socotință, -părere.

PAGINA 1620 IOANIDU 671.

εἰκαιολέσχης –ου. ὁ (εἰκαῖος, λέχη) și εἰκαιολόγος, εἰκαιορρήμων = cel ce grăiește lucruri de nimic și zadarnice, -fără socotință – neorzește, neghiobește, adică flecar, bârfaș. Εἰκαίλοεσχία εἰκαιομυθία,

εικαιορρήμοσύνη = vorbă zadarnică –proastă –neghioabă –nerozească –fără socotință, vorbă de nimic, fleacuri, bârfături.

εικαιολεσχία –ας. Vezi εικαιολέσχης.

εικαιολογέω –(ῶ) εικαιολογία –ας. ή vezi εικαιολόγος.

εικαιολόγος. ὁ.ή. γον (εικάϊος, λόγος) vezi εικαιολέσχης)
εικαιολογία –αε. ή. Vezi εικαιολεσχία) εικαιολογέω, εικαιομυθέω,
εικαιορρήμονέω = grăiesc, vorbesc lucruri de nimic, -zadarnice, -fără
socotință, -nerozește, neghiobește, adică flencănesc, flecăresc, bârfesc.
La Sf. Chiril al Alexandriei.

εικαιομυθέω –(ῶ vezi εικαιολογέω) εικαιομηθία –ας. ή vezi
εικαιολεσχία) εικαιόμυθος, ὁ.ή. μων vezi εικαιολέσχης.

1)εικαιοπονία –ας. ή (εικάϊος, πόνος) = zadarnică muncă. La Sf.
Chiril al Alexandriei.

2)εικαιορρημονέω –(ῶ vezi εικαιολογέω) εικαιορρήμουνή –ης. ή.
εικαιορρήμων –ονος. ὁ.ή vezi εικαιολέσχης.

εικάϊος –αία –αῖον (εικῆ) = zadrnic, deșert, prost, nerod, neghiob,
fără socotință, fără temeii, oricum se întâmplă. Εικαιοσύνη, εικαιότης
= zădărnice, deșertăciune, prostie, neghiobie, nerozie, nesocotință,
ușurința minții, și întâmplare.

εικαιοσύνη –ης. ή.) εικαιότης –τος. ή vezi εικάϊος.

εικαιοφαχία –ας. ή (εικάϊος, φάγω) = desfătare, mese zadarnice.

La Esih:

εικαιοφόγος la Dim: Falaris cu greșeală în loc de: ψόγος.

εικάς –δος. ή (din εικόςας din εἴκοσι. αἱ εικάδες) = al douăzecelea
număr, și înțelegându-se pe dinafară: ημέρα = a douăzecea zi a lunii.
La Aristofan și tâlcuitorul lui Evripid.

εικασία –ας. ή) εἴκασμα –τος. τό) εἴκασμός –οῦ. ὁ) εἴκαστής –
στοῦ. ὁ) εἴκαστικός –κή –κόν –κῶς.) εἴκαστός –στή –στόν. vezi
εικάζω.

εικάσιος –ου. ὁ = nume însușit.

εἴκατι, în loc de εἴκοσι, după dialectul doric.

εικατίπεδος. ὁ.ή. δον (εἴκατι, ποῦς) = de douăzeci de picioare de
mare –de lung –de lat etc. la Eratocid și εἰκασίπεδος.

εἴκε, în loc de εἴκω.

εἴκειν, în loc de ἤκειν din εἶμι = merg.

εικελόνειρος ὁ.ή. ρον(εἴκελος, ὄνειρον) = asemenea cu un vis,
întocmai vis. Și după asemănare: zadarnic, în zadar, geaba, degeaba.

εἶκελος. ὁ.ή. λον (εἶκω, εἰκώο ϑι ἴκελος) = întocmai, asemenea, deopotrivă cu altceva.

εἰκελόφωνος. ὁ.ή. νον (εἶκελος, φωνή) = cu asemenea glas. La Antologhion.

εἰκένας, în loc de εἰκένας din εἶκω.

εἰκῆ ϑι εἰκῆ καὶ χύδην = fără nici o orânduială, fără nici un temei, fără nici o socotință, geaba, în zadar, în deșert, fără nici un folos, neghiobește, nerozește, după întâmplare, oricum se va întâmpla. Τὸ εἰκῆ = întâmplarea, zădărnicia.

εἰκοβολέω -ῶ (εἰκὸς, βάλλω) = dau cu socoteala, socotesc că ...mi se pare, semuiesc, asemuiesc,

PAGINA 1621 IOANIDU 672. 673

oare ce. La Aristofan, Polidevc, Evripid, Secstos Empedocli ϑi Suida.

εἰκόνα -ας. ἡ vezi εἰκῶν.

εἰκνῖζω εἰκονικὸς -κῆ -κὸν.) εἰκόνικον -ου. τό) εἰκόνισμα -τος. τό) εἰκονισμὸς -οῦ. ὁ.) εἰκόνίτσα vezi εἰκκῶν.

εἰκογραφέω -ῶ) εἰκογραφία -ας. ἡ vezi εἰκονογράφος.

εἰκονογράφος. ὁ.ή. φον (εἰκῶν, γράφω) = iconograf, zugrav de icoane, zugrav de cadre, zugrav de chipuri. La Aristotel, ϑi Longhin. εἰκονογραφία = iconografie, zugrăveala icoanelor, zugrăveala cadrelor, zugrăveala chipurilor, înfățișarea, închipuirea unui chip prin zugrăveală, iau chipul oarecăruiia înscris, scriu, însemnez chipul oarecăruiia, arăt, înfățișez chipul oarecăruiia prin înscris, ϑi zugrăvesc la chipuri, zugrăvesc la icoane, zugrăvesc la cadre.

εἰκονακάυτης -του. ὁ (εἰκῶν, κάίω) = arzător de icoane.

εἰκονολάστης -στου. ὁ (εἰκῶν, κλάζω, κλαστάω) = sfărâmător de icoane, iconoclast.

1)εἰκονοτραπεία -ας. ἡ vezi εἰκονολάτρης.

2)εἰκονολάτρης -τρου. ὁ (εἰκῶν, λατρέω) = iconolatr, cel ce slăvește icoanele, cel ce se închină la icoane.

3)εἰκονολογία -ας. ἡ vezi εἰκονολόγος.

4)εἰκονολόγος. ὁ.ή. γον (εἰκῶνμ λόγος) = iconolog, cel ce grăiește în pilde, ϑi cel ce grăiește despre ale icoanelor. Εἰκονολογία = iconologie, grăire în pilde, grăire despre ale icoanelor.

εἰκονομαχία -ας. ἡ. εἰκονομαχικὸς -κῆ -κὸν -κῶς) vezi εἰκονομάχος.

εἰκονομάχος. ὁ.ή) χον (εἰκῶν, μάχομαι) = iconomah, împotrivor icoanelor, vrăjmaș icoanelor. Εἰκονομαχία = iconomahie, împotrivire

către icoane, εἰκονομαχικὸς = iconomahic, de iconomah, ce pivește la iconomah. Εἰκονομαχικῶς = iconomahicește, cu vrăjmășie, cu împotrivire către icoane.

εἰκονόμορφος. ὁ.ή. φον (εἰκον, μαρφή, μορφώ) = zugrav de icoane.

εἰκονοποιέω -ῶ (εἰκὼν, ποιέω) vezi εἰκονοποιός.

εἰκονοποιὸς. ὁ.ή. ὄν (εἰκὼν, ποιέω) = cel ce face, cel ce lucrează la icoane, cel ce zugrăvește icoane. εἰκονοποιέω = lucrez, fac la icoane.

1)εἰκονοστάσιον -ου. τό.(εἰκὼν, στάσις) = iconostas, scaun dulap de icoane.

2)εἰκονουργία -ας. ἡ (εἰκὼν, ἔργον) = lucrarea, facerea icoanelor, iconurghie.

3)εἰκὸς -τος. τό. (εἰκὼς, εἶκω, εἰκὼς -τος. ὁ. εἰκῶν -ας. ἡ (din εἰκὼς, εἶκω εἰκὼς -τος. ὁ. εἰκῶν -ας. ἡ) = a se asemăna, se pare a fi adevărat, se pare a fi aproape de adevăr. Ce se poate întâmpla, și ce se cuvine, ce se cade, cuviincios, drept, rezonabil. ὡς -ὥσπερ εἰκὼς, κατὰ. Τὸ εἰκὼς. ὡς τὸ εἰκός, ἐκ τοῦ εἰκότος ἐκ τῶν εἰκότων εἰκότως = după cum se asemăna, după cum se pare, după cuviință, după dreptate, precum se cuvine, precum se cade.

εἰκοσάβοιος. ὁ.ή. ον βοῦς și εἰκοσίβοιος = preț de douzeci de boi, cât face douăzeci de boi, sau de douzeci de monede ce ar avea chipul boului.

εἰκοσαεδρῆς -έος. ὁ.ή. δρῆς vezi εἰκοσάεδρος.

εἰκοσάεδρος. ὁ.ή. δρον (εἶκοσι, ἔδρα și εἰκοσαεδρῆς, εἰκοσίεδρος) = cu douzeci de fețe, cel cu douăzeci de laturi, ..cu douzeci de triumphiuri potrivite. La Polidevc.

εἰκοσαετῆς -έος. ὁ.ή. τῆς.εἰκοσαετῆς -δος. ἡ (εἶκοσι, ἔτος și εἰκοσιετῆς) = de douăzeci de ani. Εἰκοσαετία = vreme, întindere de douzeci de ani, icosaeție.

εἰκοσαετία -ας. ἡ εἰκοσαετῆς vezi εἰκοσαετῆς.

εἰκοσάκις vezi εἶκοσι.

εἰκοσάκλινος. ὁ.ή. νον. Și εἰκοσίκλινος (εἶκοσι, κλίνη) = cu douăzeci de scaune, unde încap douăzeci de scaune, cum: masă cu douzeci de scaune.

PAGINA 1622 IOANIDU 673

εἰκοσάκωλος. ὁ.ή. λον (εἶκοσι, κῶλον) = cu douzeci de mădulări, ...părți, cu douăzeci de șezuturi.

εικοσάκωπος. ό.ή. πον (είκοσι, κώση) = cu douăzeci de lopeți.

εικοσάμηνος. ό.ή. νον (είκοσι, μήν) = de douzeci de luni. Și
εικοσίμηνος.

εικοσαπλάσιος. ό.ή. ον și εικοσαπλασίων (είκοσι, πλάσις) = de
douzeci de ori mai mare, de douzeci de ori mai mult, de douăzeci de
ori pe atât. Și εικοσινήρητος, εικοσιπλάσιος, εικοσιπλασίων.

εικοσαπλασίων –νος. ό.ή. vezí εικοσαπλάσιος.

εικοσαπρωτεία –ας. ή. Vezí εικοσάπρωτοι.

εικοσάπρωτοι –ων. οί (είκοσι, πρῶτος) = cei douzeci mai mari)
εικοσαπρωτεία = icosaproteia, cinul, cinstea, slujba celor douzeci mai
mari.

εικοσάρι –ου. τό. și εικοσάριον –ου. τό vezí είκοσι.

εικοσάριθμος. ό.ή. μον (είκοσι, ἀριθμός) = număr de douzeci,
douzeci la număr. La Etimologicon.

εικοςὰς –δος. ή în loc de ειμάς. La Polidevc.

εικοσαστάδιον –ου. τό și εικοσιατάδιον (είκοσι, στάδιον) =
douzeci de stadii, întindere de douzeci de stadii.

εικοσάφυλλος. ό.ή. λον (είκοσι, φύλλον) = cu douzeci de frunze,
cu douăzeci de foi.

εικοσέτης –του. ό vezí εικοσαετής.

εικοσήρετμος. ό.ή. τμον (είκοσι, ἔρετμος) = cu douăzeci de lopeți.

εικοσήρης –εος. ό.ή (είκοσι, ἐρήσσω) și εικόσορος = cu douăzeci
de vâslași, cu douzeci de lopătari.

είκοσι, și ἐείκοσι, εἴκατι, = după dialectul doric, douăzeci. La
Erodian. εικοσάκις = de douăzeci de ori. Εικοσάρι –ιον = leiță)
εικοσταῖος = ce se întâmplă, vine peste douăzeci de zile – la (+)

εικοσίβοιος vezí εικοσάβοιος.

1)εικοσιδύω (είκοσι, δύω) = douăzeci și două.

2)εικοσίεδρος vezí εικοσάεδρος.

3)εικοσιεννέα (είκοσι, ἐννέα) = douăzeci și nouă.

4)εικοσιέξ (είκοσι, ἕξ) = douăzeci și șase.

5)εικοσιεπτὰ (είκοσι, ἐπτά) = douăzeci și șapte.

6)εικοσιετής vezí εικοσαετής. Εικοσιέτις –δος. ή. Vezí
εικοσαετής.

εικοζικκλινος. Vezí εικοσάκτινος.

εικοσίμετρος. ό.ή. τρον (είκοσι, μέτρον) = de douăzeci de măsurι.

εικοσίμηνος vezí εικοσάμηνος.

εικόσιμνος. ό.ή. νον (είκοσι, μνᾶ) = de douăzeci de mine.

εικοσινήριτος. ὁ.ή. τον (εἴκοσι, ἐρίζω) la Homer. Vezi εἰκοσαπλάσιος.

εἰκοσιοκτώ (εἴκοσι, ὀκτώ) = douzeci și opt.

εἰκοσίπεδος (εἴκοσι, ποῦς) vezi εἰκατίπεδος.

εἰκοσιπέντε (εἴκοσι, πέντε) = douzeci și cinci.

εἰκοσίπυγος vezi εἰκοσάπηγος.

εἰκοσιπλάσιος, εἰκοσιπλασίων vezi εἰκοσαπλάσιος –σίων.

εἰκοσιόργυος. ὁ.ή. ον (εἴκοσι, ὀργιά) și εἰκοσόργιος = de douăzeci de stânjeni.

1)εἰκοσιστάδιον vezi εἰκοσαστάδιον.

2)εἰκοσιτεσσαρά? Vezi εἰκοσιτέσσαρες.

3)εἰκοσιτέσσαρες –ων. οἱ. αι (εἴκοσι, τέσσαρες) = douzeci și patru.

PAGINA 1623. IOANIDU 674

εἰκοσόργιος vezi εἰκοσιόργυος.

εἰκόσορος. ὁ.ή. ρον la Ateneu și Meleagr. Vezi εἰκοσήρης.

εἰκοστάγωνος. ὁ.ή. νον (εἴκοσι, γωνία) = cu douăzeci de colțuri, cu douăzeci de unghiuri. La Iamvl:

εἰκοσταῖος –στάια –σταῖον) εἰκοστή vezi εἴκοσι.

εἰκοστολόγος. ὁ.ή. γον (εἰκοστός, λέγω) = cel ce strânge dajdia de la douăzeci și una, pârcaľab. La Aristofan, birău, birar.

εἰκοστός –στή –στόν vezi εἴκοσι.

εἰκοστώνης –ου. ὁ (εἰκοστή, ὠνέομαι) = arândăș de venitul, de dajdia de la douăzeci și una. La Ariano se găsește însă și: εἰκοστό της ἴν loc de εἰκοστώνης.

εἰκοστώτης –του. ὁ vezi εἰκοστώνης.

εἰκοτολαγέω –ῶ (εἰκολογέω) = grăiesc, arăt cu păreri, arăt, grăiesc cu asemănări după cum mi se pare – după cum dau socoteală –aproape de adevăr –iar nu tocmai adevărat. La Strabon.

εἰκοτολογέω –ῶ (εἰκός, λέγω) vezi εἰκολαλέω) εἰκολογία = vorbă, arătare, tâlcuire după păreri –după asemănări –după cum dă cu socoteala. Iar nu întocmai în adevăr. La Stoveu.

εἰκολογία –ας. ἡ vezi εἰκολογέω.

εἰκότως (dîn εἰκός) = la Tucidid, vezi εἰός.

εἰκτήν și εἰκτόν, ἴν loc de εἰκέτην dîn εἶκω = se părea. Cum: εἰπιβησομένοσιν εἰκτήν = se părea că o să se suie. La Homer.

εἰκτικὸς –κῆ –κὸν vezi εἶκω.

εἰκτο ἴν loc de εἰκτο dîn εἶκω.

εἶκω, și εικάθω (poate că din ἔω, εἴω. εἶα, εἶκα, εἶκω, din care ἦκω și ἴκω) = mă plec, mă închin, mă supun la oare ce, iert, slobod oarece, dau voie la oare ce, îngădui, sufăr, primesc oare ce după voia mea, iar la Esih se găsește εἶκεν și εἶκετο în loc de: a venit. Εἰκτικὸς = cel ce lesne se pleacă, cel ce se supune, cel ce îngăduie, cel ce iartă.

εἶκω (din care, εἶκα, οἶκα, εἴκα) = seamăn, mă asemăn cu cutare, sunt asemenea cu oare cine, mă potrivesc cu oare cine, și se cuvine, se cade, trebuie, se pare, se poate. La Homer, Aristofan, Stoveu și Plutarh din εἶδω, εἴσω, εἶκω) οἶκα (1)

εἰκὼν -οος -οῦς -κῶ, ἢ. εἰκοῖ, εἰκόσιν, εἰκοῦς și εἰκὼν (din εἶκω și εἰκόνισμα εἰκόνα) = asemănare, potrivire, icoană, chip, cadră, figură, idol, tablou, și orice e zugrăvit, și închipuire, ântipărire. la Isocrat, Eshin, și Aristofan. Εἰκονίζω = asemăn oare ce, fac asemenea, fac deopotrivă cu altceva, închipuiesc, înformez, zugrăvesc oare ce, întipăresc, arăt oare ce prin zugrăveli, arăt prin asemănări, arăt prin pilde, zugrăvesc la chipuri, zugrăvesc la icoane, zugrăvesc la cadre, zugrăvesc la figuri, zugrăvesc la idoli. etc. εἰκονικὸς = de asemănare, de închipuire, de înformare, de întipărire, de zugrăvit, ce privește la asemănare, ce privește la închipuire, ce privește la înformare, ce privește la întipărire, ce privește la zugrăvit, și asemănat, închipuit, înformat, întipărit, zugrăvit, și ce se poate asemăna, ce se poate închipui, ce se poate înforma, ce se poate întipări, ce se poate zugrăvi, ce se poate arăta prin zugrăveală. Εἰκόνιον, εἰκονισματάκι, εἰκονίτσα = iconiță, chipuleț, cădricică, figurită, idolaș, miniatură. La Plutarh. Εἰκονισμός = asemănare, potrivire, închipuire, înformare, întipărire, zugrăveală, arătare prin asemănări. La tâlcuitorul lui Homer. Εἰκὼν τῆς παναγίας = icoana Maicii Precistii, Madona.

PAGINA 1624 IOANIDU 675

εἰκὼν -οος. ἢ vezi εἰκὼν.

εἰκὼς -κυῖα -κὸς (din εἶκω) vezi εἰκὸς.

εἰλαδὼν, în loc de εἰληδὼν din εἶλη.

εἰλαμῖς -δος. ἢ (εἰλέω,) εἰλαμίδες = pelițele, membranele în care sunt înveliți creierii capului. La Polidevc.

εἰλαπινα΄ζω) εἰλαπιναστῆς -στοῦ. ὁ vezi εἰλαπίνη.

εἰλαπίνη -ης. ἢ (εἶλη, ἴλη, πίνω) și ἰλαπίνη = ospăț, ziafet, bal mare, masă mare, veselie, zefuuri. La Homer și Ateneu. Εἰλαπινα΄ζω = fac masă mare, fac ospăț, fac ziafet, fac bal, și mănânc la masă mare, mănânc la ospăț, mănânc la ziafet, mănânc la bal, mănânc la

veselii. Εἰλαπιναστής = cel ce fce masă mare, cel ce face ziiafeturi, cel ce face baluri, ospătar, și oaspet, musafir, cel ce mănâncă la o masă mare împreună cu alții.

εἶλαρ –ρος. τό εἰλέω, εἰλάω și ἴλαρ = înveliș, învelitură, acoperiș, și după asemănare: ocrotire, ajutor, meterez, tabiie. La Homer.

εἰλάρχης –χου. ὁ (εἴλη, ἄρχω) = cel mai mare peste o ceată de oameni, staroste de un iznaf, cel mai mare peste o ceată de companie, -de o ceată, și comandir de un escadron.

εἰλάς –δας. ἡ (εἴλω, εἰλέω) = legătură, înfășurătură. La Maxim. Și după asemănare: întunecată. La Esih.

εἰλάσσω vezi εἰλέω. La Suida.

εἰλάτινος, în loc de ἐλάινος.

εἰλάω vezi εἰλέω.

εἴλεγμαι, în loc de λέλεγμαι, din λέγω.

εἰλείθια –ας ἐλεία. ἡ și εἰλήθια, ἐλήθια, ἐλευθὼ și εἰλιονία) din ἐλεύθω) = lucină, avestiță, zeița ce înlesnește nașterea de copii, zeița lehzelor, lehuselor. La Homer. Εἰλείθειον = capiștea, biserica avestiței, lucinei.

εἰλείθειον –τό vezi εἰλείθια.

εἰλεὰς –οῦ. ὁ (εἰλέω) = încuietură de stomah, colică, mătrice, și vizuină, și tarabă de bucătar. Εἰλεώδης = cel ce pătimește de încuietură, cel ce pătimește de colică, cel ce pătimește de mătrice. Vezi și ἐλωιὸς.?

εἴλευ, în loc de λέλεχα, din λέγω.

εἰλέω și εἰλάω, εἰλάσσω, ἀελλέω (din ἔλω sau ἔλλω și εἴλλω, εἴλω) = strâng, cocoloșesc, fac ghem, înfășor, înfăș, învârtesc, succesc, împletesc, încolăcesc, rostogolesc și așez, tescuiesc. La Homer. Εἰλέομαι – οῦμαι = mă strâng, mă cocoloșesc, etc. εἴλημα = învă=(1)

εἰλέω (din εἴλη) = încälzesc la soare, întind oarece la soare să se încälzească, întind oarece la soare să se usuce, ...să se zvânte. Εἰλήσεις πνεύμασι = zvântări la vânt. La Platon și Plutarh.

εἰλεώδης –εος. ὁ.ἡ. δεσ vezi εἰλεος.

εἴλη –ης. ἡ (din εἰλέω și ἴλη, ἴλα = ceată, companie, escadron, cârd de oameni, buluc, polc.

εἴλη –ης. ἡ (din ἔλη) = lummina, căldura, arsura soarelui, zăduf.

(1)

εἰληδὰ, εἰληδὸν, ἢ εἰλιδὸν ἢ εἰλαδον = după dialectul doric. ἢ ἰλαδὸν, ἰληδὸν. (εἴλη, ἴλη) = cu grămada, cu vraful, cu cărdul, toți împreună, ἢ tot zdroaie, turme turme, polcuri polcuri.

εἰληδὸν (din εἰλέω) = d-ea rostogolite, rostogolindu-se, înfășurându-se, sucindu-se, încolăcindu-se. La Analoghion.

εἰληθερέω -ῶ (εἴλη, θερέω ἢ ἐληθερέω.) = încălzesc, usuc, zvânt la soare. Εἰληθερεῖσθαι = a se încălzi, ἢ ἐλγιθερῆς. Εἰληῖς, εἰληῖος = încălzit, uscat, zvântat la soare. Εἴληθρα, εἴληθρον, ἐλήϊον = iliacon, loc de uscat rufe la soare. La Suida.

PAGINA 1624 IOANIDU 676

εἰληθερές vezi ἀλαι θερές) εἰληθερῆς –έος. ὁ.ή. ρές) εἴληθρα –ας. ἢ. Εἴληθρα –ας. ἢ εἴληθρον –θρου. τό vezi εἰληθερέω.

εἴληθι, în loc de ἴληθι. La Esih:

εἴληθια –ας. ἢ vezi εἰλειθια.

εἰλήλουθας, εἰλήλουθμεν εἰληλούθαμεν, εἰλουθειν în loc de ἐλήλυθας, ἐληλύθαεν, ἐληλύθην, din ἐλέυθω, ἐλύθω.

εἴλημα –τος. τό) εἰληματικός –κή -κὸν vezi εἰλέω.

εἴλημμαι, în loc de λέλημμαι din λήβω, λαμβάινω.

(+)

εἴλησις –εως. ἢ vezi εἰλέω) εἴλησις vezi εἰλέω.

εἰλητάριον – εἰλητήριον –ου. τό) εἰλητικός, κή. κὸν) εἰλητὸς –τῆ -τὸν vezi εἰλέω.

εἴληφα, în loc de λέληφα, din λήβω, λάμβάνω, după dialectul atic.

εἴληχα, în loc de λέχηχα, din λήχω, λαγγάνω, după dialectul atic.

εἰλιγγιάω, ἢ ἰλιγγιάω, vezi εἴλιγγος.

εἴλιγγος –ου. ὁ (εἰλίσσω) ἢ ἴλιγγος ἴλιγίς, ἔλιγξ = învârtitură, încolăcitură, sucitură, împletitură, volbură, vârtej de vânt, vâltoare, vârtej de apă, amețeață, uimeală, întunecarea minții, ἢ colică, tăieturi prin pântece, tăieturi prin inimă. Εἰλιγγιάω, ἰλιγγιάω, ἰλιγγιάω = mă învârtesc, mă întorc în loc, mă succesc, mă încolăcesc, fac cotituri, nu merg drept, mă ghemuiesc, ἢ mă amețesc,, mă uimesc, mă întunec, ἢ ma colică, am tăieturi prin inimă, am tăieturi prin pântece. ἰλιγγιώδης = amețit, uimit, ca un amețit, ca un uimit, ca un tulburat la minte.

εἴλιγμα –τος. τό ἢ ἐλιγμα (.εἰλίσσω –ττω) ἢ εἰλιγμὸς = învârtitură, sucitură, împletitură, întorsătură, înfășurătură, oculitură, ghemuire, ocol, cotișul. εἰλιγματώδης = învârtit, împletit, încolăcit, cotit, întors, înfășurat, ca pișatul bouului.

εἰλιγματώδης –εος. ὁ.ή. δες (εἰλιμὸς –οῦ. Vezi εἴλιγμα.

εἰλιδὸν vezi εἰληδᾶ.

εἰλικοειδῆς vezi ἐλικοειδῆς. εἰλικόεις vezi ἐλικόεις.

εἰλικόμορφος. ὁ.ή. φον (ἔλιξ, μορφή) = cu fațǎ sucită, sucit la fațǎ.

εἰλικκρίνεια –ας. ἡ εἰλικρινέω -ῶ -έομαι –οὔμαι vezi εἰλικρινῆς.

εἰλικρινῆς –έος. ὁ.ή. νῆς (εἴλη, κρίνω) = învederat, ce se vede curat, cel ce vede bine, curat, limpede, lămurit, adevărat, neamestecat, neîntinat, și după asemănare: sincer, curat la inimă, curat la suflet. Εἰλικρινῶς = curat, cu curățenie, învederat, în vedere, limpede, lămurit, cu lămurire, adevărat, neamestecat, fără nici o amestecătură, neîntinat, cu sinceritate, cu inimă curată. Εἰλικρίνεια = curățenie, lămurire, neamestecare, sinceritate, curățenia sufletului, curăția inimii. Εἰλικρινέω = curăț, lămuiesc, limpezesc, deosebesc, aleg. Εἰλικρινέομαι = mă curăț, mă lămuiesc, mă limpezesc, mă deosebesc. ἕκαστον ἀπὸ τῶν εἰλικρινοῦμενον = deosebit fiind fiecare din ceilalți. La Stoveu.

εἰλικρινῶς vezi εἰλικρινῆς.

εἰλικτὸς vezi ἐλικτὸς.

εἰλινδέω -ῶ -δέομαι (εἰλέω) = mă tăvălesc, mă rostogolesc, mă sucesc, mă învârtesc, mă înfăș, mă înfășur. La Alcman și Plutarh.

εἴλιξ vezi ἔλιξ.

εἰιονία –ας. ἡ vezi εἰλείθια. La Plutarh.

PAGINA 1626 IOANIDU 676

εἰλιπόδης –εος. ὁ.ή. δεσ și εἰλίπους (εἰλέω, ποῦς) = cel ce-și întoarce picioarele târându-le când umblă, ca boii picioarele dinapoii. La Homer și Hipocrat. Εἰλίποδες γυναῖκες = muierile ce-și întorc picioarele când umblă, deschizându-le mai mult, ca să nu se vatăme între picioare. La Evplu și după asemănare: εἰλίπους ὑμέναιος = futaiu d-an ispitele. La Non.

εἰλίπους –δος. ὁ.ή. πουν vezi εἰλιπόδης.

εἰλισκότωσις –εως. ἡ (εἰλίσσω, σκότος) = întuneric, negură, bâznă, beznă.

εἰλίσσω vezi ἐλίσσω.

εἰλενῆς –έος. ὁ.ή. νῆς (εἰλίσσω, τείνω) și ἰλιτενῆς = ce se întinde înfășurându-se, încolăcindu-se pe pământ și pe coraci, ca iedera. La Teocrit, și Esih:

εἰλίχατο, în loc de εἰλιγμένοι ἦσαν din εἰλίσσω.

εἴλκων, din ἔλκω.

εἰλλάς –δος. ἡ ἢ ἔλλας (εἶλω) = legătură, funie, ștreang. La Maxim ἐλάρι = căpăstru, frâu.

εἰλάρι –ου. τό ἢ εἰλάριον –ου. τό vezi εἰλάς.

εἶλλω vezi εἰλέω.

εἰλόπεδον –ου. τό (εἶλη, πέδον) = iliacon, loc de uscat oare ce la soare. La Evstatie și Etimologicon.

εἶλον din αἰρέω.

εἰλοῦμαι din εἰλέω.

εἶλοχα, în loc de λέλογα, din λέγω.

εἰλὸν = negru, întunecat. La Esih:

εἰλύαται, în loc de εἰλυναί, εἰλυμένοι εἰσί din εἰλύω.

εἰλυθμός –οῦ. ὁ ἢ εἰλυτός (εἰλύω) = vizuină, găuri de șerpi, găuri de fiare.

εἰλυτός vezi ἐλειός.

εἰλυμα –τος. τό (εἰλύω) = învelitură, acoperiș, haină, și după asemănare: ocrotire, pază, apărare, ajutor, meterez, tabie. La Homer și bohcea de haine, σπείρων εἶυμα. La Homer.

εἰλυός –οῦ. vezi εἰλυθμός.

εἶλυμι, vezi εἰλύω.

εἰλυόεις –όεσσα –όεν vezi εἰλὺς.

εἰλὺς –ύος. ἡ = tină, noroi, mocirlă, clisă. Εἰλυόεις = tinos, noroios, mocirlos.

εἶλυσις –εως. ἡ vezi εἰλύω.

εἰλυσπάομαι –ῶμαι ἢ ἰλισπάομαι (din εἰλύω, ἰλύω) = umblu, mă târâsc umlându-mă, mă târâsc strângându-mă și întinzându-mă, ca viermii, ...ca șerpii, ce când umblu se strâng, se umflă și se întind La Aristotel. Εἰλύσπωμα εἰλύσπασις = umblu, târătura viermilor, târătura șerpilor.

εἰλύσπωμα –τος. τό vezi εἰλυσπάομαι.

εἰλύσσω (din εἰλύω) = acopăr, învelesc. Vezi ἢ εἰλύω.

εἰλυφάζω, εἰλυφάω (din εἰλύω) = umblu învârtindu-mă în loc ca vârtejul de vânt, și carota când se învârtește pe osie mergând înainte, făcând adică două mișcări odată, una pe osie –pe fus, și altul înainte.

εἰλύω, εἶλυμι, εἰλύσσω (din ἔλω, εἶλω ἢ εἰλύω, εἶλυμι, εἰλύσω, ἰλύω) = înfăș, înfășor, învelesc, fac ghem, și rostogolesc, prăvăluiesc, învăluiesc, deapăn. Εἰλύομαι = mă înfășor, mă învelesc, mă ascund, mă tăvălesc, mă rostogolesc, mă învăluiesc, și mă întorc pe brânci, umblu dea bușelea. La Homer, Teocrit și Sofocli. Εἶλυσις εἰλύσσωμα

= înfășare, înfășurare, învelitură, sucitură, împletitură, depănătură, încolăcitură, tăvălitură, și târâtură pe brânci, umblu dea bușele.

εἴλω? Vezi εἰλέω.

PAGINA 1627 IOANIDU pagina 677

εἴλωσ –ωτος. ὁ ἢ εἰλώτης (din ἔλω, sau din orașul ἔλος, ἔλεων, εἰλέσιον) = ilot, rob, obaciu) εἰλωτῖς = ilotă, roabă, slugă. Εἰλωτεύω = robesc, slujesc ca un rob, slujesc ca un ilot. Εἰλωτεία = robie, ilotie, slujba robului. Εἰλωτικὸς = de rob, de ilot, ce privește la rob. Τὸ εἰλωτικὸν = robii. Εἰλωτικῶς = cu robii.

εἰλωτεία –ας. ἢ) εἰλωτεύω) εἰλωτικὸς –κῆ –κὸν –κῶς) εἰλωτῖς –δος. ἢ vezi εἴλωσ.

εἶμα –τος. τὸ (ἔω, ἔνω, ἔννυμι) ἢ ἶμα = haină, veșmânt, îmbrăcămintă, La Homer.

εἶμαι, din ἔω = sunt îmbrăcat, și șed. Εἶμαι vezi εἰμί.

εἶμαρμαι = sunt ursit, hotărât de la soartă –de la triște, soartă, noroc, fatalitate) εἶμαρμένος –νον. Εἶμαρτος –τὸν = hotărât, orânduit de datină, orânduit de ursitoare, hotărât de soartă, hotărât de triște, neapărat, de care nu poate scăpa oarecine. La Sinesie. Εἶμαρὲν πορεία = moartea. la Platon.

εἶμαρμένη –ης. ἢ) εἶρμένος. ὁ.) εἶρμόςον. τό) εἶμαρτὸς –τῆ –τὸν vezi εἶμαμαι.

εἰμάρσην –σενος. ὁ.ἢ. σεν (εἶμα, ἄρσεν) = bărbătește îmbrăcat, voinicește îmbrăcat. La Analoghion.

εἰμὲν, în loc de ἐσμὲν, din εἰμί după dialectul doric, și eolicesc. Εἶμεν, în loc de εἶμεν, din εἶμι.

εἶμεναι, în loc de εἶναι, din εἰμί, după dialectul doric.

εἰμὲς, în loc de ἐσμ[εν, din εἰμί, după dialectul doric.

εἰμῆν vezi εἶ.

εἰμί, ἢ εἶμαι = sunt, când se împreună cu alte cuvinte, ia înțelegerea acelor cuvinte. Cum: ἦνμοι βουλομένω = vream. ἦν ἀντῶ προσδεχομένω = aștepta. ἐν τοῦτοις ἦν = se îndeletnicea la acestea. πόσου ἐστὶ τοῦτο = cât costisește acestea. ἐν φόβῳ εἶναι = a-i fi frică. Οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ = nu e cu putință să nu .... ἔστιν ὅς = unul, oarecare. ἔστιν ὅτε = uneori. ἔστιν ὅπου = într-un loc.

εἶμι (din ἔω, ἶω, ἶμι) = viu, merg, mă duc, mă depărtez. Εἶσθα = vei merge. La Homer. ἦα ἐρῶν = vream, veneam să văș pun. La Platon.

εἶμι (din ἔω) = trimit, lepăd, las, slobod, las, slobod, însă mai mult se obișnuiește la ceastă înțelegere ἴημι = decât εἶμι.

εἶν, εἶνι, și ἴν, în loc de ἐν, precu și εἶς în loc de ἐς.

εἶν, în loc de ἐν.

εἶν, în loc de ἦ = de ram, și în loc de εἶν = mă duceam.

εἰναέτης. ὁ.ή. τες și εἰνετης (ἐννέα, ἔτος) = de nouă ani. Τὸ εἰνάετεες = nouă ani, vreme de nouă ani. Εἰναετίζομαι = sunt de nouă ani, am nouă ani) εἰνάετεες, ἐννάετεες = în vreme de nouă ani, în nouă ani.

εἰναετίζομαι și εἰναέτης.

εἶναι, din εἰμί, = a fi) εἶναι în loc de ἰέναι, din εἶμι, = a merge) εἶναι din ἴημι = a trimite.

εἰνάκις, în loc de ἐννάκις, ἐννεάκις = de nouă ori.

εἰναλίδινος. ὁ. ἰνηκον = sau mai bine εἰναλίδυναι (din εἶν, ἀλι, δῖναι) = ce trăiește în apă, ce se cufundă în apă, cum: εἰναλίδιναι = rațele de baltă, ce se cufundă în apă, sa ce trăiesc în apă. La Arat, unde unii cetesc deoseb: εἰνάλι δῖναι în loc de εἰναλίδιναι.

εἰνάλιος –ία –ιον în loc de ἐνάλιος.

εἰναλίφοιτος. ὁ.ή. τον (εἶν, ἄλς, φοῖτος) = cel ce umblă pe mare, cel ce trăiește pe mare, cel ce se cufundă în mare. La Analoghion.

εἰνάφυες (ἐννέα, φύξ, și ἐννεάνυχες, ἐννεκτὲς) = nouă norți la rând. La Homer.

PAGINA 1628

εἰλνάπηχης. ὁ.ή. χες (ἐννέα, πῆχης) = de nouă coți.

εἰνάς –δος. ἡ în loc de ἐννέα) = numărul de nouă, și a noua zi. La Nic: și Dosiad.

εἰνάτειρ –ος. ἡ și εἰνάτηρ –ος. ἡ = grea, îngreoiată, îmborțoșată, însărcinată. Εἰνάτερες = cumnate, nevestele de doi frați. La Homer.

εἰνατίνη –ης. ἡ vezi εἶνατος.

εἶνατος. ὁ.ή. τον în loc de ἔννατος, din ἐννέα = al nouălea) și un loc, o țară în licia și la Criti. De la care s-a numit Artemida. Εἰνατίνη = de la inat.

εἰναφώσσω. ὁ.ή (ἐννέα, φώσσω) = corabie cu nouă pânze, sau, εἰναφώσσω, din ἔν, φώσσω = caic, corabie cu nouă pânze, la Licoforn.

εἶνεκα, în loc de ἔνεκα.

εἰνέτης vezi εἰναέτης.

εἶνι vezi ἐνι.

εινόδιος vezi ἐνάδιος.

εινοσίγαιος, în loc de ἐννοσίγαιος, ἐνοσίγαιος.

εἴνοσις, în loc de ἔνοσις.

εινασίφυλλος. ὁ.ή. λον și ἐννοσίφυλλος, ἐνοσίφυλλος. (ἔνοσις, εἴνοσις, φύλλον) = cel ce mișcă, cel ce bate, cel ce clatină, cel ce scutură frunzele, și scuturător de frunze. Și după asemănare: plin de copaci, plin de frunze, plin de verdeață, tufos, crângos, crânguros, dumbrăvos. La Plutarh și Homer.

εἴνται, εἴντο din εἶμαι = șed.

εινύω, în loc de ἐννύω, ἐννυμι.

εἶξασι, în loc de εὐόικασι, din εἶκω = se aseamăna.

εἰξάσκω, εἰξασκς (din εἶκω) = las, slobod, iert, îngădui. La Homer. Εἰξίς = slobozire, iertare, îngăduială. La Diogen.

εἰξίς –εως. ἡ vezi εἰξάσκω.

εἶο, în loc de εἶο. οὖ, εἶαυτοῦ. La Esi:

εἶομαι și ἴομαι din εἶμι = merg, viu, mă duc, mă depărtez.

εἶπα –πας –πε. εἶπέ, εἶπατε, εἶπέμεν, din ἔπω.

εἶπερ = de, de se va, dacă, de cumva, de care cumva, fiindcă.

εἰπέσκω, în loc de ἔπω, după dialectul ionic: zic, spun.

εἶπησθα, în loc de εἶπης, din ἔπω.

εἶποι, din ἔπω.

εἶποτε (εἶ, ποτέ) = dacă vreodată, și să dea Dumnezeu! Așa să fie!
La Homer.

εἶπος vezi ἵπος.) εἰπόω vezi ἰπόω.

εἶπω, din ἔπω = zic, spun.

εἶπως (εἶ, πῶς) = dacă cumva, de vreodată, dacă vreodată.

εἶράνα, în loc de εἶρήνη, după dialectu doric.

εἶραφιότης ὁ.ή (din εἶράφθαι din ῥάπτω) = cusut de coapsa, cusut de moldul, cusut de cesvârta piciorului. Nume adăogat, al lui Vahu, ce se înțelege că este cusut de piciorul lui Dia. La Anaghion, Orfeu, și Homer.

εἶργάθω, ἐργάθω, în loc de εἶργω.

εἶργασάμην, εἶργάσθην, din ἐργάζομαι.

εἶργαι, din εἶργω.

εἶργμὸς –οῦ. ὁ (εἶργω) = închisoare, temniță, pușcărie, gros.

Εἶργμὸς = lanțuri, obezi

PAGINA 1629 IOANIDU 680

cătușe, butuci. La Eliano.

εἰγμοφύλαξ –κος. ὁ.ή (εἰργμός, φύλαξ) = temnicier, grosar, strejear, păzitor.

εἰργνυμι, εἰργνύω, εἰργω, și ἔργνυμι, ἐργνύω, ἔργω, = opresc, popresc, străjuiesc, depărtez, zgornesc, și închid. ὁ νόμος εἰργων μήτε ἀδίκως, μήτε δικαίως ἀποκτείνειν = pravila opreșteca nici cu dreptate, nici fără dreptate, să nu se omoară. Εἰργεσθαι γελώτων = să se poprească din răs. La Plutarh) εἰρκτέον = trebuie să poprim, să stânjenim, să depărtăm, să zgornim, să izgonim. ἔργμα, ἐργμός, ἔργετος = popreală, stânjinire.

εἰργω, = închid, pun la închisoare, pun la popreală) εἰρκτέον = trebuie să închidem, trebuie să punem, la închisoare, trebuie să punem la popreală. ἔργμα, ἐργμός, ἔργετος = închidere, popreală, stânjinire.

εἰρέα –ας. ἡ și εἰρέη, εἴρειη, .εἴρη (εἶω) = o adunare, o strângere de oameni pentru oarece, la locul în care se adună, locul în care se strâng pentru oarece. La Esi: și Homer.

εἴρειαι, în loc de εἴρη, din εἴροαμι, după dialectul ionic.

εἰρέαται, în loc de εἴρηται, din εἴρω, sau din ῥέω, după dialectul ionic.

εἰρέασται, în loc de ἐρεῖσθαι, din ἔρω.

εἴρερος –ου. ὁ și ἔρερος (ἔρω, εἴρω) = robie. La Homer.

εἴρεο, din εἴρομαι.

εἰρεσία –ας. ἡ și εἰρεσίη –ης. ἡ (ἐρέσσω) = vâsleală, tragerea la lopoțile de la caic, și însuși vâslaşii, și cântecul vâslaşilor. La Opian, și Plutarh. Εἰρεσία μασθῶν după asemănare: = baterea, lovirea în piept cu mâinile de vre-o întristare.

εἰρεσιώνι –ης. ἡ (εἶρος) = brad de crăci de măslin, sau de dafin împodobit cu lână, cu poame, cu grâu, etc. ale mâncării, spre cinstea oarecăriua, cum e la bradul miresii, și al morților când mor copii și fete tinere nemăritate, asemenea brad se pune și dinaintea porților, spre depărtare de foamete, după cum se credea. La tâlcuitorul lui Aristofan, Plutarh, Suida și Alcman.

εἰρεῦσαι, în loc de εἰρέουσαι, ἐρέουσαι, din εἰρέω după dialectul ionic. La Esi:

εἰρέω (din εἴρω) = spun, zic, întreb.

εἴρη –ης. ἡ = cuvânt vezi și εἰρέ.

εἰρηκα din ῥέω, εἴρωι) εἰρημένος –γη –vov. Din ῥέω, εἴρω.

ἔιρην –ενος. ὁ ἢ ἱρην (εἶρω) = copilul de la optsprezece ani înainte, flăcău, ce de la această vârstă avea voie să intre în vorbă. La Plutarh și Erodian. Copilandru, june, holtei.

εἰρηναγωγέω –ῶ (εἰρήνη, ἄγω) = împăciuesc, împac, mă port cu pace. La Climent.

εἰρηναῖος –νάια –ναῖον –ναίως vezi εἰρήνη.

εἰρηναρχέω –ῶ vezi εἰρηνάχης.

εἰρηνάρχης –χου. ὁ (εἰρήνη, ἄρχων) = cel ce îngrijește de liniștea, cel ce se îngrijește de pacea orașului, polițar, director al poliției, agă. Εἰρηναρχέω = sunt polițar, îndeplinesc slujba poliției –agiei) εἰρηναρχία = îngrijirea, slujba poliției, slujba agiei, agie. Εἰρηναρχικός = de poliție, de agie, ce privește la poliție, ce privește la agie, agesc.

εἰρηναρχία –ας. ἡ) εἰρηναρχικός –κή –κὸν vezi εἰρηνάρχης.

εἰρηνεῖον –ου. τό) εἰρηνευσίς –εως. ἡ) εἰρηνέω, εἰρηνέω –ῶ vezi εἰρήνη.

εἰρήνη –ης. ἡ (εἶρω) = pace, liniște, învoire. Εἰρηναῖος, εἰρηνικός = pașnic, de pace, ce privește la pace, ce privește la liniște.) εἰρηναίως, εἰρηνικῶς = cu pace, cu liniște, în pace, în liniște. Εἰρηνεῖον = capiştea, biserica zeitei păcii. La Dion Casie. Εἰρηνέω, εἰρηνέω = împăciuesc, și petrec în pace, petrec în liniște. Εἰρηνεύομαι = mă împac, mă învoiesc, mă împăciuesc, La Diogen Laertie și Polivie. Εἰρήνευσις = împăciuire, împăcare, liniște.

Εἰρηνικός –κή –κὸν –κῶς vezi εἰρήνη.

PAGINA 1630

εἰρηνοβράβευτος. ὁ.ἡ. τον (εἰρήνη, βροιβεύω) = cel ce dăruiește, face pace, împăciuator. Εἰρηνοβραβέυτως = cu dăruire, cu facere de pace, cu împăciuire.

εἰρηνοβραβέυτως vezi εἰρηνοβράβευτος.

εἰρηνοδίκαι –ων. οἱ (εἰρήνη, δίκη) = elcii pe deplin împuterniciți de pace, -de a face, -de a încheia pacea.

εἰρηνόδωρος. ὁ.ἡ. ρον (εἰρήνη, δῶρον, δωροῦμαι) = ce ce dăruiește pace, de pace dăruitor.

εἰρηνοποιέω –ῶ) εἰρηνοποιία –ας. ἡ vezi εἰρηνοποιός.

εἰρηνοποιός –ό.ἡ. ὄν (εἰρήνη, ποιέω) = făcător de pace, împăciuator. La Plutarh) εἰρηνοποιία = facere de pace, împăciuire. Εἰρηνοποιέω = fac pace, închei pacea, împăciuesc. La Stoveu.

ειρηνοφύλαξ –κος. ὁ.ή (ειρήνη, φύλαξ) = păzitor, îngrijitor de pace. La Plutarh.

εἰρίνεος. ὁ.ή (εἶρος) = de lână, de păr. La Erodian.

εἶριον –ου. τό ἤ εἰρίον (εἶρος) = lână, păr. La Evstatie.

(2)

εἶρις. ἡ ἢ ἴρις = curcubeu, și lalea sau rogoz, bojor, stânjîn, buriiiană.

εἰρκτέον vezi ἐρίσκηπτος.

εἰρκτέον vezi εἶργω.) εἰρκτέον? Vezi εἶργω.

εἰρκτή –ῆς. ἡ (εἶργω ἢ ἐρκτή) = îngrădiș, împrejmuire cu gard, îngrădiș cu zid, pușcărie, temniță, gros, închisoare, și după asemănare: harem, ghinecheu, ghinecon.

εἰρκτηφυλακτέω –ῶ (εἰρκτή, φυλάττω) = păzesc, străjuiesc la temniță, păzesc la pușcărie, păzesc la gros, -la închisoare. La Fil: εἰρκτηφύλαξ = temnicier, strejar, grosar.

εἰρκτηφύλαξ –κος. ὁ vezi εἰρκτηφυλακέω.

εἶρομος –οῦ. ὁ (εἶρω ἢ ἴρομος.) = șir, șiră, lanț, rând, ce se ține una de alta. Și după asemănare: irmos, cântec, cântare bisericească.

εἶροκόμος. ὁ.ή. μον (εἶρος, κομέω) = lănar, cel ce lucrează la lână.

εἶρομαι (εἶρω) = întreb, și înșir la cuvinte, povestesc. La Homer. Εἶρομένη λέξις = vorbă înșirată, fără sfârșit. La Libanie și Aristotel.

εἶροπόκος. ὁ.ή. κον (εἶρος, πόκος) = lănos, păros, plin de lână, plin de păr, și mai ... lâna cea tuns de pe oaie. La Esih:

εἶροπόνος. ὁ.ή. νον (εἶρος, πόνος) = lănar, cel ce lucrează la lână.

εἶρος –εος. τό ἢ ἔρος, ἔριον, ερέα) = lână, și mai ales cea de oaie. ἐρέοεις, ἐρέοεις ἐρέως, ἐρέοεσσα, ἐριοῦς, ἐρεοῦς, ἔριος, ἔριον = de lână. ἔριον δένδρὸξύλου = bumbac. ἔριον θαλαττης. Πιννικὸν – πίννιονἔριον = mătase din mustățile scoicilor. (+)

εἶροχαρής –έος. ὁ.ή. ρές (εἶρος, χαίρω) = cel ce se bucură de părul său, cel păros, cel lănos. La Antologhion.

εἶρύαται în loc de εἶρυνται, din ῥύομαι, εἶρύομαι, după dialectul ionic.

εἶρύατο, în loc de εἶρυμένοι ἦσαν, din εἶρύομαι.

εἶρυκαν din ερύκω.

εἶρύμεναι ἢ εἶρύμεν în loc de ἐρύειν din ἐρύω.

εἶρυντο, εἶρυτο, din ἔρύομαι.

εἶρύομαι, ἐρύομαι, ῥύομαι = slobod, iert, scap pe oarecine, păzesc, îngrijesc, bag de seamă, nu calc porunca, izbăvesc, mântuiesc,

apăr, feresc, ocrotesc, sprijin, reazem. ἔπος εἰρύσασθαι = să păzească porunca. La Homer.

εἰρύσασθαι, din εἰρύομαι, și din εἰρύω.

εἰρύσιμων vezi ἐρύσιμον. La Nic:

εἴρυτο, din εἰρύομαι.

PAGINA 1631 IOANIDU 681

εἰρύω, în loc de ἐρύω.

εἴρχαται, în loc de εἰργμένοι εἰσι, și εἴρχατο, în loc de εἰργμένοι ἦσαν, din εἴργω.

εἴρω, ἐρέω, ἔρω (din care: εἶραι, ἔερτο, εἶρηκα din ῥέω) = zic, spun, înștiințez, și întind, înșir, șiruiesc, pun în rând, pun în șire, și închei, împletesc, șcuruiesc, și după asemănare: înșir la cuvinte, uneltesc, țes la viclenii. ἐερμένον ἠλέκτροισιν = înșirat, împletit, încheiat cu chihlimbar. La Homer, εἴρηται se zice la Eshil, și Arat. Εἴρετο, εἴροντο = zicea. La Homer. ἐρέουσα = scuirpând, înștiințând, vestind. La Homer. ἔρσις = rând, șir, îndoitură, împletitură, încheietură. ἔρσισκρωβύλου = plote? (1)

εἴρων -ωνος. ὁ și εἰρωνευτής = iron, ipocrit, prefăcut, fățarnic, cel ce unele grăiește și altele gândește, cel ce grăiește în pilde, cel ce grăiește în pofide. La Evripid. Εἰρωνεία = ironie, ipocrizie, prefacere, fățarnicie, fățarnie, pofidă. La Dem: εἰρωνεύομαι = mă prefac, mă fățarnicesc, mă fățarnicesc, grăiesc în pofide, grăiesc în pilde, îmi bat joc de oarecine, cu cuvinte mincinoase, -înșelătoare, de răs. La Teofrast. Εἰρώνευμα = cuvânt prefăcut, cuvânt mincinos, pofidă, cuvânt de bătaie de joc cuvânt de batjocură. La Maxim. Εἰρωνικός = ironic, fățarnicesc, ironicesc, de iron, de ipocrit, de prefăcut, de fățarnic, de batjocură, ce privește la iron, ce privește la ipocrit, la prefăcut, ce privește la fățarnic, ce privește la o batjocură. Εἰρωνικῶς = fățarnicește cu ironii, cu ipocriții, cu prefaceri, cu fățarnicii, în pofide, ca un iron, ca un ipocrit, ca un prefăcut, ca un fățarnic, ca o batjocură.

εἰρωνεία -ας. ἢ εἰρώνεμμα -τος. τό) εἰρωνεύομαι) εἰρωνευτής - τοῦ. ὁ) εἰρωνευτικός -κή -κόν) εἰρωνικός -κή -κόν -κῶς vezi εἴρων.

εἰρωτάω, εἰρωτέω, în loc de ἐρωτάω după dialectul ionic. εἰρωτέωντες, εἰρωτεύομενοι, în loc de εἰρωτῶντες, εἰρωτεύομενοι, ἐρωτῶντες, ἐρωτόμενοι, după dialectul ionic. La Erodian.

εἷς în loc de ἦς, din εἶμι.

εἷς, din ἔω, ἦμι, ἡμι.

εις, și după dialectul atic: = la, în, întru, către, spre.

εἷς, ἑνος, ἐνὶ, ἕνα. ἓν μία, μιᾶς, μίαν = un, unul, una, o. Εἷς τις = oare care. Εἷς ἕκαστος = fiecare. Εἷς, μὲν, εἷς δέ = unul, iar altul.) εἷς καθ' εἷς = unul după altul, câte unul. Εἷς = singur, unul singur. La Bible.

εἷσα, εἰσάμην, din ἔω, ἔγω.

εἷσα, εἷσαμην, din εἶδω.

εἰσαγαγον, din εἰσάγω.

εἰσαγγελεὺς –έως. ὁ. εἰσαγγελία –ας.ή) εἰσαγγελικὸς –κῆ -κὸν) εἰσαγγελτικὸς –κῆ -κὸν vezi εἰσαγγέλλω.

εἰσαγγέλω (εις, ἀγγέλλω) = vestesc, dau de știre, înștiințez, și pârâsc, vând, o taină. La Xenofon, Dionisie Alicarnasefs, și Arhiloh. Εἰσαγγελεὺς = vestitor, cel ce aduce veste, cel ce aduce știre, colăcitor, mandator, și pârâtor, ceașit, spion, iscoadă. Εἰσαγγελία = veste, știre, olac, înștiințare, și pâră. La Galino. Εἰσαγγελικὸς, εἰσαγγελτικὸς = de veste, de știre, de înștiin-are, ce privește la veste, ce privește la știre, ce privește la înștiințare, bun, dibaci, destoinic de a vesti, destoinic, de a da de știre, destoinic de a înștiința.

εἰσαγείρω (εις, ἀγείρω) = adun, strâng înăuntru. Εἰσαγείρομαι = mă strâng înăuntru, θυμὸν εἰσαγείρομαι = îmi strâng mânia, îmi vin în simțiri. La Homer.

εἰσαγήροχα, în loc de εἰσάγηνα, din εἰσάγω, după dialectul atic.

PAGINA 1632

εἰσαγορεύω în loc de ἀγορεύω. La Iosif.

εἰσάγω (εις, ἄγω) = adun, bag înăuntru, înfățișez, întraduc, εἰσάγειν δίκην κατὰτινος = trag pe oarecine la judecată. Εἰσαγωγεὺς = intraducător, cel ce aduce –cel ce bagă înăuntru, și după asemănare: jgheab, canal, olan de apă, prin care curge apa afară din fântână, apăduc, acueducși sulanul ce ce bagă sămânța în mitră. La Polidevc. Εἰσαγωγή = aducere, băgare înăuntru, întraducere, înportație, slobozire de a inta în judecată. Εἰσαγωγικὸς = de aduce, de băgare înăuntru, de întraducere, ce privește la aducere, ce privește la băgare înăuntru, ce privește la întraducere, bun, dibaciu, destoinic, de a aduce, de a băga înăuntru, de întraduce. Εἰσαγωγικῶς = cu întraducere, întraducând.) εἰσαγωγήμος = ce se poate aduce, ce se poate băga înăuntru, ce se poate întraduce într-altă parte. Εἰσαγωγήμος δίκη = pricină ce poate intra în judecată. La Evripid, și Plutarh. Τὸ

εἰσαγωγικὸν = plată, taxă pentru importație, taxă pentru port, întraducere de marfă din altă parte.

εἰσαγωγεὺς -ἔως. ὁ εἰσαγωγή -ῆς. ἡ εἰσαγωγικὸς. ὁ.ἡ. μὸν vezi εἰσάγω.

εἰσαεῖ (εἰς, ἀεῖ) = pururi, totdeauna, napistan, cel vecinic.

εἴσαθ', în loc de εἴσατο, din εἰσάσθη, din εἴω.

εἰσαθρέω (εἰς, ἀθρέω) = mă uit, văd, privesc înăuntru.

εἰσαίρω (εἰς, αἴρω) = adun, bag oarece înăuntru, întraduc, și primesc, δῶρα διονύσου ἔσαιράμενος = primind daruri de la Dionisie. La Teogn.

εἰσαίσσω (εἰς, αἴσσω) vezi εἰσάπτω.

εἰσαῖω (εἰς, αἶω) în loc de εἰσακούω.

εἰσακοντίζω (εἰς, ἀκοντίζω) = lovesc, izbesc cu sulița, lovesc cu săgeata înăuntru. La Ateneu.

εἰσακούω (εἰς, ἀκούω) și εἰσαῖω = aud, ascult, bag de seamă, primesc, mă supun. La Tucidid, Xenofon, aristotel și Biblie.

εἰσαλείφω (εἰς, ἀλείφω) = ung, mânjesc pe dinăuntru. La Aristid și Ateneu.

εἰσάλλομαι εἰς, ἄλλομαι εἰσηλάμην) = sar înăuntru, însăr.

εἰσαμείβω (εἰς, ἀμείβω) εἰσαμείβω πόλιν = intru, merg în oraș, merg în cetate, merg în capitală. La Eshil.

εἰσάμην, din εἶδω = știu. Și din εἶμι = merg) εἰσάμην din εἶω = așăz.

εἰσαναβαίνω (εἰς, ἀνά, βαίνω) = mă urc, mă supun în sus, și înăuntru.

εἰσαναβολή -ῆς. ἡ (εἰς, ἀναβολή) = întârziere, zăbavă. La Dion Casie.

εἰσαναγκάζω (εἰς, ἀναγκάζω) = silesc, zoresc, dau zor pe dinăuntru.

εἰσανάγω (εἰς, ἀνάγω) = adun, bag în sus, bag înăuntru.

εἰσαναλίσκω (εἰς, ἀναλίσκω) = stric, prăpădesc, risipesc, cheltuiesc, mistuiesc înăuntru, stric pe dinăuntru. La Ateneu.

εἰσανδρῶω (εἰς, ἀνήρ) = umflu de bărbați, sau bag bărbați înăuntru, sau mă împreună cu bărbați, însă cu îndoială.

εἰσανεῖδω (εἰς, ἀνά, εἶδω) = văd, mă uit, privesc în sus, privesc înăuntru. La Homer.

εἰσάνεμι (εἰς, ἄνεμι) = mă urc, mă sui, mă ridic în sus, mă ridic înăuntru. Οὐρανὸν εἰσανιὼν = urcându-se, suindu-se la cer. La Esh:

εισανέχω (εις, ανέχω) = mă scol, mă ridic în sus, mă scol înăuntru, mă deștept. La Apolonie.

εισανάγω, εισανοίγεσθαι la Pavsania, însă poate că-i mai bine επανοίγεσθαι.

PAGINA 1633

εισανορούω (εις, ανορούω) = sar în sus, sar înăuntru. La Coint Zmirneu.

είσαντα (εις, ἄντα) în loc de εις ὄπα = înapoi, împotrivă, înaintea ochilor. La Homer.

εισιντλέω -ῶ (εις, αντλέω) = vârs, torn înăuntru. La Ateneu.

εισάπαν (εις, ἅπαν) = cu totul, de tot, peste tot.

εισάπαξ (εις, ἅπαξ) = o dată numai, odată pentru totdeauna.

εισαποβάινω (εις, ἀποβαίνω) = mă scobor la oarece. La Apol: Rod:

εισαποκλείω (εις, ἀποκλείω) = închid înăuntru.

εισαποστέλλω (εις, ἀποστέλλω) = trimit înăuntru. La Antologhion.

εισαράσσω (εις, ἀράσσω) = bat cu sila înăuntru, bag cu sila înăuntru, sfărâm oarece înăuntru. La Dion Casie.

εισαριθμέω -ῶ (εις, ἀριθμέω) = înnumăr, bag oarece într-un număr, împreună cu altele. La Diodor Siceliot.

εισαρπάζω (εις, ἀρπάζω) = hrăpesc înăuntru. La Lisia.

εισαρύομαι (εις, ἀρύομαι) = scot, iau în oare ce pentru mine. La Hipocrat.

είσατο, din εἶμι, sau din ἔω, εἶω) εἶσατο din ἔζω.

εισάττω (εις, ἄττω) și εισαίσσω = sărind, alergând, repezindu-mă năvălesc, irurdisesc, năpădesc înăuntru.

εισανυγάζω (εις, ἀνυγάζω) = văd, mă uit înăuntru. La Analohion.

εισαῦθις (εις, αὔθις) și εισαῦτις = iarăși, mai pe urmă, mai în urmă, altă dată, peste câtăva vreme.

εισάυριον (εις, ἄυριον) = pentru mâine, până mâine.

εισάφασμα -τος. τὸ. vezi εισαφάω.

εισαφάω, εισαφάζω, εισαφάσσω, și εἰσαφάω, εἰσαφάζω, εἰσαφάσσω, după dialectul ionic εισαφάσσεσθαι τῷ δακτύλῳ = a pipăi cu degetul băgându-l înăuntru, cum pipăie încercă pe găina la cur, să vadă de are ou. Εἰσαφάσμα = zgârâitură. La Eshil, și Esih: (din εις, ἀφάω)

εισαφίημι (εις, ἀφίημι) = bag, vâr, arunc, las înăuntru.

εισαφικάνω, εισαφικνέομαι -οῦμαι (εις, ἀφικνέομαι) = vin, ajung, intru înăuntru.

εισαφίκηαι, în loc de εισαφίκη, din εισαφικηνέομαι.

εισαφύω (εις, αφύω) = scot, iau. La Apolonie.

εισβαίνω (εις, βάινω) = intru, vâr, bag înăuntru. Εἴσβασις = intrare) εισβατὸς = de intrat, unde poate intra, călca oarecine.

εισβάλλω (εις, βάλλω) = arunc, vâr, bag degrab înăuntru, și intru, năvălesc, înrurdisesc, năpădesc asupra oarecăruia, cum: asupra vrăjmașului, și sevarsă o apă într-alta. Cum: εἰβάλλειν εἰς θάλασσαν = se varsă în mare. La Xenofon.

εἴσβασις –εως. ἢ) εἰβατὸς –τῆ -τὸν vezi εισβαίνω.

εισβάω netr: însă de timpi la εισβαίνω.

εισβιάζομαι (εις, βία) = silesc, intru cu sila, înghesuiesc.

εισαβιβλάζω (εις, βιβλάζω) = vâr, bag, aduc înăuntru. Τοὺς δούλους νάυτας εἰσεβίβαζον = a băgat pe slugi înăuntru, ca să-i întrebuinteze drept vâslași. La Isocrat.

εισβλέπω (εις, βλέπω) = văd, mă uit, privesc înăuntru.

εἰςβοηθέω -ῶ (εις, βοηθέω) = viu, intru înăuntru cu ajutor, intru spre ajutor, intru ca să ajut.

εισβολή -ῆς. ἢ (εισβάλλω) = intrare înăuntru, năvală, năvălire, prăpădire asupracuiva.

PAGINA 1634 IOANIDU 685

și vărsarea apei într-altă apă mai mare, gura apei, și începerea oare-ce, cum a unui cuvânt, -a unei boli La Longhin și Aetie.

εισγραφω (εις, γράφω) = înscriu înăuntru, sap, -scobesc înăuntru.

ειδανείζω (εις, δανείζω) = dau dobândă, împrumut. La Platon.

εισδέρκω –κομί (εις, δέχομαι) = primesc înăuntru, asupră-mi, iau asupră-mi, las, dau voie să vie, las să intre la mine. La Platon. Εἰςδοχή = primire, slobozenie de a veni, de a intra înăuntru, dau slobozenie de a primi pe oare cine.

εἰδοχή -ῆς. ἢ vezi εἰςδέχομαι.

εισδραμέω –δράμω –δρέμω (εις, δραμέω) netreb: însă de timpi la εἰστρέχω) εἰσδρομή = intrare înăuntru, năvală, năvălire, năpădire, irurdismă asupra oarecăruia.

εισδρομή -ῆς. ἢ vezi εἰσδραέω.

εισδύνω, εἰσδύω –ομαι (εις, δύνω) = intru, mă cufund, mă ascund în oare ce. εἰσέδυνε σφίσιδεινόντι = le-a intrat în cap, li s-a părut, că un mare rău va fi, li se va întâmpla. La Erodian. Εἴσδυσις = intrare, ascundere în oare ce.

εἴσδυσις –εως. ἢ) εἰσδύω vezi εἰσδύνω.

εἶσε, din ἔζω.

εἰσεάω (εἰς, ἐάω) = las, dau voie să vie să intre înăuntru. La Geoponicon.

εἰσεγγίζω (εἰς, ἐγγίζω) = mă apropii, vin mai aproape, mă ating de oarecine. La Polivie.

εἰσέδραμον, din εἰσδράμω.

εἰσέδυν, din εἰσδύνω, εἰσδύω.

εἰσείδω, ἐσειδω (εἰς, εἶδω) din care: εἰσεἶδον, εἶσιδον, εἰσιδον, εἰσιδόμην, εἰσειδεῖν) = văd, mă uit, privesc drept în ochi. La Esh:

εἰσειλέω -ῶ (εἰς, εἰλέω) = înfășur, înfăș în oare ce. La Xenofon. și după asemănare: mă ascund, mă ghemuiesc în vizuini.

εἴσειμι (εἰς, εἴμι) = intru, mă vâr înăuntru. Εἰσήει ἄυτοῦς = le venea, le intra în cap. La Xenofon. εἰσιέναι εἰς τὰς ἀρχάς = să intre în slujbe, să intre în dregătorii. La Isocrat. ἀυτῶ φόβος εἰσήει = i-a intrat frica în sân. Εἰσιέναι τὸν δία = iar intrat în cap să se arate de Dumnezeu. Εἰσιέναι τὸν ἄνθρωπον = să intre ca să găsească pe oarecine în casa lui. Εἰσιέναι περὶ γραφῆς, εἰσιέναι τὸν ἀχῶνα, εἰσιέναι τὴν γραφὴν = a fi chemat să intre la judecată, să-și arate plângerea sa, a fi chemat să-și arate păsul său. Τὰ εἰσιόν τα = cele ce intră în trup, mâncarea și băutura.

εἰσέλασις –εως. ἢ. Εἰσελαστικὸς –κῆ –κὸν vezi εἰσελαύνω.

εἰσελάυνω, εἰσελάω. εἰς, ἐλάυνω) = mâiu înăuntru, și după înclinarea cuvintelor, ia înțelegerea acelor cuvinte, cum εἰσελαύνω ἵππον –ἄρμα –στρατόν = intru călare, intru în căruță, năvălesc, -irurdiesc cu oștile asupra cuiva) εἰσέλασις = intrare cu alai, intrare cu țirimonie, intrare cu ceremonie, intrare cu pompă. La Plutarh. Εἰσελαστικός = cel ce intră cu alai, cel ce intră cu pompă, cel ce intră cu țirimonie spre cinste de isprava, de bravura ce a făcut la lupte, la război, etc. La Pliniu.

εἰσελεύθω netrebnic însă de timpi la εἰσέρχομαι.) εἰσέλευσις = intrare, și intrare cu alai.

εἰσελεύομαι, din εἰσέρχομαι.

εἰσέλευσις –εως. ἢ vezi εἰσελεύθω.

PAGINA 1635

εἰσελθεῖν, din εἰσέρχομαι.

εἰσελκύω, εἰσέλκω, (εἰς, ἐλκύω) = trag, târăsc înăuntru.

εἰσεμπορεύομαι (εἰς, ἐν, πορεύω) = umblu cu marfă din loc în loc, mă neguțatoresc aducând marfă dintr-un loc într-altul.

εἰσενέγκω, εἰσενείκω, εἰσενέκω, detimpri la εἰσφέρω) εἰσενεγκτέων = trebuie să aducem, trebuie să băgăm înăuntru, trebuie să ajutăm, trebuie să ne întrebuițăm.

εἰσένθωμες, în loc de εἰσέλθωμεν, din εἰσέρχομαι, după dialectul doric.

εἰσέπειτα (εἰς, ἔπειτα) = mai pe urmă, în urmă, de acum înainte. Τὰ εἰσέπειτα = cele din urmă, cele viitoare, cele ce vor să vie mai pe urmă.

εἰσεπιδημέω -ῶ (εἰς, ἐπιδημέω) = mă duc să locuiesc într-altă parte, mă băjinăresc.

εἰσέργυμι, εἰσεργνύω (εἰς, ἐργνύω) = închid, pun la popreală, pun la închisoare. La Erodian.

εἰσερπύζω, εἰρσεπύω, εἰσέρπω (εἰς, ἔρπω) = mă târăsc pe brânci ca șerpui, intru înăuntru târându-mă pe brânci, și vâr în oarece pe ascuns.

εἰσερρύη, din εἰσρυέω.

εἰσέρρω (εἰς, ἔρρω) = merg, intru înăuntru spre scădere, merg spre primejduire. Εἴσερρε vezi ἀνέρρω.

εἴσερσις -εως. ἡ (εἰς, εἶρω) = încheietură, și așezarea, punerea la loc al unui mădular scrântit.

εἰσέρχομαι (εἰς, ἔρχομαι) = intru înăuntru, și după asemănare: îmi vine în gând, înțeleg. Εἰσέρχεται, ἀντῶ δέως = frică a intrat în el, frica l-a cuprins, s-a spăimântat. La Platon. ὁ μ' εἰσέρχεται = ceea ce mia venit în gând. La Dem: εἰσῆλθε ἀντίκα ὡς εἶη τέρας = îndată a înțeles că va fi o minune. La Erodian. Εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς = totdeauna venea, totdeauna intra la noi și se ducea, petrecea cu noi.

εἰσέτι, (εἰς, ἔτι) = încă, până acum, mai înainte până a ....

εἰσευπορέω -ῶ (εἰς, εὐπορέω) = ajut, adun ajutor la oarece, cum: εἰσευπορεῖν χρήματα τῇ πόλει = a ajuta cu bani. La Diodor Siceliot.

εἰσεφέω, εἰσεφίημι (εἰς, ἴημι) = las să intre oare ce mai mult, primesc oare ce mai mult, mai adaog peste celelalte.

εἰσέχον -τος. τὸ vezi εἰσέχω.

εἰσέχω (εἰς, ἔχω) = stau, țin, păstrez înăuntru, și ajung, mă întinz, pătrunz până înăuntru. Εἰσέχων ὁ ἥλιος = soarele ce intră, soarele ce ajunge, soarele ce pătrunde până înăuntru. Σὶ κόλπον ἐπ' ἀιθιοπίας = calcul ce se întinde până la etiopia. La Erodian. Τὸ εἰσέχον = găvănitura, vâlceaua. La Filostrat.

Εἰσέω (εἰς, ἔω) netrebnic însă de timpri la εἰσίημι.

εισηγέομαι (εις, ἡγέομαι) = aduc pe oarecine înăuntru, îi arăt drumul, merg înaintea oarecăruia, arătându-i drumul ca o călăuză. Și după asemănare: povățuiesc, învăț, dau pildă, înfățișez, oblăduiesc. La Isocarat și Dem: εισηγητέον = trebuie să arătăm drumul, să mergem ca o călăuză, să povățuim, să învățăm, să oblăduim) εισηγημα = ceea ce s-a înfățișat, s-a propus, s-a adus înăuntru. La Isocrat) εισηγησις = arătarea drumului, călăuzie, aducere înăuntru, povăță, învățătură, înfățișare, oblăduire) εισηγητής = călăuză, povățuitor, îndreptător, învățător, înfățișător, oblăduitor) τὰ εισηγητήρια vezi εισιτήρια.

εισηγημα –τος. τό) ειςῆγησις –εως. ἢ) εισηγητής –τοῦ. ό.) εισηγητήρια –ων. τά vezi εισηγέομαι. Εισηγοράομαι (εις, ἀγορά) = mă plâng, pârăsc, înștiințez, însă cu îndoială

PAGINA 1636 IOANIDU pagina 687

εισηγορία = plângere, jăluire, pâră. La Suida.

εισηγορία –ας. ἢ vezi εισηγορέυμαι.

εισήειν, din εἴσειμι.

εισηθέω (εις, ἦθω și εισηθίζω) = strecor prin strecurătoare, strecor prin pâlnie etc. La Erodian.

εισήκω (εις, ἦκω) = intru înăuntru.

εισηλάμην, εισηλάτο din εισάλλομαι.

εισηῆλθον, din εισέψχομαι.

εισηλούσιον –ου. τὸ. εισηλύσιον (εις, ἐλέυθω) = plată, taxă pentru importatie, taxă pentru import, taxă pentru intrarea mărfurilor înăuntru în țară. La Plutarh și Esih:

εισήνεγκα, din εισφέρω.

εισήρρησεν (din εισφέρω) = a intrat cu sila.

εισηῆχα, în loc de εισαγήοχα, din εισάγω.

εισηῆχα, în loc de εισαγήοχα, din εισάγω.

ειῆσθα, în loc de εἶς, din εἶμι.

ειῆσθαι, din εἶω, ἴημι.

ειῆσθεσις –εως. ἢ vezi εισθέω.

εισθέω (εις, θέω, τρέχω) = alerg înăuntru. Εἶσθεσις = începere, intrare, înainte cuvântare, precuvântare.

εισθλίβω (εις, θλίβω) = strâng, apăs, ploștesc, pecetluiesc. La Temistocli.

εισθορέω –ῶ (εις, θορέω) = sar înăuntru, năvălesc, năpădesc asupra oare căruia.

ειῆζι în loc de εἶ, din εἶμι.

εἰσι, din εἰμί.

εἰσίδω, εἴσιδον, din εἰσείδω.

εἰσιέναι, din εἴσειμι.

εἰσίζομαι (εἰς, ἴζομαι) = cocăcesc, popăsesc. La Homer, găzduiesc.

εἰσίστημι (εἰς, ἴστημι) = arunc, vâr, bag oarece înăuntru, las să intre)
εἰσίεμαι = mă vâr, intru înăuntru, las să intre oare cine la minne, primesc pe oare cine.

εἰσίθμη –ης. ἡ (εἴσειμι) = intrare. La Homer.

εἰσικνουμένη –ης. ἡ (εἰς, ἰκνέομαι) εἰσικνουμένη βέλη = pătruns de săgeți. La Eshil.

εἰσιππέω (εἰς, ἰππέω) = intru călare.

εἰσίπτειμι, εἰσίπταμαι (εἰς, ἴπταμαι) = zbor înăuntru, intru zburând.

εἰσιτήριος –ρία –ριον (εἴσειμι, εἰσιτήρ) = de înălțare, de intrare la cin, cuvânt la dregătorie, ce privește la intrare, la înălțare de dregătorie, deslujbă. Εἰσιτήρια, εἰσηγητήρια se înțelege pe dinfară ierά, adică εἰσιτήρια ierά = jertfe, praznicile, litaniile, rugăciunile ce se făceau către idolul Dia, când senatul, când divanul se aduna pentru vre-o treabă însemnată, și țirimoniile, și ceremoniile ce se făceau la înălțare la slujbe, ceremoniile la ridicarea în rang. Εἰσιτήριοσιλόγος = corăbiile ce se foloseau la asemenea ceremonii.

εἰσιτητέον (εἴσειμι) = rebuie să intrăm. La Lucian.

εἰσιτητὸς –τῆ (εἴσειμι) = la care poate intra oare cine. La Alcman.

εἰσκαλέω –ῶ (εἰς, καλέω) = chem înăuntru, poftesc pe oarecine să intre înăuntru.

εἰσκαταβαίνω (εἰς, καταβάνω) = mă scobor înăuntru.

εἰσκαταρρήγνυμαι (εἰς, κατὰ, ῥήγνυμαι) = mi s-a frânt osul înăuntru, pătimesc de frântură, de os înăuntru. La Hipocrat.

εἴσκειμαι (εἰς, κείμαι) = sunt, mă așez, zac înăuntru, șed la popreală, zac la închisoare. La Tucidid.

PAGINA 1637 IOANIDU 688

εἰσκέλλω (εἰς, κέλλω) = trag, bag înăuntru. Εἰσκέλλω ναῦν = trag, bag corabia la liman, intru, cocăcesc cu corabia la liman. La Aristofan.

εἰσκηρύττω (εἰς, κηρύττω) = chem prin pristav, strig ca un pristav. La Sofocli.

εἰσκλύζω (εἰς, κλύζω) = ud înăuntru cu clistirul. La Strabon.

εἰσκλύω (εἰς, κλύω) = aud înăuntru, ascult, mă supun. La Orian.

εισκολυμβάω (??ις , κολυμβάω) = înnot înauntru, la tâlcuitorul lui Tucidid.

εισκομιδῆ -ῆς. ἢ vezi εισκομίζω.

εισκομίζω (εις, κομίζω) = adun, car înauntru, întraduc, fac importatii. Εισκομιδῆ = aducere, cărătură înauntru, importatie.

εισκρίνω (εις, κρίνω) = aleg și primesc oarece de bun, și adun, car înauntru. Εισκρίνειν ὕδωρ = a căra apa înauntru. La Ieron. Εἰσκρίνομαι = intru, mă vâr, mă strecor, alunec înauntru. Εἰσκρισις = alegere deoare ce, și intrare în oare ce.

εισκρούω (εις, κρούω) = bag cu sila să intre, cum: un cui, etc. La Erodian.

εισκικλέω (εις, κύκλος și ἐγκυκλέω) = împing, bag oare ce rostogolind, învârtind și mai ales la comedii cu mașina ce se numea εισκύκλημα, ἐγκύκλυμα, ἐγκύκληθρον și după asemănare: εἰεκύκληκεν ειστήν οικίαν = a băgat, a vârât oarece în casă rostogolind pe ascuns. La Aristofan. Εἰσκύκλημα = o mașină cu roate la comedie, cu care rostogolindu-o învârtindu-o, ascundea din vederea priveliștii oare ce. 2) băgare, vârătură cu mijloc rostogolitor, alunecător prin ascuns, ca și cu mașina ce se numește εισκύκλημα.

εισκλύκλημα –τούς. Τό vezi εισκυκλέω.

εισκυλίω (εις, κυλίω) = înfășur, sucesc, împletesc înauntru, și după asemănare: încurc oare ce. La Aristofan. Rostogolesc înauntru, fac trambă.

εισκύπτω (εις, κύπτω) = mă plec în jos, mă plec înauntru ca să văd oare ce. La Erodian.

είσκω (ἴσος, εἶσος) = semuiez, asemăn oare ce cu altceva. La Homer.

εισκωμάζω (εις, κωμάζω) = intru, merg cu alai, și după asemănare: intru, merg la oare cine cu cântări și bături spre desfătare, și năvălesc asupra oare căruia, la Ateneu, Platon și Sofocli. Și mare nenorocire îmi vine. εισκωμάζω = dimpotrivă (3)

εισλάμπω (εις, λάμπω) = luminez, lucesc, strălucesc înauntru.

εισλεύσω (εις, λεύσω) = văd, mă uit, privesc înauntru la oare ce. La Sofocli.

εισμάσσω –ττω –σσομαι –ττομαι și εισματεύομαι, εισματέομαι (εις, μάσς –ματέω) = băgând, vârând degetul, băgând mâna în oare ce pipăi – cercetez oare ce, ating oare ce. θανὼν ἐσμάσσατο θυμὸν = moartea mm-a atins la inimă. La Homer. Εἰσματέομαι δακτύλω

περῶ = pipăi înăuntru cu degetul – pipăi înăuntru cu mâna. La Hipocrat și după dialectul ionic: ἐσμάσσω, ἐσματεύομαι = și întipăresc oare ce înăuntru.

εἰσνέω (εἰς, νέω) = înnot, plutesc înăuntru.

εἰσνοέω (εἰς, νοέω) = cunosc, deosebesc, bag de seamă, înțeleg.

εἰσόδημα –τος. τὸ vezi εἴσοδος.

εἰσοδία –ων. τὰ (εἰσοδιάζομαι) εἰσόδιος. ὁ.ή. ον și εἰσόδιος –δία –διον) εἰσοδικὸν vezi εἴσοδος.

εἴσοδος –ου. ἡ (εἰς, ὁδός) = intrare, tindă, bățatura casei, ușă, poartă, intrare cu alai, intrare cu pompă, înfățișarea, intrarea comediantilor la comedie. La tâlcuitorul lui Aristofan. Εἴσοδος, εἰσόδημα = venit, dajdie, dajdie, dijmă, fond. Εἴσοδος, εἰσόδιον = dar, plocon, peșcheș ce se dă la intrarea unui om mare. Εἰσόδιος = de intrat, ce privește la intrare, și prieten. εἰσοδίαν οὔσαν = prietenă fiind. La D. Alicarnasefs. Εἰσόδιος λόγος = cuvânt de intrare.

PAGINA 1638 IOANIDU 689

spre cinstea unui om mare, ce intră cu alai. Εἰσόδιον ἄνθος = flori ce se aruncă pe unde trece oare cine cu alai, -cu pomană. Εἰσόδια = cheltuieli. La Biblie. Τὰ εἰσόδια τῆς παναγίας = intrarea Maicii Precistii în Biserică. Εἰσοδικὸν = văhodă. La cele bisericești. Εἰσοδιάζομαι = intru înăuntru, vin cu alai, vin cu pompă, și strâng dajdia, strâng dijmurile. Εἰσοδιαθὲν ἀργύριον εἰς οἶκον κυρίου = venitul ce s-a strâns în casa Domnului. La Biblie.

εἰσικειὸν –ῶ (εἰς, οἶκος, οἰκειῶς și ἐνοικεῖω) = primesc pe oare cine în casă, ca o rudă, primesc pe oare cine ca pe un prieten, îl fac rudă, îl fac prieten, îl facom de casă. La Xenofon și Plutarh. Εἰσικεῶ εἰσικίζομαι = intru în casă spre locuință, mă mut, mă așez într-un loc cu locuința. Εἰσικίζω și ἐνοικίζω = adun, așez pe oare cine spre locuință, îl pun spre locuință, îl pun să locuiască într-un loc. εἰσικίσαντες ἑαυτοῖς ὅλον τὸν χριστὸν = primind pe Hristos să locuiască între ei spre locuință, locuință, sălășluire, hălăduire. La Sofocli. Εἰσικισμὸς = aducere, primirea, așezarea oarecăruiia spre locuință.

εἰσικεῶ –ῶ εἰσοίκησος –εως. ἡ (εἰσικίζω –ομαι) εἰσικισμὸς –οῦ. ὁ vezi εἰσικεῖω.

εἰσοιστέος –ου. ὁ (εἰς, οἶω) = ce trebuie să se aducă, să primească înăuntru. Εἰσοιστέος νόμος = lege, regulă ce trebuie să se primească, regulă ce trebuie să întemeieze în țară. La Dem:

εισοιχνεῦντι, în loc de εισοιχνοῦσι, din εισοιχνέω, după dialectul doric.

εισοιχέω -ῶ (εἶς, οἰχνέω) = intru înăuntru. La Homer și Eshil.

εισόκε, εισόκεν (εἰς, ὄκε) = până, până când, până ce.

εἴσομαι, din εἶδω, εἶμι, εἶω, ἔω.

εισομόργνυμι (εἰς, ὀμόργνυμι) = apăs, calc, întipăresc, curăț, șterg înăuntru. La Ateneu.

εισόπιν, εισοπίσω (εἰς, ὄπις) = în urmă, înapoi. La Eshil.

εισόπτομαι (εἰς, ὄπτομαι) = văd, mă uit, privesc înăuntru. La Orpian. Εἴσοπτος = ce se poate vedea, văzut de toți. La Polidevc, și Erodian.

εἴσοπτος, ὁ.ή. πτον vezi εισόπτομαι.

εισοπτρίζομαι vezi εἴσοπτρον.

εἴσοπτρον -ου. τὸ (εἰς, ὄπτομαι și ἔσωπτρον, ἔσοπτροῖς ἔσοπτρον) = oglindă. Εἰσοπτρίζομαι = mă uit, mă văd, privesc în oglindă, mă gătesc în oglindă. La Plutarh.

εισοράω -ῶ (εἰς, ὀράω) = văd, mă uit, privesc înăuntru. Și după asemănare: mă socotesc, mă gândesc.

εισορμάω -ῶ (εἰς, ὀρμάω) = alerg, năvălesc, năpădesc, irurdisesc, mă reped înăuntru. La Plutarh și adun repezeciune. La Analoghion.

εισορμίζω (εἰς, ὀρμος) = aduc, bag în liman, aduc în port, aduc la vad. Εἰσορμίζομαι = intru în liman, intru în port, intru în vad.

εἴσος -ση -σον și după scurtare: ἴσος = asemene, deopotrivă, întocmai, și rotund, rotogol. Și după asemănare: drept la judecăți. La Homer și Esih.

εισότε (εἰς, ὄτε) = până, până când, până ce.

εισοχὰς -δες. αἰ vezi ἐξοχὰς.

εισοχὰς -δες. αἰ vezi ἔξοχὰς.

εισοχετεύω (εἰς, οχέυω) = adun apă înăuntru prin canaluri, jgheaburi, olane, șanțuri. La Eliodor.

εισοχη -ῆς. ἡ (εἰς, ἔχω) = săpătură, scobitură, zgornitură înăuntru, adâncime. La Sestos Empedocli.

εἴσοψις -εως. ἡ (εἰς, ὄψις) = vedere, uitătură înăuntru, pildă, paradigmă. La Evripid.

PAGINA 1639.

εισπαίω (εἰς, πάω) = năvălesc, mă repezesc, pândesc înăuntru. La Sofocli.

εισπάω -ομαι (εἰς, σπάω) = trag înăuntru.

εισπέμπω (εις, πέμπω) = trimit înăuntru, aduc înăuntru, las să intre înăuntru. Εἰσπομπή = aducere înăuntru, importatie.

εισπεράω -ῶ (εις, περάω) = trec de cindea prin oare ce –prin lăuntru, cum: prin apă. Εὐβουιον εἰσπερησεν = a trecea de cindea la eviia prin apă.

εισπέσω –τω. Netreb: însă la timpri la εισπίπτω.

εισπέταμαι, εισπέτομαι, εισπετάομαι (εις, πέτομαι) = zbor înăuntru, intru zburând.

εισπηδάω -ῶ (εις, πηδάω) = sar, săr, săiu, năvălesc înăuntru, năvălesc asupra oarecărui.

εισπίμπλημι (εις, πίμπλημι) = umblu. La Xenofon. unde acum se găsește ἐμπίπλημι în loc de εισπίμπλημι.

εισπίπτω (εις, πίπτω) = caz, cad, intru înăuntru, năvălesc, iururdiesc, năpădesc, mă pornesc, mă reped asupra cuiva, năvălesc, mă pornesc asupra cuiva. Εισπίπτωεις τὴν πόλιν = năvălesc în cetate, năvălesc în oraș. La Erodian. Εἰπίπτειν εἰς τὴν εἴρκτην = să-l arunce, să cadă în temniță. La Tucidid.

εισπίτνω (εις, πίτνω) = cad, mă vâr înăuntru, mă vâr pe dedesubt. Cum: εισπίτνω πτέρυγας ἐμᾶς = cad, mă plec, mă vâr, mă ascund sub penele, aripile mele. La Sofocli.

εισπίτνω (εις, πίτνω) = cad, mă vâr înăuntru, mă vâr pe dedesubt. Cum: εισπίτνω πτέρυγας ἐμᾶς = cad, mă plec, mă vâr, mă ascund sub penele mele. La Sofocli.

εισπλέω (εις, πλέω) = plutesc, corăbiez, navighez, merg cu corabia spre liman, năvălesc cu corabia la liman. Εἴσπλοος, εἴσπλους = intrarea cu corabia la liman, mergerea, plutirea spre liman.

εισπληρώω -ῶ (εις, πληρώω) = umplu înăuntru, umblu de tot până sus. La Diogen Laertie.

εἴσπλοος –πλους, ὁ. Vezi εισπλέω.

εισπνείω, εισπνέω, εισπνεύ (εις, πνέω) = răsuflu, iau aer, aspir, și suflu înăuntru, însuflu, și îndemn, invit la dragoste, însuflu, ațăț, zgândăr dragostea. La Eliano. εἰσπνήλης, εἴσπνηλος, εἴσπνιλος = cel ce iubește, amoretat, amoros. La Teocrit. Εἰσπνοή = răsuflare, aspiraare, suflare, însuflare dumnezeiască, entuziasm. Εἴσπνοος = cel ce răsuflă, cel ce soarbe, înghite aer. La Hipocrat.

εισπνήλης –ου. ὁ. Εἴσπνηλος –ου. ὁ. Εἴπνιλοε –ου. ὁ) εἰπνοή –ῆς. ἡ.) εἴπνοος. ὁ. Vezi εισπνέω.

εισποδίζω (εις, ποδίζω) = intru înăuntru. La Suida. alerg înăuntru.

εισποιέω -ῶ (εἰς, ποιέω) = las, dau oare ce pe seama oare căruia, îi dau lui, zic că este al lui. Εἰσπεποίει κοιὸν αὐτόν = s-a făcut pe sine părtaş. La Dem: εἰσποιέομαι = primesc ca pe un lucru al meu, fac pe oare cine fiu de suflet, îl primesc pe pe un fiu al meu, și mă vâr, mă amestec și ieu, intru împreună cu alții, zic mă arăt că sunt și eu dintru aceea. Εἰσποιοῦμαι ἄμμωνι = zic că sunt, mă fac și eu fiu al lui Amon La Plutarh și Dem: εἰσποίησις = primire pe seama sa, face de copii de sufleziobesie.) εἰσποίητος, εἰσπεποιήμενος = primit, făcut fecior de suflet.

εἰσποίησις –εως. ἢ) εἰσποίητος –τή -τόν vezi εἰσποιέω.

εἰσπομπή -ῆς. ἢ vezi εἰσπέμπω.

εἰσπορεύομαι (εἰς, πορεύομαι) = intru înăuntru. Εἰσπορέω = aduc, bag oare ce înăuntru. La Evripid.

εἰσπορέω vezi εἰσπορεύομαι.

εἰσπορίζω (εἰς, πόρος εἰσπορίζομαι) = îngrijesc de provizie, strâng, adun provizie mai din vreme.

εἰσποραβνικός –ου. ὁ vezi εἰσπρακτωρ.

εἰσπράκτωρ –ορος. ὁ εἴσπρξις –εως. ἢ vezi εἰσπράττω.

εἰσπράττω –σσω (εἰς, πράττω -σσω) εἰσπράττομαι = strâng, adun, cer dajdie, cer bir, cer bani etc. pentru altul, sau pentru mine. Εἰσπράκτωρ εἰσπράβνικός = birău, pârcălab, haraciu, cel
PAGINA 1640 IOANIDU 690

Ce strânge birul, cel ce strânge dajdiile, veniturile. Εἴσπραξις = strângerea birului, dajdiilor, strângerea haraciului, veniturilor.

εἰσπύω (εἰς, πτύω) = scuir înăuntru, sau scuir asupra cuiva.

εἰσραντίζω (εἰς, ραντίζω) = strecor înăuntru, strecor prin oare ce.

εἰσρέω, εἰσρυέω, εἰσρύημι (εἰς, ρέω) = curg înăuntru, se varsă, intră înăuntru, cum o apă într-alta. ὅσοι ἦσαν εἰσρύνεντες εἰς τὴν πόλιν = câți au intrat în cetate, câți au intrat în oraș. La Lucian. εἴσροος, εἴσρους εἴσρυσις = curgerea, vărsarea unei ape într-alta, gura apei. Τὸν εἴσρουν εἰς τὴν ἔσω ἔσω θάλασσαν ποιεῖται = se varsă în marea cea dinăuntru. La Aristotel. Εἰσποή = curgerea apei, puterea curgerii, aplecării unui lucru către altul.

εἴσροος –ρους. ὁ. Εἰσροή -ῆς. ἢ εἰσρυέω, εἰσρύημι) εἴσρυσις –εως. ἢ vezi εἰσρέω.

εἴσται, în loc de εἴται, din εἶμαι, ἔω, și ἴημι.

εἰστελέω εἰς, τελέω) = răspund, plătesc la oare ce, sunt vrednic de oare ce. ἀναγκαῖον εἰς τοῦτο εἰστελεῖσθαι τὸ γένος = trebuie să intre și

el la această orânduială, trebuie să intri la această cinste, la acest cin, la acest iscaf. La Platon.

ειστίθῃμι (εἰς, τίθῃμι) = pun, așez înăuntru, pun în oare ce, așez printre oare ce, închid în oare ce.

ειστιμάομαι -ῶμαι (εἰς, τιμάομαι) = prețuiesc oare ce, însă cu îndoială.

ειστοξεύω (εἰς, τοξέω) = săgetez înăuntru, arunc săgeata înăuntru.

εἴστοτε (εἰς, τότε) = pentru atunci.

ειστορέσω -ομαι (εἰς, τρέπω) = mă întorc înăuntru.

ειστρέχω (εἰς, τρέχω) din care εἰστρέξω iar ceilalți timpi din εἰσδράμω -μέω -δρέμω) = alerg, mă reped înăuntru.

ειστρυπάω -ῶ (εἰς, τρυπάω) = găuresc înăuntru, și după asemănare: mă vâr, mă ascund înăuntru, mă ascund în oare ce. La Suida.

εισφαίνω (εἰς, φαίνω) = dau de știre, vestesc, înștiințez înăuntru.

εισφέρω, εισφορέω, ἐσφορέω, și εισφρέω, εἴσφρημι (εἰς, φέρω) = aduc, bag înăuntru, și răspund, plătesc cîsla, ajutorul, și arăt, propun, înfățișez oare ce, și mă întrebuițez cu oare ce. εἰσφέρω διάλεκτον = mă întrebuițez cu o limbă, mă slujesc cu acea limbă. La Diodor Siceliot, Dionisie Alicarnasefs și Apolonie. Εἰσνεγκεῖν εἰς τὸν πόλεμον τῶν οὐσιῶν = să ajutăm, să răspundem din averea noastră oare ce pentru război. Εἰσφέρειν τὴν γνώμην = a arăta, a înștiința, a propun prărerea sa. εἰσφέρεισθαι τροφήν = a primi de mîncare, a mânca. Εἰσφορὰ = dajdie, bir, haraciu, stemă, și cislă, sinisfora, curama, refenea, și danie, jertfă la cele bisericesti. Din εἰσφέρω, εἰσοίσω, εἰσήνεγκα, εἰσενήνοχα.

εισφθείρομαι (εἰς, φθείρομαι) = molevesc, mă mol. Intru undeva spre pieirea, spre nenorocirea acelu loc, zmreduiesc, bag, cad în primejdii.

εισφοιτάω -ῶ (εἰς, φοιτάω) = merg adeseori undeva, și mai ales la școală ca un uncenic.

εισφορὰ -ᾶς. ἦ) εἰσφοράω -ῶ vezi εἰσφέρω.

εισφράσσω -ττω (εἰς, φράσσω -ττω) = închid înăuntru.

εισφρέω, εἴσφρημι = las, slobod, dau voie să intre, din care: εἰσφρήσομαι, εἴσφρες vezi și εἰσφέρω = și primesc înăuntru, înghit, mănânc lăcomește.

εισφύρω (εις, φύρω) = amestec, frământ înăuntru. La Maxim Tirian.

PAGINA 1641 IOANIDU 691

εισχειρίζω (εις, χεῖρ) = dau oarece în mâna oarecăruia, încredințez oarece în mâna oare căruia, teslimatisesc, echirisesc. La Sofocli.

εισχέω (εις, χέω) = vărs, torn înăuntru.

εισχορέω -ῶ (εις, χωρέω) = intru, încap, răzbesc înăuntru. Εἰσχώρησις = intrare, răzbire înăuntru, încăpere.

εισχώρησις –εως. ἢ vezi εισχωρέω.

εἶσω și ἔσω, în loc de εις = înăuntru, înăuntru. Πόλιν εἶσω, = în cetate, în oraș. Εἶσω τοῦ χάρακος = înăuntru șanțului, în șanț înăuntru. Εἶσω τριάκοντα ἡμερῶν = în treizeci de zile. ὁ εἶσω τὸ εἶσω = cel dinăuntru, înăuntru.

εισωθέω -ῶ, εισώθω (εις, ὠθέω) = împing înăuntru, înghesuiesc. Εἰσώθησις = împingere înăuntru, înghesuială. Εἶσωσις = îndoietură, încolăcitură, încovrigătură pe dinăuntru. La Galino.

εισώθησις –εως. ἢ vezi εισωθέω.

εισωνία –ας. ἢ (εις, ὠνέω) = vamă, plată pentru vânzarea mărfurilor.

εισπῶς, ὁ.ἢ. πὼν (εις, ὄψ) = cel dinaintea ochilor, cel dimpotrivă, εισωποὶ ἐγένοντο νηῶν = ședea față în față spre corăbii. La Homer, Art și Apolonie și văzut de toți.

εἶσωσις –εως. ἢ vezi εισωθέω.

εισωχᾶς –δος. ἢ εισωχαδες –αὶ vezi ἐξοχάς.

εἶτα = pe urmă, în urmă, apoi, mai apoi,, după, și ce dar? Cum: εἶτα τί τοῦτο = ce dar aceasta?

εἶται, din ἔννυμι = se îmbracă.

εἶτε = măcar, fie, de, dacă, or, sau. Εἶτε = or, sau, măcar, de, dacă.

εἶτε, în loc de εἶτε, din εἰμί.

εἶτεν, ἔππειτεν, în loc de εἶτα, ἔπειτα după dialectul ionic.

εἶτω, din εἶω = să meargă, să se ducă.

εἶτω, în loc de ἔστω, din ἐέτω, din εἰμί. Și în loc de ἵτω, din εἶμι.

εἰχέναι, în loc de εἰκέναι din εἶνω.

εἶχεω, în loc de εἶχου, din ἔχω, după dialectul ionic.

εἶχον, din ἔχω.

εἰῶ, în loc de ἐάω. La Homer.

εἶω, în loc de οἶ după dialectul ionic.

εἶω în loc de ὄ din εἰμί.

εἶω, în loc de ὤ, din ἔω, ἴημι.

εἶω, εἶω, din ἔω, ἐέω, după scurtare = merg, mă duc, (din care, εἶσω, ἦον, εἶον, ἦίον, ἐέτω, εἶτω, εἶσα, ἦσα, ἦίσα, ἦκειν, εἶκειν, εἶα, ἦα, ἦία, ἦίκεν, ἰτέον, ἰτητέον, ἦομεν, ἦίομεν, ἦίμεν ἦειν, ἦεα, ἦειμεν, ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

εἶωθα –ας –ε, din εθω = m-am obișnuit, sunt obișnuit, obișnuiesc. Εἰωθῶς –τος = obișnuit. Τὸ εἰωθὸς = obiceiu. Κατὰ τὸ εἰωθὸς = după obicei. Παρὰ τὸ εἰωθὸς = împotriva obiceiului. Οἱ εἰθότες = cei obișnuiți, ai casei, prietenii. Εἰωθότως = după obicei. εἰωθὰς = obișnuit, blând. Εἰωθὰς –δος. ἦ = porumbiță domesnică, blândă. La Temistocli și Erodian.

εἰωθὰς –δος. ἦ.) εἰωθότως vezi εἶωθα.

εἶων, εἰῶσι, în loc de εἶαον, εἰῶσι, din ἐάω.

εἶως, în loc de: ἔως = până, până când, până ce, cât, când. Εἶως, αἶε, = pururi, totdeauna, napistan, necurmat, neconținut, în veci. Εἶωκε = până când.

PAGINA 1642 IOANIDU 692, 693, 694

ἐκ = înaintea unei slove, neglasnice. Cum: ἐκ διός. Iar înaintea unei slove glasnice, se zice: ἐξ. Cum: ἐξ ἀθηνῶν și după mutarea lui ξ se zice: ξε. Cum: „ἐκπλύνω, ξεπλύνω = de, dăș, dăz, de a, de la, din, dîn, dintre, dîntre, afară de, bez, ot, otam, ex, ecs, de, des, ră, re, răs, răz.

ἐκάβη –ης. ἦ = Ecavă, nevasta lui Priam, nume însușit feminin.

ἐκάβολος, în loc de ἐκή βολος.

ἐκαδήμεια –μεία –μία vezi ἀκαδημία.

ἐκαρέργη –ης. ἦ vezi ἐκάεργος.

ἐκάεργος. ὁ. ἐκαέργη. ἦ (ἐκᾶς, ἔργον, εἶργω) = ce departe, de departe urmează –zgonește de departe lovește, ...izbește, ...săgetează, de departe apără. Ca un nume adăogat: ca un poreclă al lui Apolon și al Artemidei. La Homer.

ἔκαθεν (dîn ἐκάς) = de departe.

ἐκάθηρα, dîn καθάιρω.

ἐκάλειος ζεὺς, și ἐκάλειον -ἐκαλησιον ἱερον = o muiere ce se numea Ἐκάλη, sau Ἐκαλήνη, Ἐκαλίνη = a prmit în casa ei pe Tisea, și în cinstea ei s-a rânduie o jertfă ...o sărbătoare, ...un praznic, care s-a numit Ἐκαλήσιον ἱερόν = jertfa, sărbătoarea, praznicu Ecalei. Și zeul Zeus, s-a numit: ἐκάλειος ζεὺς = adică ceas al Ecalei –al praznicului Ecalei. La Plutarh.

ἐκαλήσιος. ὁ.ή. ον vezi ἐκάλειος.

ἐκαλος, în loc de ἔκηλος. După dialectul doric.

ἐκάμμυον, în loc de καθέμμυον, din καμμύω.

ἔκαμον, din κάμνω.

ἔκανον, din καίνω.

ἔκαον, din καίω.

ἔκαρον, din κείρω.

ἐκὰς = departe, de departe. Οὐχ ἐκὰς τῆς ἀσίας = nu departe de Asia. Și οὐκ ἐκὰς χρόνου = nu în îndelungată vreme, ci în scurtă vreme. La Erodian. ἐκαστέρω = mai departe.) ἐκαστάτω, ἐκάστω = foarte departe, prea departe. La Hipocrat, însă ἐκάστω cu îndoială.

ἐκάσιος, în loc de ἐκούσιος. La Non.

ἐκαστάκις = todeauna, pururea, napistan. Οἱ ἐκαστάκις = boierii cei pentru todeauna. La Isocrat.

ἐκάσταπος τὴν ἥλιος τέτραπται = până la ce linie a ajuns soarele? La Aristofan și Polidevc.

ἐκασταχῆ, ἐκασταχόθι, ἐκασταχόσε, ἐκασταχοῦ = pătutindenea, pretutindenea, în toate părțile, prin toate părțile, de o parte și de alta, oriunde.

ἐκασταχόθι –χόσε –χοῦ vezi ἐκασταυχῆ.

ἐκαστάτω, ἐκαστέρω vezi εκὰς.

ἐκαστοθεν = din toate părțile.

ἐκαστος –στη –αστον (din ἐκάτερος, ἐκὰς și εἷς ἕκατος, πᾶς ἕκαστος, ἕκαστόςτις = tot omul în parte, fiecare, fiecare în parte, deoseb, οἱ καθ' ἕκαστον τὰ καθ' ἕκαστον = cei, cele în parte, deosebi. Καθ' ἕκαστον, καθ' ἕκαστους = câte unul, fiecare în parte, deoseb. Καθ' ἐκάστην se înțelege pe dinafară ἡμέρα, adică καθ' ἐκάστην ἡμέραν = în toate zilele. ὡς ἕκαστοι se înțelege pe dinafară δύνανται –βούλονται adică ὡς ἕκαστοι δύνανται –βούλονται = câtva, cât poate fiecare. Τὰ καθ' ἕκαστα, τὰ παρακατέκαστα, αὐτὰ

PAGINA 1643 IOANIDU 694

ἕκαστα = toate câte una în parte, deosebi. La Tucidid, Homer și Eliano.

ἐκάστοσε = pretutindeni, în toate părțile, prin toate părțile.

ἐκαστοτε = în toate zilele, todeauna, pururi, napistan, mereu.

ἐκαστοτέρω, ἐκάστω vezi ἐκὰς.

ἐκαταβάλος, în loc de ἐκατηβόλος.

ἐκάταιον –ου. τὸ. și ἐκατεῖον vezi ἐκάτη.

ἐκατέατο, în loc de ἐκάθεντο din κάθημαι, după dialectul ionic.

ἐκατεῖον vezi ἐκάταιον.

ἐκατερκίς = și odată și o altădată, o dată după alta, și într-un chip și într-altul. La Xenofon.

ἐκατέρεω –ομαι = joc lovind cu genunchele, când cu unul, când cu altul, pe celălalt genunchi, și cu călcâilele dosul, ridicând și picioarele în sus, când înainte, când în dos, acest joc se zice ἐκατερίς = un joc din toate părțile, cel mai urât și desfrânat joc. La Polidevc, și Esih.

ἐκάτερη = la una dîtr'amândouă, la unul dintr'amândoi.

ἐκάτερθεν = de amândouă părțile.

ἐκατερίς –δος. ἡ vezi ἐκατέρεω.

ἐκατερομάσχαλος. ὁ.ἡ. λον (ἐκάτερος, μασχάλη) = haină cu mânecile atârinate, spânzurată de amândouă umerele, cu cernecul, ce o purta cei slobozi, spre deosebire de ἐτερομάσχαλος = haină numai cu o mânecă, ce o purta robii, cerpen cu o mânecă.

ἐκάτερος –ου. ὁ = nume însușit.

ἐκάτερος –έρα –ερον (ἐκάς, ἐκά, ἕτερος) = unul din amândoi deoseb, la o parte, și unul și altul deoseb, și amândoi împreună. ἐφ' ἐκάτερα, ἐφ' ἐκάτερον = și de o parte și de alta, de amândouă părțile. ἐκατέρω διδόμενοι = dând unu altuia. La Platon. ἐκατέρω = de amândouă părțile, la amândouă părțile, spre amândouă părțile, la o parte dintr'amândouă) ἐκατέρωθεν și ἐξεκατέρωτεν = și de o parte și de alta, de amândouă părțile, de o parte sau de alta) ἐκατέρωθι = la o parte dintr'amândouă, la amândouă părțile, și la o parte și la alta) ἐκατέρως = într'un chip dintr'amândouă, într'amândouă chipurile. După un chip dintr'amândouă, după amândouă chipurile) ἐκατέρωσε = la amândouă părțile, la fiecare dintr'amândouă părțile, și la o parte și la alta.

ἐκατέρω –θεν –θι –ρως –σε vezi ἐκάτερος.

ἐκάτη –ης. ἡ (din ἔκατος) = Ecatî, Artemida, Diana. O zeiță, dumnezeoaică, luna, zeița iadului, de care se ruga la jurămînturi, și la vrăjitorii, ...fermăcătorii, în cinstea căreia fieș care, la lună nouă, făcea bucate cu ouă, ceapă, etc. și le punea pe ulițe, ca o pomană pentru cei săraci, cu care se socotea că se păzea casa aceea, se curăța de păcate, și aceste bucate se numeau ἐκάτης δεῖπνον, și ἐκάταια, ἐκατεῖα = adică masa Ecatîi, Hecatei. ἐκατήσιον = idolul, chipul cel cioplît al Ecatîi, Hecatei. ἐκατήσιος δόξα = nume mare de mag, nume

mare de vrăjitor, nume mare de fermecător. La Maneton. ἐκατίνοι = perotii Hecatei, Ecatei. La Vel?

ἐκατηβελ.ετης. ὁ.ή. τοῦ ἐκατηβελέτου, ἤ τοῦ ἐκατηβελετέω după dialectul ionic. ἤ τοῦ ἐκατηβελέταο după dialectul eolic. ἐκατηβελέτις –δος. ἤ ἤ ἐκατηβόλος. ὁ.ή. λον ἤ ἐκατος, ἐκάτη (din ἐκάς, βάλλω) = ce săgetează de parte, ce săgetează de departe, ce lovește de departe cu săgeata, adică: dibaci, voinic, destoinic săgetător. La Eshil.

ἐκατηβόλος vezi ἐκατηβελέτης.

ἐκατήσιον –ου. τό vezi ἐκάτη. ἐκατήσιος. ὁ.ή. ον vezi ἐκάτη.

ἔκατι, în loc de ἔκητι, după dialectul doric.

ἐκατίνοι –ων. Οἱ din ἐκατινὸς = ce privește la Ecati, Hecati, Hecatii. Vezi ἐκάτη.

PAGINA 1644 IOANIA 695

ἐκατόγγυιος. ὁ.ή. ον (ἐκατὸν, γῦιον) = turmă, cireadă de o sută de capete. La Pindar.

ἐκατογκεφάλας. ὁ.ή. ἤ ἐκατογκεφάλης. ὁ.ή. ἐκατογκέφαλος. ὁ.ή. λον ἤ ἐκατοντακεφάλας –λης –λος (ἐκατὸν, κεφαλῆ) ἤ ἐκατόγκρανος, ἐκατοντακάρηνος = cu o sută de capete. La Pindar capete o sută.

ἐκατόγκρανος. ὁ.ή. νον (ἐκατὸν, κρᾶνον) vezi ἐκατογκεφάλας.

ἐκατόγχειρ –ρος. ὁ.ή. ἤ ἐκατόγχειρος. ὁ.ή. ρον ἤ ἐκατοντάχειρ, ἐκατοντάχερος (ἐκατὸν. Χεῖρ) = mâini o sută, cu o sută de mâini.

ἐκατόζυγος. ὁ.ή. γον ἤ ἐκατόζυγος (ἐκατὸν, ζυγὸς) = lăvișosută, bănciosută de vâslași, cu o sută de lăviți, ...laviță, o sută de bănci o sută de vâslași. La Homer.

ἐκατόμβαια –ων. Τὰ) ἐκατομβαῖος –αία –αιον) ἐκατομβεὺς –εως. ὁ ἐκατομβαιῶν –ωνος. ὁ. Vezi ἐκατόμβη.

ἐκατόμβη –ης. ἤ (ἐκατὸν, βοῦς) = ecatombă, jertfă, pomană, pomenire de o sută de vite, ἤ orice mare pomană, orice praznic. La Erodian. ἤ o alifie de ochi. La Alex: Tral: τὰ ἐκατόμβαια se înțelege pe dianfară ierά, adică ἐκατόμβαια ierά = sărbătoarea, praznicul la care se jertfea ecatomba. La Apolonie. ἐκατομβαῖος = ecatombeu, de ecatombă, ce privește la ecatombă, (prețios). ἐκατομβαιῶν, ἐκατομβεὺς = a doua lună, în care se prăznuieste ecatomba, ce ține de iulie ἤ august) ἐκατόμβοιος = preț de o sută de boi, adică de o sută de monede, ce avea chipul de bou întipărit. ἐκατόμβοιον = monedă de o

sută de boi, adică ce prețuia o sută de bani cu chipul de bou, cum am zice un ban, o monedă de o sută de lei, de sfaṅṅiki etc.

ἐκατόμβοιος. ὁ.ἦ. ον vezi ἐκατόμβη.

(1)

ἐκατόμπεδος, ἤ ἐκατόμποδος. ὁ.ἦ. δον (ἐκατὸν, ποῦς ἤ ἐκατοντάπεδος) = de o sută de picioare în câte patru părți. ἐκατόμπεδος πυρὺ = vatră de o sută de picioare de mare. La Homer ἤ Iulian.

ἐκατομπλάσιων –ονος. ὁ.ἦ. ἤ ἤ ἐκατονταπλάσιων, ἐκατονταπλώσιος (ἐκατὸν, πλάσσω) = însutit, de o sută de ori mai mult. ἐκατονταπλάσια, ἐκατονταπλάσιως = însutit, de o sută de ori mai mult. ἐκατονταπλασιάζω = însutez, fac de o sută de ori mai mult, de o sută de ori mai mare.

ἐκατομποδοικέλευθος. ὁ.ἦ. θον (ἐκατὸν, ποῦς, κέλευθος) ἐκατομποδοικέλευθοι. αἱ = drumuri largi de o sută de picioare, drumuri largi de o sută de pași.

ἐκατομπολείθρος. ὁ.ἦ. θρον vezi ἐκατόμπολις.

ἐκατόμπολις –εως. ἤ ἤ ἤ ἐκατομπολίεθρος, ἐκατοντάπολις (ἐκατὸν, πόλις) = de o sută de orașe, de o sută de cetăți, cu o sută de orașe, ..de cetăți.

ἐκατόμπους –οδος. ὁ.ἦ. πουν (ἐκατὸν, ποῦς) ἤ ἤ ἐκατονταπόδος = picioareosută, cel ce are o sută de picioare, cu o sută de picioare, ἤ cel lung, cel mare de o sută de picioare, ...pași.

ἐκατόπυλος. ὁ.ἦ. λον ἤ ἤ ἐκατοντάπυλος (ἐκατὸν, πύλη) = porṭsută, cu o sută de porți, cu osută de uși. La Iulian.

ἐκατομόφνια –ων. Τὰ (ἐκατὸν, φόνος) se înțelege pe dinafară ἱερα. Adică: ἐκατομόφνια ἱερα = jertfă pentru o sută de vrăjmași căzuți în război. La Plutarh ἤ Poliano.

ἐκατὸν = o sută. Οἱ. αἱ. Τὰ ἐκατὸν = cei, cele o sută. ἐκατοντάνις = de o sută de ori. ἐκατοντάδα (+)

ἐκατόνζυγος vezi ἐκατόζυγος.

ἐκατόνκρηπις. ὁ.ἦ. (ἐκατὸν, κρηπις) = cu o sută de temelii. ἐκατόνκρησις βωμὸς = jertfelnic, capişte, biserică cu o sută de temelii. La Iul:

ἐκατόνσεμνος. ὁ.ἦ. μνον (ἐκατ[ον, σεμνὸς) = foarte cinstit, vrednic de mare cinste, vrednic de mare respect. La Esih de o sută de ori cinstit.

ἐκατόνστοιχον (ἐκατὸν, στοῖχος) = o sută în rând. La Memnon.

ἐκατόντοσμος. ὁ.ή. μον (ἐκατὸν, στόμα ἔκατόστομος) = guriosută, cu o sută de guri, cu o sută de intrări.

ἐκάοντα, în loc de ἐκατὸν se întrebuintează la cele îmbinate cuvinte, cum: ἐκαοντα΄ετης.

ἐκαοντάδα –ας. ή vezi ἐκαοντάς.

ἐκαονταδόχος. ὁ.ή. χον (ἐκατὸν, δέχομαι) = o sută cuprinzător, de o sută cuprinzător, ce cuprinde întrânsul o sută.

ἐκαοντάδραχος. ὁ.ή. μον (ἐκατὸν, δραχμή) = drahmosută, de o sută de drahme. La Galino.

ἐκαονταετηρις –δος. ή) εκαονταέτηρος. ὁ.ή. ρον vezi ἐκαονταέτης.

ἐκαονταέτης –του. ὁ.οί. ἔκαονταετης –έος. ὁ.ή. τες. ἐκαονταέτηρος ἐκαοντούτης –τουῖτις (ἐκατὸν, ἔτος) ἔκαονταετηρις = de o sută de ani, daniosută. ἐκαονταετηρις = vreme de o sută de ani.

ἐκαοντακάρανος –ρηνος. ὁ.ή. νον (ἐκατὸν, κάρηνον) vezi ἐκαοντακέφαλος.

ἐκαοντακέφαλος –λης. Λος. Vezi ἐκαοντακέφαλος.

ἐκαοντα΄κις vezi ἐκατὸν.

ἐκαοντάκλινος. ὁ.ή. νον (ἐκατὸν, κλίνη) = cuosutăpaturi, cu o sută de paturi.

ἐκαονταλαντία –ας. ή vezi ἐκαοντάλαντος.

ἐκαοντάλαντος. ὁ.ή. τον (ἐκατὸν, τάλαντον) = cuosutătalanți, dosutătalanți, cu o sută de talanți, cel ce are o sută talanți, de o sută de talanți, cel ce prețuiește, cel ca face o sută de talanți. ἐκαονταλαντία = osutătalanți, o sută de talanți.

ἐκατόντανδρος. ὁ.ή. δρον (ἐκατὸν, ἀνήρ) = c’osutăinși, d’osută inși, cu o sută de inși, de o sută de inși. La Iuli:

ἐκαονταόργυιος, ἔκαοντόργυιος. ὁ.ή. ον (ἐκατὸν, ὄργυια) = d’osutăstânjeni, de o sută de stânjeni.

ἐκαοντάπεδος. ὁ.ή. δον (ἐκατὸν, πέδον) = d’osutăcâmpuri, d’osutăcâmpii, c’osutăcâmpuri, c’osutăcâmpuri, de o sută de câmpuri, de o sută de câmpii, cu o sută de câmpuri, de o sută de câmpii vezi ἔκατόμπεδος.

ἐκαονταπέμπελος. ὁ.ή. λον (ἐκατὸν, πέμπελος) = foarte bătrân, moș, unchiaș, de o sută de ori bătrân.

ἐκατονταπηχυσ. ὁ.ή. χυ (ἐκατὸν, πῆχυσ) = d'osutăcoți, de o sută de coți.

ἐκατονταπλάσια)ἐκατονταπλάσιος –σία –σιον,σίως.)
ἐκατονταπλασίων –νος. ὁ.ή.) ἐκατονταπλασίαζω vezi ἐκατομπλασίων.

ἐκατοντα΄πλεθρος. ὁ.ή. θρον (ἐκατὸν, πλέθρον) = d'osută pogoane, de o sută de pogoane. La Iuli:

1)ἐκατονταπόδαρος. ὁ.ή. ρον (ἐκατὸν, ποδαρι? Vezi ἐκατόμπους.

2)ἐκατοντάπολις vezi ἐκατόμπολις.

3)ἐκατοντάπυλος. ὁ.ή. λον vezi ἐκατόμπυλος.

ἐκατοντάρουρος. ὁ.ή. ρον (ἐκατὸν, ἄρουρα) = c'osutarături, cu o sută de arături, cel ce are multe arături. La Aristid.

ἐκατονταρχέω -ῶ vezi ἐκατοντα΄ρχης.

ἐκατοντάρχησ –ου. ὁ ἢ ἐκατόνταρχος (ἐκατὸν, ἄρχω) = ecatondarh, sutaș, iuzbaș, cîpitan, comandir, peste o sută mai mare) ἐκατονταρχία = sutășie, iuzbășie, stăpânire, comandă peste o sută de înși, ecatondarhie. ἐκατονταρχικὸς = de ecatondarhie, de sutășie, de iuzbășie, ce privește la ecatondarhie, ce privește la sutăși, ...la iuzbășie. Ecatondarhicesc, ecatondarhic, suutășasc, iuzbășăsc.) ἐκατονταρχέω = sunt ecatondarh, sunt sutaș, iuzbașă, stăpânesc ca un ecatondrh, stăpânesc ca un sutaș, ...ca un iuzbașă.

PAGINA 1646 IOANIDU 696

ἐκατονταρχία –ας. ἦ) ἐκατονταρχικὸς –κη΄ –κὸν. vezi ἐκατοντάρχος.

ἐκατοντάς –δος. ἦ vezi ἐκατὸν.

ἐκατοντατρίκλιнос. ὁ.ή. νον. (ἐκατὸν, τρίκλιнос) = cu trei sute de paturi, cu trei sute de scaune, unde încap trei sute de paturi, unde încap trei sute de scaune. Însă cu îndoială.

ἐκατοντάφυλλος. ὁ.ή. λον (ἐκατὸν) = c'osutăfrunze, cu o sută foi, cu o sută frunze, cu o sută de foi.

ἐκατοντάχαιρε (ἐκατὸν, χάρω) = bucură-te, înveselește-te de o sută de ori. La Evstatie.

ἐκατοντάχειρ –ρος. ὁ.ή vezi ἐκατόγγειρ.

ἐκατοντάχοος –χους. ὁ.ή. (ἐκατὸν) = de o sută de vedre, și ce înmulțește, ce se înmulțește de o sută de ori pe atît, ce rodește însutit, ce răsplătește cu sutele.

ἐκατοντάχροος –χρους. ὁ.ή. χρουν (ἐκατὸν, χρόα) = cu o sută de fețe, cu o sută de vopseli.

ἐκατοντόργυιος. ὁ.ή. ον vezi ἐκατονταόργυος.

ἐκατόντορος. ὁ.ή. ρον (ἐκατόν, ἐρέσσω) = cu o sută de lopeți.
ἐκατοντούτης –ου. ὁ. ἐκατοντούτις –δος. ἢ vezi ἐκατονταέτης.
ἐκατοντόχους. ὁ.ή. χουν (ἐκατόν, χέω) = ce aduce o sută de feluri
de roduri. La Teofrast.

ἔκατος –ου. ὁ. Τό) ἐκάτη –ης. ἢ. La Eshil. Vezi ἐκατηβελέτης.
ἐκατοστάρι –ου. τό) ἐκατοστεύω) ἐκατοσταῖος –αία –αῖον.
ἐκατοστιαῖος –αία –αῖον vezi ἐκατόν.

ἐκατοστιμόριον –ου. τὸ (ἐκατόν, μόριον) = a o suta parte, o parte
dintr-o sută, cea mai mică parte, și sutametric, centimetru.

ἐκατοστολόγος. ὁ.ή. γον (ἐκατοστός , λέγω, λόγος) = birar,
dijmar, cel ce adună, cel ce strânge birul, cel ce strânge dijma. La Vasil:

ἐκατόστομος, La Evripid vezi ἐκατονστομος.

ἐκατοστός –στή –στόν) ἐκατοστὺς –ύος. ἢ vezi ἐκατόν.

ἐκατοχρονιάρικος. ὁ.ή. κον (ἐκατόν, χρόνος) vezi ἐκατονταέτης.

ἐκάυθην, din καίω.

ἐκαβαβάξαι = a scutura, a clătina, a zgudui.

ἐκβάζω (ἐκ, βάζω) = grăiesc, arăt. La Eshil.

ἐκβαίνω (ἐκ, βαίνω și ἔκβημι) = ies afară din oare ce, și întrec, și
mă abat din porunca, calc poruncă, calc porunca. ἐβαίνει = se
întâmplă, se brodește. La Dionisie Alicarnasefs:) ἐκβῆσαι = silesc să
iasă. La Homer. Τὸ τελευταῖον ἐκβὰν = ce se întâmplă în urmă.
ἐκβασίς = ieșit afară din oare ce, ieșire din corabie, și abatere din
datorie, și întâmplare, brodire, și sfârșit, săvârșire, împlinire unei
trebi.) ἐκβάσιος = de ieșire, pentru ieșire, ce privește la ieșire, și mai
ales la ieșirea din corabie pe uscat) ἐκβατήριος = de ieșire, de ieșit, ce
privește la ieșire, ἐκβατηρία = ieșirea din corabie pe uscat, mod de
ieșit din corabie. ἐκβατήρια = se privește pe dinafară, iera, adică
ἐκβατήρια ἱερά = jertfă, mulțumire Domnului pentru buna ieșire din
corabie, pentru buna călătorie ce s-a săvârșit. ἐκβατήρ = cel ce iese,
cel ce scoate afară, cel ce săvârșește oare ce.

ἐκβακχέω (ἐκ, βάκχος) = aprind, ațâț oarecărui o mânie, ațâț la
furie, ...o frecesie vachicească, ..nebunnească, ..desfrânată, îl întărât,
îl înverșunez la desfrânări. ἐκβακχεύω –ομαι = mă dau cu totul la furii
vachicești, ..nebunești, ..desfrânate, ațâț pe oarecie la blestemății, ...la
beții. La Ateneu, Filostrat și Erodian.

ἔκβαλε, în loc de ἐξέβαλε, din ἐκβάλλω.

ἐκβάλλω (ἐκ, βάλλω) = scot, acoț, arunc, zgornesc, împing afară, lepăd afară. ἐκβάλλομαι = mă scot, mă zgornesc afară de către oare cine, și sar, ies, mă arunc afară. Și

PAGINA 1647

după asemănare: ἐκβάλλειν δάκρυ = lăcrămez, plâng. ἐκβάλλειν ἔπη –λόγους = grăiesc nesocotite, grăiesc fără a mă socoti. ἐκβάλλειν τέκνον = a lepăda un copil afară, ca să ia oarecine. ἐκβάλλειν πάλιν ἔπος = a-și schimba cuvântul, a-și lua cuvântul înapoi, a se căi de ceea ce a zis. ἐκβάλλειν ἴουλον = a scoate fulgi, a scoate floci. ἐκβάλλει ὁ ποταμὸς = se varsă apa într-altă apă mai mare. ἐκβάλλεσθαι ὑπὸ τῶν ἄλλων = a se scoate, a se izgoni, a se zgorni, a se necinști de către ceilalți. ἐκβεβλημένοι πόλεις = oarece ce s-a golit, oarece din care s-au scos, ..s-au izgonit orășenii, ...cetățenii. ἐκβάλλομαι = nasc copil mort, lepăd copil. La Pindar, Eshil, Erodiar, Filostrat, Sofoclicc, și Evripid. ἐκβολὰς se înțelege pe dinafară: μήτρα, adică ἐκβολὰς μήτρ = mitra ce lepădă copilul.. La Strabon și Pliniu și ἐκβολὰς σκωρία = rugina ce se lepădă de pe fier. La Ateneu. ἐκβολή = scoatere, aruncare, zgornire, izgonire, ieșire, lepădare, afară. Vărsare, revărsare de apă, gura apei pe unde se varsă într-altă apă. ἐκβλή πλοίου = lepădarea greutăților în apă din corabie, când este în primejdie. ἐκβολαὶ νεῶς = lepădăturile, sfărâmăturile corăbiei ce le aruncă furtuna afară pe la țărături. ἐκβολαὶ ποταμοῦ = revărsarea apei. ἐκβολή ποταμοῦ = vărsarea apei într-altă apă. ἐκβολή σίτου = încolțirea grâului. ἐκβολή δικέλλης = brazdă ce aruncă sapa. ἐκβολή λόγου = abatere, ieșire din cuvânt afară. ἐκβολή ἄρθρου = scribeală, ieșirea osului din locul său. ἐκβολαὶ δακρύων = curgerea lacrimilor, plângere. Τὰ γένεια εἶχε πρῶτας ἐκβολὰς = a început a scoate peri în barbă. La Dem: Evripid, Iraclid, Tucidid, Plutarh și Filostrat. ἐκβολιμαῖος, ἐκβόλιμος = lepădat, aruncat afară, izgonit, zgornit. Πὸν ἐκβόλιμον = lepădarea de ou, născut, ouat fără de vreme. La Aristotel. ἐκβόλιον se înțelege pe dinafară φάρμακον, adică ἐκβόλιον φάρμακον = dohtorie de lepădare de copii, dohtorie de înlesnirea facerii, ..nașterii) ἔκβολος = lepădat, aruncat, zgornit, izgonit, scos afară. ἔκβολα ναὸς = lepădările, sfărâmăturile corăbiei ce le aruncă furtuna afară la uscat. La Evripid. Νηδύος ἔκβολον ἔλεκε = a lepădat copilul, nu l-a născut la vremea lui. La Evripid. ἔκβολος = drumul de ieșit afară. ἔκβλητος = lepădat, aruncat, vrednic de lepădat, vrednic de izgonit. Βρέφος ἔκβλητον = copil lepădat, copil aruncat.

ἐκβαρβαρόω -ῶ (εκ, βάρβαρος) = învăț pe oare cine cu năravuri barbare, învăț pe oare cine cu năravuri scârboase, învăț pe oare cine cu năravuri mojicești. ἐκβαρβαρόομαι –οῦμαι = mă fac, ajung de tot mojic, mă fac de tot barbr, mă fac om prost. ἐκβαρβάρωσις = barbarism, mojicie, prostie.

ἐκβαρβάρωσις –εως. ἢ vezi ἐκβαρβαρόω.

ἐκβασανίζω (ἐκ, βασνίζω) = căznesc, ciuntesc, silesc pe oarecine ca să mărturisească, silesc pe oarecine să spună adevărul. Și după asemănare: cercetez cu deamănuntul, cercetez cu scumpătate. La Filostrat.

ἐκβάσιος. ὁ.ἡ. ον) ἔκβασις –εως. ἢ) ἐκβατήρ –ρος. ὁ.ἡ) ἐκβατήριος. ὁ.ἡ. ον și ἐκβατήριος –ία –ιον. Vezi ἐκβαίον.

ἐκβάω netrebnic însă de timpi la ἐκβαίνω.

ἐκβεβαιόω -ῶ) ἐκ, βέβαιος) = adeverez, întăresc o zicere, ..o auzire, zic că așa este. ἐκβεβαίωσις = adevărire, întărire a unei vorbe, întărire a unei auziri.

ἐκβεβαίωσις –εως. ἢ vezi ἐκβεβαιόω.

ἐκβέβληκα, din ἐκβάλλω.

ἐκβέλειος. La Ateneu: unde acum se găsește ἐκβόλειος σύαργος = porc mistreț colțat.

ἐκβημι (ἐκ, βαίνω) = ajung la sfârșit mă sfârșesc, și viu, ajung în urmă, vezi și ἐκβαίνω.

ἐκβήσομαι, din ἐκβαίνω.

PAGINA 1648 IOANIDU 697

ἐκβήσσω –ττω = scot flegmă tușind, și cu mai tușesc.

ἐκβιάζω (ἐκ, βιάζω) = săvârșesc o pedeapsă, săvârșesc o caznă) ἐκβιαζόμαι = siluiesc pe oarecine, gonesc pe oare cine cu mânie, îl silesc să se ducă, și arunc, azvârl oare ce cu iuțeală, și cad, năvălesc, mă arunc asupra oarecărui, îl jefuiesc cu sila. Τόχον χειρῶν ἐκβεβιασμένον = săgeata cu iuțeală fiind aruncată din mâini. La Sofocli și Ariano. ἐκβιαστής = săvârșitor, îndeplinitor, eczecutor unei pedepse. ἐκβιασμός = săvârșirea, îndeplinirea unei pedepse, eczecuție. La Suida.

ἐκβιασμός –οῦ. ὁ) ἐκβιαστής –στοῦ. ὁ vezi ἐκβιάζω.

ἐκβιβάζω (ἐκ, βιβάζω) = scot afară, descarc din corabie.) ἐκβιβασμός = scoatere afară, descărcare) ἐκβιβαστής = cel ce scoate afară, descarcă, descărcător. ἐκβιβαστικός = de scoatere afară, de descărcare, ce privește la scoatere afară, ce privește la descărcare.

ἐκβιβασμὸς –οῦ. ὁ) ἐκβιβαστῆς –στοῦ. ὁ) ἐκβιβαστικὸς –κῆ –κὸν
vezi ἐκβιβάζω.

1) ἐκβιβρώσκω (ἐκ, βιβρώσκω) = de tot mănânc, mănânc tot, pară
tot. La Strabon.

2) ἔκβιος. ὁ.ἡ. ον (ἐκ, βίος) = fără viață, mort. La Artemidor.

ἐκβλαστάνω –στάω –στέω (ἐκ, βλαστάνω și ἐξαλαῖνω?) =
încolțește, dă mugurul, scoate vlăstări, odrăslește, răsare. ἐκβλάστηα =
mugur, vlăstar, ochiul, colțul mlădiței) ἐκβλάστησις = încolțire,
odrăslire.

ἐκβλάστημα –τος –τό) ἐκβλάστησις –εως. ἡ vezi ἐκβλαστάνω.

ἐκβλέπω (ἐκ, βλέπω) = văd afară, și iarăși: văd, de iznoavă văd,
revez, revăd. La Eliano și Aristid.

ἐκβλέω, netrebnic însă de timpi la ἐκβάλλω.

ἐκβληθήσομαι, din ἐκβάλλω.

ἔκβλητος. ὁ.ἡ. κτον vezi ἐκβάλλω.

ἐκβλίσσω –ττω (ἐκ, βλίσσω –ττω) = storc, tescuiesc, scot zeamă
storcând, și după asemănare: sug.

ἐκβλύζω, ἐκβλύω (ἐκ, βλύω) = vărs afară, se revarsă apa, sare,
țâșnește, izvorăște din pământ.

ἐκβάω –ῶ (ἐκ, βοάω) = strig foarte tare, cu glas mare ca un
pristav, ies afară zbierând. Și după asemănare: vestesc, dau de știre,
publicuiesc, public, și laud pe oare cine, cinstesc pe oarecine, îl
cinstesc cu strigări, cu ura! ἐκβεβοημένος = vestit la toți. ἐκβόησις =
strigare cu glas mare, strigare spre laudă, spre cinste, veste.

ἐκβόηθεια –ας. ἡ vezi: ἐκβοηθέω.

ἐκβοηθέω –ῶ (ἐκ, βοηθέω) = ies, alerg spre ajutor, și ies din cetate
năvălind, iururdisind asupra vrăjmașilor. ἐκβοήθεια = ieșire, alergare
spre ajutor, ieșire din cetate cu năval, ies cu iureș asupra vrăjmașilor.
La Tucidid.

ἐκβόησις –εως. ἡ vezi ἐκβοάω.

ἐκβολὰς –δος. ἡ vezi ἐκβάλλω.

ἐκβολβίζω (ἐκ, βολβὸς) = curăț, junghiu, despart cățeei cepii de
flori, și foile de ceapă, ..de praz, etc. La Aristofan. Din care:
ἐκβεβόλβισται, la Suida, și Esih:

ἐκβόλειος vezi ἐκβέλειος.

ἐκβολή –ῆς. ἡ) ἐκβολιμαῖος –αῖα –αῖον) ἐκβολίμος. ὁ.ἡ. μον)
ἐκβο΄λιον –ου. το΄) ἔκβολος. ὁ.ἡ. λον vezi ἐκβάλλω.

ἐκβόμβησις –εως. ἢ (ἐκ, βόμβησις) = strigare spre cinste, strigare spre urare, strigare cu vivat! Ura!. La Temistocli.

ἐκβόσκω (ἐκ, βόσκω) = scot vinele la pășune, pasc vitele, și după asemănare: ὑγρότητα

PAGINA 1649 IOANIDU 698

ἐκβόσεται ἥλιος = soarele soarbe, soarele usucă toată umezeala. La Aristen.

ἐκβράζω, εκβράσσω și ἐκβρήσσω după dialectul ionic: pun să fiarbă. ἐκβράζω –ομαι = fierbe în clocote, scoate bășici fierbând, fierbe marea când se tulbură, și fierbe trupul de mare căldură când scoate blândă, ..spuzeală, ...pojar. La Hipocrat și Apolodor și Erodian. ἔκβρασμα = unda, spuma, colcăitura ce scoate apa, marea când fierbe, și după asemănare: spuzeală, pojarul, blânda ce iese pe trup de mare căldură. ἔκβρασμός = fiertura în clocote cu beșici, și tulburarea mării de furtună, ..de vijelii. ἔκβρασις = fierberea, și iler, spuzeală, roșeală pe trup de căldură, pârpar. La Sfântul Apostol Pavel.

ἔκβρασμα –τος. τό.) ἔκβρασμός –οῦ. ὁ ἔκβρασις –εως ἢ vezi ἐκβράζω.

ἐκβροντᾶω –ῶ (ἐκ, βροντή) = tună, trăsnește afară, și după asemănare: sperie, înfricoșează, spăimântează cu tunete, tună cu bubuituri. La Esh:

ἐκβρυχάομαι –ῶμαι (ἐκ, βρύχω) = răcnesc, zbier ca leul.

ἔκβρωμα –τος. τὸ vezi ἐκβώσκω.

ἐκβρώσκω (ἐκ, βρώσκω) = mănânc tot, mănânc de tot, papă tot.) ἔκβρωμα = mănăcatură, rozătură, ce s-a mâncat, ..ce s-a ros, și hrană, de mâncare. Și după asemănare: ἔκβρωμα πρίνοϋ = rozătură de fierestrău, surcele de fierestrău, , ..de spițelnic, ..de sfredel, și praf, pilitură de pilă.

ἐκβυζάνω (ἐκ, βυζάνω) = sug, sorb.

ἐκβυθίζω (ἐκ, βυθός) = scot din fund. La Calist, și Calimah.

ἐκβυράοω (ἐκ, βύρσα) = scot un os, scot o încheietură afară din piele.) ἔκβύρσωμα, ἔκβύρσωσις = creșterea osului, creșterea încheieturii afară din piele. La Galino.

ἐκβύρσωμα –τος. τὸ) ἔκβύρσωσις –εως. ἢ vezi εκβυρσόω.

ἐκγαλακτόω –ῶ (ἐκ, γάλα) = scot lapte, prefac, schimb în lapte.) ἔκγαλακτόομαι –οῦμαι = mă scimb, mă prefac în lapte, dobândesc lapte, cum: σπέρματα ἐκγαλακτοῦνται = semănăturile au dobândit lapte, când încep a face zeamă, ...must, până a nu se coace, când sunt

îmustul lor. La Teofrast, și τὸ ἐγκαλακτοῦται = sângele se deosebește de lapte, sau se preface în lapte. La Climend.

1) ἐγκαμ,εομαι, ἐκαμίζω –ομαι, ἐγκαμίσκομαι (ἐν, γαμεῖν) = mă mărit afară din familia părintească, cu străin.

2) ἐγαμηθῆναι (ἐκ, γαμεῖν) = mă mărit cu bărbat străin, mă mărit cu bărbat din altă țară, mă mărit cu un bărbat mai jos de cinstea mea.

ἐγαυρόομαι –οῦμαι (ἐκ, γαῦρος) = mă mândresc, mă îngâmfesc, mă umflu ca un curcan de mare mândrie, suflu pe nas ca și caii, când se mândresc, și se semețesc, sunt cam dârz, și mă mir de oare ce, laud oare ce prea mult. La Evripid.

ἐγάω (ἐκ, γάω) din care: ἐγέγαα, ἐκγεγὰς, ἐκγεγὼς, și ἐκγεγάμεν, ἐκγεγ αίμεν în loc de ἐκγεγαέναι) și ἐκγείνομαι, ἐκγενέομαι, ἐκγεννάομαι = sunt născut din cutare, și mă trag din cutare. Διὸς ἐκγεγαῖα = născută din Dia, ce se trage din Dia, din neamul Dii)

ἐκγείνομαι, ἐκγενέομαι, ἐκγεννάομαι vezi ἐγάω.

ἐκγελάω –ῶ (ἐκ, γελάω) = mă sparg de răs, rād până nu mai pot. La Evripid. Și după asemănare: izvorăște, curge apa fierbând.) ἔκγελως = răs mare, răs cu hohote. La Polidevc.

PAGINA 1650 IOANIDU 699

ἔκγελως. ὁ vezi ἐκγελάω.

ἐκγενέτης –ου. ὁ vezi ἐκγεννα΄ω.

ἐκγεννάω (ἐκ, γεννάω) = scot copiii, puiu din mine afară, nasc, făt.) ἐκγενέτης = născut din cutare, ce se trage din cutare, ce se trage din neamul, ce se trage din soiul, ..din felul cutăruia. La Evripid.

ἐκγενόμεθα, în loc de ἐξεγενόμεθα din ἐκγεννάομαι.

ἐκγιγαρτίζω (ἐκ, γίγαρ) = scot sâmbure, semințele din oare ce. Și după asemănare: scot oare ce ca niște sâmburi, adică mă cac tot gloanțe, cocoloașe. La Aristofan.

ἐκγίγνομαι, ἐκγίνομαι (ἐκ, γίγνομαι, γίνομαι) = mă fac, mă nasc, mă făt, ies din cutare, din cutare încep a fi, mă desfățez, fug, mă duc) ἐκγίνεται = poate, se poate, slobod este. ἐκγίνεται ὑμῖνποιησᾶθαι = puteți face, slobod este să faceți. ἐξεγένετο ἐνταῖς = slobod le era, putea să. La Lisimah. ἐκγενεσθωμοι ἀθηναίους τίσασθαι = să dea Dumnezeu să poci, să răsplătesc atenienilor. La Erodian. ἐκγίνεται = se întâmplă. ἔκγονον = seminție, neam, soi, fel și rod. ἔκγονος ἔκτοκος = vlăstar, lăstar, odraslă, și după asemănare: fiu, nepot, moștenitor.

ἐκγλευκίζω (ἐκ, γλεῦκος) = a stătuț vinul din fiert, nu mai fierbe, s-a făcut mustul vin. ἐκγγελευκισμένος? οἶνος = vinul ce a stătuț din fiert, ce din must s-a făcut vin. La Hipocrat.

ἐκγλισχραίνω (ἐκ, γλισχραίνω) = fac oare ce foarte cleios, ..lipicios, ..alunecos.

ἐκγλυφή -ῆς. ἢ vezi ἐκγλύφω.

ἐκγλύφω (ἐκ, γλύφω) = sap, scobesc oare ce, de se văd scobiturile, sap săpăturile ieșite afară. ἐκγλυφή = săpătură, scobitură ce se vede afară din lemn, săpătură ce iese afară din piatră, etc.

ἐκγοητεύω (ἐκ, γοητεύω) = amăgesc, înșel, fiermec pe oare cine foarte rău.

ἔκγονον –ου. τό) ἔκγονος. ὁ.ἦ. von vezi ἐκγίγνομαι.

ἐκγράφω (ἐκ, γράφω) = prescriu pentru altul oare ce, și sting, scot de la catastih, scot din catalog oare ce) ἐκγάφομαι = prescriu, copiez oare ce pentru mine, și mă sting, mă scot de la catastih, mă scot de la catalog, mă scot de pe listă. εἴτις? μὴ ἐξεγράη = dacă vreunul nu s-a scos din catalog, ..din listă. La Andoc: și Dionisie.

ἐκγρυτεύω (ἐκ, γρύτη) = cecetez oare ce cu deamăruntul, ..cu scumpătate, c să pot afla oare ce. La Esih:

ἐκδακρύω (ἐκ, δακρύω) = lăcrămez, plâng. La Sofocli. Și lăcrămează pomii, scot clei pomii. La Plutarh.

ἐκδανείζω (ἐκ, δανείζω) = împrumutcu dobândă.) ἐκδανειστής = împrumutător, creditor. La Epigramata. ἐδάνεισις = împrumut. La Epigramata.

ἐκδάνεισι;-εως. ἦ.) ἐκδανειστής –στοῦ. ὁ vezi ἐκδανείζω.

ἐκδαπανάω (ἐκ, δαπνάω) = cheltuiesc, mistuiesc, prăpădesc peste măsură. La Polivie.

ἐκδεδαρμένος, ἐκδέδартαι, din ἐδέρω.

ἐκδεδιαιτημένος –νη –νον și εκδεδιητημένος vezi ἐκδιαιτάω.

ἐκδεῆς –έος. ὁ.ἦ. ἐς (ἐκ, δέω, δεῖ) = ce-i lipsește oare ce, nesăvârșit, neisprăvit, neistovit) ἔκδεια = lipsă, rămășiță, cusur, iost. La Tucidid, și Dem: rest.

ἔκδεια –ας. Vezi ἐκδεῆς.

ἐκδείκνυμι, ἐκδεικνύω (ἐκ, δείνυμι, δεικνύω) = arăt, înfățișez, dovedesc. La Sofocli.

ἐκδειμαίνω, ἐκδειματόω –ῶ (ἐκ, δεῖμα) = înfricoșez, îngrozesc, speriu, spăimântează. La Eliano.

și Ieron. ἐκδειματόομαι –οῦμαι = mă înfricoșez, mă îngrozesc, mă sperii, mă spăimântează.

ἐκδειματόω –όομαι vezi ἐκδειμαίνω.

ἐκδεινώω –ῶ (ἐκ, δεινός) = măresc oare ce cu vorba, cu graiul îmi arăt mare, ..grozav,, ..groaznec.

ἐκδειπνέω –ῶ (ἐκ, δειπνέω) = isprăvesc mâncarea, isprăvesc masa, contenesc, încetez de a mânca. La Polidevc.

ἐκδείρω, în loc de ἐκδέρω.

ἐκδεκατεύω (ἐκ, δεκατεύω) = dijmuiesc, zeciuiesc, iau a zecea parte. La Diodor Siceliot.

ἐκδέκεσθαι, în loc de ἐκδέχεσθαι, din ἐκδέκομαι, după dialectul ionic.

ἐκδέκομαι vezi ἐκδέχομαι) ἐκδεκτικὸς –κῆ –κὸν) ἐκδέκτωρ –ορος. ὁ.ῆ) ἔκδεξις –εως. ἡ vezi ἐκδέχομαι.

ἐκδέρκομαι (ἐκ, δέρκομαι) = văd, mă uit, caut cu ochii către oare ce, privesc. La Homer. Κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὅσσε = precum ochii văd din cap. La Homer. Unde unii cetesc deoseb, κεφαλῆς ἐκ δέρκεται ὅσσε iar la manuscrise se găsește: ἐκδέρκεται.

ἐκδερμαίζω, ἐκδέρω, ἐκδείρω (ἐκ, δέρμα, δέρω) = belesc, jupuiesc, și după asemănare: bat, căznesc, chinuiesc pe oare cine. La Aristofan. Din care: ἐκδέδαρκα, ἐκδέδαρμαι, ἐκδέδαρται) ἐκδορὰ = belitura, jupuitura. ἐκδόριος = de belit, de jupuit, ce privește la belitură, ..la jupuitură. ἐκδόρια, se înțelege pe dinafară: φάρμακα, adică: ἐκδόρια φάρμακα = dohtorii, alifii de jupuit, adică vizitacioare ce ridică pielea în sus. La Diosc:

ἐκδέρω vezi ἐκδερμαίζω.

ἐκδεσμεύω, ἐκδεσμέω (ἐκ, δεσμος) = leg tare, leg țearpă cu lanțuri, leg oare ce înfășurând cu oare ce. La Polivie.

ἐκδεστος. ὁ.ῆ. τον (ἐκ, δετός) = legat de oare ce. La Analoghion.

ἐκδέρω (ἐκ, δέρω) = argăsesc, tăbăcesc, și după asemănare: jupuiesc, belesc, și bat, căznesc, chinuiesc.

ἐκδέχομαι (ἐκ, δέχομαι) și ἐκδέκομαι, după dialectul ionic, iau oare ce în mână, iau oare ce asupra-mi, și primesc ca o gazdă la conac, primesc ca o gazdă la han. La Aristotel, și adăst, aștept să primesc, sîm înțâlnesc pe oare cine, și moștenesc, urmez după altul, moștenesc în urma altuia, intru în locul altuia. La Erodian, și înțelegeg, tâlcuiesc. La Polidevc. ἐκδέκτωρ = cel ce primește, cel ce dobândește, cel ce moștenește, cel ce urmează în locul altuia, intră în locul altuia,

primitor, moștenitor, urmaș. ἐκδέκτωρ πόνων = cel ce primește oare ce, cel ce primește oare ce din munca sa. La Eshil. ἔκδεξις, ἐκδοχή = primire, dobândă, primire la gazdă, primire la conac, primire la cinste, moștenire, urmare după altul, ...în locul altuia. ἐκδοχή = tâlcuire, arătare, la Polidevc. ἐκδεκτικὸς = de primire, de moștenire, ce privește la primire, ..la moștenire) ἐκδοχεῖω ἐκδόχιον = vas de primire, vas de păstrare și mai ales de apă, cumm hrănea, sternă, havuz, eleșteu, ciutură, și după asemănare: cămară, pivniță, hambar, tron, ladă, sipet, etc. de primit, .. de păstare.

ἐκδέψασθαι, din ἐκδέφω, = a bate, a căzni, a chinui. La Esih.

ἐκδέω (ἐκ, δέω) = leg cu oare ce, leg de oare ce, atârni, acăți, prind de oare ce. σανίδας ἐκδῆσαι,

PAGINA 1652

se înțelege pe dinafară, ἰμᾶντι = a închide ușile legându-l cu curelele. La Homer.

ἐκδηθύνω (ἐκ, δηθύνω) = prelungesc, îndelungesc vremea prea mult, zăbovesc, întârzâi prea mult, dau zi peste zi.

ἐκδηλος. ὁ.ἡ.λον (ἐκ, δηλος) = învederat, văzut, cunoscut de toți, vestit, auizit pretutindeni) ἐκδηλόω = vestesc oarece, publicuiesc, public, fac cunoscut la toți, arăt de față, dau de față. ἐκδήλωσ = dau în vedere, vestesc în auzire la toți.

ἐκδηλόω -ῶ) ἐκδήλωσ. Vezi ἔκδηλος.

ἐκδημαγωγέω -ῶ (ἐκ, δημαγωγέω) la Dionisie Alicarnasefs.

ἐκδημέω -ῶ) ἐκδημία -ας. ἢ vezi ἔκδημος.

ἐκδημαγωγέω -ῶ (ἐκ, δημαγωγέω) = trag, câștig p'un norod în partea mea, ...la voința mea, cu vorbe amăgitoare. La Dionisie Alicarnasefs.

ἐκδημέω -ῶ) ἐκδημία -ας. ἢ vezi ἔκδημος.

ἐκδημοκοπέω -ῶ -ομαι = dobândesc, câștig dragostea norodului prin felurimi de mijloace, ...de măglisiri, ... prin vorbe viclene, ..prin vorbe amăgitoare. La Hion. (ἐκ, δημοκοπέω)

ἐκδημος. ὁ.ἡ. μον (ἐκ, δημος) = înstreinat de țara lui, înstrăinat din locul său, băjînar, pribeag.) ἐκδημία = înstrăinare de țara sa, înstrăinare din locul său, băjînărie, pribegire, și răposare, la cele bisericesti. ἐκδημέω = mă înstrăinez din țara mea, mă înstrăinez din locul meu, mă duc, mă depărtez, mă băjînăresc, mă pribegesc) ἐκδημοσιεύω, = mă publicuiesc oarece la norod, dau de știre, fac cunoscut, încunoștiințez oare ce la un norod, ..laobște. La Dion Casie.

ἐκδημοσιεύω vezi ἔκδημος.

ἐκδιαβίνω (ἐκ, διαβάνω) = trec, petrec, mă mut dintr-un loc într-altul. La Homer.

ἐκδιαδοχῆ (ἐκ, διαδοχή) = în loc de διαδοχή.

ἐκδιαζωμεύω (ἐκ, διαζωμεύω) = scot zeama din oare ce, fierbându-o de tot până ce se topește.

ἐκδιδαιτάω -ῶ (ἐκ, δίαιτα) = urât stăpânesc, urât ocârmuiesc, urât domnesc. ἐκδιδαιτάω -άομαι = îmi schimb orânduiala cea bună de mai înainte, și petrec o viață urâtă, petrec o viață desfrânată, petrec o viață desfătăta, ..molecită. La Tucidid, Dionisie Alicarnasefs, și Filostrat. (ἐκδεδιδαιτημένος, ἐκδειητημένος = desfrânat, desfătăta, dezmiertat, molecit. ἐκδιείτησις = schimbarea vieții cei bune, schimbarea vieții cei cinstite în viață urâtă, ..în viață desfrânată, ..molecită, abateri, depărtare de năravuri bune, schimbându-le în netrebnicii. La Plutarh.

ἐκδιείτησις, εως (ἦ) vezi ἐκδιδαιτάω.

ἐκδιαπρίζω (ἐκ, διαπρίω) = tai cu fierăstrăul, fierăstruiesc. La Orian.

ἐκδίδαγμα -τος.τὸ vezi ἐκδιδάσκω.

ἐκδιδάσκω (ἐκ, διδάσκω) = învăț pe altul.) ἐκδιδάσκομαι = învăț, mă învăț. ἐκδιδάσκεσθαι πᾶιδας = a pune să învețe pe copii. ἐκδίδαγμα = cercetarea ucenicului, cercetarea școlarului, examenul de învățătură, și după asemănare: ἐκδίδαγμα κερκίδας = probă de pânză, probă de țesătură, probă de tort la cercetare. La Evripid.

ἐκδιδράσκω (ἐκ, διδράσκω) = fug, mă depărtez de undeva, mă dosesc.

ἐκδιδούω în loc de ἐκδιδόναι, din ἐκδιδόω în loc de ἐκδίδωμι.

ἐκδιδρήσκειν, în loc de ἐκδιδράσκειν, după dialectul ionic.

ἐκδιδύσκω și ἐκδύσκω, în loc de ἐκδύνω = dezbrac. La Iosif.

ἐκδίδω, ἐκδίδωμι (ἐκ, δίδω -μι) = dau, scot afară, dau înapoi, dau la lumină, o carte sau altceva) vestesc, publicuiesc, public oare ce) dau în mâna oare căruia, teslimatiseșc)

PAGINA 1653 IOANIDU PAGINA 701.

merg până la un loc și acolo mă sfârșesc, cum când se varsă o apă într-alta) dau spre lucrare, spre vânzare, spre învățătură) tocmeșc oarece, închiriez oare ce, rodeshc, sporeșc, dau zestre, mărit) ἐκδίδομαι = mărit pe fată, închiriez, tocmeșc unlucru cu oare cine) ἐκδόσιμος.

ἐκδιεκπαίνω (ἐκ, διεκπαίω) în loc de διεκπαίνω. Însă cu îndoială.

ἐκδίζω (ἐκ, δίζω) = cercetez. La Suida ispitesc.

ἐκδιηγέομαι –οῦμας (ἐκ, διηγέομαι) = spui, povestesc din cuvânt în cuvânt până la sfârșit.

ἐκδιθυραμβω –ῶ -(οομαι –οῦμαι (ἐκ, διθύραμος și ξεδιθυραμβόω –όομαι. ἢ συνθήκη ἐκδιθυραμβοῦται) = învoielile miroase cântece de ditirambe, adică dobândesc urâtă cinste, ..se strică. La Fotie.

ἐκδίιστημι (ἐκ, δῖιστημι) = despărțesc, deosebesc una de alta. La Marc Antonie.

ἐκδικάζω δίκην (ἐκ, δικάζω) = săvârșesc o judecată ca un judecător. La Platon și Lisia. ἐδικάζομαι = deschid o judecată și judec. La Iseu) ἐκδικαστής, La Evripid vezi ἐκδικητής.

ἐκδικαστής –στοῦ. ὁ vezi ἐκδικάζω.

ἐκδικέω –ῶ) ἐκδίκημα –τος. τὸ) ἐκδίκησις –εως. ἢ) ἐκδικητής –τοῦ. ὁ) ἐκδικητικὸς –κὸν) ἐκδικία –ας. ἢ vezi ἔκδικος.

ἔκδικος. ὁ.ἢ. κον (ἐκ, δίκη) = drept, cel ce urmează dreptății, cel ce ține dreptatea în mâna sa, cel ce răsplătește cu bine pentru bine, cu rău pentru rău, răsplătitor, ocrotitor. Și după asemănare: sicdic, și grafier, și nedrept, împotrivor dreptății. La Cicero. ἐκδικέω = răsplătesc, răzbunez cu rău pentru rău. ἐκδικεομαι –οῦμαι = mă osândesc. ἐκδίκημα, ἐκδικία = răsplătire, răzbunare cu rău pentru rău. ἐκδικία = scădere la o datorie, pentru vre-o pagubă. La D. Casie. ἐκδικητής, ἐκδικαστής = răsplătitor, răzbunător. ἐκδικησικὸς = de răsplătire, de răzbunare, ce privește la răsplătire, ce privește la răzbunare, bun, dibaciu, destoinic de a răsplăti, destoinic de a răzbuna. ἐκδίκως = cu răsplătire, cu răzbunare, cu nedreptate.

ἐκδίκως vezi ἔκδικος.

ἐκδινεῦντι, în loc de ἐκδινοῦσι, din ἐκδινέω.

ἐκδινέω –ῶ (ἐκ, δίνη, δινέω) = trage apa cu curgerea ei, trage apa cu învârtiturile ei, și se învârtește împreună cu vârtejul de apă, ..de vânt.

ἐκδίοθεν (ἐκ, δίοθεν) = de la Dumnezeu Dia. S

ἐκδιοίγω (ἐκ, διοίγω) = deschid afară. La Hipocrat: deschid de tot.

ἐκδιπλόω –ῶ, διπλόω) = dăzdosesc, desfășur.

ἐκδισκευω (ἐκ, δισκευω) = arunc în sus, arunc afară discul, ...târnolul, mă joc cu discul, mă joc cu târnolul. La Filostrate.

ἐκδιφρέω (ἐκ, δίφρος) = trântesc, răstorn, arunc pe oarecine jos din căruță. La Lucian.

ἐκδιψάω –ῶ vezi ἔκδιψος.

ἔκδιψος. ὁ.ή. ψον (ἐκ, δίψα) = secetos, ce-i este foarte mare, ce are stele foarte mare. La Diodor Siceliot. ἐκδιψάω = mi-e sete foarte mult, am mare sete. La Plutarh: ἰνsetoșez, ἰnsetez.

ἐκδιωκέον vezi ἐκδιώκω.

ἐκδιώκω (ἐκ, διώκω) = gonesc, zgornesc, izgonesc pe oarecine cu bățai, izgonesc pe oare cine cu mânie) ἐκδιώκομαι = mă gonesc, mă zgornesc, mă izgonesc de către oarecine cu bățai, ..cu mânie. ἐκδίωξις = goană, zgornire, izgonire cu bățai, ..cu mânie. ἐκδιωκέον = trebuie să gonim, trebuie să zgornim, trebuie să izgonim.

PAGINA 1654

ἐκδίωξις –εως. ἢ vezi ἐκδιώκω.

ἐκδιοκιμάζω (ἐκ, δοκιμάζω) = cerc, încerc, cercetez, fac oarece spre probă.

ἐκδονέω -ῶ (ἐκ, δονέω) = mișc, clatin, scutur, zgudui spre afară.

ἐκδοξάζω ἐκ, δοξάζω) = laud, măresc, slăbesc oarece.

ἐκδορά -ᾶς. ἢ) ἐκδόριος. ὁ.ή. ον vezi ἐκδερματίζω.

ἐκδόσιμος. ὁ.ή. μον) ἔκδοσις –εως. ἢ) ἐκδοτέον) ἐκδότης –του. ὁ) ἐκδοτικὸς –κῆ -κὸν) ἔκδοτος. ὁ.ή. τον) ἐκδότης vezi ἐκδήδω.

1) ἐκδούλεισις –εως. ἢ vezi ἐκδουλεύω.

2) ἐκδουλεύω (ἐκ, δουλέω) = slujesc de tot – sau afară. ἐκδούλευσις = slujbă.

3) ἐκδοὺς –όντος. ὁ din ἐκδίδωμι.

4) ἐκδοχεῖον –ου. τό ἐκδοχῆ –ῆς. ἢ) ἐκδόχιον –ου. τό vezi ἐκδέχομαι.

5) ἐκδώ netrebnic însă de timpri la ἐκδίδωμι.

ἐκδρακοντόω -ῶ (ἐκ, δράκον) = schimb, prefac oarece în șarpe, prefac oare ce în balaur. La Eshil. ἐκδρακοντόομαι –οῦμαι = mă schimb,, mă prefac, mă fac balaur.

ἐκδραμέω -ῶ (ἐκ, δραμέωμω) și ἐκδράμω) din care ἐκδεδραμηκίαν, la Aristotel. Alerg într-o parte și în alta, când într-o parte când în alta, și năvălire, năvală, iururdiseală, însuși asupra vrăjmașilor. ἔνδρομος = cel ce aleargă într-o parte și într-alta, alergător, și cel ce năvălește, iurudisește asupra vrăjmașului, se repede asupra lui, năvălitor, iururdisitor, la Xenofon, Tucidid și Polidevc.

1) ἐκδράμω vezi ἐκδραμέω.

2) ἐκδράς. ὁ vezi ἔκδημι.

3) ἐκδραχμος. ὁ.ή. μον (ἔξ, δραχμή) = de șase drahme.

4) ἐκδράω, ἔκδημι (ἐκ, δράω) = din care ἐκδράναι, ἐκδρῆναι, ἐκδρῆναι) = fug, mă depărtez cam prin ascuns, mă furișez.

ἐκδρέμω, netrebnic însă din timpri la ἐκδράμω, ἐκτρέχω.

ἐκδρέπω –ομαι (ἐκ, δρέπω) = tai, strâng, culeg flori, culeg bucate de pe câmp, culeg cu degetele, ..cu mâinile. La Aristen.

ἔκδημι vezi ἐκδράω.

ἐκδρομή –ῆς. ἤ. ἐκδρομὸς –οῦ. ὁ) ἔκδρομος. ὁ. ἤ. μον vezi ἐκδραμέω.

ἐκδυμα –τος. τὸ vezi ἔκδυμι.

ἐκδυμι, ἐκδύνω, ἐκδύω (ἐκ, δύνω) din care: ἐξέδυσα, ἐκδέδυν) = dezbrac. ἐκδύειν ἔματαα = scoate hainele, a dezbrăca. La Xenofon. ἐκδύνω, ἐκδύω = ies afară din apă, ies afară din groapă, ..din casă, și fug, mă depărtez, mă furișez, ἐκδὺς μεγάροιο = ieșind, fugind din casă, și ἐκδῦμεν ὄλεθρον = să fugim, să scăpăm de primejdie. La Homer. ἐκδύομαι = mă dezbrac, și ies afară din apă, ies afară din groapă, ..din primejdie, și fug, mă depărtez, mă furișez. La Homer, și Dem: ἔκδυμα = dezbrăcătură, haina cea lepădată) ἐκδύσιος = de ieșit, de dezbrăcat, de depărtare, ce privește la ieșire, la dezbrăcare, la depărtare) ἐκδύσια = se înțelege pe dinafară ἱερά, adică ἐκδύσια ἱερά adică ἐκδύσια ἱερά = jertfă pentru ieșire din oare ce, pentru scăpare de vre-o primejdie, pentru depărtare din vre-un loc, ..de vre-un rău. La Marc Antonie. ἔκδυσις = dezbrăcare de haine, ..de arme, ieșire, scăpare din apă, scăpare din vre-o primejdie, depărtare, fugă. ἐκδύσεις = zadarnice

PAGINA 1655 IONIDU

pricini. La Platon.

ἐκδύνω) ἐκδύσια –ων. τὰ.) ἐκδύσιος. ὁ.ἤ. ον.) ἔκδυσις –εως. ἤ vezi ἔκδυμι.

ἐκδύσκω vezi εκδιδύσκω.

ἐκδυσωπέω –ῶ (ἐκ, δυσωπέω) = îndemn, înduplec, împlânzesc pe oare cine prin rușine prin rugăciuni, îl fac ca de rușine să primească rugăciunea mea, să se plece la rugăciune.) ἐκδύσωπησις = înduplecare de rușine prin rugăciuni, primirea rugăciunii de rușine. La Iosif.

ἐκδύω vezi ἔκδυμι.

ἐκδωρίω –ῶ (ἐκ, δωρίς) = facoare ce de tot dorin, doricesc. Îl fac dorian.

ἐκέδσσε, din κεδάω, σκεδάω.

ἐκεῖ = acolo, acolo.) οἱ ἐκεῖ = cei de acolo, cei ce locuiesc acolo)
ἐκεῖθεν = da'acolo) ἐκεῖθι, ἐκεῖσε = acolo, spre acolo, într-acolo)
δεῦρο κακεῖσε = încolo și încoace, într-acolo și încoace, într-o parte și
într-alta.

ἐκεῖθεν, ἐκεῖθι vezi ἐκεῖ.

ἔκειλα din κελλω.

ἐκεινη) ἐκείνιος –νίνη –νινον vezi ἐκεῖνος.

ἐκεῖνος –είνη –είνον și ἐκεινοσί = acela, acela, acela, ăl) εὖλος
ἐκεῖνος = iată acel om vestit. ἐκεῖνος ὁ ἴδιος = însuși acela, însuși el.
ἐκείνη se înțelege pe din afară ὁδοῦ adică ἐκείνη ὁδοῦ = după acel
drum, după acel mijloc, și acolo, cum: „ἦν οὐκ ἐκείνη = de locuia
acolo. La Erodian. ἐκείνιος = întocmai ca acela. La Aristotel. ἐκείνιος
= după acel mijloc.

1) ἐκεινοσί, ἐκείνιος vezi ἐκεῖνος.

2) ἐκεῖσε vezi ἐκεῖ.

ἐκεκάσμη, ἐκέκαστο, din κάζω.

ἐκέκετο, din κέκλωμαι în loc de κέλωμαι.

ἐκεκλίμη, din κλίνω.

ἐκεκλόφειν, din κλέπτω.

ἐκεκοσμέτο în loc de ἐκεκόσμητο, din κοσμέω.

ἐκεκραγην, din κράζω.

ἐκεκτήμη, din κτάομαι.

ἔκελσα din κέλλω.

ἔκερσα în loc de ἔκειρα, din κείρω.

ἐκεχειρία –ας. ἡ (ἔχω, χεῖρ) = armistiție, precurmare, ..încetare,
..conține, ..osteire de orice lucru, ..lucrare, nelucrare, vacanță, tatil.

ἐκεχειροφόρος. ὁ.ἡ. ρον (ἐκεχειρία, φέρω) = vestitorul de
armistiție, cel ce aduce aduce veste de armistiție, și mijlocitor de pace,
împăciuitor, la Polidevc. Și cel ce se dă drept amanet, cel ce se dă
drept zălog. La Maxim Tirian.

ἐκεχ?νειν, ἐκεχήνειν, din χαίνω.

ἔκζεμα, și ἔκζεσμα –τος. τό) ἔκζεις –εως, ἡ.) ἔκζεστος. ὁ.ἡ.. στον
vezi ἐκζέω.

ἐκζέω (ἐκζέω) = fierb în clocote, fierb cu bășici, arunc, scot afară
fierbând, și după asemănare: odrăslesc, nasc, și cresc în pământ. La
Erodianși Sfântul Geigorie Nazianz) ἔκζεμα, ἔκζεσμα = aruncătura,
bășicile apei când fierbe, și orice ieste din trup de mare căldură,
înfierbântăală, cum: brobonițe, bășicuțe, spuzeală. ἔκζεσις = ieșirea,

aruncătura afară din fierbințeala apei, trupului, fierberea apei cu bășici. ἔκζεστος = aruncat afară din fierberea apei, aruncat afară prin fierbințeala trupului, și fiert, fierbinte, sau

PAGINA 1656

cel ce fierbe în colocote, cel ce fierbe cu bășici. La Alex: Τραλ.

ἐκζητέω (ἐκ, ζητέω) = cercetez cu scumpătate, ..cu deamăntul, și pedepsesc, chinuiesc, căznesc cu cercetare, cu scumpătate, cu ispită. La Sfânta Evanghelie. ἐκζήτισις = cercetare cu deamăntul, ..cu scumpătate) ἐκζητητής = cercetător strașnic, ispititor, icuizitor.

ἐκζήτησις –εως. ἢ ἐκζητητής –τοῦ. ὁ vezi ἐκζητέω.

ἐκζωμέω (ἐκ, ζωμός) = fierb oarece de tot, până se topește, fierb oarece până se face zeamă.

ἐκζώω -ῶ (ἐκ, ζῶον) = schimb, preface în dobitoc oarece. ἐκζώομαι –οῦμαι = mă mănâncă viermii, mă umplu de viermi. ἐρέβινθος ἐκζωοῦται = mazărea, năutul s-a stricat și s-a umplut deviermi, ..de gărgărițe, a mâncat-o viermii. La Teofrast.

ἐκζωπυρέω -ῶ (ἐκ, ζάω, πῦρ) și ἐκζωπυρίζω = ațâț, aprind focul cel stins. La Plutarh. Și după asemănare: reînnoiesc, înnoiesc oarece, îl fac iarăși, de iznoavă nou. Și încurajez, însuflu curaj. ἐκζωπύρησις = ațâțarea, aprinderea focului, înnoire, reînnoire, însuflețire, încurajare, însuflare de curaj.

ἐκζωπύρησις –εως. ἢ. ἐκζωπυρούζω vezi ἐκζωπυρέω.

ἔκκηα din καίω.

ἐκηβελέτης –του. ὁ și ἐκηβελῆς –ε΄ος. ὁ.ἦ. λῆς și ἐκβόλος. ὁ.ἦ. λον (ἐκάς, βάλλω) = cel ce săgetează, ..lovește, ..izbește dede parte, voinic săgetător, lăncier, sulțar, mazdragiu. La Orfeu. ἐκβόλοι μάχαι = bătălie de săgetător, bătălie numai cu săgețile. ἐκηβόλα ὄπλα = arme cu care se bat de departe, cum la cei vechi: săgețile, pistolul, tunul. ἐκβηβολία = săgetătura, lovitura de departe. ἐκβόλως = cu săgetătura, cu lovitura de departe.

ἐκηβολία –ας. ἢ) ἐκηβόλος. ὁ.ἦ. λον vezi ἐκβελέτης) ἐκηβόλως vezi ἐκβελέτης.

ἐκηλία, ἔκηλος –λως și ἔκαλος, vezi ἔυκηλος.

ἔκητι și ἔκατι după dialectul doric = pentru, pentru numele cutăruia, cu voia cutăruia, și departe de .... Fără. La Homer, Pindar și Evripid.

ἐκθαλαπτόω (ἐκ, θάλαττα) = schimb, preface oarece în mare.

ἐκθάλλω (ἐκ, θάλλω) = iarăși încälzesc, de iznoavă încälzesc, reîncälzesc. Și după asemănare: deștept, încurajez, îndemn, însuflețesc. La Sinesie.

ἐκθαμβέω –έομαι –οὔμαι vezi ἔκθαμβος.

ἔκθαμβος. ὁ.ἦ. βον (ἐκ, θάμβος) = speriat, înspăimântat, înfricoșat de vre-o minune. ἐκναμβέω –έομαι = sperii, mă sperii, spăimântez, mă înspăimântez, înfricoșez, mă înfricoșez.

ἐκθαμνίζω (ἐκ, θάμνος) = scot, smulg din rădăcină, dezrădăcinez, și după asemănare: de tot prăpădesc. La Eshil. ἐκθαμνύω –όομαι – οὔμαι = scot muguri, vllăstări, lăstări, mlădițe, crăci, ramuri, cocenitruni, mă schimb, mă prefac în vlăstări, în mlădițe, în crăci, în coceni. La Teofrast înmugurez, odrăslesc.

ἐκθαμνύω –όομαι –οὔμαι vezi ἐκθαμνίζω.

ἐκθανεῖν, din ἐκθνήσκω.

ἐκθάρρῶ -ῶ, și ἐκθαρσέω (ἐκ, θάρρως, θάρσος) = mă încred, mă încredințez, îndrăznesc, am mare credință, nădejde, curaj, îndrăzneală, am inimă mare. ἐκθάρσημα = îndrăzneală, curaj, inimă

PAGINA 1657 IOANIDU 705

nădejde, încredințare mare. La Plutarh.

ἐκθρσέω -ῶ ἐκθάρσημα –τος. τό vezi ἐκθάρρῶ.

ἐκθαυμάζω (ἐκ, θαυμάζω) = prea mult, foarte mult, mă minunez, mă mir de oare ce. La Dionisisie Alicarnasefs.

ἐκθεάομαι (ἐκ, θεάομαι) = văd, mă uit, privesc afară. La Sofocli.

ἐκθετρίζω (ἐκ, θέατρον) = dau, arăt de față, în public, de obște, în priveliște greșeala oarecărui, publicuiesc greșeala oarecărui, defăimez, părăsc pe oarecine de față înaintea tuturor. La Polivie îl fac de rușine.

ἐκθειάζω (ἐκ, θεός și ἐκθειόω, ἐκθεοω) = fac, arăt oarece ca un dumnezeu, îl cinstesc ca pe Dumnezeu, mă închin la el ca la Dumnezeu, înndumnezeiesc, înzeiesc, îl pun în rândul zeilor. Și după asemănare: măresc, cinstesc, slăvesc oarece peste măsură, ..peste cuviință. La Eliano. ἐκθειασμός, ἐκθέωσις = îndumnezeire, înzeire, cinste, slavă dumnezeiască, ..de dumnezeu, credință dumnezeiască. ἐκθειόω, ἐκθεόω = hărăzesc lui Dumnezeu, dau danie lui Dumnezeu, consfințesc oarece lui Dumnezeu, dau danie lui Dumnezeu, consfințesc oarece lui Dumnezeu, hărăzesc la cele sfinte, afierosesc, închin oarece lui Dumnezeu, închin oarece la cele sfinte, și târnosesc, sfîntesc, închin o biserică lui Dumnezeu. ἐκθέωσις = danie, hărăzire,

consfințire către Domnul. ἐκθεωτικὸς -κῆ, κὸν = hărăzitor, dănitör, dăniaș.

ἐκθειασμός -οῦ. ὁ vezi ἐκθειάζω.

ἐκθειόω -ῶ vezi ἐκθαιάζω.

ἔκθεμα -τος. τό La Polivie. Vezi ἐκθίθημι.

ἐκθέμεν, ἐκθέμεναι în loc de ἐκθεῖν, din ἐκθέω, și în loc de ἐκθεῖναι din ἐκθίθημι.

ἐκθεόφιν (ἐκ, θεός) = de la Dumnezeu, despre partea lui Dumnezeu.

ἐκθεόω -ῶ vezi ἐκθειόω.

ἐκθερασπεύω (ἐκ, θεραπεύω) = îngrijesc de oarecine, ajut oarecăruia cu mare silință, tămăduiesc pe oarecine de tot și muncesc a dobândi dragostea oarecăruia cu mari slujbe, ..faceri de bine. La Alicarnasefs.

ἐκθερίζω (ἐκ, θερίζω) = secer, cosesc, adun, strâng, culeg bucatele de pe câmp. Și după asemănare: prăpădesc de tot. La Evripid. ἐκθερισμός = cositură, strângerea, adunarea, culesul bucatelor de pe câmp, și după asemănare: prăpădenie.

ἐκθερισμός -οῦ vezi ἐκθερίζω.

ἐκθερμαίνω (ἐκ, θερμαίνω) = încălzesc, înfierbântez de tot. La Plutarh și Nic:

ἐκθεσία -ας. ἡ) ἔκθεσις -εως. ἡ vezi ἐκτίθημι.

ἔκθεσμος. ὁ.ἡ σμον (ἐκ, θεσμός) = nelegiuit, împotriva legilor, împotriva prăvililor. Și după asemănare: urât, scârbos. ἔκθεσμον ὄναρ = urât vis. La Plutarh. ἐκθέσμος = împotriva prăvililor, împotriva legilor, nelegiuit, cu neleguire, cu împotrivire la legi, ..la prăvili.

ἔνθέσμος vezi ἔνθεσμος.

ἐνθέσφατον -του. Τό (ἐκ, θέσφατος) = știință, cunoștință dumnezeiscă, proorocie.

ἐκθετικὸς -κῆ -κὸν) ἔκθετος. ὁ.ἡ. τον vezi ἔκτίθημι.

ἐκθέθω de timpri la ἐκτίθημι.

ἐκθέω (ἐκ, θέω) = ies afară alergând, mă deărtez alergând, laerg înaintea, alerg dintr-o parte într-alta.

ἐκθέωσις -εως. ἡ) ἐκθεωτικὸς -κῆ -κὸν vezi ἐκθειάζω.

ἐκθηλάζω (ἐκ, θηλάζω) = sug.

ἐκθήλυσις -εως. ἡ vezi ἐκθηλύνω.

ἐκθηλύνω (ἐκ, θῆλυ) = molecesc pe oarecine, îl fac întocmai ca pe o muiere, înmuierez, înfemeiez

pe oarecine. ἐκθήλυνσις = moliciune ca de muiere.

ἐκθηράω -ῶ, ἐκηρέω, ἐκηράομαι -ῶμαι (ἐκ, θηράω, θηρεύω) = prind vânat, merg la vântătoare. La Xenofon și Plutarh.

ἐκηρέω vezi ἐκθηράω.

ἐκηριαίζω, ἐκθηριόω (ἐκ, θήρ) = schimb, prefac pe oarecine în fiară sălbatecă, îl fac ca o fiară sălbatecă, sălbătcez pe oarecine, îl înviersunez.

ἐκθηριόω -ῶ vezi ἐκθηριαίζω.

ἐκθησαυρύζω (ἐκ, θησαυρίζω) = strâng la bani, strâng la comori. Și dimpotrivă cheltuiesc – risipesc averea, risipesc banii, risipesc comorile. La Falaris.

ἐκθλάω (ἐκ, θλάω) = trag afară, scot oarece din oarece apăsând, ..strivind, ...tescuind. La Cornutie și Cuma.

ἐκθλίβω (ἐκ, θλίβω) = apăs, ploștesc, storc, tescuiesc, strivesc, strâng în mână oarece, ca să iasă oarece, cum: zeamă, must. Și după asemănare: împing, înghesuiesc, supăr, vatăm pe oarecine. ἔκθλιμα = apăsătură, ploșitură, storcătoră, tescuitură, strivitură/înpinsătură, înghesuitură, și vătămarea, supărare ce se pricinuieste din apăsătură, etc. ἔκθλιψις = apăsare, ploștire, stoarcere, tescuire, strivire, împingere, înghesuire, supărare, vătămare ce se pricinuieste din apăsătură și cealalte, și tăierea, prescurtarea unei slove, cum: σκῆπτρον = precum și la noi, dupunere din supt, sub –punere. ἐκτεθλιμμένος = scopit, cu boașele sucite, întoarse, strivire.

ἔκθλιμα –τος. τὸ) ἐκθλιψις –εως. ἢ vezi ἐκθλίβω.

ἔκθλιμα –τος. τὸ) ἐκθλιψις –εως. ἢ vezi ἐκθλίβω.

ἐκθνήσκω (ἐκ, θνήσκω) = leșin, mă sfârșesc, îmi vine sfârșitură, sunt în primejdie de viață. La Platon și Sofocli. Și după asemănare: ἐκθνήσκειν γέλωτι = mor de râs. ἐκθνήσκειν ἔρωτι = mor de dragoste, etc. la Alcifron.

ἐκθοινάω -ῶ (ἐκ, θοινάω) = mănânc tot, papă tot. La Esh:

ἐκθολόω -ῶ (ἐκ, θολόω) = tulbur tot. La Proclu.

ἐκθορέω -ῶ, ἐκθόρνυμι, ἐκθρόσκω, ἐνθόρνυμαι, ἐκθόρω (ἐκ, θόρω, θορέω) = sar afară din oarece. Τοῦ λέκτρου ἐκθορεῖν = a sări jos, afară din pat. ἐκθορεῖν ἀπὸ τοῦ ὕπνου = a sări, a se scula din somn. Din care: ἐχέθορον) = la Esi: Lucian și Marc Antonie și Budie.

ἐκθόρνυμι vezi ἐκθορέω.

ἐκθορυβέω -ῶ (ἐκ, θόρυβος) = tulbur, fac mare tulburare, fac gălăgie, fac zarvă. La Areteu.

ἐκθρηνέω -ῶ (ἐκ, θρηνοῦς) = plâng, mă fălesc, mărturisesc de față. La Polidevc.

ἐκθορμβόω -ῶ (ἐκ, θρομβόω) = încheg, sleiesc, îngheț oarece, de le fac ca niște bulguri, grunzi, scuguri, nasturi, picături înghețate, închegate, sleite. ἐκθορμβόμαι –βοῦμαι = mă încheg, mă sleiesc, mă îngheț de mă fac, ca niște bulguri, ca niște grunzi, scuguri, nasturi, picături închegate, înghețate, mă prind cum se prinde laptele. ἐκθρόμβωσις = închegare, sleire, la Dioscorid.

ἐκθρόμβωσις –εως. ἢ vezi ἐκθορμβόω.

ἐκθρυλλέω (ἐκ, θρυλλέω) = descopăr, arăt, spun, la toți o taină, dau da față orice, și după asemănare: flencăcnesc. La Polidevc.

ἐκθρώσκω vezi ἐκθορεέω.

ἐκθύζω vezi ἐκθύω.

ἐκθυμαίνω (ἐκ, θυμός) = ațâț, aprind, zgândăr mânia oarecărui, și îi scot mânia afară

PAGINA 1659 IOANIDU pagina 706.

, îl trezesc, îi astâmpăr, îi poleiesc mânia, îl dezmanniu, și îi scot mânia afară, mă trezesc din mânie, îmi potolesc, îmi astâmpăr mânia. La Marc Antonie.

ἔκθυμα –τος. τὸ vezi ἔκθύω, și ἔκθυμος.

ἔκθυμία –ας. ἢ vezi ἔκθυμος.

ἐκθυμιάω -ῶ (ἐκ, θυμιάω) = ard, afum, prefac, schimb oarece în fum, tămâiez, aprind lucruri mirositoare. ἐκθυμιάομαι = măafum, mă fac fum arzând. La Marc Antonie.

ἔκθυμος. ὀ.ἦ. μὸν (ἐκ, θυμός) = plin de căldură, inimos, vioi, deștept, curaj, bărbat voinic, îndrăzneț, activ. Și plin de mânie, foarte mînios, deznădăjduit. ἐκθυμία = căldură, fierbințeală, vioiciune, curaj, bărbăție, voinicea, îndrăzneală, activitate. ἔκθυμα, ἐκθύμως = cu căldură, cu fierbințeală, cu inimă bună, cu vioiciune, cu deșteptare, cu curaj, cu bărbăție, cu voinicie, cu îndrăzneală, cu mare silință, cu activitate.

ἐκθυσία –ας. ἢ ἐκθυσιάζω. ἐκθύσιμος. ὀ.ἦ. μὸν. ἔκθυσις –εως. ἢ vezi ἐκθύω.

ἐκθύω, ἐκθύζω, ἐκθυσιάζω = ard, prăpădesc, la Evripid. Înjungii spre jertfă, scot afară cu mare zor, suflu, vărs ca dintr-un foc. La Esih: ἐκθύομαι, ἐκθυσιάζω = jertfe, fac jertfe, fac pomeni, spre spărire, fac

jertfă spre curățire de păcate, mă spălesc, mă mântuiesc, mă izbăvesc prin jertfe, mă izbăvesc prin jertfe, ..prin pomeni, ...prin dăni, mă izbăvesc prin hărăziri către Dumnezeu, ...către cele sfinte. Dau de pomană, pentru suflet, spre pomenire. Și jertfesc, spre a cerceta, jertfesc spre a ghici prin măruintaiele prinoaselor semne de cele întâmplătoare, precum se obișnuia la elini. Precum și acum hicesc cu oasele de miel. Și după asemănare: ἐκθύομαι τὸν φθόνον = împlânzesc mânia, împlânzesc pizma oarecărui cu jertfe, ..cu daruri. La Teofrast. Și mă scârbesc de oarece, mie urât oarece. La Filostrat. ἐκθύματα = brobonița, bășicuțe, bubulițe ce ies pe trupul omului, de mare firbințeală, cum: coji, spuzeală, pâr-pâr, blândă, treziturile trupului, în chipul bărbatului. ἐκθυμία, ἐκθυσις = jertfă, pomană, danie ce se face către Domnul, către cele sfinte spre spăsenie, ..curățenie, irertare de păcate. La Plutarh. Și isirea, scoaterea treziturilor trupului, de mare fierbințeală. La Hipocrat. ἐκθύσιμος = de jertfă, ce se poate jertfi, ce se cuvine a se jertfi spre spăsenie de păcate, spre curățenia sufletului. ἐκθύσιμα = spurcate, ce trebuie să se curețe prin rugăciuni bisericești, prin jertfe, pomeni etc.

ἐκθώπειω, ἐκθώπτω (ἐκ, θώπειω) din care ἐξέθωψας, ψεν ἐξέθώπευσεν) = înduplec, înșel cu măglisitori, măglisesc pe oarecine. La Plutarh, Esih: Dion Casie.

ἐκίχη din κίχαιω) ἐκίχη, din κίχαιω.

ἐκκαγάζω (ἐκ, καγάζω) = râd cu hohote, hohotesc, mă sparg de râs.

ἐκκαθαίρω (ἐκ, καθαίρω) = curăț, lămuresc oarece. ἐκκαθαίρω τὸν λογισμὸν τῆς δαπάνης = a curăța a lămuri socoteala cheltuielilor. La Plutarh din care: ἐκαθαρῶ, ἐξεκάθαρα, ἐξεκάθηρα) ἐκκάθαρσις = curățire, curățenie, lămurire.

ἐκκάθαρσις –εως. ἢ vezi ἐκκαθαίρω.

ἐκκαθεύδω (ἐκ, καθεύδω) = dorm afară din casa mea, păzesc la strajă, ..la cobet. La Xenofon.

ἐκκαίδεκα (ἐξ, καί, δεκά) οἱ.αἰ.τὰ și ἐξκαίδεκα = șaisprezece, cei, cele mai sprezece. ἐκκαιδέκατος și ἐξκαδεκαίτος = al șaisprezecelea.

ἐκκαιδεκάδωρος. ὁ.ἡ.ρον (ἐκκαίδεκα, δῶρον) = de șaisprezece palme.

ἐκκαιδεκαετηρίς δωε. ἢ vezi ἐκκαιδεκαέτης.

PAGINA 1660.

έκκαιδεκαέτης –ου. ό ςι έκκαιδεκέτης –κέτις (έκκαίδεκα, έτος) = de şaisprezece ani. έκκαιδεκαετηρις = vreme de mai şaisprezece ani.

1)έκκαδεκαήρης –εος. ό.ή. ρες (έκκαίδεκα, έρέσσω) = cu şaisprezece rânduri de loperţi, ...de vâslaşi. La Polivie.

2)έκκαιδεκαπηχυς. ό.ή. χυ (έκκαιδεκα, πήχυς) = de şaisprezece coţi.

έκκαιδεκαστάδιος. ό.ή. ον (έκκαίδεκα, στάδιον) = de aşisprezece stadii de mare.

έκκαιδεκατάλαντος. ό.ή. τον (έκκαίδεκα,τάλαντον) = de şaisprezece talanţi. La Menadru.

έκκαιδέκαστος –άτι –ατον vezi εκκαίδεκα.

έκκαιδεκέτης. ό. έκκαιδεκέτις. ή vezi έκκαιδεκαέτης.

έκκαιρος. ό.ή. ρον (έκ, καιρός) = afară de vremea lui, piste vremea lui, ce nu este la vremea lui. Şi după asemănare: vechi, bătrân, fleşcăit. La Platon, Analoghion ςi Antologhion.

έκκαίω (έκ, καίω) = aprind, dau foc, ard oarece tot. Şi după asemănare: έκκαίειν πόλεμον = a aţâţa, a întărâta, a aprinde războiul, a da pricină de război. La Plutarh. έκκαίομαι = mă aprind, mă înfierbântez, mă întărât, mă învierşunez. έξεκάυσθη πόλεμος = s-a pasins războiul, din care: έκκάυπω, έξεκάυσα.

έκκακέω -ω (έκ, κάκη) = ostenesc, obosesc, slăbesc, îmi pierd puterea, îmi pierd vârtutea, îmi pierd curajul. Şi scăpăt, cad în sărăcie, sunt scăpătat, sunt căzut în sărăcie.

έκκαλαμάω -ω -αομαι -ωμαι (έκ,καλάμος) = scot, trag afară cu undiţa, trag afară din undiţa, prind peşte cu undiţa. La Aristofan. Şi strâng, adun spice, adun paie de grâu, adun paie de orz, fac snopi de grâu, fac snopide orz.

έκκαλέω -ω (έκ, καλέω) = chem afară, chem să iasă afară, scot afară pe oarecine, din oarece, cu măglisiri, îndemn, întărât, invitez pe oarecine. έκκαλέομαι = chem pe oarecine să vie la mine. έκκαλέσθαι θήν δίκην = a da apelaţie, a apelarisi. έκκλησις = chemare, scoatere afară, ςi îndemnare, invitare spre a trage pe oarece (+)

έκκαλύνω (έκ, καλλύνω) = înfrumuseţez, împodobesc, gătesc, ςi dimpotrivă: dezfrumuseţez, dezpodobesc, schimonosesc, izmenesc. La Esih:

έκκάλυμμα –τος. τò. έκκαλυπτικòς –κή -κòν κως vezi έκκαλύπτω.

έκκαλύτω (έκ, καλύπτω) = deschid, descopăr, dezvelesc, arăt fr faţă, îmidezvelesc obrzul, iau voalul, iau vâlul, iau zvocul din cap,

...de pe obraz, îmi arăt obrazul. ἐκκαλύπτω κρᾶτα = îmi iau căciula din cap, mă dezovonesc, îmi ridic zovonul, mă dezbrobodesc. ἐκκαλύπτομαι = mă dezvelesc, mă descopăr, mă arăt de față, îmi arăt obrazul, mă dezovonesc, mă dezbrobodesc, îmi scot, îmi ridic voalul, îmi ridic vălul, îmi ridic zovonul d epe obraz. La Plutarh. ἐκκάλυμμα = dezvelitură, descoperire, arătare, dovadă, dezovoneală, dezbroboditură, dăzgoveală. La Plutarh. ἐκκαλυπτικός = de descoperire, de dezvelire, de arătare, de dovadă, de dăzăvoneală, de dăzbrobodeală, ce privește la descoperire, la dezvelire, ce privește la arătare, ..la dovedire, ..la dăzov: -la dăzbr: -la dăcg:) ἐκκαλυπτικῶς = de față, pe față, cu dovadă bună.

ἐκκάμνω (ἐκ, κάμνω) = ostenesc, obolesc, mă dăul, mă opăcesc. ἐκκάνειν τὰς ὀλοφύρσεις = a se obosi de jale. La Tucidid. Și după asemănare: mie urât, oarece, mă satur de oarece, îmi aduce greață.

ἐκκανάζει (ἐκ, καναζω) = a bea înghițind degrab cu chiorăituri, ..cu icnituri, a se înneca bând. La Esih:

ἐκκαπηλεύω (ἐκ, καπηλεύω) = amestec oarece cu altceva, cum: vin cu apă, și'l vână amestecat

PAGINA 1661

ca să înșel, prefac, dreh oarece, și-l vând prefăcut ca să înșel. Καπυλεύομαι = înșel cu lucruri prefăcute, ..mincinoase. La Filostrat, și Esih:

ἐκκαρδιόω -ῶ (ἐκ, καρδία) = spreii, spăimântează, înfricoșez pe oarecine, îi ridic inima, îi ridic curajul, îl amortesc. La Biblie. Și scot, tai inima de la vre-un dobitoc La Alex: Taravl:, Galino. ἐκκαρπίζω = strâng, aduc, culeg rodul de la oarece, las locul sec, fără rod, îi zleiesc tot mustul, ..toată apa. ἐκκαρπίζομαι = rodesc, scot, dau rod. ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται = arătura răutăților, moarte rodește, ..aduce moarte. moartea, rodul răutăților, ..păcatului. La Eshil. ἐκκαρπόμεαι – οὔμαι = strâng, adun, culeg rodurile, culeg bucatele, mă folosesc din oarece, dobândesc din oarece. La Tucidid, Evripid și Suida. zleiesc, sug averea altuia, ..munca altuia, mă îndestultez din averea altuia. ἐκκάρπωσις = dobândă, câștig, venit din oarece.

ἐκκαρπίζω –ομαι,) ἐκκαρπόμεαι –οὔμαι vezi ἐκκαρπέω.) ἐκκάρπωσις –εως. ἢ vezi ἐκκαρπέω.

ἐκκαταγγέλλω (ἐκ, καταγγέλλω) = vestesc, dau de știre de oare ce. La Plutarh.

ἐκκατείδω (ἐκ, κατείδω) = văd, mă uit, privesc de sus în jos, privesc dint-un loc înalt. La Homer.

ἐκκατελείπω, în loc de ἐκταλείπω = se vede cu greșeală.

ἐκκατάστασις –εως. ἤ (ἐκ, κκατάστασις) = ațezarea, punerea la loc a unui mădular scos, scrântit.

ἐκκαυλέω –ῶ (ἐκ, κυλὸς) = scot din mine trunchi, ..coceni, ..vlăstări, ..lăstări, ..crăci, scot din mine ramuri, odrăslesc. ἐκκαυλίζω = tai trunchii, tai coceni, ..vlăstările, ..crăcii, ..ramurile, ..spicele. și sco din pământ, dezrădăcinez trunchii, ..tulpinele cu coceni, ..cu odraselele împreună. La Aristofan. ἐκκάυλημα = trunhiu, cocean, odraslă, vlăstar, cracă, ramură. ἐκκάυλησις = odrăslire, creștera vlăstarelor, ..crăcilor, ..ramurilor, ..trunchilor, ..spicelor.

ἐκκάυλημα –τος. τὸ) ἐκκαυλίζω) ἐκκάυλησις –εως. ἤ vezi ἐκκαυλέω.

ἔκκαυμα –τος. τό.) ἔκκαυσις –εως. ἤ) ἔκκαυστικὸς –κῆ –κὸν) vezi ἐκκάυω.

ἐκκαυχάομαι –χῶμαι (ἐκ, καυχάομαι) = mă fălesc, mă fudulesc, mă laud, mă mmândresc, mă îngâmfez, spun palavre. La Evripid.

ἐκκάυω netrebnic însă de timpuri la ἐκκάιω din care ἔκκαυμα = iască, uscături, țânduri, surcele, găteji, ogrăji, cu care aprindem, ațâțăm focul. ἔκκαυμα κριβάνων = țânduri, uscături pentru cuptoare, ...furcure. La Diodor Siceliot. ἔκκαυμα = ceea ce încă arde, cum tăciune aprins. Și după asemănare: căldură mare, fierbințeală. ἔκκαυσις = ardere înfierbințeală, căldura, arsura cea mare a soarelui, fierbințeala dragostei. ἔκκαυστικὸς = de ardere, ce privește la ardere, bun, ..dibaciu, destoinic de a arde, destoinic de a pârjoli. Arzoi.

ἔκκειμαι (ἐκ, κείμαι) = sunt aruncat afară, sunt aruncat în priveliște, sunt, stau de față la toți. ἔκκειμαίσοι = în tine stau, în tine am nădejdea, în tine nădăjduiesc. ἐκκειμένος παῖς = copil aruncat spre a-l lua oare cine. ἔκκειμαι =stau afară așteptând hotărârea. ἔκκειμένως = de față, în priveliște.

ἐκκεκλασμένως vezi ἐκκάω.

ἐκκεκληριωμένη = muiere smintită la minte.

ἐκκεκομμένος, din ἐκκόπτω.

PAGINA 1662 IOANIDU 708

ἐκκεκόνισθαι din ἐκκονίω, ἐκκονίζω.

ἐκκεκόπηται, din κωπεύω = stă spânzurat, stă atârnat, la Esih.

ἐκκεκώφεται, din ἐκκωφέω.

ἐκκέλευθος. ὁ.ή. θον (ἐκ, κέλευθος) = cel afară din drum, răătăcit.
La Licofron.

ἐκκε΄λευστος, în loc de ἐγκε΄λευστος, la Sinesie și Suida.

ἐκκενόω -ῶ (ἐκ, κενός) = deșert, sec, golesc, scurg, vărs din oare ce. și după asemănare: ἔξεκένωσαν θῦμον = și-au dat sufletul, au murit. La Teocrit. Εκκε΄νωσις = deșertare, secătură, golitură, scurgere, vărsătură.

ἐκκεντα΄ω –τέω –τίζω (ἐκ, κεντάω) și ἐκκεντρίζω = jungiu, înțep, cu sulia, înțep cu boldul, etc. La Polivie.

ἐκκεντρίζω vezi ἔκκεντρος.

ἔκκεντρος. ὁ.ή. τρον (ἐκ, κέντρον) = cel afară, ..departe de centru. Κύκλοι ἔκκεντροι = cicluri, cercuri, ocoluri, armene ce au totun centru. ἐκκεντρότης = depărtare de la centru. ἐκκεντρίζω vezi ἐκκεντάω.

ἐκκεντρότης –τος. ἡ vezi ἔκκεντρος.

ἐκκένωσις –εως. ἡ vezi ἐκκενόω.

ἐκκερα΄ίζω (ἐκ, κερα΄ίζω) = sfârâm, sparg, stric, și ucid, omor, și jefuiesc, fac plășă, dau iama, mă tai la copaciu. La Analoghion.

ἐκκεράννυμι, ἐκκεραρνύω, ἐκκεράνω, din care ἐκκεράσω (ἐκ, κεράννυμι) = vărs, torn afară, și amestec una cu alta, cum: vin cu apă. La Analoghion.

ἐκκέχηναν, ἐκκεχήνασι, din ἐκκχάινω.

ἐκκεχιλωμένος, din ἐγγιλόω.

ἐκκεχυμένως (ἐκκχύω) = vărsat, revărsat, întins în toate părțile, și după asemănare: cu îmbelșugare, cu berechet, în îmbelșuare, în berechet.

ἐκκηρα΄ίνω (ἐκ, κηρα΄ίνω) = slăbesc oare ce, îi ridic puterea. La Eshil.

ἐκκήρης –εος. ὁ.ή se înțelege pe dinafară ναῦς adică ἐκκήρης ναῦς = caic cu șase lopeți.

ἐκκηρυγμός –οῦ. ὁ vezi εκκηρύσσω.

ἐκκηρυκέομαι, în loc de ἐπικηρυκέομαι. La Polidevc.

ἐκκήρυκτος. ὁ.ή. κτον vezi ἐκκηρύσω) ἐκκήρυξις –εως. ἡ vezi ἐκκηρύσσω.

ἐκκηρύσσω –ττω (ἐκ, κηρύσσω) = izgonesc, surghiunesc pe oare cine prin strigare de pristavi, și vestesc, publicuiez, public oarece prin strigare de pristavi, proclam. La Sofocli. ἐκκηρυγμός, ἐκκήρυξις =

vestire, publicuire, publicare, înștiințare prin pristavi. ἐκκήρυκτος = izgonit, surghiunit prin strigare de pristavi.

ἐκκιναιδίζω (ἐκ, κίναιδος) = moleșesc pe oarecine ca pe o muiere, îl întrebuințez ca pe o muiere, ..ca un olan, ..ca un puști, ..c un sodomit. ἐκκιναιδίζομαι = mă dau, mă las să mă întrebuințeze ca pe o muiere, mă dau ca un sodomit, ca un puștiu, ca un olan. Γυναικίζει καὶ ἐκκεκιναιδίσται = se gătește ca o muiere, se întrebuințează ca o muiere. La Dion Casie.

ἐκκινέω -ῶ (ἐκ, κενέω) = mișc, clatin, zgudui, scutur afară. Și după asemănare: tulbur pe oarecine foarte tare, , și ies afară din urmele, ..din semnele vânatului. La Xenofon.

ἐκκλάγω -ζω (ἐκ, κλαγγή) = strig tare, fac zgomot mare, sună.

ἐκκλαίω (ἐκ, κλάω) = frâng, rup, sfărâm, și după asemănare: slăbesc oare ce, las mai slab. La Plutarh. ἐκκλάομαι = mă sfărâm,slăbesc. ἐκκεκλασμένως = cu sfărâmare, cu slăbiciune. La Galino.

PAGINA 1663

ἐκκλεινω, ἐκκλειαινω (ἐκ, κλεινός, κλεινός) = netezesc, potrivesc, îi dau lutru.

ἐκκλείζω, ἐκκληίζω, ἐκκλήζω, și εκκλείω, ἐκκληίω (ἐκ, κλείω) = scot afară dintr-o adunare, nu-l primesc înăuntru, îl deosebesc. ἐκκλειομαι = mă sot afară, mă închid afară. Și după asemănare: ἐκκλείομαι τ? ὄρη = puțină vreme mia rămas, Laa Erodian.

ἐκκλείω, ἐκκλείω, vezi ἐκκλείζω.

ἐκκλέπτω (ἐκ, κλέπτω) = a lua, a fura pe ascuns. La Sofocli. Și după asemănare: a înșela.

ἐκκλέω netrebnic însă la timpi. La εκκαλέ'ω.

ἐκκλήζ, ἐκκληίζω.

ἐκκληίω vezi ἐκκλείζω.

ἐκκληματόομαι -οῦμαι (ἐκ, κλημα) = se mărește vița, își întinde vlăstărilor, ..ramurile, își încolăcește cârceii pe pomi, ..pe copaci, ..pe haraci. La Geoponicon.

ἐκκλησία -ας. ἡ (ἐκκαλέ'ω) = adunare, sobor pentru oarece cipzuire. La Eish: Isiod, Climent, Strom: și Sfântul Chiril. ἐκκήσία, ἐκκλησιαστήριον = biserică. La Isiod. ἐκκλησιάζω = strâng o adunare, ..un sobor, șed a adunare, grăiesc, vorbesc la adunare, dau sfat, ..părere, găsiere cu cale la oarece, la adunare, adun pe oarecine la biserică. ἐκκλησιάζομαι = merg, ascult la biserică. ἐκκήσίατσα =

bisericuță. ἐκκλησιασμός = strângerea adunării, ..soborului. și însuși adunarea, soborul, și cuvântul către adunare. ἐκκλησιαστής = eclisiast, predicător, cel ce pune cuvinte la adunări, ..la biserică. ἐκκλησιαστικός = de adunare, ce privește la adunare, și bisericos, bisericesc, cleric, clericesc. Τὸ ἐκκλησιαστικὸν se înțelege pe dinafară, ἀργύριον adică τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἀργύριον = banii adunării, banii soborului.

ἐκκλησιάρχης –ου. ὁ (ἐκκλησία, ἄρχων) = cel mai mare al adunării, cel mai mare al soborului, precedent al adunării, ..al soborului. Și eclisiarh, îngrijitor al bisericii, și celor bisericesti. ἐκκλησιαρχία = eclisiarhie, cinul, slujba eclisiarhului. ἐκκλησιαρχικός = ecliarhicesc, de eclisiarh, ce privește la eclisiarh.

ἐκκλησιαρχία –ας. ἡ. ἐκκλησιαρχικός –κή –κὸν vezi ἐκκλησιάρχης.

ἐκκλησιάζω vezi ἐκκλησία.

ἐκκλησιασμός –οῦ. ὁ ἐκκλησιαστής –στοῦ. ὁ) ἐκκλησιαστικός –κή –κὸν vezi ἐκκλησία.

ἐκκλησιέκδικος –ου. ὁ (ἐκκλησία, ἔκδικος) = apărătorul, ocrotitorul adunării, ocrotitorul bisericii.

ἐκκλησις –εως. ἡ vezi ἐκκαλέω.

ἐκκλητάριος. ὁ.ἡ. ον vezi ἐκκλητεύω.

ἐκκλητεύω (ἐκ, κλητεύω) = chem, trag la judecată, și mai ales pe marturii ce nu se supun, ca să plătească ștraf, ..osândă pentru nesupunere. La Eshin, Fotie și Dem: ἐκκλητάριος = prezedentul judecătoriei, către care să dea apelația. La Bals: ἐκκλητικός = de chemare, de tragere spre sine, de îndemnare, de invitare, de zgândăreală, ce privește la chemare, ..la înd: la învit: al zgând: cel ce cheamă, cel ce trage spre sine, îndeamnă, invitează, zgândără oarece. ἐκκλητικός ὀρέξιος = ce aprinde, zgândără pofta, ce aduce poftă. ἐκκλητικῶς = cu chemare cu îndemnare, cu invitateală, cu zgândăreală, chemând, îndeemnând, invitând, zgândărind. ἔκκλητος = chemat la oarece, și prezidentul către care se dă apelația, și judecător ales, și apelație, și ales de obște. Οἱ ἔκκλητοι. ἡ ἔκκλητος = cei aleși de adunare, ..de sobor, ..pentru adunare, ..pentru sobor. Τὸ ἔκκλητον = apelația.

PAGINA 1664

ἐκκλητικός –κή –κὸν –κῶς) ἐκκλητος. ὁ.ἡ. τον vezi ἐκκλητεύω.

ἐκκλησίατσα? –ας. ἡ vezi ἐκκλησία.

ἔκκλιμα –τος. τό) ἔκκλιση –έος. ὁ.ή. vezī ἔκκλίνω.

ἔκκλίνω (ἐκ, κλίνω) = a pleca, a povârni, a îndoii oarece la vale, ..la o parte. A se pleca, ..a se povârni, ..a se îndoii, ..la vale, ..la o parte, și a abate, ..a se abate din drum, ase abate din calea dreptății, și a fugi, ..a se depărta, a se feri de oarece, a nu primi oarece, și a întoarc, a se întoarce înapoi, a da înapoi. ἔκκλιμα, ἔκκλισις = plecare, povârnire în jos, povârnire la o parte, abatere, fugă, depărtare, fereală, întoarcere.

ἔκκλισις –εως. ἡ vezī ἔκκλίνω.

ἔκκλύζω (ἐκ, κλύζω) = spăl, limpezesc, ἔκκλύζειν τῆ κονία = a spăla, a limpezi cu leșie, și mă vârs, mă revârs. La Apolonie și Ant: ἔκκλυσις = spălătură, limpezeală. ἔκκλυσις κοιλίας = clistir. La Plutarh. ἔκκλυστικὸς = de spălat, de limpezit, de curățit, ce privește la spălătură, ..la limpezeală, ..la curățenie, spălător, limpezitor, curățitor. La Wel:

ἔκκλυσις –εως. ἡ) ἔκκλυσμα –τος. τό) ἔκκλυστικός –κῆ -κὸν vezī ἔκκλύζω.

ἔκκλώζω (ἐκ, κλώζω) = fluiet, șuieresc oarecărui, îi dau cu huida, îl huiduiesc, și scot afară pe oarecine cu binișorul, șuierându-i ca și când am zice zicându-i: poftim afară.

ἔκκνάω (ἐκ, κναίω) ἔκκναίω, ἔκκναισεῖντι, în loc de ἔκκναίωσι, după dialectul doric. La Teocrit. Supăr, tulbur pe oarecine cu flencăre.., ...cu fleacuri, ..cu vorbă multă și zadarnică.

ἔκκνάω, ἔκκνίζω (ἐκ, κνάω, κνίζω) = trag afară cu oarece, răzui, pilesc, sfâșii, rup cu unghiile, sap, scobesc spre afară. La Analoghion și Erodian.

ἔκκοβαλικέυομαι (ἐκ, κόβαλος) = trag în partea mea pe oarecine cu amăgiri, ..cu înșelăciuni, înșel, amăgesc cu năzdrăvăni. La Aristofan. Τινὸς ἀργύριον ἔκκοβαλικέυομαι = cordesc banii cuiva, îi fur de față fără a pricepe, ..fără a cunoaște, ..fără a băga de seamă.

ἔκκοιλίνω (ἐκ, κοιλίνω) = scobesc pe dinăuntru de-l fac ca un găvan, îl găvănez. La Polivie.

ἔκκοιλιάζω, ἔκκοιλίζω (ἐκ, κοιλία) = adun de pânțec, spintec pânțecule, îi scot mațele. La Ateneu. ἔκκοιλος. ὁ.ή. λον = găvănnat.

ἔκκοιλος vezī ἔκκοιλοάζω.

ἔκκοιμάομαι -ῶμαι (ἐκ, κοιμάομαι) = mă deștept, mă scol din somn, nu mai dorm, m-am săturat de somn. La Platon.

ἐκκοιτέω -ῶ (ἐκ, κοίτη) = dorm afară din casă, priveghez noaptea, păzesc la strajă, păzesc l cobet. La Iosif Flavie) ἐκκοιτία = priveghere de noapte, pază de strajă, ..la nobet, strajă, nobet.

ἐκκοιτία -ας. ἢ vezi ἐκκοιτέω.

ἐκκοκκίζω (ἐκ, κόκος) = scot sâmburile din găoace. Și după asemănare: dezbrac, despoi, jefuiesc pe oarecine. La Aristofan. ἐκκοκκίζειν οὐσίδιον = ași risipi, ași prăpădi mica avere. LA Ateneu. ἐκκοκκίζειν γῆρας = a depărta bătrânețele. La Aristofan. ἐκκοκκίζειν τρίχας = a-și scoate perii. La Lisist. ἐκκοκκίζειν σφυρόν = ași scrânti piciorul, a-și scrânti piciorul din locul său. La Ahar: ἐκκοκκυῶσσοῦ τὰς τρίχας = scoțându-i, smulgându-ți părul din rădăcină te face să te vaiți, ..să plângi cu amar. La Aristofan.

PAGINA 1665 IOANIDU 710

ἐκκολάπτω (ἐκ, κολάπτω) = șterg, curăț, rad ceea ce e săpat, ..ceea ce e scobit în oarece, și ciocănesc oul cu botul, și scot puiul afară, scot puiul din găoace afară. Și după asemănare: scot, curăț coaja, jupuiesc, cojesc, și sap, scobesc spre fară, a se vedea scobiturile afară. ἐκκόλαψις = ștergerea, curățitura, răzătura celor săpate, scoaterea puilor prin ciocănirea oului, curățitura coajei, și scobitură spre afară.

ἐκκόλαψις -εως. ἢ vezi ἐκκολλάπτω.

ἐκκολλαβέω -ῶ (ἐκ, κόλλαβος) = pierd călușul, ..scaunul iorii, ..sau cuiul viorii. Și după asemănare: îmi ies din minți, îmi pierd cummpățul, greșesc la oarece. La Aristofan și Eish:

ἐκκολλαβάω -ῶ (ἐκ, κολουβάω) = ies din apă pe uscat înnotând, ..înot.

ἐκκομιδῆ -ῆς. ἢ. Vezi ἐκκομίζω.

ἐκκομίζω (ἐκ, κομίζω) = scot afară, mut dintr-un loc într-altul, exportarisesc, transportez, și scot pe mort afară, îl duc la groapă. Și după asemănare: scap pe oarecine. La Erodian. ἐκκομίζομαι = scot, iau pentru mine pe furiș, și fug, dau puiu de știol, cordesc, și sufăr, rabd. La Evripid. Și aruncă, leapădă calul fânul din iesle. La Homer. ἐκκομιδῆ, ἐκκομισμὸς = scoatere, aruncare afară, exportatie, și mutare dintr-un loc într-altul, transportare, și scoaterea, ducerea mortului la mormânt spre îngropare. La Epigramta.

ἐκκομισμὸς -οῦ. ὁ vezi ἐκκομίζω.

ἐκκομπάζω (ἐκ, κομπάζω) = mățin măreț, sod, grăiesc multe și mari vorbe, spun la palavre. Și după asemănare: mă laud, mă fălesc,, mă fudulesc, mă mândresc, mă îngâmfez. La Sofocli.

ἐκκομψέω (ἐκ, κομψὸς) = grăiesc cu mare eleganță, ..fudulie, și port cu mărimă, ..cu fudulie. La Evripid.

ἐκκονιόω -ῶ (ἐκ, κόνις) = umplu de praf, prăfuiesc, și scutur de praf. ἐκκονίω, = prefac, schimb în praf. La Esih: prăfuiesc, pulberez ἐκκονίω vezi ἐκκονιόω.

ἐκκοπεὺς -έως. ὁ) ἐκκοπή -ῆς. ἡ) ἔκκοπος. ὁ.ἡ. πον vezi ἐκκόπτω.

ἐκκοπρέω (ἐκ, κόπρος) = scot căcatul, scot scârna din mine, mă cac, mă scârnăvesc, mă pui în poiană, ies afară, ies în poiană) ἐκκοπρίζω, ἐκκοπρώω, = scot afară gunoiul, scot afară băligarul, ..scârna, ..muradrlâcul. ἐκκόπρωσις = scoaterea afară a gunoiului, ..a băligarului, ..a scârnei, ..a murdarlâcului. ἐκκόπρωσις κοιλίης = ieșirea în poiană, căcătură, scârnaveală, băligătură. La Hipocrat. ἐκκοπρωτικὸς = scoproctic, ce scoate afară baliga, ..scârna, căcatul, ce înlesnește ieșirea afară, ..în poiană, ce curăță pânțele de spurcăciuen, doctorie de curățenie.

ἐκκοπρίζω, ἐκκοπρώω) ἐκκόπρωσις -έως. ἡ) ἐκκοπρωτικὸς. Κῆ -κὸν vezi ἐκκοπρέω.

ἐκκόπτω (ἐκ, κόπτω) = retez, taiu, bat, lovesc, izbesc peste picere, pun piedică, betejesc, sutesc, colovesc, contesc, cioplesc, scobesc oarece. Și după asemănare: sfărâm, prăpădesc, sting de tot, încât nici semn să nu rămâie, să nu se mai cunoască. La Lucian. trag, smulg afară din rădăcină, curmez, precurmez, popresc, stirpesc, scobesc. ἐκκόπτω ὀφθαλμὸν = îi scot ochiul. οὐκίαν ἐκκόψαντες = spărgând casa, ..ușele. La Pluttarh. ἐκκόψαι κύβοις = a birui la joc. ἐκκόπτομαι = mă tai, mă slutesc, mă colovesc, mă scobesc

PAGINA 1666

mă prăpădesc. ἐκκεκθομμένος = ce s-a prăpădit la foc. ἐκκοπεῖς - ἐκκεκομένος ὀμμάτων θάτερον = cu un ochi scos. In care: ἐκκε'κοφα, ἐκκε'κομαι) ἐκκοπτέον αἰτίαν = trebuie să tăiem, trebuie să ridicăm pricina) ἐκκοπεὺς, = cuțit, daltă, teslă. ἐκκοπεὺς κοῖλυς vezi κοιλισκος. ἐκκοπή = tăietură, rătunzătură, bucată tăiată, scobitură, sluteală, curmare, precurmare. 'ekkop]h denorvn = lemne, copaci tăiați, și aruncați în drum, ca să împiedice trecerea. La Polivie. ἐκκοπή κρανίου = deschiderea căpățanei. La Sf: apostol Pavel. ἔκκοπος = ostenit, obosit, dăulat, opăcit.

ἐκκορανίζω (ἐκ, κόραξ) = gonesc pe oarecine cumare mânie, zicându-i du-te la dracu! Du-te cu corbii!, du-te la naiba, ..în pustie, ..la pârdaľnicul, oropsesc pe oarecine. La Suida și Teofrast.

ἐκκορέω -ῶ (ἐκ, κορέω) = mătur, curăț, șterg. Și după asemănare: prăpădesc, cum: τὸν πολὺν αὐτοῦ τύφον καὶ τὴν κραιπάλην ἐκκορήσαιεν = ca să-i curețe, ca să-i prăpădească mândriași beția. La Alcion. Și μὴ ἐκκόρει τὴν ἐκκάδα = nu prăpădi elada. La Aristofan. Și ἐκκορηθείης = să te duci, să te prăpădești. La Alcifron. Iar la Aristofan se găsește: „τίς ἔξεκόρησέσε = cine te-a necinstit, cine ți-a stricat fecioria? Din ἐκ, κόρη și ἐκκόρει, κόρε κορώνην = fată leapădă-ți cununa. La Orap:

ἐκκορίζω (ἐκ, κόρις) = curăț, ucid păduchii de lemn. La Analoghion.

ἐκκορυφόω -ῶ (ἐκ, κορυφή) λόγον ἐκκορυφώσας = să prescurtez cuvântul, să vă spun pe scurt, sau să încep cuvântul. La Esi:

ἐκκοσμέω -ῶ (ἐκ, κόσμος) = gătesc, împodobesc, înfrumusețez. La Arisitd. ἐκκόσμησις = găteală, împodobeaală, înfrumusețare.

ἐκκόστημα = cu greșeală, în loc de ἐγκόστημα.

ἐκκοτταβίζω -ομαι (ἐκ, κότταβος) = îmi prăpădesc, îmi risipesc averea cu jocuri, cum: ἐκκεκυτταβισμένος = cel ce și-aprăpădit averea la jocul ce se numeștecottav. La Esih:

ἐκκουφίζω (ἐκ, κουφίζω) = ușurez, înlesnesc oarece, ridic mai în sus ca să fie mai ușor. La Plutarh.

ἐκκραγάνω, εκκραγγάνω, și ἐκκράζω, ἐκκραυγάζω (ἐκ, κραγώ, κράζω) = strig tare, mă răstesc asupra cuiva. La Suida și Plutarh.

ἐκκράζω vezi ἐκκραγάνω.

ἐκκραιπαλάω -ῶ (ἐκ, κραιπάλη) = mă trezesc, mă dezbăt. Și dimpotrivă: mă îmbăt de tot. Vezi ἐγκραιπαλάω.

ἐκκραυγάζω vezi ἐκκραγάνω.

ἐκκρεμάννυμι – ννύω, și ἐκκρεμάω, ἐκκρέμημι, și ἐκκρεμνάω, ἐκκρέμημι (ἐκ, κρεμάω) = spânzur, atârni, acăț oarece de oarece, sau afară în oarece. ἐκκρέμαμαι, ἐκκρεμάννυμαι = sunt spânzurat, aunt atârnat, acăț de oarece, și țin de oarece, La Iamvlii și Evripid. ἐκκρεμασμός = spânzurătură, atârnatătură, acățătură. La Cas: ἐκκρεμής = spânzurat, atârnat, acățat. La Analoghion. Τὸ ἐκκρεμές = pendulă.

ἐκκρεμάω -ῶ, ἐκκρέμημι) ἐκκρεμασμός –οῦ. ὁ) ἐκκρεμής –έος. ὁ.ή. μέσ) ἐκκρεμνάω, ἐκκρέμημι vezi ἐκκρεμάννυμι.

ἐκκρίδδω (ἐκ, κρίδδω) = mă sprag de răs, răs prea tare.

ἐκκρίνω (ἐκ, κρίνω) = oselesc, deoselesc, aleg ceea ce e mai bun, și leapăd ce e rău, și scot, vărs afară oarece din oarece, ies în poiană, rup oarece din oarece, mă slobod.

PAGINA 1667 IOANIDU 711 - 712.

ἐκκρισις = alegere, osebire, deosebire, curățire de ummezeli, curgere, ieșirea afară, vărsare e ud, vărsarede sămânță, ..de mistuială, câcat, scârnă, baligă, ud, pișat, slobozitură, urdinare. ἐκκριτικὸς = de alegere, de deosebire, de curățire, de curgere, de ieșire, de vărsare, de slobozire, de urdinare, ce priveștela alegere, la dăos, la curăț: la curg: la ieșire, ..la vărs: la sloboz: la ud, bun, dibaciu, destoinic de alegere, de a dăos, de a curăț: de a scoate, de a vărsa afară, deslobozire, ..de urdinare) ἐκκριτος = ales dintr toți, osebit, deosebit. Ișit, scos, vărsat afară, lepădat din oarece. ἔκκριτον ἱερεῖον = jertfă aleasă, cea mai bună, cea mai de frunte. L Sofocli. Τὰ ἔκκριτα = cele alese, ..deosebite pentru cele sfinte.

ἐκκρισις –εως. ἦ) ἐκκριτικὸς –κῆ -κὸν) ἔκκριτος. ὁ.ἦ. τον vezi ἐκκρίνω.

ἐκκροτέω -ῶ vezi ἔκκροτος.

ἐκκροτοε. ὁ.ἦ. τον (ἐκ, κρότος) = loc nepotrivit, loc colțuros, ploduros, loc aspru de umblat. ἔκκροτος συνθήκη = cuvânt îmbinat de slove –de slomniri aspre, -urâte la auzire, ..anevoie a se pronuția. cum: strâmt, strâns, strâng, strop, ce e îmbinat tot de slove neglasnice. La Fot: ἐκκροτέω =gonesc afară cu răv'cnete, învăț pe oarecine cu certări, cu strigări. La Iosif.

ἐκκρουσις –εως. ἦ) ἐκκρουσμός –οῦ. ὁ) ἔκκρουστος. ὁ.ἦ. πτον vezi ἐκκρούω.

ἐκκρούω (ἐκ, κρούω) = lovesc, împing, scot, lepăd, gonesc afară, depărtez, abat, și scutur, clatin, zgudui. Κέρατα ἐκκρούει = scoate coarne, îi crește coarnele. La Filostrat. ἐκκρούειν τὸν καιρὸν = a amâna vremea, a da zi peste zi, a zăbovi, a întârzia oarece, a-și pierde vremea. La Plutarh. ἔκκρουσμός = lovire, împingere, scoatere, ..lepădare, ..gonire afară, depărtare, abatere, scuturătură, clătitură, zguduială, amânarea vremii, pierderea vremii. ἐκκρουσμός, ἐκκλημματισμός = abaterea, ieșirea din glas. ἔκκρουστος = împins, scos, zgornit, izgonit afară. Și după asemănare: ἔκκρουστον δέμας = scobit, cioplit, săpat afară,cu chipul scos,..ieșit afară din sobitură, cum sunt iconițele cele săpate. La Eshil.

ἐκκτείνω (ἐκ, κτείνω) = ucid, omor. La Evipid. Și unii vor să cetească ἐκκτείνω = întinz, lungesc, în loc de ἐκκτείνω.

ἐκκρυπέω -ῶ (ἐκ, κτυπέ'ω) = cu zgomot, cu gălăgie ies, cu zgomot scot afară.

ἐκκυβεύω (ἐκ, κυβεύω) = joc cu chibi, joc cu zaruri, joc la noroc, isprăvesc jocul zarurilor, şiprăpădesc totul la jocul de noroc, îmi încerc noroul, mă primejduiesc într-un război, la Polivie. Χιλοίους ἐκκυβευθεῖσα δαρεικούς = o mie de darici a pierdut la jocul zarurilor, ..la jocul de noroc. La Plutarh.

ἐκκυβιστάω -ῶ (ἐκ, κύβη) = caz, cad peste cap, cad dea berbeleacul alergând afară, mă dau peste cap ca zarurile. La Evripid și Xenofon.

ἐκκυκλέ'ω -ῶ vezi ἐγκυκλέ'ω) ἐκκύκλημα vezi εἰσκύλυμα.

ἔκκυκλον vezi ἔγκυκλον.

ἐκκυλίζω vezi ἐκκυλινδέω.

1)ἐκκυλινδέω, ἐκκυλίνδω, ἐκκυλίζω, ἐκκυλίω (ἐκ, κυλινδέω) = rostogolesc, prăvăluiesc spre afară, desfăș, desfășur, dăzdeapăn. Și după asemănare: aruncă, trânteste calul jos. ἐκκυλίομαι = mă rostogolesc, mă prăvăluiesc, mă arunc spre afară. La Polidevc. Și după asemănare: εἰς ἔρωτας ἐκκυλισθεῖς = tăvălitură în desfătări.

2)ἐκκυλιστος. ὁ.ἦ. στον vezi ἐκκυλίω.

PAGINA 1668

Și ἐκκυλισθεῖς εἰς φαυλότητα = dându-se cu totul la răutăți. La Xenofon. ἐκκύλιστος = cerc strâns, cerc legat așa de tare, încât poate să se rosotogolească, fără a se deschide. La Ateneu.

ἐκκυμαίνω, ἐκκυματίζω (ἐκ, κύμα din care: ἐκκεκύμαγκα) = adun, fac mari talazuri, ..valuri, ..furtuni, mă vărs, ..mă răstorn afară, ies din matcă, aduc potoape, ..înnecăciuni, potopesc, înnec, și arunc, scot oarece afară cu valurile, ..cu talazurile. La Plutarh. Și după asemănare: ies oștirile din linie afară, se depărtează din linia, ..din hotarul lor. La Xenofon. ἐκκύμανσις = revărsare, ieșire din matcă afară, potoape, înnecăciuni, scoatere, aruncare din mare afară de lucruri, cu valurile, ..cu talazurile.

ἐκκύμανσις –εως. ἦ (ἐκκυματίζω vezi εκκυμαίνω.

ἐκκυνηγετέω -ῶ (ἐκ, κυνηγέω, κυνηγέτης) = vânez, vânătură alerg după vânat, și după asemănare: năvălesc asupra oarecărui. La Evripid.

ἐκκυνέω -ῶ vezi ἔκκυνος.

ἔκκυνος. ὁ. Η. Nov (ἐκ, κύων) = copoiu, cotei, ogar. ἐκκυνε'ω = aerg, caut vânat cu coteii, caut vânat cu copoii. La Polidevc.

ἐκκύπτω (ἐκ, κύπτω) = mă plec ca să văd afară, și ies afară, mă ivesc, și după asemănare: scoate boboci, scote ochiuri vlăstările, se ivesc bobocii. La Eliano.

ἐκκωδωνίζω ω (ἐκ, κώδων) = sun cu clopoțelul, și după asemnare: vestesc, publicuiesc, public oarece, fac cunoscut la toți.

ἐκκωμάζω vezi εἰσκωμάζω) = ἐκκόμασις –εως. ἢ.ἐκκωμασμός – οὔ. ὁ = ieșire cu alaiul, ieșire cu lăutari, ieșire cu muzică, colindeț cu lăutari, ..cu muzică.

ἐκκωμωδέω -ῶ (din ἐκ, κωμωδέω) = sunt comedian, fac comedii, ..caraghiozități, ..ocabâzități, și după asemănare: îmi bat joc de oarecine. La Esop.

ἐκκωπέω (ἐκ, κόπτω) = taiu, despici, rănesc, izbesc, lovesc.

ἐκκωφά –φέω –φόω (ἐκ, κωφός) = asurzesc pe oarecine, și asurzesc ieu, și după asemănare: tâmpesc oarece, cum: un cuțit, ..o sabie etc. La Sinesie și Sfântul Ioan Damaschin.

ἐκκλάβω vezi ἐκλαμβάνω.

ἐκκλαγξα, ἐκλαγον, din κλάζω.

ἐκλαγχάνω (ἐκ, λαγχάνω) = dobândesc, câștig la sorți, ..la noroc, trag la sorți la noroc. La Sofocli și Esih:

1)ἐκκλαθόμενος din ἐκλονθάνω, ἐκλάθω.

2)ἐκλάθω, în loc de ἐκλήθω, din care: ἐκληθάνω, ἐκλανθάνω.

ἐκλακτίζω (ἐκ, λακτίζω) = ridic picioarele însus apoi sărind în joc, și izbește calul cu picioarele și azvârl, ..lovesc, izbesc cu picioarele, gonesc pe oarecine lovindul cu picioarele. Și după asemănare: dau averii cu picioarele, adică îmi risipesc averea. La Teofilact. ἐκλάτισμα ἐκκλαστισμός = joc d-an săritele, aruncând și picioarele pe dinaroi, și lovind cu palma, și lovitură, izbitură cu picioarele.

ἐκλάκτισμα –τος. το´) ἐκλακτισμός –οὔ. ὁ vezi ἐκλακτίζω.

ἐκλαλέω -ῶ (ἐκ, λαλέω) = grăiesc, spui de față, mărturisesc, destăinuiesc o taină, o dau de față. Și după asemnare: bârfesc, flencănesc. ἐκλα´λησις = arătare, grăire de față, destăinuire, bârfături, flencănituri. La Polidevc.

ἐκλαμβάνω (ἐκ, λαμβάνω, din λάβω și λήβω după dialectul ionic: netrebnic) iau din oarece o

PAGINA 1669 IOANIDU pag. 713

Parte, dobândesc din oarece, primesc oarece, strâng, adun veniturile, adun veniturile din oarece, și iau asupra-mi oarece cu tocmeală a-l lucra, și înțeleg, pricep oarece într-un fel sau într-altul și aleg din

oarece. La Plutarh și Erodian. ἔκληψις = luare, dobândire, strângere, adunare, primire, apucare, alegere, înțelegere. La Diosc: ἐκλήπτωρ = cel ce se însarcinează cu oarece, ia asupra lui oarece. La Glos:

ἔκλαμπος. ὁ.ή. προν (ἐκ, λαμπρός) = ce scoate lumină dintr-însul, foarte, prea luminos, ..luminat, ..strălucit. ἐκλαμπόρτης = luminăție, strălucire.

ἐκλαμπρότης –τος. ἡ vezi ἔκλαμπος.

ἐκλαμπρύνω (ἐκ, λαμπρύνω) = fac oarece luminos, luminez, dau la oarece lumină. ἐκλαμπρύνομαι = mă arăt luminos, dobândesc lumină, mă jălesc, îmi arăt jalea, ..mărire, ..slava.

ἐκλάμπω (ἐκ, λάμπω) = luminez, lucesc, strălucesc ca fulgerul, d-o dată răsăr cu lumină ca fulgerul. Și după asemănare: mă arăt om mare, ..cu nume mare. La Hipocrat. ἔκλαμψις = lumină, luciul, lustru, strălucire.

ἐκλανθάνω, ἐκληθάνω, ἐκλήθω și ἐκλελάθω (ἐκ, λανθάνω – ληθάνω, λήθω) = fac pe oarecine să uite, fac pe oarecine să-și uite. ἐκλανθάνομαι, ἐκληθάνομαι, ἐκλήθομαι și ἐκλελάθομαι = uit, îmi uit de tot, pun la uitare oarece. Din care: ἐκλέλαθον și după dialectul ionic: ἐκλέλαθον. ἐκλήσομαι) ἔκλησις = uitare de tot. La Homer.

ἐκλαξεύω (ἐκ, λαξεύω) = taiu, sap, scobesc, lucrez la pietre, netezesc, potrivesc pietre. La Biblie.

ἐκλαπαΐζω (ἐκ, λαπαΐζω) = deșert, sec, zleiesc, golesc, oare. Și după asemănare: jefuiesc, prăpădesc, pustiesc oarece. ἐδωλίω ἐκλαπάξαι = a arunca jos din scaun, a scoate afară pe oarecine, din casa, ..din locuința lui. La Eshil.

ἐκλάπην din κλέπτω

ἔκλαπον, din κλέπτω.

ἐκλάπτω (ἐκ, λάπτω) = beau lipăind ca și câinii, beau lăcomește, beau rână ă îmbăt. La Licofron.

ἐκλάσθην, din κλάζω, κλίζω.

ἐκλατομέω -ῶ (ἐκ, λαός, τέμνω) = taiu pietre din munte, taiu, sap, scobesc, lucrez la pietre, fac, pardosesc, ghizduiesc puțuri, lucrez șanțuri cu pietre. La Biblie.

ἔκλαυσα, ἐκλάυθην, din κλάω)

ἐκλαχαίνω (ἐκ, λαχαίνω) = sap, răm în pământ, fac gropi, ..șanțuri,, scot pământul afară. La Apolonie.

ἐκλαχανίζω –ομαι (ἐκ, λαχανον) = taiu la verdețuri, la treburi, adun, strâng verdețuri, ierburi. La Teofrast.

ἐκλάχω netrebnic însă de timpri. La ἐκλαγχάνω.

ἐκλεαίνω (ἐκ, λείω) = netezesc, potrivesc, oblisesc, sclivisesc, poliesc, dau lustru la oarece, și după asemănare: spăl, curăț, șterg.

ἐκλέγω (ἐκ, λέγω) = aleg, oselesc, deoselesc cele bune din cele rele, și strâng, adun oarece, cum ostași, bir, dajdie, venit, etc. a Lucian, Liv: și Plutarh. ἐκλογεύς, ἐκλεκτής = alegător, elector, strângător, de oare ce, cum: strângător de bir, strângător de bir, ..de venit etc. la Fil: ἐκλογή, ἐκλογία, ἐκλόγιον, ἔκλεξις, ἐκλογεῖον, ἐκλογάς = alegere, strângere, adunare de oare ce. La Dion Casie. ἐκλεκτέον (1)

ἐκλεγμα –τος τὸ și ἐκλεικτιοκὸν –οῦ. τὸ. ἐκλεκτὸν –οῦ. τὸ vezi ἐκλείχω.

ἐκλειοτριβεῖω -ῶ și ἐκλειόω (ἐκ, λείω, τρίβω) = netezesc, potrivesc, oblesc, pilesc, pisez, sfărâmițez, fărâmictez, fărâmițez. La Alex: Tral:

ἐκλειόω vezi ἐκλειοτριβεῖω.

PAGINA 1670

ἐκλειπής –έος. ὀ. ἡ. π. ἐς) ἐκλειπία –ας. ἡ) ἐκλειπτικός –κή –κὸν vezi: ἐκλείπω.

ἐκελίπω (ἐκ, λείπω și ἐκλιμπήνω, ἐλίπω = las, părăsesc, nu îngrijesc de oare ce. și după asemănare: piere, scade, seacă. ἐκλείπομαι = mă las, mă părăsesc, mă îngrijesc de oarece, mă stânjenesc de oarece, și ostenesc, obosesc, mă întunec, leșin, amorțesc, mor, mă prăpădesc, îmi lipsește oarece, am lipsă de oarece. La Xenofon și Tucidid. ἐκλειπής și ἐκλιπής = cel ce lipsește, cel ce părăsește, cel ce nu îngrijește, cel ce poprește, cel ce stânjenește, cel ce-i lipsește oarece, cel ce scade, cel ce piere, cel ce seacă, cel ce se prăpădește. ἐκλειπία, ἔκλειψις = părăsire, neîngrijire, lipsire, depărtare, piericiune, întunecare, greșeală, ἐκλειπία τῆς πίστεως = depărtare decedință. La Iosif. ἔκλειψις ἡλίου –σελήνης = întunecimea soarelui, ..lunei, când se întâmplă împotriva una alteia, și pământu în mijloc. ἐκλειπτικός = de lipsire, de părăsire, de piere, de scădere, de depărtare, de stânjenire, de leșin, de amorțeală, de greșeală, ce privește la lipsire, ..la părăsire, ..la piere, ..la scădere, ..la depărtare, ..la stânjenire,, la leșin, la amorțeală, ..la greșeală. ἐκλιπτική γραμμή = linie ecliptică, și σύνδεσμοι ἐκλειπτικοὶ = împreunări ecliptice, după care se întunecă luna, ..soarele. La Astronomie.

ἐκλειτουργεῖω -ῶ (ἐκ, λειτουργεῖω) = săvârșesc, îndeplinesc o slujbă, și slujba bisericească, ..liturghia. La Iseu.

ἐκλείω (ἐκ, λείω) = ling de tot. ἔκλειγμα, ἐκλεικτικὸν, ἐκλεικτὸν = dohtorie de piept, ce se ține în gură, până se topește, ..până o suge, ..până o linge.

ἔκλειψις –εως. ἢ vezi ἐκλείπω.

ἐκλεκτικὸς –κῆ -κὸν) ἐκλεκτισμὸς –οῦ. ὁ) ἐκλεκτὸς –τῆ -τὸν –τῶς vezi ἐκλέγω.

ἐκλελάθω, ἐκλελάθομαι vezi ἐκλανθάνω.

ἐκλελεγμένον vezi ἐκλέγω.

ἐκλέλησμαι vezi ἐκλανθάνω.

ἐκλέλοιπα, διπ ἐκλέπω.

ἐκκελυμένος νως (ἐκλυω) = slobod, moale, moleșit, slab, neîntins.

ἔκλεμμα –τος. το' vezi ἐκλεπίζω.

ἔκλεξις –εως. ἢ vezi ἐκλέγω.

ἔκλεο, διπ κλέομαι, κλοπμαι.

ἐκλεπίζω, ἐκλεπω (ἐκ, λεπὸς ἐκλεπυριόω.) = scot, curăț coaja, scot găoacea, scot solzii, scot perii, scot penele, jupuiesc, și scot pui ciocnind ouăle, ca găina când clocește. Și după asemănare: cioplesc, scobesc în oarece, cu săpăturile afară, și șterg, curăț, rad scobiturile cele ieșite afară.) ἐκλεπίζομαι, ἐκλέπομαι = ies din găoace, ies din coajă afară. ἔκλεμμα = coajă, găoace. ἐκλέπις = cuățirea coajei, curățirea coajei, jupuială, clocirea, ieșirea puilor din goace, curățirea solzilor.

ἐκλέπις –εως. ἢ vezi ἐκλεπίζω.

ἔκλεστος. ὁ.ἢ. πτον (ἐκ, λεπτός) = foarte subțire. iar din: ἐκλέπω = curățit, jupuit de coajă, ..de găoace, ..de solzi. La Hipocrat. ἐκλεπτόνω = mult subțiez oarece, ..îl fac foarte subțire. foarte slab. La Geoponicon.

ἐκλεπτοῦγέω -ῶ (ἐκ, λεπτός, ἔργον) = lucrez oarece foarte subțire, ..cu mare silință. La

PGINA 1671

ἐκλεπτόνω vezi ἔκλεπτος.

ἐκλεπυριόω (ἐκ, λεπυριόω) vezi ἐκλεπίζω.

ἐκλεπω vezi ἐκλεπίζω.

ἐκλευκαίνω vezi ἔκλευκος.

ἔκλευκος. ὁ.ἢ. κον (ἐκ, λευκός) = albi, ce bate în alb, și foarte alb. La Ateneu și Hipocrat. ἐκλευκαίνω = albesc oarece foarte mut. ἐκλευκαίνομαι = mă labesc foarte mult.

ἐκλήγω (ἐκ, λήγω) = încetez, contenes, precurmez, ἐκλήξω
χαρᾶς δακρυρρόων = voi înceta bucuria mea, cu vărsare de lacrimi. La
Sofocli.

ἐκληθάνω, ἐκλήθω vezi ἐκλανθάνω.

ἐκλήθην, din καλέω și din κλέω, κλείω.

ἐκλημματιζός –οῦ. ὁ λέκ, λῆμμα) vezi ἐκκρουσμός.

ἐκληπτωρ –ορος. ὁ vezi ἐκλαμβάνω.

ἐκληρέω –ῶ = grăiesc, urmez nebunește, flencănesc ca un nebun,
..ca un neorod, iau pe oarecine în bătaie de joc, și-l depărtez cu vorbe
proaste. La Polivie. (ἐκ, ληρεύω)

ἐκλησις –εως. ἡ vezi ἐκλανθάνω.

ἐκληψις –εως. ἡ vezi ἐκλαμβάνω.

ἐκλιθάζω (ἐκ, λίθος) = preface, schimb oarece în piatră, și scot la
pietre, lovesc cu pietre. La Teofrast. Din care ἐκλείθασμαι.

ἐκλίθην, ἐκλινθην, din κλίνω –ομαι.

ἐκλιθολογέω (ἐκ, λιθος, λ.εγω) = curăț de pietre, aleg, strâng la
pietre. La Teofrast.

ἐκλικμάω –ῶ (ἐκ, λικμάω) = vântur, curăț de gunoaie vânturând,
..ciuruind.

ἐκλιμία –ας. ἡ vezi ἔκλιμος.

ἐκλιμνάζω, ἐκλιμνόω (ἐκ, λίμνη) = fac oarece baltă, ..eleșteu. La
Biblie și Orian.

ἔκλιμος. ὁ.ἡ. μόν (ἐκ, λιμός) = flămând, cu mare foame, mort de
foame. La Teofrast. ἐκλιμία = foame mare, flămânzenie, nesaț. La
Biblie.

ἐκλινάω –ῶ –νέω –ῶ (ἐκ, λίνον) = scap din plasă, scap din vârsă,
..din coteț.

ἐκλίνθημες, în loc de ἐκλίνθημεν, după dialectul doric: din κλίνω.

ἐκλιπαίνω (ἐκ, λιπναίνω) = îngraș oarece, la Polidevc. Și ung,
..potrivesc, ..netezesc oarece, linișteț oarece, după asemănare: cum:
„τὸ πέλαγος ἐκλιπανεῖ = va liniști marea, va face-o potrivă fără valuri.
La Ateneu.

ἐκλιπαραίω (ἐκ, λιπαραίω) = rog cu fierbințeală, mă rog cu
stăruință, stăruiesc la o rugăciune. La Zosim.

ἐκλιπής –έος. ὁ.ἡ. πές (ἐκ, λίπω) ἐκλίπω vezi ἐκλείπω) τὸ ἐκλιπές
τοῦ ἡκλίου = întunecimea soarelui.

ἐκλογάς –δος. ἡ ἐκλογεῖον –ου. τό vezi ἐκλέγω.

ἐκλογέομαι –οὔμαι (ἐκ, λέγω, λόγος și ἐκλογίζομαι) = mă îndreptez, mă arăt, îmi spun dreptățile mele, mă dezvinovățesc
ἐκλογέομαι τὴν ἀνάγκην = pricinuiesc nevoia, arăt cu nevoie am urmat oarece. La Orian.

ἐκλογεὺς –εὼς. ὁ ἐκλογὴ –ῆς. ἡ) ἐκλογία –ας. ἡ ἐκλόγιον –ου. τό vezi ἐκλέγω.

ἐκλογίζομαι) ἐκλογισμὸς –οὔ. ὁ) ἐκλογιστῆς –στοῦ. ὁ ἐκλογιστία –ας. ἡ vezi ἔκλογος.

ἔκλογος. ὁ. Γον (ἐκ, λόγος) = cel afară din cuvânt. ..din cursul vorbei, o poveste afară din cursul vorbei. La Eshil și Esih: ἐκλογίζομαι = mă socotesc cu oarecine, fac o socoteală, îi iau seamă de ceva cheltuieli. La Erodian. Și măsocotesc, mă gândesc, mă chibzuiesc, la Enripid. Vezi și ἐκλογεῖομαι ἐκλογισμὸς = socotință, chibzuire, cuvinte de îndreptare, cuvinte de dezvinovățire. La Ot: ἐκλογιστῆς = socotitor, cel ce face socoteli, controlor. ἐκλογιστεία –στία = socoteală, desfacere

PAGINA 1672

de socoteală. La Tobie.

ἔκλουτρον –τρον. Τὸ vezi ἐκλούω.

ἐκλούω (ἐκ, λούω) = spăl, curăț de tot. ἐκλούομαι = mă spăl, mă curăț de tot) ἔκλουτρον = vas de spălat, albie, baie, lighean de spălat. La Polidevc.

ἐκλοφίζω (ἐκ, λόφος) ξελοφίζω = taiu vârful, crestez, retez, ciuntez, sap movilele, sap malurile. ἐκλοφίζομαι, ξελοφίζομαι = mă crestez, mă retez, mă contez, și se sapă, mi se strică movilele, mi se strică malurile. La Suida.

ἐκλοχεύω (ἐκ, λοχέω) = nasc, fac, mă uşurez, se zice pentru femei. La Orfeu.

ἐκλοχίζω (ἐκ, λόχος) = aleg, deosebesc pe oarecine dintr-o ceată. ἐκλελοχισμένος ἐπὸ μυριάδων = ales din mii și sute. La Antologhion. Și împart oarece la o ceată, ..la o companie de ostași.

ἐκλοχμόομαι –οὔμαι (ἐκ, λόχη) = mă fac, ajung ca un stuf, ..ca un câng, ..ca un tufiș, mă umplu de tufe, ..de stufuri, mă părăginesc. La Teofrast.

ἐκλυγύζω (ἐκ, λυγίζω) ξελυγίζω) = plec, povârnez, povârnesc la o parte, și îndoiesc, învârtesc, sucesec. Și dimpotrivă: desfășur, îndreptez încovăitura, îndreptez strâmbătura, dăzdeapăn, (a desface ce s-a depănat.

ἐκλυθεῖς, ἐκλυθὲν, din ἐκλύω.

ἐκλυμάδες –δων. Αἰ (ἐ, λῦμα, λύμη) = uscături, țândări, ogrăji, găteji de foc. La Polidevc.

ἔκλυπος. ὁ.ή. πον (ἐκ, λύπη) = foarte trist, foarte întristat.

ἔκλυρος. ὁ.ή. ρον (ἐκ, λύρα) = coardă jilavă, slabă, ..neatinsă, și de obște orice jilav, ud, umed, cu umezeală. La Ateneu, Plutarh și Esih:

ἔκλυσις –εως. ἡ vezi ἐκλύω.

ἐκλυσσάω –ττάω (ἐκ, λύσσα) = turbez eu, umblu ca un câine turbat după oarece, am mare poftă. Și după asemănare: foarte mult mă supăr, mă necăjesc, și turbez pe altul, foarte mult îl necăjesc. La Iosif și Suida.

ἐκλυτήρ -ἦρος. ὁ) ἐκλυτήριος. ὁ.ή. ον) ἔκλυτος. ὁ.ή. τον. Τως vezi ἐκλύω.

ἐκλυτρόω -ῶ (ἐκ, λυτρόω) = sloboz, slobozesc, scap pe oarecine dintr-un necaz, slobod un rob prin răscumpărare. Și după asemănare: izbăvesc, mântuiesc, spășesc. ἐκλυτρόομαι –οῦμαι = mă slobod, mă iert din robie prin răscumpărătoare, scap din necazuri, mă izbăvesc, mă mântuiesc, mă spășesc. ἐκλύτρωσις = slobozenie, iertare, scăpare, izbăvire, mântuire. La Biblie.

ἐκλύτρωσις –εως. ἡ vezi ἐκλυτρόω.

ἐκλύτως vezi ἐκλύω.

ἐκλύω (ἐκ, λύω) = topesc, moiu, molecesc, slăbesc oarece.dezleg, deznod, sloboz, iert, scap pe oarecine din oarece, desfac, desființez, izbăvesc oarece, depărtez, potolesc oarece. ἐκλύομαι = mă topesc, etc. ἐκλύειν τὸ στόμα = a începe a grăi, a se răsti asupra oarecărui. ἔκλυσις = topeală, molecieune, slăbire, dezlegare, slobozire, iertare, scăpare, desfacere, desființare, izbăvire, depărtare, potoleală. ἐκλυτήρ = topitor, slăbitor, dezlegător, slobozitor, iertător, izbăvitor, potolitor. ἐκλυτήριος = de iertare, de slobozenie, de dezlegare, de scăpare, de desfacere, de izbrănire, de potoleală, ce privește la iertare, etc. τὸ ἐκλυτήριον = jertfă spre iertare, mântuire, izbrănire, dezlegare, slobozenie. La Evripid. ἔκλυτος = moale, moleșit, slab, șubret, șubred, bolnăvicios, molatic, lămârțat, pipiriu, slobod, iertat, izbrănit, potolit, desfătat, dezfrânat)

PAGINA 1673 IOANIAΘ 716

ἐκλύτως = cu molecieune, cu slăbiciune, cu topeală, cu slobozire, cu iertare, cu scăpare, cu desfătare, cu izbrănire, cu potoleală, cu desfătări, cu dăzfrânări, în desfătări, în desfrânări, etc.

ἐκλωβάω (ἐκ, λωβάω) = foarte rău vatăm, ..supăr, ..ocărăsc, ..necinstesc, ..îmi bat joc. La Sofocli.

ἐκλωπίζω (ἐκ, λῶπις) = dezbrac, despoi, golesc. La Sofocli.

ἐκλωτίζω (ἐκ, λωτίζω) = taiu, adun, strâng flori, și smulg, deosebesc oarece. La Esih:

ἐκμαγεῖον –ου. τό) ἐκμαγεῖω –ῶ ἐκμαγειόω. ἔκμαγμα –τος. τό) ἐκμα΄ζω vezi ἐκμάσσω.

ἐκμαδαω –ῶ (ἐκ, μαδα΄ω) = smulg.

ἐκμαθητε΄ον vezi ἐκμάθω.

ἐκμάθω de timpri la ἐκμανθάνω) ἐκμαθητε΄ον = trebuie să învățăm.

ἐκμαίνω (ἐκ, μανία) = nebunesc pe oarecine, îl fac să nebunească, îl fac să se înnebunească după ce îi aprind pofta. Τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον = s-ăți aprind pofta. La Sofocli. Σὶ πῶν τὸ θήλυ σπέρμα ἐξέηνα δωμάτων = pe toate femeile le-am înverșunat, ..le-am aprins, le-m făcut ca niște nebune să iasă din casă. La Evripid. ἐκμαίνομαι = nebunesc, mă nebunesc, mor după oarece, îmi ies din minți, de mare poftă. La Anacreon. Μᾶ înverșunez după oarece, mă înverșunez de oarece. ἐκμανῆς = nebun, înverșunat, aprins de oare ce. (1)

ἐκμακαρίζω (ἐκ, μακαρίζω) = foarte mult fericesc pe oarecine, îl găsesc vrednic de fericire.

ἐκμακτὸς. ὁ.ή. κόν) ἔκμακτρον –ρου. Τὸ vezi ἐκμάσσω.

ἐκμάλαξις –εως. ἡ și ἐκμάλθαξις vezi ἐκμαλάσσω.

ἐκμαλάσσω –ττω și ἐκμαλθα΄σσω, ἐκμαλθακόω –ῶ = prăpădesc oarece muindu-l, ..topindul, ..sloboindu-lm ..moleșindu-l și dezmierdându-l. ἐκμάλαξις, ἐκμάλθαξις = muietură, moleșitură, topitură, slăbire, dezmierdare, desfătare, dezfrânare. Din ἐκ, μαλάσσω)

ἐκμάλθαξις, ἐκμαθα΄σσω, ἐκμαλθακόω vezi ἐκμαλάσσω.

ἐκμανῆς –έος. ὁ.ή. νές) ἐκμανῶς vezi ἐκμαίνω.

ἐκμανθάνω (ἐκ, μανθάνω) = ascult, învăț oarece bine pe de rost, ..de știu pe dinafară, și înțeleg, pricep, cunosc. La Erodian.

ἔκμαξις –εως. ἡ vezi ἐκμάσσω.

ἐκμαραίνω (ἐκ, μαραίνω) = usuc, zvânteț, veștejesc oare ce) ἐκμαραίνομαι = mă usuc, mă zvânteț, mă vestejesc.

ἐκμαργόω (ἐκ, μάργος) = nebunesc pe oarecine după oarece, îl învierșunez, îl aprind la oare ce, îl fac să-și iasă din minți, ..să se nebunească, să umble ca un nebun, îl fac ca un turbat după oare ce.)

ἐκμαργόομαι –οῦμαι = mă nebunesc după oare ce, umblu turbat, umblu înviersunat, ..nebun după oare ce. ἐξεμαργώθης = ți-ai ieșit din minți. La Evripid.

ἐκμαρτυρέω –ῶ (ἐκ, μαρτυρέω) = mărturisesc, încredințez, spun adevărul, dovedesc prin mărturii, și mărturisesc cele din auzire, și dovedesc prin mărturii lipsa mea, ..boala mea. La Dionisie Alicarnasefs, și Strabon) ἐκμαρτυρία, ἐκμαρτύριον = mărturie înscrisă a celui ce lipsește, ..ce nu e de față, ..ce este bolnav.

ἐκμαρτυρία –ας. ἦ) ἐκμαρτύριον –ου. τό vezi ἐκμαρτυρέω.

ἐκμα΄σσω, ἐκμαγέω, ἐκμάζω, ἐκμαγειώω, (ἐκ, μάσσω) = șterg, curăț, frec, iau, strâng udătura, ..umezeala, ..nădușeala cu oare ce, și store, scot zeama din oare ce, și apăs, tipăresc, întipăresc oarece în oare ce, scot un chip pe oare ce, cum pe

PAGINA 1674

ceară, etc. ἐκμάσσομαι = mă șterg, mă curăț, mă întipăresc pe oare ce, și scot chipul în oare ce, măînchipuiesc, ..mă asemăn cu oare ce. σπόγγους βρέχων καὶ ἐκμάτων = udând buretele și ștergând. La Hipocrat. Și ἐκμάπτουσι τοὺς ἐμπροσθίους πόδας εἰς τοὺς μέσους = strânge mierea ce a adunat cu picioarele cele dinnainte, la cele din mijloc. La Aristofan. Și ἐκμάξαι δακτύλιον = a închipui o pită. Și αὐτὸν ἐκμάπτειν = a-și scoate chipul să pe oare ce. La Platon. ἐγμαγεῖον , ἔκμαγμα, ἔκμακτρον = prosop, mahramă, peșchir, șervet. Și închipuire, chip, tipar ce rămâne în oare ce, cum: în ceară, în pământ, în pânză, etc. și însuși materia, ..migma în care se întipărește oare ce, în care rămâne chipul întipărit, și drojdiile, murdăria ce rămâne din oare-ce, ce se stoarce, ..ce se tescuieste, ..ce se fierbe. La Analoghiion, Aristofan, Evripid și Hipocrat. ἐκμακτὸς = tipărit, întipărit. La Teofrast. ἔκμαξις = ștergere, curățire, întipărire.

ἐκμαστέω (ἐκ, μαστέω) = cercetez, caut cu deamănuntul, caut cu scumpătate, cercetez urmele, cercetez luându-mă după urme.

ἐκμαστιχέω (ἐκ, μάστιξ) = bat cu biciul, căznesc, chinuiesc.

ἐκματαιόομαι –οῦμαι (ἐκ, μάταιος) = mă zădărnicesc, mă fac, ..ajung zadarnic, mă fac netrebnic, nu mai sunt bun de nici o treabă.

ἐκμάττω vezi ἐκμάσσω.

1) ἐκμαυλίζω, ξεμαυλίζω, (ἐκ, μαυλίζω) = înșel cu vorbe mincinoase, și mai ale pe femei, ca o pezevenghe, pezevenghesc.

2) ἐκμάω –ομαι de timpi la ἐμάσσω din care ἐκμάσσατο τέχνην = a închipuit, a izvodit un meșteșug. La Homer.

ἐκμεθύσκω, ἐκμεθύω (ἐκ, μέθυ) = îmbăt pe oare cine, umplu orez de apă, etc. La Analoghion.

ἐκμεθύω vezi ἐκμεθύσκω.

ἐκμειλίσσω –σομαι (ἐκ, μιλίσσω) = îndulcesc, împlânzesc, liniştesc, astîmpăr pe oarecine. La Apian.

ἐκμειόομαι –οὔμαι (ἐκ, μειόω) = mă micşorez, mă împruţinez.

ἐκμέλεια –ας. ἢ vezi ἐκμελής.

ἐκμελετάω –ῶ (ἐκ, μελετάω) = învăţ, dăprinz, deprind, dădau pe oarecine la oare ce, îl desăvârşesc pe el la învăţătură, ..la un meşteşug, şi mă învăţ, ..mă dăprinz la oare ce, mă dedau la oarece, şi mă îndeletnicesc la oare ce, şi mă socotesc, ..mă gândesc, ..mă chibzuiesc la oare ce, iau în băgare de seamă oare ce. La Platon.

ἐκμελής –έος. ὁ.ἢ. λές (din ἐκ, μέλι) = leneş, trândav, tembel, neîngrijitor, ce n-are nici o grijă de nimic. Iar din: μέλος = cântare, viers, glas. (înseamnă la Xenofon şi Sinesie) nepotrivit la glas, ..la viers, ..împotriva glasului, ..viersului, cu urât glas, cu urât viers. Şi necuviincios, cum: „ἐκμελές ἐστίμου τοῦνομα = nu mi se cuvine, nu mi se potriveşte acest nume.) şi din μέλος = mădular, înseamnă, slab, nepotincios, slujit, beteag, scrântit. La Esih: ἐκμελῶς = cu lene, cu lenevire, fără nici o grijă, cu nepotrivire, cu slăbiciune.) ἐκμέλεια

PAGINA 1675

lenevire, trândăvie, tembelâc, şi neîngrijire. La Zosim şi nepotrivire, greşală la glas, ..la viers, nepotrivire la un instrument de cântăce. La dion Casie. ἐκμελίζω = tai în bucăţi, fac oare ce bucăţi, taiu, despărţesc mădulările, dămădulez mădulările.

ἐκμελίζω vezi ἐκμελής.

ἐκμεμείλιγμαι, din ἐκμειλίσσομαι. ἐκμεμελέτηκα, din ἐκμελετάω.

ἐκμεσάζω (ἐκ, μεσάζω, μεσόω, μέσος) = înfrumuseţez, sunt pe la jumătatea lucruri, am ajuns în jumătate.

ἐκμελλευω (ἐκ, μεταλλον) = scot, dezgrop metalele din oare ce. ἐκμεταλλβόμαι = mă sec de metaluri, mi se scoate toate metalele.

ἐκμετρέω –ῶ –τρέομαι –οὔμαι) ἐκ, μέτρησις –εως. ἢ vezi ἔκμετρος.

ἔκμετρος. ὁ.ἢ. τρον (ἐκ, μέτρον) = peste măsură, foarte mare, nemăsurat, ce nu se poate măsura. La Maneton. ἐκμέτρως = fără măsură, nemăsurat, ce nu se poate măsura. ἐκμετρέω, τρέομαί, ξεμετρῶ = măsor de tot, iau măsura oarei ce. şi după asemănare:

petrec, alerg, înconjur, ..strâmbat ca și cu măsura. ἐκμέτρης = măsurătoare.

ἐκμηκύνω (ἐκ, μῆκος) = lungesc, prelungesc, îndelungesc, întind oare ce, fac mai lung.

ἐκμηνίω (ἐκ, μῆνις) = foarte greu mă mâinii, mă necăjesc, mă înviersunez. La Esih:

ἐκμηνο. ὁ.ῆ. νον (ἕξ, μῆν) = de șase luni, un semestru, înțelegându-se pe dinafară ἀρχή = stăpânire, dregătorie, slujbă de șase luni, ..de un semestru, pe vreme de șase luni. La Polivie.

ἐκμηνύω (ἐκ, μηνύω) = arăt, înștiințez, vestesc, dau de știre, descopăr, fac cunoscut oare ce la toți. Și după asemănare: pârăsc. La Plutarh.

ἐκμηρύω –ομαι (ἐκ, μηρύω) = dăzfaș, dăzdeapăn, descurc, și întind oștirile, le pun la rând, mă pun la rând, mă dăzfaș, mă desfășur, mă dăzdeapăn, mă descurc. ἐκμηρύων διὰ στενῆς θυρίδος = strecurându-se, furișându-se prin crăpături, ..prin găuri. La Xenofon, Polivie și Platon.

ἐκμιαίνω (ἐκ, μιαίω) = spurc, pângăresc, molecesc pe oarecine. ἐκμιαίνομαι = scot sămânța din mine cu sila, fac malahie. La Aristofan.

ἐκμιμέομαι –οῦμαι (ἐκ, μιμέομαι) = zugrăvesc, închipuiesc oare ce după alt model după alt chip, ..icoană, ..cadră, fac întocmai ca aceea, și urmez, ..mă iau după altul, ..după pilda altuia, imit pe altul, ..și copiez după oare ce, La Evripid și Xenofon. ἐκμίμησις = închipuire după alt chip, urmare după urma altuia, imitație. ἐκμιμητής = cel ce închipuiește, cel ce zugrăvește oare ce după alt chip, cel ce urmează după pilda altuia, cel ce imită pe altul, cel ce copiează oare ce.

ἐκμίμησις –εως. ῆ.) ἐκμιμητής –τοῦ. ὁ vezi ἐκμιμεόμαι.

ἐκμιξία –ας. ῆ (ἐκ, μίξις) = amestecare, împresurre.

ἐκμιζέω –ῶ (ἐκ, μῖσος) = urăsc de tot pe oare cine cât se poate. La Plutarh.

ἐκμισθος. ὁ.ῆ. σθον-σθως) = fără plată, fără simbrie, fără leafă. ἐκμισθόω = tocmesc oare ce, închiriez, dau cu chirie, arânduiesc, arendez, dau cu arendă. ἐκμισθόομαι –οῦμαι = mă tocmesc, iau cu chirie, iau în arendă. ἐκμισθωσις = tocmeală, închipuire, arenduire, dare, luare în arendă.

ἐκμισθόω -ῶ -όομαι -οῦμαι) ἐκμίσθωσις -εως. ἢ vezi ἔκμισθος.
ἐκκμολέω -ῶ (ἐκ, μολέω) și ἐκμόλω = ies afară, mă duc, mă
depărtez, plec.

ἐκμολε vezi ἐκμολέω.

ἐκμόργνυμι -μαι și ἐξομόργνυμι, (ἐκ, μοργνυμι) = storc apăsând,
..tescuind, ...sctrivind, ..strângând, tipăresc, ..întipăresc, ..lucrez oare
ce după alt chip, ..după alt model, ..icoană, ..cadră, și spăl, sterg, spăl,
curăț oare ce frecând, și scot chipul unei peceti pe ceară, etc. La
Platon, Aristofan, și Evripid. ἐξόμορξις = stoarcere, tescuire, strivire,
întipărire, ștergere.

ἐκμορφόω -ῶ (ἐκ, μορφή) = închipuiesc, zugrăvesc, arăt, înfățișez
icoana oarecărui. La Plutarh.

ἐκμουσόω -ῶ (ἐκ, μοῦσα) = cresc, învăț pe un copil, de mic copil,
învăț, ..ponățuiesc pe oarecine precum se cade. La Evripid.

ἐκμοχθέω -ῶ (ἐκ, μόχθος) = săvârșesc, dobândesc oare ce cu mare
muncă, ..strudă, ..necaz, sufăr mari necazuri până a săvârși, ..până a
dobândi oare ce, sufăr chinuri, ..necazuri. La Plutarh și Evripid.

ἐκμοχλεύω (ἐκ, μοχλός) = scot, ridic, stric oare ce cu pârghia, ..cu
mare zor, cum: o ușă din locul ei, ..din țâțâni, etc. și după asemănare:
scutur, zgudui cu mare zor.

ἐκμυελίζω (ἐκ, μυελός) și ξεμυελίζω = scot, sug măduva, ..miezul,
..creerii. La Biblie.

ἐκμυζάω -ζέω -ῶ (ἐκ, μυζάω) = sug, trag sugând, sorb. ἐκμίζησις
= sugere, sorbire. ἐκμυζηθμός = ugătură, sorbitură. La Alex: Tral.

ἐκμυζηθμός -οῦ. ὁ) ἐκμύζησις -εως. ἢ vezi ἐκμυζάω.

ἐκμυθόω -ῶ (ἐκ, μῦθος = fac, închipuiesc o poveste,..un basm, un
basnu, arăt oare ce ca o poveste, povestec oare ce ca un basm. La
Filostrat.

ἐκμυκάομαι (ἐκ, μυκάομαι) = zbier ca un bou. La Falaris.

ἐκμυκτηρίζω (ἐκ, μυκτήρ) = îmi bat joc de oare cine, batjocoresc,
clevetesc pe oarecine, mi-e urât oare cine. La Suida. ἐκμυκτηρισμός =
bătaie de joc, clevetire. La Esih:

ἐκμυκτηρισμός -σμοῦ. ὁ vezi ἐκμυκτηρίζω.

ἐκμύσσω (ἐκ, μύσσω) = suflu mucii, îmi scot mucii din nas. La
Galino.

ἐκμυστίζω (ἐκ, μύω, și ἐξαμυστίζω) = beau, înghitpe nerăsuflate.
La Platon.

ἐκμωραίνω, ξεμωραίνω, (ἐκ, μωρός) = scot din minți pe oare cine, îl înebbunesc. ἐκμωραίνομαι = nebbunesc, îmi ies din minți. ξεμωραμένος = ieșit din minți, fără minte.

ἐκναρκάω -ῶ, ξεναρκάω (ἐκ, ναρκάω) = amorțesc, nu mai simt.

ἐκναυλόω -ῶ și ἐκναυσθλόω (ἐκ, ναύλος) = trec oare ce de cinea cu plată de caic, cu nablă, adică cu caicul. La Licofron.

ἐκναυσθλόω -ῶ vezi ἐκναυλόω.

ἐκνεάζω (ἐκ, νέος) = cresc ca un tânăr, mă întinesc, mă înebbunesc, de iznoavă mă fac tânăr, ..nou. și după asemănare: odrăslesc nouă odrasle, ..vlăstări. La Lucian. ἐκνεασμός = întinereală, înebbunesc. La Simpl:

ἐκνεασμός -οῦ vezi ἐκνεάζω.

ἐκνεύω -μομαι (ἐκ, νέμω) = pasc. Pășunez, mă pasc, mă pășunez, ies, scot la pășune. La Lucian, Nic: ἐκνέμοναι πόδα = mișc piciorul. La Sofocli. ἐκνέμων σέβας =

PAGINA 1677

= dând cinste, cinstind. La Eshil. Și ies, scot afară. Și după asemănare: prăpădesc. Cum: „λύπης τὴν διάνοιαν ἐκνεμομένης = întristarea i-a prăpădit socotința, ..gândul. La Lucian. ἐκνομή = pășune, paștere. La D: Alicarnasefs.

ἐκνένηφα din ἐκνηφο.

ἐκνεοττεύω (ἐκ, νεοττός) = clocesc, scot pui. La Arist:

ἐκνευρίζω, ἐκνευρόω (ἐκ, νεῦρον și ξενευρίζω) = îi taiu, îi scot nevrele, îi scot vinele, ..ficații. Și după asemănare: slăbesc, molecesc, topesc pe oare cine, îi taiu puterea, ..ajutorul, îi taiu mijloacele cu care se slujea. La SF: Hrisostom, (Sfântul Ioan Gură de Aur) ἐκνευρίζομαι = mi se taie inima, ficații, .vinele, ..nervele, ..puterea, mă topesc, slăbesc.

ἐκνευρόω -ῶ vezi ἐκνευρίζω.

ἐκνευρόκαυλος. ὁ.ή. λον (ἐκ, νεῦρον) = cu mădularul ca un nevru, cu mădularul ca o vână, adică sculat. La Teofrast.

ἐκνευσαῖντι din ἐκνεύω, ἐκνεύσω.

ἐκνευσίς -εως. ἡ vezi ἐκνεύω.

ἐκνεύω (ἐκ, νέω ἐξενεύω) = plec capul ca să nu mă lovească, ..ca să scap deoarece ce, mă feresc, ..mă apr de oare ce, ..spre sfârșitul vieții, și arvună, trânteste calul pe călăreț plecându-se cu capul în jos și fc semnul cu capul de primesc sau nu oare ce. La Xenofon și polidevc și Evripid. Vezi și ἐκνεύω) ἐκνευσίς = plecarea capului spre a se feri, ..a

se apăra de vre-o lovitură, și spre a face semn de primire și de neprimire, și după asemănare: șicotul mâinii, colțul zidului, cotitură de uliță, ..de drum.

ἐκνεφέλος. ὁ.ή. λον și ἐκνεφίας (ἐκ, νέφος νεφέλη) = din nori, ce iese din nori. La Teofrast. ἐκνεφίας se înțelege pe dinafară, ἄνεμος, adică ἐκνεφίας ἄνεμος = vifor, furtună, vijelie. ἐκνεφίας ὄμβρος = ploaie cu soare. ἐκνεφίας πυρετός = friguri calde, ..fierbinte și umede, ..reci. La Arist: Galino. ἐκνεφίας πυρετός = friguri calde, mă schimb în nori, fac, ..aduc nori. ἔνεμος ἐκνεφοῦται = vântul se preface, vântul se schimbă în nori, vântul aduce nori. La Teofrast.

ἐκνεφίας. ὁ ἐκνεφώ -ῶ -φόομαι –φοῦμαι vezi ἐκνέφελος.

ἐκνέω (ἐκ, νεύω) și ἐκνεύω, ἐκνήχομαι = ies, scap înnotând, și scap de o belea, scap de un necaz.

ἐκνησιόω -ῶ (ἐκ, νήπιον) = scot pe oare cine din copilărie, îl înțeleptesc, îl fac înțelept, ..să priceapă. La Filostrat.

ἐκνηστεύω (ἐκ, νηστεύω) = poostesc, mă depărtez de ale mâncării, fac mare dietă. La Hipocrat și Plutarh.

ἐκνήφω (ἐκ, νήφω) din care ἐκνένηφα, ἐξένηψα) = mă trezesc, mă dezbăt cu somnul din băutură, mă deștept dinsomnul beției. ἐξένηψεν ἀπὸ τοῦ οἴνου = s-a dezbătat, s-a trezit cu somnul dinbeție, s-a dezmeticit. Și după asemănare: ἐξένηψε τὴν αἰσθησὴν = și-a deșteptat simțirile prin trezie, și-a venit în simțiri. Și ἐξένηψε τῆς δυσθημίας = a scăpat de necazuri, a scăpat de supărări, a scăpat de mâhniri. La Areteu. Și mă căznesc, după asemănare: ἔκνηψις = deșteptare din somnul beției, trezie.

ἐκνήχομαι (ἐκ, νήχομαι) vezi ἐκνέω.

ἔκνηψις-εως. ἡ vezi ἐκνήφω.

ἐκνικάω -ῶ (ἐκ, νικάω) = biruiesc, izbândesc la război, dobândesc, stăpânesc prin biruință, ..prin izbândă și se obișnuiește, se trece mai mult, se face obicei, ..caid. La Tucidid, Evripid, și Dionisie Alicarnasefs. ὀνμασθῆναι καὶ τούτους ἐξενίκησεν

PAGINA 1678 IOANIDU pagina 719.

εἴλωτας = s-a obișnuit a se numi iloți, ..robi. La Pavsania. Și biruiesc la judecată. ἐκνίκημα = dobândit prin biruință. ἐκνίκησις = biruință, izbândă, și depărtare de stăpânirea unui acaret prin judecată, izbândă de avocat.

ἐκνίκημα –τος. τὸ ἐκνίκησις –εως. ἡ vezi ἐκνικέω.

ἔκνι?ξα, în loc de ἔκνισα din κνίζω.

ἐκνίπτω (ἐκ, νίπτω) = spăl, lau, limpezesc, curăț. Și după asemănare: dezvinovățesc pe oarecine. La Dem: ἐκνίπομαι = mă spăl, mă limpezesc, mă curăț. ἔκνιψις = spălătură, lăutură, limpezeală.

ἐκνίσθην din κνίζω.

ἐκνιτρόω -ῶ (ἐκ, νίτρον) = spăl, curăț oare ce fecând cu săpun, ..cu nitru, ..cu silistră, spumez oare ce. La Ateneu.

ἔκνιψις -εως. ἡ = ἐκνίπτω.

ἔκνοια -ας. ἡ vezi ἔκνοος.

ἐκνομή -ῆς. ἡ vezi ἔκνοος.

ἐκνομή -ῆς. ἡ vezi ἐκνέμω.

ἐκνόμιος. ὁ.ἡ. ον. ως vezi ἔκνομος.

ἔκνομος. ὁ.ἡ. μον și ἐκνόμιος (ἐκ, νόμος) = nelegiuit, de criminal, făr' de lege, și neobișnuit, extraordinar, ciudat. La Pindar și Aristofan. ἐκνομίως = cu nelegiuire, fără lege, criminalicește, fără nici un obicei. ἐκνομιώτατα = mai presus de orice lege, mai presus de orice orânduială, ..obicei.

ἔκνοος -ους. ὁ.ἡ (ἐκ, νοῦς) = nebun, fără de minte, smintit la minte, fără simțiri, nesimțitor. ἔκνοια = nebunie, lipsă de minte, sminteală, uimirea, aiurirea, nesimțitor. ἔκνοια = nebunie, lipsă de minte, sminteala, uimirea, aiurirea, nesimțirea minții.

ἐκνοσηλεύω (ἐκ, νοσηλεύω) = tămăduiesc, ..vindec, ..însănătoșez, ..lecuiesc pe oarecine, căutându-l cu mare grijă.

ἐκνοστεύω -στέω (ἐκ, νοστέω) = mă întorc înapoi. La Homer.

ἐκνοσφίζω (ἐκ, νοσφίζω) = scot afară, lepăd, depărtez, despart, deosebesc. La Esih:

ἐκνωτίζω (ἐκ, νοτίζω) = îmi arăt spatele la oarecine, adică fug, mă depărtez dinaintea lui. La Esih:

ἐκνοάθη ἐκοάμεν, ἔκομεν vezi κοάω.

ἐκξύλω -ῶ (ἐκ, ξύλον) = prefac, schimb oarece în lemn, înlemnesc. ἐκξύλοομαι οὔμαι = mă schimb, mă prefac în lemn, mă înlemnez ca trestia, ..ca papura, ..ca rogozul, cum focul când se prea coace, ..se înlemnește.

1) ἐκολοία din κολοιαώ.

2) ἐκολῶα din κολοιαῶ în loc de ἐκολοία.

3) ἐκομίξα, în loc de ἐκόμισα, din κομίζω, după dialectul doric.

ἐκόνισσα din κονίζω.

ἐκοντηδὸν. ἐκοντῆς -τῆν vezi ἐκοντί.

ἐκοντί (ἐκὼν) ἐκοντηδὸν, ἐκοντῆς -τῆν = de bună voia sa.

ἔκοπον din κόπτω.

ἐκόσμηθεν, în loc de ἐκοσμήθησαν, din κοσμέω.

ἐκουσιάζομαι, ἐκουσιασμός – οὔ. ὁ vezi ἐκούσιος.

ἐκούσιος. ὁ.ή. ον ἢ ἐκούσιος –σία –σιον (ἐκὼν) = de bună voie sa. ἐκουσίως = cu bună voie, de bună voie, fără nici o silă. ἐκουσιάζομαι = fac, urmez oarece de bună voia mea, nesilit de nimeni, mă îmbiez, mă silesc la oare ce de bună voia mea. ἐκουσιασμός = îmbiere, urmare, silință de bună voie. ἐκουσιότης = bună voință. ἐκουσιότητι = cu bună voință. ἐκουσίαα γνώμη, ἐξ, ἐκουσίας =

PAGINA 1679. PAGINA 720

= cu bună voie. Παρὰ τὸ ἐκουσιον = fără de voie, cu sila.

ἐκουσιότης –τος. ή.) vezi ἐκούσιος.

ἐκουγες, ὁ. Τοῦ ἐκπαγε΄. = ecraia.

ἔκπαγλα) ἐκ παγλέομαι) ἔκπαγλον) ἔκπαγλος –γλως vezi ἐκπαλήσσω. La Erodiar, Eshil ἢ Evripid.

ἐκπάγω, în loc de ἐκπήγω –γνυμι, după dialectul doric. Din care: ἐξεπάγην, ἐκπαγεῖς.

ἐκπαθαίνομαι) ἐκπάθεια –ας. ή vezi ἐκπαθής.

ἐκπαθής –εός. ὁ.ή. θές θῶς (ἐκ, πάθος, πάσχω) = fără nici o patimă, fără nici o vătămare, fără nici o supărare, fără nici o primejdie, ce n-a rățit nimic, nevătămat, întreg, zdravăn. ἢ foarte mult pornit, ..dat la oare ce patimă, pătruns de oare ce patimă, cu mare poftă către oare ce) ἐκπάθεια = patimă. La Longhin. ἢ poftă, ..pornire mare către oare ce, pătrundere de oarece patimă. La Stoveu. ἐκπαθαίνομαι = cad la patimi, mă cuprind,.. mă pătrund patimile, ..poftele. La Climent.

ἐκπαίδευμα –τος. τό vezi ἐκπαιδεύω.

ἐκπαιδεύω (ἐκ, παιδεύω.) = cresc, învăț pe copil de mic copil. La evripid. ἐκπαίδευμα = ucenic, monolar, ἐκπαίδευμα νυκτὸς = copil. La Evripid.

ἐκπαίζω (ἐκ, παίζω) = înșel pe oare cine, îmi bat joc de oarecine.

ἐκπαιφάσσω (ἐκ, παιφάσσω) = năvălesc, năpădesc cu mare iuțeaală asupra cuiva, cad, m'arunc cu totul asupra cuiva, ἢ dau cu totul la oare ce, mă las în cea mai mare furie.

ἐκπαίω (ἐκ, παίω) = cad, ies, scot afară cu mare repezeciune, ..furie, ..iuțeaală. La Evripid. Iar din ἐκπαίζω după cum unii vor, înseamnă: înțel, îmi bat joc.

ἔκπαλαι (ἐκ, πάλαι) = din vechime, de demult.

ἐκπαλαίω (ἐκ, πάλη) = ies afară din orânduiala luptelor, ..nu păzesc, ..nu urmez după canoanele luptelor, urmez împotriva lor. La Filostrat. ἐκπαλαίω = ies din încheietură afară, scot din încheietură, scrândesc, scrântesc, scot din locul lui vre-un mădular, ..vre-un os. La Hipocrat. ἐκπαλῆς = sos ieșit din locul său, ieșit din încheietură, scrântit. ἐκπαλῆς ἄρθρον = încheietură ieșită din locul ei, mădular ieșit, ..scos din încheietură sa, ..scrântit. La Hipocrat. ἐκπάλησις = scrântitură, ieșirea mădularilor din locul lor, ..din încheieturi. ἐκπάλλω = scot oare ce din locuul său, ..sau mișcându-l, și sar afară din locul meu. La Homer.

ἐκπαλέω -ῶ ἐκπαλῆς -έος. ὁ.ή. λές) ἐκπάλησις -εως. ή) ἐκπάλλω vezi ἐκπαλαίω.

ἐκπαλιν (ἐκ, πάλιν) = dimpotrivă.

ἐκπανουργέω -ῶ (ἐκ, πανούργος) = mă port cu viclenii, mă port cu marghiolii, sunt viclean, fac viclenii, însă cu îndoială.

ἐκπαντός (ἐκ, παντός) se înțelege pe dinafară τρόπου, adică ἐκπαντός τρόπου = în tot chipul, în orice chip, or'cum.

ἐκπαπύω -ῶ (ἐκ, πάππος) = schimb, prefac oarece în flori, prefac oarece în puf. ἐκπαπόομαι -οῦμαι = scot puf, ..floci, ..perișori. ἐκπαπποῦται τὸ φυτὸν = buruienile au scos puf în vârf ca bumbacul, ...ca anghinarea, ..ca scaietele, etc. La Teofrast.

ἐκπαραβόλως (ἐκ, παραβολή) = în loc de ἐκ, παραβόλου, ἐκ, παραβολῆς = cu mare îndrăzneală, cu dârzenie, cu dârzie, cu primejdie. La Iosif.

ἐκπαρθενεύω (ἐκ, παρθένος) = stric fecioria unei fete.

PAGINA 1680 IOANIDU 721

ἐκπαριστάω, ἐκπαρίστημι (ἐκ, παρὰ, ἴστημι) = stu, șed aproape de oare ce, mă țin de oare ce, și pun, așez lângă oare ce.

ἐκπαταγέω -ῶ (ἐκ, πάταγος și ξεπαταγέω, ξεπαταγόνω) = speriu, spăimântează, înfricoșez, îngrozesc cu strigări, ..cu răcnete, ..cu sunete, ..cu zgomote, strig tare, rănesc, ..zbier, fac mare zgomot, ..gălăgie. La Temistocli și Esih:

ἐκπατάσσω (ἐκ, πατάσσω) = speriu, spăimântează, îngrozesc, înfricoșez. La Evripid. Și după asemănare: scot afară, trântesc, dezrădăcinez. La Vion. ἐκπατάσσομαι = mă speriu, mă spăim, etc. La Homer.

ἐκπατέω -ῶ (ἐκ, πατέω) = ies din drum afară, ies afară dintr-o adunare, umblu âncoace și încolo, mă rătăcesc umblând.

ἐκπάτιος –τία –τιον (ἐκ, πάτος) = din fund, și după asemănare: peste măsură, foarte mare, înfricoșat, dăspăimântat. La Eshil și Hipocrat.

ἐκπάτριος -ὀ.ἡ -ριον (ἐκ, πατήρ) = străin de altă țară, și neasemănat, nepotrivit, și bastard. La Esih:

ἔκπαγμα –τος. τό vezi ἐκπάυω.

ἐκπαύω (ἐκ, παύω) = las să se odihnească. ἐκπαύομαι = contenesc, ..încetez din lucru, încetez din muncă, mă odihnesc. ἔκπαυμα = încetare, ..conținere din lucru, ..din muncă, odihnă. La Esih:

ἐκπαφλάζω (ἐκ, παφλάζω) = colcăiesc, holcăiesc, fierb în clocote, scot bășici, scot spumă când fierb. La Arist: ἐκπαφλασμὸς = colcote, unda apei când fierbe. La Arist:

ἐκπαφλασμὸς –οῦ. ὁ vezi ἐκπαφλάζω.

ἐκπαχύνω (ἐκ, παχύνω) = îngraș, îngroșesc, fac mai gras, fac mai gros, și îndes, învârtoșez, fac mai des, fac mai vârtos. La Teofrast. ἐκπαχὺς = gras, gros, vârtos, îndesat.

ἐκπαχὺς –έος. ὁ.ἡ vezi ἐκπαχύνω.

ἐκπαείθω (ἐκ, πείθω) = înduplec pe oare cine. La Plutarh.

ἐκπειράζω, ἐκπειράω –ομαι (ἐκ, πείρα) = cerc, încerc, cercetez. La Aristofan și Platon.

ἐκπειράω –ομαι –ρῶμαι vezi ἐκπειράζω.

ἐκπεκτέω (ἐκ, πεκτέω) = piartăn, dărăcesc, scot, zmulg, smulg perii. La Esih:

ἐκπελάζω (ἐκ, πελάζω) = mă apropii, mă arăt. La Secstos Empedocli.

ἐκπελεθρίζω vezi ἐκπλεθρίζω.

ἐκπελεκάω -ῶ și ἐκπελεκίζω (ἐκ, πέλεκυς) = taiu cu toporul, tai cu securea, taiu cu barda, arunc jos, dobor un copaciu tăindu-lcu toporul, taiu cu securea, cioplesc.

ἐκπελεκίζω vezi ἀκπελεκάω.

ἐκπελέω -ῶ, ἐκπέλω (ἐκ, πέλω) = sunt în ființă, sunt de față. ἐκπέλει = se poate, poate fi, se poate întâmpla. La Sofocli.

ἐκπέμπω (ἐκ, πέμπω) = trimiț, scos afară, gonesc, slobod, las să se ducă. ἐκπέμπομαι = mă duc, chem pe oare cine, trimit să cheme pe oarecine. La Sofocli. ἔκπεμψις = scoate afară, zgornire, slobozire, trimitere, deputație, chemare.

ἔκπεμψις –εως. ἡ vezi ἐκπέμπω.

ἐκπεπαίνω (ἐκ, πεπαίνω) = se coc poamele, se coc bucatele de tot, se moaie, se molecesc, fac oarece poame, fac oarece bucate să se coacă. La Teofrast.

ἐκπεπαταγμένος din ἐκπατασσω.

ἐκπεπονημένος, din ἐκπονέω.

ἐκπεπότασαι, în loc de ἀπεπότησαι, din ἀκποτάομαι, după dialectul doric.

PAGINA 1681. IOANIDU 721

ἐκπεπαμένος –ως din ἐκπετάννυμι, = întins, deschis.

ἐκπέπτομαι din ἐκπετάννυμι.

ἐκπέπτω (ἐκ, π'πτω) = fac să se coacă poamele, ..bucatele, se coc poamele, se coc bucatele. Și după asemănare: fierb, topesc oare ce, mistuiesc. La Areteu.

ἐκπεραίνω (ἐκ, πέρας) = săvârșesc, isprăvesc oare ce, ajung la căpătâi, ajung până la sfârșit. ἐκπεραίνω = se săvârșește, se iesprăvește.

ἐκπέραμα-τος. τὸ vezi ἐκπεράω.

ἐκπεράω –ῶ, πέρα) = trec dincolo, ..de cindea, trec, ies prin oarece, ies din oare ce. La Evripid. ἐκπέραμα = trecere dintr-un loc într-altul, dintr-o casă într-alta. La Eshil.

ἐκπερδικέω –ῶ și ἐκπερδικίζω (ἐκ, πέρδιξ) și διεκπερδικίζω = săr, sar, fug, scap ca potârnichea, scap cu înșelăciuni din vre-o primejdie. La Aristofan.

ἐκπερδικίζω vezi ἐκπερδικέω.

ἐκπέρθω (ἐκ, πέρθω și ἐκπορθέω) = dau jaf, dau iama, fac pleașca, dărâm, surp, pustiesc, prăpădesc de tot. Din care ἐκπέρσω, ἐκπαρθῶ, ἐκπέπορθα, ἐξέπαρθον.

ἐκπεριάγω (ἐκ, περιάγω) = scot afară oare ce și-l învârtesc prin'prejur. ..îl gonesc prin'prejur.

ἐκπερίεμι (ἐκ, περι, εἶμι) și ἐκπερέχομαι, ἐκπερινοστέω = mă întorc, mă învârtesc prin'prejurul oare-i ce, ocolesc oare ce, dau ocoluri prin'prejur. Din care: ἐκπεριῆθον.

ἐκπεριέρχομαι (ἐκ, περίχομαι) vezi ἐκπερίεμι.

ἐκπερῖξις = întoarcere, învârtituri prin'prejur, ocoluri. La Sinesie.

ἐκπερῖξις –εως. ἢ vezi ἐκπερῖκνέομαι.

ἐκπεριλάβω, și ἐκπεριλήβω, după dialectul ionic. Și ἐκπεριλαμβοόνω (ἐκ, περι, λαμβάνω) din care, ἐκπεριλήψω,

ἐκπεριείληφα = aruc, îmbrățișez, înconjur, împrejurez, împrejmuiesc, ocolesc din toate părțile, îngrădesc oare cepe seama mea.

ἐκπεριλαμβάνω, ἐκπεριλήβω, vezi ἐκπεριλάβω.

ἐκπερινοστέω -ῶ (ἐκ, περι, νόστος) vezi ἐκπερίειμι. La Sinesie.

ἐκπεριοδέω (ἐκ, περι, ὁδός) = umblu prin împrejur, dau ochiuri, mă întorc, mă învârtesc împrejur. La Plutarh, și Secstos Empedolci.

ἐκπερπλέω -πλέω -πλώω (ἐκ, περι, πλέω) = înconjur oare ce cu corăbiile, umblu cu corăbiile prinprejur, corăbiiez, umblu pe mare cu corabia, într-o parte, și într'alta.

ἐκπεριπορεύομαι (ἐκ, περι, πορεύομαι) = umblu, mă plimb afară prin'prejur, sau umblu printr'o parte și într-alta. Dau ochiuri de plimbare, fac voiajuri, voiașez.

ἐκπεριπασμός -οῦ. ὁ (ἐκ, περι) = tragere, mutare dintr'un loc într'altul, cu înșelăciuni, și mai ales la oștiri, când înșală pe vrăjmaș, și'l trage dintr-un loc într'altul prin înșelăciuni. La Polivie.

ἐκπεριτρέχω (ἐκ, περι,τρέχω) = alerg dintr'un loc prin'prejur, alerg încoace și încolo, ocolesc prin'prejur.

ἐκπερονάω -ῶ (ἐκ, περόνη) = scot cu sulița, scot cu sulița oare ce. ἐκπερονάω τοῦς ὀφθαλμοῦς = îi scot ochii cu sulița. La Nici:

PAGINA 1682

ἐκπέρσαι, din ἐκπέρθω.

ἔκπεσε, în loc de ἐξέπεσε din ἐκπίπτω.

ἐκπέσσω -ττω (ἐκ, πέσσω -ττω) = fierb, coc, topesc, mistuiesc, se coc roamele, se coc bucatele, fac să se coacă roamele, fac să se coacă roamele la vremea lor.

ἐκπέσω -τω, de timpri la ἐκπίπτω.

ἐκπετάζω vezi ἐκπετάννυμι.

ἐκπέταλος. ὁ.ή. λον (ἐκ, πέλταλον) = foarte lat, mare, întins, deschis.

ἐκπέταμαι, ἐκπετάομαι, ἐκπέτομαι, ἐκποταμαι,, ἐκποτέομαι, ἐκπωτάομαι (ἐκ, πεταομαι) = zbor dintr-un loc, ies, fug zburând. La Analoghion, Teocrit și Evripid. ἐκπετήσιμος = bun de zburat, ce poate zbura.

ἐκπετάννυμι -νύω, ἐκπετάω, ἐκπετάζω, ἐκπέπτομαι (ἐκ, πετάω, πετάννυμι) = întinz, deschid. ἐκπετάσας πᾶσι τοῖς ἀρμένοις = întinzând, deschizând toate pânzele corăbiei. La Polivie. ἐκπέτασις = întindere, deschidere.

ἐκπέτασις -εως. ή vezi ἐκπετάννυμι.

ἐκπετάω –ομαι vezi ἐκπέταμαι.

ἐκπέτ ομαι vezi ἐκπέταμαι.

ἐκπετήσιμος. ὁ.ή. μον vezi ἐκπέταμαι.

ἐκπεύθομαι detimpri la ἐκπυθάνομαι.

ἐκπεφευγοίην, ἴν loc de ἐκπεφεύγοιμι dîn ἐκφέυγω.

ἐκπέφρασται dîn ἐκφράζω.

ἐκπέφυα dîn ἐκφύω.

ἐκπηφγάζει (ἐκ, πηγῆ) = izvorăște, țâșnește apa din pământ.

ἐκπήγασις = izvorâre, țâșneală.

ἐκπήγασις –εως. ἡ vezi ἐκπηγάζει.

ἐκπήγνυμι –γνύω –πήγω (ἐκ, πήγνυμι –γνύω) = îngheț, încheg,

învârtoșez, ies dîn oare ce prin frig, ..prin prejur. La Teofrast.

ἐκπήγνυμαι = deger, îngheț, mă încheg, mă usuc de frig, mă usuc de

frig, mă usuc de ger, mă usuc de brumă. La Plutarh. ἔκπηξις =

închegare, învârtoșală, uscare prin frig, uscare prin ger. ἐκπηκτικὸς =

de înghețat, de închegat, de învârtoșat, de îndesat, ce privește la

înghețare, ..la închegare, ..la învârtoșare, ..la îndesală, bun, dibaciu,

destoinic a îngheța, dibaci de a ânchega, ..de a învârtoșa, ..de a îndesa,

..închegător, înghețător, învârtoșător, îndesător.

ἐκπηδάω –ῶ, ξεπηδάω –ῶ (ἐκ, πηδάω) = sar afară dîn oare ce, mă

azvârl, ..mă arunc afară, scap sărînd dîn oare ce. ἐκπήδημα, ξεπηδημα,

= săritură, scăpare prin sărituri. ἐκπήδησις, ξεπήδησις = sărire, scăpare

prin sărituri.

ἐκπήδημα –τος. τὸ) ἐκπήδησις –εως. ἡ vezi ἐκπηδάω.

ἐκπητικὸς –κῆ –κὸν vezi ἐκπήγνυμι.

ἐκπηλῶω –ῶ, πηλὸς) = schimb, prefac oare ce în tină, ..în noroi,

prefac oare ce în humă, ..în clisă. ἐκπηλόομαιοῦμαι = mă schimb, mă

prefac în tină, mă prefac în noroi, ..în humă, ..în cliță. ἐκπηλοῦται ὁ

σῖτος = se strică grâul de umezeală. La Teofrast. Unde unii vor să se

cetească ἐκπνίγεται, și alții ἐκπίνυται ἴν loc de ἐκπηλοῦται ....

ἐκπηνίζω (ἐκ, πηνίον) = despart în fire, despart fire trăgând afară,

trag fire, trag borangicul, răsfir. ἐκπηνίζομαι = mă despart în fire, mă

răsfir. Și după asemănare: ἐκπηνεῖται ταῦτα = acestea se vor tâlcui, se

vor vâdi ca firele când se trag dîn oare ce. La Aristofan.

PAGINA 1683

ἔκπηξις –εως. ἡ vezi ἐκπήγνυμι.

ἐκπηρώω –ῶ (ἐκ, πηρώω) = slutesc, ciuntesc, colăvesc, betelesc,

sanatevsesc, vatăm, pocesc.

ἔκπηχυς –εος. ὁ.ή. χυ (ἔξ, πῆχυς) = de șase coți.

ἐκπιάζω) ἐκπίασμα –τος. τό vezi ἐκπιέζω.

ἐκπιέζω, și ἐκπιάζω, după dialectul doric (ἐκ, πιέζω) = apăs, ploștesc, storc, strâng tare oare ce ca să iasă zeama din el. ἐκπιέζομαι = mă apăs, mă ploștesc, mă storc, și după asemănare: ξύλα ἐκπεπιεσμένα = lemne uscate, sau grămădite. La Aristofan, și tâlcuitorul lui Aristofan și Erman. ἐκπίεσις, ἐκπιεσμὸς = apăsare, apăsătură, ploșteală, ploștitură, tescuială, tescuitură, stoarcere, storcătură. ἐκπίασμα = zeama, mustul ce iese din presarea, din ploștiutură, ..din teasc, ..din storsătură, și ploștiutura căpățânei, când se ploștete înăuntru. ἐκπιεστήριον se înțelege pe dinafară ὄργανον, adică ἐκπιεστήριον ὄργανον = teasc de tescuit, teasc de tipărit.) ἐκπιεστήριος = de apăsare, de presat, de ploștit, de tescuit, de stors, de strâns, ce privește la apăsare, la ploștire, ..la tescuit, tipărit, stors, strâns. Și ce poate apăsa, ..ploști, ..tescui, ..tipări, ..stoarce, ..strânge, lesne de apăsare, ..de ploștit, ..de tescuit, ..de tipărit, ..de stors, ..de strâns.

ἐκπίεσις –εως. ή) ἐκπίεσμα-τος.τό) ἐκπιεσμὸς –οῦ. ὁ) ἐκπιεστήριον –ου. τό) ἐκπιεστήριος. ὁ.ή. ον) ἐκπιεστός –στή -στόν vezi ἐκπιέζω.

ἔκπιθι din ἔκπιμι.

ἐκπικράζω, ἐκπικραίνω și ἐκπικρόω -ῶ (ἐκ, πικρὸς) = foarte mult amărăsc oare ce, îl fac amar. Și după asemănare: iuțesc, acresc oare ce, și supăr, ..necăjesc, ..întărât pe oare cine, îl mânănesc. ἔκπικρος. ὁ.ή κρον = foarte amar. ἐκπικρωσις = prefacere, schimbare în amărăciune. La Galino.

ἔκπικρος. ἔκπικρόω vezi ἐκπικράζω) ἐκπικρωσις –εως. ή vezi ἐκπικράζω.

ἐκπιμπλάω -ῶ, ἐκπιμπλέω, ἐκπίμπλημι, și ἐκπίπλημι (ἐκ, πλέος și ἐκπληθύνω, ἐκπλήθω) = umplu de tot până sus. Și după asemănare: săvârșesc, îndeplinesc. ἐκπλήσαι τὸ νομον = a îndeplini pravila, a urma după pravilă. Și ἐξέπλησε τὴν ἀμαρτάδα = și-a spălat păcatul, s-a spăsit.

ἐκπίνω, ἐκπίω, ξεπίνω (ἐκ, πίνω) = beau, sug, sorb de tot, de nu las nici un strop.

ἐκπίπλημι vezi ἐκπιμπλάω.

ἐκπιπράσκω (ἐκ, πιπράσκω) = vând, vânz. La Dem:

ἐκπίπτω, ξεπίπτω, ξεπέφτω, și ἐκπιτνέω (ἐκ, πίπτω) = din care ἐκπέπτωκα, ἔπεσον în loc de ἐξέπεσον, ἐκπεσοῦμαι = cd din oare ce, cad afară. Și după asemănare: cad din oare ce, cad afară. Și după asemănare: cad, ..scăpat din avere, ..din cinste, ..din dragoste, etc. și scde, se firosește, și cad la oarece, cum: la filotimie, ..la dragoste, ..la vrajbă etc. în urgie, mă izgonesc, mă surghiunesc. Și cad în mâini străine, mă prind de oare cine. Și cade la auzul tuturor, se vestește, se aude de toți, și scap, ..fug din oare ce, ...de undeva. Și nu nimeresc la oare ce, greșesc la ceea ce gândesc. La Homer, Erodian, Dem: Strabon, Apian și Diodor Siceliot.

ἐκπιτνέω -ῶ vezi ἐκπίπτω.

ἐκπιτύζω (ἐκ, πυτίζω) vezi ἐκπτύω.

1)ἐκπλαγεῖς –έντος. ὁ din ἐκπλήσσω.

2)ἐκπλαγεομαι vezi ἐκπλήσσω. La Erodian, Eshil și Evripid.

3)ἐκπλαγήναι, din ἐκπλήσσω.

4)ἐκπλαγῆς –έος. ὁ.ή. γές. γῶς.) ἔκπλαγος, ἔκπλαγλος –ου. ὁ) ἐκπλαγότης –τος. ἡ vezi ἐκπλήσσω.

ἐκπλάω, netrebnic însă de timpi la ἐκτίμπλημι, și ἐκπλέω după dialectul ionic.

PAGINA 1684. IOANID 724

ἐκπλεθρίζω vezi ἔκπλεθος.

ἔκπλεθος. ὁ.ή. θρον (ἔξ. Πλέθρον) = de șase pogoane, de mare, ..de lung, etc. La Evripid. ἐκπλεθρίζω = alerg spre deprindere la o întindere, la un drum de șase pogoane, de la un căpătâi până la altul, și iar mai întorc de unde am început, fără a sta undeva. La Galino unde unii vor să se cetească ἐκπλεθρίζω.

ἐκπλεονάζω vezi ἔκπλεος.

ἔκπλεος. ὁ. έα. Și ἔκπλεως după dialectul atic. (ἐκ, πλέος) = plin peste măsură, umplut până la gură. Și după asemănare: îndestulat, îmbilșugat, îmbelșugat, și întreg, pe deplin. ἐκπλέως = pe deplin, cu îndestulare, cu îmbelșugare. ἐκπλεονάζω = mă revărs afară din matca mea, mă precurg, mă preling, potopesc, și după asemănare: sporesc foarte mult, mă înmulțesc, sunt îndestulat, am îndestul, am de prisos, îmi prisosește.

ἔκπλευρος. ὁ.ή. ρον (ἐκ, în loc de ἔξ, πλευρά) = cu șase fețe, cu șase laturi.

ἐκπλέω vezi ἐκπλάω.

ἐκπλέω (ἐκ, πλέω ἢ ἐκπλώω, ἔκπλωμι) = ies din liman pe mare cu corabia, ..cu caicul, etc. plutitoare, plutesc cu corabia, ..corăbiez pe mare. Și după asemănare: ἐκπλεῖω καὶ ἐκπλώειν τῶν φρενῶν = a-și ieși din minți, a se mira de oare ce foarte mult. La Erodian din care: ἐκπλεύσω.

ἐκπληθύγδην) ἐκπλήγνυμι vezi ἐκπλήσσω.

ἐκπληθύνω, ἐκπλήθω vezi ἐκπίμπλημι.

ἐκπληκτικός -κή -κὸν -κῶς) ἔκπληκτος. ὁ.ή. κτον vezi ἐκπλήσσω.

ἔκπληκτρον -ου. τό vezi ἐκπλήσσω.

ἔκπλημυρέω -ῶ (ἐκ, πλημυρα) ἢ ξεπλημυρῶ = mă revărs, ies din matca mea, mă precurg, mă preling, potopesc.

ἐκπληξία -ας. ή) ἔκπληξις -εως. ή vezi ἐκπλήσσω.

ἐκπληξία -ας. ή) ἔκπληξις -εως. ή vezi ἐκπλήσσω.

ἐκπληρόω -ῶ, πλήρωω ἢ ξεπληρῶω, ξεπληρόνω = umplu de tot până sus, umplu de tot până la gură. Și după asemănare: împlinesc, îndeplinesc, săvârșesc, izbrănesc, istovesc oare ce, fac pe deplin, plătesc toată datoria. ἐκπλήρωμα, ἐκπλήρωσις = plinire, împlinire, îndeplinire, săvârșire, izbrănire, istov, istovire. ἐκπληρωτής = umplător, plinitor, împlinitor, îndeplinitor, săvârșitor, izbrănit, istovitor, supleant, suplemant.

ἐκπλήρωμα -τος. τό ἐκπλήρωσις -εως. ή) ἐκπληρωτής -τοῦ. ὁ vezi ἐκπληρόω.

ἐκπλήσσω -ττω (ἐκ, πλήσσω ἢ ἐκπλήσσω, ἐκπτοέω din care ἐκπλαγείς, ἐξεπλάγην, ἐκπλήγην, ἐξέπλαγον, ἐκπέπληγα, ἐκπέπληγα) = lovesc, izbesc spre afară, scot afară, arunc afară cu o lovitură, scutur, risipesc oare ce, și spreii, spăimântează, îngrozesc, înfricoșez, tulbur pe oare cine, îl fac să se mire, îl fac să se uimească, fac pe oarecine să-și piardă mințile. ή καθ'ημέραν τέρψις ρὸ λυπηρὸν ἐκπλήσει = desfătarea din toate zilele, risipește în tristărea, ..mâhnirea. La Tucidid, ἢ φόβοδομνήμην ἐκπλήττει = frică spăimântează mintea omului. La Tucidid, Platon ἢ Polivie. ἐκπλήττομαι ἐκαγλέομαι, ἐκπλαγέομαι, ἐκπλήγνυμι, ἐκπτρέομαι. = mă sperii, mă spăimântează, mă îngrozesc, mă înfricoșez, mă mir, mă minunez, încremenesc de frică, încremenesc de spaimă, îmi pierd mințile. ἐκπεληγμένος τὸν κίνδυνον = înfricoșându-se, spreindu-se de primejdie. Și τὴν λαμπρότητα τῆς ὥρας ἐκπεπληγμένοι = întunecându-se de lumina frumuseții. La Plutarh, Erodian, ἢ Eshil. ἔκπαγλα, ἔκπαγλον, ἐκπάγλως, ἐκπλήγδην, ἐκπλαγῶς, ἐκπληκτικῶς = cu speriere, cu

spăimântare, cu groază, cu înfricoșare mare, cu mirare, sperind, spēimântând, îngrozind

PAGINA 1685.

Înfricoșând, mirându-se. ἔκπαγλος, ἔκπλαγος, ἔκπαγλος, ἔκπληκτικὸς = sperietor, spēimântător, grozav, groaznec, îngrozitor, înfricoșător, la Homer și Xenofon. ἔκπλαγῆς, ἔκπληκτος = speriat, spēimântat, îngrozit, încremenit de spaimă, ..de frică, ..de mirare, și înspeimântător, grozav, groznesc. La Suida. ἔκπληξία, ἔκπληξις, ἔκπλαγότης = spaimă, sperietură, groază, grozăvie, spēimântare, mirare, uimire, încremeneală de spaimă, ..de frică, La Calist, Polidevc, și Climnet Stromeu. ἔκπληκτορν = gogă.

ἐκπλινθεύω (ἐκ, πλίνθος) = sparg, sfărâm cărămizile, olanele, lepezile. La Arpocrat.

ἐκπλίσσω (ἐκ, πλίσσω) = umblu din pas în pas, sau la pas, cam iute, ca și calul în buiestru. Și după asemănare: fug, mă depărtez, și deschid, răsacăr picioarele, deschid cracii muierii. La Evp:

ἐκπλοκῆ -ῆς. ἡ (ἐκ, πλοκῆ) = desfășurătură, dăzdăpăcătură, dădăpănătură, desfășătură, dezpletitură.

ἐκπλοος –πλους. ὁ (ἐκ, πλόος) = ieșirea, plecarea corăbiie din port (liman) pe mare, și locul, limanul, portul de unde pleacă corabia. ἐκπλοῦν ποιῆσθαι = a pleca pe mare cu corăbiile.

ἐκπλύνω, ξεπλύνω (ἐκ, πλύνω) = spăl, clătesc, limpezesc. ἔκπλυσις = spălătură, clăeală, limpezeală. ἔκπλυτος = spălat, limpezit, ieșit la față, și ce se poate spăla, ..limpezi. La Filostrate.

ἐκπλυσις –εως. ἡ) ἔκπλυτος. ὁ.ἡ. λον vezi ἐκπλύνω.

ἐκπλωμι, ἐκπλώω vezi ἐκπλέω.

ἐκπνευματόω -ῶ (ἐκ, πνεῦμα) = prefac, schimb oare ce în vânt, și după asemănare: suflu ca un vânt de tulbur, ..de depărtez oare ce, suflu ca un vânt de scutur, suflu de curăț oare ce, τὸ οἴημα καὶ τὸν τύφον ἐκπνευματόω = îi scutur, îi depărtez mândria și trufia. La Plutarh și ἐκπνευματουμένη θάλασσα = marea tulburată de vânturi.

ἐκπνευσις –εως. ἡ vezi ἐκπνέω.

ἐκπνέω (ἐκ, πνέω) = suflu, răsuflu, respir, scot aerul, scot aburi din mine. Și după asemănare: potolesc mânia, potolesc furia, îmblânzesc, și îmi dau duhul, âmi dau sufletul, mă sfârșesc, mor. ἔκπνευσις, ἐκπνοῆ și ἐξέπνευσις = răsuflare, expirație, scoaterea, ieșirea aburilor, răsuflarea aerului, ..duhului, ..sufletului, sfârșitul vieții. ἔκποος = răsuflător.

1) ἐκπνιμὸς –οῦ. ὁ vezi εκπνίγω.

2) ἐκπνίγω (ἐκ, πνίγω) = sugrum, năbușesc, înnec. La Teofrast. ἐκπνιμὸς = sugrumare, năbușală, înnecătură.

3) ἐκπνοή –ῆς, ἡ.) ἔκνοος. ὁ.ἡ vezi ἐκπνέω.

ἐκποδὸς (ἐκ, ποῦς, ποδός) = aproape de oare cine, lângă oare cine, lângă picioarele lui, lângă urmele lui, pe urmele lui. ἐκποδὸς ἐκπεσθαι = a merge după oarecine, a călca pe urmele lui. ἐκποδῶν, ἐκ, ποδῶν = departe de picioarele oare căruia, aproape de urmele lui, departe de oarecine. ἄπαγε σεαυτὸν ἐκποδῶν = fugi, depărtează-te de picioarele mele, fugi de la mine, fugidelângă mine. ἐκποδῶν γίγνεσθαι = a se depărta. ἐκποδῶν ποῖεν –ποιεῖσθαι τινα΄ = a depărta, a goni pe oarecine. Și după asemănare: ușor, sec, pierdut. La Evripid, Eshil și Aristofan.

ἐκποδῶν vezi ἐκποδός.

PAGINA 1686 IOANIDΘ 725

ἔποθεν și ἐ ποθὲν = dintr-o parte, dintr-un loc, ori din ce parte, ori din ce loc.

ἐκποιέω –ῶ (ἐκ, ποιέω) = ies, scot afară. ἐκποῖενμε τοῦ δικαστηρίου = mă scoate afară de la judecătorie. La Filostrate. Și săvârșesc, isprăvesc, împlinesc oare ce. La Erodian, și Dion Casie. Și slobod, depărtez de la mine oare ce de bună voie. Și-mi dau copilul altuia, îl fac copil de suflet altuia, și vând, înstrăinez oare ce, risipesc oare ce, și zămislez, zămislesc din mine, zămislesc pentru mine. La Aristofan. Și slobod, îmi slobod sămânța. La Filostrate. Și îndeșt, destule iește, ajunge, și vreme este de are ce, se poate, bine merge. ἐκποιούσης τῆς ὥρας = vreme fiind, la fiind. La Polivie. ἐκποίησης = scoatere afară, săvârșire, , îndeplinire, slobozire, depărtare de oare ce, drea copilului spre ioiesie, facere de copil de suflet, înstrăinare, risipă de oare ce, zămislire, slobozitura seminței. La Erodian. ἐκποίητος = copil de suflet, copil dat de părinți altuia, ca un copil de suflet.

ἐκποίησης –εως. ἡ.) ἐκποίητος. ὁ.ἡ. τον vezi ἐκποιέω.

ἐκποικίλλω (ἐκ, ποίκιλος) = fac, schimb, prefac oare ce în multe feluri, ..chipuri, ..fețe, înfelurez, vriez, împistrez, împestrițez oare ce. La Maxim Tirie.

ἐκποκίζω (ἐκ, πόκος) din care: ἐκποκίω = smulg, trag lâna de pe oaie, șipărul din cap. Și după asemănare: tund, pieptăn, dărăcesc. La Aristofan. Tund oaia.

ἐκπολεμέω -ῶ (ἐκ, πόλεμος) = mă bat cu oarecine la război, mă războiesc cu oarecine, biruiesc la război, și isprăvesc, săvârșesc, încetez războiul. Și învrăjdesc, pe oare cine cu oare cine. La Polivie și Xenofon. ἐκπολεμούω -ῶ = învrăjdesc pe oare cine cu oare cine, deschid război între ei. ἐκπολεμοῦμαι = mă învrăjdesc pe oare cine, deschid război cu oare cine. ἐκπεπολεμωμένος πρὸς ἑωτοῦς = învrăjbindu-se cu ei, deschizând război cu ei. Și ἵνα οἱ ἐκπολεμωθῆ = ca să învrăjdesc cu el, ca să se mânie pe el, ca să deschid război cu el. La Erodian. ἐκπολέμωσις = învrăjbire între doi inși, invitare de război, a da pricină de război. La Plutarh.

ἐκπολεμούω -ῶ ἐκπολέμωσις –εως. ἢ vezi ἐκπολεμέω.

ἐκπολίζω (ἐκ, πόλις) = zidesc, clădesc o cetate, clădesc un oraș, și adun, strâng locuitori spre locuința lor. La Aristid.

ἐκπολιορκέω -ῶ (ἐκ, πολιορκέω) = împresor, împrejurez, înconjurez, cuprind o cetate cu oștiri, ..o bat prin'prejur, supun o cetate, poliornisesc. ἐκπολιόρκησις = împresurare, înconjurarea, cuprinderea unei cetăți.

ἐκπολιόρκησις –εως. ἢ vezi ἐκπολιορκέω.

ἐκπολιτεύω ξεπόλιτεύω (ἐκ, πολις) = stric un norod la năravuri, îl învâț cu năravuri rele, îi stric năravurilor, stric obiceiurile cele bune de mai înainte. La Iosif.

ἐκπομα în loc de ἔκπωμα.

ἐκπομπεύω (ἐκ, πέμπω) = umblu măreț, umblu fudul, mă umplu ca un curcan când umblu cu alai, ..cu pompă. Și după asemănare: necinstesc pe oare cine cu tobe și cu surle, îl duc prin târg, îl dau în public, îl dau în vederea, îl dau în auzirea tuturor. ἐκπομπή = trimitere, scoatere, izgonire afară, sorocire, trimitere ca de o colonie într-o țară spre locuință, izgonirea nevestei prin vestire, trimitere de elcii.

PAGINA 1687 IOANIDU pagina 727.

ἐκπομπή -ῆς. ἢ vezi ἐκπομπεύω.

ἐκπονέω -ῶ -έομαι –οῦμαι (ἐκ, πόνος) = lucrez, muncesc, ostenesc la oare ce, săvârșesc, isprăvesc oare ce lucru, sufăr, rabd, cercetez să aflu oare ce, îndemn prin rugăciuni, opresc, popresc, cresc la copii, mistuiesc mâncarea prin muncă, ..prin strudă. Și prăpădesc,. La Strabon, Xenofon, Evripid, Analoghion, Plutarh, Aristofan, Menandru și Platon. Θεοῦς ἐκπονῆσαι = a îndemna pe Dumnezeu prin rugăciuni. La Evripid. Τὸν τέκνον θάνατον ἐκποεῖν = a popri, a depărta moartea copiilor. La Evripid. ἐκπονεῖν τὴν τροφήν = a munci

spre a mistui bucatele, ..de mâncarea. Διὰ τὸ ἐκπεπνονῆσθαι τὰ ἐντῶν σώματα = pentru că trupurile se întărise, ..se învârtoșase cu munca, ..cu struda. La Xenofon. ὅσα διδασκάλον ἐκπονούμεθα = câte învățăm, câte auzim de la dascăli. La Platon ἐκπονούμενος ταῖς φροντίσι = ostenit, obosit de griji.

ἐκπονηρεύω (ἐκ, πονηρός) = stric, fac oare netrebnic, a nu ne mai putea sluji cu el, stricnăravurile cele bune. La Sinesie.

ἐκποντίζω (ἐκ, πόντος) = trec marea decindea, trec peste mare.

1) ἐκπόρευσις –εως. ἢ) ἐκπορευτὸς –τῆ –τὸν –τῶς vezi ἐκπορεύω.

2) ἐκπορεύω (ἐκ, πόρος) = scot, trimit afară. La Evripid. ἐκπορεύομαι = purcez, purced, plec, ies afară cu oare ce, cum cu oaste. Și izvorăsc, proced. ἐκπόρευσις = purcedere, plecare, ieșire afară, izvorâre. ἐκπορευτὸς = cel ce purcede, cel ce pleacă, cel ce iese afară, cel ce isprăvește din oare ce. ἐκπορευτῶς = cu purcedere, cu plecare, cu ieșire, cu izvorâre, purcezând, plecând, ieșind, izvorând. La Sfântul Grigore Nazianz.

ἐκπορθέω –ῶ vezi ἐκπέρθω) ἐκπορθητῆς –τοῦ. ὁ. ἐκπορθήτωρ –ρος. ὁ = prăpăditor, jefuitor, pustiitor. ἐκπόρθησις –εως. ἢ = jaf, iama, pleșca, pustiire, prăpădenie, pradă.

ἐκπόρθησις) ἐκπορθητῆς, ἐκπορθήτωρ vezi ἐκπορθέω.

ἐκπορθμεύω (ἐκ, πορθμεύω) = ies, plec din liman afară cu corabia, fug, scap cu corabia. ἐκπορμεύομαι = iau, fur oare ce, fur pe oarecine în corabie, și fug cu corabia, scap oare ce, fur pe oarecine cu fuga corabiei. La Evripid.

ἐκπορία –ας. ἢ vezi ἐκπορίζομαι.

ἐκποίζω (ἐκ, πορίζω, ἐκπορίζομαι) = născocesc, aflu oarece spre folos, ..spre dobândă, ajutoare căruia cu născocirile mele, adun, dobândesc, sporesc din născocirile mele. ἄδικος, ἄδικα ἐκπορίζων = cel nedrept, nedreptnicii urmează, rodește. La Evripid. ἐκπορίζεται εἰς γῆν ὄμβρος = ploaia mult folos aduce la pământ, mult rod ne dă. ἐκπορία = câștig, folos, dobândă, negoț, comerț, îmbilșiugare, îndestulare, belșug, berechet.

ἐκπορνεύω (ἐκ, πορνεύω) = curvesc, mă desfrânez, prăpădesc averea cu curvele. Și după asemănare: spurc, pângăresc. Cum: „ἐκπορνβούσης τὴν γεῦσιν τῆς ὀψαρτυτικῆς = spurcând, pângărind, stricând gustul bucatelor. La Climent.

ἐκπορπάω, ἐκπορπόω, ἐκπορπίζω (ἐκ, πόρπη) = descheiu, mă deschei, descătărămez, și după asemănare: dezbrac, mă dezbrac, și

scot din încheieturi mădulările trupului, le scrântesc. La Suida și Esih: ἐκπόρπισις = scrântitură, scoaterea, ieșirea mădulărilor din încheieturile lor.

ἐκπόρπισις –εως. ἢ vezi ἐκπορπᾶω.

PAGINA 1688 IOANID 727

ἐκποτάομαι, ἐκποτέομαι vezi ἐκπέταμαι.

ἐκποτίζω (ἐκ, ποτίζω) = usuc, scot umezeala. ἐκποτισμὸς = uscăciune, secetă. La Strabon.

ἔκπους, ἴν loc de ἐξάπους.

ἐκπραθέειν –θεῖν din ἐκπέρθω.

ἐκπρακτῆς –κτοῦ. ὁ) εκπράκτωρ –ρος. ὁ.) ἔκπραξις –εως. ἢ vezi ἐκπράσσω.

ἐκπράσσω –ττω (ἐκ, πράσσω –ττω) = plinesc, împlinesc, îndeplinesc, săvârșesc, isprăvesc, răsplătesc cu moarte. ἐκπράττειν μητρῶον φόνον = a răsplăti cu moarte, uciderea mamei sale, moarte pentru moarte. Și θυγατρὸς ἐκπράξαι φόνον = a împlini, a răsplăti uciderea fiicei sale. La Evripid. ἐκπράσσομαι –ττομαι, ἐκπρήσσομαι = adun, strâng dajdii, strâng datorii, și ucid, omor. Πῶς ἐξεπράξατε; cum a-ți omorât, cum a-ți ucis, cum a-ți făcut un asemenea omor. La Evripid, Sofocli, și Esih: ἐκπράκτωρ, ἐκπρακτῆς = împlinitor de dajdii, împlinitor de bir, ..de venituri, împlinitor de datorii, ispravnic, ocârmuitor, zapciu, subocârmuitor, birău. ἔκπραξις = împlinirea, strângerea dajdiilor, strângerea birului, strângerea veniturilor, ..datoriilor.

ἐκπραῦνω (ἐκ, πράος) = împlânzesc, liniștesc, alin, potolesco mânie, potolesc o tulburare, potolesc o durere, etc. La Analoghion.

ἐκπρεμνίζω (ἐκ, πρέμνον) = scot din rădăcină, dezrădăcinez, stârpesc, sting din fața pământului.

ἐκπρέπεια –ας. ἢ) ἐκπρεαπῆς –έος. ὁ.ἢ. πές) ἐκπρεπόντως vezi ἐκπρέπω.

ἐκπρέπω (ἐκ, πρέπω) = întrec pe oare cine la oare ce, sunt cel maidestoinic la oare ce, sunt mai bun, sunt mai frumos, sunt mai învățat, sunt mai cinstit, sunt mai vestit, etc. mă deosebesc de ceilalți, cu oare ce destoinicie, ..vrednicie, ..frumusețe, ..învățătură, știință etc. ἐκπρεπῆς = cel mai vrednic, cel mai destoinic, sunt mai vestit, sunt mai bun, sunt mai frumos, sunt mai învățat, sunt mai cinstit, etc. cel peste măsură, ..peste orânduială, ..peste ceea ce se cuvine. ἐκπρέπεια = vrednicie, destoinicie, întrecere la oare ce, deosebire la oare ce.

ἐκπρεπῶς, ἐκπρεπόνως, ἐκπρεπέστερον = cu întrecere, cu deosebire, cu mai bună destoinicie, cu mai bună vrednicie la oare ce. La Tucidid și Iamvlii.

ἐκπρεπῶς vezi ἐκπρέπω.

ἐκπρήθω (ἐκ, πρήθω) = dau foc, aprind, ard de tot. Și după asemănare: îmi dau sufletul, mă sfârșesc, suflu, răsuflu. ἔκπρησις = ardere, aprindere de foc, și după asemănare: îmbrățișare, împreunare. ἐκπησμός = fierbere cu clocote, fierbere cu bășici. La tâlcuitorul lui Aristofan.

ἔκπρησις –εως. ἢ) ἐκπρησμός –σμοῦ. ὁ vezi ἐκπρήθω.

ἐκπρήξασθαι, din ἐκπρήσσω, și ἐκπρήσσω, în loc de ἐκπράσσω, după dialectul ionic.

ἐκπρήσσω vezi ἐκπρήξασθαι.

ἐκπρίαμαι (ἐκ, πρίαμαι și ἐκπρίω) = răscumpăr, scap pe oarecine din robie cu răscumpărare, și cumpăr, târguiesc oare ce, și înșel, mituiesc, stric pe oarecine cu dare de bani, cumpăr pricina, ..prigonirea.

ἐκπρίζω, ἐκπρίω, ἐκπριονίζω (ἐκ, πρίω) = tai cu fierestrăul, herestruiesc. La Georponicon.

ἐκπριονίζω, ἐκπρίω vezi ἐκπρίζω.

ἐκπροβοδέω -ῶ (ἐκ, πρὸ, ὁδός) = petrec pe oare cine, merg cu oarecine până la un loc, spre cinste, ..la călătoria, la deprtarea, ..la plecarea lui.

PAGINA 1689

ἐκπροθεν, ἔκπροσθεν, (ἐκ, πρὸ, θεν) = de demult. La Esih:

ἐκπροθεσμέω -ῶ (ἐκ, πρὸ, τίθημι) = nu urmez oare ce la vremea orânduită, ..cea hotărâtă, ..cea însemnată, nu păzesc vremea, nu păzes ceasul cel orânduit, întârzâi. ἐκπρόθεσμος = cel ce nu urmează oare ce la vremea cea orânduită, cel ce nu păzește ceasul cel orânduit, cel ce nu vine, cel ce nu plătește la soroc, cel ce vine, cel ce urmează oare ce în urma sorocului. ἐκπρόθεσμος ἤδη τοῦ ἀγῶνος = cel ce nu mai e de luptă, cel ce a trecut peste vârsta luptelor, dică bătrân. Și τῶν ἐπτὰ ἡμερῶν ἐκπρόθεσμος γίνομαι = ies din sorocul de șapte zile. La Lucian. ἐκπρόθεσμος τοῦ ὀφλήματος = cel ce u plătește la soroc. ἐκπροθέσμως, ἐκπροθεσμένως = târziu, cu întârziere, nu la vreme, nu la soroc, după vremea cea orânduită, în urma sorocului. ἐπροθεσμένος ἦκειν = a veni în urma sorocului, ..în urma vremii, ...zilei cei hotărâte.

ἐπρόθεσμος. ὁ.ή. σμον) ἐκπροθεσμένως, ἐκπροθέσμως vezi ἐκπροθεσμέω.

ἐκπροθορέω -ῶ (ἐκ, προθορέω) = sar afară, mă arunc afară.

ἐκπροθυμόμαι –μοῦμαι (ἐκ, προθυμεόμαι) = mă slilesc, mă săvârșesc, mă îndemnspre slujbă, gata sunt a sluji, bine voesc a sluji, ..a îndeplini, ..a săvârși oarece din toată inima. La Evripid.

ἐκπροΐημι (ἐκ, προΐημι) = scot, trimit afară, las, slobod să se ducă.

ἐκπροκίζω (ἐκ, προΐξ) = înzestrez, dau zestre. La Falaris.

ἐκπροκαλέω -ῶ (ἐκ, πρὸ, καλέω) = strig la oarecine să iasă afară) ἐκπροκαλέομαι –οῦμαι = chem pe oarecine să vină la mine, trmit să cheme pe oarecine. La Apolonie.

ἐκπροκρίνω (ἐκ, πρὸ, κρίνω) = aleg ce e mai bun, cinstesc oare ce mai mult decât altceva. La Evripid.

ἐκπρολείπω (ἐκ, πρὸ, λείπω) = ἐκπρολιπεῖν) = las, năpustesc oare ce afară.

ἐκπρομαλέω -ῶ ἐκ, πρὸ, μόλω) = ies afară, mă duc, mă depărtez. La Apolonie.

ἐκπροοίω -οίσομαι din care ἐκπροφέρω.

ἐκπροπίπτω (ἐκ, πίπτω) ἐκπροπεσοῦμαι = cad afară.

ἐκπρορρέω (ἐκ, πρὸ, ρέω) = curg afară. La Orfeu.

ἐκπροτιμάω -ῶ (ἐκ, πρὸ, τιμάω) = cinstesc oarece cu mult mai mult decât altceva, prea mult cinstesc oare ce. La Sofocli precinstesc.

ἐκπροφαίνω (ἐκ, πρὸ, φαίνω) = scot oare ce la vedere, arăt oarece la toți) ἐκπροφαίνομαι = ies afară să mă vadă toți) ἐκπροφαίνομαι = ies afară să mă vadă toți, mă arăt la toți.

ἐκπροφέρω (ἐκ, φέρω) ἐκπροοίσω = scot afară spre vedere, arăt oarece la toți de obște.

ἐκπροφεύγω (ἐκ, πρὸ, φεύγω) ἐκπροφυγεῖν = ies, fug afară și scap.

ἐκπροχεύω, ἐκπροχέω (ἐκ, πρὸ, χέω) = vărs afară îndestul. La Analoghion.

ἐκπρυμνίζω (ἐκ, πρυμνός) = scot afară din rădăcină, dezrădăcinez. La Filostrat.

ἐκπτάω, din ἐκπετάω, după scurtare, ce de timpi la ἔκπημι, ἐκπτέτασμαι.

ἐκπτερνίζω (ἐκ, στέρνα) = ies, cad din fund, cad din temelie, ἐξεπτέρνισεν ὁ ἰστός = catargul a ieșit, catargul a căzut din temelie, ..din șezutul lui.

ἐκπερόω -ῶ (ἐκ, περόν) = ridic, deschid aripile oarecăruia, dau aripi oarecăruia, îl fac să zboare, și după asemănare: îndemn, încurajez pe oarecine la oarece. La

PAGINA 1690

Hipocrat. ἐκπερύσσομαι = deschid, întind, îmi scutur aripile. La Lucian.

ἐκπερύσσομαι –ρύξομαι vezi εκπερόω.

ἐκπημι, de timpri la ἐκπέταμαι.

ἐκπτήσσω (ἐκ, πλήσσω) ξω. vezi ἐκπλήσσω.

ἐκπτοέω –ομαι. ἐκπταιέω (ἐκ, πτοέω) vezi ἐκπλήσσω.

ἐκπτώω de timpri la ἐκπίπτω.

ἔκπτυσμα –τος, τὸ) ἔκπτυστος. ὁ.ή vezi ἐκπτύω.

ἐκπτύω (ἐκ, πτύω ὕσω, ἐκπτύομαι. ἐκπτυτίζω și ἐκπτύζω) = scuiip afară, scot scuipatul cu flegmă. τὸν οἶνον ἐκπιτύζομεν = scuiipăm, scoatem vinul afară, borâm, vomităm vinul afară. La Ateneu. ἐκπιτυσθήσεται = se va vărsa afară. La Balsamon. ἔκπτυσμα = scuiipat, flegmă cu scuiipat, scoaterea flegmei cu scuiipatul. La Biblie. ἔκπτυστος = de scuiipat, vrednic de scuiipat, urât, scârbos.

ἔκπτωμα –τος. τό) ἔκπτωσις –εως. ή) ἔκπτωτος. ὁ.ή. τον vezi ἐκπίπτω.

ἔκπτωχος în loc de ἔκπτωτος vezi ἐκπίπτω.

ἐκπυάζω, ἐκπυέω, ἐκπυόω, ἐκπυίσκω, ἐκπυίσχω (ἐκ, πύιον) = obrintesc, împuroiez oare ce, ..o bubă, ..o umflătură, ..o apotismă, fac să obrîntească, fac să împuroieze, ..să facă puroaie, facă să se coacă o bubă, ..o umflătură. ἐκπύημα = o obrântirură, o obrînteală, bubă coaptă, apotismă. ἐκπύησις = obrîntire, împuroiere curgerea puroaielor, prefacere, schimbare în puroaie. ἐκπυητικὸς = de obrînteală, de împuroiere, ce privește la obrînteală, ..la împuroiere, ce face să obrîntească, ..să se împuroieze, ..să scoată puroi oarece, să se coacă o bubă, obrînditor, împruietor.

ἐκπυέω.) ἐκπύημα –τος. τὸ) ἐκπύησις –εως. ή) ἐκπυητικὸς –κῆ -κὸν) ἐκπυίσκω –σχω vezi ἐκπυάζω.

ἐκπύθομαι vezi ἐκπυθάνομαι.

ἐκπυθάνομαι, ἐκπύθομαι, ἐκπέυθομαι (ἐκ, πυθάνομαι) ἐκπέύσομαι, ἐκπέψομαι, ἐξεψυθόμην = întreb, cercetez, ascult, aud, ca să aflu oare ce. La Homer. ἔκπυστος = auzit de toți, cunoscut de toți.

ἐκπυόω vezi ἐπυάζω.

ἐκπυρέω vezi ἐκπυρίζω.

ἐκπυρυνίζω (ἐκ, πυρήν) = scot sâmburile, scot sãmânța din oare ce, sparg oare ce în degete și-i scot sâmburile, ..sãmânța afară, și arunc, azvârl un sâmbure cu degetele, punându-l în degetul cel mare, și lovindu-l cu celălalt deget, ca și când am da bobârnace. ἐκπυρήνησις = spargerea și scoaterea sâmburelui din oare ce cu strângerea degetelor, aruncătura sâmburelui cu degetele. ἐκπυρήνισμα = sâmburile ce s-a aruncat cu degetele, și după asemănare: ἐκπυρνίσματα ἐστραπῶν = săgețile fulgerului ce se împrăștie, ..se aruncă în toate părțile, ca niște bobârnace. La Nici:

ἐκπυρήνησις –εως. ἢ) ἐκπυρήνισμα –τος. τό vezi ἐκπυρνίζω.

ἐκπυριάω –ῶ.) ἐκπυρίζω vezi ἔκπυρος.

ἔκπυρος. ὁ.ἦ. ρον (ἐκ, πύρ și ἐκπυρώδης) = aprins, înflăcărat, fierbinte, înfocat. ἐκπυρόω = ard, aprind, înfirerbânt, prăpădesc cu focul. La Evripid. ἐκπυριάω = încălzesc. La Hipocrat. ἐκπυρίζω, ἐκπυρέω = frig oarece pe cărbuni, fgig oarece pe jeratic, frig oarec epe grătar. La Erodian. Unde se găsește: ἐκπυρῆσαι din ἐκπυρέω) ἐκπύρωσις = ardere, aprindere, înfierbântare, înflăcărare.

PAGINA 1691 IOANIDU PAGINA 729

ἐκπυρόω –ῶ vezi ἔκπυρος.

ἐκπυρσεύω (ἐκ, πυρσεύω) = aprind torțele, aprind masalele, aprind felinarele la turnuri, ca să lumineze de departe. Πύργος ἐκπυρσεύων τοῖς καταπλέουσιν = trupul cel luminează la cei ce vin pe mare. La Iosif. Și ard, luminez, aprind, dau foc. Și după asemănare: ἐκπυρεύω τὸν κότον = aprind, ațâț mânia, invitez la mânia. La Nici: și Sescetos Empedocli.

ἐκπυρώδης (ἐκ, πῦρ, εἶδος) vezi ἔκπυρος. La Stoveu.

ἐκπύρωσις –εω. ἢ vezi ἔκπυρος.

ἔκπυστος. ὁ.ἦ. στον vezi ἐκπυρνώοι.

ἐκπυτιζω vezi ἐκπτύω.

ἐκπώγων –ωνος. ὁ.ἦ (ἐκ, πώγων) = cu barbă, bărbos, însă cu îndoială.

ἐκπωλέω –ῶ, ξεπολέω –ῶ (ἐκ, πωλέω –ῶ) = vând.

ἔκπωμα –ἔκπομα –τος. τὸ (ἐκ, πόμα) = pahar, ??, teas, cupă, năstrapă, ceașcă, feleștean, găvan, căuș. ἐκπομάτιον = păhăruț, năstrăpioară, găvănel. La Polidevc. ἐκπωματίζω = iau, ridic capacul, descopăr, deșert, sec oare ce, ἐκπωματίζω φαρέτραν = deșert faretra, deșert tolba de săgeți. La Nici: ἐκματοποσὸς = cel ce lucrează la

pahare, cel ce lucrează la năstrăpi, ..la cești, ..la feleștene, etc. asemenea lor. La Ateneu.

ἐκποματίζω.) ἐκπομάτιον –ου. τό) ἐκποματοποιός. ὁ.ή. ὄν din ἔκπομα, ποιέω, vezi ἔκπομα.

ἐκποτάομαι vezi ἐκπέταμαι.

ἐκράανθεν, în loc de ἐκράνθησαν, din κραίνω, κραιαίνω, după dialectul eolic:

ἐκραβδίζω –ίσω (ἐκ, ῥάβδος) = gonesc pe oarecine cu bățai, îl scot cu bățai. La Aristofan îl ciomăgesc.

ἔκραγα, din κράζω,

ἔκραγη –ῆς. ἢ vezi ἐκρήγνυμι.

ἔκραγον, din ἐκράγω, ἐκρήγνυμι.

ἐκράγω, în loc de ἐκρήγω, după dialectul doric. Ce de timpi la ἐκρήγνυμι.

ἐκράηνα, în loc de ἐκρήηνα, din κραιαίνω.

ἐκράθην, în loc de ἐκεράθην, din κεράω, κεράννυμι.

ἐκραίνω (ἐκ, ραίνω) și ἐκραντίζω, = stropesc, vărs afară oarece, La Polidevc. Unde unii vor să se cetească: ἐξεραίνω, în loc de ἐκραίνω.

ἐκραντίζω (ἐκ, ραντίζω) vezi ἐκραίνω.

ἐκρέμω, în loc de ἐκρέμασσω, din κρεμάομαι.

ἐκρέω –ρεύσω (ἐκ, ρέω și ἐκρυέω, ἐκρύω, ἐκρύημι, ἐκρυΐω) = curg, alunec afară. Și după asemănare: mă prăpădesc încet, mă învechesc. Τὴν χάριν ἐξέρρησας = ți-ai pierdut darul. La Analoghion) ἐκ(+)

ἔκρηγμα –τος. τὸ vezi ἐκρήγνυμι.

ἐκρήγνυμι –γνύω, ἐκρήσσω (ἐκ, ῥήγνυμι, ῥηγνύω, ῥήσσω) = rup, arunc cu mare iuțeală, izbucnesc, scot, trag afară cu zorul, sparg, sfărâm, sfâșâii, zdrobesc, zdrumicez, ies afară cu zorul, măarunc cu năvală, mă revărs, potopesc, în nec. ὁ διωγμὸς ἐξέρρηγνυτο = goana s-a deschis. ..s-a văzut, ..s-a dat pe față. La Sfântul Grigore Nazianz. Χειμέριον ὕδωρ ἐξέρρηξεν ὄδοιο = râurile ne-a stricat, râurile ne-a mâncat drumul. La Homer. ἔκρηγμα = bucată ruptă din oarece, sfărâmatură, ruptură, surpătură, prăpastie, mâncătură, râpă, șiroaie, râuri, pâraie ce se fac din ape, ..din ploi, în necătură, ..vărsătură de ape, potop. La Plutarh și Polivie.

PAGINA 1692.

trezituri, răsuflături din marea căldură a trupului, cum spojala, ..blânda, ..brobonițele, ..bășicuțile ce ies din trup. La Hipocrat. ἐκραγή, ἔκρηξις = ieșire afară cu zorul, izbucnire, spargere, sfărâmare, deschidere, revărsare de ape.

ἐκρήηνα din κραιάινω.

1) ἐκρήγω vezi ἐκράγω.

2) ἐκρήηνα vezi ἐκράηνα.

3) ἔκρηξις –εως. ἢ vezi ἐκρήγνυμι.

ἔκριζος. ὁ.ἢ. γον (ἐκ, ῥίζα) = scot din rădăcină, scot cu rădăcina, dezrădăcinat. ἔκριζον = cu rădăcina împreună. ἐκριζόω, ξερρρίζόνω = scot din rădăcină, scot cu rădăcina împreună, dezrădăcinez. ἐκριζωθήσεται = se va dezrădăcina. Și după asemănare: prăpădesc de tot, și dau de la rădăcină, ..din rădăcină, odrăslesc din rădăcină. ἐκρίζωσις = scoaterea, ruperea, smulgerea din rădăcină, dezrădăcinare, și mare, grozavă prăpădenie. ἐκριζωτής = cel ce scoate, ..rupe, smulge din rădăcină, dezrădăcinător, prăpăditor, stirpitor) din care ἐκριζώσω, ἐξερρρίζωκα.

ἐκριζόω -ῶ) ἐκρίζωσις –εως. ἢ) ἐκριζωτής –τοῦ. ὁ vezi ἔκριζος.

ἐκρίθην, din κρίνω.

ἔκριμμα –τος. τὸ vezi ἐκρίπτω.

ἔκριν –νος. ὁ.ἢ. ριν (ἐκ, ῥίν) = năsos, cu nas mare. La Areteu. ἐκρινίζω = caut ceva mirosind cu nasul, ca și câinii după iepuri, ..după prepelițe, miros urmele, cut, cercetez după urme. La Lucian.

ἔκρινα din κρίνω.

ἐκρινέω -ῶ (ἐκ, ῥίνη) = pilesc cu pila. Și după asemănare: ἐκρινεῖν καρδίαν = îi mănâncă, ..îi roade inima. La Alcman.

ἐκρινίζω vezi ἔκριν.

ἐκρίπιζω –σω (ἐκ, ῥίπιζω) = apăr, fac vânt cu apărătoarea, suflu în foc ca să se aprindă, ațâț focul suflând. Și după asemănare: îndemn, invitez, ațâț, aprind un război, aprind o mânie, etc. și deștept, încurajez pe oare cine la oare ce. ἐκρίπιζειν πόλεμον = a aprinde, a ațâța războiul.

ἐκρίπτέω -ῶ, și ἐκρίπτω (ἐκ, ῥίπτω) = arunc, trântesc afară scuturând, ..zguduind oare ce, gonesc, lepăd afară. ἔκριμμα = lepădătură, ceea ce s-a lepădat afară. ἔκριπις = aruncătură, trântitură, la Teofrast. ἐκρίπτει ὄανεμος = spulberă vântul.

ἔκριπις –εως. ἢ vezi ἐκρίπτω.

ἐκροῆ -ῆς. ἢ) ἔκροια –ας. ἢ vezi ἐκρέω.

ἐκροιβδέω -ῶ (ἐκ, ροιβδεω) = beau, sug, sorb, înghiț, înghit, κρατήρ οἴνω ἐξερρόϊδηται = se golește paharul. La Ateneu. Adică a băut tot vinul.

ἐκρομβέω -ῶ (ἐκ, ρομβέω) = depărtez, împing, arunc. La Balsamon. Însă cu îndoială. ἐκρομβεῖν τὸν ἀέρα = să depărteze vântul.

ἐκρῥοος –ρους. ὁ vezi ἐκρέω.

ἐκροβάω -ῶ -φέω -ῶ (ἐκ, ροφάω –φέω) = sorb, sug, înghit tot.

ἐκροχαλίζομαι, ξεροχαλίζομαι (ἐκ, ρόχαλον) = scuiș cu tuse, scuiș cu flegmă, scuiș cu icniture.

ἐκρύβην din κρύπτομαι, κρύβομαι) ἐκρυβόμεν) din κρύβομαι.

ἐκρυβον, din κρύπτω, κρύβω.

ἐκρυέω, ἐκρύημι vezi ἐκρεω.

ἐκρυθμος. ὁ.ή μον (ἐκ, ρυθμός) = fără bună orânduială, fără usul, fără tact, fără rimă, fără

PAGINA 1693 IOANIDU 729.

ἐκρύπτω (ἐκ, ρύπτω) = spăl, curăț soiala, curăț murdarlâcul, curăț mânjitura, curăț spurcăciunea, curăț petele. La Polidevc.

ἐκρυσις –εως. ἡ) ἐκρύω vezi ἐκρέω.

ἐκρυφον, din κρύφω, κρύπτω.

ἐκσαγηνεύω (ἐκ, σαγήνη) = prind cu plasa. Și după asemănare: încurc oare ce, încurc o pricină.

ἐκσαλάσσω (ἐκ, σαλάσσω) –ξω = scutur, zgudui de tot, sperii, spăimântează, umplu până în gură, umplu până sus, umplu până revărs afară. La Analoghion.

ἐκσαλεύω –σω (ἐκ, σαλεύω) = scot –azvârl afară oare ce clătinând, ..scuturând, ..mișcându-l din locul lui. Și după asemănare: îmi arăt mădularul zbârnâindu-l. La Arsitofan, unde acum se găsește ἐκσακαλεύω, în loc de ἐκσαλεύω.

ἐκσαρκίζω –ίσω (ἐκ, σαρκίς) = taiu, rup, scot, sfâșâii cărnurile trupului, scot toată carnea de pe oase. La Biblie. ἐκσαρκόω = fac că crească carnea la o rană, ...la o bubă deschisă, ..să se astupe rana, ..buba. Și după asemănare: ἐκσαρκόομαι –οῦμαι = mă îngrăș foarte mult, mă îngroșez, mă fac mai gros, mă fac mai plin. ἐκσαρκοῦνται αἱ ἐλαῖαι = măslinile se măresc, ..cresc, ..se fac mai groase. La Teofrast și Dioscorid. ἐκσάρκωμα = crsecătura cărnii la o rană, ..la o bubă când începe a se vindeca. Și după asemănare: îngrășare, îngroșare.

ἐκσαρκόω -ῶ) ἐκσάρκωμα –τος. τό vezi ἐκσαρκίζω.

ἐκσαρόω -ῶ (ἐκ, σαρόω) = mătur, șterg, curăț, scutur în casă, deretic, dichisesc casa.

ἐκσαόζω, vezi ἐκσώζω.

ἐκσαώζω, vezi ἐκςώζω.

ἐκσειώ -σω (ἐκ, σείω) ἔκσεικα = arunc, scot, azvârl afară mișcând, ..clătinând, scuturând oare ce, și după asemănare: ciruiesc, cern, vântur.

ἐκσεμνύνω (ἐκ, σεμνύνω) = cinstesc pe oare cine, îl umplu de cinste. La Ateneu.

ἐκσεύομαι (ἐκ, σεύω) vezi ἐκσύομαι.

ἐκσημαίνω -μανῶ (ἐκ, σῆμα) = însemnez, arăt semne, dau de știre cu semne. Și după asemănare: descopăr oarece, fac cunoscut la toți, dau de față, sfetesc, și deslușesc, tâlcuiesc, tălmăcesc. La Sofocli.

ἐκσήπω (ἐκ, σήπω) ψω = putrezesc oare ce, fac să putrezească, facă să se strice.

ἐκσιφωνίζω -σω (ἐκ, σίφων) = trag, scurg, golesc, sec, sorb oarece cu tumba, ..cu giubea? cum apa din oare ce, ..fumul din ciubuc. Și după asemănare: fumez, beau ciubuc. ἐκσιφωνισθείη = să s risipească.

ἐκσιωπάομαι -ῶμαι -ῆσομαι (ἐκ, σιωπή) = tac de tot ca un mut. La Polivie. Și fac pe orecine să tacă. La Arian.

ἐκσκαλεύω vezi ἐκσκαλεύω (din ἐκ, σκαλεύω)

ἐκσκαρίζω vezi ξεσκαρίζω.

ἐκσκεδάζω -δάω și ἐκσκεδάννυμι -νύω -δάσω (ἐκ, σκεδάω) = risipesc, împrăștiez, răspândesc, presar, împărțesc. La Aristofan.

ἐκσευάζω -ομαι vezi ἔκσκευος.

ἔκσκευος. ὀ.ῆ. ον (ἐκ, σκεῦος) = fără mască. La Polidevc, și Esih: i se împotrivesc ἔκσκευος = cu mască, măscărici. ἐκσκευάζω = arunc, azvârl afară oasele, ..movilele, ..dichisurile, ..calabalâcurile, ..uneltele, și le mut dintr-un loc într-altul. LaDem: și Strabon. ἡ δὲ γεοργία ἐξεσκευάσθη = toate uneltele plugăriei s-au scot, s-au mutat, s-au aruncat afară, s-au prăpădit. Și πάντα τὰ χρήματα ἐξεσκευάσατο = toți banii, toată averea a mutat-o.

PAGINA 1694 Ioanidu 730

ἐκσκηνοῦς. ὀ.ῆ. νον (ἐκ, σκηνη) = afară din cort, afară din casă, afară din lcuința sa. La Sescetos Empedocli.

ἐκσκιρτάω -ῶ (ἐκ, σκιρτάω) = sar, săr, salt afară.

ἐκσκορπίζω, ξεσκορπίζω (ἐκ, σκορπίζω) = risipesc, împrăștiu, răspândesc, presor. ἐκσκορπισμὸς, ξεκόρπισμα = risipă, împrăștiere, răspânditură, preurătură. La Plutarh.

ἐκσμᾶω -ῶ, ἐκσμῆω -ῶ -ήσω (ἐκ, σμᾶω -σμέω) = șterg, curăță, frec, spăl, limpezesc,

ἐκσοβέω -ῶ -ῆσω (ἐκ, σοβέω) = scot afară, ..gonesc, ..izgonesc pe oare cine cu înfricoșare, ..cu certe, ...cu sperieturi. La Menandru.

ἐκσπάω -ῶ -άσω (ἐκ, σπάω) = trag, scot, smulg afară cu zorul.

ἐκσπένδω -σπείσω (ἐκ, σπένδω) = vărs, torn, stropesc cu apă, stropesc cu vin o jertfă, ..o cină, ..o pomană, blagoslovesc, botez jertfa, ..pomana, ..cina, ..masa. ἔκσπονδος = cel ce a rămas afară dintr-o tocmeală, ..dintr-o învoială, ..dintr-un tractat, cel ce a rămas afară dintr-un contract, ce nu s-a cuprins,..n-a intrat într-un contract, în învoială, ..în tractat, ..într-un contract, și cel ce iese din tocmeală, cel ce iese afară din învoială, cel ce iese afară din tractat, ..din contrac, cel ce nu păzește tocmeala, cel ce nu păzește învoiala, cel ce urmează împotriva tocmelii, ..învoielii, ..tractatului, ..contractului, călcător de tocmeală, călcător de învoială, etc. ὄρκους ἐκπονδους = călcare de jurământ, jurământ călcat, jurământ nepăzită. La Suida.

ἐκσπερματίζω -ίσω (ἐκ, σπέρμα) = îmi vărs sămânța, mă slobozesc. Și după asemănare: zămislec, nasc copii. La Biblie. ἐκσπερματόω = scot rodul, rodesc, sunt asupra rodiei, mă achimb, mă prefac în rod, la Teofrast se zice când semănăturile încep a-și da rodul.

ἐκσπερματόω -ῶ vezi ἐκσπερματίζω.

ἐκσπεύδω (ἐκ, σπεύδω) = mă pripesc, mă grăbesc, mă silesc, să ies, să mă duc undeva. La Aristofan.

ἐκσπογγίζω (ἐκ, σπόγγος) = spăl, șterg, curăță, frec cu buretele.

ἔκσπονδος ὁ.ἡ. δον vezi ἐκσπένδω.

ἐκστάδιος. ὁ.ἡ. ον (ἐκ, în loc de ἕξ. Στάδιον) = de șase stadii.

ἐκστάσις -εως. ἡ (ἕξ, ἴστημι) = ecstasă, depărtare, ..mutare, ..strămutare de oare ce, și mai cu seamă: amețeala, uimirea, smineala minții, spaimă, spăimântare, mirare cu înlemnire, ..cu încremenire, ..cu mărmurire, ..cu amortire, și o mare melancolie, ..melanholie, un mare leșin, și degenerație, schimbarea, prefacerea firii. ἐκστατικὸς = de estasă, de depărtare, de amețealam ..uimirea, ..sminteala minții, de spaimă de mirare, de melanholie, de leșin, de degenerație, ce privește la ecstasă, ..la depărtare, ..la strămurare, ..la mețeală, etc. bun, dibaciu, destoinic de a muta, ..a străumuta, ..a depărta, ..a uimi, ..a spăimânta.

etc. și uimit, ...amețit, ..spăimântat, ..speriat, ..înlemnit, ..încremenit, ..mărmurit, ..amorțit de mare mirare, leșinat, melacholisit, schimbat, prefăcut la fire. ἐκστατικῶς = cu ecstasă, cu depărtare, cu mutare, cu amețeală, cu uimire, ..cu sminteală de minte, cu spaimă, cu spăimântare, cu mare mirare, cu înleșinare, ..încremenire, ..mărmurire, ...amorțire de mare mirare, cu leșin, cu melaholie, cu degenerație, ca un amețit, ca un uimit, ca un spăimântat, ..înlemnit, ...încremenit, ..mărmurit de mare mirare, ca un leșinat.

ἐκστατικὸς –κῆ -κῶς vezi ἔκστασις.

PAGINA 1695. PAGINA la IOANIDU 730

ἐκστάω, de timpi la ἐξίστημι.

ἐκστέλλω, ξεστέλλω (ἐκ, στέλλω) = trimit afară, ..dintr-un loc într'altul, pornesc pe oare cine undeva! Mă gătesc de ale plecării, ..deale drumului. La Sofocli.

ἐκστέφω –ψω (ἐκ, στέφω) = ridic, scot cununa, scot coroana din cap, descurec, descoronez pe oarecine, și după asemănare: golesc, sec, deșert oare ce, și dimpotrivă, încununez, încoronez pe oare cine, îl împodobesc cu cununi. ἐξεστεμμένος = împodobit cu cununi, împodobit cu coroane în cap. La Sofocli. Și după asemănare: ἐξέστεψε θάλασσαν = a vărsat marea prin împrejur ca o cunună a înconjurat, .. a ocolit cu apă. La Orian.

ἐκστηθίζω –ίσω (ἐκ, στήθος) la Evstatie vezi ἀποστηθίζω.

ἐκστοματίζω (ἐκ, στόμα) = spun, arăt, desopăr oarece taină, dau de față, destăinuiesc oare ce.

ἐκστραγγίζω –ίσω. ξεστραγγίζω (ἐκ, στραγγίζω) = strecor, scurg, storc câte o picătură. La Dioscorid.

ἐκστράκτον –ου. τό = extract.

ἐκστρατεία –ας. ἡ) ἐκστρατευμα –τος. τὸ) ἐκστράτευσις –εως. ἡ vezi ἐκστρατεύω.

ἐκστρατεύω –εύσω –τεύομαι (ἐκ, στρατὸς) = plec, mă pornesc cu oștirile, încep războiul. ἐκστρατεύομαι = săvârșesc războiul. La Tucidid. ἐκστρατεία, ἐκστράτευσις = pornirea, plecarea oștirilor. ἐκστράτευμα = o parte, o ceată, o companie de oștiri, o mișcare oștească.

ἐκστρατοπεδεύω –εύσω (ἐκ, στρατὸς, πεδίων) = așez oștirile afară, ..înainte, ..împotriva oare-i ce, tăbărăsc cu oștirile.

ἐκστρέφω, ξεστρέφω, ψω, ἐξέστρεφα, ἐξέστραμμαι, ἐξέστροφα (ἐκ, στρέφω) = întorc pe dos, întorc pe cealaltă față, cum o haină

veche, și stroc oare ce, succesc pe dos, răstorn. La Homer. ἐκστρέφειν τὸ ῥυπουμένον ἰμάτιον = să întoarcă haina cea veche pe dos. La Lucian. și după asemănare: ἔστρεφε τοὺς σαυτοῦ τρόπους = schimbați pravelele. La Aristofan. ἐκστροφή, ξέστροφή, = prăpădenie, răsturnătură, mare încurcitură. La Plutarh. ἐκστροφή τῶν δαυτύλων = deschiderea încheieturilor, deschiderea buricelor degetelor. La Alcifron. ἐξεστραμμένως = pe dos, da'ndărătele, dan'doasele.

ἐκστροφή -ῆς. ἢ vezi ἐκστρέφω.

ἐκσύομαι și ἐκσεύομαι, ἐξεσύθην, ἐξεσύμην, ἐξεσύμην (ἐκ, σύω) = ies, săr, mă azvârl afară cu mare iuțeală, ..foarte repede, mă reped, mă repez.

ἐκσυριγγόω -ῶ (ἐκ, σύργξ) = schimb, prefac oare ce în fistule, ..în găurele de obrinteală, fac să scoată fistule, pe unde să curgă materia. La Hipocrat.

ἐκσυδίζω -ρίσσω -ττω (ἐκ, συρύσσω) = îmi bat joc de oarecine fluierând, şuierând din gură, huidui pe oare cine, îi dau cu huida, ca la câini.

ἐκσύρω (ἐκ, σύρω) = trag, târăsc afară. La Analoghion.

ἐκσφαιρίζω (ἐκ, σφαῖρα) = arunc, azvârl, lepăd afară o minge, ca o sferă, ..ca un glonț, ..ca o bală. La Nic:

ἐκσφενδονάω -ῶ. νήσω (ἐκ, σφενδόνη ἐκσφενδονίζω) = prăștiez, arunc cu praștia, și după asemănare: gonesc, risipesc ca și cu praștia, împrăștiez.

ἐκσφονδουλίζω (ἐκ, σπόνδυλος) = arunc, trântesc jos, cum aruncă calul un călăreț peste cap, de-și frânge gâtul. La Etimologicon.

ἐκσφραγίζω -ίσω (ἐκ, σφραγίς) = pecetluiesc cu pecetea, pun pecete la oare ce. ἐκσφραγίζομαι =

PAGINA 196

întipăresc, tipăresc, scot chipul pe oare ce, asemănez oare ce cu un chip. Și după asemănare: ἐκ γὰρ ἐσφραγισμένοι δόμων = închiși fiind afară, soși afară din casă (pentru că ușile se pecetluiau) la Evripid. ἐκσφράγισμα = chipul scos pe oare ce întocmai ca pecetea, chip scos pe oare ce întocmai ca tiparul, chip tipărit. La Sf: Grigore de Nazianz.

ἐκσφράγισμα -τος. τὸ vezi ἐκσφραγίζω.

ἐκσχέω, în loc de ἐξέχω. La Plutarh.

ἐκσχίζω, ξεσχίζω -ίσω (ἐκ, σχίζω) = zgârâi, sfâșâii, spintec, rup oare ce, și după asemănare: împart în două. La Aristotel. ἐκσχίζομαι, ἐκσχίσθην = mă zgârâi, mă sfâșâii, mă spintec, mă rup.

ἐκσώζω –ώσω (ἐκ, σώζω) = scap pe oare ceine din oare ce, îl trec prin oare ce și-l scap, și după asemănare: ocrotesc, păzesc, apăr, protejtez, protejez pe oare cine.

ἐκσωρεύω, ξεσωρεύω –εύσω (ἐκ, σωρός) = grămădesc, moșoroiez, vârfuiesc, fac grămezi, ..moșoroie, vrafuri, vârfuiesc, fac vârf grămădind oare ce.

ἔκτα, în loc de ἔκτανε, din κτείνω, κτά'ω?, și κτήμι.

ἐκταγή -ῆς. ἢ vezi ἐκτάσσω.

ἔκτακα, și ἔκτακα, din κτείνω.

ἐκτάδην, ἐκταδὸν, ἐκτάδιος. ὁ.ἢ. ον vezi ἐκτείνω.

ἔκταθεν, în loc de ἐκτάθησαν, din ἐκτάθην, din κτάω, în loc de κτείνω.

ἐκταθῆναι, ἐκταθήσομαι, din ἐκτάω, în loc de ἐκτείνω.

ἐκταῖος –αία –αῖον (ἔξ) = de șase zile, a șasea zi, ἐκταῖος ᾗδε = după a șasea zi a venit, a șasea zi a venit. Și ἐκταῖος βλαστάνει = a șasea zi, după șase zile odrăslește. Și ἐκταῖος ἄρτος, μάγαἐκταίη = pâine de șase șince, pâine ca de șase ocale. La Esih: și Simon:

ἔκτακα, ἐκτάκην, ἐκτακείς, ἐκτακῶς, din κτείνω și ἐκτήκω, ἐκτάκω în loc de ἐκτήκω.

ἔκτακτος. ὁ.ἢ. κτον vezi ἐκτάσσω.

ἐκτάκω, în loc de ἐκτήκω.

ἐκταλαντόω -ῶ (ἐκ, τάλαντον) = schimb, prefac în talanți, și iau talanții. La Ateneu.

ἔκταμα –τος. τὸ vezi ἐκτείνω.

1) ἔκταμαι, ἔκταμμαι, din κτείνω.

2) ἐκτάμησι, în loc de ἐκτάμη, din ἐκτέμνω, după dialectul ionic.

3) ἐκτάμνησι, în loc de ἐκτάμνη, din ἐκτάμνω, după dialectul ionic.

4) ἐκτάμνω, în loc de ἐκτέμνω, după dialectul ionic.

ἔκταν, în loc de ἔκτην, ἔκτασαν, din κτήμι, κτείνω, κτάω.

ἐκτάνθαι, din κτείνω.

ἐκτανθαρούζω (ἐκ, τανθαρούζω) = tremur, mă cutremur, mă mișc, mă clatin, mă zgudui. La Esuih:

ἔκτανον, din κταίνω, κτείνω.

ἐκτανύω vezi ἐκτείνω.

ἔκταξις –εως. ἢ vezi ἐκτάσσω.

ἐκταπεινόω -ῶ (ἐκ, ταπεινόω) = plec, las în jos oare ce, și după asemănare: micșorez oare ce, scad oare ce din mărime, micșorez oare

ce din cinste, umilez, zmeresc, smeresc, ..prostesc pe oare cine, îl fac ticălos, ..de nimic.

PAGINA 1697 IOANIA 732

ἐκταρακτὸς -κῆ -κὸν) ἐκτάραξις -εως. ἢ vezi ἐκταράσσω.

ἐκταράσσω -ττω-ξω, ἐκτετάραχα, ἐκτετάραγμαi, ἐξεταράχθην (ἐκ, τaráσσω) = trubur, clătesc, și după asemănare: întărt la răscoale, întărt la răscoale, întărt la răzvrătiri, ..la turburări, și sperii, spăimântează, înfricoșez. ἐκταράσσω τὴν κοιλίαν = îi tulbură pântecele, îi aduc urdinare. ἐκτάραξις = tulburare, întărătare spre oare ce. ἐκτάραξις γαστρὸς = tulburarea pântecelui spre ieșire afară, ..spre urdinare. ἐκταρακτικὸς = de tulburare, ce privește la tulburare, bun, dibaciu, destoinic de a tulbura, tulburător.

ἐκταρβέω -ῶ (ἐκ, τάρβος) = sperii, spăimântează, înfricoșez. La Esih:

ἐκταριχεύω (ἐκ, ταριχέω) = săr, sărez oarece cu saramură, fac murături, ..lucruri murate. Și după asemănare: balsamosesc. La Nici:

ἐκταρσόω, vezi ταρσόω.

ἔκτας, în loc de ἔκταν.

ἐκτὰς -δος. ἢ (ἔξ) = a șasea zi a luni.

ἔκτασις -εως. ἢ vezi ἐκτείνω.

ἐκτάσω, în loc de ἐκτήσω, din ἐκτήσω, din ἐκτησάμην, din κτάομαι.

ἐκτάσσω -ττω -ξω (ἐκ, τάσσω) = așez, scot afară, și mai ales, așez oștirile spre război, le pun la rând, ..le pun în rând, le orânduiesc spre bătălie. ἐκταγή = rânduială, orânduială, punere, ..așezare la orânduială, ..la rând. ἐκτακτος = orânduială spre oare ce. și deosebit, neobișnuit, ecstraordinar. La Galino. ἔκταξις = așezarea oștirilor spre bătăie, rânduiala războiului, ..bătăliei, ποιησάμενος τὴν ἔκτασιν = făcând orânduiala bătăliei, așezând oștirile în bună orânduială, spre a începe războiul, ..bătălia. La Polivie.

ἔκτατο, din ἐκτάμην, din κτείνω.

ἐκτατὸς -τῆ -τὸν vezi ἐκτείνω.

ἐκταφρεύω -εύσω) ἐκ, τάφος) = fac la șanțuri, sap șanțuri, îngrădesc, ..întemeiez cu șanțuri, fac tăbii, fac meterezuri din pământ cu șanțuri. La Iosif și Esih:

ἐκτάω, de timpi la ἐκτείνω.

ἐκτέατο în loc de ἔκτηντο, din κτάομαι.

ἐκτεθῆναι, din ἐκτίθημι.

ἐκτεθλυμμένως δὴν ἐκθλύνω, = moleșit, cu moleciune.

ἐκτεθλυμμένως vezi ἐκθλίβω.

ἐκτέθραμμαι, δὴν ἐκτρέφω.

ἔκτεινα, δὴν κτείνω.

ἐκτείνω –ενῶ -ἐκτέτακα, ἐκτεταμαι, ἐκτανύω (ἐκ, τείνω –τανύω)
= întind pe pământ, încordesc, încordez. ἐκτείνω φροίμιον = întind
precuvântarea, la Eshil. ἐκτείνω συλαβὴν = scriu și rostesc, pronunț cu
slovniri lungi. ἐκτείνω λόγον = mă întind, mă prelungesc la vorbă. La
Sofocli. Σὶ ἤδηγὰρ ὡς νερόν νιν ἐκτείνουσι = îl întind acum ca pe un
mort. La Evripid. ἐκτείνομαι = mă întind, mă prelungesc, mă
împodobesc. ἐκτείνεται τὸ σπειρί = se lățește, se înțelege vorba. Σὶ
după asemănare: ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα = am murit de frică, m-am
întins ca un mort, am căzut ca un mort de frică, ..de spaimă. La
Sofocli. ἔκταμα = ceea ce e de întins, ..lungit, întinsătură, lungitură.
ἐκτάδην, ἐκταδόν ἐκτεταμένως = întins, întinzând, pe întinse.
ἐκτάδιος, ἐκτατὸς = întins, lungit pe pământ, ..pe apă. ἔκτασις
ἐκτεενεια, ἐκτενία = întindere, lungire, lungime, încordeală. ἔκτασις
PAGINA 1698

συλλαβῆς = lungimea slovnirilor. La Gram: ἐκτένεια –νία = silință,
osârdie (+)

ἐκτειρίζω –ίσω (ἐκ, τειρίζω) = înconjur, întemeiez, îngrădesc cu
zid, ..cu tăbii, ..cu meterezuri, și săvârșesc de zidit. La Strabon.

ἐκτεκνόω –ῶ (ἐκ, τέκνον) = nasc. ἐκτεκνόομαι –οὔμαι = primesc
pe copiii ca ai mei, și nasc. La Evripid.

ἐκτέκω, de timpri la ἐκτίκτω) ἐκτεκῶν, δὴν ἐκτέκω.

ἐκτελέθω (ἐκ, τελέθω) = mă trag din cutare, sunt născut din
cutare. La Aristotel.

ἐκτελειόω –ῶ) ἐκτελείωσις, ἐκτελευτάω –ῶ) ἐκτέλεσις –εως. ἢ)
ἐκτελεστής –στοῦ. ὁ. Vezi ἐκτελέω.

ἐκτελέω –ῶ (ἐκ, τέλος) = fac, urmez, pun oare ce în lucrare,
gătesc oare ce, ἐκτελῶ τὰ τοῦ νόμου = împlinesc, urmez, păzesc ale
legii, urmez după lege. ἐκτελεῖν τὴν δίκην = a suferi osânda.
ἐκτελειόω = săvârșesc, desăvârșesc oare ce, împlinesc, îndeplinesc
oare ce, fac pe deplin, isprăvesc. ἐκτελευτάω = ajung la sfârșit,
isprăvesc, săvârșesc oare ce. ἐκτέλεσις, ἐκτελείωσις = săvârșire,
desăvârșire, isprăvire, împlinire, îndeplinire, urmare pe deplin.
ἐκτελής = întreg, pe deplin, săvârșit, isprăvit, la Esi: ἐκτελεστής =

săvârșitor, împlinator, bumbașâr, eczecutor. Executor) ἐκτελεστικὸς = desăvârșire, de îndeplinire, ce privește la săvârșire, ..la îndeplinire.

ἐκτελῆς –έος. ὁ.ή. λές vezi ἐκτελέω.

ἐκτέμνω, și ἐκτάμνω, ἐκτεμῶ, ἐκτέτμηκα, ἐξέταμον, ἐκτέτομα (ἐκ, τέμνω) = tai din oare ce, contez, crestez, retez, și după asemănare: sopesc, jugănesc, castrez, și γῆν ἐκτέμνειν = a prăpădi, a pustii, la Dionisei Alicarnasefs. ἐκτέμνομαι = mă tai, mă cont, mă crestez, mă retez, mă scopesc. ἐκτέμνεσθαι τινὰ τῆ φιλανθρωπία = a împlânzi pe oare cine, a îndupleca, a-l dobândi în partea sa. La Polivie. ἔκτμημα = tăietură afară, bucată tăiată, contitură afară, retezătură, și scopitură afară, jugănitură. ἔκτμησις, ἐκτομή = tăietură, contitură, crestare, scopire, jugănire, ἐκτομή = deschidere, ferestră. ἐκτομαὶ γῆς = brazde, gloduri de pământ. ἐκτομάς, ἐκτομῖς = tăietoare, ceea ce taie, ascuțită. ἐκτομῖς δρεπάνη = seceră, coasă ascuțită, tăietoare. La Analoghion. ἐκτομάς și πύλις ἐκτομάς = portiță în poartă mare, ferestruie în fereastră mare. La Enia. ἐκτομεὺς = tăietor, contitor, crestător, retezător, jugănitor ἐκτομίας, ἔκτομος, ἐκτετμημένος = tăiat, contit, crestat, retezat, scopit, jugănit, castrat. ἐκτομάδιον = un fel de sulită, ..de lance. La Esih:

ἐκτενέστερον) ἐκτενεια –ας. ή.) ἐκτενία –ας. ή) ἐκτενή –ῆς. ή) ἐκτενῆς –έος. ὁ.ή. νές –νῶς. Vezi ἐκτείνω.

ἔκτεξις –εως. ή vezi ἐκτίκτω.

ἐκτέον (ἔχω) = trebuie să avem. La Xenofon. ἐκτέον λόγον = trebuie să băgăm de seamă. ἐκτέον ἐλαφρῶς = trebuie să suferim cu răbdare.

ἐκτέταμαι, din ἐκτείνω. Și după asemănare: mă sperii, mă spăimântează, îmi ies din minți. La Sofocli.

ἐκτεταμένος –νη –νον –νωσ vezi ἐκτείνω.

ἐκτέτμηκα, din ἐκτέμνω.

ἐκτετμημένος –νη –νον vezi ἐκτέμνω.

ἐκτετμημένος –νη –νον vezi ἐκτέμνω.

ἐκτέτραμαι, din ἐκτρέφω.

ἐκτεὺς - -έως. ὁ (ἔξ, ἔκτος) = a șasea parte din medimnă, ..din baniță, ..din ferdelă, din obroc.

PAGINA 1699 IOANIDU 733

ἐκτεύχω (ἐκ, τεύχω) = fac, lucrez, săvârșesc oare ce meșteșug. La Hipocrat.

ἐκτεφρώω -ῶ -ώσω (ἐκ, τεφρώω) = ard oarece până se face cenușă.
ἐκτέφρωσις = preface, schimbare în cenușă cu ardere, ..prin ardere.

ἐκτέφρωσις -εως. ἢ vezi ἐκτεφρώω.

ἐκτεχνάομαι -ῶμαι (ἐκ, τέχνη) = născocesc, scornesc, uneltez, gălesc meșteșugiri, ..viclenii.

ἔκτη -ης. ἢ vezi ἔκτος.

ἐκθήκω -ήξω -τέτακον -τέτακα (ἐκ, τήκω) = topesc, mistuiesc, prăpădesc, usuc, veștejesc. ἐκθήκομαι = mă topesc, mă usuc, mă veștejesc, mă prăpădesc. ἐκθηκῶς ὑπὸ φροντίδων = topit, uscat fiind de griji. La Lucian. și după asemănare: mă mânii, mă mânănesc. La Alcifron, și Eshil. ἔκτηξις = topeală, mistuială, prăpădenie, uscăciune, veștejiciune. ἔκτηξις φλεβῶν = secarea, secăciunea, topeala sângelui din vine. La Hipocrat.

ἔκτημαι, în loc de κέκτημαι, din κτάομαι.

ἐκτημόριον -ου. τὸ vezi ἐκτημόριος.

ἐκτημόριος. ὁ. ἢ. ον (ἔκτος, μέρος, μέρος) și ἐκτήμορος. ἐκτημόριοι, ἐκτήμοροι = cei ce plătea a șasea parte din venitul lor, și cei ce strângeau a șasea parte, sau lua a șasea parte. La Plutarh, și tâlcuitorul lui Platon și Polidevc. ἐκτημόριον = a șasea parte din oare ce.

ἐκτήμορος. ὁ. ἢ. ρον vezi ἐκτημόριος.

ἔκτηξις -εως. ἢ vezi ἐκθήκω.

ἐκτιθασσεύω (ἐκ, τιθασσεύω) = îmblânzesc, domolesc, domesticez, potolesc mânia, ..furia, ..răutatea. La Polidevc.

ἐκτιθεύω, ἐκτιθινεύω -νέω (ἐκ, τιθεύω și ἐκτιθεύω) = cresc, hrănesc pe oare cine.

ἐκτίθημι -θήσω, ἐκτίθημαι, și ἐκθέττω (ἐκ, τίθημι, θέττω) = pun înainte spre vedere, scot la vedere, arăt la toți, fac cunoscut la toți, și arunc afară un copil spre pieire. Și după asemănare: tâlcuiesc, deslușesc. ἔκθεμα = ceea ce s-a pus, ceea ce s-a dat afară spre vedere, ..spre cunoștință, ceea ce s-a lepădat afară, și ferman, ..poruncă către obște. La Polivie. ἐκθεσία, ἔκθεσις = punere, scoatere afară spre vedere, lepădare, ..aruncare de copil, poruncă către obște, înștiințare, publicație, și tâlcuire, deslușire de oare ce, și punerea banilor pe carte la joc, câtă sumă de bani se pune pe o carte la joc. La Alcifron. ἐκθετικὸς = de aruncat, de lepădat, de scos afară spre vedere, de publicuit, de tâlcuit, de deslușit, de deosebit, ce privește la aruncare, ..la lepădare, ..la scoatere afară spre vedere, ..la publicuire, ..la tâlcuire, ..la

tălmăcire, ..la deosebire. ἔκθετος = lepădat, aruncat, neprimit, pus afară spre vedere la toți de obște, publicuit, tâlcuit, deslușit, arătat la toți.

ἐκτιθηνεύω, ἐκτιθηνέω -ῶ vezi ἐκτιθεύω.

ἐκτικεύομαι. ἐκτικὸς -κῆ -κὸν -κῶς vezi ἔχω.

ἐκτίκτω -τέξω -ομαι. ἐκτέτεκα, ἐκτέτοκα, din ἐκτέκω (ἐκ, τίκτω) = nasc, făt, roiesc, rodesc, sporesc. ἔκτεξις = naștere, facere, făcăciune, rodire, roire. La Aristotel.

ἐκτιλάω -ῶ ἤσω) ἐκ, τιλάω) = scot oare ce împreună cu scârna, mă spârcâiesc, mă cac.

PAGINA 1700.

ἐκτίλλω -λῶ (ἐκ, τίλλω) = smulg, scot părul,scot penele. ἐκτίλλομαι = mă smulg, îmi scot, îmi trag părul.

ἐκτιμάω -ῶ -ήσω ξειτιμάω -ῶ ἐκτίμησις -εως. ἢ vezi ἔκτιμος.

ἔκτιμος. ὀ.ή. μον (ἐκ, τιμή) = necintiti, fără nici o cinst. La Sofocli. Iar la Esih: se găsește: ἔκτιμα = în loc de, cele de mare preț, ..de mare cinste, peste măsură cinste, ..prețuite. ἐκτιμάω ξειτιμάω -ῶ = foarte mult cinstesc, prețuiesc oare ce, ..pe oare cine, prețuiesc oare ce, pun preț la oare ce, și cer mai mare preț, decât face acel lucru. La Polivie. ἐκτίμησις = cinste mare, prețuire, preț mare.

ἐκτιναγμὸς -οῦ. ὀ. ἐκτίναξις -εως. ἢ vezi ἐκτινάσσω.

ἐκτινάσσω -ξω, ἐξετίναξα, ξειτινάζω (ἐκ, τινάσσω) = scutur, zgudui, clatin, cutremur oare ce, scotafară zguduindu-l. ἐκτιναγμὸς = scuturătură, zguduitură, clătinătură, cutremurătură. ἐκτίναξις = scuturătură, zguduire, clătinare, cutremurare.

ἐκτίννυμι, ἐκτινύω, ἐκτίνω, ἐκτίω, ἐκτίσω, ἐκτέτικα, ἐξέτισα (ἐκ, τίω) = plătesc, rejuiesc, istovesc, desfac o datorie, o geremea, un ștraf, o gloabă, o jugubină, și osândesc, mă osândesc, sufăr osândă pedeapsă pentru greșeală. Χαριν ἐκτίνειν = a mulțumi pentru o facere de bine, ..pentru un ajutor, ..a răsplăti cu bine, celui ce i-a făcut bine. Și ἐκτίνεινδίκην = a suferi osânda pentru vre-o greșeală, a se osândi, a se pedepsi, a răplăti cu rău, celui ce i-a făcut rău. La Platon. Și ἐκτίσασθαι ὕβριον = a răsplăti cu cinstea ce a pățit, a răsplătit celuia ce l-a necintit. ἔκτισις = răfuire, istovire, desfacere de datorie, osândă, pedeapsă pentru vre-o greșeală, rsplătire pentru oare ce, spre bine sau spre rău. ἔκτισμα =plată de datorie, despăgubire, gloabă, jugubină,gremea, praf. La Dionisie Alicarnasefs. ἐκτιστῆς = cel ce a plătit, s-a prefăcut, s-a desfăcut, s-a răfuit de datorie, ..de dezpăgubire,

..de gloabă, ..de geremea, ..de ștraf. Și cel ce despăgubește, ..împlinește datorii, ..gloabe, ..geremele, ștrafuri, ..jugubine, osânditor, răsplătitor. La Sf: Vasile.

ἔκτισις –εως. ἤ) ἔκτισμα –τος. τὸ. vezi ἐκτίγγωμι.

ἔκτισμαι, din κτίζω, ἐκτισμένος, din κτιζομαι.

ἐκτιστῆς –στοῦ. ὁ vezi ἐκτίγγωμι.

ἐκτιθεύω vezi ἐκτιθεύω.

ἐκτιτραίνω, ἐκτιτράω -ῶ, ἐκτίτρημι (ἐκ, τιτραίνω) = găuresc cu sfredelul, sfredeluiesc. La Balsamon.

ἐκτιπρώσκω –ώσω, ἐκτέτρωκα (ἐκ, τιπρώσκω și ἐκπρώσκω după scurtare la Sibil: = fac să lepede copilul, înainte de vremea nașterii, de soroc, leapădă muierea copilul, înainte de vremea nașterii, se stârpește vita.

ἐκτίω vezi ἐκτίγγωμι.

1) ἐκτμάγω, ἐκτμάω de timpri la ἐκτέμνω, din care ἐκτμήγω –μήσω -ἐξετμάγην -ἐκτέμνηνα -ἐκτέτρημαι.

2) ἔκτημα –τος. τό) ἔκμησις –εως. ἤ vezi ἐκτέμνω.

ἔκτοθεν din ἔκτοσθεν, ἔξωθεν (ἐκ, ἐκτός, θε) = d'afară, de din afară, de atunci încoace, afară, afară de, fără, fără de, bez.

ἔκτοθι, în loc de ἔκτοσθι = afară, afară de, fără, afară de, fără, fără de, bez. ἔκτοθίσου = fără tine. La Apolonie. Și λάζαρον ἔκτοθι τύμβου ἰησοῦς ἐκάλησεν = Iisus l-a chemat pe Lazăr afară din mormânt.

PAGINA 1701 IOANIDU 734

La Nonos. Și oseb, deoseb, în parte.

ἐκτοῖο (ἐκ, τοῦ) se înțelege pe dinafară, χρόνου adică ἐκτοῖο χρόνου = dintr'acea vreme, de atunci.

ἐκτοιχωρυχέω -ῶ (ἐκ, τοῖχος, ὀρυχή) = sparg, găuresc, sfărâm zidulși întru înăuntru să fur, ..să iau, ..să jefuiesc. Și după asemănare: jefuiesc, prăpădesc, iau or'ce găsec, dau jaf, ..fac pleșa, ..spărgând și sfărâmând. La Polivie.

ἐκτοκίζω -.ισω) ἐκ. τόκος) = dau, împrumut cu dobândă, ..cu camătă. Οὐκ ἐκτοκιεῖς = să nu ei dobândă, să nu ei camătă. La Biblie.

ἔκτοος. ὁ.ἤ. κον (ἐκ, τόκος) vezi ἔκγονος. La Eliano.

ἐκολμάω -ῶ -ήσω (ἐκ, λόγμη) = îndrăznesc, mă încredințez, mă razim în oare ce, am mare îndrăznelă, ..credință, ..curaj, și încurajez, îi dau curaj, îl fac îndrăzneț, ..să nu aibă frică, ..să nui fie frică. La Iosif.

ἐκτολυπεύω (ἐκ, τολύπη) = să săvârșesc, desăvârșesc, isprăvesc, îndeplinesc, fac pe deplin, ..fără cusur oare ce. La Esi:

ἐκτομάδιον –ου. τὸ) ἐκτομάς –δος. ἦ) ἐκτομεὺς –έως. ὁ) ἐκτομή –ης. ἦ) ἐκτομίας –ου. ὁ) ἐκτομὶς –δος. ἦ) ἔκτομος. ὁ.ἦ. μὸν vezi ἐκτέμνω.

ἔκτονα, διν κτείνω.

ἔκτονος. ὁ.ἦ. νον (ἐκ, τόνος) = fără glas, fără ton, nepotrivit la glas, ..la ton, slab, neîntins la coardă.

ἐκτοξεύω – εύσω, ἐκτετόξευκα (ἐκ, τόξον) = săgetez, arunc săgeata, lovesc, rănesc cu săgeata. Și după asemănare: τὰ βέλη ἐξετοξεύετο = toate săgețile se isprăviseră, ..se aruncase. Și ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσαι βίον = socotea că i s-a sfârșit viața. La Aristotel. Și ἐκτοξεύω βίον = degrab îmi pierd viața. La Aristofan. Și τὸ πῶφρον σοῦ ἐξετόξευς φρενός = înțelepciunea ta, a zburat din mintea ta. La Evripid.

ἐκτοπίζω –ίσω) ἐκτόπιος. ὁ.ἦ. ον) ἐκτοπισμὸς –οῦ. ὁ) ἐκτοπιστέος –έα –εον) ἐκτοπιστικὸς –κῆ –κὸν vezi ἔκτοπος.

ἔκτοπος. ὁ.ἦ. πον (ἐκ, τόπος) și ἐκτόπιος = mutat, strămutat, gonit, izgonit, pribejit din locul său, pribegit din locuința sa. La Sofocli și Aristotel. ἔκτοπος = neobișnuit, împotriva unei orânduiei, un lucru deosebit. ἐκτόπως = cu necuviință, cu netrebnicie, cu cumplire, peste orânduială, peste măsură, cu deosebire. ἐκτοπίζω ξετοπίζω = mut, strămut, depărtez, gonesc, izgonesc, scot afară oare ce, scot afără pe oare cineși scrântesc. ἐκτοπίζω ἐμαυτόν = mă mut, mă strămut, ..pribegesc din locul meu, ..din locuința mea, îmi schimb locuința. La Plutarh. ἐκτοπισμὸς = muare, strămutare, depărtare de locul său, ..din locuința sa, pribegire, schimbarea locuinței. ἐκτοπιστέος = ce trebuie să se mute, ..să se strămute, ..să se depărteze de locul său. ..din locuința sa. ἐκτοπιστικὸς = de mutare, de strămutare, de depărtare, ce privește la mutare, ..la strămutare, ..la depărtare, cel ce lesne, și adeseori se mută, ..se strămută, ..se depărtează de locul său, ..din locuința sa, cel ce schimbă adeseori locuința.

ἐκτόπως vezi ἔκτοπος.

ἐκτόρεος. ὁ.ἦ vezi ἔκτωρ.

PAGINA 1702

ἐκτορέω –ῶ (ἐκ, τορέω) = sap, scobesc oare ce afară.

ἐκτορι. τὸ vezi ἔκτορ.

έκτορμέω -ῶ (έκ, τόρμη) = ies, mă abat din calea cea dreaptă, aruc alt drum.

έκτος -κτη -κτον (έξ) = al șaselea la rând. έκτη έπ' είκαδι = a douăzeci și șasea zi a luni. έκτη ίσταμένου = a șasea zi a luni. έκτη μεσοῦντος, și έκτη έπι δέκα = a șaisprezece zi a luni. έκτη φθίναντος -λήγαντος -λήγοντος -πυομένου = a douăzeci și șasea zi a luni.

έκτός (έκ) = afară, afară de, fără, fără de, bez, numai. έκτός μόνον = fără numai. έκτός πέντε ήμερών = peste cinci zile, după cinci zile. La Erodian. έκτός είμι τοῦ μέλλειν άποθνήσκειν = sunt afară de primejdie. La Platon. έκτός ώδίνων = fără dureri. έκτός πηλοῦ πόδας έχειν = a'și avea picioarele afară de tină, adică a fi afară de primejdie. έκτός γίνομαι = sând afară de oare ce, mă feresc de oare ce, nu primesc oare ce. έκτός χωρεί = ieși afară. Οί έκτός λόγου = cei fără cuvânt, cei ce nu știu. Οί έκτός = cei pe dinafară, cei străini. Τά εις τὸ έκτός μόρια = părțile cele dinafară. Οί έκτός αιτίας = cei fără pricină. έκτός είμη = fără numai, fără cât. έκτός είμη πεπιστεύκατε = fără numai de n'ați crezut. La Lucian. έκτοσε = afară de, afară. La Homer. έκτοσθε -εν = d'afară, de dinafară, de atunci încoaoc. έκτοαθι vezi έκτοθι.

έκτός εί μη) έκτοσθε -σθι. έκτοσε vezi έκτός.

έκτοτε (έκ, τότε) = de atunci, dintr'acea vreme, de la acea vreme.

έκτραγωδέω -ῶ, έκτραγωδίζω, ξετραγωδίζω (έκ, τραγωδία) = povestesc, spun, rostesc lucruri falnice, ..lucruri de spaimă, ..de înfricoșare, ca un păτιμμαș. La Lucian.

έκτρανόω -ῶ (έκ, τρανός) = arăt oare ce curat, ..chiar. La Suida.

έκτράπεζος. ό.ή.γον (έκ, τράπεζα) = afară de masă, depărtat, gonit de la masă, neprimit la masă, etc. și cel ce nu mănâncă, cel ce se păzește de mâncare. La Lucian.

έκτραπελογάστωρ -ρος. ό.ή (έκτράπελος, γαστήρ) = cu pântece mare, ..grozav, pântecos. La Ateneu.

έκτράπελος. ό.ή. λον (έκ, τρέπω) = potcă, pocit, ciudat, grozav, lucru de speriat, lucru peste fire. έκτράπελα = copii ce au trup mai mare, cu trup mai gros deât cere vârsta lor. La Plinie și Suida, Eliano, și Lucian. έκτραπέλως = cu grozăvie.

έκτραπέλως vezi έκτράπελος.

έκτράπω, în loc de έκτρέπω, după dialectul ionic.

έκτράφω în loc de έκτρέφω, după dialectul ionic.

ἐκτραχηλίζω –ίσω (ἐκ, τραχλίζω) = trântește calul pe călăreț peste cap, și trântesc pe oarecine de-și frânge gâtul, grumazii. La Xenofon. ἐκτραχηλίζομαι = caz peste cap de-și frâng gâtul, ..grumazii. Și după asemănare: cad în sărăcie de mare lene, ..lenevire, ..de mare trândăvie, și mă mândresc ridicând gâtul, capul în sus, și vorbind, grăind vorbe mari. La Dem:

ἐκτραχύνω –νῶ (ἐκ, τραχὺς) = fac oare ce foarte aspru, ..iute. și după asemănare: întărât, înverșunez, necăjesc, supăr pe oare cine foarte mult.

ἐκτρέπω –ψω -ἐκτρέπερα (ἐκ, τρέπω) = abat, depărtez, scot pe oare cine din calea cea dreaptă, ..din gândul cel bun, îi schimb gândul. La Sofocli. ἐκτρέπομαι = mă rătăcesc, ies din drumul cel drept, ..din gândul cel bun, îmi schimb gândul. Și mă întorc, fug înapoi. Și după asemănare: mă fac mai rău, îmi schimb firea, mă bastardez, mă degenerez, și mi-i urât ore ce mi-e scârbă de oare ce. La Evripid. ἐκτροπή = abateră, (+)

ἐκτρέφω –ψω (ἐκ, τρέφω) = cresc, hrănesc la copii, ..îi fac mari. ἐκτροφή = creștere, hrană.

ἐκτρέχω –ξω -ἐξέδραμον, ἐκδεδράμηχα din ἐκδρέμω, ἐκδράμω, ἐκδράμω (ἐκ, τρέχω) și τρέχω și ξετρεχω, ἐκτρόχαζω = alerg

PAGINA 1703 IOANIDU 735

dintr-o parte în alta, și mă reped, năvălesc asupra cuiva.

ἐκτρισις –εως. ἡ (ἐκ, τρήσις) = gaură, găurire, găurătură. La Ruf.

ἐκτριαίνω –ῶ. Νώσω (ἐκ, τρίαίνα) = lovesc, izbesc, zgornesc cu triena, ..cu trifurca. La Lucian. ἐκτριανεῖν τὴν ἐλλάδα = a bate elada cu trifurca, cam în bătaie de joc, spre necinstea eladei.

ἐκτριβή –ῆς. vezi ἐκτρίβω.

ἐκτρίβω –ψω. (ἐκ, τρίβω și ξετρίβω) = curăț, netezesc, sclivisesc, dau lustru, scot scânteie frecând, ..scăpărând.și după asemănare: strivesc, pisez, sfărâm, zdrobesc, prăpădesc. La Erodian. ἐκτριβή, ἐκτριψις, ξετριψις = frecare, frecătură, curățire, netezeală, sclivisire, darea lustrului, striveală, sfărâmare, zdrobire. ἐκτριμμα ξετριμμα = ceea cu care curățim, ..frecăm oare ce, ..ștergem oarece, otrep. Ca gebrea, țesală, șărvet, peșir, și rana, buba ceea ce se face din frecare, la Hipocrat.

ἐκτριμμα –τος. τὸ vezi ἐκτρίβω.

ἐκτριχώ vezi ἐκτριχώω.

ἐκτριψις –εως. ἡ vezi ἐκτρίβω.

ἔκτρομα vezi ἔκτρομα.

ἔκτροπή -ῆς. ἤ) ἔκτροπίας –ου. ὁ) ἔκτρόπιμος. ὁ.ἠ. ον) ἔκτρόπιον –ου. τό.) ἔκτρόποιμος) ἔκτροπος. ὁ.ἠ. πον vezi ἔκτρέπω.

ἔκτροφή -ῆς. ἤ vezi ἔκτρέφω.

ἔκτροχάζω (ἐκ, τροχάζω) vezi ἔκτρέχω.

ἔκτρουγάω -ῶ -ῆσω (ἐκ, τρυγάω) = culeg la vîi, și strâng, adun bucatele de pe câmp.

ἔκτρουγίζω –ίσω (ἐκ, τρυγία) = de drojdii, curăț de murdarlâc oarece. La Geopicon.

ἔκτρουπάω -ῶ -ῆσω (ἐκ, τρυπάω) și ξετρουπόνω, = găuresc cu sfredelul, și după asemănare: ies fără de veste dintr-o gaură. La Aristofan. ἔκτρουπήματα = surcelele, praful ce iese din gaura ce se face cu sfredelul) ἔκτρούπησις = găurire, sfredeleală. La Hipocrat. ἔκτρούπημα = ce s-a găurit, gaura ce s-a făcut.

ἔκτρούπημα –τος. τὸ) ἔκτρούπησις –εως. ἤ vezi ἔκτρουπάω.

ἔκτρουφάω -ῶ (ἐκ, τρυφή și ξετρουφάω) = mă desfăt, mă dezmierd în plăceri și în zefhuri. La Ateneu.

ἔκτρουχόω -ῶ, și ἔκτρούχω –χώχω (ἐκ, τρύω) = scad, slăbesc, stric, sfărâm oare ce frecându-l, și după asemănare: ostenesc, obolesc pe oare cine. ῥάκη ἔκτετρουχωμένα = haine rupte, ..sparte, ..sfărâmate, trențe. La Lucian. unde unii cetesc: ἔκτετριχωμένα = haine cu părul frecat, ..mâncat, ..șters de vechimea lor.

ἔκτρούγω, ξετρούγω (ἐκ, τρώγω) = mănânc tot, papă tot.

ἔκτρομα –τος. τό) ἔκτροματαῖος –αῖα –αῖον) ἔκτροσις –εως. ἤ) ἔκτροσμὸς –οῦ. ὁ vezi ἔκτρόω.

ἔκτρομι vezi ἔκτρόω.

ἔκτρόσκω vezi ἔκτιτρόσκω.

ἔκτρόω, ἔκτρομι (ἐκ, τρώω) = fac să lepede copilul, ..să-l nască fără vreme. ἔκτρομα ἔκτρομα = lepădătură de muiere, copilul ce se naște fără vreme. Și după asemănare: potcă, poznă, un lucru ciudat. ἔκτροματαῖος = de lepădat, ce privește la lepădare la copiii.) ἔκτροσις, ἔκτροσμὸς = lepădare de copiii, naștere fără vreme.

ἔκτυγγάνω -ἐκτύξω -ἐκτέτευχα, ἐξέτυχον (ἐκ, τυγγάνω) = dobândesc oare ce din oare ce. ἐκ φύσεως ἔκτυχὼν = din fire dobândind.

ἔκτυλίσσω, ξετυλίσσω, ξετυλίγω, ξετυλίζω (ἐκ, τυλίσσω) = desfăș, desfășur, dăzdeapăn, și după asemănare: descurc. La Timeu.

ἐκτυμπάνωσις –εως. ἢ (ἐκ, τύμπανον) = umflătură ca toba.
ἐκτυμπάνωσις τῆς γαστρὸς = umflătura pântecelui de multa băutură.
La Strabon.

ἐκτυπέω -ῶ vezi ἔκτυπος.

ἔκτυπον, δὴν κτυπέω) ἐκτυπόνω, vezi ἐκτυπόω.

ἔκτυπος. ὁ.ἦ. πον (ἐκ, τύπος) = tipărit, închipuit, înformat după un tipar, după o rețetă, turnat în tipar, făcut după tipar, și săpat, scot cu săpăturile afară. Și însemnat după oare ce. La Pliniu, și Seneca. ἐκτυπώτερον = mai luminat, mai curat. La Sfântul Grigore Nazianz. ἔκτυπον, ἐκτύπωμα = ce s-a tipărit, ce s-a scobit, cum: icoană, cadră, chip etc. ce sunt tipărite, ..scobite cu semnele scoase afară, ca un chip de oare ce. La Ateneu. ἐκτύπωσις = tipărire, închipuire, scobitură, săpătură, scoatere afară. La Stoveu. ἐκτυπέω -ῶ = asurzesc pe oarecine cu strigarea, asurzesc cu sunetul, ..cu zgomot. La Filostrat. ἐκτυπόω -ῶ, ἐκτυπόνω = tipăresc, scap, scobesc cu săpăturile afară scoase, ca la bani, ..la slove, ..cadre etc. La Erodian.

1) ἐκτυπόω -ῶ vezi ἔκτυπος.

2) ἐκτύπωμα –τος. τὸ) ἐκτύπωσις –εως. ἢ vezi ἔκτυπος.

ἐκτυραννέω -ῶ (ἐκ, τύραννος) = stăpânesc cu zorul, stăpânesc cu siluire ca un tiran.

ἐκτυφλόω -ῶ -ώσω -ἐκτετύφλωκα (ἐκ, τυφλὸς și ζετυφλόω) = orbesc pe oare cine, îi ridic vederea, îi scot ochii. ἐκτυφλόομαι –οὔμαι = orbesc eu, îmi pierd vederea. ἐκτετυφλωμένη τύχη = noroc orb, ce și-a pierdut vederea, ..ochii, ..ce s-a orbit. ἐκτύφλωσις = orbire, întunecare vederii, scoaterea ochilor.

ἐκτύφλωσις –εως. ἢ vezi ἐκτυφλόω.

ἔκτυφος. ὁ.ἦ. φον (ἐκ, τύφος) = umflat de fum, umflat de mândrie.
ἔκτυφος μοῦσα = muza ce grăiește ca o mândră, ..ce grăiește cu mândrie, ..cu vorbe mari, mândre, ..de om mare. La Evs: ἐκτυφόω -ῶ
ἐκτύφω = schimb, prefac în fum, ..în aburi. Și după asemănare: ard, usuc de tot, și umplu pe oare cine de fumuri, ..de mândrie, îl fac să se mândrească de oare ce, și ațâț, aprind oare ce mai mult, cum o dragoste, întărât dragostea cu amorul. Εἰς καπνὸν ἐκτυφοῦται = se prefac în fum, adică arde, se usucă de tot. La Dioscorid și Polivie. ἐκτύφωσθαι ἐπὶ πλέον τὸν ἔρωτα = amorul de ce merge se aprinde, ..se ațâță, ..se întărâtă. La Alcman. ἐξετύφην κλέουσα = și s-au umflat ochii de plâns ca de fum. La Evripid. ἐκτυφόομαι –οὔμαι = mă prefac, mă schimb în fum, mă umflu, mă umplu de mândrie.

ἐκτυφῶ -ῶ, ἐκτύφω vezi ἔκτυφος.

ἐκτυχῶν, din ἐκτυγχάνω.

ἔκτωρ -ορος. ὁ = nume însușit, Ector, Hector. ἐκτόρεος = de Etor, al lui Ector, ce privește la Ector.

ἔκτωρ -ρος. ὁ.ἦ (ἔχω, ἔξω) = cel ce ține taare, ..țearpă. τριχῶν ἔκτορα = plasă, rățea de păr. La Antologhion. ὀδόντας ἔκτορας = dinții, crăcile, cracii angerei, brațele ancorei cu care seprinde de pământ. La Filostrate. Și după asemănare: bun păzitor, bun opritor. ἔκτορι. Τό vezi ἔκτωρ.

ἐκυδάσσω, în loc de ἐκυδάσω, din ἐκυδασάμην, din κυδάζω

ἐκύκα din κυκάω.

ἐκυρα -ᾶς. ἦ și ἐκρή după dialectul ionic. Vezi ἐκυρός.

ἐκυρός -οῦ. ὁ = socru. ἐκυρά -ρή = socară. La Homer.

ἐκυρσα, din κύρω.

ἐκφαγεῖν (ἐκ, φαγεῖν) = a mânca, a păpa tot, a cheltui tot. La

Antip:

PAGINA 1705

IOANIDU 737

ἐκφαιδῆν vezi εκφάνδην.

ἐκφαιδρύνω -υνῶ (ἐκ, φαιδρός) = fac oare ce strălucit, ..luminos, ..cu lustru, luminez, ..curăț, ..împodobesc oare ce. La Evripid.

ἐκφαίνω - φανῶ -ἐκπέφαγκα -ἐξέφηνα, ἐκφανίζω (ἐκ, φαίνω) = arăt de față, ..dau de față, ..dau de gol, ..descopăr oare ce ascuns, ..de taină, destăinuiesc o taină, publicuiesc, ..obșteșc oare ce, înfățișez oare ce. ἐκφαινομαι = mă arăt de față la toți, la Esi: și Homer. ἐκφάνδην, ἐκφαιδῆν, ἐκφανῶς = de față, în vederea tuturor. La Filostrate și Esih: ἐκφανῆς = văzut de toți. Κάρυον ἐκ, ἐκλεπίδων ἐκφανῆς = numai ce se vede prin coaja crăpată. La Analoghion și după asemănare: vestit la toți de vrednic, om mare. ἐκφανσις = arătare, descoperire, destăinuire, publicație, înfățișare. ἐκφαντικὸς = de arătare, de descoperire, de publicație, de înfățișare, ce privește la arătare, ..la descoperire, ..la publicație, la înfățișare, ..arătător, descoperitor, înfățișător. ἐκφαντικῶς = cu arătare, cu descoperire, cu publicație, cu înfățișare, arătând, descoperind, publicuind, înfățișând. ἐκφαντος = văzut, arătat, cunoscut la toți, înfățișat la toți, curat, deslușit. ἐκφάντωρ = tâlcuitor de taine, tâlcuitor, tâlmăciu, deslușitor, dragoman. La Sf: Dionisie Areopagitul. ἐκφαντορικὸς = de tâlcuitor, de tâlmăciu, de deslușitor, de dragoman, ce privește la tâlcuire, ..la tâlmăcire, ..la deslușire, ..la dragoman, cun, dibaciu, destoinic de a

tâlcui, ..de a desluși, ..de a tâlmăci, de a fi dragoman. ἐκφαντορία = descoperire, tâlcuire, deslușire, tâlmăcire.

ἐκφαλλαγέω -ῶ, ἐκφαλαγγίζω (ἐκ, φάλαγξ) = ies afară din rând, ..din falancă. La Dimitrie Falaris.

ἐκφαιμαι vezi ἔκφημι.

ἐκφάνδην vezi ἐκφαίνω.

ἐκφανεν ἰν ἰοc de ἐξεφάνησαν, διn ἐξεφάνην, ἐκφαίνω.

ἐκφανῆς –έως. ὁ.ή. νές –νῶς vezi ἐκφαίνω.

ἐκφανίζω, ἔκφανσις –εως. ἡ vezi ἐκφαίνω.

ἐκφαντάζομαι vezi φαντάζομαι. La Alcman.

ἐκφαντικὸς –κῆ -κὸν –κῶς vezi ἐκφαίνω.

ἐκφαντορία –ας. ἡ) ἐκφαντορικὸς –κῆ -κὸν) ἔκφαντος. ὁ.ή. τον) ἐκφάντωρ –ρος. ὁ.ή vezi ἐκφαίνω.

ἔκφας –αντος. ὁ = nume însușit.

ἔκφασις –εως. ἡ) ἔκφσμα –τος. τό vezi ἔκφημι.

ἐκφατνίζω (ἐκ, φάτνη) = scot, arunc afară din iesle, curăț ieslea. Și după asemănare: deșert, sec, golesc, cheltuiesc, mistuiesc. La Ateneu. ἐκφαντίζειν ἀδόντας = a scoate dinții, la Evstatie. ἐκφαντίσματα = ogrăji, grămezi din mâncarea vitelor, ce se leapădă ca netrebnice. Și după asemănare: rămășițele, firimiturile ce rămân de la masă. La Polidevc și Filostrate șiscândurile ieslei.

ἐκφάντισμα –τος. τὸ vezi ἐκφατνίζω.

ἔκφαστο din ἔκφημι.

ἐκφάτως vezi ἔκφημι,

ἐκφαυλίζω) ἐκφαυλισμὸς –οῦ. ὁ vezi ἔκφαυλος.

ἐκφαυλος. ὁ.ή. λον (ἐκ, φαῦλος) = prost, de nimic, netrebnic, prostatic, prostănic, ticălos, nevoiaș, mișăl, zadarnic, slab, neputincios, mârșav, ușor de tot, leneș

PAGINA 1706

mic la preț. La Iosif. ἐκφάυλος = cu prostie, cu netrebnicie, cu ticăloșie, cu zădărnice, cu slăbiciune, cu lene, ca un prost, ca un netrebnic, ca un ticălos, ca un leneș. La Filostrate. ἐκφαυλίζω, ἐκφαυρίζω = netrebnicez, prostesc, nimicesc, nimicez, micșorez, lovesc pe oare cine, și îmi bat joc de oare cine, îl ocărăsc, îl necinstesc, nu-l bag în seamă. La Plutarh. ἐκφαυλισμὸς = ocară, necinste, bătaie de joc, prostie, netrebnicie, ticăloșie, zădărnice, lenevire.

ἐκφάυλος vezi ἔκφαυλος.

ἐκφερέμεν, în loc de ἐκφέρειν.

ἐκφερεμυθέω –ἐκφερουθέω -ῶ (ἐκφέρω, μῦθος) = obștesc, publicuiez, încunoștiințez, arăt, descopăr, fac cunoscut la toți o taină, ..un lucru ascuns. La Enia și Cornut.

ἐκρέρω -ἐξοίσω -ἐξοίνεικα -ἐξήνεγκον -ἐξενήνοχα (ἐκ, φέρω) = scot, trag afară, mut din loc, scot, mut, duc pe mâini un mort, și obștesc, publicuiesc, încunoștiințez, fac cunoscut la obște, ..la toți, și arăt, reportuiesc, înștiințez prin înscris, și scot la vedere, dau la tipar p carte. Și dau, trimit afară o poruncă, ..un ferman, și leapăda muierea, și rodește, odrăaslește, crește din pământ, și întrec, biruiesc pe oarecine la oare ce, și aleargă, fugе calul. Și plătesc, răspund dajdia, ..birul, ..ajutorul. τοῦτο πρὸς τὴν σύγκλητον ὁ καῖσαρ ἐξήνεγκε = acesta ceza a arătat la adunare. La Plutarh. ἐκφέρειν ἐφέρειν τοὺς = a rodi, a scoate rod. Ψήφισμα ἐκφέρω = dau o poruncă, dau un decret, ..un ferman, dau un oficiu. ἔκφερ ἄεθλον = a primit, a luat cinste de biruință, a biruit, a întrecut pe alții la lupte etc. la Homer. ἐκφέρεινίππος = aleargă, întrece cu calul. La Xenofon. ἐκφέρειν πόλεμον = a deschide, a începe războiul. ἐκφέρειν μητρῶα ἀνείδη = a spune, a povesti necinstea mumei. La Evripid. ἐκφέρομαι = mă scot afară, ies afară, mă scoate afară, îmi ies din minți, mă biruiesc de oare ce, mă războiesc, spun, arăt oare ce. ἐξεφέρετο ὁ παῖς = se scoatea copilul, îl ducea pe mâini. La Antif: λόγῳ ἐκφέρομαι = ies din afară, ..din cunoscut, grăiesc prea mult. ἐκφέρομαι πάθει = mă biruiesc de patimi. ἐκφέρεσθαι πόλεμον = a începe războiul, a se bate, a se război. Δόξαν ἐκφέρονται = dobândesc cinste. La Dem:

ἐκφεύγω ξεφεύγω (ἐκ, φεύγω și ἐκφυγγάνω) = scap, fug afară, mă mântuiesc de oare ce. ἐκφυγὼν νόσον = scăpând de boală. ἔκφυγε χειρὸς βέλος = i-a scăpat săgeata din mână. La Homer. ἔκφευξις ἐκφυγή = fugă, scăpare, mântuire de oare ce. La Melam:

ἔκφευξις –εως. ἢ vezi ἐκφεύγω.

ἔκφημι, ἔκφασμαι (ἐκ, φημί) = grăiesc, cuvântez, vorbesc, hotărăsc, spun, și săvârșesc cuvântul, ..vorba. ἔκφασις = grăire, încetare de vorbă, hotărâre la Erodian. ἔκφασμα = strigare de spaimă, și fantomă, nălucă, nălucire, vedenie, iazmă, stafie. ἐκφάτως = fără a se grăi, foarte mare, ce nu se poate grăi, ..spune.

ἐκφῆναι, din ἐκφαίνω.

ἐκφθείρομαι (ἐκ, φθελίρω) = mă duc spre prăpădenie, mă duc la dracul. ἐκφθείρου = du-te la dracul, ..la naiba, ..la pârdaľnicul, fugi la draci. La Lucian.

PAGINA 1707 IONAIĐU 739.

ἐκφθίμι, ἐκφθίνω, ἐκφθίω (ἐκ, φθέω) = sfărâm, prăpădesc, cheltuiesc, mă prăpădesc, mă topesc de osteneală, ..de orbire, ἐξέφθιτο în loc de ἐξέφθαρτο = se prăpădește de osteneală, ..δε οβοσιρε. La Homer.

ἐκφιλέω -ῶ (ἐκ, φιλέω) = sărut. La Analoghion.

ἐκφλάω -ῶ (ἐκ, φλάω) în loc de θλάω) în loc de ἐκφυλάσσω ce se găsește la Esih: după îndreptarea lui Corai.

ἐκφλαίνω vezi ἐκφλύζω.

ἐκφλαυρίζω (ἐκ, φλαυρίζω) vezi ἐκφραυλίζω.

ἐκφλεγματουῖσθαι (ἐκ, φλέγμα) = mă schimb, măprefac în flegmă. La Hipocrat.

ἐκφλέγω -ξω (ἐκ, φλέγω) și ἐκφλογίζω, ἐκφλογίζω, ἐκφλοδόω -ῶ = ard, aprind, dau foc, și scot foc din mine, mă aprind, mă înverșunez după oare ce. La Longhin și Teofrast. ἐκπεφλόγισθαι τὸ περιστέριον = i s-a aprins pieptul. ἐκφλόγωσις = ardere, aprindere, înfierbințeaľă. La Diodor Siceliot.

1)ἐκφλίβω în loc de ἐκφλίβω. La Hipocrat.

2)ἐκφλογίζω,) ἐκφλογόω) ἐκφλόγωσις -εως. ἢ vezi ἐκφλέγω.

1)ἐκφλουδίζω, ξεφλουδίζω (ἐκ, φλοῦδα) = curăț de coajă oare ce, juruiesc coaja, scot coaja.

2)ἐκφλυαρέω -ῶ -ήσω, și ἐκφυαρίζω -ίσω (ἐκ, φλυραρέω -ρίζω) = fluiet, muieresc oare ce căruia spre bătaie de joc, îmi bat joc de oare cine fluietând, ..muierând. și după asemănare: flencănesc, flecănesc. La Plutarh și Aristofan.

ἐκφλύζω -ύσω și ἐκφυνδάνω, ἐκφλύσσω, ἐκφλαίνω (ἐκ, φλύζω, φλυνδάνω, φλύδω, φλύω, φλέω) = fierb în clocote, ..cu bășici, clocotesc, și bășic, scot bășici, ..broboane, ..spuzeală de mare căldură, de mare năbușeaľă, de mare sciclet, stenhorie. La Hipocrat. ἐκφλύσσω = împing, silesc pe oarecine afară, cu mare căldură, ..fierbințeaľă. οὐκ ἔχει ἐκφύζαι τόσον γόον = nu poate stinge, nu poate potoli plânsul, ..jalele, ..să facă să se trezească, ..să răsufle. La Apolonie de Rodos. Și ἐκφληναι (din ἐκφλαίνω) λόγον = a grăi, a spune, a scoate un cuvânt măcar. La Evripid.

ἐκφοβέω -ῶ -έομαι -οὔμμαι -ήσω, ἐκπεφόβηκα, ἐκφοβίζω.)
ἐκφόβηθρον -ου. τό) ἐκφόβημα -τος. Τό ἐκφόβησις -εως. ἢ vezī
ἔκφοβος.

ἔκφοβος. ὁ.ἦ. βον (ἐκ, φόβος) = spăimântat, plin de frică, îngrozit.
ἐκφοβέω, ἐκφοβίζω = sperii, spăimântează, îngrozesc, înfricoșez pe
oarecine, îl fac să tremure de frică. ἐκφοβέομαι = mă sperii,
măspăimântează, mă îngrozesc, mă înfricoșez, ttremur de frică.
ἐκφόβηθρον ἐκφόβημα = gogă, idol, stafie ce sperie, ..spăimântează,
îngrozește, înfricoșează pe om, îl face să tremure de frică. ἐκφόβησις
= spaimă, speriere, spăimântare, îngrozire, înfricoșare.

ἐκφοινίσσω -ττω -ίξω (ἐκ, φοίνιξ) = roșesc oare ce, vopsesc cu
vopsea roșie, schimb, prefac oarece în roșu, ...în stacojiu. Și după
asemănare: La Polidevc, și Evripid.

ἐκφοιτάω -ῶ -ήσω -ἐκπεφοίτηκα (ἐκ, φοιτάω) = ies, mă duc afară
adeseori, εἰς μανίαν ἐκφοιτᾷ = cade, ajunge în nebunie, ..îmi iese din
minți. La Eliano. Și mă arăt afară în lume, mă fac cunoscut la toți, și
înștiințez oare ce, ..vestesc, ..fac cunoscut la toți, încunoștiințez, dau în
cunoștința fiecăruia. La Suida. ἐκφοίτησις = ieșire afară, arătare,
arătare, vestire, încunoștiințare de obște.

PAGINA 1708 IOANIDU 739

ἐκφοίτησις -εως. ἢ vezī ἐκφοιτάω.

ἐκφορὰ -ᾶς. ἢ vezī ἐκφορέω.

ἐκφορέω -ῶ -ήσω (ἐκ, φέρω) = scot afară oare ce, ..sau pe mort,
mut oarece dintr-un loc într-altul, și deșert, ..golesc, ..sec oare ce, și
descarc oare ce, și iau în silnicie, jefuiesc, și pun zălog, ..zălogesc oare
ce. La Lucian. ἐκφορέομαι = mă deșert, mă golesc, mă descarc, mă
mut, mă scoate afară. ἐκφοροῦται τῇ καύσει = se usucă, se seacă cu
cîldura. La Teofrast, care se cunoșate că iese din ἐκφορώ în loc de
ἐκφορέω τὰ ἐκπεφορημένα = amaneturile.) ἐκφορημα = ce s-a scos
afară. ἐκφόρησις = scoatere afară, mutare, descărcare. ἐκφορὰ =
scoatere afară, mutare, căutătură, ducerea mortului la groapă, ἐκφορὰ
λόγου = prisosire la vorbă, fleacuri, ocari. La Aristofan. ἐκφορὰ =
scoaterea, ieșirea unui zid mai afară din fața zidului, descoperire,
arătare, destăinuire, iuțeala calului. ἐκφορικὸς = de arătare, de
descoperire, de tâlcuire, de talmăcire prin grai, ce privește la arătare,
..la descoperire, ..la talmăcire, bun, dibaciu, destoinic dea arăta, ..de a
descoperi, ...de a tâlcui, ..deatalmăci prin grai, ..prin cuvinte) τὸ
ἐκφορικὸν = arătarea, descoperirea, tâlcuirea prin grai, ..prin cuvinte.

La Plutarh. ἐκφόριον = rodul pământului, veniturile unui pământ, adeturile unei moșii. ἐκφόρια τοῦ καρποῦ = dijma veniturilor, ..bucatelor, zeciuiala din oarece. La Erodian și Aristotel. ἔκφορος = scos, mutat, adus, curat, descărcat, arătat, tâlcuit, descoperit, publicuit, și ce poate scoate, ..muta, ..aduce, ..căra, ..descărca, ..arăta, ...descoperi, ..tâlcui, ..publicui. și stăpânit de patimi, înviersunat, dătat cu totul de patimi, rătăcit. Τὰ μὴ ἔκφορα = cele ce nu sunt slobode a le arăta, ..a le descoperi, ..a le destăinui, cele de taină. Vezi și θριός ἐκφορικῶς, = cu arătare, ..cu descoperire, ..cu tâlcuire, ..prin grai, ..prin cuvinte.

ἐκφόρμα –τος. τὸ) ἐκφόρησις –εως. ἦ) ἐκφορικὸς –κῆ -κὸν –κῶς) ἐκφόριον –ου. τὸ) ἔκφορος ὁ. ἦ. ον. ἐκφορόω –ῶ. Vezi ἐκφορέω.

ἐκφορτίζω (ἐκ, φόρτος ξεφορτίζω, ἐκφορτόω, ξεφορτόνω) = descarc, despovărez, dezrădăcinez) ἐκφορτίτομαι = mă descarc, mă despovărez, mă dăzsărcinez. Și după asemănare: κάκπεφότισμαι = m-au vândut ca o marfă, sunt vândut-ă ca o marfă. La Sofocli unde unii vor să se cetească: κάμπεφόρτισμαι în loc de κάκπεφόρτισμαι, din ἀναφορτίζομαι.

ἐκφορτόω –ῶ la Evstatie vezi ἐκφορτίζω.

ἐκφράζω, în loc de ἐκφράζω, La Alex: Tral:

ἐκφράζω –άσω, ἐκπέφραμα, ἐξέφραδον (ἐκ, φράζω) = spun, arăt, povestesc, deslușesc, tâlcuiesc, tălmăcesc de față, prin graiuri, arăt prin cuvinte, povestesc. ἐκφραστέον = trebuie să spunem, ..să arătăm, ..să povestim, ..să deslușim, ..să tâlcuim, ..să tălmăcim. ἔκφρασις = spunere, arătare, povestire, deslușire, tâlcuire, tălmăcire. ἐκφραστικὸς = de spunere, de arătare, de povestire, de deslușire, de tâlcuire, ..de tălmăcire, ce privește a spunere, etc. bun, dibaciu, destoinic de a spune, destoinic de a arăta, etc. τὸ ἐκφραστικὸν = iscusința, dibăcia, destoinicia de a spune, destoinic de a arăta, etc.

ἐκφρακτικὸς –κῆ -κὸν vezi ἐκφράσσω.

ἐκφράσσω –ττω –ξω (ἐκ, φράσσω –ττω) și ξεφράττω = dăzgrădăsc, destup, deschid ceea ce e îngrădit, deschid ceea ce e astupat, ..închis, cum: drumuri etc. și înlesnesc, ..slobod, ieșirea afară, ..în poiană. La Alex Travl. ἐκφρακτικὸς = de dezrădăcinat, de destupat
PAGINA 1709 IOANIA 740

de deschidere, de slobozire, ce privește la dezrădăcinare, ..la destupare, ..la deshidere, ..la slobozire, bun, dibaciu, destoinic de a dezgrădi, etc. slobozitor spre ieșire. La Alex: Travl.

ἔκφρασις –εως. ἢ) ἔκφραστικὸς –κῆ –κὸν vezi ἔκφράζω) ἔκφραστέον vezi ἔκφράζω.

ἐκφρεῖω, ἐκφρέω, ἔκφρημι –ήσω (ἐκ, φρέω) = scot afară, zgornesc, slobod, ies afară din oare ce. ἐξέφρησα ἀμαυτὸν = am zgornit, am ieșit afară. La Aristofan și Luc:

ἐκφρονέω –ῶ vezi ἔκφρων.

ἐκφροντίζω –ίσω (ἐκ, φροντίζω) = îngrijesc, mă socotesc cu mintea, izvodesc, găsec, aflu cu mintea, ..cu socotința oare ce. μόνη ἀρετὴ ἐκφροντίζει τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ἐλεύθερον = numai virtutea se socotește, numai virtutea îngrijește de slobozenia omului. La Iosif. Iar din: ἐκ ἰν loc de α. τᾶγᾶduit și φροντίζω = nu îngrijesc de nimic, nu mă socotesc la nimic, însă cu greșeală se vede această tâlcuire. La Tucidid.

1) ἐκφρόνως vezi ἔκφρων.

2) ἐκφροσύνη –ης. ἢ vezi ἔκφρων.

3) ἐκφρύσσω –ττω (ἐκ φρύσσω –ττω) = usuc, zvânt prin căldură.

La Alex: Travl:

4) ἔκφρων –ονος. ὁ.ἢ (ἐκ, φρήν) = nebun, smintit, vătămat la minte, ieșit din minți, cel ce și-a ieșit din minți. și spăimântat, tulburat, tulburat la minte, înverșunat. ἐκφρόνως = cu mintea smintită, vătămat, tulburată spăimântată, înverșunată, ca uun nebun, ca un fără de minte. ἐκφροσύνη = nebunie, sminteala, vătămarea, tulburarea, spăimântarea minții, ieșirea din minți, înviersunare. ἐκφρονέω = îmi ies din minți, urmez ca un nebun, ca un smintit de minte, ca un om fără de minte. Și după asemănare: mă mândresc, mă fudulesc. La Dion Casie.

ἐκφυγγάνω (ἐκ, φυγγάνω) vezi ἐκφεύγω. La Polivie.

ἔκφυγε, ἰν loc de ἐξέφυγε, δῖν ἐκφύγω, ἐκφεύγω.) ἐκφυγεῖν, δῖν ἐκφεύγω.

ἐκφυγῆ –ῆς. ἢ vezi ἔκφευξις.

ἐκφυῆς –έος. ὁ.ἢ vezi ἐκφύω.

ἐκφυλάσσω (ἐκ, φυλάσσω) = păcesc, apăr, ocrotesc, sprijin, păstrez. La Sofocli, Evripid și Plutarh.

ἐκφύλιος. ὁ.ἢ. ον vezi ἔκφυλος) ἐκφυλίζω –λλίζω) ἐκφύλισος –λλισις –εως. ἢ vezi ἔκφυλος.

ἐκφυλλοφορέω –ῶ (ἐκ, φύλλον, φέρω) = izgonesc, depărtez pe oare cine de la divan, depărtez pe oarecine de la senat, ..din obșteasca adunare, ..din sobor prin voturi, ..prin balotație, pentru că la asemenea întâmplări, se scria voturile pe frunze de lămâi. La Eshin.

ἐκπεφυλλοφορημένος, ἐκφυλλοφορηθεὶς = izgonit aprin asemenea voturi. ἐκφυλλοφορία = izgonire, depărtare de la divan, depărtare de la obșteasca adunare, ..din sobor, ..de la senat prin asemenea voturi. La Diodor Siceliot se găsește și ἐκφυλοφορέω, din εκφυλή, φέρω = depărtez, scot, izgonesc pe oarecine dintr-un iscaf, ..dintr-o breaslă, ..dintr-o ceată. La Ernest.

ἐκφυλλοφορία –ας. ἡ.) ἐκφυλοφορέω vezi ἐκφυλλοφορέω.

ἐκφυλος. ὁ.ἡ. λο (ἐκ, φυλή) = de la alt iscaf, de la altă breaslă, de altă ceată, străin la un iscaf, ..la o breaslă, ..la o ceată.) Ἰαρ διν ἐκ, φύλον = de alt neam, de

PAGINA 1710 IOANIA 740

alt soi, de alte năravuri, de alte obiceiri, de neobișnuit, ecstraordinar, străin, și bastard. La Esih: Elian, Suida și Plutarh. ἐκφύλιος din ἐκ, φυλή = tot de acel neam, ..soi, tot de un neam, tot de un soi. La Non. ἐκφυλίζω din φυλή = mă fac de alt neam, ..de alt soi, mă bastardez, mă deprtez de neamul meu. ἐκφυλλίζω, ξεφυλλίζω, din φύλλον, ἐκ, = adun, strâng strugurii, ..ciorchinele, ..broboanele, ce au rămas prin vie, după culesul viei, pogircez strugurii, ..via. și curăț frunzele, plivesc. ἐκφύλις = schimbarea neamului, ..soiului, bastardism, bastardare. ἐκφύλλις = strângerea struguriloae după cules, pogirceală, și cuegerea frunzelor, plivelaă, plivilă, plivi.

ἐκφυμα –τος. τὸ vezi ἐκφύω.

ἐκφυμι vezi ἐκφύω.

ἐκφύρω (ἐκ, φύρω) la Ierem: vezi φύρω.

ἐκφυσάω -ῶ -ήσω -ἐκπεφύσηκα și ἐκφυσιάω –σιόω (ἐκ, φυσάω) = suflu afară, suflu în oare ce, cum când suflă în foc, ca să aprindă, și în oare ce ușor ca să se ducă, ..să zboare, și răsufli, horciesc în somn, și scot afară oare ce suflând. La Teocrit, și Polivie și după asemănare: πόλεμον ἐξεφύσησε = a ațâța războiul,. La Aristofan. ἐκφύσημα = umflătura, ..bășica ce se face din suflare. La Polidevc. Și azvârliturile, pitrele și pământul ce iese din cutremur, și gura vulcanului, din care iese foc, ..cenușă etc. La Esih: și tâlcuitorul lui Apolonie. ἐκφύσησις = suflarea, răsufierea, horcăitură.

ἐκφύσημα –τος. τὸ) ἐκφύσησις –εως. ἡ) ἐκφυσιάω -ῶ, ἐκφυσιόω -ῶ. Vezi ἐκφυσάω.

ἐκφυσις –εως. ἡ vezi ἐκφύω.

ἐκφυτεύω, ξεφυτεύω (ἐκ, φυτεύω) = mut un copac, ..o buruiiană dintr-un loc într-altul, rășădesc, prăpădesc, transplantez. Și după asemănare: altuiesc, altoiesc.

ἐκφύω –σω -ἐκπέφυκα -ἐξέφυον, ἔκφυμι (ἐκ, φύω) = nasc, zămisleasc, rodesc, fac oare ce să odrășlească, ..să rodească, ..să dea rod) ἐκφύω –ομαι = mă nasc, mă zămisleasc, odrășlește, rodește, încolțește, răsare. ὁ ἐκφύσας ἐμέ = cel ce m-a născut. La Sofocli. Și ἐκλευθέρου μὲν ἐξέφυον πατρὸς = din tată slobod m-am născut. La Sofocli. ἐκφυὰς = odraslă, mlădiță, vlăstar, lăstar. ἐκφυῆς -ῶς = peste fire ciudat, mare groaznec etc. La Orian. ἔκφυμα = răsuflarea, trezirea trupului, cum spojala, ..brobonițele, ..blânda etc. ce iese din trup. ἔκφυσις = nașterea, ieșirea afară, odrăslire, rodire, încolțire, vlăstar, mlădiță, ochiul vlăstarilor, mugur, căpușă, lujer, odraslă. La Teofrast.

ἐκφωνέω -ῶ -ήσω (ἐκ, φωνή) = greăiesc, glăsuiesc, pronunț, pronunțiez, chiuiesc, dau chiote, chem, strig pe oare cine pe nume, ..anume, numesc a nume oare ce. La Plutarh. ἐκφώνημα, ἔκφώνησις = grăire, glăsuire, pronuție, chiot, strigare, exclamație, vozglasenie. ἐκφώνος = cu glas mare, ..tare, cu chiote, cu strigări.

ἐκφώνημα –τος. τό) ἐκφώνησις –εως. ἦ) ἐκφώνως vezi ἐκφωνέω.

ἐκφωτίζω (ἐκ, φῶς) = luminez oare ce, fac luminos, dau lustru la oare ce, sclivisesc.

ἐκχαίνω (ἐκ, χαίνω) = casc gura căscată.

ἐκχαλάω -ῶ (ἐκ, χαλάω) = slăbesc, las mai slab, las mai moale oare ce întins, destind, slobod, la Analoghion.

ἐκχαλκέω –σω (ἐκ, χαλός) = lucrez la aramă, ..alamă, etc.

PAGINA 1711

ἐκχαραδρῶω -ῶ -ῶσω (ἐκ, χαράδρα) = sap, scobesc, găuresc, fac șanțuri, ..găuri, ca mâncăturile de apă. Χείμαρρος ἐκχαραδροῖ τοῦς τόπους = râul mănăncă, ..sapă pământul. L Polivie, Strabon și Erodian. ἐκχαραδρόομαι-οὔμμαι = mă mănânc, ..mă sap, de curgerea apelor. Τῆς χώρας κεχαραδρωμένης = locul fiind mâncat, ..săpat, ..găurit de ape. La Erodian.

ἐκχαράσσω –ττω –ξω (ἐκ, χαράσσω) = sap, ..scobesc, ..cioplesc oare ce, de se văd scobiturile ieșite afară în sus.

ἐκχαυνόω -ῶ -ῶσω (ἐκ, χαῦνος) = moleșesc, ..slăbesc, ..înșel pe oare cine cu vorbe mari, îl fac să se mândrească, ..să se zădărniceze. ἐκχαυνῶν λόγοις = înșelându-i, moleșindu-i cu vorbemari, făcându-i să se mândrească. La Evripid. Și τὸν πολὺν ὄχλον ἐκχαυνῶν = pe cei

mai mulți câștigându-i cu vorbe mari, ..înșelându-i cu vorbe, ..cu laude. La Hipocrat.

ἐκχέω, ἐκχεύω –σω. ἐκχύω, ἐκχύνω (ἐκ, χέω, χύω) = vărs, revărs, torn afară, și după asemănare: risipesc, cheltuiesc, prăpădesc oare ce fără măsură, ..la desfătări, ..la desfrânări, etc. la Lucian și Analoghion. ἐκχέω τὸ σπέρα = mă slobod, îmi vărs sămânța. ἐκχέομαι = mă vărs, mă revărs mă risipesc, și dau cu totul la oare ce. ἔκχυσις = vărsare afară, revărsare, risipă, cheltuială peste măsură. ἐκχύτης = cel ce varsă, cel ce risipește, ..cheltuiește peste măsură, risipitor, cheltuator, prăpăditor. ἔκχυτος = vărsat, revărsat, risipit, întins pretutindeni. Τὸ ἔκχυτον = bucate, demâncare moi, apătoase, curgătoare. La Analoghion.

ἐκχειλίζω, ξεχειλίζω (ἐκ, χεῖλος) = se revarsă, se prelinge, se precurge afară o apă când e mare, de afară.

ἐκχιλόω -ῶ -λώσω (ἐκ, χιλός) = trag, sug mustul, ..zeama. Și după asemănare: pustiesc, prăpădesc de tot, fac pajiște, păraginez, γῆ ἐκκεχιλωμένη = pământ păraginit, pustiit, năpustit.

ἐκχλευάζω (ἐκ, χλευάζω) = cheltuiesc, batjocoresc, batjocorez pe oare cine, îmi bat joc de oare cine, îmbăl pe oare cine. La Liv:

ἐκχλοιοόμαι, ἐκχλοιοῦμαι (ἐκ, χλόος) = îngălbănesc, îngălbănesc, și sunt galben, gălbănicos. La Hipocrat.

ἐκχοίζω -ίσω (ἐκ, χόος) = sap scoțând pământul afară, fac maluri de pământ, fac șanțuri cu pământul pe margini. La Suida.

ἐκχολέω -ῶ, ἐκχολίζω, ξεχολίζω (ἐκ, χολή) = curăț de fiere, curăț de venin oare ce, scot veninul, ..fierea din oare ce. LaGeoponicon. ἐκχολόω = schimb, prefac oare ce în fiere, ..în venin, umplu de fiere, ..de venin. Și după asemănare: mâniu, întărât, înveierșunez pe oare cine. ἔκχολόομαι –λοῦμαι = mă schimb, mă prefac în fiere, ..în venin, mă umplu de fiere, ..de venin, mă mâniu, mă învierșunez, mă aprind de mânie.

ἐκχολόομαι –οῦμαι vezi ἐκχολέω.

ἐκχολόομαι –οῦμαι vezi ἐκχολέω.

ἐκχονδρίζω (ἐκ, χόνδρος) = curăț de zgârci, ..de grăunțe, ..de bulgări, ..de grunzi, ..de gloduri, ..de cocoloașe, ..de zesite. Și schimb, prefac oarece în zgârci, ..în grăunțe, ..în bulguri, ..în grunzi, ..în gloduri, în cocoloașe, ..în zesite.

ἐκχορδεύω (ἐκ, χορδῆ) = taiu coardele, ..mațele, bag cuțitul în mațe. La Nici: ἐκχορδῶω, ξεκορδῶνω = scot din coardă afară. ἐκχορδῶομαι = ies din coardă afară, la

PAGINA 1712

ἐκχορδῶω -ῶ -δῶομαι – δοῦμαι vezi ἐκχορδεύω.

ἐκχορεύω –εύσω (ἐκ, χορὸς) = joc, dănuiesc cu mare bucurie, ..veselie. La Eliano. ἐκχορεύομαι = scot pe oarecine afaară din ֶορά, din danț, ..din joc. La Evripid.

1)ἐκχορταρίζω, ξεχορταρίζω (ἐκ, χορτάρι) = plivesc de buruieni, plivesc, scot buruienile, curăț buruienile.

2)ἐκχῶω de timpi la ἐκχῶννυμι.

ἐκχράω -ῶ (ἐκ, χράω) = îndestul, deajuns sunt eu, destoinic sunt eu de oare ce, și grăiesc, ..ghicesc, ..proorocesc în oracole, sunt ca un insuflat de duh dumnezeiesc. La Sofocli. ἐκχρήσει = va junge, va fi în destul, va fi destoinic, ..de folos. ἐξέχρησε = în destul a fost, a ajuns, a fost de folos, a fost destoinic. Οὐκ ἐξέχρησε = n-a ajuns, n-a fost în destul, n-a fost destoinic.

ἐκχρέμπτομαι (ἐκ, χρέμπτομαι) = scuiș cu flegmă, scuiș cu icnitură, scot gălușci de flegmă, ..de tuse.

ἐκχρηματίζω –ίσω (ἐκ, χρῆμα) = iau cu sila, ..cu zor averea, ..baniî oarecăruia, îl jefuiesc, îl despoi de ce are. ἐκχρηματίζομαι =jefuiesc, despoi pe oare cine pe seama mea, cer, iau cu sila baniî, ..averea oarecăruia pe seama mea, ..pentru mine. La Tucidid.

ἐκχρησμοδέω –δῶ (ἐκ, χρησμοδέω) = grăiesc, ghicesc, proorocesc în oracole. La tâlcuitorul lui Pindar.

ἐκχρώζω, ἐκχρώννυμι (ἐκ, χρώζω, χρώννυμι) = scot, schimb vopsea, ..fața, și vopsesc, ard, schimb fața, ca soarele orice față, schimb orice vopsea. La Strabon.

ἐκχρώννυμι vezi ἐκχρώζω.

ἐκχυνλίζω –ίσω (ἐκ, χυλός) = storc, apăs oare ce ca să-i iau mustul, zeama, apa din el, scot zeama, ..mustul, ..apa din oare ce prin stoarcere, ..prin apăsătură, ..prin teasc.

ἐκχυμα –τος. τό vezi εκχυμόω.

ἐκχυμόω -ῶ -όομαι –οῦμαι (ἐκ, χῦμος) = mă vârs afară, îmi vârs mustul, îmi vârs zeama afară. Φλέβες ἐκχωμοῦνται = vinele se varsă afară, îmi risipesc sângele, ..mustul, ..zeama printr'alte locuri, ..pe sub piele. La Hipocrat. ἐκχυμίζω = sug, sorb, scot, ..trag afară mustul, ..zeama din oare ce. ἔκχυμα, ἐκχύμωμα = sângele, ..mustul, zeama ce

s-a vărsat din vine pe eub piele. ἐκχύμωσι = vărsarea risipa sângelui, ..mustului, ..zemii din vine pe sub piele.

ἐκχύμωμα –τος. τὸ ἐκχύμωσις –εως. ἢ vezi ἐκχυμόω.

ἔκχυντο, în loc de ἐξεκέχυνντο, din ἐκχύω.

ἐκχύνω vezi ἐκχέω, și ἀνήνεμος.

ἔκχυσις –εως. ἢ ἐκχύτης –του.ὀ) ἔκχυτος. ὀ.ἢ. τον vezi ἐκχέω.

ἐκχυτρίζω (ἐκ, χύτρα) = scot, arunc afară, ca din oală vezi și ἐγχυτρίζω.

ἐκχύω vezi ἐκχέω.

ἐκχωνεύω –νεύσω (ἐκ, χωνεύω) = topesc, mistuiesc în topilă, ..în foc, cum metaluri etc. La Dion Casie.

ἐκχώννυμι, din ἐκχύω, și ἐκχώω = după dialectul ionic, sap, scot pământ, și fac, clădesc cu acel pământ ziduri, ..tăbii, ..temerizuri. La Erodian.

ἐκχωρέω –ῶ –ήσω (ἐκ, χωρέω) = plec, mă duc, ies afară, mă depărtez, și mă abat, mă

PAGINA 1713 PAGINA 742

feresc din cale, mă abat din drum, mă dau la o parte. La Sofocli. ἐκχώρησις = plecare, ducere, ..depărtare, abatere, ..ferire din drum.

ἐκχώρησις –εως. ἢ vezi ἐκχωρέω.

ἐκχωρίζω, ξεχωρίζω (ἐκ, χωρίζω) = mut oare ce din locul său, oselesc, deoselesc, despart, despărțesc, deprinz, dezbin, despreunez, despici, aleg la o parte bun din rău, așcăluiesc.

ἐκχώω vezi ἐκχώννυμι.

ἐκψηγμα –τος. τὸ (ἐκ, ψηγμα) = sfârșimitură, bucățică foarte mică, ἐκψηγμα γῆς = o sfârșimitură, o bucățică de pământ. La Climent.

ἐκψύχω, ξεψυχῶ –ψύξω, ἐξέψυχα (ἐκ, ψυχή) = leșin, mor din leșin, ..leșinat, îmi pierd răsuflarea, îmi dau sufletul, mă răcesc, răcoresc, mă răcoresc, zvântează.

ἐκὼν –όντος –οῦσα –κὼν (din ἔκω, εἶκω, sau din ἔω, ἴημι, ἦκα) = de bună voie, cu voia sa. ἐμοῦμὲν οὐκ ἐκόντος = fără voia mea. Σιούκ ἐκὼν = cu voie fără voie. La Sofocli. ἐκόντες εἶναι = cu bună voia lor, de bună voia lor. Și ἐκὼν ὄν –οῖσα –ὄν = de bună voie.

ἔλα = aidea! ai să..! vino! (din ἔλλω, ἐλέω, ἐλάτε) = aideți, veniți. La Esih: Evripid și Pindar.

ἐλάα –ας după dialectul aticesc. Și ἐλάη –ης. ἢ după dialectul ionic în loc de ἐλάια vezi ἐλαία. LA Teofrast.

ἐλάαν, în loc de ἐλάειν, ἐλάῃν, din ἐλάω.

ἐλάσσκον, ἴν loc de ἥλαον din ἐλάω, după dialectul ionic.

ἐλαβον, ἐλαβόμεν, din λαβάνω.

ἐλάδεον -ἐλάσιον -ου. τὸ vezi ἐλαία.

ἐλάεος -ου. ὁ vezi ἐλαία.

ἐλαθεῖς -έντος din ἐλαίνω.

ἐλαθεμῆς, ἴν loc de ἐληθερῆς. ἐίληθερῆς.

ἐλαθον, ἐλαθόμεν. Din λανθάνω.

ἐλαία -ας. ἡ ἢ ἢ ἐλάη ἐλάα = măslin, măslină. Πράσιναι ἐλαίαι = măsline verzi. Μαῦραι ἐλαίαι ἐλάσιον, ἐλάδεον = ruṭin untdelemn. La Ariano. Ἔι maslinel, măsliuaș. La Alcifron. ἐλάεος = strugure ἴν chipul măslinilor. La Esih: ἐλαιὰς = măslină. ἐλαιάεις, ἐλαιήεις, ἐλαιηρός, ἐλαῖνός ἐλαῖνη = de măslin, de măslină, de untelemn, unturos, uleios, plin de untelemn. ἐλαιηρὰ δρόσος = untelemn. ἐλῖκός = de măslin, de măslină, de untdelemn, ce privește la maslin, ..la masline, la untelemn. ἐλαῖκῶς = ca măslinul, ca maslina, ca untelemnul. ἐλαῖνεος, ἐλαῖνός = făcut, lucrat de lemn de măslin. ἔλαιον. ἐλαιόλαδον = untdelemn, ulei, unt, mir, mireasmă, momadă, unsori, ἀγύπτιον ἔλαιον = unt de crin. ἀμυγδάλιον ἔλαιον, ἀμυγδαλόλαδον = unt de migdale. ρόδιον ἔλαιον = unt de trandafir, idrișaiu. ἀβροτόνιον ἔλαιον = unt de rozmarin. ἔλαιον κεκομμένον = untdelemn curat, ..stors, ..strecurat, ..așezat. μηδείας ἔλαιον = unt de nef. ἔλαιος = măslin sălbatec, ..prost, ..pădureț, La Sofocli ἢ Pavsania. ἐλαῖς, ἐλαῖ = măslin. La Aristofan. ἐλαιών, ἀλαιῶνας ἐλαών = măslinet, ogradă, grădină de măslini. La Geoponicon. ἐλαῖζω = semăn ca măslinul, ..ca măslina, ἢ sădesc, ..pun măslini ἴν grădină, ἢ adun, strâng măsline. ἐλαιόω = frec, ung cu untdelemn, ung cu unsori, ἢ adun, strâng măslinele, culeg măslinii. La Polidevc. ἐλαιατήρ, ἐλαιωτήρ, ἐλαῖστήρ, ἐλαῖστής = culegător, aducător de măsline. La Polidevc. ἐλαῖστήριον = teasc de măsline. ἐλαιωτός = uns, mânăjit cu untdelemn, ..cu unsori. La Esih:

ἐλαίαγνος -ου. ἡ ἢ ἢ ἐλέαγνος = un copaciu de bălți, un copac de locuri băltoase. La Teofrast.

PAGINA 1714

ἐλαιάγριον -ου. τὸ (ἐλαία, ἄγριος) = măslin sălbatec.

ἐλαιάεις -άεσσα -άεν. Ἐντος -έσσης -έντος vezi ἐλαία.

ἐλαιακόνη -ης. ἡ (ἐλαία, ἀκόνη) = piatră, curea de ascuțit unsă cu untdelemn, ascuțitoare unsă cu untdelemn. La Pavlu Eghin.

ἐλαιαλογέω -ῶ vezi ἐλαιολόγος. La Bible.

ἐλαιὰς -δος. ἡ vezi ἐλαία.

έλαιατήρ –ρος. ὁ vezi ἐλαία.
ἐλαιεμπορία –ας. ἡ vezi ἐλαιέμπορος.
ἐλαιέμπορος. ὁ.ἡ vezi ἐλαιέμπορος.
ἐλαιέμπορος. ὁ.ἡ. ρον (ἔλαιον, ἔμπορος) = neguțător de untdelemn, băcan. ἐλαιεμπορία = neguțătorie, negoț de untdelemn, băcănie.

ἐλαΐζω vezi ἐλαία.
ἐλαιήεις –ήεσσα –ῆεν) ἐλαικρὸς –ρὰ –ρὸν vezi ἐλαία.
ἐλαίϊνης –ου. ὁ) ἐλαιϊνὸς. ὁ.ἡ. νὸν. Vezi ἐλαία.
ἐλαϊκὸς –κῆ –κὸν –κῶς vezi ἐλαία.
ἐλαΐνεος –νέα –νεον.) ἐλαϊνὸς –νῆ –νὸν vezi ἐλαία.
ἐλαιοβραχῆς –έος. ὁ.ἡ. χῆς, ῖι ἐλαιοβρεχῆς (ἔλαιον, βρέχω) ῖι ἐλαιόδεντος = udat, muiat în untdelemn, stropit cu untdelemn.
ἐλαιόδεντος. ὁ.ἡ. τον (ἐλαιόδεντος. ὁ.ἡ. τον (ἐλαία, δεύω) vezi ἐλαιοβραχῆς.

ἐλαιοδόκος. ὁ.ἡ. κον, ῖι ἐλαιοδόχος (ἔλαιον, δέχομαι ῖι ἐλαιοδοχεῖον.) = primitor, cuprinzător de untdelemn, cum: un vas de untdelemn, un burduf de untdelemn.

ἐλαιοδοχεῖον –ου. τὸ (ἔλαιον, δοχεῖον) vezi ἐλαιοδόκος.
ἐλαιοδόχος vezi ἐλαιοδόκος.
ἐλαιοειδῆς –έος. ὁ.ἡ. δῆς, ῖι ἐλαιώδης (ἐλαία, εἶδος) = ca măslinul, ca maslina, măsliniu, în fața măslinului, ..măslinei, ca undelemnul, în fața undelemnului. ἐλαιώδης = mînjit, uns cu untdelemn, plin de untdelemn, gras, gros, des ca untdelemnul, la Areteu. ῖι de măslin, de măslină, ἐλαιῶδες φύλλον = frunză de măslin.

ἐλαιοθέσιον –ου. τὸ (ἔλαιον, θέσις) = baie de untdelemn, odaia băii în care se unge, se freacă cu untdelemn, ..cu unsori, ..cu alifii.

ἐλαιοθήκη –ης. ἡ (ἐλαία, θήκη) = magazie de untdelemn, ..de măslin.

ἐλαίοθρεπτος. ὁ.ἡ. πτον (ἐλαία, τρέφω) = crescut, hrănit, îngărașat cu untdelemn, ..cu măslin. La Teofrast.

ἐλαιοκομέω –ῶ (ἐλία, κομέω) = sădesc, pun la maslini, îngrijesc de măslini. ἀυλῶνες ἐλαιοκομούμενοι = văi pline de măslini, la Polidevc. ἐλαικόμος = săditor, îngrijitor de măslini, grădinar de măslin. ἐλαιοκομία = sădirea măslinilor, îngrijirea, slujba grădinarului de măslini. ἐλαιοκομικός = de îngrijirea sădirii de măslini, ce privește la măslini, ce privește la sădirea mslinilor, ..la îngrijirea măslinilor. ἐλαικόμιον = magazie, cameră de măslin. La Polidevc.

ἐλιοκομία –ας. ἢ) ἐλαιοκόμιον –ου. τό) ἐλαιοκομικός –κή -κόν.)
ἐλαιοκόμος. ὁ.ἢ. μον vezi ἐλαιοκομέω.

ἐλαιοκονία –ας. ἢ (ἔλαιον, κόνις) = tencuială cu untdelemn,
lichiom. La Evstatie.

ἐλαιόλαδον –ου. τό vezi ἐλαία.

ἐλαιολογέω -ῶ, ἢ ἐλαιαλογέω (ἐλαία, λέγω) = culeg, adun, strâng
măslinile) ἐλαιολόγος = culegător, strângător, adunător de măslinile. La
Biblie.

ἐλαιολόγος. ὁ.ἢ. γον vezi ἐλαιογογέω.

PAGINA 1715 IOANIDU 743

ἐλαιόμελι –τος. τό (ἐλάια, μέλι) = clei de măslinile, ce curge ca
rășina, ..ca tămâia din măslin, ca și cleiul de pomi. La Dioscorid.

ἐλαιόμυλος –ου. ὁ (ἐλάια, μῦλος) = teasc, moară, lin de
untdelemn, în care se scoate untdelemnul.

1)ἐλαιομετρέω -ῶ (ἔλαιον, μέτρον) = dau partea, ..merticul,
..tainul de untdelemn, mășor, împărțesc la fiecare, merticul lui de
untdelemn.

2)ἐλαιον –ου.τό vezi ἐλαία.

ἐλαιοπινής –έος. ὁ.ἢ. νές (ἔλαιον, πῖνος) = uns, mânjit, mânzălit
cu untdelemn, ..cu unsori, soios, murdar. La Hipocrat.

ἐλαιοποιμέω -ῶ (ἔλαιον, ποιέω) = calc măslinile, scot untdelemnul
de măslinile, fac la untdelemn, ..la unsori) ἐλαιοποιός ἢ ἐλαιουργός =
călcător de măslinile, lucrător de untdelemn, ..de unsori, ulier.
ἐλαιοποιία ἢ ἐλαιορνία = călcarea, ..lucrarea, scoaterea untdelemnului
din măslinile, lucrarea, facerea de unsori, uliere.

ἐλαιοποιία –ας. ἢ) ἐλαιοποινός. ὁ.ἢ. ὄν vezi ἐλαιοποιέω.

ἐλαιοπωλεῖον –ου. τό) ἐλαιοπώλιον –ου. τό. vezi ἐλαιοπώλης.

ἐλαιοπώλης –ου. ὁ. (ἔλαιον, πωλέω) = vânzător de unntdelemn,
..de unsori, băcan de untdelemn) ἐλαιοπωλεῖον, ἐλαιοπώλιον, =
băcănie de unntdelemn, ..de unsori, uliorie.

ἔλιος –ου. ὁ vezi ἐλαία.

ἐλαιοόπονδος. ὁ.ἢ. δον. (ἔλαιον, σπονδή) = stropit cu untdelemn.
ἐλαιόσπονδα ἱερὰ = jertfe, pomene, pomeniri, unde se stropea, se
vărsa, ..se blagoslovea cu untdelemn, iar cele ce se stropea, ..se
blagoslovea cu vin, ce zicea, οἰνόπονδα = și cele cu miere,
μελίσπονδα = și cele cu apă, ὑδρόπονδα. La Teofrast, ἢ Porfirie.

ἐλαιοστάφυλος. ὁ.ή. λον (ἐλαία, σταφυλή) = măslin altoit în viță, viță altoită cu măslin. ἐλαιοστάφυλος καρπὸς = rodul măslinului, celui altoit în viță, măsline din măslin altoit în viță. La Georponicon.

ἐλαιοτριβεῖον –ου. τὸ (ἐλαία, τρίβω) ἔλαιοτρόπιον ἔλαιοργεῖον = teasc, moară, lin de untdelemn, prin care se scoate untdelemnul din măsline, ca vinul din struguri. La Georponicon.

ἐλαιοτρόπιον –ου. τό (ἐλαία, τρέπω) vezi ἐλαιοτριβεῖον.

ἐλαιοτρυγητὸς –τοῦ. ὁ (ἐλαία, τρυγητὸς) = culesul, strânsul măslinei.

ἐλαιοτρύγος –ου. τό (ἐλαία, τρύξ) = drojdii, boștină, tescovină, borhot trebere, marda de măsline.

ἐλαιοουργεῖον –ου. τὸ) ἐλαιοουργία –ας. ἢ vezi ἐλαιοουργός.

ἐλαιοουργός. ὁ.ή. γόν. (ἐλαιον, ἔργον) vezi ἐλαιοποιός) ἐλαιοργεῖον vezi ἐλαιοτριβεῖον) ἐλαιοουργία, vezi ἐλαιοποιία.

ἐλαιοφιλοφάγος. ὁ.ή. γον (ἐλαία, φίλος, φάγω) = ce mult iubeste să mănânce la măsline, iubitor de măsline. La Ateneu, unde cu greșeală se găsește scris ἐλαιοφυλλοφάγος.

ἐλαιοφόρος. ὁ.ή. ρον (ἐλαία, φέρω) = plin de măsline, ce scoate mulți măsline, și în care poate pune untdelemn, τὸ ἐλαιοφόρον se înțelege pe dinafară: ἀγγεῖον, adică ἐλαιοφόρον ἀγγεῖον = vas, urcior de untdelemn.

ἐλαιοφυῆς –έος. ὁ.ή. ἐς (ἐλαία, φύω) = pământ ce scoate mulți măsline, ..unde crește mulți măsline. ἐλαιοφύτος = plin de măsline, sădit tot cu mărăcini) ἐλαιοφύτον = grădină, ogradă de măsline. ἐλαιοφυτεία = sădirea măslinei. La Ștefan Vizantie.

PAGINA 1716

ἐλαιοχριστία –ας. ἢ (ἐλαιον, χρίω) = mânăjitură, untură, frecătură cu untdelemn. La Diogen Laertie poate că și ἐλαιοχρισία.

ἐλαιοχυτέω –ῶ (ἐλαιον, χύω) = ung, mânăjesc, frec cu untdelemn.

ἐλαιοῶ –ῶ) ἐλαίς –δος. ἢ) ἐλαϊστήριον –ου. τὸ) vezi ἐλαία.

ἐλαίπρινος –ου. ὁ. ἐλαία, πρῖνος) = măslin sălbatec.

ἐλαιοῶδης –έος. ὁ.ή. δεσ vezi ἐλαιοειδής.

ἐλαιῶν –ῶνος. ὁ) ἐλαιωτήρ –ῆρος. ὁ) ἐλαιωτὸς –τή –τὸν vezi ἐλαία.

ἐλακον, din ληκέω, λακέω.) ἐλάμφθην, din λάμβω, λαμβάνω.

ἐλαμος –ου. ἢ (din (ἐλλω) = drum.

1) ἐλάμφθη din λάμβω, λαμβάνω.

2) ἔλανδρος ὁ.ή. δρον (ἐλλεῖν, ἄνδρα) = de oameni prinzător, cel ce prinde și ia la oameni, ..la voinici, ..la războinici. La Eshil.

ἐλανη –ης. ή și ἐλένη, = masala, făclie, torță, candelă. La Ateneu și Esih:

ἔλανος –ου. ὁ. = erete, gaie. La Esih:

ἐλάρα vezi ἀλέρα.

ἐλάσαι din ἀλάυνω.

ἐλσαίατω, în loc de ἐλάσαιντο, din ἐλάω, după dialectul ionic.

ἐλάσας, din ἐλαύνω.

ἐλαζᾶς. ὁ = erete, gaie. La Aristofan.

ἐλάσασκε, în loc de ἤλασκε, din ἐλάω, ἐλαάω.

ἐλασειώ) ἐλασία –ας. ή vezi ἐλαύνω.

ἐλασίβροντος. ὁ.ή. τον (ἐλαύνω, βροντή) = cel ce aruncă tunetele, ..trăsnetele, cel ce trosnește, ..tună, ..sună, răsună ca tunetele, ca trăsnetele, răsunător, zgomotos, ce face mare zgomot. La Pindar. ἐλασίβροντα ἔπη = cuvinte mari, ...răsunătoare, ..fac mare zgomot.

ἐλάσιος. ὁ.ή. ον.) vezi ἐλαύνω.

ἐλάσιππος. ὁ.ή. πον. (ἐλάω, ἵππος) = ce gonește, ..mână caii, călăreț, vizitiu, La Pindar.

ἔλασις –εως. ή vezi ἐλαύνω.

ἐλασκάζω vezi ἐλαύνω.

ἔλασκς, în loc de ἤλα, ἤλυνε, din ἐλαύνω, ἐλάω.

ἔλασμα –τος. τό) ἐλασμάτιον –ου. τό) ἐλασμὸς –οῦ. ὁ vezi ἐλαύνω.

ἔλασος ου. ὁ nume însușit. La Homer.

ἔλασσα, în loc de ἤλασσα din ἐλάω.

ἐλασσώ –ττώ –ττόμαι –ττοῦμαι vezi ἐλαχὺς.

ἐλάσσω, în loc de ἐλάσσωνα, din ἐλάσσω.

ἐλάσσωμα –ττωμα –τος. τό) ἐλάσσω –ττων –ονος. ὁ.ή. σον –ττόνως vezi ἐλαχὺς.

ἐλαστικὸς –κῆ –κὸν vezi ἐλαυνω.

ἐλαστικὸς –κῆ –κὸν vezi ἐλαύνω.

ἐλαστρέω –ῶ.) ἔλαστρον –ου. τό vezi ἐλαύνω.

ἐλᾶτε vezi ἔλα.

ἐλατεια –ας. ή = elatea, un oraș în focida. ἐλατεὺς = orășean, cetățean din elateia.

ἐλάτειρα –ρας. ή din ἐλατήρ vezi ἐλαύνω.

ἐλατεὺς –έως. ὁ vezi ἐλάτεια.

ἐλάτη -ης. ἡ (din ἐλατὸς, ἐλαῖν) = brad. Λευκὴ ἐλάτη = plop, molitf, pin. ἐλάτη ἄρρηνν = brad bărbătesc. ἐλάτη θήλεια = brad fêmeiesc.) ἐλάτη, = mugur, vlăstar, mlădiță de finic de curmal, și coja curmalelor, lopată de brad, lățimea lopeții de la vârful. Și sulită, lance, mazdrac de lemn de brad, și caic, luntre și or'ce alt făcut, lucrat de lemn de brad, ..de molitf, ..de pin, ..de finic, ..de curmal. La Homer, Evripid, Diosc: Evstatie și Etimologicon. ἐλατηῖς = asemenea cu bradul, ce seamănă cu bradul. ἐλάτινος, εἰλάτινος = de brad, de finic, de curmal, lucrat, făcut de lemn de brad, ..de curmal. ἐλάτινον ἔλαιον
PAGINA 1717

-μύριονν = unt, pomadă, alifie, mirosurile de brad, ..de curmale. La Dioscorid.

ἐλατηῖς -δος. ἡ vezi ἐλάτη.

ἐλατήρ -ρος. ὁ.) ἐλατήριος. ὁ.ἡ. ον.) ἐλάτης -του. ὁ.ἡ)ἐλατικὸς -κὴ -κὸν vezi ἐλάυνω.

ἐλατίνη -ης. ἡ = brojbă sîlbatecă. LaDioscorid.

ἐλάτινος -ίνη -ινον vezi ἐλάτη.

ἐλαττὸς -τὴ -τὸν) ἐλατρὺς -έως. ὁ vezi ἐλάυνω.

ἐλαττον. ἐλαττονάκις.) ἐλαττονέω -ῶ) ἐλατόω -ῶ) ἐλάττωμα -τος. τὸ) ἐλάττωσις -εως. ἡ) ἐλαττωτικὸς -κὴ -κὸν.) ἐλάττων -ονος. ὁ.ἡ vezi ἐχαχὺς.

ἐλάυνω, ἐλάω, ἐλαστρεύω, στρέω, ἐλασκάζω, din care ἐλάσω, ἥλακα, ἐλήλακα, ἐλάληκα, ἐλαυνέμεν, în loc de ἐλάυνειν, ἥλαυνον, în loc de ἔλαυνον (din ἔλω, ἐλάω) = gonesc, mân caii, căruța, ..caicul etc. și împing, silesc înainte, și întind, lungesc oare ce bătându-l cu ciocanul, lucrez la her și mișc, urnesc din loc, și înainte la oare ce, sporesc, și după asemănare: supăr, necăjesc, și alte multe înțelegeri după cuvintele cu carese înclină. ὅυτε θέομεν, ὅυτ' ἐλάυνομεν = nici alergăm, nici gonim, La Aristofan. ἐλάυννω ἔγχος = arunc, lovesc, rănesc cu sulita. La Homer. ἐλάυνεται εἰς τὸν μηρὸν = se lovește, se rănește la picior. La Lucian. ἐλάυνω τὸν δρόμον = alerg. ἐλάύνεν τεῖχος -τάφρον = a face un zid, a săpa un șanț. ἐλάυνω χαλκὸν = lucrez la fier. La Esi: și Homer. Δοῦπον ἐλαυνέμεν = mare zgomet am făcut. La Homer. ἐλάύνειν γυναῖκα = a se împreuna cu muiere. La Epigramata. Εἰς τοῦ τ' ἥλασε = la așa de mare nebunie a ajuns. La Homer. ὡς δοῦλον ἐλαυνόμενον = ca o slugă gonită. La Dem: și Plutarh, Erodian, Pausania, Nic: și Calimah) ἐλασεῖω = voiesc să gonesc, ..să mai car, ..caic, ..cai etc. voiesc să umblu, ..să alerg cu

calul, ..călare, ..să alerg după oarecine, voiesc să silesc,..să împing, ..să întind oarece bătând cu ciocanul,voiesc să lovesc, ..să rănesc, să ajung etc. înțelegeri de la: ἐλαύνω) ἐλασία ἔλασις, ἐλασμός = goană, izgonire, mâietură (a mâna) de cai..de car, ..de caic, mergere alergătură călare, împingere, înpingere, ..întindere, înnaintare, bătaie de ciocan spre întindere, a mări oare ce, expediție, pornire, cavalcadă. La Xenofon, Erodan, Tucidid, Lucian și Dion Casie. ἔλασμα, ἐλασμός = așchie, sfărâmătură din hier, ..fier, și celelate metale când le bate ciocanul, tăbliță, beteală, șân, șână, La Dion Casie. ἐλασμάτιον = mici surcele, ..sfărâmături de ciocan, tăblițe, beteală, șân? La Diosc: ἐλάσιος = cel ce gonește, ..aleargă, .mână, ce se poate goni, ce se poate mâna. Οἱ ἐλάσιοι = ce ce gonesc, ..depărtează epilepsia, La Plutarh. ἐλατήρ, ἐλαστής, ἐλάτης, ἐλάτειρα = gonitor, mâitor, vizitiu, vâslaș, călăreț, căruțaș, cărăuș, chirigiu. ἐλατήρ βροντᾶς = cel ce tună, ..trăsnește. ἐλατήρ λύρας = cobzar, taburagiu, cel ce cântă cu cobza, ..cu tambura, ..cu harpa. ἐλατήρ, ἐλαστή, ἐλάτης = conductor, cârmaci, călăuză, și cel ce aruncă, ..azvârlă cu praștia, și cârma de la jocul cercului din vechime la elini. La Orib: și Antil: și pâine lungăreață ca pita, ca lipia. La Ateneu. ἐλατήριος, ἔλαστρον = mâncător, gonitor, împingător, trăgător, mișcător, resort, zimberec. ἐλατήριον, se înțelege pe dinafară φάρμακον, adică, ἐλατήριον φάρμακον = curățenie, dohtorie de curățenie.) ἐλατικὸς, ἐλαστικὸς = de gonit, de mânat, de împingere, de întins, de mișcat, elastic, ce privește la goană, ..la mânat, ..la împingere, la întindere, ..la mișcare, la unire, bun, ..dibaciu, ..destoinic de a goni, ..de a mânca, ..de a împinge, ..de a întinde, ..de a mișca, ..de a urni. ἐλατὸς

PAGINA 1718

ce se poate bate, ..întinde, ..lăți, ..lungi cu conacul, bătut, ..întins cu ciocanul, și gonit, izgonit, mișcat, mânat, ce se poate goni, ..mâna, ..mișca. ἐλατρὺς = fierar, faur, canangiu, covaciu.

ἐλάφειρος. ὁ.ή. ον vezi ἔλαφος.

ἐλαφέω vezi ἔλαφος.

ἐλαφηβολία –ας. ή) ἐλαφηβόλια –ων. τά) ἐλαφηβολιών -ῶνος. ὁ vezi ἐλαφηβόλος.

ἐλαφηβόλος. ὁ.ή. λον (ἔλαφος, βάλλω) = cel ce gonește, cel ce vânează cerbi, ..ciute, vânător de cerb, ..de ciute, și ori ce vântor. La Homer și Plutarh. ἐλαφοβολία = vânarea cerbilor, ..cutelor. La Calimah. ἐλαφηβόλια se înțelege pe dianfară ἱερα΄, adică ἐλαφηβόλια

ἱερα΄ = jertfe, ..sărbători, ..praznice în cinstea Artemidei, ..Dianei, ce mult iubea vânătoarea cerbilor. La Plutarh. ἐλαφηβολιών, și ἐλάφιος = luna lui martie, sau luna ce cuprindea jumătate din februarie, și jumătate din martie laelini, în care lună se vâna cerbii, elafivolion. La Pausania.

ἐλάφι –ου. τὸ) ἐλάσιον –ου. τὸ) ἐλαφίνα –ας. ἢ vezi ἔλαφος.

ἐλαφίνης –ου. ὁ) ἐλάφιος. ὁ.ἦ. ον vezi ἔλαφος) ἐλαφίτικος. ὁ.ἦ. κον vezi ἐλάφειος.

ἐλαφοβόσκον –ου. τὸ (ἔλαφος, βόσκω) = pășunea cerbilor. La Disocorid. Și păstârnac, buruiiană cu rădăcina galbenă ce le place cerbilor, pentru că se vindecă de mușcături veninoase, după cum se zice. La Licofron.

ἐλαφογενής –εος. ὁ.ἦ. νὲς (ἔλαφος, νίνομαι) = născut sau prins de cerbi.

ἐλαφόγλωσσον –ου. τὸ. νὲς (ἔλαφος, γλῶσσα) = limba cerbului, limba vecină, buruiiană.

ἐλαφοειδής –έος. ὁ.ἦ. δὲς (ἔλαφος, εἶδος) = cacerbul, în chipul cerbului. Și ἐλαφώδης.

ἐλαφόκεφαλος. ὁ.ἦ. λον (ἔλαφος, κεφαλῆ) vezi ἐλφόκρανος.

ἐλαφοκυνηγὸς –οῦ. ὁ. (ἔλαφοε, κυνηγὸς) = vânzător de cerbi.

ἐλαφόκρανος. ὁ.ἦ. νον (ἔλαφος, κρανον) și ἐλαφοκέφαλος = cu cap de cerb, cap ca al cerbului.

1) ἐλαφοκτόνος. ὁ.ἦ. νον (ἔλαφος, κτείνω) = ucigaș de cerbi, cerbucitor.

2) ἐλαφόννησος –ου. ἦ (ἔλαφος, νῆσος vezi προσκόννησος.

ἐλαφόπουλον –ου. τὸ (ἔλαφος, πῶλος) = pui de cerb, pui de ciută.

ἔλαφος. ὁ.ἦ. ἐλάφι –ιον. ἐλαφίνα (dîn ἐλλὸς) = cerb, cerboaică, ciută. La Plutarh. ἐλαφίνης = pui de cerb. ἐλάφειος, ἐλάφιος, ἐλαφίτικος = de cerb, cerbesc, ce privește la cerb. ἐλάφειον κρέας = carne de cerb. ἐλάφειος ἀνήρ = om fricos, om sfios ca cerbu. La Analoghion. ἐλάφιος vezi și ἐλαφηβολιών) ἐλαφέω = mi-e frică, mă sfiesc ca cerbu, fug de frică ca și cerbul.

ἐλαφοσκόροdon –ου. τό (ἔλαφος, σκόροdon) = usturoi sălbatec. La Diosc:

ἐλαφόχοιρος –ου. ὁ (ἔλαφος, χοῖρος) = porc de cerb, ..de căprioară, un dobitoac.

ἐλαφοσοΐη –ἐλαφοσσοΐ –ης. ἦ vezi ἐλαφόσσοος.

ἐλαφόσσοος. ὁ.ή. ον (ἔλαφος, σόω) = vânător de cerbi.)
ἐλαφοσσίη = vânarea cerbilor, vânătoare de cerbi.

ἐλαφρά' vezi ἐλαφρός.

ἐλαφρία –ας. ή.) ελαφρίζω vezi ἐλαφρός.

ἐλαφροαρματωμένος –νη –νον (ἐλαφρός, ἀμματωμένος) = cu arme ușoare, cu puține înarmat, ușor înarmat.

ἐλαφρόγειος. ὁ.ή. ον (ἐλαφρός, γεία, γαῖα) = din pământ ușor, ..prost, cu pământ ușor. La Geoponicon.

ἐαφρογνωμία –ας. ή vezi ἐλαφρόγνωμος.

ἐλαφρόγνωμος. ὁ.ή. μον și ἀλαφρόγνωμος (ἐλαφρός, γνώμη și ἐλαφρόνους) = ușor la minte, scurt la minte, prost, deșert la minte, zburdatic, fluturatic. ἐλαφρογνωμία = ușurința, prostia, deșertăciunea minții, zburdăciune.

ἐλαφρόνοος –νοους. ὁ.ή. νουν (ἐλαφρός, νόος –νοους) la Non vezi ἐλαφρόγνωμος.

PAGINA 1719 IONAI DU 745

ἐλαφρόπετρα –ας. ή (ἐλαφρός, πέτρα) = spumă de mare, spumice, o piatră cu spumă încheată și foarte ușoară vezi și πῶρος.

ἐλαφρόπους. ὁ.ή. πουν (ἐλαφρός, ποῦς) = ușor, iute la picior.

ἐλαφρός –ρά –ρόν (ἔλαφος, ἐλαφερός) și ἀλαφρός = ușor, ușure, minte, ager, sprinten, grabnic și blând, blajin, dulce, și ușor la minte, cu minte ușoară paroastă, și prost, netrebnic, cam de nimic, prostătec. La Homer, Xenofon și Eliano) ἐλφρῶς, ἐλαφρά' = cu ușurință, încet, binișor, iute, cu agerime, cu blândețe, cu prostime. La Homer. ἐλαφρία, ἐλαφροσύνη, ἐλαφρότης, ἐλάφρωσις = ușurință, iuțeală, agerime, blândețe, ușurința, ..prostimea minții, netrebnicie.) ἐλαφροδτία' = brâncă. ἐλαφρίζω, ἐλαφρύνω, ἐλαφρώνω = ușurez oare ce, îmblânzesc, înlesnesc, sunt foarte ușor, ridic greutatea, alin, La Plutarh, Orian, Mosh, și Calimah.

ἐλαφροσύνη –ης. ή) ἐλαφρότης –τος. ή vezi ἐλαφρός.

1) ἐλαφρύνω vezi ἐλαφρός.

2) ἐλαφρώνω vezi ἐλαφρός.

3) ἐλαφρῶς ἔλάφρωσις –εως. ή vezi ἐλαφρός.

ἐλαφρώδης –εος. ὁ.ή. δεσ vezi ἐλαφροειδής.

ἐλαφρόχειρ –ρος. ὁ.ή (ἐλαφρός, χεῖρ) = mână ușoară, ..blândă, ușor la mână, cu mână ușoară.

ἐλάχιστα) ἐλάχιστος –χίστη –στον vezi ἐλαχὺς) ἐλαχίων –ονος. ὁ vezi ἐλαχὺς.

ἔλαχον, ἔλλαχον, din λήχω, λη΄χω, λάχω, λαγχάνω.

ἐλαχὸς, în loc de ἐλαχὺς. La Calimah.

ἐλαχυπτέρυξ –υγος. ὁ.ή. (ἐλαχὺς, πτέρυξ) = scurtînäripî, scurtă'năripî, cu aripî scurte, ..mici.

ἐλαχὺς –χεῖα –χὺ (ἔλω, ἐλάω) = mic, scurt, puțin, prost, scăzut. ἐλαχίων, ἐλάσσων, -των, ἐλαχύτερος, ἐλαχύστερος = mai mic, mai mici, mai scurt, mai puțin, mai prost, mai jos. ἐλάχιστος, ἐλαχιστότερος, ἐλαχίστατος = foarte mic, foarte scurt, foarte puțin, ..prost, de tot mic, ..scurt, ..puțin, ..prost. ἔλασσον –ττον, ἐλαπτόνως și λισσον = cu mai puțin. ἐλάχιστα = foarte puțin. ἐλαστονάκις = mai rar, nu prea des) = ἐλασσόω –ττώω, ἐλατονέω, ἐλατόω, ἐλατόνω = micșorez, ..împuținez, ..scurtez, scaz, scad, prostesc oare ce, și după asemănare: biruiesc, vatăm, smintesc pe vrăjmaș, îl sfărâm. ἐλαττόμαι –οῦμαι = mă micșorez, mă împuținez, mă scurtez, mă prostesc, mă vatăm, mă smintesc, mă sfărâm, mă biruiesc de către vrăjmași, mă supun lor. La Tucidid și Dem: ἐλάσσωμα –ττωμαι, ἐλάττωσις = micșorare, scurtare, împuținare, scădere, prosteață, sminteală, sătămare, supunere, pagubă, cusur, greșeață. ἐλαττωτικὸς, = de micșorare, de scurtsre, de împuținare, de scădere, de prosteață, de sminteală, de vătămare, de supărare, de pagubă, de cusur, de greșeață, ce privește la micșorare, ..la scurtare, ..la împuținare, ..la scădere, ..la prosteață, ...la sminteală, ..la vătămare, ..la sup: la pagubă, la cusur, la greșeață, bun, dibaciu, destoinic de a micșora, ..de a scurta, ..de a împuțina, ..de a scădea, ..de a prosti, ..de a sminti, ..de a vătăma, ..de a supune, ..de a păgubi, ..de a birui pe oare cine.

ἔλαψ vezi ἐλάωψ.

ἐλάω vezi ἐλάνω.

ἐλαῶν, în loc de ἐλαιῶν.

ἐλβελία –ας. ἡ = elveție, suisii) ἐλβέτιος = elvetean, zbițer.

ἐλβέτιος. ὁ.ή. ον vezi ἐλαβετία.

ἔλδομαι, ἐέλδομαι = poftesc, râvnesc, râmnesc, doresc la oare ce.

La Homer. ἔλδωρ, ἐέλδωρ = poftă, dorință, râvnă.

ἐλδύνω vezi ἐλδαίνω.

PAGINA 1720

ἔλδωρ, ἐέλδωρ. τό vezi ἔλδομαι.

ἔλε, în loc de εἶλε, din ἔλω.

ἐλέαγνος vezi ἐλαίαγνος.

ἐλεαίρεσκον, în loc de ἡλ΄δαιρον, din ἐλεαίρω.

ἐλεαίρω, vezi ἐλεέω.

ἐλεᾶς, sau ἐλέας (din ἔλος) = o pasăre de baltă. La Aristofan.

ἐλέατρος –ου. ὁ (ἐλεός) = cel mai mare peste masa împărătească, cel ce gusta mai înainte el, bucatele împărătești, stolnic, sofragiu, îngrijitorul mesei. La Ateneu.

ἐλεγαίνω, ἐλεγείνω și ἐλεγείρω = sunt nebun, sunt desfrânat, mă desfrânez, petrec în desfrânări ca un nebun. La Etimologicon, Suida, și Esih:

ἐλεγεία –ας. ἡ, ἐλεγείον –ου. τὸ.) ἐλεγειακός –κῆ –κὸν vezi ἐλεγείος.

ἐλεγείνω vezi ἐλεγαίνω.

ἐλεγειογράφος. ὁ.ἡ. φων (ἐλεγείον, γράφω) și ἐλεγειοποιός, ἐλεγειοποιητής = elegist, cel ce scrie, ..face, ..alcătuiește elegii, ..cântece falnice, ..de moarte, ..de întristare, eleghiograf.

ἐλεγειοποιητής –τοῦ ὁ. Și ἐλεγειοποιός. ὁ.ἡ. ὄν (din ἐλεγείον, ποιέω) vezi ἐλεγειογράφος.

ἐλεγείος –εία –ον la Analoghion vezi ἔλεγος.

1) ἐλεγείρω vezi ἐλεγείνω.

2) Ἐλεγηίς –δος. ἡ = nume însușit al fetei lui Nileu, care se cheamă și Πειρὼ.

ἐλεγείνοι –ων.. οἱ = un soi de pește. La Aristotel.

ἐλεγητικὸς –κῆ –κόν –κῶς) ἐλεγκτός –κτῆ – κτόν) ἐλεγμὸς –οῦ. ὁ vezi ἐλέγχω.

ἐλεγχίγαμος. ὁ.ἡ. μον (ἐλέγχω, γάμος și ἐλεγχίγαμος) = cel ce cercetează căsătoria, ..nunta. La Analoghion.

ἔλεγος –ου. ὁ (ἔ, ἔ, λέγω) = plâns, jale, tânguire, văitări, văitături. ἔλεγος, ἐλεγείος, ἐλεγειακρῆς = de jale, de tânguire, de văitări, jalnic) ἐλεγεία, ἐλεγείον, ἐλεγείος ὕμνος = elegie, cântare jalnică, cântec de jale, ..de moarte, ..de întristare) la Apolonie, Lucian, tare jalnică, cântec de jale, ..de moarte, ..de întristare. La Apolonie, Sf: Dionisie Areopagitul, Lucian, Evripid, și tâlcuitorul lui Aristofan.

ἐλεγγεῖη –ης. ἡ) ἐλεγγῆς –έος. ὁ.ἡ. γῆς) vezi ἐλέγχω.

ἐλέγχω –ξω –ἤλεγγα –ἤλεγμαι = necinstesc, ocărăsc, ponosluiesc, mă răstesc asupra cuiva, îl cert, îl suduiesc, și dojenesc, mustrez, înpuiez, înfruntez, cert, cocmănesc, țuțuiesc, șuguiesc, îl țin de rău, îi dau peste nas, și întrec, biruiesc, și pâărăsc, dovedesc, vădesc, dau de față, dau de gol, cercetez, și stânjenesc, popresc oare ce. La Homer, Pindar, Sf: Dionisie Areopagitul, Esih, Suida, și Etimologicon.

ἔλεγχειν, ἔλεγχμος, ἔλεγχος = necinste, ocară, ponosluire, răstire, ceartă, suduială, și dojană, mustrare, înpunteală, înfruntare, cocmăneală, țuțuială, șuguială, ținere de rău, și întrecere, biruință, și pâra, dovadă, vădire, și cercetare, stânjeneală, popreală. ἐλεγκτὸς, ἐλεγχῆς = vrednic de necinste, ..de ocară, ..de ponăsluire, ..de ceartă, ..de pâra, ..de defăimare, ..de cocmănit, de țuțuit, de șuguit, vrednic bun de a-l necinsti, ..de a-l ocări, ..de a-l ponoslui, ..de a-l certa, ..a-l sudui, ..a-l dojeni, ..a-l muștra, ..a-l înpunta, ..a-l înfrunța, ..a-l gocmăni, ..a-l țuțui, ..a-l șugui. ἐλέγγιστος = prea vrednic de a-l necinsti, etc. ἐλεγκτικὸς = de necinste, de ocară, etc. de dojană, de mustrare, etc. de dovadă, de vădire, etc. de pâra etc. ce privește la necinste, etc. bun, dibaciu, destoinic de a necisnti, ..de a ocări, ..de a dojeni, ..de a dovedi, ..de a pâri, etc. ἐλεγκτικῶς = cu necinste, cu ocară, etc. cu dojană, cu mustrare, etc. cu dovadă, cu ocară, etc. ἔλεγχος după asemănare: scară, listă, prescurtă

PAGINA 1721 IOANIDU 746

de oare ce.

ἐλεδεμνάς. ὁ (ἐλῶν ἐκ τοῦ δεμνίου) = cel ce scoală, cel ce ridică din pat pe oare cine. ἐλεδεμνάς κτύπος = zgomot mare ce deșteaptă, ..scoală pe oare cine din pat. La Eshil.

ἐλεδώνη –ης. ἡ și ἐλεδώνη (din ἐαυτήν ἔδει) = un soi de cracatiță, de sepie cu șapte picioare, ce-și mănâncă singură picioarele sale. La Aristotel.

ἐλέιν, în loc de ἐλεῖν, din ἔλω după dialectul ionic.

ἐλεινογογέω -ῶ (ἔλεος, λέγω) = mă plâng, mă tânguiesc, mă jelesc la oare cine. ἐλεινολογία = plângere, tânguire către oare cine. La Platon.

ἐλεινολογία –ας. ἡ vezi ἐλεινολογέω.

ἐλεινὸς –νή -νὸν –νῶς) ἐλεέω -ῶ) ἐλεημονικὸς –κή -κὸν) ἐλεημοσύνη –ης. ἡ) ἐλεήμων –νος. ὁ.ἡ) ἐλεημόνος) ἐλεητικὸς –κή -κὸν) ἐλεητῆς –ύος. ἡ vezi ἔλεος.

ἐλεήρεν din ἐλεαίρω.

ἐλεηνα din λεαίνω.

ἐλεικτής –τοῦ. ὁ din ἔλη = căldură, înfierbințeață, iar din ἔλος = baltă, mocirlă. La Nonos și Etimologicon.

ἐλείθια, la Calimah vezi εἰλείθια.

ἐλεῖν, din αἰρέω.

ἐλεινὸς –νή -νὸν vezi ἔλεος.

ἐλειοβάτης –ου. ὁ (ἔλος, βᾶω, βαίνω) = cel ce locuiește și umblă prin bălți, ..prin mocirlă, băltăreț. La Eshil și Suida.

ἐλειογενής –έος. ὁ.ή. νές (ἔλος, γένω, γίνομαι) = născut, crescut prin bălți, ..mocirlă, ..zmârcuri, ..rovini, băltăreț.

ἐλειόγονος. ὁ.ή. νον vezi ἐλειογενής.

ἐλειονόμος –ου. ὁ.ή. μον (ἔλος, νέμω) = cel ce trăiește, ..paște, ..se hrănește prin bălți, ..mocirlă, ..zmârcuri, ..rovini. La Apolonie.

ἔλειος. ὁ.ή. ον vezi ἔλος.

ἐλειός –οῦ. ὁ = verighet, sau un soi de șoarece. La Dioscorid, Aristotel se găsește ἐλεός = pasăre de noapte, și la Artemidor εἰλεός = un soi de șoarece ce doarme toată iarnă. Iar la manuscrise se găsește și ἔλιος și la Esih: ἐιλύτιος, ἥλιος, ὄλιος.

ἐλειοσέλινον –ου. τό (ἔλος, σέλινον și ἐλεοστέλιον = selină de baltă, selină sălbatecă, ..proastă, pătrunjel sălbatec.

ἐλεότροφος. ὁ.ή. φον (ἔλος, τρέφω și ἐλεόθρεπτος) = născut, crescut, hrănit prin bălți, mocirlă, zmârcuri, rovine ce crește, ..se hrănește prin bălți, băltăreț.

ἐλεόχρυσος. ὁ.ή. σον. Vezi ἐλίχρυσος.

ἐλείψασκον, în loc de ἔλειψα, din λείπω.

1)

ἔλεκτο în loc de ἐλέλεκτο, din λέγομαι.

ἐλεῦ, ἐλελεεῦ = un zgomot mare, o gălăgie prin strigări ce fac ostașii când dau năvală, ..năvălesc, ..iururdisesc asupra vrăjmașilor, ura! Iuruș! La Aristofan, și Plutarh iar ἐλελελελεεῦ = vîitare, întristare, cum: aoleu! Vai! Vai! La Eshil. ἐλελεὺς = nume adăogat al lui Apolon, poreclă al lui Apolon) ἐλελίζω = strig. ἐλελεῦ = strig ura, ca să năvălească ostașii. La Xenofon și Dimitrie Falaris. ἐλελίζομαι = mă vaet strigând aoleu! Vai! Vai! La Sofocli vezi și ἐλελίσσω.

ἐλελεὺς –εως. ὁ vezi ἐλελεῦ.

ἐλελήθεε, în loc de ἐλελήθει, din λήθω, λάθω, λανθάνω.

PAGINA 1722 PAGINA 747

ἐλείζω vezi ἐλελεῦ.

ἐλέλικτο în loc de ἐλήλικτο, ἥλικτο, din ἐλίσσω.

ἐλελίσσω –ττω, și ἐλελίζω (din ἐλίσσω, εἰλέω) = întorc, sucesc, învârtesc degrab oare ce și încolăcesc, și scutur, zgudui, speriu, spăimântează, îngrozesc, înfricoșez, și fac să se cutremure. Și după asemănare: supăr, necăjesc. ἐλέλιξεν ὄλυμπον = a scuturat, a zguduit, a cutremurat cerul. Și ἐλελίχθη = s-a cutremurat de frică. La Homer.

ἐλελίζων φόρμιγγα = mișcând, lovind, jucând, cântând la liră, ..la harpă, ..la tambur. La Pindar și ἄστεροπὴν ἐλελίζας = fulgerând, aruncând fulgere. La Pindar. Σὶ μάλα γὰρ σφέας ὄκ' ἐλέλοξεν = numai îndată l-a întors înapoi. La Homer. Σὶ ἐλέλικτο δράκων = balaurul s-a încolăcit, și ἔγχος σειόμενον ἐλέλικτο = sulița, ..mazdracul mișcându-l, ..clătinându-l, ..jucându-l în mână se încovoia, ..se încovriga. La Homer. ἐλελίθημα = cutremur mare, mare cutremurătură. La Esih: ἐλείθων = cel ce cutremură pământul, cel ce face să se cutremure pământul.

ἐλελίστροφος. ὁ.ή. φον (ἐλελίσσω, στροφή) = rotund, gogoneț, bine întors, sucit, ce lesne se poate învârti. La Esih:

ἐλελισφακίτης –ου. ὁ vezi ἐλελίσφακος.

ἐλελίσφακος –ου. ὁ și ἐλελίσφακον –ου. τὸ (ἐλελίσσω, σφάκος) = jaleș de câmp, iarba sfântului Ioan. La Diosc: și Teofrast. ἐλελισφακίτης οἶνος = vin de jaleș, ca vinul de pelin.

ἐλέλιχθεν, în loc de ἐλελίχθησαν, din ἐλελίζω –ίσσω după dialectul eolic.

ἐλελίχθημα –τος. τὸ. ἐλελίχθων –ωνος. ὁ.ή. (ἐλελίσσω, χθὼν) vezi ἐλείσσω.

ἐλελόγγειν, din λάχω, λαγγάνω.

ἐλέλοιπα, din λείπω.

1)ἐλελοιπεςαν, în loc de ἐλελοίπεισαν, din λείπω, după dialectul atic.

2)ἐλεμῖς –δος. ἡ vezi ἔλμιγξ.

3)ἔλεμος vezi ἔλυμός.

ἐλενας. ἡ = nume adăogat, porecle din ἐλεῖν τὰς ναῦς sau mai bine ἐλενὰς din ἐλεναίς = ceea ce gonește, ..prinde corăbiile. La Eshil.

ἐλένη –ης. ἡ și ἐλένα după dialectul doric nume însușit: Elena, Eleni, Elenca.

ἐλένη vezi ἐλάνη.

ἐλένη –ης. ἡ (ἔλω, εἴλω) = coș împletit de nuiele, ..de răchită etc. în care se ducea cele trebuincioase spre jertfă, ..spre praznicul Elenei și al Artemidei, ..Dianei, cu mare cinste, țeremonie¹, alaiu. La Polidevc.

ἐλενηφορέω –ῶ (ἐλένη, φέρω) = aduc, duc coșul cu cele trebuincioase spre jertfă, ..spre praznicul Elenei, ..Artemidei, ..Dianei.

---

¹ ceremonie

ἐλενηφόρια, ἤ ἐλένια = sărbătoarea, ..praznicul Elenei, ..al Artemidei, ..al Dianei. La Polidevc și Ateneu.

ἐλενηφόρια –ων. τὰ vezi ἐλενηφορέω.

ἐλένια –ωκτὰ vezi ἐλενηφόρια.

ἐλένιον –ου. τὸ. = iarbă mare. La Ateneu și Dioscorid.

ἔλενος –ου. ὁ = nume însușit. La Homer.

ἐλέξατο, din λεγομαι, în loc de ἐλέλεκτο.

ἐλεοδύτης –ου. ὁ (ἐλεὸν, δύτης) = stolnic, sofragiu, îngrijitorul cuhniei², ..jertfilor, ..pomenilor, becer.

ἐλεόθρεπτος vezi ἐλειότροφος.

ἐλεὸν vezi ἔλεος.

ἐλεὸν –ου. τό. ἤ ἐλεὸς = tarabă de cuhnie³ pe care taie carnea. La Homer. Εἰς ἐλεοῖσιν ἔθηκε

PAGINA 1723

a pus pe tarabă. La Homer. (din ἔλεος)

ἐλεὸς –οῦ. ὁ vezi ἐλειὸς. ἤ ἐλεὸν.

ἔλεος –ου. ὁ ἤ ἔλεος. –έος. Τὸ ἤ ἐλετή = milă, milostenie, milostivire, compătimire, pomană, La Homer, Biblie, Evanghelie și Aristofan. ἐλεημοσύνη = milostenie, pomană. ἐλεέω, ἐλεαίρω = mi-e milă, mă îndur, îmi pare rău de oare cine, mă înduioșez către oare cine. ἐλεοῦμαι = mă miluiesc de către oare cine, mi se dă de milă, ..de pomană. La Homer, Lucian și Etimologicon. Iar la Climent se găsește ἤ ἐλεᾶ în loc de ἐλεεῖ. ἐλεεινὸς, ἐλεινὸς = vrednic de milă, ..de îndurare, ticălos. La Homer și Sofocli. ἐλεινὸν, ἐλεὸν, ἐλεινῶς = cu milă, cu îndurare, cu compătimire. La Esi: ἤ ἐλεώτερον = mai cu milă, mai cu îndurare. La Esih: ἐλεήμων, ἐλεημονικὸς, ἐλεητικὸς = milostiv, înduratic, milos, doios, duios. La Homer. ἐλεημονέστατος = prea milostiv, foarte milostiv, La Isocrat) ἐλεημόνως = cu milostivire, cu îndurare.

ἐλεοσέλινον vezi ἐλειοσέλινον.

ἐλέποκες = un soi de pește. La Esih:

ἐλέπολις –εως. ἡ ἤ ἐλέπολις (ἐλεῖν, πόλις) = ceea ce ia, ..biruiește, ..stârpește, ..stăpânește cetățile, ..robește cetățile, ..orașele, ἤ o mașină cu care lua cetățile, ..bătea cetățile, ..le sfărâma. La Plutarh, Diodor Siceliot, Evripid și Eshil.

ἐλέπολιε vezi ἐλέπολις.

² bucătăriei

³ bucătărie.

ἐλεαύτα –ας. ἡ = nume însușit: Elesavtă, Săftică, Saftă.

ἐλέασθαι, din αἰρέω.

ἐλεσπῖς –δος. ἡ (ἔλος) = baltă, mocirlă, rovină, zâmrc, loc băltoș, ..rovinos, ..zâmrcos. La Apolonie.

ἐλετὸς –τῆ –τὸν (αἰρέω, ἔλω) = cel lesne se poate lua, ..aprinde, ..apuca, lesne de luat, lesne de aprins, ..de apucat. La Homer.

ἔλευ, în loc de ἔλου, din αἰρέω.

ἐλεύθερα vezi ἐλεύθερος.

ἐλευθερία –ας. ἡ) ἐλευθέρια –ων. τά) ἐλευθεριάζω, ἐλευθεριάω –ῶ
ἐλευθεριαστικός –κῆ –κὸν) ἐλευθεριακός –κῆ –κὸν) ἐλευθέριος. ὁ.ἡ.
ον. Ως. ἐλευθεριότης –τος. ἡ) ἐλευθεροσύνη –ης. ἡ vezi ἐλεύθερος.

ἐλευθερόπαις –δος. ὁ.ἡ (ἐλεύθερος, παῖς) = ce ce naște, cel ce are
copii slobodzi, iar nu robi, și slobod, iar nu rob. ἐλευθερόπαις δῆμος =
porod slobod, porod cu copii slobodzi, iar nu robi. La Analoghion.

ἐλευθεροπαξί –ας. ἡ (ἐλεύθερος, πράττω) = slobodă urmare,
urmare cu îndrăzneală, ..cu obrăznicie. La Sibile.

ἐλευθεροπάσιον –ου. τὸ (ἐλεύθερος, πράσω, πιπράσκω) = vânzare
de slobod în loc de rob, ..ca un rob. ἐλευθεροπρασίου δίκη = osândă,
pâră pentru cel ce vinde pe slobod ca un rob.

ἐλευθεροπρέπεια –ας. ἡ vezi ἐλευθεροπρεπής.

ἐλευθεροπρεπής –έος. ὁ.ἡ. πὲς (ἐλεύθερος, πρέπω) = ce se cuvine
la un om cu sentimente, ..cu socotințe slobode, ..la un om mare,
..cinstit, ...mărinim⁴, ..cinstit, ..mărinim, ..generos, ..socotințe slobode,
..ce iubește slobozenia, ..izbăvirea omenească. ἐλευθεροπρέπεια =
cuviniință ce privește la sentimentele slobode de izbăvirea omenească,
..la un om slobod, ..generos. La Polidevc. ἐλευθεροπρεπῶς = cu
slobodeăcuviniință, după

PAGINA 1724. IOANID 748

cum se cuvine la un om slobod, ..la un om mare, ..cinstit, ..cu
sentimente slobode.

ἐλευθεροπρεπῶς vezi ἐλευθεροπρεπής.

ἐλεύθερος –ρα –ρον și ἐλεύθερος. ὁ.ἡ. ρον (ἐλεύθω) = slobod om
mare, ..generos, ..cinstit, și cel slobodit, cel iertat din robie, și scăpat,
..izbăvit, ..mântuit de oare ce. ἐλεύθερος φόβου = fără nici o frică,
nefricos, nesfios. ἐλευθέρως ἐλεύθερα? = cu slobozenie, fără nici o
popreală, ..împiedicare, ca un slobod. ἐλευθερία = slobozenie,

---

⁴ mărinimos

slobozire, libertate. La Dem: τὰ ἐλευθέρια = sărbătoarea praznicul slobozirei, praznicul scăpării din robie. La Dem: ἐλευθέριος = slobod de sentimente, ..la socotință, ..om cu sentimente, ..cu sentimente, ..cu socotință mare, om cinstit, ..generos, ..nesupus la nici o pregiuiciuție? = om galant, ..cilibiu, ..darnic, ..slobod la mână, giuvert, om nostim, ..drăgăstos, om elegant la oare ce. ἐλευθέριοι παιδείαι καὶ διατριβαὶ = științe, învățături de slobode sentimente, ..socotințe, ce privesc, ..se cuvin la om slobod, ..la un om mare. Și ζεὺς ἐλευθέριος = Zeus izbăvitorul, ..mântuitorul. La Xenofon. ἐλευθερίως = cu slobode sentimente, ..socotințe, ca un om slobod, ..generos, ..galant, ..cilibiu, ..darnic, ..nostim, ..elegant. ἐλευθεριότης = sentiment, socotință, slobod, galantomie, cilibilic, dărnicie, generositate, La Plutarh. ἐλευθερικὸς = de slobozenie, de slobozire, de om slobod, ce privește la slobozenie, ..la slobozire, ..la om slobod. ἐλευθεριαστικὸς = iubitor de slobozenie, cel ce urmează, cel ce grăiește cu mare slobozenie, ca un om cu sentimente, cu socotințe slobode. ἐλευθερίαζω, ἐλευθειάω = urmez, grăiesc ca un om slobod, „cu mare slobozenie, ..fără nici o sfială, fără nici o împiedicare. ἐλευθεριάειν τοῖς λόγοις = a vorbi slobod, fără nici o sfială, și pe negândite, fără a se pregăti. La Plutarh. ἐλευθερόνω = slobozesc, iert, scap pe oarecine din robie, ..din închisoare, etc. Și izbăvesc, mântuiesc pe oarecine de oare ce. ἐλευθέρωσις, ἐλευθεροσύνη = slobozenie, iertare, scăpare, ..izbăvire, mântuire de oare ce. La Tucidid. ἐλευθερωτής = izbăvitor, mântuitor, slobozitor, iertător, scăpător.

ἐλευθεροστομέω -ῶ ἐλευθεροστόμια -ας. ἢ vezi ἐλευθερόστομος.

ἐλευθεροστομέω -ῶ) ἐλευθεροστομία -ας. ἢ vezi ἐλευθερόστομος.

ἐλευθερόστομος. ὁ.ἢ. μον (ἐλεύθερος, στόμα) = slobod la gură, cel ce grăiește slobod, ..fără nici o sfială, ..fără nici o împiedecare, ..gură slobodă. ἐλευθεροστομία = grăire slobodă, ..fără sfială, gură slobodă. ἐλευθεροστομέω și ἐξελευθοστομέω = grăiesc, ..vorbesc, slobod, fără nici o sfială, ..fără nici o temere, ..cu mare slobozenie.

ἐλευθερουργὸς. ὁ.ἢ. γὸν (ἐλεύθερος, ἔργον) = măreț, mândru la umeri. ἐλευθερουργὸς ἵππος) = cal mândru, ..ceummbilă măreț, ..frumos. La Polidevc. Iar la Filostrat se găsește: ἐθερχουργὸς, în loc de ἐλευθερουργὸς.

ἐλευθεργόσροφρων -νος. ὁ.ἢ. (ἐλεύθερος, φρήν) = slobod la gânduri, cel ce gândeste la slobozenie.

ἐλευθήρ -ῆρος. ὁ = nume însușit.

ἐλεύθω, ἢ ἐλύθω de timpi la ἔρχομαι = viu. Din care: ἐλήλυθα, ἐιλήλουθς, ἦλυθον, ἦλθον, ἐλθεῖν, ἐλεύσομαι. ἔλθω, ἔλθοιμι, ἐλθέμεναι, ἢ ἦνθον, ἔνθοιμι, ἐνθεῖν, ἐνθῶν după dialectul doric: ἢ ἔλω, ἔλοη, ἔλσοιμι (din ἔλω, ἔλλω, ἐλέω, ἐλέυω) ἐλευστέον = trebuie să vie, ..să meargă. ἔλευσις = venire, mergere, ajungere, călătorie, cale, drum. ἐλευσίνια = sărbătoarea, praznicul zeiței, ..zeiței Dimitrie, ..Ceres, elevsine. ἔλευσίν = locul elevsinelor, locul unde se
PAGINA 1725.

prăznuia sărbătoarea, ..praznicul Dimitriei. ἐλευσίναδε = la elevsine, la praznicul Dimitriei) ἐλευσινόθεν = de la Elevsine, de la praznicul Dimitriei. ἐλευθῶ vezi ἐλείθια.

ἐλυθῶ -οος -οὺς. ἢ vezi ἐλεύθω.

ἐλευσῖν -ίνος. ἢ) ἐλυσίναδε) ἐλευσίνια -ων. τὰ) ἐλευσινόθεν) vezi ἐλεύθω.

ἔλυσις -εως. ἢ) ἐλεύσομαι) ἐλευστέον vezi ἐλεύθω.

ἐλεφαίρω -ομαι (din λάφυρα, sau din ἔλπω) = înșăl, amăgesc, prăpădesc, La Homer, Esi: Esih: ἢ Etimologicon ἢ Evstatie. ἐλεφηρέα = vătămător. La Esih:

ἐλεφανταγωγός -οῦ. ὁ. (ἐλέφας, ἄγω) = îngrijitor de elefanți, ..de fildeși, cel ce mână elefanții, cornac, vizitiu de elefanți.

ἐφαντάρχης -χου. ὁ. (ἐλέφς, ἄρχω) = cel ce se bate la război călare pe elefant, ἢ comandirul ostașilor ce se bat călare pe elefanți, elfandarh. ἐλεφανταρχία = elefandarhie, stăpânirea, ..cinul, ..slujba elefandarhului, comănduirea elefandarhului.

ἐλεφανταρχία -ας. ἢ vezi ἐλεφαντάρχης.

ἐλεφάντειος. ὁ. ἢ. ον) ἐλεφαντιακός -κῆ -κὸν) ἐλεφαντίασις -εως. ἢ) ἐλεφαντισμός -οῦ. ὁ ἐλεφαντιάω -ῶ) ἐλεφαντίζω) ἐλεφαντίνεος -οὺς. ὁ) ἐλεφάντινος -ίνη -ίνον) ἐλεφαντίσκιον -ου. τὸ) ἐλεφαντιστῆς -στοῦ. ὁ) vezi ἐλέφας.

ἐλεφαντόδετος. ὁ. ἢ. τον (ἐλέφας, δέω) ἢ ἐλεφαντοκόλλητος = lucrat, legat, lipit cu fildeș, ..cu oase de elefant. La Climent, Aristofan ἢ Evripid.

ἐλεφαντοειδῆς -εος. ἢ. Δεξ. (ἐλέφς, εἶδος) ἢ ἐλεφαντώδης = ca elefantul, în chipul elefantului.

ἐλεφαντοκόλλητος. ὁ. ἢ. τον (ἐλέφας, κολλάω) vezi ἐλεφαντόδετος.

ἐλεφαντοκομία -ας. ἢ (ἐλέφας, κομέω) = îngrijirea elefanților. La Eliano.

ἐλεφαντόκωπος. ὁ.ή. πον (ἐλέφας, Κώπη) = cu mâner, ..cu mânășă, cu plăsele de fildeș.

ἐλεφαντομαχία –ας. ή vezi ἐλεφαντομαχός.

ἐλεφαντομάχος. ὁ.ή. χον (ἐλέφας, μάχη) = elefantomah, cel ce se bate, ..cel ce se războiește cu elefanți, ..sau călare pe elefant.

ἐλεφαντομαχία = elefantomahie, ..bătălie, ..război de elefanți, ..sau călare pe elefanți. La Plutarh.

ἐλεφαντόπους –οδος. ὁ.ή. πουν (ἐλέφας, ποῦς) = cu picioare de fildeș. ἐλεφαντόποδες τράπεζαι = mese cu picioare de fildeș.

ἐλεφαντόπηχυσ. ὁ.ή. χυ (ἐλέφας, πῆχυς) = cu coate, ..cu braț, ..cu mână de fildeș, sau albe ca fildeșul. La Maxim Tirie.

ἐλεφαντοτομία –ας. ή vezi ἐλεφαντοτόμος.

ἐλεφαντοτόμος. ὁ.ή. μον (ἐλέφας, τέμνω) = elefantotom, cel ce taie la fildeș, ..la oase de elefant, la Orpian. ἐλεφαντοτομία = tăierea fildeșului, ..oaselor de elefant, elefantomie.

ἐλεφαντουργία –ας. ή) ἐλεφαντουργική -ής. ή vezi ἐλεφαντοῦργός.

ἐλεφαντοῦργός –οῦ. ὁ.ή. γόνν (ἐλέφας, ἔργον) = elefandurg, meșter, lucrător de fildeș, La Temistocli. ἐλεφαντουργία = elefantorghie, lucrarea fildeșului. ἐλεφαντουργική se înțelege pe dinafară: τίχνη adică ἐλεφαντουργική τέχνη = meșteșugul, meseria lucrătorului, meșterul de fildeș.

ἐλεφαντοφάγος. ὁ.ή. γον (ἐλέφας, φάγω) = elefantofag, cel ce mănâncă carne de elefant.

ἐλεφαντώδης. εος.ὁ.ή. δες La Areteu vezi ἐλεφαντοειδής.

PAGINA 1726 IOANIDΘ 749

ἐλέφας –αντος. ὁ = elefant. La Aristotel. Și osul, dintele elefantului, fildeș. La Homer. Și o boală ca lepra. La Areteu. Și o pasăre. La Ateneu. ἐφαντίσκιον = pui de elefant, al elefantului. ἐλεφαντίνεος –ους.. ἐλεφάντινος = de fildeș. La Homer. ἐλεφαντιάω = rătimesc de lepră, de boala ce se aseamănă cu lepra. La Areteu. ἐλεφαντικὸς = lepros, bolnav de lepră, bolnav de boala ce se aseamănă cu lepra. La Alexandru Travl. ἐλεφαντίζω = domol, supun, îmblânzesc un elefant. ἐλεφαντιστής = îngrijitor, domolitor de elefanți, cel ce mână elefanții, iar la Orpian se vede că înseamnă: o pavăză de de piele de elefant.

ἐλεφήνωρ –ος. ή și ἐλπήνωρ = nume însușit.

ἐλεφηρέα vezi ἐλφαίρω.

ἐλεφίτης –του. ή = nume de un pește, La Hipocrat.

ἐλέχθην, din λέγω.

ἔλη -ης. ἡ (ἔλω) = lumina, căldura, arsura soarelui, zăduf. La Aristofan.

ἔλα, în loc de ἔλησα, din λάω -λῶ.

ἔληαι, în loc de ἔλη, din ἔλω, ἐραίω, după dialectul ionic.

ἐλήγηρις (ἔλη) = nume adăogat al Dimitriei, la Evstatie.

ἐληθερέω, ἐληθερῆς, εἰληθερέω, εἰληθερῆς.

ἐλήθητο, în loc de ἐλάθητο, din λανθάνω, după dialectul ionic.

ἐλήθυια vezi εἰλήθυια.

ἐλήλακα, ἐληλακῶς, ἐλήλαμαι, ἐλήλατο, din ἐλάω, ἐλαύνω. La Arat.

ἐλήλεγμαι -ξαι -κται, în loc de ἔλεγμαι -ξαι -κται, din ἐλέγω.

ἐληλέδαται, în loc de ἐλήλανται, din ἐλάω, ἐλαύνω, după dialectul ionic.

ἐηλουθῶς, în loc de ἐηλυθῶς, ἐήλυθα în loc de ἡήλουθα, ἡλυθα, din ἐλεύθω, ἔρχομαι.

ἐήλυμεν, ἐήλυτε, din ἐλεύθω.

ἔληξα, din λήγω.

ἐλήφθην, din λαμβάνω.

ἐλθῆ, ἐλθεῖν, ἐλθέμεν, ἐλθοίμην, ἔλθοσαν, din ἐλεύθω, ἔρχομαι.

ἐλθόντεσσιν, în loc de ἐλθῶσιν.

ἔλθω, ἐλθεῖν, din ἐλεύθω, ἔρχομαι.

ἐλιά -ᾶς. ἡ vezi ἐλαία.

ἐλίασθη vezi ἀλιασθη.

ἔλιγκες -ων = zbârciturile după pleoapele ochilor.

ἐλιβοτρυς. ἡ = vie neagră, ..întunecată. La Esih:

ἐλίγδην) ελιγμα -τος. τὸ vezi ἐλίσσω.

ἐλιγήσομαι din ἐλίσσω.

ἐλιγματώδης -εος. ὁ.ἡ. δεσ (ἔλιγμα, εἶδος) vezi εἰλιγματώδης.

ἐλιγμὸς -οῦ. ὁ vezi ἔλιγμα.

ἔλιγξ, în loc de ἔλιγξ.

ἐλικάμπυξ -κος. ἡ (ἐλίσσω, κάμπυξ) = cu părul împletit, ..sucit, ..învârtit, ..înfășurat, ..încârlionțat cu panglice, ...cu șiretur, ..cu sârmă, ..cu betea, ..cu lăcașuri. La Dionisie Alicarasefs.

ἐλικάστερος. ὁ.ἡ. ρον (ἔλιξ, ἄστρον) = rotocolul, cercul cel luminos al lunei, ..al soarelui. ἐλικάστερος σελήνη = luna cea cu rotocol, ..cu cercul luminos prin împrejuri. La Mant:

έλικαυγής –έος. ό.ή. γές (έλιξ, άυγή) = luminos, strălucit, ce scoate, ..azvârle raze luminoase. La Orfeu.

έλικες –ων. αί din έλιξ.

PAGINA 1727

έλικη –ης. ή) έλικηδόν) έλικίας –ου. ό vezi έλίσσω) έλικηδών – όνος. ή vezi έλίσσω.

έλικοβλέφαρος. ό.ή. ρον (έλικός, βλέφαρον) vezi έλικῶπις.

έλικοβόστρυχος. ό.ή. χον (έλικός, βόστρυχος) = cu pârul creţ, ..încreţit, cu cârlioanţe, cu zulufi, cu bucle. La Aristofan.

έλικογραφέω –ῶ (έλικός, γράφω) = însemnez, fac, trag linii învârtite, ..(şerpuite), ..sucite, ..încovrigate, ..încolăcite, ..cercuite, ..strâmbe, şi umblu, mă înfăşur ca şarpele, ca apa, ..ca pişatul boului, ..învârtit, ..sucit, ..încovrigat, ..încolăcit, ...cercuit, şi înfăşur, mă întorc, mă încolăcesc încoace şi încolo. La Agatim:

έλικοδρόμος. ό.ή. μον (έλικός, δρόμος) = cel ce umblă, ..aleargă, se înfăşoară împrejur ca înfăşurătura, ca sucitura, ca împletitura, ca şi cursul apei, ca pişatul boului, ..ca un colac, ca încolăcirea melcului, ca zulufii. έλικοειδῶς = cu încolăciturii, cu împletiturii, cu înfăşurăturii, cu suciturii.

έλικόεις –σέσσα –όεν şi ειλικόεις) έλικός –κή –κόν) έλικτήρ –ρος. ό vezi έλίσσω.

έλικοκέρατος. ό.ή. τον şi έλιζόκερος (έλικός, κέρας) = cu coarne întoarse, ..sucite, ..strâmbe, ..încolăcite, ..încovrigate. La Esih: şi Antologhion.

έλικόρροος. ό.ή. ρουν (έλικός, ρόος –ρους) = ce curge strâmb, ..sucit, ..împletit, ..încolăcit, ce curge ca pişatul boului. La Pavsania.

έλικός –κή –κόν) έλικτήρ –ήρος. ό) έλικτος –κτή –κτόν) vezi έλίσσω.

έλικώδης –εος. ό.ή. δεσ vezi έλικοειδής.

έλικών –ῶνος. ό) έλικωνιάδες –δων. αί έλικωνίδες) έλικωνιος. ό.ή. on vezi έλίσσω.

έλικῶπις –δος. ή şi έλικοπός. έλικωψ (έλιξ, ὄψ) şi έλικοβλέφρος = ce îşi întoarse ochii prin prejur, ce trage cu ochii pe toţi la ea. Cu ochi mari, ..negri şi frumoşi, cu ochi dulci, cu uitătură, ..cu căutătură dulce, ..amăgitoare. La Homer.

έλικωπός. ό.ή. πόν) έλικωψ –ωπος. ό.ή. vezi έλικῶπις.

έλιννύες –ων. αί vezi έλιννύω.

έλιννώω, έλινύω, έλινύσσω (din έλω, εἴλω, έλίω, ελίνω, după etimologicon) și άνελιννώω, διελιννώω = încetez, ..contenesc, ..osteiez din lucrare, ..din lucru, nu mai lucrez, dorm, mă odihnesc, și sărbătorez, zăbovesc, întârzii, opresc, ..popresc, ..stânjenesc oare ce din lucrare, ..din lucru, și nu îngrijesc nimic, La Dem: Pindar, Eshil, Hipocrat, Teocrit, Calimah, Apol: Rod: Erodiar și Suida. έλιννώες = sărbători, zile de odihnă. La Polivie.

έλιнос –ου. ό și έλλιнос vezi έλίσσω.

έλινοφόρος. ό.ή. ρον (έλιнос, φέρω) = cu cărcei, cu moș, cu țori, cu cosițe, cu plezude. La Nonos, cu zulufi, cu bucle.

έλινύσσω, έλινώ vezi έλιννώω.

έλιξ –κος. ή și εἴλιξ vezi έλίσσω. έλιξις –εως. ή vezi έλίσσω.

έλιξηρίον –ου. τὸ = elixir. –

έλιξοκερωσ –ωτος. ό.ή vezi έλικοκέρατος.

έλιξοπόρος. ό.ή. ρον (έλιξ, πόρος) = cel ce umblă, se întoarce, ..se înfășură pe drumuri străambe, ..sucite, ..întoarce, ..împletite, ..încolăcite. La Analoghion.

έλίπανα, έλίπηνα, din λιπαίνω.

1)έλιός vezi έλειός.

2)έλιπον, din λείπω.

έλισαιε΄. ό = nume însușit.

έλισάμην din λίτομαι.

έλισσέμεν, έλισσεμεναι, în loc de έλίσσω.

PAGINA 1728

έλίσσετο, din λίσσομαι.

έλισσις –εως. ή vezi έλίσσω.

έλίσσω –ττω, și εἰλίσσω. έλίσσομαι (din έλω, εἴλω, ειλέω, έλέω, έλίω) = rostogolesc, tăvălesc, înfășur, învăluiesc, fac ghem, deapăn, învârtesc, încolăcesc, mă întorc prin prejur, dau ocoluri, ocolesc. Și după asemănare: boltesc, fac boltă. La Evripid, Homer, și Pindar. έλίδην, έλικηδόν = dau rosotogolu, rosotogolind, tăvălind, cu înfășurături, înfășurând, învăluind, ghemuind, cu învelituri, învârtind, cu încolăcitură, încolăcind, cu încrețituri, încrețind, încârlionțând. La Eshil și Teofrast. έλιγμα, έλιγκμός, vezi εἰλιγμα) έλικη. = un oraș la Atena prăpădit de cutremur, o constelație pe cer, ce se zice urs, și salcie, cărcei. La Teofrast și Aristofan. έλικηδών = învârtitură, întorsătură, vârtej de apă, sobor, încolăcitură, întorsătură, ocolitură, învârtitură, înfășurătură, ghemuitură, sucitură, încârlionțitură. έλικίας,

ἐλικὸς, ἰκτὸς, ἐλικόεις, ἐίλικόεις = întors, sucit, învârtit, încolăcit, încovrigat, încârlionțat, găuit, înfășurat, La Aristotel și Ateneu. ἐλικτὸς, ἐλικτὸς după asemănare: negru, întunecat, la Calimah. ἐλικτῆρ = ce înfășură oare ce, cum: inel, toartă, halca?, belciug, verigă, cercei, brățară, giordan, gherdan, salbă, zgardă, lăntișor, lăntuș, șurub cu dopuri. ἔλινος, ἔλλινος = cărcei, luger, mlădiță, și orice se înfășoară pe oare ce, cum: firele, ațele buruienilor ce se înfășoară, se apucă de crăci, ..de ramuri, zmicele. La Nic: Opian și Ateneu. ἔλιξ, ἔλιξ = orice se înfășoară pe oarece, cum: cărcei, zmicele, luger, mlădițe, zgârciu, și ce este învârtit, ..sucit, cum: vârtej, spiră, inel, brățea, gherdan, cercel, belciug, verigă, moț, țopi, cosițe, plete, plezude, și fus, boltă, și salicie, ricită, răchită. La Evripid, Analoghion, Ateneu, Plutarh, Eliod: Diodor Siceliot, Homer și Strabon. ἔλιξ, ἔλιξιε, ἔλισσις = întorsătură, învârtitură, sucitură, încolăcitură, înfășurătură, ghemuitură, încrețitură, încovrigătură, La Homer, Analoghion. ἐλικῶν = fire, ațe ce se succesc cu fusul, .cu roata, tortul după fus. La Esih: un instrument de muzică cu nouă coarde. La Ptolomeu, și Aristid muntele Elion din Bioția, unde locuiau muzele. ἐλικώνιος = din Eleon. ἐλικώνια, ἐλικωνιάδες -ἐλικωνίδες παρθένοι = muzele fecioare din Eleon. Elionide.

ἐλίτροχος. ὁ.ή. χον (ἐλίω, ἐλίσσω, τροχὸς) = ce întoarce roata, pe care se întoarce roata. ἐλίτροχος σύριγξ = osia, fusul roatei pe care se întoarce roata. La Eshil.

ἔλιφθεν, în loc de ἐλείφθησαν, din λείπω.

ἐλιφῖτις = un soi de pește ce se găsește printre pietre. La Hipocrat. Iar la Esih: se găsește ἐλέκοτες și λέλεπις φυκίς și la Plinie: λεπὶς care la manuscrise se găsește λιπαρίς = un soi de pește ce se aseamănă cu iarba de lac, cu mătasea broaștei.

ἐλίχρυσος –ου. ὁ (ἥλιος, χρυσοῦς) și ἐλειόχρυσος = siminoc, sau floarea, sora soarelui, ce are floare ca aurul. La Dioscorid și Teofrast.

ἐλκαίνω) ἔλκανον –ου. τό) ἔλκανος. ὁ.ή. νον) ἐλκανόω –ῶ) ἐλκάνω vezi ἔλκω.

ἐλκέμεν, în loc de ἔλκειν, din ἔλκω.

ἐλκεσίπεπλος. ὁ.ή. πλον (ἔλκω, πέπλος) și ἐλκεχίτων, ἐλκετρίβων = cel cu haină lungă până jos de se trage de pe el. ἐλκεσίπεπλος = cu voal, cu zogon, cu mahramă, cu prosop lung până jos. ἐλκεχίτων = cu rochie lungă cu coadă

de se trage pe jos, cu anterior, ..cu giubea, ..cu biniș lung până la pământ, de se trage după el. ἔλκετριβων = cu rasă, ..cu biniș lung până jos, de se trage pe pământ. La Homer, Evstatie, Platon, și Aristotel.

ἐλκεσίχειρος. ὁ.ή. ρον (ἔλκω, χεῖρ) = cel ce-și trage mâinile spre sine. ἐλκεσίχειρα τρύπανα = sfredele ce se trag cu mâna afară. La Analoghion.

ἐλκετριβων –νος. ὁ.ή. vezi ἐλκεσίπεπλος.

ἐλκεχίτων –ονος. ὁ.ή vezi ἐλκεσίπεπλος.

ἐλκέω) ἐλκηδόν) ἐλκηθμός –οῦ. ὁ) ἔλκηθρον –ου. τὸ) ἔλκημα –τος. τὸ) ἐλκήεις –εσσα –εν vezi ἔλκω.

ἐλκόμενος –νη –νον vezi ἔλκω.

ἐλκοποιέω –ῶ (ἔλκος, ποιέω) = rănesc, fac, deschid rană, ..bubă, ...apotismă, și după asemănare: repet, poftoresc cele vechi, ..nu le uit, aduc aminte de ele. La Eshin. ἐλικοποιός = răvnitor, cel ce face deschide orană, ..o bubă, ..o apotismă.

ἐλκοποιός. ὁ.ή. ὄν vezi ἐλκοποιέω.

ἔλκος –εος. Τὸ) ἐλκόω –ῶ vezi ἔλκω.

ἐλκτικὸς –κῆ –κόν) ἐλκτὸς –τῆ –τόν vezi ἔλκω.

ἐλκύριον, și ἐλκύδιον –ου. τό vezi ἔλκω.

ἐλκυθρμός –οῦ vezi ἔλκω.

ἔλκυσις –εως. ἡ) ἔλκυσμα –τος. τὸ) ἐλκυσμὸς –οῦ. ὁ) vezi ἔλκω.

ἐλκυσταΐζω) ἐλκυστήρ –ρος. ὁ) ἐλκυστικὸς –κῆ –κόν –κῶς) ἐλκυστίνδα) ἔλκυστρον –ου. τὸ) ἐλκυστὸς –τῆ –τόν) ἐλκύω. Vezi ἔλκω.

ἔλκω, ἐλκέω, ἐλκύω = trag, târăsc, și după asemănare: ἐλκῆσαι π[επλων = a trage de rochie, a-i ridica poalele, a o supăr spre împreunare. Și σὲ μὲν κύνες ἐλκσουσι = câinii te vor trage, ..te vor trage, ..te vor târî, ..te vor rupe. ..te vor sfâșia. La Homer. Εἶλκεν ἡμᾶς τῆς ῥινὸς = ne-a tras de nas. La Lucian. γλαμίδα ἔλκων = târându-și hlamida după el. La Ateneu. ἔλκειν ταῖς ῥισί = a trage cu nasul, a miroși. La Lucian. ἔλκειν γάλα = a suga lapte. ἔριον ἔλκειν = a smulge lâna, ..părul. τὰ πλεῖον ἔκοντα = cele ce atârănă mai mult la cumpănă. ἔλκειν τὸ γένος = se trage din cutare neam. ἔλκομαι = trag, mă trag, târăsc, mă târăsc. Ξύλον ἔλκεται = atârănă lemnul, ..se încovoiaie, ..se pelacă. La Teofrast.. τὴν παιδίσκην ἔλκειν = a trage, a târî pe față, a supăra-o. La Lisia, ἐλκομένη ναῦς = corabia cea trasă la liman, ..la mal. ἐλκαίνω, ἐλκανόω, ἐλκόω = rănesc, fac răni, fac bube, fac apostime, sunt rănit. La Eshil, Esih: și Xenofon. ἐλκυστάζω = târăsc

pe pământ. La Homer. ἔλκανος, ἔλκανον, ἔκος = bubă, umflătură, apostimă. La Homer, Platon și Evstatie. ἐλκύδριον, ἐλκύδιον = rănicică, bubuliță. ἐλκηθμός, ἐλκυθμός, ἐλκυσμός = trăgătură, târătură, sfâșiitură. La Homer. ἔλκημα = ce s-a tras, ce s-a târât, ce s-a jefuit. ἔλκυσμα = ce s-a tras, cum: ața, lâna ce s-a tras, ..ce s-a sucit, ..s-a tors din furcă. Și zgură ce cade, ce iese din argint etc. când se topesc. La Dioscorid. ἔλκυσις, ἔλξις = tragere, târâre, atracție. ἐλτός, ἐλκυστός = tras, târât, ce se poate trage, ..târî, ..întinde. ἐλκηδόν, ἐλκυστικῶς = târâș, târând, trăgând, d'a târâtele, pă târâte. La Homer și Esi: ἔλκηθρον, ἔλκυστρον, ἐλκυστήρ = ceea ce trage oare ce, cea de care trage oare cine oare ce. Cum: o mânășă de oare ce, un zemberechiu, un frâu, un căpăstru, bucele curului, crucile trăsorii, de care trag caii, și tăflog, sanie, ..târlie, ..ce se trage, ..se târăște etc. La Teofrast și Balsamon. ἐλκτικὸς, ἐλκυστικὸς = de tragere, de târâre, ce privește

PAGINA 1730

la tragere, ..la târâre, bun, dibaciu, ..destoinic de a trage, ..de a târî, trăgător, târător. La Dioscorid. Atractiv) ἐλκυστίνδα vezi διελκυστίνδα) ἐλκήεις = plin de răni, plini de bube) ἐλκώδης = ca o rană, ca o bubă, în chipul unei răni, ..unei bube. ἔλκωμα = partea ce s-a rănit, rană, bubă, apostemă. ἔλκωσις = rănire, rănitură, rană, bubă, apostemă. La Teofrast. ἐλκωματικὸς, ἐλκωτικὸς = de rană, ce privește la rană, bun, dibacium ..destoinic de a răni,..de a pricinui rană, ..bubă, ..apostemă. La Dioscorid. ἐλξίνη = iarba peretelui

, sau lipiciu, turiță, mătrice. La Dioscorid.

ἐλκώδης –εος. ὁ.ή δεσ (ἔλκως, εἶδος) ἔλκωμα –τος. Τό) ἐλκωματικὸς –κή -κόν) ἔλκωσις –εως. ή) ἐλκωτικὸς –κή -κόν vezi ἔλκω.

ἔλλαβε, ἔλλαβον, în loc de ἔλαβε, ἔλαβον, din λήβω, λάβω.

ἐλλαδικὸς –κή -κόν (ἐλλάς, ἐλλάδος) în loc de ἐλληνικὸς.

ἐλλαμβάνω (έν, λαμβάνω) = strâng, apuc oare ce tare în mână, ..înauntru) ἐλλαμβάνομαι = mă apuc, mă țin de oare ce foarte tare. La Diosocrid, împrăștii oare ce.

ἐλλαμπύνω (έν, λαμπύνω) = luminez oare ce pe dinăuntru, fac luminos, ..strălucit pe dinăuntru, dai lustru, dau luciu pe dinăuntru. ἐλλαμπύνομαι = mă arăt mare om, mă măresc, mă fălesc, mă laud

pentru o ispravă ce am săvârșit, mă fălesc pentru un lucru mare ce am făcut. La Falaris și Erm:

ἐλλαμπτικὸς -κῆ -κὸν = κῶς vezi ἐλλάμπω.

ἐλλάμπω (ἐν, λάμπω) = luminez, ..lucesc, strălucesc în lucru. ἐλλάμπομαι = mă luminez, îmi luminez mintea, și mă măresc, mă fălesc cu oare ce. ὁ μὲν ἐλλάμπων εἷς, οἱ δὲ ἐλλαμπόμενοι πλείους = mulți sunt cei ce se luminează, înă între ei numai unul strălucește. La Temistocli. Și τοῖσι νηυσὶ ἐλλάμψεσθαι = se fălește, se mărește cucorăbiile sale. La Erodian. ἔλλαμψις = lumina soarelui, ..credinței, ..Sfântului Duh pe dinăuntru. ἐλλαμπτικὸς = de luminat, ce privește la luminare, ..ce poate lumina oare ce, ..ce poate să lumineze, bun, dibaciu, destoinic de a lumina. ἐλλαμπτικῶς = cu mijloc luminos, luminând.

ἔλλαμψις -εως. ἡ vezi ἐλλάμπω.

ἔλλαν, în loc de ἔλλην, după dialectul doric. ἐλλανικὸς, în loc de ἐλληνικὸς după dialectul doric.

ἐλλάνικὸς -ου. ὁ nume însușit în loc de ἐλλανόνικος, = de elini biruitor.

ἐλλανίς, în loc de ἐλληνίς.

1) ἐλλανοδικέω -ῶ vezi ἐλλανοδίκης.

2) ἐλλανοδίκης. ὁ (ἔλλαν, δίκη ἐλλανοδίκας după dialectul doric și ἐλλανοδίκης. ἐλλαμοδίκαι = cei nouă judecători, ..îngrijitori de la luptele olimpicești, ce cerceta isprăvile, ..biruințele, ..întrecerile luptătorilor. La Pavsania. Cum și prigonirile, ..sfezile ce se întâmplă între aliați. La Xenofon. ἐλλανοδικέω = sunt judecător de lupte, cercetez luptele luptătorilor, și prigonirile aliaților. La Pavsania.

ἐλλάς -δος. ἡ = elada, țara grecească. La Erodian, Strabon și Pavsania și elinească, grecească, cum: ἐλλάς χώρα = țara grecească, ..elinească, î

și ἡ ἐλλάδα φωνήν = limba grecească, ..elinească. La Evripid.

ἐλλάς -δος. ἡ vezi ἐίλλάς.

ἐλλάσαι, în loc de ἐλάσαι, din ἐλάω.

ἐλλάσποντος, în loc de ἐλλήσποντος, după dialectul doric.

PAGINA 1731 IOANIDU 752

ἔλλαχον, în loc de ἔλαχον, din λάχω.

ἐλλεβοριάω -ῶ) ἐλλεβορίζω) ἐλλεβορίνη -ης. ἡ. ἐλλεβορισμὸς -οῦ. ὁ vezi ἐλλέβορος.

ἐλλέβορος –ου. ὁ ἢ ἐλλέβορος, ἐλλέβωρος = elebor, boțățel, cuturigu, iarbă curățitoare, ..șărpească, ..strănutătoare. ἐλλέβορος μαῦρος –μελανός = iarbă neagră de curățenie) ἐλλεβορίνη = bozi. ἐλλεβοριάω = am trebuință de elebor, ..de cuturigu, adică sunt nebun, smintit la minte. ἐλλεβορίζω =vindec, tămăduiesc cu elebor pe oarecine, și mai ales de nebunie. La Dem: ἐλλεβορίσμος = curățenia vindecarea, tămăduirea prin elebor. ἐλλέβοροςλευκός vezi σησαμῖς.

ἐλλεδανός –οὔ. ὁ) ἔλω, ἔλλω, εἰλω, εἰλέω) = legătură⁵. La Homer.

ἔλλειμα –ἔλλειμμα-τος.τὸ) ἐλλειψαμός –οὔ. ὁ) ἐλλειπής –έος. ὁ.ή. πές, ἐλλειπόντως, ἐλλειπτικός –κῆ –κὸν –κῶς. Vezi ἐλλείπω.

ἐλλείπω –ψω, ἐλλέλειφα, ἐλλέλειπον (έν, λείπω) = las în oare ce, las oare ce înaroi, ..în urmă, ..în primejdie, năpustesc oare ce, nu îngrijesc de oare ce, nu-mi împlinesc datoria, și rămân în urmă, mă depărtez de oare ce, îmi lipsește oare ce. ἐλλείπω μοι τῆς γενέσεως = îmi lipsesc copiii, n-am copiii. La Platon. ἢ ὁ ελλείπει = ceea ce lipsește, lipsa. Τοσοῦτον ἐλλείπει τοῦ λιπεῖσθαι, ὥστε καὶ χαίρει = atâta departe este de a e întrista, ..atâta îi pasă, încât se și bucură. La Aristotel. ἐλλείπειν ταὶ εἰσφορὰς = a nu-și răspunde datoria. ἢ οὐκ ἐλλείψει εὐχαριστῶν = nu va lipsi mulțumind, ..a nu mulțumi. La Dem: ὅσον αὐτῶν ἐλλείπεις = cât de parte ești de acestea, cât te depărtezi de acestea. La Platon. ἐλλείπει τι τοῦτο κατὰ τὴν ὁμοιοτητα ἐκείνου = îi lipsește oare ce, ca să semene cu acelea. La Platon. ἐλλείπομαι = nu mai pociu ținea, ..și săvârși oare ce, las la alții a săvârși, sunt maijos decât alții la oare ce) ἔλλισιμ, τὸ ἐλλείπον, ἐλλειψμός = lipsă, greșeală, cusur, rămășiță, iost, scădere, scăzământ. La Platon și Lucian. ἔλλειψις = lipsire, scădere, iost, lipsă, elipsă. ἐλλειπής, ἐλλιπής = ceea ce lipsește oare ce, ce nu e pe deplin, ..desăvârșit, și cel ce nu îngrijește de oare ce, ..năpustește oare ce, ce nu-și împlinește datoria, „ce uită oare ce, și cel ce greșește, ..nu nimerește, ..se poticnește la oare ce. ἐλλειπέστερος = cu mult mai jos de oare ce. τὸ ἐλλεοὲς = ceea ce lipsește de la oare ce, spre a se îndeplini, lipsa) ἐλλειπτικός = de lipsă, ce privește la lipsă, ce pururi îi lipsește oare ce, ce are lipsă, ..trebuință de oare ce) ἐλλειπτικῶς, ἐλλειπόντως, ἐλειπῶς, ἐλλειπῶς = cu lipsă de oare ce, fără îndeplinire.

ἐλλείχω (έν, λείχω) = ling, lipăiesc în oare ce. La Esih:

ἔλλειψις –εως. ἢ vezi ἐλλείπω.

---

⁵ mănunchi de grâu,etc.

ἔλλερος. ὁ.ή. ον din care: βέλλερος (din ὀλλύω) = rău, răutăcos, vătămător. Τὰ ἔλλερα = cele rele, cele vătămătoare, răutăți.

ἔλλεχος. ὁ.ή. χον (ἐν, λέσχη) = cel ce umblă din gură în gură, cel pentru care toți grăiesc, ..vorbesc, ..povestesc. și după asemănare: vestit, auzit, cunoscut de toți, om mare. ἔλλεσχα = cele pentru care toți vorbesc, ..grăiesc, ..povestesc, lucruri, ..isprăvi mari. La Erodian.

ἔλλην –νος. ὁ = nume însușit, fiu al lui Devcaion, din care nume s-au numit elinii, grecii. Ein, grec, și om de neam mare, după cum zic grecii, πᾶς μὴ ἔλλην βάρβαρος = cine nu e elen, ..grec, barbar,..mojic se învelește, ș ielinesc, grecesc, cum: ἔλλην στολή = haină, veșmânt grecesc, ..elinesc, la Evripid. ἐλληνίζω = urmez ca elinii, urmez ca și grecii, mă iau după ei, mă iau după năravurile lor, țin parte lor, sunt partizan, ..părtinitor al elinilor, ..al grecilor, vorbesc elinește, ..grecește, învăt limba grecească, ..elinească, la Eshin. ἐλληνίζομαι = învăt limba grecească, ..elinească, La Tucidid. ἐλληνικὸς, ἐλλήνιος, ἐλλαδικὸς?, = elinesc, grecesc, de elen, ce privește la elen. ἐλληνίς, ἐλλήνισσα = elinească, grecească, ελληνας γυνή = elină, greacă, ἐλληνίς διάλεκτος = limba elinească, ..grecească. ἐλληνίς χώρα = țara elinească grecească. ἐλληνίδες πόλεις = orașe, cetăți elinești, ..grecești. La Tucidid. ἐλληνικά, ἐλληνικῶς, ἐλληνιστί = elinește, grecește, ca elinii, ca grecii. La Lucian. ἐλληνισμὸς = elinism, manierez, ..năravuri, mijloace elinești, ..grecești, grăire elinească, ..grecească. ἐλληνιστῆς = elinist, cel ce are bună știință de limba elinească, cel ce știe bine limba elinească, și cel ce urmează după năravurile elinilor, ..grecilor, se ia după nărvurile, ..obiceiurile lor, și ovrei grecești, grecoevrei. La Sf. Evanghelie.

ἐλληνίζω –ομαι)

ἐλληνικά) ἐλληνικὸς –κή -κὸν –κῶς) ἐλλήνιος. ὁ.ή. ον) ἐλληνίς –δος. ή) ἐλληνισμὸς –οῦ. ὁ) ἐλλήνισσα –ης. ή) ἐλληνιστῆς –στοῦ. ὁ) ἐλληνιστί vezi ἔλλην.

ἐλληνογαλάται vezi ἄγκυρα.

ἐλληνδίκαι vezi ἐλλανοδίκης.

ἐλληνοκοπέω –ῶ (ἔλλην, κόπτω) = muncesc, dobândesc dragostea, ..prieteșugul elinilor⁶, ἔτι γὰρ ημεῖς ἔλληνοκοπεῖτε = voi încă vă țineți de elini, țineți în partea lor, vreți să-i dobândați prieteni. La Polivie. Și grăiesc după obiceiul elinilorm mă fălesc că mă port ca un elen, ..ca

---

⁶ prietenia elinilor

un grec, ..cã sunt elen, unde poate cã mai bine s-ar potrivi ἑλληνοκομπέω.

ἑλληνοϊουδαῖοι (ἑλληναῖοι, ἰουδαῖος) = ovrei grecești, grecoevrei.

ἑλληνοταμίαι –ων. οἱ (ἕλληναῖοι, ταμίαι) = vsmeșii ce strângea taxa, ...vama, ..dajdia, ..ajutorul de la aliații elinilor, în vreme de război. La Tucidid.

ἕλληξα, în loc de ἔληξα din λήγω.

ἑλλησποντίας –ου. ὁ vezi ἑλλήσποντος.

ἑλλήσποντος –ου. ὁ (ἕλλη, πόντος) = Dardanele, Elespont, bogazul de la Țarigrad, unde se zice cã s'a înecat Eli, o strâmtoare de Mare între Europa și Asia, ce împreună Marea Neagră cu Marea Albă. La Evstatie. ἑλλησποτία = vântul ce bate de la Elespont. ἑλλησπόντιος = de la Elispont, ce privește la Elispont, ce vine de la Elispont.

ἑλλησπόντιος. ὁ.ἡ. ον vezi ἑλλήσποτος.

ἑλλίζω (ἔλω, ἔκω) = gâdil, smulg. La Esih:

ἑλλιμενίζω (έν, λιμὴν) = stau la liman, ..la vad, ..la port, ajung, intru în liman, cer plata limanului. ἑλλιμένιον = plata, vama limanului. La Aristotel. Încelegându-se pe dinafară τέλος adică ἑλλιμένιον τέλος) ἑλλιμενικὸς, ἑλλιμένιος = din liman, ce privește la liman, cel ce a intrat, ..se află la liman. ἑλλιμένισις = starea, șederea în liman. La tâlcuitorul lui Sofocli. ἑλλιμενιστῆς = primitorul plății vămii limanului. La Dem:

ἑλλιμένιον –ου. τό) ἑλλημενικὸς –κῆ –κὸν) ἑλλιμένιος. ὁ.ἡ. ον) ἑλλιμένισις –εως. ἡ) ἑλλιμενιστῆς –στοῦ. ὁ vezi ἑλλιμενίζω.

ἑλλιμνάζω (έν, λίμνη) = mă băltesc, mă fac baltă.

ἕλλινος, vezi ἕλιος.

ἑλλιπῆς –έος. ὁ.ἡ. πῆς) ἑλλ?πῶς vezi ἑλλείπω) ἑλλίπω, de timpi la ἑλλείπω.

PAGINA 1733

ἑλλοβίζω) ἑλλήβιον –ου. τὸ) vezi ἔλοβος.

ἑλλοβοανθῆς –έος. ὁ.ἡ. θῆς (ἑλλοβος, ἄνθος) = cu floarea în găoace, ...în teacă, ..în păstaie. buruienile, legumele ce-și scot floarea în găoace, ..în teacă, ..în păstaie.

ἑλλοβόκαρπος. ὁ.ἡ. πον (ἑλλοβος, καρπός) = cu rodul în găoace, ..în teacă, ..în păstaie.

ἑλλοβος. ὁ.ἡ. ον (έν, λοβός) = cu rodul în găoace, ..în teacă, ..în păstaie, ca bobul, ..mazărea, etc. ἑλλοβώδης = ca cele ce-și au rodul

lor în găoace, ..în teacă, ..în păstaie.) ἔλλοβιον = cercel. ἔλλοβίζω = scot, fac găoace, ..teacă, ..păstaie, se zice de buruienile, ..legumile ce scot păstăi.

ἔλλοβοσπέρματος. ὁ.ή. τον (ἔλλοβος, σπέρμα) = cu sămânța, ..cu bobul în găoace, ..în teacă, ..în păstaie, ce-și are sămânța, ..bobul, ..grăuntele în găoace, ..în teacă, ..în păstaie. La Teofrast.

ἔλλοβώδης. Εος. ὁ.ή. δεσ (ἔλλοβοε, εἶδος) vezi ἔλλοβος.

ἔλλογέω -ῶ ἔλλογίζω, ἔλλόγιον -ου. τό) ἔλλόγιμος. ὁ.ή. μον vezi ἔλλογος.

ἔλλογος. ὁ.ή. γον (ἐν, λόγος) = cuvântător, răzonabil, cu cuvânt, cu bună socotință, ..judecată, ..înțelege, ..pricepere, ..minte, cel ce poate a socoti, ..judeca, ..înțelege, ...pricepe oare ce, la Aristotel. ἔλλόγως = cu cuvânt, cu rezon, cu bună socotință, ..judecată, ..înțelegere, ..pricepere. ἔλλόγισμος = ce intră, ..ce privește la cuvânt, ..la rezon, ..la judecată, ..la înțelegere, ..la pricepere, ..la minte. Și după asemănare: învățat, procopsit, cu bune științe, și cel mai bun, ..cel mai destoinic de oare c.La Platon, Plutarh, Polivie și Suida. ἔλλόγιον = un fel de socoteală. ἔλλογέω, ἔλλογίζω -ομαι = socotesc oare ce, pun la socoteală, ..bag în socoteală oare ce, primesc de bun, cuget la oarece, la Sfânta Evanghelie și Climent Stromeu din care: ἔλλογήσω, ἔλλεγόγηκα.

ἔλλοπεύω, ἔλλοπιεύω vezi ἔλωψ.

ἔλλος -οῦ. ὁ sau ἔλλός (ἔλλω) = pui de cerb. La Homer, și Marc Antonie, și fără glas, mut. ἔλλοις ἰχθύσι = peștii cei muți, peștii fără glas. La Sofocli.

1) ἔλλουλίμ = cuvânt ovreiesc ce înseamnă focuri. La Biblie.

2) ἔλλοφόνος. ὁ.ή. von (ἔλλός, φόνος) = de pui de cerbi, cel ce vânează, ..ucide pui de cerbi.

ἔλλοχάω -ῶ -ήσω (ἐν, λόχος) = șaz la iscoadă, iscodesc, pândesc, spionez, și prind cu cursa. Și după asemănare: epivbulevsesc pe oarecine, îi voiu răul lui, îi voiesc răul, păzesc vreme să-i fac rău, ..să-l vatăm. La Platon. Ταῖς δίναις ἔλλοχωμένου = ce s-a prins în învârtituri, ..în încurcături. La Alcifron. ἔλλοχίζω = pun pe oarecine să păzească la iscoadă, și pun la rând pe iegării spre pază, orânduiesc pândri. La Evripid.

ἔλλοχίζω vezi ἔλλοχάω.

ἔλλοψ- și ἔλωψ -πος. ὁ (din ἔλλείπω sau ἔλω, ἐλάω) = oare ce pește, și mai ales, cegă, nisetru și știucă. Și mut, fără glas, pentru că

peștele n'are glas, iar din ἔλω, ἐλάω = pentru că aleargă foarte iute, ..tare. La Nicofron și Ateneu. ἐλλοπεύω, ἐλλοπιύω = prind, vânez la pește. La Teocrit.

ἔλλυπος. ὁ.ή. πον (ἐν, λύπη) = întristat, mâhnit.

ἐλλύτης –ου. ὁ = pită, turtă, plăcintă. La Esih:

ἐλλυχνιάζω vezi ἐλλύχνιον.

ἐλλύχνιον –ου. τό (ἐν, λύχνος) = feștila, fitilul, mucleul lumânării, ..candelei, ..lampei.

PAGINA 1734

și poroneț. La Polidevc. Si scamă, stramă de ube, poronețul, fitilul ce se pune pe la bube, ..pe la răni. La Dioscorid. ἐλλυχνιωτός = făcut de scamă, ..de stramă, ..de feștile) ἐλλυχνιάζω = pun feștilă, pun fitilul la lumânare, ..la candelă, ..la lampă. La Diosc:

ἐλλυχνιωτός –τή –τόν vezi ἐλλύχνιον.

ἔλλω și ἔλω, din care: ἔλσαι, ἐελμένος, ἔλλετε, ἐλῶ, εἶλον, ἐλεῖν, ἐλῶν, ἐλόμην, ἔλωμαι, ἐλόμην, ἐλέσθαι, ἐέλσαι, ἐέλμεθα, ἦλμεθα, ἐλοῦμαι, ἐλόμην = apuc, strâng tare, înfășur, ghemuiesc, fac ghem, înfăș, rostogolesc, strâmtorez. La Homer, Calimah, Eih: și Empedocli. Și în loc de ἐλεύθω, din care ἔλα, la Evripid și Pindar.

ἐλλωβάομαι –ῶμαι (ἐν, λώβη) = mă ocărăsc, mă necinstesc, ὅτι ἐνελωβᾶτο εἰς τὸν οἶκον = s-a necinstit, s-a ocărăț în casă, s-a făcut de batjocură. La Antologhion.

ἐλλώτια –ων. τὰ = sărbătoarea Atenei, ..Minervei. La Pindar.

ἔλωψ vezi ἔλοψ.

ἔλμιγξ –γγος. ἡ. ἔλμιγγες –ων. αἱ. Și ἔλμινς –ιθος. ἡ și ἔλμις din ἐλμεις, și ἔλμιξ (din ἔλω, ἐλίω, ἐλίσσω, ἐλύω) = limbric, și or ce vierme. La Hipocrat, Ștefan și Alexnadru Tral. ἐλμίνθιον = limbricel, viermuleț. ἐλμινθώδης = ca limbricul, ca viermele. ἐλμινθιάω = rătimesc de limbrici, am limbrici în pânțele.

ἐλμινθιάω –ῶ ἐλμίνθιον –ου. τό. ἐμινθώδης –εος. ὁ.ή. δεσ din ἔλμις, εἶδος. ἔλμις –ιθος. ἡ.) ἔλμιξ –γγος. ἡ) ἐμμῖς –δος. ἡ vezi ἔλμιξ.

ἐλμινθοβότανον –ου. τὸ (ἔλμις, βότανον) = limbricaniță, buruiiană de limbrici. La Alexandru Tral:

ἐλμωνί cuvânt ovreiesc = prin taină, prin ascuns, tăinuit.

ἐλξίνη –ης. ἡ. ?λξίς –εως. ἡ vezi ἔλκω.

ἐλόεον, în loc de ἐλούν, din λοέω.

ἔλούν, în loc de ἐλούν, ἐλόεον din λοέω, în loc de λούω.

έλόμην, έλον din έλω.

έλοιμι, din έλω, αίρέω.

έλοισα, în loc de έλούσα, din έλών.

έλουν, din λοέω, în loc de λούω.

έλος –εος. Τό = baltă, mocirlă, rovină, bolboană, zmârc, eleşteu, şi luncă, dumbravă. La Erodian, Homer, Teofrast şi Eish: έλειος = de baltă, ce se naşte, ..creşte în baltă, έλειον δάπεδον = dumbravă, luncă plină de copaci. L Plutarh, Aristofan şi Dioscorid) έλώδης, = bălτος, mocirlos, rovinos, zmârcos.

έλούεον, din λοέω.

έλοϋμεν, în loc de έλούμεν, din λουω) έλοϋτο în loc de έλούετο, după scurtare: din λούομαι.

έλωψ –πος. ό şi έλωψ = un soi de peşti nevătămători, neotrăvitori.

έλπαι, în loc de έλπη, din έλπομαι) έλπει, în loc de έλπου, din .ελπω) έλπέω în loc de έλπω. La Esih:

έλπίδα –ας. ή vezi έλπω.

έλπιοφόρος. ό.ή. ρον (έλπις, φέρω) = adunător de nădejde, ce ne aduce nădejde.

έλπήνωρ, vezi έλεφήνωρ.

έλπιδοδότης –ου. ό şi έλπιδοδότης, şi έλπιδότης, έλπιδότης după scurtare: (έλπις, δίδωμι) şi έλπιδοκόπος = cel ce ne dă nădejde, cel ce ne face să nădăjduim oare ce. La Analoghion.

έλπιδοκοπέω –ω (έλπις, κόπτω) şi έλπιδοποιέω = fac pe oare cine să nădăjduiască, dau nădejde oare căruia. Τὰς έλπιθυμίας έλπιδοκοποῦσα = făcându-i să nădăjduiască după poftele lor, dând nădejde dorinţelor, ..pofteilor lor. La Secstos Empedocli. ό τάλαντος άει έλπιδοκοπούμενος = tandal pururi nădăjduind. La Evstatie.

PAGINA 1735

έλπιδοκόπος –ου. ό.ή. πον vezi έλπιδοδότης.

έλπιδοποιέω –ω (έλπις, ποιέω) vezi έλπιδοκοπέω.

έλπιζω) έλπις –δος. ή) έλπισμα –τος. τό έλπιστέον) έλπίστικός –κή –κόν) έλπιστός –στή –στόν, vezi έλπω.

έλπω, έλπτω, έλπτέω = fac pe oarecine să nădăjduiască, îi dau bună nădejde. Πάντας μὲν ρ̄ έλπει = tuturor le dă nădejde, pe toţi îi face să nădăjduiască, trăgându-i în partea lui. La Homer. έλπομαι, έέπομαι, έλπίζω = trag nădejde, nădăjduiesc, am nădejde, am credinţă în oare ce. La Tucidid, Homer şi Esih: έλπίζει φέρειν, la Sofocli, în loc de: îi e frică, ..se teme să adună) έλπιστέον = trebuie să nădăjduim.)

ἐλπίδα, ἐλπίς, ἐλπωρή = nădejde) ἔλπισμα = ceea ce se nădăjduiește, nădejde bună, ..sigur. la Epictet și Plutarh. ἐλπιστικὸς = de nădejde, ce privește la nădejde, cel ce nădăjduiește. ἐλπιστὸς = ce e vrednic, ..slobod de nădăjduit, ce s eroate nădăjdui.

ἐλπωρῆ -ῆς. ἢ vezi ἔλπω.

ἔλσαι, ἔλση, în loc de ἐλάσαι din ἐλαίνω.

ἐλτρὸς vezi ἀλτός.

ἐλυγή -ῆς. ἢ vezi ἐλύω.

ἐλύθω, vezi ἐλεύθω.

1) ἔλυμα –τος. τὸ) ἔλυμος –ου. ὁ vezi ἐλύω.

2) ἐλύμην, în loc de ἐλελύμην, din λύω –ομαι.

ἔλυρος = un oraș la Criti, (Creta)

ἔλυθρον –ου. τὸ) ἐλυτρω –ῶ vezi ἐλύω.

ἐλτςῆς. ὁ = elciu.

ἔλυστα. ἢ vezi ἐλύω.

ἐλύω, ἐλύσσω și ἐλύω, ἐλύσσω (din ἔλω) = învelesc, învăluiesc, acopăr, înfăș, înfășur, învârtesc, tăvălesc, prăvăluiesc, rostogolesc, depăn, fac ghem. ῥυμὸς ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη = oiștea se tăvălea pe pământ. Și προπαροιθε ποδῶν ἐλυσθεῖς = căzând, ..plecându-se, ..îngnunchind înaintea picioarelor. La Homer. Κατὰ πηλοῖο, ἐλυσθεῖς = tăvălindu-se în noroi, ..în tină. La Orian. ἐλυγή = încolăcitură, învârtitură, învăluială. ἔλυμα = învelitură, acoperitură, și coarnele plugului cele învârtite, ..sucite. La Esi: ἔλυμος = meiu sălbatec, ..pădureț, păsăresc. La suida și Dioscorid. Iar la Esih se găsește și ἔλεμος după dialectul lacon. Și fluiet de simișir, ..de merișor. La Ateneu și toc, cutie de chitară. La Eish: ἐλυτρόω = învelesc, acopăr, înfășur, înfăș. ἔλυτρον = boală, vâl, zovon, învelitură, acoperitură, teacă, găoace, coaja, solzi, cutie, albia, ..matca apelor, șanțuri, țăvi, olane prin care curge apa. La Aristotel, Dioscorid, Marc Antonie, Orian, Eliano, Erodian și Pausania. ἔλυστα = vie neagră, ..întunecată. La Esih:

ἔλω vezi ἔλλω.

ἐλώδης –εος. ὁ.ἢ. δες (ἔλος, εἶδος) vezi ἔλος.

ἐλωί, ἐλωί = Dumnezeuul meu! Dumnezeuul meu! Cuvânt evreiesc.

ἔλωμαι, ἔλων, din ἀρέω.

ἔλωρ –ρος. τό și ἔλωρον –ου. τό și ἐλώριον –ου. Τό (ἔλω) = mortăciune, stârv, pradă, jaf, sfâșiitură, pedeapsă, chinuri, cazne. La Homer și foc.

ἐλώριον vezi ἔλωρ.

ἐλώριος –ου. ὁ = o pasăre de apă cu bot ascuțit și crestat, ce vânează mierlele și grangurii. La Ateneu.

ἔλωρον vezi ἔλωρ.

ἔλωρος = nume de apă, și a unui oraș în Sicilia.

ἐμά, ἐμαί, din ἐμός –μή –μή –μόν = ale mele, mele

ἔμαθον, din μάθω.

1)ἐμαγκίπατος, și ἐμαγκιπατίον = iertare, slobozenie ve vârstă, ..de stăpânire la copii, de către părinți.

2)ἐμάθοσαν, în loc de ἔμαθον, din μανθάνω, μάθω.

PAGIANA 1736. IOANIDU 755

ἐμαλάχθην, din μαλάσσω.

ἐμάνην, din μαίνομαι.

1)ἐμαξάμην, din μάσομαι.

2)ἐμάρανε, din μαραίνω.

3)ἐμαράνθην, din μαραίνω.

4)ἐμαρώνατο din μαραίνομαι.

1)ἔμαρπον din μάρπω.

2)ἐμαυτίων –νος. ὁ = nume însușit.

ἐμαυτὸν –τοῦ. τῷ care din vechime se cetea deoseb ἐμ' αὐτὸν, în loc de ἐμὲ αὐτόν = pe însuși mine, al însuși meu, ..la însuși mine. La Evstatie.

ἐμαχέσσατο, în loc de ἐμαχήσατος, din μαχεόμαι.

ἔμβα, în loc de ἔμβαθη, ἔμβηθη, ἔμβαε, din ἐμβάω, ἀμβαίνω.

ἐμβαβάζω (ἐν, βαβάζω) = strig tare, chiuiesc, ἀλλήλοισιν ἐμβαβάξαντες = strigând, chiuind unul către altul. La Etimologicon.

ἐμβαδεύω) ἐμβαδίζω) ἐμβαδόν. Vezi ἐμβαίνω.

ἐμβαδομετρικός –κῆ –κὸν (ἐμβαδόν, μετρῶ) = de măsurat fețele, ..surfețele, ce privește la măsurarea fețelor, ..sufetelor. La Salm:

ἐμβαδόν) ἐμβάζω, vezi ἐμβαίνω.

ἔμβαθμος. ὁ.ή. μον. (ἐν, βαθμός) = cel în scaun, ..în jăț, ..în catedră, judecător. La Pant:

ἄμβαθα –ων. τὰ (ἐν, βάθρον) = încălțăminte, cum: papuci, iminii, pantofi, etc. La Polidevc.

ἐμβαθυνὸς –οῦ. ὁ vezi ἐμβαθύνω.

ἐμβαθύνω (ἐν, βάθος, βαθύς) = adâncez oare ce, fac oare ce mai adânc, întru în afund, ascund înăuntru adânc. Οἱ τοῖς νόμος ἐμβαθύνοντες μᾶλλον = cei ce țin, ..cunosc mai bine prăvilile, ..legile.

La Plutarh. ἐμβαθυνός = adânc la înțelepciune, ..la învățătură, ..la științe.

ἐμβαίνω (ἐν, βαίνω) și ἐμβάω, ἔμβημι, ἀμβαδίζω, ἐμβάζω) = merg, umblu, intru înăuntru, și stânjenesc oare ce. ἐμβῆσαι = a vâri oare ce înăuntru. Și μήτις ἐμβ? -ἐμβαίη -ἐμβείη = să nu cumva să intre oare cine să ne stânjenească. La Homer, Evstatie, Sofocli, Esih: și după asemănare: μ' ἤμβαινε δυστυχοῦντι = nu supăra, nu te bucura de cel sărac, ..de cel în necazuri) din care: ἐμβήσομαι, ἐμβέβηκα, ἐνέβην, ἔμβηθι, ἔμβα) ἔμβασμα = intrare) ἔμβασις = intrare, încălțăminte, cum: papuci, cizme, pantofi, etc. La Eshil baie, scaldătoare, lighean, havuz, gurna de la baie. La Dioscorid talpa piciorului, puș? La Evripid. ἐμβὰς = papuci, pantofi, cizme, etc. ἐμβὰς σικυωνία = pantofi, conduri muieresti cu blană de iepure alb, la Lucian și Plutarh. ἐμβάσιος = de intare, ce privește la intrare, cel ce blagoslovește intrarea în corăbii, poreclele lui Apolon, căruia i se făcea jertfă, ..litanie, când vrea ostașii să intre în corăbii, ..să se călătorească pe mare) ἔμβατα = încălțăminte) ἐμβατεύω, și ἐμβατεώ = intru în oare ce, calc pe oare ce, intru în moștenire, ..în stăpânirea unei proprietăți. ἐμβατεύη τοῖς βάθεσι = a intra în fund, și οὐρανὸν ἐμβατεύειν τῆ θεωρία = a intra în cercetarea cerului. Și κλήρους δ ἐμβατεύεσθαι χθονός = a intra în moștenirea, ..instăpânirea, ..în împărțea pământului, și ὁ Κύριος καρδίας ἐμβατεύων = Domnul în inimă, ..inima o cercetează. Și ἐντῶ ἀντῶ βιβλίῳ ἀμφοτέροι ἐμβατεύτε = amândoi tot întru o carte intrați, ..cercetați. La Sofocli, Analoghion, Evripid, Xenofon, Esih: și la cele bisericesti. ἐμβατή = gurnă, havuz de baie, scaldătoare. La Hipocrat. ἐμβάτης = călărețul ce intră în corabie, ostaș de corabie. Și pantofi, conduri de blană de iepure, și calâp, măsură de oare ce. La Xenofon, și Ateneu și Eshil. ἐμβατήρ = calâp, tipar, măsură de oare ce, și punga, găuricele praștiei. La PAGINA 1737

Esih: ἐμβατήριος = de intrat, ce privește la intrare, ..la începere de oare ce. ἐμβατήριον = intrare, începere, încercare de oare ce. ἐμβατήριον μέλος -ᾄσμα = cântec de plecare, de marșul oștirilor când intrau în corăbii. ἐμβατήριος ῥυθμός = viersul cântecelor, petref. ἐμβατηρία ὄρχησις = jocul -ora, ...hora, ..danțul ostașilor când intrau în corăbii jucând și sărind, ..săltând. La Eliano. ἐμβατός = în care, ..pe care poate intra, ..umblătoare. La Diodor Siceliot și Analoghion. ἐμβαδόν = pe jos, cu picioarele. Τὸ ἐμβαδόν = fundul, temeiul,

temelia. Și cuprinsul, întinderea, aria unui îngrădiș, aria unui cerc, ..unui ciclu, ..unui rotocol, ..unei forme. La Homer, Pavsania, Polivie, și matematică. ἐμβάδιον = pantof, pantofaș, papuc. ἐμβαδεύω = mășor cuprinsul, ..aria, ..întinderea unui loc, ..unui îngrădiș.

ἐμβαχεύω (ἐν, βακχεύω) = mă nebunesc, ..mă învierșunez, ..mă tulbur, ..mă necăjesc asupra cuiva. La Eliano.

ἐμβαλλέσκω, în loc de ἐμβάλω) ἐμβαλλέω -ῶ vezi ἐμβάλλω.

ἐμβάλλω, ἐμβαλλέω -ῶ, ἐμβέληκα (ἐν, βάλλω) = arunc înăuntru, arunc asupra cuiva, pun, bag, vâr, împing înăuntru, ciocănesc, izbesc, lovesc oare ce, intru înăuntru, năvălesc, ...iururdiseșc, ..năpădesc, mă poornesc asupra cuiva, sap înăuntru, adaog, altuiesc. ἔμβαλε νῆϊ κεραυνὸν = a aruncat trăsnet în corabie, a trăsni corabia. La Homer. ἀνέρος ἔμβαλον ἐννῆ = au aruncat, ..au pus în patul bărbatului. La Xenofon. χαλινὸν ἐμβάλλειν τῷ ἵππῳ = să pună râul? în capul calului. La Polivie. ὅσον ἐμβάλοι βάθος = cât de adânc va săpa! La Plutarh. ἐμβάλλειν εἰς τὴν ἀττικὴν = săprăvălească, ..să irurdisească în țara grecească. La Xenofon. οὐδὲ γὰρ ἤθελον οἱ ναῦται ἐμβάλλειν = vâșlașii nu vreau să intre, ..să vâșlească. La Xenofon. εἶτα τὰς κόπας λαβόντες, ἐμβαλόντες = apoi luând lopețile în mână și vâșlind. La Aristofan. ἐμβάλλω θυμῶ = bagă-ți în cap, adu-ți aminte. La Homer. ἐμβάλλομαι = mă arunc, ..mă bag, ..intru în oare ce, năvălesc asupra cuiva. ἐμβάλλεισθαι εἰς νοῦς = a-și băga în cap) ἐμβλητέον = trebuie să aruncăm, ..să băgăm, să vârâm, ..să năvălim, ..să intrăm, ..să lovim. ἐμβάλλω, ἐμβολιάζω = altuiesc. ὃ ἐνῆν ἐμβεβλημένα = câte erau altoite. La Dem: ἐμβαλλόω = cârpsc, năpădesc. ἔμβλημα = or ce se pune, ..se vâră, ..intră în oare ce, or ce umple oare ce, umplutură, și pietricelele, anticele, ..mozaicul ce se pune la vase, ..la orice lucru, și podoabe, ..învelituri, ..acoperituri ce se pun pe vase, etc.. și căputa meșilor, ..papucilor, ..cizmelor, încălțămintelor, și emblemă, un semn, ..o țifră, o figură ce înseamnă, ce închipuiește oare ce, cam întunecat, cum sunt pildele, etc. ἔμβλησις = băgare, vârâre, intrare, adăogire. ἐμβολὰς = altoiu, altuitură, altuit, altoit. ἄπιοι ἐμβολάδες = peri, pere altoite. La Aristofan ramura, frunza de altoi, cu care se altoiește pomul. La Plutarh. ἐμβολεὺς = par, țepuș de grădinar, cu care sădește, ..îngroapă saduri, ..pomi, etc. și sulă de corabiecu care găurește corabia. Și cep, dop, coada cliștirului, ..tulumbei, ..pușculiței de apă cu care împinge, ayvârlă apa afară. La Antologhion și Teofrast. Καταγραφὰι τῶν ἐμβολαίων = boltele de scânduri, ..de lemne, pe care

zidesc boltele de zid, ..de piatră. La Ateneu. ἐμβολή = aruncare, ..băgare, vârâre, adăogire în oare ce, intrare cu sila, năvală, ..iuruș, iureș, pornire asupra cuiva. Loc deschis spre a intra, a năvăl oare cine. Vârful ciocul, capul maiului, ..berbecului, cu care sfârâma ziduri, ..la cetăți, piscul, ..ciocul, ..nasul, ..boldul, ..vârful cel ascuțit

PAGINA 1738

al corăbiilor. Și gura apei unde se varsă într-altă parte, îmbucarea, vărsătura, intrarea apelor într-alte ape. La Aristotel, Plutarh, Sinesie, Polidevc, Diodor Siceliot, Xenofon, Tucidid și Eshil. Și după asemănare: ἐμβολή χαλάζης = bătaia pietrei din nori. ἐμβολή πνεύματος = bătaia, suflare vântului. La Aristid și Sinesie. Și începere la oare ce, începere de război. La Plutarh. ἐμβολιμαῖος = de intrat, ce se poate intra, ..vârî, ..adăoga printre altele, intercaler, embolismic, ἐμβολιμαῖα ἡμέρα = zi săritoare ce se adaoga la luna lui februarie, când anul este bisect. ἐμβολιμαῖος ἐνιαυτός = an bisect ce are o zi mai mult, decât ceilalți ani) ἐμβόλιμος = intrat, ..vârât, ..băgat, adăogat prin altele. ἐμβόλιμος ἡμέρα = zi adăogată la luna lui februarie, când anul este bisect. Τὰ ἐμβόλιμα = adăogirile ce se fac prin cele înscrise, și firicelele ce se vâr printr alte fire) ἐμβόλιον = adăogire de oare ce, ..e cuvinte, cu care iese din cursul, ..din rostul vorbei, ..cuvântului, și cârlige în loc de plasă, sau plasă cu cârlige, ἀγκιστροῦτὰ ἐμβόλια. La Polidevc. Și ceea ce se poate adăoga, ..vârî la oare ce. ἐμβολῖζω = cârlesc, nădesc, întrepui, întreprinz, trențe, ..petice, ..bucăți împreunate, ..cusute, cârpeală, nădituri, din crâmpene curmele. ἐμβολισμός = adăogire, năditură, ..printre oare ce, cârpire, embolism, intercalație, întrepunere, punere de oare ce printre oare ce, întreprindere, prinz, prind, cos oare ce printre altele) ἔμβολον, ἔμβολος = or ce se poate vârî, ..băga, ..intra între oare ce, par, țepușă de grădină, cu care sădește viță, ..saduri etc. făcând gaură în pământ, și altoiu. La Geoponicon: și coada clistirului cu dopul, cu care trage și azvârlele apa, ca și la tulumbe, și ceasul, ..nasul, ..boldul corăbiei, cu care lovea, ..sfârâma corăbiile vrăjmașilor. La Evripid și așezarea, ..punerea oștirilor în formă de trigon, ..de triunghi. La Xenofon. și stâlpi, ..coloane între oare ce, tinda, ..galaria bisericii, etc. la soborul al optulea, și zovor, cuiul din capul osiei. La Evripid și fire, ..ațe din care

se face funia. ἔμβολος = ruța. La Ateneu. ἔμβολα = farță, bucăți de poezie de caragiozlâcuri,⁷ ..de mucalitlîcuri, ..de măscăriciu.

ἐμβαλόνω vezi ἐμβάλλω.

ἐμβαμμα –τος. τό) ἐμβαμμάτιον –ου. τό vezi ἐμβαπτέω.

ἐμβαπτέω, ἐμβάπτω, ἐμβαπτίζω (ἐν, βάπτω) = bag, înmoi în oare ce, înmoiu, înting în boia, ..în sos, ..în salsă, ..în saramură. ἐμβάπτομαι = mă bag, ..mă moiu în oare ce. La Aristofan și Ateneu. ἐμβαμμα = boia, ..vopsea, ...zeamă, ..dresuri de bucate. Dahni, sos, salsă, ..saramură. La Ateneu.

ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω vezi ἐμβαπτέω.

ἐμβαρύθω (ἐν, βαρύς) = sunt greu în oare ce, ..la oarecine, mă arăt greu. La Nicofron.

ἐμβὰς –δος. ἡ vezi ἐμβαίνω) ἐμβὰς –άντος. ὁ din ἔμβημι.

ἐμβασανίζω (ἐν, βασνίζω) = chinuiesc, căznesc în oare ce, închipuiesc.

ἐμβασικοίτας –της. –ου. ὁ și ἐμβασιχύτας (ἔμβασις, κοίτη) = un fel de pahar. La Ateneu și Evstatie.

ἐμβασικοίτης vezi ἐμβασικοίτας.

ἐμβασιλεύω (ἐν, βασιλεύω) = împărățesc, stăpânesc în oare ce, ..într-un norod.

ἐμβαάσιος. ὁ.ἡ. ον) ἔμβασις –εως. ἡ. Vezi ἐμβαίνω.

ἐμβασιχύτας vezi ἐμβασικοίτας.

ἐμβασίχυτρος. ὁ.ἡ. τρον (ἔμβασις, χύτρα) = cel ce intră prin oale, ..prin vase.

PAGINA 1739 IOANIDU 756

ἐμβασμα –τος. τὸ vezi ἐμβαίνω.

ἐμβαστάζω (ἐν, βαστάζω) = țin în oare ce, țin pe sub oare ce, țin pe supțioară. La Lucian.

ἔμβατα vezi ἐμβαίνω.

ἐμβατεύω –σω, ἐμβατέω vezi ἐμβαίνω.

ἐμβατή –ῆς. ἡ) ἐμβατήριος –ρία –ριον) ἐμβάτης –ου. ὁ) ἐμβατὸς, ὁ.ἡ. τὸν vezi ἐμβαίνω.

ἐμβάφιος –φία –ιον și ἐμβάφιος. ὁ.ἡ. ον (ἐμβάπτω) = bun de muiat, bun de udat, bun de întingere. Și ce lesne se înmoaie, ..se udă. Λοπάδες ἐμβάφιοι = vase adânci, ..castroane, în care încape zamă multă, în care poate muia oare ce.) ἐμβάφιον = vas de sos, ..de salată,

⁷ caghios, comicării.

..de dresuri, ..de boia, ..de zeamă. La Polidevc și Hipocrat. ἐμβαφία = vas adânc, vas găvănat, castron.

ἐμβάω vezi ἐμβαίνω.

ἐμβεβαιώω -ῶ (ἐν, βέβαιος) = adeverez, întemeiez, întăresc o auzire, ..o zicere. ἐμβεβασασθαι τὸ νίκημα τῆ φυγῆ τῶν πολεμίων = să se adeverească biruința cu fuga ostașilor. La Plutarh) ἐμβεβαίωσις = adevărire de o auzire.

ἐμβέβαιωσις -εως. ἢ vezi ἐμβεβαιώω.

ἐμβέβακα, în loc de ἐμβέβηκα, ἐμβέβακε în loc de ἐμβέβηκε. ἐμβέσαν în loc de ἐνεβέβασαν -ἐμβεβήκεισαν. ἐμβεβαῶς în loc de ἐμβεβηκῶς. din ἐμβαίνω.

ἐμβεβηλέω -ῶ și ἐμβεβηλόω -ῶ (ἐν, βέβηλος) = spurc, ..pângăresc oare ce.

ἐμβεβῶσι în loc de ἐμβεβήκωσι, din ἐμβαίνω.

ἐμβέη, în loc de ἐμβῆ din ἐμβαίνω. După dialectul

ἐμβείη, ἐμβήη, în loc de ἐμβῆ, ἐμβαίη, din ἔμβημι, ἐμβαίνω după dialectul ionic.

ἐμβελῆς -έος. ὁ. ἢ. λές (ἐν, βέλος) = cât ajunge o săgeată, depărtare de o săgeată, ...cât ajunge săgeata când o aruncă. La Diodor Siceliot, Strabon și Polivie.

ἔμβη, în loc de ἐνέβη, din ἔμβημι.

ἔμβημι vezi ἐμβαίνω.

ἐμβιβάζω (ἐν, βάω, βάζω, βῆμι) = pun, bag în oare ce. ἐμβιβάζω σε εἰς πλοῖον = te bag în corabie. La Platon. ἐμβιβάζω τὰς ναῦς = bag, trag corabia la liman. ἐμβιβάζω εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦς οἰκέτας = pun pe slugi, ..pe robi la dreptate, îi învâț, îi povățuiesc la dreptate. La Xenofon. Iar din βιβάζω = strig tare. ἐμβιβάζω εἰς μέτρα τοῦς χρησμοῦς = spun, zic oracolele prin stihuri, sau le schimb, ..e bag în stihuri, ..în viersuri. La Filostrat și Etimologicon.

ἔμβιος. ὁ. ἢ. ον (ἐν, βίος) = ce este în viață, ce trăiește, viu. Și ce începe a crește, ..a se mări. εἰς τὸ ἔμβιον = pe vremea creșterii, când începe a crește, ..a se prinde sadurile. La Teofrast și Eliano. ἔμβιος τιμωρία = pedeapsă de viață, ..ca să-i ridice viața. La Dion Casie. ἔμβιοτεύω, ἔμβιόω = trăiesc, îmi petrec viața în oare ce. ἐμβιόω = încep a crește. ὅ ταν ἐμβιόσωσι, μεταφυτεύουσι = sadurile când încep a crește, ..a se mări le prăpădesc. La Teofrast. ἐμίωσις = viață, trai în oare ce, creșterea, prinderea, înrădăcinarea sadurilor, ..semănăturilor. ἐμβιωτήριον = loc de locuință, casă, locaș. La Diodor Siceliot.

ἐμβιοτεύω ἐμβιόω -ῶ, din care, ἐμβιώσω, ἐμβεβίωκα, ἐνεβίον, ἐμβιῶναι din ἐμβίωμαι) ἐμβίωσις -εως. ἢ) ἐμβιωτήριον -ου. τό vezi ἔμβιος.

ἐμβλακεύομαι (ἐν, βλαξ) = mă port, mă arăt în oare ce ca un moleșit, ..ca un leneș, ..ca un neghiob, ..ca un prost. Și mă desfăt, mă dezmierd, petrec în desfătări. La tâlcuitorul lui Teofrast.

PAGINA 1740 IOANIDU 756- 757 -758

ἐμβλάπτω -ψω (ἐν, βλάπτω) = înfăș, înfășur, încurc oare ce. τῆ ὄγ' ἐνιβλαφθεῖς, πέσεν ὕ=ὑπιος = într'aceasta încurcându-se, ..înfășurându-se a căzut întins pe spate. La Homer.

ἔμβλεμμα -τος. τὸ vezi ἐμβλέπω.

ἐμβλέπω -ψω, ἔμβέβλημα (ἐν, βλέπω) = văd, mă uit, caut, privesc înăuntru, ..drept în ochi, ..în față. La Platon. Și bag de seamă bine. La Aristotel. ἔμβλεμμα, ἔμβλεψις = uitătură, ..căutătură, ..privire dea dreptul, ..drept în ochi, ..în față. La Xenofon și Hipocrat.

ἔμβεψις -εως. ἢ vezi ἐμβλέπω.

ἔμβλημα -τος. τὸ) ἔμβλησις -εως. ἢ) ἐμβλητέον vezi ἐμβλάλλω.

ἐμβλωκῶς -κῶια (din ἐν, βλώσκω) = mergând, ..ajungând undeva.

La Esih:

ἐμβλοάω -ῶ (ἐν, βοάω) = strig tare, ..chuiesc în oare ce. La Tucidid. ἐμβόησις = strigare, chiot. La Areteu.

ἐμβοηθέω -ῶ (ἐν, βοηθέω) = intru spre ajutor, ajutoresc, ..dau ajutor oare căruia.

ἐμβόησις -εως. ἢ vezi ἐμβοάω.

ἐμβοθρεύω -έυσω vezi ἔμβοθρος.

ἔμβοθρος. ὁ.ἢ. ον (ἐν, βόθρος) = cel în groapă adâncă, cel cu groapă adâncă, și găunos, scorboros, scobit, ..săpat ca o groapă adâncă. La Teofrast. ἐμβοθρεύω, ἐμβοτρόω, = intru săpând, ..și făcând o groapă adâncă, găunoșez oare ce, sap adânc, fac o haznea. ἐμβοθροῦσθαι, ἐμβοθρόεσθαι = a se găunoși, a fi găunos, ..adânc ca o ocnă, ..ca o prăpastie. La Filostrat

, și Hipocrat.

ἐμβοθρόεσθαι, ἐμβοθροῦσθαι, ἐμβοθρόω vezi ἔμβοθρος.

ἐμβολὰς -δος. ἢ) ἐμβολεύς -εως. ὁ) ἐμβολή -ῆς. ἢ) ἐμβολιάζω) ἐμβολίασμα -τος. τὸ) ἐμβολισμὸς -οῦ. ὁ) ἐμβολίζω) ἐμβολιμαῖος -αῖα -αῖον) ἐμβόλιμος. ὁ.ἢ. ον) ἐμβόλιον -ου. τὸ) ἐμβολιος. ὁ.ἢ. ον) ἐμβοόλισμα -τος. τὸ) ἐμβολισμὸς -οῦ. ὁ) vezi ἐμβάλλω.

ἐμβολοδέτης –ου. ὁ (ἐμβολον, δέω) = ce ține bine, ..tare, ..strâns legat parul, ..țepușul, ..pana, ..dopul, ..cuiul, ..boldul etc. ascuțite vârful. La Polidevc.

1) ἐμβολοειδῆς –έος. ὁ.ή. δὲς ((ἐμβολον, εἶδος) = ca și colțul, ca unghiul. ἐμβολοειδῆς προσβολή = năvală, iureș, iuruș în formă de trigon, iureș în formă de triunghi.

2) ἐμβολον –ου. τὸ) ἐμβολος –ου. ὁ vezi ἐμβάλλω.

ἐμβομβέω –ῶ, ἐμβομβεύω (ἐν, βομβέω, βάμβος) = zbârnâiesc, vâjâiesc, țiuiesc, ...bubuiesc în oare ce. La Sinesie.

ἐμβοσκῆς –δος. ἡ (ἐν, βουλή) poate că e greșeală în loc de σύμβουλος = sfetnic, sfătuitor, povățuitor. La Pavsania.

ἐμβραδύνω (ἐν, βραδλυω) = întârziâi, zăbovesc, îmi pierd vremea la oare ce.

ἐμβραμμένη și ἔμβραται, în loc de εἰμαρμένη și εἵμαρται după dialectul laconicesc.

ἐμβράσσομαι (ἐν, βράσσω) = fierb, sunt într-o mișcare mare, ..iute, ..năroprită.

ἔμβραχυ, și ἐμραχὺ (ἐν, βραχὺς) = în scurt, pe scurt, într-un cuvânt, într-o vorbă, în puține vorbe, prea puțin, de obște a zice. La Aristofan și Eliano.

ἔμβρεγμα –τος. τὸ vezi ἐμβρέχω.

ἐμβρέμω (ἐν, βρέμω) = zgomot mare fac în oare ce, și după asemănare: vâjâiește, bubuiește, fâlfâiește. Colcăiește, fierbe grozav, și tremur, ..mă îngrozesc, ..mă spăimântează de frică, ..de spaimă, și mă răstesc, zbier, răcnesc cu mare mânie, ..tulburare. ἐστὶ ἐμβρέμεται = lovește în pânză cu mare iuțeală, ..fierbințeală, ..vâjâitură, bubuitură, în

PAGINA 1741

încât tremură, ..fâlfâiește pânza. La Homer.

1) ἔμβρεφος. ὁ.ή. φον (ἐν, βρέφος) = copil totdeauna, pururi copil, ca amorul. La Analoghion.

2) ἐμβρρέχω (ἐν, βρέχω) = înmoi, ud, topesc în oare ce. ἐμβρέχομαι = mă înmoi, mă ud în oare ce. La Dioscorid și Homer. ἔμβρεγμα = apa în care se înmoaie, ..se udă, ..se topește oare ce) ἐμβροχή = muietură, udătură. ἔμβρεγμα, ἐμβροχή = oblojitură, și pânză muiată, udată în oare ce, ce se pune la vre-o rană, ..bubă etc. legătură, ..înfășurătură muiată, ..udată în oare ce. La Aetie și Galino) ἐμβροχὰς = rață de baltă, găinușă de baltă, ..de apă, leșiță, bodârlău.

La Geoponicon. ἔμβροχος = muiat, udat, topit în apă) ἔμβροχος, din ἐν βρόχος = prins în laț, sugrumat, omorât ca lațul de gât.

ἐμβρίθεια –αζ.ή) ἐμβριθής –έος. ὁ.ή θές –θῶς vezi ἐμβρίθω.

ἐμβρίθω (ἐν, βρίθω) ἴσω = apăs în jos, cad cu greutate în oare ce.

La Analoghion. ἐμβριθής = greu. Și după asemănare: mare, tare, țeapăn, statornic, serios, sod, cumplit, mânios, posomorât, nesuferit, și destoinic, vestit. La Palton și Plutarh. ἐμβρίθεια = greutate, însărcinare, povârătură, apăsătură. Și după asemănare mărime, tărie, înțepeneală, statornicie, seriozitate, împlinire, mânie, posomorătură, destoinicie, iuțeață, nevoință, cinste mare, nume mare. ἐμβριθῶς = cu greutate, cu apăsare, cu sarcină, cu povară, cu măriie, cu statornicie, cu seriotate, cu mânie, cu împlinire, cu posomorătură, cu iuțeață, cu nevoință, cu destoinicie, cu nume mare, cu cinste mare.

ἐμβριμάομαι –ῶμαι –ήσομαι (ἐν, βρέμω) și ἐμβριμάομαι = mă mânie, ..mă necăjesc, ..mă tulbur foarte asupra oarecărui, mă răstesc, ..răcnesc asupra oarecărui cu mare furie, cert, ..înfricoșez, ..spăimântez pe oare cine cu răcnete, cu zbierăte, ..cumare mânie, ..cu furie, mă pornesc, ameliņț asupra oare cărui. La Nici: Evstatie și Eshil. ἐμβρίμημα = mânie, necăjitură, mare tulburare, răsteală, răcnet, ceartă, înfricoșare, spăimântare, ameliņțare. La Nici:

ἐμβρίμημα –τος. τὸ vezi ἐμβριμάομαι.

ἐμβρίμιον –ου. τὸ = pernă. La Cuma.

ἐμβρίνταιος –αία –αιον vezi ἐμβροντάω.

ἐμβροντάω –ῶ (ἐν, βροντή) –ήσω, ἐμβρεβρόντηκα? = sperii, înspăimânt, tulbur, amețesc, asupresc, uimesc pe oare cine cu sunete, ..cu trăsnete, încât îl fac să-și piardă mințile, să rămână mărmurit, ..încremenit, și popresc pe oare cine dintr-o slujbă, și după asemănare: ἐμβροντημένος = uimit, ..ieșit din minți, smintit la minte, gură cască nebun, La Lucian. ἐμβροντησία = spaimă, ..tulburare, ..amețeață, ..asurzire, ..uimire, ..mărmurire pricinuită din tunete, ..din trăsnete, și după asemănare: nerozie, neghiobie, nesimțire. La Plutarh și Filostrat. Și popreală dintr-o slujbă. ἐμβρονταῖος = lovit, izbit de trăsnet. Τὸ ἐμβρονταῖον = loc lovit de trăsnet, pecare nu mai putea umbla oare cine, până nu se cinstea, ..nu se blagoslovea cu o jertfă, ..cu o pomană de oaie de doi ani. La Diodor Siceliot. ἐμβρόντητος = lovit, ..izbit de trăsnet, trăsnet, și poprit dintr-o slujbă. Și după asemănare: neghiob, nerod, blendărau, gură cască, gură căscată. La Dem: și Hipocrat.

ἐμβροντησία –αζ. ή) ἐμβρόντητος. ὁ.ή. τον vezi ἐμβροντάω.

ἐμβροχὰς –δος. ἢ) ἐμβροχὴ –ῆς. ἢ vezi ἐμβρέχω.

ἐμβροχίζω –ίσω (ἐν, βρόχος) = strâng cu lațul, încurc pe oare cine în lațuri, îl sugrum cu ștreangul de gât. La Apolodor. ἔμβροχος vezi ἐμβρέχω.

PAGINA 1742 IOANIDU 758

ἔμβροχος. ὁ.ἢ. χον vezi ἐμβρέχω.

ἐμβρύκω (ἐν, βρύκω) = înfing dinții în oare ce, ..rod cu dinții. La Nic:

ἐμβρυοδόχος. ὁ.ἢ. χον (ἔμβρυον, δέχομαι) = ce primește, ..cuprinde pruncul, ..copilul. ἐμβρυοδόχον ἔντερον = mațul ce cuprinde pruncul. La Lucian.

ἐμβρυοθλάσης –ου. ὁ (ἔμβρυον, θλάω) = un instrument cu care taie copilul în pântecele mumei, și-l scoate mort, la faceri primejdiioase. La Galino.

ἐμβρύσικος. ὁ.ἢ. κον (ἔμβρυον, οἶκος) = ce locuiște în fund, ..adânc. ἐμβρύοικος ἄγκυρα = anghira, ancora din fundul mării. La Analoghion.

ἐμβρυοκτόνος. ὁ.ἢ. ον (ἔμβρυον, κτείνω) = ce omoară pruncii, ..copii în pântece, de prunci omorâtor, ..ucigător.

ἐμβρυολογία –ας. ἢ (ἔμβρυον, λόγος) = embriologie, descriere despre ale pruncilor, ..copiilor din pântece.

ἔμβρυον –ου. τὸ vezi ἔμβρυος.

ἔμβρυος. ὁ.ἢ. ον (ἐν, βρύω, ἐμβρύα) = orice crește, ..se mărește, ..se zămislește în oare ce, și ce are într'ânsul rod, cum femeia însărcinată, etc. ἔμβρυον = fătul, pruncul, ..copilul din pântece, ce încă nu s-a născut, embrion. τὰ πάμπαν ἔμβρυα = cele ce încă nu s-a născut. Și ἔμβρυον σκύλακα = cățeeii ce încă nu s-au născut, ce încă sunt în pântece. La Teofrast, Aristotel și Dioscorid. Iar la Homer însemnă = cel de curând născut, cum: ὁ π' ἔμβρυον ἦκειν ἐκάστη = fiecare s-a dus la puiul ei. ἐμβρυόω = îngreuiez, îmborțoșez, zămisleșc⁸. ἔμβρυον = răsteu. La Polidevc.

ἐμβρυοτομέω –ῶ (ἔμβρυον, τέμνω) = tai copilul în pântecele mumei. La Proclu. ἐμβρυοτόμος = embrotom, cel ce taie copilul în pântece, la facere primejdiioasă. ἐμβρυοτομία = embriotomie, tăierea copilului în pântece, și tăierea buricului. La Polidevc.

ἐμβρυοτομία –ας. ἢ) ἐμβρυοτόμος. ὁ.ἢ. μον vezi ἐμβρυοτομέω.

---

⁸A însărcina

ἐμβρουλοκὸς –οῦ. ὁ (ἔμβρουον, ἔλκω) = un instrument cu care trage, ..scoate copilul cel mort, din pânțele mumei. ἐμβρουλκία = embriulcie, scoaterea copilului mort, din pânțele mumei. La Pavlu Eghin.

ἐμβρουλκία-ας. ἡ vezi ἐμβρουλοκὸς.

ἐμβρυόω vezi ἔμβρυος.

ἔμβρωμα –τος. τὸ (ἐν, βρώσκω) = gustare, pregustare, cafaltâr, friștinoc, degiune. și mănătură, rozătură. La Diosc: ἔμβρωμα ὀδόντων = putreziciunea, găunoșitura dinților. ἔμβρωματίζω = dau altuia să mănânce, hrănesc pe oare cine. Și mănânc, gustărez. La Evstatie.

ἐμβρωματίζω vezi ἔμβρωμα.

ἐμβρυθίζω –ίσω vezi ἐμβύθιος.

ἐμβρύθιος. ὁ.ἡ. ον (ἐν, βυθὸς) = cel afund, cel din fund, cel cufundat, și cel ce intră afund, ..în fund, cel ce se cufundă. ἐμβρύθιος πέτρα = piatra cea din fund, ...cea cufundată. La Epigramata. ἐμβυθίζω = cufund oare ce, bag afund, ..în fund. La Plutarh.

ἐμβρυκανάω –ῶ (ἐν, βυκανάω) = cânt cu trâmbetele de corn, trâmbițez. La Dioscorid.

ἐμβυρσόω –ῶ (ἐν, βύρσα) = bag, pun în desagi, bag în pungă de pieale, ..în burduf. La Plutarh.

ἐμβρύω (ἐν, βύω) = astup, îndop, la Aristofan.

ἐμβώμιος. ὁ.ἡ. ον (ἐν, βωμὸς) = cel pe jertfelnic, cel pe prestol. La Iuliano.

ἐμέ, din ἐχὼ și ἐμένα = mine, pe mine. Τὸ κατ' ἐμέ = cât pociu, cât mii prin putință.

PAGINA 1743 IOANIA 759

ἐμεαυτὸν, în loc de ἐμαυτὸν = pe mine însuși.

ἐμεαυτοῦ, în loc de ἐμαυτοῦ = mie însum, al meu însum.

ἐμέγηρε din μεγαίρω.

ἔμέθα, din ἔμην, ἴημι.

ἐμέθεν, ἐμέοθεν, în loc de ἐμοῦ = mie, al meu.

ἐμεῖ, în loc de ἐμέ, după dialectul doric. La Apolonie.

ἔμεινα, din μένω.

ἐμεῖο, ἐμέο, ἐμέω, ἐμέως, ἐμεῦς, ἐμοῦς, ἔμως în loc de ἐμοῦ = mie, al meu. La Apolonie și Teocrit, după dialectul doric.

ἐμείω, ἐμείως, vezi ἐμεῖο.

1) ἐμέαηκον din μεμήκω) ἐμεκύκει, din μύκω.

2) ἔμελε din μέλω.

ἐμὲν, ἴν loc de εσμεν, din εἶμι.

ἔμεν, ἔμμεν, ἔμεναι, ἔμμεναι, ἴν loc de εἶναι, din εἶμι, după dialectul doric.

ἔμεν, ἔμεναι, ἴν loc de εἶναι, εἶναι, ἰέναι, din ἴημι.

ἔμεν, ἴν loc de ἦμεν, din εἶμι.

ἐμένα vezi ἐμέ.

ἐμένηνα din μενεαίνω.

ἐμέο vezi εμεῖο.

ἐμοῦς vezi ἐμοῖο.

ἐμεσία -ας. ἦ.) ἔμεσις -εως. ἦ) ἔμεσμα -τος. τὸ) ἐμετήρ -ρος. ὀ) ἐμετήριος. ὀ.ἦ. ον) ἐμετηρίζω) ἐμετής -οῦ. ὀ) ἐμετιάω -ῶ) ἐμετικὸς -κή -κὸν) vezi ἐμέω.

1)

2) ἐμεμίγαν, din μίγνυμι) ἐμέμικτο din μίγνυμι.

ἐμετοποιεω -ῶ (ἐμετὸς, ποιέω) = fac să verse, pricinuiesc, aduc vărsătură. ἐμετοποιέομαι -οῦμαι = vărs, iau dohtorie de vărsătură. La Hipocrat. ἐμετοποιὸς = de vărsătură, ce aduce vărsătură.

ἐμεοποιὸς -ὀ.ἦ. ὄν vezi ἐμετοποιέω.

ἐμετὸς -τοῦ. ὀ) ἐμετὸς -τῆ -τὸν) ἐμετώδης -εος. ὀ.ἦ δεξ) ἐμετωδῶς vezi ἐμέω din ἐμετὸς, εἶδος.

ἐμεῦς vezi ἐμεῖο.

ἐμέω -ῶ -έδω = vărs, borăsc, vomit. ἐμέομαι -οῦμαι = scot afară prin vărsătură, ...prin scuipat, scuip. La Lucian și Hipocrat. ἐμεσία = plecare, aplecare spre vărsare, plecate, greată) ἔμεσις = vărsare. ἔμεσα = vărsătură, borătură, vomitare. ἐμετήρ, ἐμετής = vărsător, cel ce varsă, borăște. ἐμετήριος, ἐμετικὸς = de vărsat, ce privește la vărsat, ce aduce vărsătură, ἐμετικὸν φάρμακον = emetikon, dohtorie de vărsat. La Plutarh și Hipocrat. ἔμετικὸν = numai, de vărsat, înțelegându-se pe dinafară φαρμακον.) ἐμετὸς = vărsătură, borătură, și vărsat, borât, ce s-a vărsat, ..s-a borât, s-a scos afară prin vărsare.) ἐμετώδης = ca vărsătura, vărsăcos. ἐμετωδῶς = cu vărsătură, vărsând. ἐμετηρίζω = dau de vărsătură, ..ca să verse. ἐμετιάω = îmi vine să vărs, am aplecare spre vărsătură.

ἐμεῦτοῦ, ἴν loc de ἐμαυτοῦ, după dialectul ionic.

1) ἐμῆ, din ἐμὸς = a mea.

2) ἔμην, din ἦημι.

ἐμηνάμην, din μαίνομαι.

ἐμήνατο δῖν μαίνομαι.
ἐμήνυθεν, ἴν loc de ἐμηνύθησαν, δῖν μηνύω.
1) ἔμήρης –ου. ὁ = emir.
2) ἐμησάμην, δῖν μήδομαι.
3) ἐμηχανέατο, ἴν loc de ἐμηχανῶντο, δῖν μηχανάομαι.
4) ἐμί, ἴν loc de εἰμί, ἐμί, δῖν ἔω, ἐς, ἐστὶ ἤ ἐμι, ἐσσι, ἐμὲν, ἴν loc
de ἐσμὲν, εἰσὶ, ἔασι.
5) ἐμήνηνα δῖν μιμαίνω.
PAGINA 1744

ἐμίανα, ἐμήνηνα, δῖν μιαίνω.
ἐμιανην δῖν μιαίνω) ἐμίγησαν, δῖν μιγέω. μίγνυμι.
ἔμιγον, δῖν μιγνυμι.
ἔμικτο, ἴν loc de ἐμέμικτο, δῖν μίγω, μίγνυμι.
ἔμιλος –ου. ὁ = nume însușit. Emil. La Pavsania.
ἐμὶν, ἔμινγα, ἐμίνη, ἴν loc de ἐμοὶ, ἔμοιγε după dialectul doric. La
Apol: Diosc:
ἐμὶν, ἔμινγα, ἐμίνη, ἴν loc de ἐμοὶ, ἔμοιγε după dialectul doric. La
Apol: Disc:
ἔμιζα, δῖν μίγνυμι.
ἔμμα, ἴν loc de εἶμα, δῖν ἔω.
ἔμμαθε, ἴν loc de ἔμαθε, δῖν μανθάνω.
ἐμαίνομαι (ἐν, μαίνομαι) = mă mâinii, mă tulbur, mă înviersunez,
mă supăr asupra oarecărui, ajung ca un nebun, ..ca un furios de mare
mânie. ἐμανῆς = nebun, furios, plin de mânie. ἐμμενῶς =
nebunește, cu nebunie, cu furie, cu mânie.
ἔμμαλλος. ὁ. ἡ. λον (ἐν, μαλλός) = lănos, pârros, plin de lână, plin
de păr.
ἐμανέτι –ου. τό = amanet, zălog.
ἐμανῆς –έος. ὁ. ἡ. νὲς. νῶς vezi ἐμμαίνομαι.
ἐμμαπέειν (δῖν ἄμα τῷ ἔπει, sau ἄμα, ἔπω) = a urma oare ce așa
de grab, ..de iute, ca glasul, ..ca vorba. Și după asemănare: ἴν loc de
ἐμματέιν = a ripăi, ..a căuta oare ce cu degetele) ἐμμαπέουσα la
Nicofron ἴνσᾳ cu greșeală ἴν loc de ἐμματέων –ουσα) ἐμμαπέως
poate că mai bine ἐμμαπέων, δῖν ἐν, și μάπω ἴν loc de μάρω = iute,
tare, de grab. La Homer și Esih: ἐμμαπέων, la Apol: Rod: ἴν loc de
μεμαῶς, δῖν μαίνομαι.
ἐμμαπέων –ουσα) ἐμμαπέως vezi ἐμμαπέειν.

ἐμάρτυρος. ὁ.ἡ. ρον (ἐν, μάρτυρ) = dovedit cu martori, ..cu mărturii, ..prin marturi. La Temistocli. ἐμαρτύρωσ = cu martori, cu mărturii, prin martori, ..mărturii, măturisind.

ἐμαρτύρωσ vezi ἀμάρτυρος.

ἐμάσσω –ττω, și ἐματέω –τεύω (ἐν, μάσσω, ματέω) = ripăi cu degetul în oare ce, caut cu degetul în oare ce, și bag degetul pe gât, ca să vărs. La Esih:

ἐματάζω, ἐματαιάζω, ἐματάίζω (ἐν,μάταιος) = grăbesc, ..vorbesc în zadar, ..geaba,...fără nici un folos.

ἐματεύω, ἐματέω vezi ἐμάσσω.

ἐμαχέομαι –οῦμαι, și ἐμάχομαι (ἐν, μάχομαι) = mă bat, ..mă războiesc înăuntru, fac, dau război, dau bătălie înăuntru. La Dion Casie.

ἐμάω netrebnic din care ἐμμεαῶς.

ἐμέθοδος. ὁ.ἡ. δον (ἐν, μέθοδος) = cu meșteșug lucrat, ..urmat, metodic, cu metod, cu orânduială bună. La Filostrate. ἐμμεθόδως = meșteșugește, cu meșteșug, metodicește.

ἐμμεθόδως vezi ἐμέθοδος.

ἐμμεθύσκομαι (ἐν, μέθυ) = mă îmbăt în oare ce, ..prin oare ce. La Iosif.

ἐμμειδιάω –ῶ –άσω (ἐν, μειδιάω) = zâmbesc a râde în oare ce, ..de oare ce, ..către oare ce, ..oarecăruia.La Filostrate.

ἐμμελεια –ας. ἡ vezi ἐμμελής.

PAGINA 1745 IOANIDU 760

ἐμμελετάω –ῶ (ἐν, μελετάω) = meleticesc oare ce,mă deprind,..mă eczersez⁹ la oare ce, și deprind la oare ce. ἐμμελετᾶν λόγον τινί = deprind, exersez pe altul, ..la cuvinte, ..la vorbe, ..cum să grăiască, ..să vorbească, și cuvântează un cuvânt către oare cine. La Platon. ἐμμελητέον = trebuie să meleticesc, ..să deprind, să mă deprind la oare ce. ἐμμελέτημα = lucru la care se deprinde, ..se exersează oare cine. La Apolonie.

ἐμμελέτημα –τος. τό. vezi ἐμμελετάω.

ἐμμελής –έος. ὁ.ἡ. λές –λῶς (ἐν, μέλος) = melodios, cu glas, cu viers dulce, ..potrivit, cu bună armonie. Și după asemănare: nostim, gustos, bine, frumos cântat, ..lucrat, și sârguincios, cu sârguință, cu silință. La Ateneu. ἐμμελῶσπροσάγειν τινά = a împlânzi pe oare cine.

---

⁹ Eczersez.

La Plutarh. ἐμμέλια = melodie, glas, viers dulce, ..nostim, ..gustos, ..plăcut, ..potrivit. și cântare dulce de joc, și joc, ..horă, danț frumos, ..potrivit, și eleganța, frumusețea, dulceața, darul al or ce lucru, ce e bine lucrat, ..urmat, ..cântat, ..jucat. ἐμμέλλειαι = schimbările glasului la vorbă, ..la grai. La Plutarh, Aristofan, Erodian, și Platon.

ἐμμελωδέω -ῶ (ἐμμελής, ὠδή) = cânt, grăiesc, vorbesc cu dulceață, ..cu melodie, „cu gust, cu nostimadă, dulce vorbesc. La Sf: Grigore Nazianz.

ἐμμεμαῶς -αυῖα -αός (din ἐμμέω, netrebnic) = iute, grabnic la mânie, ..la înviersunare, cel ce lesne, ..îndată se mânie, ..se necăjește, ..se tulbură. La Homer, Esi: și Apolonie.

ἐμμέμηνα, din μαίνομαι.

ἐμμεμιγμένος, din ἐμμίγνυμι.

ἔμμεν, ἔμμεναι vezi ἔμμεν.

ἐμμενετέα, ἐμμενετέον) ἐμμενετικός -κή -κὸν) ἐμμενετός -τή -τὸν) ἐμμενής -εος. ὁ.ἡ. νές) ἐμμενέως -νῶς, ἐμμενές) vezi ἐμμένω.

ἐμμένω, ἐμμενέω -νῶ (ἐν, μένω și ἐμμίμνω) = rămân, stau în oare ce, zăbovesc, întârzi în oare ce. și rămân, stau statornic, .credincios în oare ce, mă țin bine de hotărâre, ..de o părere. Și stăruiesc la oare ce. La Tucidid, dem: și Platon. ἀκαταπέιστως, ἐμμένω = stăruiesc la oare ce neînduplecat, și pun în pizmă. Iar din ἐν, μένος, din care ἐμμέμονεν = și-a înviersunat, și-a tulburat mintea. La Sofocli. ἐμμενετέον = trebuie să stăruim, ..să fim statornici, să ne statornicim, ..să ne ținem de vorbă, ..de hotărâre, ..de o lucrare, ..să fim neclintiți la oare ce) ἐμμενής = statornic la oare ce, .neconținut, ..nemișcat de la oare ce, stăruitor la oare ce. τὸ ἐμμενές = statornicie, neclintire, neconținere, neînțeapare, nemișcare, stăruire, adăstare. ἐμμενές -νῶς, ἐμμενέως = cu statornicie, cu stăruire, neclintit, neconținut, ce privește la statornicie, .. la stăruire, statornic, stăruitor. La Aristotel și Stoveu. ἐμμονή = statornicie.

ἐμμερίζω (ἐν, μερίζω) = împart, deosebesc înăuntru.

ἐμμέριμος. ὁ.ἡ. μνον (ἐν, μέριμνα) = plin de griji, înneecat în griji.

La ?sel:

ἐμμεσιτεύω (ἐν, μεσιτεύω) = intru mijlocitor între inși, lucrez ca un mijlocitor, și fac mijlocitor, La Climent, Stromeu: mijlocesc către oare cine.

ἔμμεσος. ὁ.ἡ. σον (ἐν, μέσος) = cel din mijloc, cel mijlociu.

ἔμμεστος. ὁ.ή. στον (έν, μεστός) = plin, umplut. La Platon.

ἔμμετρέω –ῶ (έν, μέτρον) = potrivesc oare ce după o măsură. Ταῖς φυσικαῖς ἐπιθυμία? καὶ χρεῖαις ἔμμετρημένος = și-a luat măsurile după firește trebuințe și pofte, și-a potrivit poftele și trebuințele după fire, și-a ieșit din cuviincioasa măsură a lor. La Lucian.

ἔμμετρος = păzește măsura la oare ce, cel după măsură, cel după cădere, ..după cuviință, potrivit cu o măsură. ἔμμετρα ποιήματα = poezii în stihuri, ..în vierusri după măsurile lor, se împotrivesc la τὰ καταλογάδην συγγράματα = înscrisuri în proză. La Platon. ἔμμέτρως = după măsură, după cădere, după cuviință, cu o bună orânduială. La Platon. ἔμμετρότης = potrivesc la măsură. La Aristi: ἔμμετροι = cei ce scriu în stihuri, stihurgii) ἔμμέτρως λέγειν = a vorbi, a grăi, a scrie în stihuri, ..în viersuri.

ἔμμετρος. ὁ.ή. τρον) ἔμμετρότης –τος. ή) ἔμμέτρως vezi ἔμμετρέω.

ἔμμετριάζω (έν, μέτριος) = mă smeresc, mă umilesc, mă umilez.

ἔμμηνος. ὁ.ή. νον (έν, μὴν) = de lună, de o lună, dintr-o lună, ce ține, ..se face într-o lună de zile. ἔμμήνοις = pe toată luna, pe fiecare lună, ce se face, ..se întâmplă pe fiecare lună. Τὰ ἔμμήνια ἱερά' = jertfele, sărbătorile, ...praznice ce se fac pe fiecare lună.) ἔμμηνα, ἔμμήνια, ἔμμηνοι δίκαι, ὄχελός, ἔμμηνος κάθαρσις = firea, poala, sorocul muierii, florile muierii, engleștioa? muierii pe toată luna. La Diosc:

ἔμμηρος. ὁ.ή. ρον (έν, ὄμηρος) = zălog, amanet, siguranță.

ἔμμητρος. ὁ.ή. τρον (έν, μήτρα) = cel cu măduva, cu miezul, cu mătza într'ânsul. Și cel dinăuntru, ..din fund, ..din mitra muierii, iar ξύλα ἔμμητρα, la Ateneu = lemn de cununar, lemn de mesteacăn, ..de molitf.

ἔμμι, în loc de εἰμι, după dialectul doric, precum și ἐσοῖ în loc de εἶς, εἶ.

ἔμμίγνυμι, ἔμμιγνύω (έν, μίγνυμι) ἔμμίξω, ἔμμέμιχα = amestec în oare ce.) ἔμμικτος = amestecat. La Platon.

ἔμμικτος. ὁ.ή. κτον vezi ἔμμίγνυμι.

ἔμμιλτος. ὁ.ή. τον (έν, μίλτος) = vopsit cu chiavar, ..cu mineu, roșu, rummen. La Diosc:

ἔμμίμνω (έν, μίμνω) vezi ἔμμένω.

ἔμμισθος. ὁ.ή. σθον (έν, μισθός) = tocmit cu război, cu plată, cu simbrie, cu leafă. La Tucidid.

ἐμμολύνω (ἐν, μολύνω) = mânjăsc, mânjălesc, ..soiesc în oare ce, soiesc cu oare ce, pângăresc, spurc. ἐμμολύνομαι = mă mânjesc, ..mă mânj: mă soiesc în oare ce, mă pângăresc, mă spurc.

ἐμμονή -ῆς. ἡ) ἔμμονος. ὁ.ἡ. von vezi ἔμμορος.

ἔμμορος. ὁ.ἡ. ρον și ἐμμόριος (ἐν, μόρα, μόρος, μοῖρα) = cu parte, și ce se poate împărți, și orânduit, dobândit de la soarta lui, dobândit de la datină, ..de la ursitoare. Τιμῆς ἔμμοροι εἰσι = părtași la cinste sunt, au dobândit cinste. Și ἐμμόριοι ἐμετρηθησαν = s-au împărțit. La Homer, Evstatie, Non și Apolonie. Τὸ ἔμμορον = soarta, datina, ursitoarea.) ἔμμορα, ἔμμορε, ἐμμόραντι din μείρω = a dobândit, s-a împărțit de la soartă, ..de la noroc. S-a întâmplat. ἔμμορε τιμῆς = a dobândit cinste,

PAGINA 1747 IOANIDU

s-a întâmplat de cinste. La Homer. Și τῶν δὴ γενεὴν ἐξέμμορον = dintr'aceștia și-au dobândit neamul, din neamul lor s-au împărțit, se trag din neamul lor. La Esi: și Nic: și θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς, în loc de ἐκ θεῶν ἔμμορε τιμῆς = de la Dumnezeu au dobândit cinste. La Homer și Apolonie.

ἔμμορφος. ὁ.ἡ. φον (ἐν, μορφή) = închipuit, cu chip, cu formă, cu trup, întrupat.

ἔμμοτος. ὁ.ἡ. τον (ἐν, μοτὸς) = cu răni, cu bube pline de puroaie, ce se vindecă cu fitil, ..cu scamă. La Hipocrat. ἔμμοτον se înțelege pe dinafară φάρμακον, adică, ἔμμοτον φάρμακον = alifie ce se pune pe scamă, ..pe fitiluri, ..pe pânză la bube, ..la răni, ..la umflături, ..la apotisme. ἀγωγῆ ἐμμότῳ θεραπεύειν = se vinde cu fitil. Și după asemănare: ἀγλος ἔμμοτον δῶμασιν = rană deschisă și nevindecată a casei, un rău al casei anevoie se vindecă, ca rana cu fitilul. La Eshil.

ἔμμοσος. ὁ.ἡ. σον (ἐν, μοῦσα) = de muzică, ce privește la muzică, muzicesc, muzical. De cântece, ce privește la cântece, cel ce mult iubește muzica, ..cântecele, și poet. Τὸ ἔμμοσον = alcătuire de muzică, ..de cântece) ἐμμούσως = cu muzică, cu cântece.

ἔμμοχος. ὁ.ἡ. χθον (ἐν, μόχος) = cu dureri, cu chinuri, cu întristări, cu munci, cu osteneli, chinuit, necăjit, muncit, întristat, obosit, mâhnit, supărat. ἔμμοχος βίωτος = viață necăjită, ..chinuită, ..ticăloasă. La Evripid. Și ἔμμοχον δῆγμα = mușcătură dureroasă, ..rea, ce aduce mari dureri. La Nic:

ἐμμούλων -ωνος. ὁ (ἐν, μύλη) = piatră de moară, ..de râșniță.

ἔμμυσος. ὁ.ή. σον (έν, μῦσος) = urât, urâcios, scârbos, vrednic de a-l urî oare cine, ..de ai fi scârbă de el.

ἔμμωμος. ὁ.ή. μον (έν, μῶμος) = cu greșeli, cu prihană, o batjocură. La Sim:

ἔμνησα, din μμνήσκω.

ἔμνήσθην, din μνάομαι.

ἔμνώστο, în loc de ἔμνῶντο, din μνάομαι.

ἔμοί, din ἔμός = mi, miie, îmi, ἔμοι δοκεῖν și ὤς, ἔμοι δοκεῖν = cum îmi pare, cum mi se pare, cum mi se pare mie, τὸ ἐπ' ἔμοι = cât imi este puterea, cum pociu.

ἔμοιρήσαντο (din μοιράω) din μολέω) ἔμόλυνα din μιλύνω.

ἔμος –μῆ –μόν = al mieu, a mea. Τόγ ἔμον = despre partea mea. ἔμόν ἐστίν = a mea datorie este, κατάγε τὴν ἐμὴν –κατ' ἐμὴν δόξαν = după părerea mea. Φιλία τ' ἐμῆ = pentru dragostea mea.

ἔμοῦς, în loc de ἔμοῦ după dialectul doric. La Teocrit.

ἔμπα, ἔμπαν, ἔμπας, ἔμπης = cu toate acestea, de tot, însă, dar, așadar, măcar că, în adevăr, adevărat, deopotrivă La tâlcuitorul lui Sofocli, Homer, și Esih:

ἔμπαγεῖς, din πάγω –πήγω –πήγνυμι –ἐμπήγνυμι.

ἔμπάζει, în loc de ἐμπάζη, din ἐμπάζομαι.

ἔμπάζομαι = îngrijesc de oare ce, iau aminte de oare ce, bag de seamă la oare ce, bag de seamă la oare ce, bag în seamă pe oare cine. ἔμπῶν ἐμπάζεσθαι μύθων = ascultă cuvintele mele, bagă în seamă cuvintele mele, ia aminte de ele. Și οὐδ' ἰκέτας ἐμπάζεται = n'ascultă pe cei ce se roagănu ia în băgare de seamă pe cei ce se roagă,, ..rugăciunile lor. La Homer. ἔμπαξ = îngrijitor, băgător de seamă, epitrop, vătaf. La Sofocli. ἐμπαστήρ = adevăritor, doveditor, incredințător, martur. La Esih:

ἔμπαθεια –ας. ἢ vezi ἐμπαθής.

PAGINA 1748 IOANIDU 762

ἐμπαθής –εος. ὁ.ή. θες (έν, πάθος) = cu patimi, cu nevoi, cu necazuri, pătimitor, pătimaș, și tulburat, ..necăjit la suflet, tulburat, ..coprins de patimi sufletești și bolnav. La Platon, ἐμπαθέστατα = foarte iute. La Plutarh) ἐμπαθεια = patimă, iuțeala patimilor sufletești, tulburarea, ..necazul sufletului. ἐμπαθῶς = cu patimi, cu nevoie, cu necazuri, cu tulburări sufletești, ca un tulburat la suflet.

ἐμπαθῶς vezi ἐμπαθής.

ἐμπαιανίζω (έν, παιανίζω) la Erodian vezi παιανίζω.

ἐμπαιγμα –τος. τό) ἐμπαιγμός –οῦ. ὁ vezi ἐμπαίζω.

ἐμπαιδεύειν (ἐν, παιδέω) = deprind, de dau, învăț pe oare cine la oare ce, îl exersezi. La Filostrat.

ἐμπαιδοτριβέομαι (ἐν, παιδοτριβέω) = mă deprind, mă ecsersezi, mă învăț la oare ce.

ἐπαιδοτροφέω –ῶ (ἐν, παιδοτροφέω) = cresc, hrănesc la copii. ἐμπαιδοτροφούμενοι τῇ τοῦ ἀρχιάδου οὐσίᾳ = crescând, ..hrănindu-se cu averea lui Arhid, la Dem:

ἐμπαίζω –ζω –ἐμπέπαιχα (ἐν, παίζω) = mă joc, cum: ἐμπαίζειν χλοεραῖς λείμακος ἢ δοναῖς = să joacă pe verdeța livezilor, ..în livadă, ..în grădină. La Evripid și glumesc cu mucalitlicuri, îmi bat joc de oare cine, clevetesc, ..coionez, ..îngân pe oare cine, râd de oare cine) ἔμαιγμα, ἐμπαιγμός = glumă cu mucalitlicuri, glumă supărătoare, bătaie de joc, batjocoreală, clevetire, coiocare, îngăcatură.) ἐμπαίκτης = o batjocură.) ἐμπαίκτης = o batjocură, mucalit supărător, înșelător, cargioz, ocabaz.

ἐμπαίκτης –του. ὁ vezi ἐμπαίζω.

ἔμπαιος. ὁ.ή. ον vezi ἐμπαίω.

ἔμπαις –δος. ἡ (ἐν, παῖς) = grea¹⁰, îngroiată, îmborțoșată, îmburtoșată, însărcinată. La Esih:

ἔμπαισμα –τος. τό.) ἐμπαιστικῆ –ῆς. –στη –στον vezi ἐμπαίω.

ἐμπαίω –σω (ἐν, παίω) = bag, vâr, înfing înăuntru. Și după asemănare: sap, scobesc, întipăresc oare ce, și cad înăuntru, cad asupra cuiava. La Licofron. ἐμπάσματα = săpături, scobituri și căutări în oare ce. La Non și Ateneu. ἔμπαισμα = pahar scobit, , ..săpat cu flori. La Evstatie. ἐμπαιστος = săpat, scobit, lucrat cu săpături, ..cu scobituri. La Ateneu. ἐμπαιστικῆ se înțelege pe dinafară τέχνη adică ἐμπαιστικῆ = meșteșugul săpăturilor, ..scobiturilor și al cusătoarelor, ce coase chipuri etc. ca niște săpături, ca niște scobituri. La Ateneu. ἔμπαιος = isteț, dibaciu. Κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης = un vagabont, un ștrengar bun, un dibaci, isteț de răutăți. La Homer: și ce se întâmplă, cum: ἔμπαίους τύχῃαις = la norociri întâmplătoare, La Eshil.

ἐμπακτόω (ἐν, πακτόω) la Erodian vezi πακτόω.

ἐμπαλάγμα –τος. τὸ vezi ἀμπαλάσσω.

ἐμπαλασσω –ξω (ἐν, παλάσσω) = încurc, împleticesc. ἐμπαλασσόμενοι κατέρρρεον = încurcându-se, împleticindu-se,

---

¹⁰ Gravidă.

împiedicându-se cădea jos. La Tucidid) ἐμπάλαγμα = încurcătură, împleticitură.

ἔμπαλιν, ἔμπαλι (ἐν, πάλιν și ἐξέμπαλιν) = iarăși , încă, pe dos, da'ndărătelee, da'ndoasele, întru alt chip, înapoi, împotriva. ἔμπαλιν γνώμης = împotriva părerii. La Esi:

ἐμπάλλω (ἐν, πάλλω) = scutur, clatin, arunc în oare ce, ..înăuntru, zgudui. La Apol: Rod:

PAGINA 1749 IOANIDU 762

ἔμπαλύνω –υνῶ (ἐν, παλύνω) = risipesc, presăr în oare ce, ..pe oare ce.

ἐμπάμων. ὁ.ἡ (ἐν, πάομαι) = singur moștenitor¹¹. La Esih: și arîndaș.

ἔμπαυ vezi ἔμπα.

ἐμπανηγυρίζω –ίσω (ἐν, πανηγυρίζω) = sărbătorez, sărbătoresc, prăznuiesc oare ce, ..pentru oare ce. La Plutarh.

ἔμπαξ vezi ἐμπάζομαι.

ἐμπάομαι (ἐν, πάομαι) = dobândesc, iau în arendă oare ce, stăpânesc oare ce.

ἐμπαρὰβάλλω –ομαι –βήσομαι (ἐν, παρὰβάλλω) = cad, mă arunc, întru în oare ce. πηδὲ ἐμπαρὰβάλλου τῆ σαυτοῦ -τ?χῆ ὡς = să nu-ți bagi îngând că, să nu te socotești că. ἐμπαρὰβάλλομαι ταῖς τιμωρίαις = cad în chiruri, cad în pedeaspă, ἐμπαρὰβάλλομαι τῆψυχῆ = îmi primejduiesc viața. La Falaris.

ἐμπαραγίνομαι (ἐν, παραγίνομαι) = vin de față, sunt de față, mă înfățișez. La Biblie.

ἐμπαρᾶθετος. ὁ.ἡ. τον vezi ἐμπαρατίθημι.

ἐμπρασκευάζω (ἐν, παρασκευάζω) = gătesc, pregătesc oare ce în oare ce, ..înăuntru. La Stoveu și Enia. ἐμπαράσκευος = gata, pregătit. ἐμοαράσευος ἦκεις = ai venit pregătit, ..gata. La Vasile.

ἔμπαράσευος. ὁ.ἡ. ον vezi ἐμπρασκευάζω.

ἐμπρασχέω –ῶ, ἐμπράσχω, ἐμπαρέχω (ἐν, παρὰ, ἔχω) = dau, pun înainte, ..de față, înfățișez. La Tucidid. ἐμπρασχεῖν ἑαυτὸν = a se da cu totul oarecărui spre ajutor. La Lucian.

ἐμπρατίθημι –θήσω (ἐν, παρὰ, τίθημι) = depui, pun jos, dau în mâna oarecărui, talimatisesc. Τὴν ψυὴν ταῖς χερσὶ τοῦ δεδωκότος, ἐμπαραθέμενος = dându-și sufletul în mâinile celui ce i l-a dat.

---

¹¹ Proprietar.

ἐμπαράθετος = depus¹², dat, telimatisit în mâinile oare căruia, ..ca un amanet, ..ca un zălog. La Suida.

ἐμπαρέχω vezi ἐμπαρασχέω.

ἐμπαρίεμαι vezi ἐμπαρίημι.

ἐμπαρίημι –ήσω (ἐν, παρίημι) = slobod, slăbesc, moiu ceea ce este întins, las mai slab, las mai moale, potolesc, alin, îmblânzesc, ἐμπαρίεμαι = mă odihnesc, mă astâmpăr, mă las mai moale. La Eliodor.

ἐμπαρίστημι (ἐν, παρίστημι) = arăt, înfățișez, apropii oare ce spre vedere.

ἐμπαροινέω -ῶ -ήσω -ἐμπεπαρόνηκα (ἐν, παρὰ, οἶνος) = mă port ca un beat, ..ca un bețiv, necinstesc, ocărăsc ca din beție, ..ca un beat, ..ca un bețiv. ἐμπαροινέομαι = mă necinstesc, mă ocărăsc de un beat, ..de un bețiv. ἐμπαροίνημα = ocară, necinste de bețiv, ..de beat, și ce nebuește, ..îmbat pe om, ..îl face ca un beat. La Nici: și ce s'a ocărât, ..s-a necinstit de un beat, ..de un bețiv. La Longhin.

ἐμπαροίνημα –τος. τὸ vezi ἐμπαροινέω.

ἐμπαρρήσιαζομαι (ἐν, παρρησιάζομαι) = mă înfățișez, ..grăbesc, urmez fără sfială, ..slobod, ..cumare îndrăzneală, ..obraznicește. La Polivie.

ἔμπαρς vezi ἔμπα.

ἔμπασις –εως. ἡ (ἐν, πᾶσις) = dobândire, stăpânire de oare ce prin moștenire, ..prin arendă, stăpânire de moștenitor, ..de arendaș, arendașie. La Esih:

1) ἐμπασπαλίζω (ἐν, πασπαλίζω) = presur, risipesc oare ce pe oare ce.

2) ἐμπάσσω –ττω –άσω (ἐν, πάσσω –ττω) = presor, risipesc, amestec, și după asemănare: cos oare ce cu flori, ..cu chipuri etc. πολέας δ' ἀνέπασσεν ἀέθους = multe izbânde, ..isprăvi, ..braburi a cusut pe pânză. La Homer.

PAGINA 1750 IOANIDU 763

ἐμπαστήρ –ρος. ὁ. Vezi ἐμπάζομαι.

ἐμπαταγέω -ῶ (ἐν, πάταγος) = plesnesc, fac zgomot mare cu oare ce, zgomotește. ἐμπαταγεῖν ταῖς μάστιξιν = a plesni cu biciurile. La Temistocli.

---

¹² Depozitat.

ἐμπατέω -ῶ (ἐν, πατέω) = calc în oare ce, ..pe oare ce, at cu piciorul în pământ. La Eshil, și Polidevc.

ἐμπεδάω -ῶ. ἐμπεδέω -ῶ -ῆσω (ἐν, ποῦς, πέδη) = bag în fiare, ..în butuci, împiedic, și după asemănare: încurc. La Erodian, și Iosif. Unde la cele manuscrise se găsește ἐμποδίζω în loc de ἐμπεδάω -δέω.

ἐμπεδέω) ἐμπεδῆς -έος. ὁ.ή. δὲς vezi ἔμπεδος.

ἐμπεδόκαρπος. ὁ.ή. πον (ἔμπεδος, καρπός) = pururi cu rod, cu rod stătător, ..trainic, foarte roditor. La Teofrast.

ἐμπεδόκυκλος. ὁ.ή. κλον (ἔμπεδος, κύκλος) = ce se întoarce, ce se învârtește pururi într'un drum circular, bine întemeiat în cicluri. ἐμπεδόκυκλος χρόνος = anul ce este bine întemeiat în mișcare circulară, pentru totdeauna. La Nonos.

ἐμπεδολώβης -βου. ὁ (ἔμπεδος, λώβη) = pururi vătămător. La Maneton.

ἐμπεδόμητις. ὁ.ή. τι (ἔμπεδος, μῆτις) = ce hotărăște strașnic, ..cu mare statornicie. ἐμπεδόμητις ἀνάγκη = silă, nevoie strașnică, ..stăruitoare.

ἐμπεδόνοχθος. ὁ.ή. χθονν (ἔμπεδος, μόχθος) = cel pururi, ..necontenit în necazuri, ..în chinuri, ..în munci, ..în strude, ..în osteneli. Pururi nesfârșit, mâhnit, ..obosit, ..chinuit. βίον τὸν ἐμπεδόμοχθον = viață pururi necăjită, ..amărâtă, ..chinuită, ..mâhnită. La Pindar.

ἐμπεδόμυθος. ὁ.ή.θον (ἔμπεδος, μῦθος) = strașnic la vorbă, cel ce se ține tare de o vorbă, cel ce nu-și schimbă vorbă. La Nonos.

ἔμπεδον vezi ἔμπεδος.

ἐμπεδορκέω -ῶ (ἔμπεδος, ὄρκος) = strașnic îmi țin, ..îmi păzesc jurământul, ..legătura ce o fac cu oare cine prin jurământ, mă țin de jurământ, nu calc jurământul. La Erodian.

ἔμπεδος -ου. ὁ = nume însușit.

ἔμπεδος. ὁ.ή. δον (ἐν, πέδον și ἐπεδῆς.) = bine întemeiat în pământ ca și copacii, neclintit, nemișcat, nesmintit, stabil. Și după asemănare: tare, țearpă, solid, dăinuitor, și statornic, strașnic. Τεῖχος ἔμπεδον = zid bine întemeiat, ..înțepenit, ..tare, ..țearpă. La Homer și Sofocli) ἔμπεδα, ἐμπεδόν, ἐμπεδέως, ἐμπεδως, ἐμπεδῶς = tare, țearpă, adevărat, sigur, trainic, strașnic, statornic, cu tărie, cu strășnicie, cu adevăritate, cu siguranță, cu temei. Și de tot, cu totul. La Apolonie, și Homer. ἐμπεδόω = întemeiez, întăresc, înțepenesc în pământ, și adeverez, sigurevsesc, ..încredințez, ..statornicesc oare ce. ἐμπεδοῦν

ὄρκον = a statornici, ..a întemia jurământul, a păzi jurământul, ..a nu' l călca. La Xenofon.

ἐμπεδοσθενής -έος. ὁ.ή. νές (ἔμπεδος, σθένος) = tare, țearpăn, vârtos la putere, robust, ce nu se poate birui, ...domoli.

ἐμπεδοτροφούμενος, la Dem: cu greșeală în loc de ἐμπαιδοτροφούμενος.

ἐμπεδόφρων. ὁ.ή (ἔμπεδος, φρήν) = cu minte, cu socotință statornică, ..strașnică, ..temeinică, ...temeinică, ..neclintită

PAGINA 1751 IOANIDU 763

..nesmintită, cel ce nu-și schibă mintea, ..socotința. La Falaris.

ἐμπεδόφυλλος. ὁ.ή. λον (ἔμπεδος, φύλλον) = pururi cu frunze, ce nu-i cad frunzele niciodată, pururi vedere, ..înverzit, ..nevestejit. La Plutarh.

ἐμπεδώ -ῶ -ώσω) ἐμπέδως -δῶς. Vezi ἔμπεδος.

ἐμπειράζω vezi πειράζω.

ἐμπείραμος. ὁ.ή. μον) ἐμπειρέω -ῶ -ἐμπειρεύομαι) ἐμπειρία -ας. ἦ) ἐμπειρικὸς -κῆ -κὸν -κῶς vezi ἔμπειρος.

ἐμπεπράομαι -ῶμαι (ἐν, πειράομαι) = cerc, încerc, cercetez oare ce înăuntrul, fac cercetare, ..cercare, ..încercare în oare ce. La Hipocrat.

ἐμπειροπόλεμος. ὁ.ή. μον (ἔμπειρος, πόλεμος) = iscusit, ..învățat la ale războiului, cu bună știință de ale războiului, dibaciu, ..destoinic la ale războiului, bun meșter de război.

ἐμπειροπράγμων. ὁ.ή (ἔμπειρος, πρᾶγμα) = cu bună știință la or'ce lucru, ..de or'ce pricină, ..de or'ce treabă, bun, destoinic, ..vrednic de or'ce treabă, dibaciu, ..isteț la or'ce treabă. La Suida.

ἔμπειρος. ὁ.ή. ρον (ἐν, πείρα, și ἐμπείραμος, ἐμπέραμος) = cu bună știință la or ce treabă, iscusit, ..învățat la oare cetreabă, dibaciu, ..destoinic, ..vrednic de or ce, meșter bun la or ce treabă. La Aristotel și Tucidid. ἐμπείρως, ἐμπεράμως = cu bună știință, ..învățatură, ..iscusință, ..destoinicie, ..dibăcie. ca un om învățat, ..iscusit, ..destoinic, ..meșter. ca un dibaciu. La Cev: ἐμπειρία, ἐμπειρότης, τὸ ἔμπειρον = iscusință, isteciune, dibăcie, destoinicie, bună știință de oare ce. La Tucidid, Isocrat, și Lucian. ἔργον θῆς ἐμπειρίας = fain lucru, ..cel bine lucrat, ștefdor, capodopera. ἐμπειρικὸς = meșter cu bună știință, meșter bine învățat, ..destoinic de oare ce. ἐμπειρικὴ se înțelege pe dinafară τέχνη = știință, ..meserie după încercări, ..după dovezi, știință embirică, știință de dohtorii după încercări = după dovezi. ἐμπειρικοὶ ἰατροὶ = dohtori embirici, dohtori ce au învățat

după începuturi, ..după dovezi. La Aristotel. ἐμπειρικοὶ ἄλιεῖς = pescari ce fac încercări, ..cercetări. La Aristotel. ἐμπειρικὸς = embiric, cel ce face cercări, ..încercări, ..cercetări ca să se încredințeze de oare ce. și în loc de șarlatan, dohtor mincinos, ce se zice dohtor, fără a ști temeiurile dohtoriilor. ἐμπειρέω = am bună știință de oare ce, sunt bun meșter de oare ce, cunosc bine oare ce din începuturi. ἐμπεριένομαι = mă arăt învățat, ..iscusit, ..dibaciu. La Polivie.

ἐμπειρότης –τος. ἢ. ἐμπειρως vezi ἔμπερος.

ἐμπειροτόκος –ου. ἢ (ἔμπερος, τόκος) = ceea ce are știință de naștere, ..de facere din încercare, ce de curând a născut. La Hipocrat.

ἐμπείρω –ερῶ -ἐμπέπαρκα (ἐν, πείρω) = găuresc, împung, înțep cu oare ce, pătrund, străbung oare ce, petrec oare ce prin oare ce, înfing în oare ce. σπλάχνα ἐμπέραντες = pătrunzând prin ficați. La Homer. ἐμπείρομαι, ἐμπέπαρμαι = mă pătrund.

1)

ἐμπελάδην, ἐμπελαδὸν, ἔμπαλην vezi ἐμπελάζω.

ἐμπελάζω, ἐμπελάω (ἐν, πέλας, πελάζω) și ἀναπεάζω = sunt aproape de oare ce, sunt vecin, mă apropii de oare cemă învecinez, ajung la oare ce, aduc aproape de oare ce, și după asemănare: mă apropii de muiere, mă împreun cu muiere, La Sofocli, Aristotel, și Homer. Δίφρους ἐμπελάσαντες = apropii căruțele una de alta. La Esi: ἐμπελάδην, ἐμπελαδόν, ἔμπλην = aproape unul de altul, apropiindu-se unul de altul, cu apropiere.

PAGINA 1752

unul lângă altul. La Nic: și Esi: ἐμπέλασις = apropiere, învecinare, vecină, împreunare, lovire a unuia de altul aproape, când se atinge unul de altul. La Secstos Empedocli. ἐμπελαστικὸς = de apropiere, ce privește la apropiere, ce se apropie, ..e lovește, ..se împreună unul cu altul, și năvălitor. ἐμπελαστικῶς = cu apropiere, apropiindu-se unul de altul, lovindu-se, ..aingându-se unul cu altul, și cu năvălire, năvălind unul asupra altuia.) ἐμπελάτεια = vecină, nevastă, soție, țiiitoare, posatnică, slujnică. La Calimah.

ἐμπέλασις –εως.ἢ) ἐμπελαστικὸς –κῆ -κὸν –κῶς) ἐμπελάτεια –ας. ἢ) ἐμπελάω vezi ἐμπελάζω.

ἐμπέλιος. ὁ.ἢ. ον (ἐν, πέλιος) vezi πέλιος.

ἐμπέλωρος –ου. ὁ (ἐν, πέλωρος) = polițar¹³, zavit de târg.

¹³ Polițai.

ἐμπέμπω (ἐν, πέμπω) = trimit înăuntru.

ἐμπεπαρμένος, din ἐμπείρω.

ἐμπεπαρῶνήμενος, din ἐμπαροινώω.

ἐμπέπρακα, din ἐμπιπράσκω.

ἐμπεραμένος, din ἐμπείρω.

ἐμπεπαρῶνήμενος, din ἐμπαροινώω.

ἐμπέπρακα, din ἐμπιπράσκω.

ἐμπεπραμένος, din ἐμπιπράω, ἐμπιπράσκω.

ἐμπέραμος. ὁ.ἡ. μον –μως. Vezi ἔμπειρος. La Climent.

ἐμπεράω -ῶ (ἐν, περάω) = trec, intru, petrec prin oarece, și trec, petrec oare ce prin oare ce.

ἐμπερδένω –δεύω –δέω). ἐμπέρδευμα –τος. τό) ἐμπερδευμένα –νωσ vezi ἐμπεριδέω.

ἐμπεριάγω (ἐν, περι, ἄγω) = întorc, învârtesc, ..îl port, îl duc înăuntru, plimb oare ce prin oare ce, ..prin înăuntru. Și ocolesc, ..înconjur, ...împrejurez prin înăuntru.

ἐμπεριβάλλω (ἐν, περιβάλλω) = cuprind, ocolesc, înconjur, împrejmuiesc, împresor oare ce, și încing, îmbrac. La Aristid. ἐμπερίβολος = îmbrăcat, împodobit. ἐμπερίβολος λόγος = cuvânt foarte frumos împodobit, ..cu o haină îmbrăcat. La Ermapion.

ἐμπερίβολος. ὁ.ἡ. λον vezi ἐμπεριβάλλω.

ἐμπεριγράφω (ἐν, περιγράφω) = hotărăsc, pun hotare, ocolesc, cuprind, înconjur, împrejmuiesc, îngrădesc oare ce în oare ce. Și despu, însemnez, arăt prin înscris oare ce. La Polidevc,și Secstos Empedocli.

ἐμπεριδέω (ἐν, περιδέω) și ἐμπερδένω, ἐμπερδεύω, ἐμπερδέω, μπερδεύω) = învăluiesc, întramestec, îngălmăcesc, cocoloșesc, încurc oare ce, împletitez. ἐμπέρδευμα = încurcătură, împletitură, întramestecătură, cocoloșitură, învălmășitură. ἐμπερδευμένα –νωσ = încurcat, împleticit, întramestecat, cocoloșit, învălmășit, cu încurcături, cu întramestecături, cu cocoloșituri, cu învălmășituri.

ἐμπεριεκτικὸς –κῆ –κὸν vezi ἐμπεριέχω.

ἐμπεριέρχομαι (ἐν, περιέρχομαι) = unblu, trec prin împrejur oare ce, mă plimb, mă preumblu prin oare ce, dau ocoluri împrejur în oare ce.

ἐμπεριέχω (ἐν, περιέχω) = cuprind în oare ce, țin înăuntru, ..într'un îngrădiș, ..într-un hotar. Și după asemănare: înțeleg, pricep, la Ocel) ἐμπεριέχομαι = mă cuprind în oare ce, încap în oare ce, sunt

cuprins în oare ce. La Aristotel. ἐμπερικτικὸς = de cuprins, ..de cuprindere, ce privește la cuprins, ..la cuprindere, ce se poate cuprinde, și ce cuprinde,

PAGINA 1753 IOANIDU 764 -765

cuprinzător.) ἐμπερισχὴ = închidere, cuprindere, îngrădiș, împrejmuire.

ἐμπερικλείω (ἐν, περικλείω) = închid oare ce în oare ce, închid înăuntru, îngrădesc în oare ce.

ἐμπεριλάβω, ἐμπεριλαμβάνω, ἐμπεριλήβω, după dialectul ionic: ἐμπεριλήψω (ἐν, περιλάβω, λαμβάνω) = cuprind, îmbrățișez, înconjur, îngrădesc în mine din toate părțile. ἐμπερίληψις = cuprindere, îngrădiș, înconjurare, împresurare, ceea ce e cuprins, ..închis în oare ce, încăpere în oare ce, ceea ce încapere în oare ce. La Aristotel. ἐμπεριληπτικὸς = de cuprins, de înconjurare, de încăpere, ce privește la cuprins, ..la împrejmurare, ..la încăpere, cuprinzător, înconjurător, ceea ce se poate cuprinde, ..înconjura, ..împrejmuie, ..împresura, ..ocoli, ..închide, ..îngrădi, și ce poate încăpea în oare ce.

ἐμπεριληπτικὸς -κὴ -κὸν) ἐμπερίλησις -εως. ἢ vezi ἐμπεριλάβω.

ἐμπερίοδος. ὁ.ἡ. δὸν (ἐν, περίοδος) = hotărât, sorocit, periodic, la vreme hotărâtă, ..sorocită, cu răstimpuri, cu perioduri.) ἐμπερίοδος = cu hotar, cu soroc, cu răstimpuri, cu perioduri, cu vreme sorocită, ..hotărâtă. La Cornutie.

ἐμπερίοδος vezi ἐμπερίοδος.

ἐμπεριοχὴ -ῆς. ἢ vezi ἐμπεριέχω.

ἐμπεριπαθέω -ῶ (ἐν, περιπαθέω) = pătinesc, ..mă întristez, ..mă mâhnesc, ..mă tânguiesc de oare ce, mă necăjesc de oare ce, sufăr oare ce necazuri, ..patimi.

ἐμπεριπατέω -ῶ (ἐν, περι, πατέω) = înconjur..., ocolesc..., umblu..., mă preumblu prin împrejur. Și mă îndeletnicesc la oare ce cu oare ce cercetare, fac vorbă, ..discurs, ..disertație pentru oare ce. Și după asemănare: ἐμπεριπατεῖν τινί = a se juca, .. glumi cu mucalftlicuri, a-și bate joc de oare cine, a-l lua în răs.

ἐμπεριπείρω -ερω (ἐν, περι, πείρω) = găuresc prin prejur, fac găuri rotunde, bag în oare ce, ca frigarea în carne, La Strabon.

ἐμπεριπίπτω -πεσοῦμαι (ἐν, περι) = cad în oare ce, ce mă cuprinde din toate părțile. ἐμπεριπίπτειν ταῖς σαρίσσαις = a cădea în mijlocul sulitelor, ..mazdracilor cel cuprind din toate părțile. La Strabon.

ἐμπεριπλέω (ἐν, περὶ, πλέω) = înnot, plutesc în oare ce prin împrejur.

ἐμπεριρῶρῆγνυμι –ήξω (ἐν, περὶ, ῶρῆγνυμι) = crap..., sparg..., sfâșâii., despici oare ce înăuntru împrejur, crap prin împrejurul oarei ce.

ἐπρίτομος. ὁ.ή. μον (ἐν, περίτομος) = tăiat împrejur, înăuntru. La Filostrat.

ἐμπερονάω -ῶ -ήσω -ηκα (ἐν, περόνη) = încheiu, apuc cu corci, ..cu catarama, încâtărămez¹⁴, încorpez, închiotorez. ἐμπερόνημα = haină atârnată de umeri cu corci, ..cu cătărămi, ..cu cheotori. La Teocrit.

ἐμπερόνημα –τος. τὸ. vezi ἐμπερονάω.

ἐμπερπερέυομαι = (ἐν, περπερέυομαι) = mă fălesc, mă mândresc, mă îngâmf pentru oare ce, mă arăt măreț, ..fudul. La Aristotel.

ἐμπέσω, de timpri la ἐμπίπτω, din care ἔμπεσε, în loc de ἐνέπεσε.

ἐμπετάννυμι, ἐμπεταννύω, ἐμπετάω -άσω (ἐν, πετάω) = întind, deschid, lungesc, desfăș, desfășur, dezdoiesc. Τὰ δάκτυλα ἐνεπετάννυες = au întins plasele. La Xenofon și οι τοῖχοι διαχρύσοις ὕφειν ἐμπετασμένοι = pereții căptușiți, învelți cu covoare de fir. La Ateneu. ἐμπέτασμα = căptușeala pereților, perdea. La Ateneu.

ἐμπέτασμα -τος. Το vezi ἐμπετάννυμι.

PAGINA 1754. IOANIA 765

ἐμπίμελος. ὁ.ή. λον (ἐν, πιμελή) = gras.

ἐμπιμπλάω, ἐμπίμπλημι, ἐμπιπλα΄ω, ἐμπιπλε΄ω, ἐμπίμπλημι, ἐμπλέω, ἐμπλα΄ω, ἐμπλέω, ἐμπλεόω, ἐμπλήθω, ἔμπλημι, ἐνιπλήθω, (ἐν, πίμπλημι, πίμπλημι, πλέος) = umplu, satur. ἐμπίμπλαμαι, ἐμπίπλάμαι = mă umplu, mă satur, la Homer, Xenofon, Aristofan) ἔμπλειος, ἐνίπλειος, ἔμπλεος, ἔμπλεως, ἐμπλείουσα = plin, sătul) ἐμπλέως, ἔμπηδην = ca un plin, ca un sătul, la Nic:) ἔμπλησις = umplere, umputură, săturătură. La Stoveu) ἐμπληστέος = ce trebuie să se umple, să se sature.

ἐμίμπλημι, vezi ἐμπιμπλάω.

ἐμπιμπράω, ἐμπίμπρημι, și ἐμπιπράω, ἐμπίπρημι (ἐν, πρήθω) = dau foc, aprind, ard) ἐμπίμπραμαι, ἐμπίπραμαι = mă aprind, ard, la Aristofan.

ἐμπίμπρημι vezi ἐμπιμπράω.

ἐμπινής -έος. ὁ.ή. νές (ἐν, πῖνος) vezi ἐυπινής.

¹⁴ Prind ceva cu acul.

ἐμπίνω (ἐν, πίνω) = sug, sorb, și beau, prind la Kef, mă cam îmbăt și ud, la Hipocrat, și Plutarh.

ἐμπιπίσκω -ίσω (ἐν, πιπίσκω) = adăp, dau să bea, ud pe oarecine.
La Nic:

ἐμπιπλάω, ἐμπιπλέω, ἐμπίπλαι, ἐμπίπλημι, vezi ἐμπιμπλάω.

ἐμπίπλη, în loc de ἐμπίπληθι, din ἐμπίπλημι.

ἐμπίπλημι vezi ἐμπιμπλάω.

ἐμπιπραμαι vezi ἐμπιμπάω.

ἐμπίπρασσω (ἐν, πιπράσσω) = vânez înăuntru. La Polidevc.

ἐμπιπράω, ἐμπίρημι vezi ἐμπιμπράω.

ἐμπίπτω – πέσομαι -πεσοῦμαι -πέπτωκα -ἐνέπεσα -σον- și ἐμπιπνέω, ἐμπίπνημι, ἐνιπίπτω, (ἐν, πίπτω) și διεμπίπτω = cad înăuntru în oarece, cum: în mâna în gura oarecăruia, în primejdie, etc., și după asemănare: năvălesc asupra oarecăruia. ἐμπίπτει = se întâmplă, se brodește. Τὰ ἐμπιπτοντα = cele întâmplătoare, la Homer, Platon, Hipocrat și cos) ἐμ.....

ἐμπις -δος. ἡ (ἐμπίνω) = țânțar, musculiță. La Aristofan.

ἐμπισαι, din ἐμπίνω.

ἐμπιστεύμα -τος. Τὸ vezi ἐμπιστεύω.

ἐμπιστευω -στέω (ἐν, πιστεύω) = încredințez oarece oarecăruia, mă încred, mă încredințez în oarece, ...în oarecine. ἐμπιστεύομαι = mă încredințez în oarece, ...în oarecine, mi se încredințează oarece, la Alex: și Galino) ἔμπιστος = plin de credință, cel în care se poate încrede oarecine, de crezut, de credință, sigur. ἐμπιστοσύνη = credință, crezământ. ἐμπιστεύμα = crezământ.

ἔμπιστος. ὁ.ἡ. στον) ἐμπιστοσύνη -ης.ἡ vezi ἐμπιστεύω.

ἐμπιπνέω -ῶ, ἐμπίπνημι vezi ἐμπιστεύω.

ἐμπιπνέω -ῶ, ἐμπίπνημι vezi ἐμπίπτω.

ἐμπιτυάζω, în loc de ἐμπυτιάζω.

ἐμπίφρημι (ἐν, φρέω, φρήμι) = astup, pun dob, îndop, și după asemănare: îngrădesc, împrajmuiesc. La Aristofan.

ἐμπλάζομαι (ἐν, πλάζω) = rățăcesc, mă rățăcesc în oarece.

ἐμπλαθρί. Το vezi ἔμπλαστρον.

ἐμπλακεῖς, din ἐμπλέκω.

ἐμπλάσσω -ττω -άσω (ἐν, πλάσσω -ττω) ἐμπλαστρόνω = ung, mânjesc, frământ, trag cu alifii, cu unsori, cu blasturi, astup porii cu alifii, cu unsori, spoiesc, pecetluiesc, întipăresc, astup, închid) ἐμπλαστρόνω = pun, fac un blastru, astup cu albastru, cu alifii, cu

unsori. ἐμπλαστρόνομαι = mă ung cu alifii, ..cu unsori, ..cu blastru) ἔμπλαστρον, ἔμπλαστρος, ἔμπλαστον, ἐμπλατί se înțelege pe dinafară φάρμακον adică ἔμπλατρον φάρμακον = blastru, alifii, unsori ce se pun la dureri, ...la bube.

PAGINA 1756 IOANIA 766

Καυστικὸν -φυσσῶδες ἔμπλαστρον = vizicatoare) ἐμπλαστρώδης = ca blastru, în chipul blastrului) ἔμπλαστός = uns, mânjit cu blastru, ..cu alifii, ..cu unsori. Și după asemănare: tencuit, spoit) ἔμπλαστικός = de embastru? ..de blastru, de unsori, de alifii, ce privește la blastru, ..la alifii, ..la unsori, bun de a unge, ..de a mânji cu blasturi, ..cu alifii, ...cu unsori. ἐμπλαστοκὰ φάρμακα = blasturi, alifii, unsori ce astup porii trupului, ce se pune peste bube, ..peste dureri.

ἐμπλαστικός -κῆ -κὸν) ἔμπλαστον -ου. το) ἔμπλαστρον -ου. το) ἔμπαστυρος. ὁ.ή. στρον) ἔμπλαστός -στή -στόν) ἔμπλαστρώδης -εος. ὁ.ή. δεσ. din ἔμπλαστρον, εἶδος) vezi ἐμπλάσσω.

ἐμπλατειάζω (ἐν, πλατειάζω) = vorbesc mare, și casc gura mare când vorbesc. Și după asemănare: mă desfăt, mă dezmierd, petrec în desfătări, ..în dezmierdări, ..în moleciuni, ..în plăceri. ἐμπλατειάσασα = desfătându-se, dezmierdându-se, și bățând în palme dezmierdându-se, plesnind în palme de veselie, la Eish, și Suida.

ἐμπλατύνω -νῶ (ἐν, πλατύνω) = lățesc, lărgesc, întind oarece. ἐμπλατύνεσθαι τοῖς λόγοις = a se întinde la voroavă. La Strabon.

ἐμπλάω vezi ἐπιμπλάω.

ἐμπλειος. ὁ. Vezi ἐπιμπλάω.

ἐμπλείω vezi ἐπιμπλάω.

ἐμπλεκτήρ -ρος. ὁ) ἐμπλέκτης -ου. ὁ) ἐμπλεκτός -κτῆ -κτόν) ἐμπλέκτρια -ας. ἡ) ἔμπεζις -εως. ἡ vezi ἐμπλέκω.

ἐμπλέκω -έζω, ἐμπέπληκα, ἐνέπλακον (ἐν, πλέκω) = împletesc, împleticez, întramestec, vâlmășesc, învâlmășesc, șcuruiesc, innod, închei, închiotorez, încurc, amestec, tulbur. Πλοκάς ἐμπλέκειν = a unelti, a meșteșugi viclenii, ...înșelăciuni. La Evripid. ἐμπλέκομαι = mă încurc, mă împiedic, mă împleticesc, ἀράχνη τοῦς πόδας ἡ ἐμπλέκουσα αὐτ? Δεράπαινα = slujnica ce-i împletește, ce-i face părul. La Artem: ἐμπλεκτήρ, ἐμπλέκτης = frizer, cel ce împletește, ..face părul capului și perucar. La Glos:) ἐμπλεκτρια = frizieră, frizeriță, perucăreasă, ceea ce împletește, face părul capului la dame. ἐμπλεκτός = împletit, șcuruit, încurcat. ἐμπλεκτόν = umplutură între

două ziduri, ..între două despărțituri, între două garduri. La Vitruvius:) ἔμπλεξις ἐμπλοκή = împletitură, încurcătură, împleticitură, împiedicătură, îndoitură, șcuruială, întramestecătură, învălmășeală. La Filostrat. ἐμπλόκιον = țopii, plexude, codițe, la Plutarh, și Ateneu moț.

ἔμπλεξις -εως. ἢ vezi ἐμπλέκω.

ἐμπλεοναΐζω (ἐν. πλεΐον) = fac oarece mai mult, înmulțesc oarece, cum: ἐμπλεοναΐζω αἵματι = scot, vărs sânge mai mult, ..mai mult decât se cuvine. La Eraclid.

ἔμπλεος, ἔμπλεως, ἐμπλεΐος vezi ἐμπιμπλάω.

ἐμπλέω, -ώσω -ωκα vezi ἐμπιμπλάω.

ἔμπλευρος. ὁ.ἢ. ρον (ἐν, πλευρά) = cu coaste pline, ..mari. la Geop:) ἐμπλευρόω -ῶ = sar pe coaste, lovesc în coaste, dau cu piciorul în coaste. La Esih: și Sofocli.

ἐμπλευρόω vezi ἔμπλευρος.

ἐμπλέω, ἐμπλέω -εύσω (ἐν, πλέω) = înnot, plutesc în oarece, ..pe oarece, umblu pe Mare. ἐνέπλεον τῶσι νηυσί = umbla pe mare, plutea pe mare cu corăbiile, la Erodian. ἐμπλέομαι = mă călătoresc pe mare. Νηυσὶν ἐμπλήται = se călătorește

PAGINA 1757

pe mare cu corăbiile. La Filostrat. Iar la Arat se zice, pentru bucatele ce aduce greață, după asemănare: că cei ce umblă pe mare, le vine greață de vomită.

ἐμπλέω vezi ἐμπλέως vezi ἐπιμιολάω.

ἔμπλεως, ἐμπλέως vezi ἐπιμιμπλάω.

ἐμπλέγδην) ἐμπληγῆς. ὁ.ἢ. γές) ἔμπληγος. ὁ.ἢ. γον vezi ἐμπλήσσω.

ἐμπήδην, ἐμπληθω -ήσω vezi ἐπιμιμπλάω.

ἐμπλητικὸς -κῆ -κὸν) ἔμπληκτος. ὁ.ἢ. τον -κτως vezi ἐμπλήσσω.

ἐμπλημι din care ἐμπλήμενος vezi ἐπιμιμπλάω.

ἔμπλην vezi ἐμπελαΐζω.

ἐμπληγηξία -ας. ἢ vezi ἐμπλήσσω) ἔμπληξις -εως. ἢ vezi ἐμπλήσσω.

ἐμπληρόω -ῶ (ἐν, πληρόω) = umplu, satur. ἐμπλήρωσις = umplere, săturare.

ἐμπλήρωσις -εως. ἢ vezi ἐμπληρόω.

ἐμπλήσάμην, ἐμπλήσατο, în loc de ἐνεπλησάμην, ἐνεπλήσατο, din ἐμπλάω, ἐμπλήθω.

ἔμπησις -εως. ἢ vezi ἐπιμιμπλάω.

ἐμπλήσσω -ττω și ἐνιπλήσσω -ττω (ἐν, πλήσσω -ττω) = arunc oarece în prăpastie, și mă apropii cu năvală lângă oarece, năvălesc, iururdiesc, năpădesc, podidesc mă reped asupra oarecăruia, și după asemănare: sperii, înspăimântez, înfricoșez pe oarecine. La Arat, Homer, Esih: și Opinian τάφω ἐνιπλήξωμεν = vom cădea în șanț, la Homer) ἐμπλήγηδην = cu spaimă, cu înfricoșări, nebunește, fără socotință. La Homer. ἐμπληγῆς, ἔμπληκτος = speriat, înspăimântat, încremenit, amorțit, fără simțiri. Și după asemănare: prost, ușor, smintit la minte, neghiob.) ἐμπλήκτως, ἔμπληκτικῶς = cu spaimă, cu sperieturi, cu înfricoșări, nebunește, neghiobește. ἐμπληξία, ἔμπληξις = spaimă, înspăimântare, frică, înfricoșare, încremenire, amorțire, nesimțire, siclet, necaz, amihanie. La Galino, și neghiobie, nerozie, la Plutarh și Eshin.) ἐμπληκτικὸς = de spaimă, de înspăimântare, de înfricoșare, ce privește la spaimă, la înspăimântare, la înfricoșare, înspăimântător, sperietor, înfricoșitor, și ce se sperie, ..se înspăimântă, ..se înfricoșează. La Plutarh. ἔμπληγος (ἐν, πληγ?) = cu răni, rănit, abătut. La Suida.

ἐμπληστέος vezi ἐπιμπλάω.

ἐμπητο în loc de ἐνέπλητο

ἐμπλήττω vezi ἐμπλήττω vezi ἐμπλήσσω

ἐμπλοκῆ -ῆς. ἤ) ἐμπλόκιον -ου. το vezi ἐμπλέκω.

ἐμπλόω -ῶ -ώσω (ἐν, πλόος) = înnot, plutesc pe deasupra apei.

ἐμπλύνω (ἐν, πλύνω) = spăl înăuntru, pe dinăuntru, ...în oarece.

ἐμπνείω vezi ἐμπνέω

ἐμπνευματόω -ῶ (ἐν, πνεῦμα) = suflu în oarece ca să se umfle, umplu oarece de vânt, însufl, umfl, și după asemănare: pricinuiesc flată. ἐμπνευματόομαι -οῦμαι = mă umflu, mă umflu de vânt. La Ateneu și Lucian. ἐμπνευμάτωσις = umflătură de vânt, umplere de vânt, flată. La Ateneu și Pavl: Eghin:) ἐμπνευματικὸς, ἐμπνευματωτικὸς = de umflet, de flată, ce privește la umflături, ..la flată, priciunitor de flată, ..de umflături, ..de vânturi prin pânțele.

ἐμπνευματικὸς -κῆ -κὸν, ἐμπνευματωτικὸς) ἐμπνευμάτωτις -εως. ἤ vezi ἐμπνευματόω.

ἐμπνευσις -εως. ἤ) ἐμπνευστὸς -στῆ -στον vezi ἐμπνέω.

ἐμπνέω, ἐμπνεύω, ἐμπνείω -εύσω (ἐν, πνέω) = sufl în oarece, ..înăuntru, ..în gură, ...însuflet, însuflu, însuflețesc pe oarecine cu suflarea, și după asemănare: îndemn, invit, înverșunez, ..entusiascesc pe oarecine la oarece, și răsuflu, respir, aspir, trăiesc, ὁ ἐρωμένος

ἐμπνεῖται = cel ce iubește să se înverșunează, ..se aprinde. La Plutarh. Τὰ τέχνα ἐμπνέει = răsuflă, trăiește cu meșteșugul. La Analoghion, și flețesc, mă entusiasesc, mă înveșrunez. La Plutarh. ἔμπνευσις, ἐμπνοίης, = însuflare, inspirație, însuflețire, însuflare Dumnezeiască entusiasm, înverșunare. ἐμπνοή = suflarea vântului cea mare) ἔμπνοια = suflare, răsuflare, respirație, viață. ἐμπνευστός = însuflat, umflat de vânt. ἐμπνευστὰ ὄργανα vezi ἐντατός și insuflat, de Dumnezeu, entusiasit, inspirat, la Ateneu. ἔμπνοος -vους = cel ce răsuflă încă viu, și plin de duh, ..de vânt, ..de miros, etc. de duh însuflat, ..însuflețit. La Platon, Tucidid, Plutarh, și Ateneu) ἔμπνομι, ἔμπνομαι = iarăși răsuflu, ..înviez, ..însuflețesc, reînviez, îmi vin în simțiri. La Homer, și Aristarh.

ἐμπνίγω -ίξω (ἐν, πνίγω) = înnec, înăbuș, strâng de gât și nu-l las să răsufle. ἐμπνίγομαι = mă înnec, mă înăbuș, nu pot să răsuflu. ἔμπνικτός = înnecat, năbușit, fără răsuflare. La Ateneu.

ἔμπνικτος. ὁ.ή. κτον vezi ἐμπνίγω.

ἐμπνοή -ής. ή) ἔμπνοια -ας. ή) ἐμπνοίησις -εως. ή) ἔμπνοος-ους. ὁ.ή. πνον vezi ἐμπνέω.

ἔμπνομι, ἔμπνομαι vezi ἐμπνέω.

ἐμποδίζω -ίσω (ἐν, ποδί, ποῦς și ἐμποδοστατέω = opresc, popresc, stânjenesc, zăticnesc, împiedic, încurc pe oarecine, de nu poate să meargă înainte, ...să umble. ἐμποδίζομαι = mă opresc, mă popresc, mă stânjenesc, mă zăticnesc, mă împiedic, mă încurc. La Aristofan, Aristotel, și Aristofan, și Platon. ἐμποδιστής, ἐμποδοστάτης = opritor, popritor, stânjinator, zăticnitor, împiedicător,) ἐμπόδιον, ἐμπόδισμα, ἐμποδιστός = opreală, poprire, opritură, poprire, popreală, opritură, stânjânire, stânjâneală, stâjânitură, zăticnire, zăticneală, zăticnitură, împiedicare, împiedicătură. La Xenofon. ἐμποδιστικός = de opreală, de popreală, de stânjânire, de zăticnire, de împiedicare, ce privește, ce are aplecare la popreală, ..la stânjânire, la zăticnire, bun, destoinic dibaci de a popri, de a stânjeni, de a zăticni, de a împiedica. ἐμποδών = ce stă înaintea picioarelor, ...în drum și te poprește a merge înainte, de a înainta. ὁ ἐμποδών = ce ce îți stă îninate și nu te lasă să mergi, ...să înaintezi, opritor, popritor, stânjânitor, zăticnitor, împiedicător, τὸ ἐμποδών = cele de față, cele dinainte-ți, cele ce te poprește. ἐμποδών εἶναι τινί = a popri pe oarecine din drum, ..din lucrare, etc. la Aristotel, Erodian, Plutarh, Tucidid și Xenofon.

ἐμπόδιον -ου. το.) ἐμπόδιος. ὁ.ή.ον) ἐμπόδισμα -τος. Το)
ἐμποδισμός -οῦ.ὀ) ἐμποδιστής -στοῦ.ὀ) ἐμποδιστικός -κή.κόν) vezi
ἐμποδίζω.

ἐμποδοστατέω -ῶ. (ἐμποδῶν, ἴστημι) vezi ἐμποδίζω.)
ἐμποδοστάτης. Στου. ὀ vezi ἐμπόδιος.

ἐμποδῶν vezi ἐμποδίζω.

ἔμποθεν ἰν loc de ἔν, ποθ', ἔν = unul după altul, unul lângă altul.

La Teocrit.

ἐμποιέω -ῶ -ήσω (ἔν, ποιέω) = fac, pun, adun bag, adaog
înăuntru, ..în oarece, rodesc, prădesc în oarece. Și după asemănare:
îndemn, învăt, povățuiesc. La Xenonfon, Plutarh,

PAGINA Manuscris 1759 IOANIDU 768

Pavsanias, Homer, și Esi:) ἐμποίησις = adăogire înăuntru) ἐμποιητικός
= de punere, de aducere de adăogire, de rodire, de prăsirte, de
îndemnare, ce privește, are aplecare la punere, ..la aducere, ..la
prăsiere, ..la adăogire, ..la prăsiere, ..la îndemnare, bunl dibaci, destoinic
de a pune, ..de a duce, ..de a adăogi, ...de a rodi, ..de a prăsi, ..de a
îndemna, ,,de a învăța, ..de a povățui.

ἐμποίσις -εως.ή) ἐμποιητικός -κή -κόν. Vezi ἐμποιέω.

ἐμποικίλλω -λῶ -ἐμποεποίκιλκα (ἔν, ποικίλος) = împiestrițez,
înbălțesc, împistrez, fac felurimi de fețe, ..de flori cu cusături, ..cu
țesături pe pânză și cealalte.

ἐμποιμένον vezi ἔμποιμος.

ἔμποιμος -ὀ.ή. μον (ἔν, ποίμνη) εἶμα ἔμποιμον = haină din
turmă, de la turmă, de turmă.

ἐμποίνιος. ὀ.ή. μον și ἐμποίνιος (ἔν, ποινή) = de vină, în vină,
de osândă, în osândă.

ἐμποίνιος. ὀ.ή. ον vezi ἐμποίνιος.

ἐμπολαῖος -αῖα -αῖον vezi ἐμπολάω.

ἐμπολάω -ῶ, ἐμπολέω -ήσω (ἔν, πολέω și ἐμπωλέω) = târguiesc,
sunt negustor, și după asemănare: dobândesc, câștig, și vând, pârăsc
pe oarecine ca Iuda. La Sofocli, Aristofan, Homer, Luc: și Hipocrit.
Βίον πολὺν ἐμπολέοντο = multă avere dobânda. La Homer. οὐδέω
οὐδ' ὀβολὸν ἐμπολήκαμεν = încă nici un ban nu am dobândit până
acum, la Lucian, și πολλὰ διὰ τοῦτο ἐμπολήσας στήγματα = multe
pete am dobândit pentru aceasta, adică multe rele, căci câți greșeau se
zicea că dobândesc pentru fiecare greșeală câte o pată, ...câte un semn
pe trup, ca să se cunoască pe cealaltă lume că a greșit, și câte greșeli a

făcut. la Lucian și κάλλιον ἐμπολήσει = mai bine se va negustori, adică își va dobândi sănătatea, îi va fi mai bine. La Hipocrat:) ἐμπολαῖος = de negoț, de negustorie, ce privește, ce are aplecare la negoț, ..la negustorie, ..la târguiești, ce privește negoțul, ..negustoria, ..tânguiriile. La Plutarh și tâlcuitorii lui Eish:) ἐμπολεὺς, ἔμπολος = neguțător, târguitor. La Analoghion) ἐμπολή, ἐμπόλημα și ἐμπολή, ἐμπώλημα = marfă de vânzare, negoț, negustorie, și dobânda, câștigul din negoț, din marfă, și plata curvei, ..pezevenghei, pentru că vând la muieri. La Atistofan. ἐμπόλησις și ἐμπώλησις = târguire, vânzare de marfă, alizveris) ἐμπόλητος = târguit, cumpărat, vândut. La Sofocli.

ἐμπολεμέω -ῶ (ἐν, πόλεμος) = mă războiesc, fac război în oarece, ..înăuntru, intru în război. La Plutarh. ἐμπολεμόω = mă învrăjbesc cu oarecine, mă mâniu asupra oarecărui) ἐμπολέμιος, ἐμπόλεμος, = de război, ce se întrebuintează la război, ce are aplecare la război, războinic.

ἐμπολέμιος. ὁ.ή. ον) ἐμπόλεμος. ὁ.ή. μον) ἐμπολεμόω -ῶ vezi ἐμπολεμέω.

ἐμπολεὺς -έος. ὁ) ἐμπολέω -ῶ) ἐμπολή -ῆς. ἡ) ἐμπολημα -τος. Τὸ) ἐμπόλησις. Εὖς. ἡ) ἐμπόλητος. ὁ.ή. τον vezi ἐμπολάω.

ἐμπολίζω -ίσω vezi ἔμπολις.

ἔμπολις -ίος. ὁ.ή și ἐμπολίτης - του. ὁ (ἐν, πόλις) = oroșan, cetățean, concetățean, împreună cetățean, oroșan, cei dintr-un oraș. La Sofocli. ἐμπολίζω = primesc în oraș, ..în cetate pe oarecine, îl primesc de cetățean, ..de oroșan) ἐμπολίζω, din ἐν, πόλις însemnează că potrivesc oarece cu polul, pun așez drept spre pol. La Ptolomeu.

MANUSCRIS PAGINA 1760 IOANIDU 768-769.

ἐμπολιτεύω -ομαι = sunt oroșan, ..cetățean, ..trăiesc într-un oraș, ..într-o cetate, am drepturile de cetățean, de orășean. La Grigore Nazianz și Eraclid și primesc pe oarecine de orășean, ..de cetățean, îl scriu între cetățeni. la Eraclid.

ἐμπολιτεύω -ομαι) ἐμπολίτης -του. ὁ vezi ἔμπολις.

ἔμπολος -ου. ὁ vezi ἐμπολάω.

ἐμπολόωντο, în loc de ἐμπολάωντο, ἐμπολῶντο, din ἐμπολάω.

ἐμπομπεύω -εύσω (ἐν, πέμπω) = fac un mare alai, ..pompră, ceremonie pentru oarece, mă arăt cu mare pompră, ..alai, ..ceremonie, mă fălesc, ..mă mândresc, mă îngrijesc pentru oarece. La Democrit.

ἐμπονεύω -ῶ) ἐμπόνημα -τος. τό) vezi ἔμπονος.

ἔμπονος. ὁ.ἦ. νον (ἐν, πόνος) = oboist de muncă, ..de stradă)
ἔμπονέω = muncesc, mă trudesc, lucrez la oarece. La Alcifron)
ἐμπόνημα = muncă, trudă.

ἔμπος la Filostrat însă cu greșeală în loc de ἔμπορος.

ἐμπορεία -ας. ἦ ἢ ἐμπορεία) ἐμπορεῖον -ου. τό) ἐμπορεύομαι)
ἐμπορευτικὸς -κῆ -κὸν, ἢ ἐμπορητικὸς, ἐμπορικὸς) ἐμπορεύω,
ἐμπορέω) ἐμπορευτέος) ἐμπόριον -ου. το) ἐμπόριος. ὁ. Τα -ιον.)
ἐμπορίζομαι vezi ἔμπορος.

ἔμπορος. ὁ.ἦ. ρον (ἐν, πόρος) = călător, iolțiu, pasager, călător pe
Mare pentru negoț, negustor, pazargidean, și trecător pe Mare, și
negustoresc, și isteț, dibaci, destoinic. La Sofocli, Platon, Homer, Evs:
Coc: și Eshil) ἐμπορεῖον, ἐμπόριον = târg, bâlci, zbor, și negoț. La
Tucidid și Xenofon) ἐμπόρευμα = marfă, negustorii. La Xenofon)
ἐμπορεία -ρία = călătorie pe Mare, negustorie pe Mare, mărfuri,
negustorii la Xenofon) ἐμπόριος, ἐμπορευτικὸς, ἐμπορητικὸς,
ἐμπορηκὸς = negustoresc, de negustor, de negustorie, de negoț, ce
privește, ...ce are aplecare la negoț, ..la negustorie, ce ține de
negustor. La Platon și Ari:) ἐμπορικῶς = negustorește. ἐμπορεύω -
ομαι -ρέω = mă călătoresc, mă negustoresc pe Mare, sunt neguțător,
fac negoț, ..speculații, și după asemănare: dobândesc, înșel. La
Tucidid, Hion, Strabon, Polivie, Evanghel: Hipocrat, Clement,
Stromeu, Sinesie, și Evripid.) ἐμπορευτέος = trebuie să se negustoresc,
să se târguiască, să se cumpere ca o marfă) ἐμπορίζομαι în loc de
ἐμπορίζομαι în loc de ἐμπορίζομαι și ἐμπορίζομαι, la Xenofon.

ἐμπορπάω -ῶ -σέω -σόω (ἐν, πόρπη) = închei, apuc, prind cu
cataramă, ..cu copci, ...cu agrafuri, încâtărămez, și atârni haina de
umeri cu cataramă, ...cu copcă, ...cu agrafă, și mă îmbrac, sunt
îmbrăcat cu haină atârnată de umeri cu cataramă, ..cu copci. La
Erodian. ἐμπόρπημα = haina ce se atârni pe umere cu cataramă, ..cu
copcă, ..cu cataramă, copcă, paftale.

ἐμπορφύρεος. ὁ.ἦ. ρον vezi ἐμπορφύρεος.

ἔμπορῶ ἢ ἠμπορῶ din ἐμπορέω = pociu.

ἔμποτος. ὁ.ἦ. τον (ἐν, πότος) = bun de băut, ce se poate bea. Τὰ
ἔμποτα = băuturi. La Areteu.

ἐμποῦρα -ας. ἦ = prun, prund.

ἔμπουσα -ης. ἦ ἢ ἐμποῦσα = o fandasmă, o iazmă, o nălucă cu
un picior de aramă, și altul de măgar, ce se trimitea de către Hecate, de
către Diana la cei ticăloși, sau însuși Hrecati. La Aristofan.

ἐμπρακτικὸς -κῆ -κὸν, și ἔμπρακτικος (ἐν, πράσσω) = săvârșitor, înlesnitor, silitor la lucrare, lucrător, grabnic, ...iute, sprinten, ..deștept, ..vioi la lucru, actie, fără preget. ἐμπρακτότερον ἔμπλαστρον = blastru (plasture) mai iute. La Diosc. ἐμπράκτως = fără preget, mai cu silință, în faptă.

ἐμπρακτος. ὁ.ἦ. κτον ἐμπράκτως vezi ἐμπρακτικὸς.

ἐμπρεπῆς -εος. ὁ.ἦ. πὲς) ἐμπρεπος. ὁ.ἦ. πον) ἐμπρεπῶς vezi ἐμπρέπω.

ἐμπρέπω (ἐν, πρέπω) = lucec, strălucesc în oarece, mă arăt mai mare, ..mai vrednic, ..mai destoinic de oarece, arăt că mi se cuvine oarece. Πολλοῖς ἄλγεσιν ἐμπρέπω = sunt plin de necazuri, ..înnecat în necazuri, la Sofocli și Evripid și Aristofan. ἐμπρεπῆς și ἀμπρεπῆς, ἔμπρεπος = strălucit cât se cuvine, ἐσθήμασι γυναικομίμοις ἐμπρεπῆς = împodobit cât se cuvine cu haine muieresti. La Sofocli. Τὸ ἐμπρεπὲς = cuviință, ceea ce se cuvine. ἐμπρεπῶς = după cuviință) ἐμπρέπι = se cuvine.

ἐμπρήθω -ήσος (ἐν, πρήθω, πρέω și ἐνιπρήθω) = dau foc la oarece, aprind, ard oarece, și suflu în foc ca să se aprindă, ațâț focul. La Homer, Xenofon și Aristofan. ἔμπρησις, ἐμπρισμὸς = foc, iangân, ardere. la Eshin) ἐμπρηστής = arzător, cel ce dă foc la oarec, cel ce arde și pârjolește. La Proclu.

ἔμπρησις -εως. ἦ) ἐμπρησμὸς -οῦ. ὁ) ἐμπρηστής -στοῦ. ὁ vezi ἐμπρήθω.

ἐμπρίζομαι (ἐν, μρίζω) = mă bat în coarne, ..în capete ca berbecii.

ἐμπρίω -ίσω (ἐν, πρίω) = tai cu fierestrăul, ..cu coasa, ..cu secera, și după asemănare: scrâșnesc dinții, înfing dinții în oarece, mușc cu dinții. Τοῦς ὀδόν τας ἐμπεπρικῶς = mușcându-se cu dinții, la Diodor Siceliotul) ἐμπρίον σίνημι = muștar iute, ce înțeară la limbă. La Nic:

ἔμπροθε la Teocrit vezi ἔμπροσθα.

ἐμπρόθεσμος. ὁ.ἦ. σμον (ἐν, πρὸ, τίθημι) = cel ce păzește sorocul, ..protesimia, ..în vremea cea hotărâtă, ..orânduită, cel ce urmează la soroc, ..la vremea cea orânduită, regulat, punctual, exact) ἐμπροθέσμως = la soroc, la vremea cea hotărâtă, ..orânduită. la Filostrat.

ἐμπροθέσμος vezi ἐμπρόθεσμος.

ἐμπροίκιος. ὁ.ή. ον (ἐν, προῖξ) = de zestre, dat de zester. La Api:)
ἔμπροικος = înzestrat, și dat de zestre.

ἔμπροικος. ὁ.ή. κον vezi ἐμπροίκιος.

ἐμπρομελετάω -ῶ (ἐν, πρὸ, μελέτη) = mă pregătesc la oarece, fac deprinderi, ...încercări.

ἐμπροσθα, și ἐμπροσθά, ἔμπροσθε -σθεν (ἐν, πρὸς, τίθιμι) = înainte, de față, în preajmă. ἔμπροσθεν τούτων = înaintea acestora, de față cu aceștia. La Xenofon, și mai înainte mai dinainte, de demult. ἔμπροσθεν ὀλίζω χρόνω = mai înainte cu puțină vreme. La Platon. ἐμπρόσθιος, ἐμπροσθίδιος?, ἐμπροσινὸς = cel dinainte, ..de dinainte, ἐμπρόθιοι πόδες = picioarele cele dinainte, la Alex:) ἐμπροσθελίνα = fotă, șorț, peșteman.

ἔμπροσθε -σθεν) ἐμπροσθελίνα -ας. ή) ἐμπροσθινὸς -νή -νὸν
ἐμπροσθίδιος, ὁ.ή. ον) ἐμπρόσθιος, ὁ.ή. ον vezi ἔμπροσθα.

ἐμπροσθόκεντρος. ὁ.ή. τρον (ἔμπροσθεν, κέντρον) = cu bold, cu ghimpe, cu ac la vârful, bolduros, ghimpos.

PAGINA 1762.

ἐμπροσθοτονία -ας.ή (ἔμπροσθεν, τείνω) = emprostotomie, întindere înainte, o boală spasmatică, de care se întinde, se îndoiește, se încovrigă înainte, ..pe față, cât nu se mai poate, patimă de nevre. I se împotrivesc: ὀπισθοτονία = opistotomie, întindere înapoi, ..pe spate) ἐμπροσθοτονικὸς = de emprostotomie, ce privește, ..ce are aplecare la emprostotomie, și ὀπισθοτονικὸς = de opistotomie, ce privește ce are aplecare la opistotomie, și ce pătimește de opistotomie) ἐμπροσθότονος = întins, îndoit, încovrigat înainte, iar înțelegându-se pe dinafară, σπασμὸς, adică, ἐμπροσθοτόνος σπασμὸς = emprostotomie, spasm de emprostotomie. Și ὀπισθότονος = întins, îndoit, încovrigat înapoi, ..pe spate, și ὀπισθοτόνος σπασμὸς în loc de opistotomie, spasm de opistotomie. La Areteu și Hipocrat. ἐμπροσθοτονικὸς = cu emprostotomie. ὀπισθοτονικῶς = cu opistotomie) ἐμπροσθοτονώδης = ca și cu opistotomie.

ἐμπροσθοτονικὸς -κῆ -κὸν) ἐμπροσθότονος. ὁ.ή von vezi ἐμπροσθοτονία.

ἐμπροσθουρικὸς -κῆ -κὸν (ἔμπροσθεν, οὐρέω) = ce se pi;c[pe dianinte. Ζῶα ἐμπροσθουρικα' = vie ce se pișă pe dinainte.

ἐμπροσθοφυλακῆ -ῆς. ή (ἔμπροσθεν, φυλακῆ) = straja cea dinainte oștirii, avangrada.

ἐμπρόσωπος. ὁ.ή. πον (ἐν, προσῶπῳ ὄν) = cel dinaintea ochilor, cel de față, ceea ce se pune înainte ca un semn, ..ca o pildă, ..ca un exemplu.

ἔμπροσθεν. ὁ.ή. ρον (ἐν, πρόρα) = corabia ce are piscul, ciocul, botul cel dinaintea mai înalt, ..mai lung decât cel dinapoi. ἔμπροσθεν τὰσκάφη ποιοῦντες = au făcut luntrile, ..caicele cu piscul dinaintea mai înalt decât cel dinapoi. La Polivie. Și cel ce șade, ..se pleacă spre piscul dinaintea. La Polivie.

ἐμπτυσις -εως. ή) ἔμπτυσμα -τος. Τό) ἔμπτυσμός -οῦ. ὁ) vezi ἐμπτύω.

ἐμπτόω, de timpi la ἐμπίπτω.

ἐμπτύσσω -ύσω (ἐν, πτύσσω) = mă înfăș, mă înfășur, mă învăluiesc, mă ascund. La Orfeu.

ἐμπτύω -ύσω (ἐν, πτύω) și ἐνιπτύω = scuiș asupra oarecărui. ἔμπτυσις, ἔμπτυσμός = scuișare, scuișătură) ἔμπτυσμα = scuișat.

ἐμπτωσία -ας. ή) ἔμπτωσις -εως. ή) ἔμπτωτος. ὁ.ή. πτον vezi ἐμπίπτω.

ἐμπυάζω vezi ἐμπυέω.

ἐμπυελίδιον -ου. τὸ și ἐμπυελίς (ἐν, πύελος) = bucea de roată, în care se învârtește osia. La Eroclid.

ἐμπυελίς -δος. ή) vezi ἔμπυελίδιον.

ἐμπυέω -όω, ἐμπυίσκω, ἐμπυάζω) ἐμπύη -ης. ή) ἐμπύημα -τος. Το) ἐμπύησις -εως.ή) ἐμποϊκός -κῆ -κόν) ἔμπυον vezi ἔμπυος.

ἐμπυκάζω -άσω (ἐν, πυκάζω) = acopăr, învelesc, ascund în oarece. Νόος ἐμπεπύκαστο = minte ascunsă. La Mosh.

ἐμπύλιος. ὁ.ή. ον (ἐν, πύλη) = cel din ușă. La Orfeu.

ἐμπυνδάκωτος. ὁ.ή. τον (ἐν, πύνδαξ) = cu fund, ce are fund.

ἔμπος. ὁ.ή. ον (ἐν, πύον) și ἐμπυϊκός = cel ce are apostimă, ..puroaie, ..bubă coaptă înăuntru. La Galino. ἐμπυέω, ἐμπυάζω = am apostemă, ..puroaie, ..bubă coaptă înăuntru, scuiș, scot puroi, flegmă cu puroi. ἐμπυόω, ἐμπυίσκω = fac să se coacă apostema, ..buba, ..să scoată puroi, pricinuiesc puroi, ..coptură, fac să obrintească. ἐμπύημ ἐμπύησις, ἔμπυον = coptură, puroi din bubă coaptă, ..din apostemă. La Areteu. ἐμπύημα = bubă coaptă cu puroi,

PAGINA 1763 IOANIDΘ 770

apostemă coaptă, copturi pline de puroi. La Galino.

ἐμπυρεία -ας. ή) ἐμπυρία -ας. ή) ἐμπύρευμα -τος. Τὸ) ἐμπυρευτής -τοῦ.ὁ) ἐμπυρεύω -έω vezi ἔμπυρος.

ἐμπυριβήτης. ὁ.ή (ἐν, πῦρ, βαίνω) = ce se pune, ..șadă pe foc, ..la foc, cu sunt pirostiile, tingirile, cazanele, oalele, etc. la Homer.

ἐμπυρίζω) ἐμπυρισμὸς -οῦ. ὁ vezi ἔμπυρος.

ἔμπυρος. ὁ.ή. ρον (ἐν, πῦρ și ἔμπιλοξ = cu foc, și orice se pune pe foc, orice se lucrează cu foc, și cald, fierbinte, plin de foc, ..de căldură, ars, aprind, fiert, fript, copt, și prins de friguri. La Hipocrat. ἔμπυρος τέχνη = orice meșteșgu ce se lucrează cu foc. La Diodor Siceliot. Σκεῦος ἔμπυρον = orice vas ce se lucrează prin foc. La Platon, și Analoghion. ἔμπυρος ἰχθῦς = pește fript pe cărbuni. La Analoghion. ἱερά ἔμπυρα = jertfe, pomeni, praznice ce se fac cu foc, adică cu vite ce se fierb, ..ce se frig la foc. La Analoghion. Și însuși vitele ce se jertfesc, prinosurile. La Sofocli, Esih: Dionisie Alicarnasefs și Orpian. ἔμπυρασήματα = semnele de la prinosuri, de la care se ghicea, ..proroceau vrăjitorii, la Analoghion, Sofocli, Evripid, și Pindar. ἐμπυρεία, ἐμπυρία = ghicire, prorocire prin focul de la jertfe, și jurământul ce se făceau asupra jertfelor pe foc. La Pindar. ἐμπύρευμα = ardere, arzătură, foc, pârjol, iangân, și miros de bucate fierte, ..fripte, ..prăjit, și cărbuni, ..tăciuni ce se păstrează în cenușă, ca să aprindă focul) ἐμπυρισμὸς = foc, iangân, cel ce arde și pârjolește, la Niki:) ἐμπυρέω = aprind foc, iau foc cu cleștele, păstrez foc, tăciuni, cărbuni în cenușă. Λίθοι ἀγαθὰ ἐμπυρεύσασθαι = pietre, cremene bune de scăpărat, ca să aprindă foc. La Filostrat și Teof: ἐμπυρεύομαι = ard, mă ard, mă frig. ἐμπυρίζω, ἐμπυρόω = dau foc, aprind, ard, pârjolesc. ἐμπυροῦσθαι = a se aprinde, a se arde, a se înfierbânta. ἔμπυρρός = roșu ca focul, rumen. ἐμπύρος = cu foc, în foc.

ἐμπυροσκόπος. ὁ.ή. πον (ἔμπυρος, σκοπέω) = ghicitor, vrăjitor, proroc ce ghicește din semnele prinosurilor de la jertfe.

ἐμπυρόω –ῶ -ώσω) ἔμπυρρός. ὁ.ή. ρον) ἐμπύρως vezi ἔμπυρος.

ἐμπυτιάζω și ἐμπιτυάζω (ἐν, πυτία) = încheg cu cheag, pun chiag în oarece. ἐμπυτιασθὲν γάλα = lapte prins, lapte închegat, iaurt. La Diosc:

ἐμπωλέω, ἐμπλωλή, ἐμπώλημα, ἐμπώλησις vezi ἐμπολάω.

ἐμυδάξατο din μυδάζομαι) ἔμυκον din μύκω) ..?μυλακεν, din μυλάω. La Esih:) ἐμύρισα din μυρίζω.

ἐμὺς -ύος. ἡ și ἐμυς = broască țestoasă de Mare, și бага adică coaja, ...capacul țestul broaștei țestoase. La Aristotel.

ἐμυσάξατο din μυσάττω.

ἐμφαγεῖν (ἐν, φάγω) = a înghiți, a mânca lăcomește, ..degrab, ..iute.

ἐμφαινίκω, la Iamv: vezi ἐμφαίνω.

ἐμφαίνω -ανῶ, ἐμπέφαγκα (ἐν, φαίνω) = las să se bagă, ..să se uite oarecine în oarece, arăt oarece precum arată oglinda chipul, ...obrazul omului, semăn cu oarece, înfățiez oarece, arăt de față, ..în vedere. ἐμφαίνει = se pare, se aseamănă. ἐμφαίνομαι = mă arăt, mă înfățișez. Τὰ ἐμφαινόμενα = cele ce se văd, ..se pare. La Teofrast, Ateneu, Kev: și Aristotel. ἐμφανίζω, ἐμφαινίσκω, ἐμφανίσκω = înfățișez oarece, pun înainte, pun de față, arăt, descopăr oarece. ἐμφανίζομαι = mă înfățișez, mă arăt de față, îmi dau ochii cu oarecine. La Luciano și Isocrat. ἐμφανιστέον = trebuie să arătăm, ..să înfățișez, ..să descoperim oarece, să dăm la vedere) ἐμφάνεια, ἐμφάνισιε, τὸ ἐμφανές, ἐμφανισμὸς

PAGINA 1764.

σμὸς= arătare, descoperire, înfățișare, mărturie, dovadă, pâră. La Iosif, și Aristotel) ἐμφανής = lucios, lustrous, cu lustru, în care se poate vedea oarecine, și: învederat, dovedit, cunoscut, văzut de toți, înfățișat la toți. La Platon, Iseu, Polivie. ἐμφανής ιδεῖν πάσι = arătat la toți de față spre vedere. εἰς τὸ ἐμφανές = de față, în vederea tuturor, ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς = pe față, de față, descoperit. ἐμφανέως, ἐμφανῶς = pe față, de față, în vederea tuturor, descoperit, dovedit. ἐμφανιστικὸς = de arătare, la înfățișare, la descoperire, la dovadă, arătăcos, arătos, înfățicos, descopericos, dovedicos. ἔμφανσις, ἔμφασις = luciu, lustru, și chipul ce se vede în oare curată, deslușită, pompoasă, mândră. La Teofrast, Polivie, și Aristotel. ἐμφαντικὸς, ἐμφατικός = de arătare, de dovadă, de deslușire, de emfasă, de grăire mândră, pompoasă. Ce are aplecare la arătare, ..la descoperire, ..la dovadă, ..la deslușire, ..la emfasă, ..la grire mândră, ...pompoasă, emfatic, ce descoperă, ..deslușește, ...dovedește, ce grăiește cu mare emfasă, ..ca un om mare, ..învățat. la Polivie. ἐμφαντικῶς, ἐμφατικῶς = cu arătare, cu descoperire, cu dovezi, cu emfasă, cu emfază, cu mândră, ..pompoasă grăire. ἔμφατος = arătat, dovedit, descoperit, deslușit, grăit cu emfasă, ..cu mândrie, ..cu mărimă, și întunecat, în pilde, ca o vorbă de om mare. ἐμφανίσμος, și ἐμφανιστικὸς = plata ce da la Patriarhie, cei ce se alegeau de oarece slujbă bisericească, ...călucerească. La Ioan Antioh: și la Iustin.

ἐμφαλικόω -ῶ (ἐν, φάλκης) = sucesc, împletesc, încolăcesc.
ἐμφαλκωμένοις κάλοις = cu funii, cu ștreanguri, cu odgoane împletite,
..sucite, încolăcite. La Suida.

ἐμφάνεια -ας. ἦ) ἐμφάνοσος -έως. ὁ.ἦ. νές -νέως -νῶς)
ἐμφανίζω) ἐμφανίσιμος-ίμη -ιμον) ἐμφανίσκω) ἐμφάνοισις -εως. ἦ)
ἐμφανισμὸς -οῦ. ὁ) ἐμφανιστικὸν -κοῦ. Τό) ἐμφανιστικὸς -κῆ -κὸν)
ἐμφανσις -εως. ἦ vezi ἐμφαίνω.

ἐμφαντάζομαι (ἐν, φαντάζομαι) = mă văd, mă închipuiesc în
oarece, cum în oglindă, și închipuiesc oarece în minte, ..în fantasie. La
Sinesie.

ἐμφαντικὸς -κῆ -κὸν -κῶς) ἐμφανῶς vezi ἐμφαίνω.

ἐμπαρρυγζάμενος, și ἐμπαρρυζάμενος (ἐν, φάρυζάμενος (ἐν,
φάρυγξ) = înghițind lăcomește, ..degrab, ...iute. La Esih:

ἔμπασις -εως. ἦ) ἐμπατικὸς -κῆ -κὸν -κῶς) ἔμπατος. ὁ.ἦ. τον vezi
ἐμφαίνω.

ἐμφέρεια -ας. ἦ) ἐμφερῆς -έος. ὁ.ἦ ρές vezi ἐμφέρω.

ἐμπερω -ομαι -ενοίσομαι -ἐνήνεγμαi (ἐν, φέρω) = adun oarece
înăuntru, ...înainte, intru înăuntru, mă mișc, mă învârtesc înăuntru,
mă cuprinz în oarece, mă adun, mă port, mă mut către oarecine
înăuntru, pun înainte oarece. Și după asemănare: semăn cu oarece.
ἐμπερόμενος ἐν πελάγει = purtându-se, umblând, adunându-se pe
Mare. La Filostrat și Sofocli. ἐμφέρεια = asemănare. ἐμφερῆς =
asemnea, întocmai cu oarece. ἐμφερῆς εἰμί = sunt asemenea, întocmai,
deopotrivă cu oarece. La Sofocli.

ἐμφθαρτος. ὁ.ἦ. τον, și ἐμφθορῆς (ἐν, φθαρτὸς, φθσίρω) = stricat,
vătămat în oarece, ce se strică, ..se vatămă, ..se prăpădește, ...piere în
oarece, ..înăuntru. și după asemănare: zadarnic. La Nic: și Iustin.

PAGINA 1765 IOANID 772

ἐμφθέγγομαι -ζομαι (ἐν, φθέγγομαι) la Lucian, vezi φθέγγομαι
= grăiesc, ..cuvintez înăuntru.

ἐμφθορῆς -έος. ὁ.ἦ ρές vezi ἔμφθαρτος.

ἐμφιλοκαδέω -ῶ (ἐν, φίλος, ἡδύς) vezi ἐμφιληδονέω.

ἐμφιληδονέω -ῶ (ἐν, φιληδονέω și ἐμφιληδέω = mă bucur, mă
înveselesc în oarece, ..într-un loc, petrec cu plăcere. La Marc Antoniu.

ἐμφιλοκαλέω -ῶ (ἐν, φιλόκαλος) = mă îndeletnicesc la oarece
lucru cinstit și frumos, petrec într-un loc de cinste și frumos, mă
silesc să dobândesc cinste, slavă cu orice lucru, ..faptă cinstită și

frumoasă. ἐμφιλοκαλῆσαι τοῖς στρατιωτικοῖς = a se îndeletnici, a petrece cu cele ostășești, spre a dobândi cinste. La Plutarh.

ἐμφιλονεΐκως (ἐν, φιλόνεικος) = cu sfadă, cu dezbatere, cu dispută, cu ceartă, sfădindu-se, dezbătându-se, certându-se, prigonindu-se.

ἐμφιλοπονεῖν (ἐν, φιλόπονος) = mă îndeletnicesc la oarece cu mare silință, mă apuc cu temei de oarece lucru.

ἐμφιλοφρονέω -ῶ (ἐν, φιλοφρονέω) = primesc pe oarecine acasă cu mare cinste, ..masă, ...veselie.

ἐμφιλοσοφέω -ῶ (ἐν, φιλοσοφέω) = mă îndeletnicesc la ale filosofiei, cercetez de ale filosofiei, cercetez după ale filosofiei, mă socotesc, mă gândesc la ale filosofiei ca un filosof, ...filosofește, filosofez.) ἐμφιλοσόφημα = lucru de filosofie la care se îndeletnicește oarecine, cercetare filosofică. La Sf. Grigore Nazianz. ἐμφιλοσόφος = de filozofie, ce privește la ale filosofiei, filosofez, la Proclu.

ἐμφιλοσόφημα -τος. Το) ἐμφιλόσοφος. ὁ.ή. φον vezi ἐμφιλοσοέω.

ἐμφιλοτεχνέω -ῶ (ἐν, φίλος, τέχνη) = îmi arăt meșteșugul, ..știința, ..meseria mea, îmi arăt aplecarea ce am la o știință, ..la p meserie, mă îndeletnicesc la o știință, ..la o meserie. La Marc Antoniu.

ἐμφιλοχωρέω -ῶ (ἐν, φιλοχωρέω) = mă mulțumesc de o locuință, locuiesc undeva cu mare mulțumire, îmi place locuința foarte mult. La Plutarh.

ἐμφλάω -ᾶσω (ἐν, φλάω) = apăs, tescuiesc, storc, strâng tare, întipăresc, tipăresc.

ἐμφλεβοτομέω -ῶ (ἐν, βλεβοτομέω) = tai vinele pe înăuntru, ..prin multe locuri, las sânge. La Hipocrat.

ἐμφλέγω -ξω (ἐν, φλέγω) = dau foc pe dinăuntru, ard, aprind oarece. La Nicofron.

ἐμφλοΐζω) ἐμφλοΐσμός -οῦ. ὁ vezi ἐμφυλλίζω, ἐμφυλλισμός.

ἔμφλοιος. ὁ.ή. ον (ἐν, φλοιός) = cu coajă. La Teofrast.

ἐμφλοιοσπέρματος. ὁ.ή. τον (ἐν, φλοιός, σπέρμα) = ce are sâmburele învelit cu coajă, ce are sâmburi cu coajă, învelit în păstaie. La Teofrast. Cu păstăi.

ἐμφλοξ -ογος. ὁ.ή (ἐν, φλόξ) = la Analoghion. Vezi ἔμπυρος.

ἐμφοβέομαι vezi ἔμφοβος.

ἐμφοβερίζω vezi ἔμφοβος.

ἔμφοβος. ὁ.ή. βον (έν, φόβος) = sperios, speriat, înspăimântat, fricos, sfios.) ἐμφόβως = cu frică, cu spaimă, cu sfială, sperindu-se, înspăimântându-se înfricoșându-se.) ἐμφοβέομαι = mă sperii, mă înspăimânt, mă înfricoșez, mi-e frică. La Plutarh. ἐμφοβερίζω = sperii, înspăimânt, înfricoșez pe oarecine.

ἐμφονεύω (έν, φονεύω) = omor,ucid oare în oarece, cum în brațele oare căruia. La Geoponicon.

ἐμφορβειόω -ῶ, și ἐμφορβιόω -ώσω (vezi ἐμφόρβιος.

ἐμφόρβιος. ὁ.ή. ον (έν, φέρβω) = cel ce roade, ..mănâncă, prăpădește, rozător, mănăcător, prăpăditor. Νόσου ἐμφόρβιας = dohtorii ce prăpădesc boala, ..risipește boala. La Nicofron. Τὸ ἐμφόρβιον = plată pentru pășune, ierbărit. ἐμφορβειόω, ἐμφορβιόω = pun căpăstru, ..botnița, ..coșnicioara în gura vitei. Și după asemănare: pun în gurăcureaua, ..pelița ca un

PAGINA 1766

căpăstru, când cânt cu fluierul, ..cu trâmbița, ca să iasă glasul mai dulce. La Aristofan.

ἐμφορέω -ῶ (έν, φέρω) = adun, bag oarece înăuntru, îmbuiebez, ..satur, ..umplu pe oarecine, și după asemănare: osândesc, bat, lovesc cu palma, dau palme. La Plutarh. ἐμφορέομαι = mă satur, mă îmbuiebez, mă umplu de oarece. ἐμφόρησις = aducere, băgare înăuntru, îmbuibare, săturare, umplere, sațiu.

ἐμφόρησις -εως. ή vezi ἐμφορέω.

ἐμφορτος. ὁ.ή. τον (έν, φόρτος) = încărcat, umplut, plin, îmbuibat. La Opian. ἐμφορτόω -ῶ = încar, umplu, îmbuiebez înăuntru. ἐμφορτόμαι -οῦμαι = mă încarc, mă umplu, mă îmbuiebez pe dinăuntru. La Esop.

ἐμφορτόω -ῶ vezi ἐμφορτος.

ἐμφραγμα -τος. Το) ἐμφραγμὸς -οῦ. ὁ) ἐμφράγνυμι) ἐμφρακτικὸς -κῆ -κὸν) ἐμφρακτος. ὁ.ή. κτον) ἐμφραξις -εως. ή vezi ἐμφράσσω.

ἐμφράσσω -ττω, și ἐμφράγνυμι (έν, φράσσω) = astup, îndop, înfund, închid, îngrădesc, vâr oarece în oarece. La Aristotel. ἐμφράττομαι = mă astup, mă închid, mă înfund, mă îngrădesc, la Dioscorid. ἐμφραγμα, ἐμφραγμὸς = dop, fund, astupătură, înfundătură, îngrădeală, închidere, gard. ἐμφραξις = închidere, astupare, înfundare, îngrădire, împrejmuire, împrejurare, încuiere, neieșire în poiană, emfrasis, obstrucție). ἐμφρακτικὸς = de astupare, de îndopare, de

înfundare, de îngrădire, de închidere, de încuiere, de împrejmuire, ce privește, ce are aplecare la închidere, ...la astupare, ...la infundare, ...la îngrădire, ..la împrejurare, ..la încuiere, bun, dibaci, destoinic de a astupa, ..a închide, ..a îndopa, ..a afunda, ..a îngrădi, ..a încuia, ...a împrejmuir. ἐμφορακτικὰ φάρμακα = dohtorii amfratice, ce astupă, ce închide oarece. ἔμφορακτος = astupat, infundat, închis, încuiat, îngrădit, împrejmuir.

ἐμφορονέω -ῶ) ἐμφορονώδης. Εὐς. ὁ.ἦ. δες) ἐμφορόνως vezi ἔμφορων.

ἐμφορουρέω -ῶ (ἐν, φρουρά) = păzesc oarece înăuntru, priveghez la oarece, ..la cobet) ἔμφορουρος = păzitor, străjer, la strajă, la pază, la cobet, cu pază, cu strajă, și închis, la popreală, la închisoare. La Xenofon, Democrit și Falar.

ἔμφορουρος. ὁ.ἦ. ρον vezi ἔμφορουρέω.

ἐμφορύγω (ἐν, φρύγω) = frig, prăjesc, coc, pârlesc, pălesc, dogoresc în oarece. La Eliano.

ἐμφορον -ονος. ὁ.ἦ (ἐν, φρήν) = înțelept, cu minte, în simțiri, cu mințile întregi. ἔμφορων μόλις πω ξὺν χρόνῳ καδίσταται = deabia cu vreme se înțelepțește, îmi vine în simțiri. La Sofocli și ἔμφορονος γινόμενοι = viindu-și în simțiri, τὰ ἔμφορον = ce e plin de minte. La Plutarh. ἔμφορόνως = înțelepțește, cu înțelepciune, cu minte, cu bună judecată. ἐμφορονώδης (ἔμφορων, εἶδος) = ca un înțelept, ca un om cu minte) ἐμφορονέω = sunt înțelept, ..cu minte, am înțelepciune, ..cu bună minte, am înțelegere, judecată bună.

ἐμφοῆς -έος. ὁ.ἦ. ἐς. Vezi ἐμφύω.

ἐμφύλιος. ὁ.ἦ. ον și ἔμφυλος. ὁ.ἦ. λον (ἐν, φυλλή, φύλον) = tot de acel neam, tot de acea rudenie, tot dintr-o țară, pământean, moșnean, moștean, și tot dintr-un iscaf, ..ceată, ..corporație, concetățean, împreună orășean. La Homer și Plutarh. ἐμφύως = între cei de un neam, ..de o rudenie, ..de un iscaf, între pământeni, între cetățeni, cu cei dintr-un neam, ..dintr-o rudenie, ..dintr-un iscaf, ..dintr-o ceată, cu pământenii, cu cetățenii.

PAGINA 1767 IOANIDU 773-774

ἐμφυλλίζω -ίσω (ἐν, φύλλον) și ἐμφλοίζω) = altoiesc în oarece. ἐμφυλλισμός = altoi, altoială, și ἐμφλοϊσμός. La Geoponicon.

ἐμφυλλισμός -οῦ. ὁ vezi ἐμφυλλίζω.

ἐμφυλλος. ὁ.ἦ. λον (ἐν, φύλλον) = cu frunze, cu foi. La Geoponicon.

ἔμφυλος. ὁ.ή. λον -λως vezi ἐμφύλιος.

ἔμφυμι vezi ἐμφύω.

ἐμφῶναι din ἐμφύω.

ἐμφύρω (ἐν, φύρω) = ἐμφύω.

ἐμφύρω (ἐν, φύρω) = amestec, frământ, dospesc în oarece, ..înăuntru.

ἐμφυσάω -ῶ (ἐν, φύσάω) ἐμπεφύσηκα = suflu înăuntru, insuflu. ἐμφυσαομαι = mă umflu cu suflatul, ..din suflare. Καίεται ἐμφυσηθὲν = sa aprins cu suflatul și arde, și τὴν κεφαλὴν ἐμφυσημένην = cu capul umflat, ca și când ar fi suflat întrânsul. La Dioscorid și după asemănare: ἐμφυσλωμενοι = cei ce umple de Duhul Sfânt când se sfințesc, ..se blagoslovesc, ..se preoțesc, ..se călugăresc. Și însuflețesc, încurajez pe oarecine.) ἐμφύσημα = suflătura ce intră în oarece, și o umflă, și emfisimă, gâlcă, beșică ce se face sub piele. La Dioscorid. ἐμφύσης = suflare, insuflare în oarece, și umflătura mațelor de vânt, ..când se umflă de vânt.

ἐμφύσημα -τος. Το) ἐμφύσης -εως. ή vezi ἐμφυσάω.

ἐμφυσιόω -ῶ (ἐν, φυσιόω) = umflu oarece suflând întrânsul, umplu oarece de vânt. Și după asemănare: fac pe oarecine mândru, îl fac să se mândrească, ἐμπρυσιοῦμαι = mă umflu de mândrie ca un curcan, mă mândresc, mă îngâmfez.) iar din ἐν, și φύσις se găsește la Xenofon: ἐμφυσιῶσαι = a face oarece firesc, ..ca din fire.

ἐμφυσις -εως. ή vezi ἐμφύω.

ἐμφυτεία -ας. ή.) ἐμφύτευσις -εως. ή vezi ἐμφυτεύω.

ἐμφυτεύω -εύσω (ἐν, φυτεύω) = sădesc în oarece, altoiesc) și după asemănare: învăț, bag în capul oarecării oarece ca și când aș sădi, ..aș semăna oarece. La Platon. ἐμφυτεία, ἐμφύτευσις = sădire în oarece, altoire, la Teofrast. ἐμφύτευσις = emfitevsis, embaticiu, arendă.

ἔμφυτος. ὁ.ή. τον vezi ἐμφύω.

ἐμφύω -ύσω, ἔμφυμι, ἐμφύνω, ἐμπέφικα, ἐνέφυν, ἐμφῶναι, ἐμφῶς (ἐν, φύω) = seamăn, sădesc, zămislec în oarece, dau ființă la oarece, fac să se nască, înștiințez oarece) și după asemănare: mă apuc, mă țin de oarece foarte tare, îmbrâțișez oarece așa de tare, încât nu mă mai pot dezlipi de el, și sunt firesc, ...născut împreună cu oarece. La Homer și Evripid ἐμφῶναι χειρὶ = a se apuca cu mâna foarte tare, și ὄχετ' ἐμπεφυκεῖα = se ținea foarte tare îmbrățișată, de nu se putea dezlipi. La Homer și τρίχες κρανίῳ ἐμπεφύασιν = părul firește a

crescut în cap, la Sofocli, și πούπους ἐμφύεσθαι τ? πέτρα = caracatița îmbrățișează piatra atât de tare, ..se apucă, ...se ține de ea așa de tare, încât nu se poate dezlipi, și ἐνεφύοντο ἀλλήλοις = se îmbrățișa unul cu altul foarte tare, se ținea unul de altul foarte tare. La Plutarh și πᾶσιν τόδ' ἐμφέφυκε = aceasta la toți firește este, ..din fire au dobândit. La Evripid. ἐμφύς, ἔμφυτος = firesc, din fire, născut, crescut după fire, dobândit din fire. La

PAGINA 1768 IOANIDU 774-775

Democrit, Iulian, și Evst: τὸ ἐμφυῆς = firea, cel firesc) ἔμφυσις = sădire, zămislire, creștere din pământ, înrădăcinare, și după asemănare: ἐμφύσεις = mușcături, la Eshil și Plutarh.

ἐμφώλευμα -τος. Το și ἐμφωλεύω.

ἐμφωλεύω -εύσω (ἐν, φωλεύς) = mă îmbuib, mă ascund în oarece, sunt ascuns, ..îmbrăcat în oarece, petrec ascuns, ..încuibat în oarece.) ἐμφώλευμα = încuibare, ascundere în oarece, petrecere încuibată, ascunsă în oarece.

ἐμφωνία -ας. ἢ vezi ἔμφωνος.

ἔμφωνος. ὁ.ἡ. von (ἐν, φωνή) = grainic, cu grai, glasnic, sunător, cu sunet, vocal, și cu glas frumos. ἐμφωνία = grăire, glăsuire, sunet, simfonie, glas potrivit. La Polidevc.

ἐμφωτειος. ὁ.ἡ. on vezi ἐμφωτίζω.

ἐμφωτίζω -ίσω (ἐν, φωτίζω) = luminez în oarece, luminez oarece, fac luminos oarece. ἐμφωτίζομαι = mă luminez în oarece, mă fac luminos. La Clement, Strabon. ἐμφώτειος = luminous, de lumină, ce privește la lumină, ἐμφώτειος ἐσθής = haină de botez. La Esih:

ἐμψάω -ῶ -ήσω (ἐν, ψάω și ἐνιψάω) = spāl în oarece, χεῖρας ἐνιψήσασθαι = să-și spele mâinele înăuntru. La Calimah.

ἐμψηφίζω -ῖσω (ἐν, φῆφος) = înnumăr oarece în oarece, bag, trec oarece într-o socoteală, primesc de bun.

ἐμψιθυρίζω (ἐν, ψιθυρίζω) = pișpăiesc, șoptesc la ureche.

ἐμψίω vezi ψίω (din ἐν, ψίω)

ἐμψοφέω -ῶ vezi ἔμψοφος.

ἔμψοφος. ὁ.ἡ. φον (ἐν, ψοφος) = cu glas, glasnic, cu sunet, sunător. ἔμψοφαφιλεῖν = să sărute dulce, tare încât să se audă sărutul. ἐμψοφέω = sun în oarece fac sunet, zgomot, cum când sun cu clopoțelul. La Hipocrat.

ἐμψυκτικὸς -κῆ -κὸν vezi ἐμψίχω.

ἔμψυξις-εως. ἢ vezi ἐμψίχω.

ἐμψυχία -ας. ἢ ἔμψυχος.

ἔμψυχος. ὁ.ἢ χον (ἐν, ψυχή) = cu suflet, însuflețit, viu. La Platon. Iar din ἐν, ψύχος = rece, răcoritor, ἔμψυχος ἀήρ = aer răcoritor, la Teofrast. ἐμψύχος = cu suflet, cu însuflețire, trăind) ἐμψυχία = însuflețire, înviere, împreunarea sufletului cu trupul. La Plutarh. Iar din ἐν, ψύχος = răcoare, răcoreală. La Stoveu.) ἐμψυχόω = însuflețesc, dau suflet, înviez, dau viață. ἐνεψύχωσε δ' ὁ γλύπτας τὸν λίθον = pietrarul, săpătorul a însuflețit piatra ce a lucrat, a făcut-o ca o vie, ca și când ar avea suflet. La Analoghion. ἐμψύχωμα, ἐμψύχωσις = însuflețire, dare de suflet. .,

ἐμψυχοφαγία -ας ἢ (ἔμψυχος φάγω) = mâncare de carne vie, a mânca, a înghiți vite vii.

ἐμψύχω -ξω (ἐν, ψύχω) = răcesc, răcoresc în oarece. ἐμψύχομαι = mă răcesc, mă răcoresc, la Galino. ἔμψυξις = răcoreală, răceală.) ἐμψυκτικὸς = de răcoreală, de răceală, ce privește, ce are aplecare la răceală, la răcoreală, răcoritor, răcitor. La Galino.

PAGINA 1769

ἐμψύχωμα -τος. Το) ἐμψύχωσις -εως. ἢ) ἐμψύχως vezi ἔμψυχος.

ἐμ.. din ἐμός la Analoghion = al meu.

ἐμώρανθην din μωραίνεμαι.

ἔμος, în loc de ἐμοῦ vezi ἐμεῖο.

ἐν, și εἰν, εἰνὶ, εἶν, ἰν, = în, înăuntru, între.

ἐν din εἷς = unul, un) ἐνότης = unime, unire.

ἔνα în loc de ἔνη, ἔνη după dialectul doric.

ἐναβρύνω (ἐν, ἀβδος) = împodobesc, înfrumusețez oarece.

ἐναβρύνομαι = mă fălesc, mă mândresc, mă măresc, mă laud, mă fudulesc, mă îngâmf de oarece. La D: Cas:

ἐναγείρω (ἐν, ἀγείρω) = strâng, adun înăuntru, ..în oarece.

ἀναγελάζω -άσω) ἐν, αγέλη) = strâng, adun, adun turma înăuntru. La Stoveu.

ἐναγῆς -έος. ὁ.ἢ. γῆς (ἐν, ἄγος) = spurcat, pângărit, cu prihană, vinovat, hotărât, orânduit de jertfă. La Eshin) ἐναγικὸς = de spurcăciune, de pângărire, de prihană, ce privește la spurcăciuni, ..la păgâni, ..la prihană. ἐναγικὰ χρήματα = bani de la oameni spurcați, ..pângăriți, ..prihăniți, ..vinovați, hotărâți de moarte. La Plutarh.

ἐναγίζω -ίσω (ἐν, ἀγίζω) = jertfesc, fac jertfe, ...pomeni, fac pomeniri pentru morți. La Plutarh, Opian și Erodian) ἐνάγισμα = jertfă, pomană, pomenire. La Opian. ἐναγισμὸς = jertfire, pomenire

pentru morți. la Erodian și Erodian și Ateneu.) ἐναγῶς = cu jertfe, cu pomeni, cu pomeniri, cu sfințenie, cu evlavie. La Filostrate.

ἐναγίλος -κῆ -κον vezi ἐναγής.

ἐνάγισμα -τος. Το) ἐναγισμός -οῦ.ὁ vezi ἐναγίζω.

ἐναγκαλίζω -ίσω (ἐν, ἀγκάλη) = dau oarece în brațele oarecărui) ἐναγκαλίζομαι = îmbrățișez, iau, primesc în brațe, cuprind cu brațele, strâng în brațe, țin în brațe, ἐναγκάλισμα = ceea ce iau în brațe, îmbrățișătură. ἐναγκάλισις = îmbrățișare, luare, strângere, ținere în brațe) ἐναγκαλιστής = îmbrățișător, îmbrățișător, cel ce ia, ține în brațe.

ἐναγκάλισμα -τος.τό) ἐναγκάλισις -εως. ἡ) ἐναγκαλιστής -στοῦ. ὁ vezi ἐναγκαλίζω.

ἐναγκυλάω -ῶ. ἐναγκυλέω -ῶ. ἐναγκυλίζω și ἐναγκυλόω -ῶ (ἐν, ἀγκύλη) = fac o toartă, ..un belciug, ..un covrig, ..o cheotoare, ..o mânășă, ..un mâner, ..un cârlig. Îndoiesc, încovrig, arcuiesc oarece. La Xenofon și Polidevc.

ἐναγκωνίζω -ίσω (ἐν, ἀγκών) = mă reazem, mă apăs, mă las pe cot, plec, mă plec la o parte. La Esih.

ἐναγλαίζομαι (ἐν, ἀγλαίζομαι) = mă bucur, mă înveselesc, mă fâlesc, mă fudulesc, mă mândresc de oarece, îmi place oarece.

ἐναγοράζω (ἐν, ἀγορά) = adun, strâng. La Opian.

ἐνάγρομαι (ἐν, ἄγρομαι) = adun, strâng. La Opian.

ἐναγρος ὁ.ἡ (ἐν, ἄγορα) = norocit la vânătoare.

ἐναγχος (ἐν, ἀγχι) = de curând, odinioară, puțin mai înainte, acum, îndată, numaidecât, peșin. La Aristofan) ἐναγχη, ἐναγχοῦ = aproape de undeva.

ἐνάγω -ξω -ἐνηχα (ἐν, ἄγω) = adun oarece înăuntru, și după asemănare: pârăsc, trag pe oarecine la judecată, și îndemn, înduplec, silesc, invitez, și sfituiesc. La Tucidid. ἐνάγομαι = mă îndemn de către oarecine, și mă trag de către oarecine la judecată. ἐναγωγῆ = pâră, defăimare, tragere la judecată. la Lib:

ἐναγωγῆ -ῆς. ἡ vezi ἐνάγω.

PAGINA 1770

ἐναγωνίζομαι (ἐν, ἀγωνίζομαι) = mă lupt, mă bat, mă străduiesc, mă sânguiesc, mă chinuiesc, mă bălăbănesc în oarece, ..cu oarece, ..înăuntru. la Plutarh și Tucidid) ἐναγώνιος = de luptă, de bătaie, de strudă, de sânguință, de chinuri, de pâră, de judecată, ce privește, ce are aplecare la lupte, ..la război, ..la bătaie, ..la strude, ..la sânguițe,

...la chinuri, ..la pâri, ..la judecată, luptător, războinic, strudător, sânguitor, silitor, cu silință luptându-se, abătându-se, strudindu-se, chinuindu-se, sânguindu-se, silindu-se.

ἐναγώνιος. ὁ.ἡ. ον. Ως. Vezi ἐναγωνίζομαι.

ἐναγῶς vezi ἐναγίζω.

ἐναδημονέω -ῶ (ἐν, ἀδημοέω) = mă supăr, mă necăjesc, mă întristez, trag necazuri, nu mă pociu astâmpăra pentru oarece, ..în oarece.

ἐναδιαφορέω -ῶ (ἐν, αδιαφορέω) = nu-mi pasă, nu mă amestec la oarece, nu părținesc la oarece, aunt adiafor la oarece. La Vasile.

ἐναδολεσχέω -ῶ (ἐν. ἀδολεσχέω) = flencănesc, trăncănesc, bârfesc în oarece, ..pentru oarece.

ἐναείρω (ἐν, ἀείρω) = în loc de ἐναίρω. La Apolonie.

ἐνάενος și ἐνάενος. ὁ.ἡ. ον (ἐν, ἔν, ἔνος) = de un an. La Teofrast.

ἐναέξω (ἐν, ἀέξω) = cresc, mă măresc în oarece.

ἐναερίζω (ἐν, ἀερίζω) = ridic, înalț oarece în vânt, pun oarece în vânt, aierisesc oarece. La Esih. ἐναέριος = în văzduh, în aer, în vânt. Τα ἐναέρια = păsările. ἐναέριον πνεῦμα = zmeu.) ἐνάερος = ca aerul, în chipul aerului, ca fața aerului. La Plutarh.

ἐναέριος. ὁ.ἡ. ον) ἐνάερος. ὁ.ἡ. ρον vezi ἐναερίζω.

ἐναθην din ναίομαι.

ἐναθλέω -ῶ (ἐν, ἀθλέω) = mă lupt, mă nevoiesc, mă strudesc, mă chinuiesc, mă sânguiesc în oarece. La Eliano și Ari:

ἐναθρέω -ῶ (ἐν, ἀθρέω) = mă uit, văd, privesc în oarece. ..la oarece.

ἐναθροίζομαι (ἐν, ἀθροίζομαι) = mă adun, mă strâng undeva, ..în oarece. La Esih:

ἐναθύρω (ἐν, ἀθύρω) = mă joc, glumesc cu oarece, îmi bat joc cu mucalitulăcuri, fac mucalitulăcuri. La Esih:

ἐναιθέριος. ὁ.ἡ. ον (ἐν, ἀιθέριος) = în aer, în văzduh, în vânt.

ἐναίθριος. ὁ.ἡ. ον (ἐν, ἄιθριος) = sunt văzduh, sunt aer, afară, fără înveliș. La Teofrast, și rece.

ἐναιματόω -ῶ -ώσω)) ἐναιμήεις -ήεσσα -ἦεσσα -ἦεν vezi ἔναιμος.

ἐναιμοειδής -έος. ὁ.ἡ. δὲς (ἐν, αἷμα, εἶδος vezi ἔναιμος.

ἔναιμος. ὁ.ἡ. μον și ἐνεμήεις, ἐνέμων (ἐν, αἷμα) = cu sânge, plin de sânge, sângeros, ce scoate sânge, și popritor de sânge. Θεοὶ ἔναιμοι = Dumnezei cu sânge, ce au sânge, ..plini de sânge. La Erodian, și

ἔναιμον ἔλκος = rană sângeroasă, ce scoate sânge. La Hipocrat. Și ἔναιμον φάρμακον = dohtorie, alifie, alastru, ce poprește sângele. La Galino. ἔναιμότης = sîngerime, a avea sânge) ἔναιμώδης, ἔναιμοειδής = cu sângele, cu chipul sîngelui, și sîngeros, plin de sânge. La Polidevc) ἔναιματόω = sîngerez, umblu de sânge.

ἔναιμότης -της. ἡ vezi ἔναιμος.

ἔναιμώδης -εος. ὁ.ἡ. δεσ (ἔναιμος, εἶδος) ἐναίμων. ὁ.ἡ vezi ἔναιμος.

ἐναίρω și ἐναείρω (ἐν, αἶρω, αείρω și ἐναρίζω, ἐνναίρω) = ridic, urc, înalt, și după asemănare: prăpădesc,

PAGINA 1771

sfrărâm, stric, și ucig, omor. La Homer și Evripid. ἀλλήους ἀναιρέμεν = să ne omorâm unul pe altul. La Homer. Și τρῶας ἐναιρόμενος = omorând pe troadiți. Din care ἐναρῶ, ἔνηρα, ἔνηρκα, ἔναρον, ἦναρον, ἐνηράμην.) ἐναρίζω = jefuiesc, dau iama, fac pelașca, despoi pe cei căzuți în război. ἀλλήους ἐνάριζον = unul pe altul se despuia. La Homer. Și ἔματαἐναρίζαι = să dezbrace, să-I ia hainele. La Opian. Și după asemănare: ἐναριζομένα νύξ = noaptea ce pierea, ..se sfârșea. La Sofocli. Vezi și ἐναίρω) ἔναρα = jafuri, prăzi, iama, pleașca de la cei morți, ..căzuți în război. La Homer.

ἐναισιμία -ας. ἡ vezi ἐναίσιμος.

ἐναίσιμος. ὁ.ἡ. μων (ἐν, αἶσα și ἐνάσιος) = ce ne dă bune semne, ce ne vestește bune norociri, ..ghicitor, ..jertfitor, ...proroc de bine. La Homer.) ἐναισίμως, ἐνάσιμον = după cuviință, după cum se cade, ..se cuvine, drept, cinstit, la vre,e. La Homer. ἐναισιμία = semne, minuni dumnezeiești. La Esih:

ἐναισίμως) ἐνάσιος. ὁ.ἡ. ον vezi ἐναίσιμος.

ἐναισχύνομαι (ἐν, ἀισχύνομαι) = mă rușinez, mă sfiesc de oarece, mie rușine. La D. Cas:

ἐναιχμάζω (ἐν, ἀιχμάζω) = mă bat, mă lupt, mă războiesc în oarece, ..înăuntru cu sulița. La Licofron.

ἐναιωρέομαι -οῦμαι (ἐν, αιωρέομαι) = mă leagăn în vânt ca un spânzurat, zbor în văzduh. ἐναιωρεῖσθαι θαλάττη πολὺν χρόνον = multă vreme se legăna, ..se petrecea pe Mare, ..umbla de acolo până acolo. La Evripid și Erodian. ἐναιωρούμενοι ὀφθελामी = ochii cei sperioși, ..ce se mișcă, ..se uită în toate părțile sticliți. La Hipocrat. ἐναιώρημα = ce se mișcă, ..se clatină în oarece, ..pe oarece.

ἐναιῶρημα οὐρων = fumul, aburii pișatului, ..udului ce se mișcă deasupra ca niște nori.

ἐναιῶρημα -τος. το vezi ἐναιωρέομαι.

ἐνάκανθος. ὁ.ή. θο (ἐν, ἄκανθα) = cu ghimpi, cu spini, ghimpos.

La Teofrast.

ἐνακισχίλιοι vezi ἐννεακισχίλιοι.

ἐνακμάζω (ἐν, ἀμάζω) = sunt în floarea vârstei,..puterii, am vârtute, și mă împruternicesc, dobândesc putere, ..vârtute. τὰ ἐνακμάζοντα τῶν ἀνθῶν = florile ce sunt în vremea lor, ..ce înfloresc, cresc la vremea lor. la Eliano. ἐνακμῆς, ἔνακμος = cel în vremea lui, ..în vârsta lui, ..în vârsta lui, ..în puterea lui, .în floarea tinereților, ..puterilor lui. La Polidevc: tare, țearpă.

ἐνακμῆς -έος. ὁ.ή. μὲς) ἔνακμος. ὁ.ή. μὸν vezi ἐνακμάζω.

ἐνακολασταίνω (ἐν, ἀκολασταίνω) = mă desfrânez în oarece, mă satur, mă îmbuib de desfrânări, ..de pofte, ...de plăceri. Și necinstesc fete în desfrânări. La Ateneu.

ἐνακοσιος. ὁ.ή. ον.) ἐνακοσιοστὸς -στη -στον vezi ἐννεακόσιοι.

ἐνακούω (ἐν, ακούω) = ascult, aud, mă supun.

ἐναλδαίνω (ἐν, ἀδαίνω) = cresc, îngraș, sporesc, înmulțesc oarece în oarece. La Nic: ἐναδέω (ἐν, ἀλδέω) = cresc, mă măresc.

ἐναλδέω vezi ἀναλδαίνω.

ἐναλειμμα -τος. Το) ἐναλεπτος. ὁ.ή. πτον vezi ἐναλείφω.

ἐναλείφω (ἐν, ἀλείφω) = ung, mânjesc, smolesc în oarece, ..pe oarece, spoiesc, frec cu unsori, ..cu alifii.) ἐνάλειμμα = unsori, alifii, la Aristotel. ἐνάλειπτος = mînjit, uns, mânjit, spoit, frecat înăuntru u unsori, ..cu alifii.

PAGINA 1772 IOANIDU pagina 776

ἐναλήθως (ἐν, ἀληθής) = adevărat. La Lucian.

ἐναλίγκιος (ἐν, ἀλίγκιος) = la Homer, și Hipocrat vezi ἀλίγκιος.

ἐναλίζω (ἐν, ἀλίζω) = las, slobod calul să se tăvălească, duc calul la locul de tăvălealaă. La Esih.

ἐναλινδέω -ῶ (ἐν, ἀλινδέω și ἐνειλοῖνδέω) = rostogolesc, prăvăluiesc, prestevălesc, înfăș, înfășur în necazuri, ..nenorociri. la Hipocrat.

ἐνάλιος. ὁ.ή. ον și ἐνάλιος -λία -λιον și ἔναλος, ἐνάλιος (ἐν, ἄλιος, ἄλς) = de Mare, ce privește la Mare, ce se află în Mare, marin, maritim. ἐναλία ξῶα, τὰ ἔναλα) = dobitoace de Mare, cum peștii, etc. din Mări, la Ateneu. ἐναλιαὶ νῆσοι = ostroave de Mare. La Aristotel.

Și după asemănare: ἐναλία φύσις = fire, ființă de Mare, adică pește. la Sofocli. Și ἐνάλιον ἔργον = lucru de corăbii, corăbiile. La Plutarh.

ἐναλιτέω, ἐναλίτω (ἐν, ἀλιτέω) = năspăstuiesc, fac nedreptate, vatăm. La Coint Smirneu și Esih:

ἐναλλάγη) ἐναλλαγή -ῆς. ἤ) ἐνάλλαγμα -τος. Το) ἐναλλάξ) ἐναλλαξις -εως. ἤ) ἐναλλακτικὸς -κῆ -κὸν vezi ἐναλλάσσω.

ἐναλλάσσω -ττω (ἐν, ἀλλάσσω -ττω) = schimb oarece cu oarece, cum: marfă cu marfă, și mut, strămut oarece dintru un loc în alt loc. și schimb una după alta, și abat oarece în altă parte, și strămtorez, întorc oarece, le pun strâmb, și umblu schimbând, mutând piciorul când întru o parte, când în alta când un picior când altul. La Sofocli. ἐναλλάττομαι = mă neguțătoresc schimbând marfă cu marfă. La Tucidid. Din care ἐνήλλαχα, ἐνήλλαξα, ἐνήλλαγμα, ἐνηλλάχθην, ἐνηλλάγην, ἐναλλαχθήσομαι, ἐναλλαγήσομαι) ἐναλλάχθην, ἐναλλάξ, ἐνηλλαγμένως = cu schimbare, deopotrivă schimbând una cu alta, și când una când alta, și una după alta, și pe dos, dea îndărătele, deandoselea. Și cruciș, picior peste picior, cu picioarele cruciș. La Antologhion, Aristofan, Polidevc, și Plutarh. ἐναλλάγη, ἐνάλλαξις = schimb, schimbare, trampă, strâmbare, abatere în altă parte, schimbarea unuia în locul altuia, ..sau unul după altul, și încrucișarea picioarelor. La Aristotel. Și schimbare pe dos, ..dea îndărătelea. ἐνάλλαγμα = lucru, marfă ce se schimbă unuia cu alta, trampa, și prețul mărfii, banii ce se dau pentru marfă ca un schimb) ἐναλλακτικὸς = de schimb, de schimbare, ce privește la schimb, ..la schimbare.

ἐναλλομαι (ἐν, ἄλλομαι) = sar în oarece, sar înăuntru, sar pe oarece. Λάξ ἐνάλλεσθαι, după asemănare: a călca oarece în picioare, ..cu picioarele. La Sf. Grigore Nazianz. Și ἐνάλλεσθαι τοῖς νόμοις = a-și bate joc de legi, ..de prăvălii, a necinsti legile, ..pravile, ca și când ar sări peste ele, ..ar călca pe ele. La Sinesie.

ἐναλλος. ὁ.ἡ. λον (ἐν, ἄλλος) = dandăspatele, dandoselele, pe dos, schimbat de tot, unuîn locul altuia pus. Πάντα γένοιτο ἔναλλα = toate sau schimbat pe dos. La Teocrit. ἐνάλλως = pe dos, deandărătele, dandosele. La Plutarh.

ἐνάλλως vezi ἔναλλος.

ἐνναλος. ὁ.ἡ. λον vezi ἐνάλιος.

ἐναλύω (ἐν, ἀλύω) = mă rățăcesc încoace și încolo, de mare necaz, ..siclet, nemaștiind ce să fac.

ἐναμάρτητος ὁ.ή. τον (ἐν, ἀμαρτία) = păcătos, greșit, supus la păcate, ..la greșeli.

ἐναμβλύνω (ἐν, ἀμβλύνω) = tâmpesc, stric, tocesc ascuțitura, ..vârful cuțitului, și după asemănare: slăbesc oarece, las mai slab, și potolesc oarece. La Plutarh.

ἐναμβρύεται (ἐν, ἀνὰ, βρύω) = se adapă.

ἐναμείβω (ἐν, ἀμείβω) = schimb și răsplătesc cu bine sau cu rău. La Hipocrat.

ἐναμέλω (ἐν, ἀμέλω) = mulg, storc, sug în oarece.

ἐναμιλλάομαι -ὼ vezi ἐνάμιλλος.

ἐνάμιλλος ὁ.ή. λον (ἐν, ἄμιλλα) = ce se poate potrivi, ..asemăna, ..cumpăni cu altul, ce nu se lasă mai jos decât altul, asemenea..., ..deopotrivă cu altul. Comparabil. La Aristotel ce se întrecea cu altul arătând că e mai bun, ...mai destoinic. ἐναμίλλως = cu deopotrivă asemănare, ..cumpănire, potrivindu-se, ..asemănându-se cu altul.) ἐναμιλλάομαι = mă aseamăn, mă potrivesc, ..mă cumpănesc cu altul, nu mă las mai în josul altuia, arăt că sunt deopotrivă cu altul, mă pociu întrece. La Tem:

ἐναμμα -τος. Τὸ vezi ἐνάπτω.

ἐναμοιβαδίζ (ἐν, αμοιβαδίζ) = deopotrivă, unul după altul, când cu unul când cu altul. La Apol: Rod:

ἐναμπυκίζω -ίσω (ἐν, ἄμπυξ) = pun frâul în capul calului, înfrânez calul, mâiu, ocârmuiesc cu frâul. La Esih:

ἐναμύνω (ἐν, ἀμύνω) = ajut, apăr, ocrotesc, feresc, sprijinesc prin mijlocirea oarecărui, ..prin oarece mijloace, gonesc, depărtez un rău, ..răsplătesc prin mijloace.) ἐναμύνομαι = mă apăr, mă feresc, mă păzesc de un rău, răsplătesc, ..îmi răzbunez.

ἐναναπάνομαι (ἐν, ἀναπάνομαι) = mă odihnesc, mă astâmpăr, mă mulțumesc în oarece, ..cu oarece. La Sf. Grigore Nazianz.

ἐνανάπτω (ἐν, ἀνὰ, ἄπτω) = leg, înnod, înțepenesc, țințuiesc în oarece. La Galino.

ἐναναστρέφομαι (ἐν, ἀναστρέφομαι) = petrec în oarece, mă îndeletnicesc la oarece, viezuiesc în oarece.

ἐνανειλίσσω (ἐν, ἀνειλίσσω) = înfăș, înfășur, rosotogolesc înapoi, ..da îndărătelea, ..pe dos, sucesc pe dos, ..da îndărătele. La Galino.

ἐνανθέω (ἐν, ἀνθέω) = înfloresc în oarece, scot flori.

ἐνανθρωπέω -ῶ ἢ ἐνανθρωπίζω (ἐν, ἄνθρωπος) = petrec, trăiesc, viețuiesc împreună cu ceilalți, și mă intrupez, mă prefac în om, iau chip de om. La Eliano și la cele Bisericești.) ἐνανθρώπησις ἀνθρώπησις = petrecere, viețuire împreună cu oamenii, și intrupare, prefacere în om, schimbare în fire omenească.) ἐνανθρωπότης = intrupare, prefacere în om, schimbare în fire omenească.

ἐνανθρώπησις -εως. ἢ) ἐνανθρωπίζω) ἐνανθρωπότης -τος. ἢ. Vezi ἐνενηρωπέω.

ἐναντα.) ἔναντι) ἐναντιᾶσις -αία -αῖον) vezi ἐναντίος.

ἐναντίβιος. ὁ.ἢ. ον (ἐναντίος, βία) = potrivnic, împotrivnic, împotrivor, vrăjmaș, dușman.) ἐναντίβιον = împotrivă, dimpotrivă, cu împotrivre, vrăjmășește, dumnezeiește. La Homer.

ἐναντιόβουλος. ὁ.ἢ. λον (ἐναντίος, βουλή) la Polemon vezi ἐναντιογνώμων.

PAGINA 1774 IOANIDU 777

ἐναντιογνωμονέω -ῶ vezi ἐναντιογνώμων.

ἐναντιογνώμων -ονος. ὁ.ἢ (ἐναντίος, γνώμη) ἢ ἐναντιόβουλος = deopotrivă părere, ..opinie, ..socotință, împotrivor la părerea altuia, potrivnic, împotrivnic. La Eshil: ἐναντιογνωμονέω = mă împotrivesc sau împotriva unei păreri, ..unei opinii, ..unei socotințe, sunt de împotrivă părere.

ἐναντιοδρομέω -ῶ (ἐναντίος, δρόμος) = alerg, umblu pe drumurile, ..prin părțile dimpotrivă, ..pe părțile cele împotrivoare. ἐναντιοδρομία = alergătură, mergere dimpotrivă, ..pe părțile cele dimpotrivă, ..cele împotrivoare.

ἐναντιοδρομία -ας. ἢ vezi ἐναντιοδρομέω.

ἐναντιοδύναμος. ὁ.ἢ. μον (ἐναντίος, δύναμι) = cu împotrivă putere, ..urmare, ..înțelegere. la Nicomah.

ἐναντιόζυγος. ὁ.ἢ. γον (ἐναντίος, ζυγός) = dimpotrivă înjugat, ..unit, ..împreunat, adică precum se cuvine. ἐναντιοζύγως = cu dimpotrivă înjugare, precum nu se cuvine.

ἐναντιοζύγως vezi ἐναντιόζυγος.

ἐναντιολογέω -ῶ) ἐναντιολογί -ας. ἢ) ἐναντιογολικός -κή -κόν vezi ἐναντιολόγος.

ἐναντιολόγος. ὁ.ἢ. γον (ἐναντίος, λόγος, λόγος) = se împotrivesc la cuvintele altuia, ce tăgăduiește, ce nu primește cuvintele altuia, împotrivor la zicerile altuia. ἐναντιολογία = antilogie, dimpotrivă graie, contrazicere, tăgăduire, refutație, neprimire la cele zise de altul.

ἐναντιολογικὸς = de antilogie, de împotrivă grăire, de contrazicere, ce privește la antilogie, ..la dimpotrivă grăire, ..la contrazicere.)
ἐναντιολογέω = mă împotrivesc la zicerile, ..la cuvintele altuia, grăiesc, ..vorbesc împotriva altuia, nu-i primesc vorbele lui, le tăgăduiesc.

ἐναντίον vezi ἐναντίος.

ἐναντιονομαί vezi ἐναντίος.

ἐναντιοσθεῖν vezi ἐναντιοπαθῆς.

ἐναντιοπαθῆς -έος. ὁ.ή. θες (ἐναντίος, πάθος) = cel cu dimpotrivă însușiri, ..năravuri, ...tabieturi.) ἐναντιοπαθῶς = cu dimpotrivă însușiri, ..năravuri, ..tabieturi.) ἐναντιοπαθεῖν, ἐναντιοπάσχειν = a avea deosebite însușiri, ..împotrivă însușiri, ..năravuri, ..tabieturi de altul, și a se sfădi, ..a se prigoni pentru deosebite, ..împotrivă însușiri, ..năravuri, ..tabieturi. la Nicom:

ἐναντιοπαθῶς vezi ἐναντιοπαθῆς.

ἐναντιοπάσχειν vezi ἐναντιοπαθῆς.

ἐναντιοπετῆς -έος. ὁ.ή. τές (ἐναντίος, πίπτω) = cel ce cade la partea dimpotrivă, ..dantraltele.

ἐναντιοποιολογικὸς. ὁ.ή.. κὸν (ἐναντίος, ποιέω, λόγος) = cel ce se face că se împotrivește la cuvintele altuia, ..că le tăgăduiește, ..că nu le primește, și cel ce face pe altul să se împotrivească la cuvintele sale, ..să nu i le primească, ..să le tăgăduiască. La Platon.

ἐναντιοπραγέω -ῶ (ἐναντίος, πράττω) = urmez împotrivă. La Diosodor Siceliotul.

ἐναντίος -ία -ιον, și ἐναντιαῖος (ἐν, ἄντα, ἀντίς) = cel dimpotrivă, cel dinainte, ce de față, și după asemănare: potrivnic, împotrivitor, vrăjmaș, dușman. La Homer, Tucidid, Xenofon și Platon. ἐναντίως, ἐναντίον, ἔναντα, ἔναντι = împotrivă, înainte, în față, față la față, în dreptul nostrum, înaintea noastră, de față, înaintea ochilor, dimpotrivă, cu împotrivire. La Homer, Tucidid, Platon, Aristotel și Xenofon:) ἐξ ἐναντίας = dimpotrivă, cu împotrivire.) ἐναντιότης = însușirea, năravul, tabietul împotrivitorului

PAGINA 1775

...celui dimpotrivă) ἐναντιόω -ῶ -οῦμαι, ἐναντιόνομαί = mă împotrivesc, stau împotriva altuia, contrar, mă îndărătnicesc. La Tucidid, Plutarh și Apolonie. ἐναντίωμα = orice ne stă împotrivă, împotrivire, împiedicare, stânjenire, la Tucidid) ἐναντίωσις = împotrivire, potrivnicie, opoziție, îndărătnicie, stânjenire, împiedicare.

La Isocrat. ἐναντιωματικὸς) = de împotrivire, ce privește, ..ce are aplecare la împotrivire, ..a se împotrivi, împotrivitor) ἐναντιωματικῶς = cu împotrivire, protivnicește, ca un protivnic.

ἐναντιότης -τος. ἢ vezi ἐναντίος.

ἐναντιοτροπή -ῆς. ἢ (ἐναντίος, τροπή) = întoarcere dimpotrivă, ..dandărătore, ..la partea dimpotrivă, răsturnătură, la Diogen Laertie.

ἐναντιοφάνεια -ας. ἢ (ἐναντίος, φάνομαι) = împotrivă arătate, ..vedere, când împotrivă se vede, ..se arată.

ἐναντιοφημος. ὁ.ἢ. μόν (ἐναντίος, φήμη) = cu împotrivă cuvânt, ..înțelegere. la tâlcuirea lui Pindar.

ἐναντιόφωνος. ὁ.ἢ. φων (ἐναντίος, φωνή) = cu împotrivă glas, ..cuvânt, ..grai, ce se împotrivește la cuvântul altuia.

ἐναντιόω -ῶ, ἐναντιόομαι -οῦμαι) ἐναντίωμα -τος. Το) ἐναντιωματικὸς -κῆ -κὸν -κῶς) ἐναντίωσις -εως. ἢ vezi ἐναντίος.

ἐναντιωνυμέω -ῶ vezi ἐναντιώνυμος.

ἐναντιώνυμος. ὁ.ἢ. μόν (ἐναντίος, ὄνομα) = cu împotrivă nume, ce nu i se potrivește, ..nu i se cuvine. ἐναντιώνυμος τ.. δυνάμει = cu împotrivă nume de puterea sa, de cinstea sa, ..de vrednicia sa, ..de înțelegerea sa. La Nicomah) ἐναντιωνυμέω = am nume împotrivă, de cee ace mi se cuvine, nu mi se potrivește numele cu cinstea mea. La Nicomah.

ἐναξονίζω -ῖσω (ἐν, ἄξον) = potrivesc oarece cu osia. La Ptolomeu.

ἐναολλῆς -έος. ὁ.ἢ -λές (ἐν, ἀολλῆς) = făcut, lucrat, născut din bucățele. La Nic:

ἐναπαιωροῦμαι (ἐν, ἀπαιωροῦμαι) = sunt spânzurat, sunt atârnat de oarece, mă leagăn, ..mă clatin în vânt ca un spânzurat.

ἐναπειλέω -ῶ (ἐν, ἀπειλέω) = sperii, îngrozesc, spăimântează, înfricoșez, amerințez pe oarecine cu oarece, cum cu răstire, ..cu mânie.

ἐναπενιαυτίζω (ἐν, ἀπενιαυτίζω) = petrec un an întreg în străinătate, ..în depărtare din locul meu. La tâlcuirea lui Evripid.

ἐναπεργάζομαι (ἐν, ἀπεργάζομαι) = fac, lucrez, pricinuiesc, săvârșesc oarece în oare ce. Φόβον τοῖς πονηροῖς ἐναπειργάσαντο = frică mare le-a făcut, ..le-au pricinuit, ..le-au băgat celor răi. La Isocrat.

ἐναπερείδω -είσω (ἐν, ἀπερείδω) = razim, proptesc, sprijinesc, întăresc, întepenesc în oarece, și împing cu sila. ἐναπερείδομαι = mă reazem, mă proptesc, mă sprijin, mă năzuiesc în oarece, și mă întrec,

mă înțepenesc în oarece, și năvălesc, ..cad asupra oarecărui cu zorul. La Galino.) ἐναπέρισμα = proptea, lătura, lăturoaie, razim, răzimuș, răzimătoare, canapea, jeț.

ἐναπέρισμα -τος. Τὸ vezi ἐναπερείδω.

ἐναπεσφραγισμένως vezi ἐναποσφραγίζω.

ἐναπήκε, în loc de ἐναφήκε, din ἐναφήμι, după dialectul doric.

PAGINA 1776

ἐναπλόω -ῶ (ἐν, ἀπλόω) = întind în oarece) ἐνάπλωσις = întindere, desfacere, dezghinare, ἐνάπλωσις εἰς τὰ ὅλα στοιχεῖα = întindere, topire, desfacere, prefacere, dezghinare în toate celelalte stihii din care este îmbinate. La Simpl:

ἐνάπλωσις -εως. ἢ vezi ἐναπλόω.

ἐναποβάπτω -βάψω (ἐν, ἀποβάπτω) = bag, înmoi oarece în apă. La Hipocrat.

ἐναποβλύζω (ἐν, ἀποβλύζω) = scuir, vărs, mă piș în oarece, mă sloboz, îmi sloboz sămânța în oarece.

ἐναποβρέχω (ἐν, ἀποβρέχω) = înmoi, plăsmuiesc oarece în oarece.

ἐναπογεννάω -ῶ (ἐν, ἀπογεννάω) = nasc, rodesc în oarece.

ἐναπόγραφος. ὁ.ἢ. φον vezi ἐναπογράφω.

ἐναπογράφω (ἐν, ἀπογράφω) = scriu oarece în oarece, cum la condică, ..în catalog, trec oarece la condică, înscriu oarece) ἐναπογράφομαι = mă înscriu în oarece, mă înnumăr în oarece, îmi trec numele la condică, ..la catalog împreună cu alții, intru în numărul celorlalți.) ἐναπόγραφος = înscris, trecut în oarece, cum în număr, ..în condică cu ceilalți.

ἐναποδείκνυμαι (ἐν, ἀποδείκνυμαι) = arăt, mă arăt, dovedesc, mă dovedesc în oarece.

ἐναποδέω (ἐν, ἀποδέω și ἐναποδένω) = leg, strâng oarece tare, ..țearpă în oarece.

ἐναποδημέω -ῶ (ἐν, ἀποδημέω) = trăiesc, petrec undeva ca un străin, ..ca un depărtat, ..pribegit din țara mea. La Xenofon.

ἐναποζεννύω, ἐναποζέω (ἐν, ἀποζεννύω -ζέω) = pun să se facă oarece în oarece. La Galino.

ἐναποζεννύω, ἐναποζέω (ἐν, ἀποζεννύω -ζέω) = pun să fiarbă oarece în oarece. La Galino.

ἐναπόθεσις -εως. ἢ vezi ἐναποτίθημι.

ἐναποθησαυρίζω (ἐν, ἀποθησαυρίζω) = strâng, adun la bani în oarece, ..în comori, ..la vistierie, grămădesc la bani spre păstrare. La Origen.

ἐναποσθλίβω (ἐν, ἀποσθλίβω) = apăs, strivesc, strâng, storc, tescuiesc în oarece.

ἐναποθνήσκω (ἐν, ἀποθνήσκω și ἐντελευτάω) = mor, răposesc, îmi dau sufletul, mă sfârșesc în oarece. La Tucidid, Plutarh și Luc:

ἐναποθοπέυω (ἐν, ἀποθοπέυω) = înduplec, îmblânzesc pe oarecine cu mângâieri, ..cu lingușiri.

ἐναποθοπέυω (ἐν, ἀποθοπέυω) = îndulcesc, îmblânzesc pe oarecine cu mângâieri, ..cu lingușiri.

ἐναποικοδομέω -ῶ (ἐν, ἀποικοδομέω) = închid, îngrădesc cu zidire. La Polidevc.

ἐναποκάμνω (ἐν, ἀποκνάμω) = ostenesc, obolesc, mă dăul în oare ce, ..cu oarece, și îmi pierd curajul, ..îndrăzneala.

ἐναπόκειμαι (ἐν, ἀπόκειμαι) = stau, șad închis în oarece, sunt la păstrare. La Alex Tral:

ἐναποικινδυνέω (ἐν, ἀπόκινδυνέω) = cerc, încerc oarece cu primejdie, intru în primejdie.

ἐναποκλάω -ῶ (ἐν, ἀποκλάω) = sfărâm, sparg, frâng, rup, stric oarece ...înăuntru. ἐναποκέκλαστο = s-a sfărâmat, sa spart, ..a crăpat înăuntru.

ἐναποκλείω (ἐν, ἀποκλάω) = închid oarece în oarece.

ἐναποκλύζω (ἐν, ἀποκλύζω) = bag, cufund oarece în apă, și după asemănare: spăl, limpezesc oarece în oarece.

ἐναποκρούω -ομαι (ἐν, ἀποκρούω) = împing, gonesc, depărtez oarece în oarece, ..prin oarece.

ἐναποκρύπτω (ἐν, ἀποκρύπτω) = ascund oarece în oarece. La Zosi:

ἐναποκυβεύω (ἐν, ἀποκυβεύω) = arunc zarurile în oare ce, și după asemănare: urmez oarece cu mare primejdie, ca și cum cu zarurile de noroc. ἐναποκυβλεύω ταῖς ψυχᾶς ὑμῶν =

PAGINA 1777

= încerc., urmez., săvârșesc oarece cu primejdia vieții voastre, ..în norocul vostru. La Diodor Sicelot.

ἐναπολαμβάνω (ἐν, ἀπολαμβάνω) = cuprind., iau., deosebesc oarece în oarece. Τῶν ἡμισφαιρίων ἐνότερον ἕξ ἐναπολαμβάνει ζώδια

= fiecare din amândouă emisferie cuprinde șase zodii. La Fil: ἐναπόληψις = cuprindere, ținere în oarece. La Teofrast.

ἐναπόλαύω (ἐν, ἀπολάύω) = doândesc oarece în oarece. La Plutarh.

ἐναπολείπω (ἐν, ἀπολείπω) = las oarece în oarece, nu iau tot. ἐναπολείπομαι = mă las de către oarecine în oare ce.) ἐναπολειφθὲν, ἐναπόλειψις = rămășiță.

ἐναπόλειψις -εως. ἢ vezi ἐναπολείπω.

ἐναπόληψις -εως. ἢ vezi ἐναπολαμβάνω.

ἐναπόλλυμι, ἀναπολλύω (ἐν, ἀπόλλυμι -λύω) = stric, prăpădesc, sfârâm de tot, ucig, omor în oarece.

ἐναπολογέομαι -οῦμαι (ἐν, ἀπολογέομαι) = mă îndreptez la judeactă, răspund, dau răspuns spre îndreptare la cele dimpotrivă, îmi dau cuvântul, îmi arăt dreptățile mele. La Eshin.

ἐναπολούω (ἐν, ἀπολούω) = lau, spăl, curăț în oarece oarece.

ἐναπομαραίνω (ἐν, ἀπομαραίνω) = vestejesc, usuc în oare ce. ἐναπομαραίνομαι = mă vestejesc, ..mă usuc în oarece.

ἐναπομεινάριον -ου. τὸ vezi εναπομμένω.

ἐναπομένω -ἐναπομεμένηκα (ἐν, ἀπομένω) = rămân în umră în oare ce, mă popresc în oarece. La Grigore Nazianz. ἐναπομεινάριον = rămășiță în oarece.

ἐναπομάσσω -ττω (ἐν, ἀπομάσσω -ττω) = spăl, șterg, curăț în oare ce, ἐναπομάττεσθαι τὴν ἀισχύνειν = să-și spele, să-și curețe rușinea. La Vasil:) ἐναπομεμαγμένως = cu spălătură, cu ștergere, cu curățire, spălând, ștegând, curățind.

ἐναπόμικτος. ὁ.ἢ. τον (ἐν, ἀπομίγνυμι) = spălat, stors, șters. ἐναπόμιξις = spălare, spălătură, limpezeală, stoarcere, storcătură, ștergere, ștersătură în oare ce.

ἐναπόμιξις -εως. ἢ vezi ἐναπόμικτος.

ἐναπομόργνυμι -γνυμι (ἐν, ἀπομόργνομαι -γνυμι) = șterg frecând oarece, apăs, storc apăsând, și întipăresc, ..vopsesc în oarece. La Iamv: Stoveu și Sinesie) ἐναπόμορξις = întipărire, vopsitură prin ștergere, ..frecătură. la Teofrast: unde alții citesc ἐναπόμιξις în loc de ἐναπόμορξις.

ἐναπόμορξις -εως. ἢ vezi ἐναπομόργνυμαι.

ἐναπονίζω, ἐναπονίπτω (ἐν, ἀπονίζω, ἀπονίπτω) = spăl, limpezesc în oarece. La Erodian) ἐναπόνιψις = spălătură, limpezeală.

ἐναπονίζω, ἐναπονίπτω (ἐν, ἀπονίζω, ἀπονίπτω) = spăl, limpezesc în oarece. La Erodiar. ἐναπόνιψις = spălătură, limpezeală.

ἐναπονίπτω) ἐναπόνιψις -εως. ἢ vezi ἐναπονίζω.

ἐναποξύω (ἐν, ἀποξύω) = răzui, frec, netezesc, curăţ în oare ce, dau lustru la oarece cu frecatul, ..cu răzuiala, ..cu netezeala. la Clim: Strom:

ἐναποπατέω -ῶ (ἐν, ἀποπατέω) = cac, mă scârnăvesc în oarece, ..pe oarece, mă pun în poiană în oarece, ..pe oare ce.

ἐναποπλύνω (ἐν, ἀποπλύνω) = spăl, curăţ, limpezesc oare ce în oare ce.

ἐναποπνέω (ἐν, ἀποπνέω) = mor, mă sfârşesc, îmi dau sufletul în oarece.

ἐναποπνίγω (ἐν, ἀποπνίγω) = sugrum, înnec, năbuşesc pe oarecine în oare ce.

ἐναπορέω (ἐν, ἀπορέω) = sunt la îndoială, ..în bănuială, bănuiesc, mă mir ce să fac, nu ştiu ce să mai fac.

ἐναπορρίπτω (ἐν, ἀπορρίπτω) = lepăd oarece în oare ce, lepăd ca un netrebnic, arunc

PAGINA 1778 IOANIDU 778 – 779.

oarece, cum o pricină asupra oarecăruia. La Filostrat.

ἐναποσβέννυμι -νύω (ἀποβέννυμι -νύω, ἐν) = sting în oarece, şi după asemănare: prăpădesc în oare ce. ἐναποσβέννυμαι, ἐναποσβεννύομαι = mă sting, mă prăpădesc în oare ce, ..cu oare ce. La Cas:

ἐναποσημαίνω (ἐν, ἀποσημαίνω) = arăt oare ce în oare ce cu semne, fac oarece semne ca să priceapă oare ce, îmi arăt gândul cu semne. La Plutarh) ἐναποσημαίνομαι = întipăresc oarece, pecetluiesc, scot tiparul, chipul peceţii pe oare ce, mă întipăresc în oarece ca untipar, ..ca o pecete, ..ca un semn. La Climent Stromeu.

ἐναποσκηπτικὸς κῆ -κ-ὸν vezi ἐναποσκήπτω.

ἐναποσκήπτω (ἐν, ἀποκήπτω) = cad, mă arunc, mă plec asupra oarecăruia cu năvală, năvlălesc, irurdisesc asupra oarecăruia. La Cas: ἐναποσκηπτικὸς = de năvală, de năvălire, ce priveşte, ce are aplecare la năvălire, năvălicos, irurdicos. La Cas:

ἐναποστάζω (ἐν, ἀποστάζω) = pic din oare ce în oare ce, la Lib:

ἐναποστρήζομαι (ἐν, ἀποστρήζομαι) = mă sprijinesc, mă proptesc, bizuiesc mă întemeiez în oare ce, mă rezem de oare ce, ..în oare ce.

ἐναποσφάττω (ἐν, ἀποσφάττω) = înjunghii, tai, omor, ucig oarece în oare ce.

ἐναποσφραγίζω (ἐν, ἀποσφραγίζω) = recetluiesc în oare ce, pun recete, semn la oare ce) ἐναπεσφραγισμένως = cu recete, recetluit) ἐναποσφράγισμα = ceea ce sa recetluit, recetea.

ἐναποσφράγισμα -τος. τό vezi ἐναποσφραγίζω.

ἐναποταμέω (ἐν. ἀποταμέω) = închid, ascund oare ce spre păstrare, precum bani etc.

ἐναποτελέω -ῶ (ἐν, ἀποτελέω) = săvârșesc, isprăvesc oare ce în oare ce, răspund.., răsplătesc oarece în oare ce.

ἐναποτέμνω (ἐν, ἀποτέμνω) = tai, retez, curm oare ce în oare ce, slujesc oare ce.

ἐναποτήκω (ἐν, ἀποτήκω) = topesc oarece în oare ce. La Galino.

ἐναποτίθημι -μαι (ἐν, ἀποτίθημι) = pun oare ce în oarece. La Galino) ἐναπόυεις = punere în oare ce. La Secstos Empedolci.

ἐναποτιμάω -ῶ (ἐν, ἀποτιμάω) = plătesc, răspunz toată plata, ..prețul oarei ce. ἄπον ἐναπετίμησεν αὐτ.. și ἐναποτετιμήκασιν αὐτ.. = ia plătit, ia rsăpuns tot. la Dem:

ἐναποτίω (ἐν, ἀποτίω) = plătesc, răspund oare ce în oare ce, cum datoria, ..dajdia, ..?? și răsplătesc oarecăruiă în oare ce. La Aristofan.

ἐναποτυπόω -ῶ (ἐν. ἀποτυπόω) = tipăresc în oare ce oare ce, scot tiparul, ..chipul pe oarece. La Clim: Alex:

ἐναποφράττω (ἐν, ἀποφράττω) = îngrădesc, astup, închind oare ce în oare ce.

ἐναποχράομαι (ἐν, ἀποχράομαι) = mă întrebuițez cu oare ce, și rău întrebuițez oarece, ..în oare ce. La Dem:

ἐναποψάω (ἐν, ἀποψάω) = frec, șterg, curăț, spăl oare ce în oare ce.

ἐναποψύχω (ἐν, ἀποψύχω) = ies în poiană și așa mă ușurez, ..mă răcoresc, mă ușurez ..mă răcoresc cu ieșirea din poiană, ..cu deșertarea mistuielilor. La Esi:) și mă sfârșesc, mă înnod, mă înnădesc, mă îmbrac, și mă apuc cu mâna de oare ce, mă
PAGINA 1779

atârni de oarece. La Aristofan. ἐνάπτω (ἐν, .απτω) = aprind oare ce în oare ce, ἐνάπομαι = mă apsind. La Aristofan. ἔναμμα = fâșâie, șuviță, curea, profil de oare ce, ce se lipește, ..se adaogă la oarece. Și încheietură, legătură, nod, la Diod: Sin: înăditură, nadă.

ἐναρα -ω. τὰ vezi ἐναίρω.

ἐναραιοφόρος -ου. ὁ ἢ ἐναρσφόρος, ἐναφόρος, num: îns: din ἐναρηφόρος. La Apolonie, Pavsania și Plutarh.

ἐναράσσω -ττω (ἐν, ἀράσσω -ττω) = bat, lovesc, izbesc, împing oare ce, și sparg, crap, sfărâm, îsfâșii în oarece. La Pavsania și Filostrat.

ἐναραφόρος vezi ἐναρηφόρος.

ἐνάργει, în loc de ἐνήργει, din ἐναργέω în loc de ἐνεργέω după dialectul doric.

ἐνάργεια -ας. ἡ) ἐναργέως -γῶς vezi ἐναργής.

ἐναργήματα -των. Τὰ vezi ἐναργής.

ἐναργής -εος. ὁ.ἡ. γῆς (ἐν, ἔργον) ἢ ἐναργώδης = arăt curat, ..lămurit, ..deslușit, ca și când ar fi viu, ..în ființă, ..de față, ca și când le-ai vedea cu ochii, și cel ce arată, înfățișează oare ce lucruri așa curate, ..de vii, de lămurite, ca și când ar fi în ființă. La Homer, Sof: Analoghion, și Ermoghen.) ἐνάργεια, ἐναργότης = arătare curată, ..lămurită, ..deslușită, ..vie de oare ce, ca și când ar fi în ființă acel lucru, c și când l-ai vedea în față. La Dim: Falaris.) ἐναργέως -γῶς = cu arătare curată, ..deslușită, ..lămurită, ..vie ca și când ar fi în ființă, ..de față. La Plutarh.) ἐναρμήματα = orice se arată înaintea ochilor de față, ca și când ar fi vii, ..în ființă. La Epigramata și Diog:

ἐναργώδης -εος. ὁ.ἡ. δες (ἐναργής, εἶδος) vezi ἐναργής.

ἐνάρεες ἢ ἐνάριες -ων. Οἱ (ἐν, ἄρει) = înarmați. La Erodian.

ἐναρέσκομαι (ἐν, ἀρέσκομαι) = îmi place oarece, am plăcere la oare ce.

ἐνάρετος. ὁ.ἡ. τον (ἐν, ἀρετή) = virtuos, cu fapte bune, ..de fapte bune îmbunătățit, înțelept. ἐνάρετος βίος = viață înțeleaptă, ..virtuoasă, ..plină de bunătăți. La Teog:

ἐναρηρῶς -υῖα -ὀς) ἐναρης -έος. ὁ.ἡ. ρῆς ἢ ἐνάρης vezi ἐνάρω.

ἐναρηφόρος. ὁ.ἡ. ρον ἢ ἐναραφόρος, ἐναροφόρος, ἐναρφόρος (ἐνρα, φέρω) = cel ce cară, aduce jafurile, ..prada, ..pleașca ce a făcut la război, și cel ce făgăduiește, ..dă iama, ..face pleașca, și cel ce înramează oștile. Și după asemănare: războinic, destoinic de război. La Esi:

ἐναρθρος. ὁ.ἡ. θρον. Θρως (ἐν, ἄρθρον) = cu încheieturi, cu noduri, cu burice. La Ateneu și Areteu. Și după asemănare: φωνή ἐναρθρος = glas, grai, vorbă, pronunție frumos îmbinată, ..alcătuită, ..grăită.) ἐναρθρόω = învârtesc, întorc oasele în încheieturile, ..în nodurile, ..în nodurile lor. la Galino.) ἐνάρθρωσις = învârtitura,

întoarcerea, mișcarea oaselor căpășanilor în încheieturile, ..în nodurile, ..în buricele lor. la Galino.

ἐναρθρόω -ῶ) ἐνάρθρωσις -εως. ἢ vezi ἐναρθρός.

ἐνάριες vezi ἐνάρες.

ἐναρίζω vezi ἐναίρω.

ἐναριθμέω -ῶ (ἐν, ἀριθμέω) = număr oarece împreună cu celelalte, înnumăr bag oarece în numărul celorlalte. La Erodian. ἐναριθμέομαι -οῦμαι = mă înnumăr împreună cu ceilalți, intru în numărul celorlalți. Și după asemănare: mă cinstesc de către ceilalți. La Evripid. ἐναρίθμιος, ἐνάριθμος, ἐνήριθμος, ἐναρίθμητος = înnumărat
PAGINA 1780.

împreună cu ceilalți, intrat în numărul celorlalți, și după asemănare: cinstit, vrednic, destoinic de oare ce cinste, ..de oare ce treabă, ..de prieteșug, și prieten, tovarăș. La Homer, Polidevc, Calimah și Esih:

ἐναρίθμητος. ὁ.ἦ. τον) ἐναρίθμιος. ὁ.ἦ. ον) ἐνάριθμος. ὁ.ἦ. μον vezi ἐναριθμέω.

ἐναρικόμων -ονος. ἦ. (ἐν, ἀρικόμων) la Hipocrat vezi ἀρικόμων.

ἐναρίμβροτος. ὁ.ἦ. τον (ἐναίρω. Βροτός) = ucigător, omorător de oameni, omucigaș.

ἐναριστάω -ῶ (ἐν, ἀριστάω) = gustărez, fac gustare, ..pregustare, cafaltâr, ??? ??? la Polidevc.

ἐναρκεῖ (ἐν, ἀρκέω) = ajunge, în destul este, și se poate, cu putință este.

ἐνάρκησα, din ναρκέω.

ἐναρκετικός -κή -κὸν vezi ἐνάρχομαι.

ἐναρμόζω -ττω (ἐν, ἀρμόζω -ττω) = potrivesc, împreun, îmbin, înclinez, închei, împerechez, îmbuc oare ce în oare ce, ..cu oare ce. Și mă potrivesc cu oare ce, sunt trebuincios, ..cuiincios la oare ce. La Diosnise Alicarnasefs și Plutarh) ἐναρμονικός, ἐναρμόνιος, = armonic, de armonie, de potrivire, de cuviință, ce privește la armonie, ..la potrivire, la cuviință, cuiincios. Τὸ ἐναρμονικὸν = armonia, potrivirea cântecelor, ..cântărilor.) ἐναρμονίως = armonicește, cu armonie, după canoanele, ..după regula armoniei, după cuviință. ἐνάμοστος = potrivit cu armonia, cu regulile, cu canoanele armoniei, cu cuviință, bine întocmit, ..alcătuit, ..unit, ..împreunat, ..îmbinat, ..înclinat, ..încheiat, ..îmbucată, ..împerechiat.

ἐναρμονικός -κή -κὸν) ἐναρμόνιος. ὁ.ἦ. ον -ως) ἐνάρματος. ὁ.ἦ. στον vezi ἐναρμόζω.

ἐναρμόττω vezi ἐναρμόζω.

ἐναρξίς -εως. ἢ vezi ἐνάρχομαι.

ἐναροκτάντας. ὁ. În loc de ἐναροκτάντης (ἐν, ἄρης, κτείνω) după dialectul doric: ce ce omoară pe vrăjmaș, ..în război. La Eshil.

ἐναρον -ου. τό. Vezi ἔναρα.

ἐναρον, în loc de ἔνηρον, ἦναρον din ἐναίρω.

ἐναρος. ὁ. ἢ ρον (ἐν, ἀρά) = blestemat. La Esih:

ἐναροφόρος vezi ἐναρηφόρος.

ἐναρσφόρος vezi ἐναραιοφόρος.

ἐνάρτες vezi ἀνανδριεῖς.

ἐναρφόρος vezi ἐναρηφόρος.

ἐνάρχομαι (ἐν, ἄρχομαι) = încep, fac începere la oare ce, la Plutarh, Sinesie, Evripd, și Eshin) ἐναρκτικὸς = de începere, ce privește la începere, începător.) ἔναρχος = stăpân, stăpânitor, dregător, ocârmuitor. La Orian.) ἔναξις = începere la oare ce.

ἐνάρω (ἐν, ἄρω) ἐνάρσω, ἐν, ...ἄρσε = potrivesc, închei, întocmesc, împreună, îmbin, înclin, înbuc, la Homer.) ἐναρηρῶς, ἐναρηῆς, ἐνάρης = bine potrivit, întocmit, încheiat, înbuc, împreună, îmbinat, înclinat, cuviincios. La Homer și Esih:

ἔνας din ἔν = un, unul.

ἔνας, ἔναν în loc de ἔνης, ἔνην după dialectul doric.

ἐνάς -δος. ἢ = unime.

ἐνάς -δος. ἢ și εἰνάς, în loc de ἐννεὰς = nouă, numărul 9.

ἐνασέλγαίνω (ἐν, ἀσελγαίνω) = mă desfrânez, petrec în desfrânări, necinstesc pe oare cine cu desfrânări) ἐνασελγαίνομαι = mă necinstesc ca un desfrânat.

PAGINA 1781 IOANIDU 780.

ἐνασθενέω -ῶ (ἐν, ἀσθενέω) = bolesc în oare ce, sunt bolnav, ..slab, ..neputincios în oare ce, mă dedau, mă exers, mă sil, mă sânguesc, mă strudesc la oare ce, și cos, împliesc la oare ce.

ἐνασμενίζω (ἐν, ἀσμενίζω) = îmi place oare ce, mă înveselesc în oare ce, am plăcere la oare ce. La Nic:

ἐνασπάζομαι (ἐν, ἀσπάζομαι) = îmbrățișez, strâng în brațe, sărut îmbrățișând și mă plec, mă închin la oare cine, salut pe oare cine, îi dau bună dimineața, ..ziua bună, heretisesc pe oare cine. Primesc cu bucurie. La Plutarh.

ἐνασπιδόω -ῶ (ἐν, ἀσπίς) = înarmez pe oare cine cu pavăză, ..cu calcan, cu scută. La Filostrat.

ἔνασσα, ἐνασσάμην în loc de ἔνασα din νόω și νόιω.

ἐναστείζομαι (ἐν, ἀστείζομαι) = mă port, glumesc la oare ce ca un cetățean, și locuiesc, sălășluiesc în oare ce.

ἐναστράπτω (ἐν, ἀστράπτω) = lucesc, strălucesc, luminez în oarece ca fulgerul.

ἐναστρος, ὁ.ἡ. στρον (ἐν, ἄστρον) = cu stele, plin de stele, luminat de stele. La Teofrast.

ἐνασφόρος vezi ἐναραιοφόρος.

ἐνασχημονέω (ἐν, ἀσχημονέω) = mă port, petrec urât în oare ce cu oare ce, mă port fără rușine cu oare ce, urmez cele mai urâte și defăimate fapte. La Filostrat.

ἐνασχολέω -ῶ -έομαι -οῦμαι (ἐν, ασχολέω) = mă îndeletnicesc, mă silesc, mă sânguiesc la oare ce, stau mereu de un lucru, îmi bat capul la oarece, îmi urmez, îmi săvârșesc treaba, ..slujba) ἐνασχολία = treabă, slujbă, îndeletnicire, silință sânguință la oare ce, bătaie de cap, ..la oare ce.

ἐνασχολία -ας. ἡ vezi ἐνασχολέω.

ἐναταῖος. ὁ.ἡ. ον (ἐννέα) = a noua zi, ἀπέθανεν ἐναταῖος = a murit a noua zi. Și ἐφθείροντο οἱ πλεῖστοι ἐναταῖοι = cei mai mulți se prăpădeau, ..piereau a noua zi. La Tucidid.

ἐνατενής -έος. ὁ.ἡ. νές vezi ἐνατενίζω.

ἐνατενίζω (ἐν, ἀτενίζω și ἐντενίζω după scurtare = mă uit drept la oare ce, mă uit cu ochii sclipiți, țințiți, steliți la oarece. Îmi țințuiesc, îmi sclipesc, îmi sticlesc, îmi ațintesc ochii la oarece. Și după asemănare: ἐνατενίζειν τὰς ακοὰς = a asculta cu mare băgare de seamă la oare ce. La Iamvlii:) ἐνατενής = cel ce se uită drept la oare ce, cel ce-și țințuiește, ..își stelește ochii la oarece) ἐνατενῶς = cu ochii drept țințuiți, ..sclipiți la oarece, cu mare băgare de seamă.

ἐνατενῶς vezi ἐνατενίζω.

ἐνατμος. ὁ.ἡ. μον (ἐν, ἀτμός) = în aburi, plin de aburi, cu aburi, aburos.

ἐνατος -τη -τον, în loc de ἐννατος = al nouălea, cel de a nouă.

ἐνατρεμέω -ῶ (ἐν, ἀτρεμέω) = mă astâmpăr în oarece, stau neclintit, ..nemișcat, ..tare, ..țearpă în oare ce.

ἐνατκίζω (ἐν, ἀτκίζω) ἐνατκίζουσιν αἱ ἀηδόνες = priveghetoriale cântă aticește, sau priveghetoriale de la Atena cântă. La Filostrat.

ἐναυγάζω (ἐν, ἀυγάζω) = luminez, lucesc, strălucesc în oare ce, ..înăuntru. la Filostrat și Eliano.

ἐναυδῆς -εος. ὁ.ἡ. δὲς și ἔναυδος (ἐν, ἀυδή) = cu glas, cu vorbă, grabnic, vorbitor,

PAGINA 1782

vocal, și după asemănare: viu.

ἔναυδος. ὁ.ἡ. δὸν vezi ἔναυδῆς.

ἐναυθεντέω -ῶ (ἐν, ἀυθεντέω) = domnesc, stăpânesc în oarece, îmi arăt stăpânirea, ..puterea în oare ce. La Grigore Nazianz.

ἔναυλα -ων. Τὰ vezi ἔναυλος.

ἐναυλακόφοιτις. ἡ (ἐν, ἄυλαξ, φοιτάω) = ce umblă, trece prin șanțuri, ..prin răzoare, ..prin brazde de plug. La Antologhion.

ἐναυλίζω -ομαι) ἐνάυλιον -ου. τό) ἐνάυλιος -ία -ιον) ἐναυλὸς -δος. ἡ) ἐνάυλισμα -τος. Το) ἐναυλιστήριον -ου. το vezi ἔναυλος.

ἔναυλος. ὁ.ἡ. λον (ἐν, ἀυλή) = orice în curte în bățatură, cum: casă, coșar, grajd, etc. și după asemănare: locaș, locuință, sălaș, sălășluire, culcuș, vizuină, peșteră.) ἔναυλοι = râpe, șanțuri, văi, vâlcele prin care curg râurile.) ἔναυλα = cele puse în curte în bățatură, ..în tindă spre vedere.) ἐνάυλιον, ἐνάυλισμα = casă, sălaș, locaș, culcuș, peșteră, vizunie.) ἐλάυλιος = cele din curte, ..din bățatură, ..dinăuntru) ἐναυλήη se înțelege pe dianafară ὁδός adică ἐναυλίη ὁδός = drumul dinăuntru, gura mitrei, la Hipocrat. ἐναυλιστήριος = de locuință, ce privește la locuință, bun de a locui. ἐναυλιστήριος = de locuință, ce privește la locuință, bun de a locui. ἐναυλιστήριον ἄντρον = peșteră, vizuină bună de locuință, la Analoghion. ἐναυλίζω = pun, așez pe oare cine într-o locuință, ..la un conac, ..la cfartir, îi dau..., îo rânduiesc locuința sa unde să locuiască) ἐναυλίζομαι = locuiesc în oare ce loc, mă așez cu locuința într-o casă, ..într-un loc, ..într-un conac, conăcesc la un loc. la Tucidid și Sofocli.

ἔναυλος. ὁ.ἡ. λον (ἐν, ἀυλός) = glasul, sunetul fluierului. Și după asemănare: φωνή ἔναυλος = glasul., sunetul., vorba ce încă se aude e..stă în urechile, ..ce de curând sa auzit, și orice de curând s-a urmat, ..sa auzit. La Filostrat, Platon, Eshin, Plutarh, Aristotel, Esih: și Dionisie Alicarnasefs) ἐναυλις = gura, limba, limbușul fluierului.

ἐναυξάνω (ἐν, ἀυξάνω) = cresc, mă măresc în oare ce) ἐναυξάνομαι = mă cresc de către oarecine, mă măresc. La Xenofon.

ἔναυρος. ὁ.ἦ. ρον (ἐν, αὔρα) = în aer, în vânt, ce se bate se suflă de vânt, vântos. Χωρίον ἔναυρον ?εί = un loc, un prund vântos, plin de vânturi, ce se bate se suflă pururi de vânturi. La Teofrast.

ἔναυσις -εως. ἦ) ἔναυσμα -τος. Το vezi ἐνάυω.

ἐναυχένιος ὁ.ἦ. ον (ἐν, ἀυχένιος) = de gât, ce privește la gât, ce se pune prin împrejurul gâtului. La Analoghion.

ἐναυχέω -ῶ (ἐν, ἀυχέω) = mă mândresc, mă fălesc, mă fudulesc, mă trufesc, mă îngâmf pentru oare ce, mă țin măreț, ..mândru în oare ce. La Esih:

ἐνάυω (ἐν, ἀυχέω) = mă aprind, dau foc, pârjolesc. Οὔτε οἱ πῦρ οὐδεῖς ἔναυε = nici foc îi aprinde cineva. La Xenofon. ἐνάυομαι = aprind foc pentru mine. Și ἐνάυεσθαι ἀπὸ ἑτέρου πυρός = a aprinde lumânarea sau altceva din alt foc. La Plutarh. Și după asemănare: îndemn, invitez, încurajez, dau pricină. La Erodian și Eliano.) ἔναυσις = aprindere. La Evripid. ἔναυσμα = orice cu care aprindem oare ce, cum: tăciuni, cărbuni ce rămân în cenușă, găteje, uscături de lemen, țândări, și scăpărămintele și suflarea spre a aprinde focul, și îndemn, îndemnare, invitare, încurajare, ceea ce deșteaptă pe om la oare ce. La Erodian, Polivie și Plutarh.

PAGINA 1783

ἐναφανίζω (ἐν, ἀφανίζω) = prăpădesc, sting, pustiesc în oare ce) ἐναφανίζομαι = mă prăpădesc în oare ce. La Marc Antoniu.

ἐναφεψέω -ῶ și ἐναφέψω (ἐν, ἀφεψέω) = fierb, coc, frig în oare ce.

ἐναφήμι, ἐναφήσω, ἐναφεῖκα (ἐν, ἀφήμι) = las, slobod, arunc oare ce în oare ce, las să curgă oare ce în oare ce. La Aristotel.

ἐνάφορμος. ὁ.ἦ. μον (ἐν, ἀφορμή) = cel cu pricina, cel ce dă pricină, cel ce ia pricină de oare ce. La Chiril Alexandrinul.

ἐναφοροδιάζω (ἐν, ἀφοροδιάζω) ἐναφοροδιάζω τ? κόρη = îmi arăt dragostea către o fată cu glume, fără a o supăra. La Aristen.

ἐνγόνασι, în loc de ἐν, γόνασι = în genune, îngenunea, șezând pe genune, și o stea pe cer. La Arat.

ἐνδαγκάνω (ἐν, δαγκάνω) vezi ἐνδάκνω.

ἐνδαδος. ὁ.ἦ. δον și ἐνδαις (ἐν, δαίς, δὰς) = cu lumănări, cu făclii, cu torțe, cu masale. ἐνδαδος γάμος = nuntă cu masalale, ..cu luminație, ..cu fotohisie. Și πένκη ἐνδαδος = brad cu rășină ce arde cu făclia, din care se fac masalale. La Teofrast. ἐνδαδόω = schimb, prefac

un copac, ..un brad în rășină, fac masalale, ..tăciuni din el, și așa se usucă acel copac. La Teofrast.

ἐνδαδύω -ῶ vezi ἐνδαός.

ἐνδαίνυμι -μια (ἐν, δαίνυμι și ἐνδαιτέομαι) = ospătez pe oare cine, dau masă oare căruia, și mă ospătez de către altul, mănânc, mă veselesc la masa oarecărui.

ἐνδαις -αιδος. ὁ.ή. σπονδὰ ἐνδαιδες = jertfe, praznice, alianțe, învoieli, împăciuriri cu făclii, ..cu masalale, cu luminații. La Eshil vezi ἐνδαδος.

ἐνδαιτέομαι -οῦμαι (ἐν, δαίτη) vezi ἐνδαύνυμι.

ἐνδαίω (ἐν, δαίω) = ard, mă pârjolesc, aprind. Și după asemănare: ἐνδαίω τινὶ πόθον = aprind pofta oare căruia, îi aduc poftă. La Pindar. Și împart, deosebesc în oare ce, dau partea fiecăruia.) ἐνδαίομαι = mă ard, mă aprind în oare ce, ard eu în oare ce. La Apol: Rod: și Iamvlii.

ἐνδάκνω (ἐν, δάκνω) și ἐνδαγκάνω) = mușc înăuntru, și după asemănare: împing, înțep cu vârful, și ustură, pișcă, înțeapă la limbă, și atinge de oare ce. ἐνδακὼν τὸν χαλινόν = mușcând frâul, ..zăbalele. la Platon. ἵνα μὴ ἐνδάκη ὁ στύλος τ? γ? = ca să nu atingă stâlpul de pământ, la Bal: τῶν τροχῶν ἐνδακόντων = polițele atingea una de alta. La Sinesie.

ἐνδακρυς -υος. ὁ.ή (ἐν, δάκρυ) = plin de lacrimi, ce foarte mult plânge. La Evs: ἐνδακρύω = plâng de oare ce, ..pentru oare ce.

ἐνδακρήω vezi ἐνδακρυς.

ἐνδανδαίνω (ἐν, δανδαίνω) = foarte strașnic îngrijesc de oare ce, mă uit cu ochii sclipiți, ..țintuiți la oare ce, îmi țintuiesc ochii la oare ce, priveghez cu scumpătate.

ἐνδακρύω vezi ἐνδακρυς.

ἐνδάπιος. ὁ.ή. ον și ἐνδαπὸς (ἐν, δάπεδον) = pământean) ἐνδαπέδοι = în pământul său, în țara lui. La Polidevc și Non.

ἐνδαπὸς. ὁ.ή. πὸν la Nici vezi ἐνδάπιος.

ἐνδαρτα vezi ἐνδρατα.

ἐνδασυς -υος. ὁ.ή. συ (ἐν, δαυὸς și ἐνδαυλος) = oare ce dăș, păros, stufos, tufos, aspru în oare ce. La Diosc:

ἐνδατέομαι -οῦμαι (ἐν, δατέομαι) = împart, împărțesc, deosebesc, dau partea fiecăruia

PAGINA 1784

și mă împart. Și după asemănare: λόγους ὀνειδιστήρας ἐνδατούμενος = împărțind cuvinte de necinste, ..de ocară, adică ocărând. La Evripid, Sofocli, Eshil, Platon și Nic:

ἐνδαυλος. ὀ.ή. λον (ἐν, δαυλός) la Esih vezi ἔνδασυς.

ἐνδαψιλεύομαι (ἐν, δαψιλεύομαι) = sunt mă arăt darnic, știmerea, slobod la mână. La Eliodor.

ἐν, δὲ ἰν loc de ἐνήν δὲ, și ἐνήσαν δὲ, din ἔνειμι = era în oare ce, ..înauntru.

ἐνδεδομένως vezi ἐνδίδωμι.

ἐνδέει, ἐνδεῖ vezi ἐνδέω.

ἐνδεέστερον -ρωσ vezi ἐνδέω.

ἐνδεῆς -έος. ὀ.ή. ἐς) ἐνδεῶς) ἐνδεια -ας. ἡ vezi ἐνδέω.

ἐνδειγμα -τος. Τὸ vezi ἐνδείκνυμι.

ἐνδεινῆς -έος. ὀ.ή. ἐς vezi ἐνδέω.

ἐνδείκνυμι (ἐν, δείκνυμι) = arăt, înfățișez, fac cunoscut, dovedesc, părăsc la judecată. la Dem: ἐνδύκνυμαι = mă arăt, mă înfățișez, mă fălesc pentru oare ce de ispravă, și mă părăsc la judecată, mă îndreptez la judecată, mă îndreptez la judecată, îmi arăt dovezile, dovedesc. La Isocrat, Dem: Filostrat, Erodian, Homer, Esih: Suida și Aristotel) ἐνδειγμα = semn, dovadă, mărturie, cunoștință, la Dem:) ἐνδειξις = arătare, înfățișare, dovadă, mărturie, cunoștință, pâră, fală. La Sinesie. Alai, pompă, pradă, țeremonie.) ἐνδείκτης = arătător, pârător, doveditor, la Filostrat. ἐνεικτικός = de arătare, de dovadă, de pâră, de fală, ce privește, ce are aplecare spre a arăta, ..a dovedin, ..a pârî, ..a se sfădi. ἐνδεκτικῶς = cu arătare, cu dovadă, cu fală, cu alai, cu pompă, cu paradă, cu ceremonie, ἐνδεικτικῶς μὲν εἴρηται, σαφῶς δὲ οὐδέπω = sa grăit cu mare pompă, ..foarte frumos, ...dar nu deslușit. La Galino.

ἐνδείκτης -ου. ὀ) ἐνδεικτικὸς -κῆ -κὸν -κῶς) ἐνδειξις -εως. ἡ. Vezi ἐνδείκνυμι.

ἐνδεικτο ἰν loc de ἐνδέδεικτο, din ἐνδείκνυμι.

ἐνδείκω, din care ἐνδείκνυμι, ἐνδεικτο.

ἐνδεκα. Οἱ. αἰ. τά (ἐν, δέκα) = unsprezece, cei unsprezece, cele unsprezece) ἐνδεκάκις = de unsprezece ori) ἐνδεκάς = numărul unsprezece.) ἐνδεκατοῖς = cea de a unsprezecea zi, cel după a unsprezecea zi. ἐνδεκατοῖος ἦλθε = venit la a unsprezecea zi, ἐνδέκατος = al unsprezecelea. La Homer.

ἐνδεκαετής -εος. ὀ.ή. τὲς (ἐνδεκα, ἔτος) = de unsprezece ani.

ένδεκάγωνος. ό.ή. νον. (ένδεκα, γωνία) = endecagon, cu unsprezece unghiuri, ..colțuri.

ένδεκάζω (έν, δέκα) = sărbătoresc, prăznuiesc, țin a zecea zi. La Dinarh.

ένδεκάκις vezi ένδεκα.

ένδεκάκλινος. ό.ή. νον (ένδεκα, κλίνη) = cu unsprezece paturi, ..scaune, de 11 patruri, ..scaune.

ένδεκάμηνος. ό.ή. νον (ένδεκα, μήν) = de unsprezece luni. La Hipocrat.

ένδεκάπηχυς -εως. ό.ή. (ένδεκα, πήχυς) = de unsprezece coți. ένδεκάπηχυ έγγχος = suliță, ..mazdrac de unsprezece coți de lung.

ένδεκάπους – δις. ό.ή. πουν (ένδεκα, ποϋς) = de unsprezece picioare de mare, lung, lat .....

PAGINA 1785. IOANIDU 782

ένδεκάς -δος. ή) ένδεκαταϊος -αία -αϊον vezi ένδεκα.

ένδεκατημόριον -ου. τὸ (ένδέκατος, μόριον) = a unsprezecea parte din oare ce.

ένδέκατος -τη -τον vezi ένδεκα.

ένδέκεσθαι, în loc de ένδέχεσθαι, din ένδέχομαι, după dialectul ionic.

ένδεκήρης -εος. ό.ή. ρες (ένδεκα, έρέσσω) = cu unsprezece loperți, ..vâsle, ..rânduri de loperți.

ένδεκτος. ό.ή. κτον vezi ένδέχομαι.

ένδελεχέω -ῶ, și ένδελεχίζω (ένδον, έχω) = stăruiesc la oarece napistan, continuu, mă țin mereu de oare ce, nu continesc din oare ce lucrare, și dăinesc., trăiesc., țin multă vreme. Și merg, vin adeseori. Πέτραν κοιλαίνει ρανις ύδατος ένδελεχοϋσα = picătura de apă când cade adeseori pe piatră, o mânăncă. ένδελαχής = străjuitor, continuator, dăinuator, necurmat, neprecurmat, neconținut, neîncetat, nelipsit, neosteit. La Plutarh.) ένδελεχῶς și έντελεχῶς = pururea, totdeauna, mereu, napistan, adeseori, necurmat, neprecurmat, neconținut, neîncetat, nelipsit, neosteit. Cu stăruire, cu continuare, cu dăinuire, cu neprecurmare, cu neîncetare.) ένδελέχεια, ένδελεχισμός și άντελεχεια = stăruire, continuare, dăinuire, necurmare, neprecurmare, neconținere, neîncetare. La Grigore și Biblie.

ένδελεχής -έος. ό.ή. χες -χῶς) ένδελεχίζω) ένδελεχισμός -οϋ. ό vezi ένδελεχέω.

ένδεμα -τος. Τὸ vezi ένδέω.

ἐνδέμω (ἐν, δέμω) = zidesc în oare ce, ..înăuntru. înțepenesc, întăresc, îngrădesc oare ce cu zid. La Erodian.

ἐνδέξια, ἐνδεξίος (ἐν, δεξία) = în dreapta, dea dreapta, și după asemănare: cu norocire, cu fericire, cu semn bun) ἐνδέξιος = cel dea dreapta, și norocos, fericit, cu semn bun, plăcut. La Homer. ἐνδέξιομαι -οῦμαι = iau, apuc, țin, îmbrățișez cu mâna dreaptă, dea dreapta. La Evripid.

ἐνδεξίομαι -οῦμαι) ἐνδέξιος -ία -ιον) ἐνδεξίος vezi ἐνδέξια.

ἐνδεσις -εως. ἦ) ἐνδεσμα -τος.τό) ἐνδεσμέω -ῶ, ἐνδεσμεύω) ἐνδεσμος -ου. ὅ) ἐνδετος. ὁ.ἦ. τον vezi ἐνδέω.

ἐνδεύω (ἐν, δεύω) = ud, înmoi, topesc, vopsesc în oare ce, la Nic:

ἐνδέχομαι (ἐν, δέχομαι) = primesc, iau oare ce asupra-mi, îngăduiesc oare ce să se urmeze. ἐνδέχομαι τὴν αἰτίαν = iau, primesc asupra-mi pricina. La Dem: și τὴν φθορὰν ἐνδεχόμενα = cele ce sunt supuse la stricăciune, ce primesc, dobândesc stricăciune, cele ce se strică. La Filostrat. ἐνδέχεται = se întâmplă, se poate întâmpla, se brodește. La Xenofon, și Tucidid) ἐν τῶν ἐνδεχομένων, ἐνδεχομένως, κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον = după întâmplare, precum se întâmplă, ..se brodește. Cât se poate, cât e prin putință) ἐνδεκτος -κτον ἐστί = se poate întâmpla, se întâmplă, se brodește, se poate brodi. ἐνδεχόμενος -νη -vov = ce se poate întâmpla, ..brodi.

ἐνδέω (ἐν, δέω) ἐνδέομαι) = am trebuință de oare ce, îmi trebuiește oare ce, îmi lipsește oare ce. ἐνδέει = lipsește oare ce. La Xenofon, Plutarh Teofrast, Api: Dem: Platon, Luc: și Erodian) ἐνδεια τὸ ἐνδέες = lipsă, trebuință, sărăcie, ticăloșie. La Dem și Isocrat) ἐνδειῆς

PAGINA 1786 IOANIDU 782

ἐνδειῆς = lipsit, întrebuințat de oare ce, sărac, sărman, ticălos, și cel în urma altora, și cel cu oare ce greșeală, ..patimă. la Platon, Xenofon și Isocrat. ἐνδεῶς = cu lipsă, cu trebuință de oare ce, în lipsă, în sărăcie, în ticăloșie. ἐνδεῶς ἔχειν = a-i lipsi oare ce, a avea trebuință de oare ce, a nu avea în destul. ἐνδεῶς πράττειν = a se afla în lipsă, ..în sărăcie, ..în ticăloșie) ἐνδεέστερον, ἐνδεεστέρω = mai în jos decât alții, mai prost. La Plutarh.

ἐνδέω, ἐνδεσμεύω, (ἐν, δέω, δεσμεύω) = leg oare ce, strâng culegătura, închei, împletesc. ἐνδεδέσμαι ὄρκους = s-u legat prin jurământ. La Platon și Homer. ἐνδεμα, ἐνδεσμα = legătură de oare ce,

cum de gât, de răni, etc. cea cu care se leagă oare ce. ἔνδεσμος = legătură, nod, încheietură, înnodătură) ἔνδεσις = legare, înnodare, încheiere în oare ce. ἔνδετος = legat, strâns, încheiat, încheiat în oare ce foarte țearpăn.

ἐνδηλος. ὁ.ἦ. λον (ἐν, δῆλος) = luminat, strălucit, cunoscut, văzut de toți în oare ce, și adevărat, ..curat în oare ce.

ἐνδημέω -ῶ (ἐν, δῆμος) = sunt, locuiesc în țara mea, împreună cu pământenii mei) ἐνδημία = locuință în țara sa, aflare de față în oare ce loc) ἔνδημος = pământean, tot de acel neam, cel de față, ce ține tot de acel norod. La Esi:) ἐνδήμιος = cunoscut de tot norodul, pământean, tot de un neam.

ἐνδημία -ας. ἦ) ἐνδήμιος. ὁ.ἦ. ον vezi ἐνδημέω.

ἐνδημιουργέω -ῶ (ἐν, δημιουργέω) = zidesc, clădesc, fac, lucrez în oare ce, înzidesc.

ἐνδημιος. ὁ.ἦ. μον vezi ἐνδημέω.

ἐνδιάσκειν în loc de ἐνδιάσκον, din ἐνδιάσκω.

ἐνδιαβάλλω (ἐν, διαβάλλω) = învelesc, înfășur într-o pâra, ..într-o defăimare, pârașc, defaim pe oarecine pentru oare ce. La Ctis:

ἐνδιάγρος. ὁ.ἦ. γρον (ἐνδιάσκω, ἀγρός) = ce locuieste pe câmpuri, ..în loc deschis, țăran.

ἐνδιάγω (ἐν, διάγω) = îmi petrec viața, viețuiesc în oare ce, ..cu oare ce.

ἐνδιάζω vezi ἔνδιος.

ἐνδιάζω -ομαι (ἐν, διάζομαι) = țes, urzesc, nevedesc în oare ce, ..înăuntru. la Esih:

ἐνδιάθετος. ὁ.ἦ. τον (ἐν, διὰ, τίτημι) = pus, așezat în gând, cele ce are omul în gândul său, ..în cugetul său, ..în sufletul său. ἐνδιάθετος λόγος = cuvântul, cugetul ce are omul în gândul său, i se împotrivesc προφορικὸς λόγος = cuvântul cel ce grăiește omul, ..ce îl dă, ..îl spune de față. La Plutarh. ἐνδιαθέτιος = cu gândul, în gând, în cuvântul său, precum gândește, ..se socotește în sine. La Esih:

ἐνδιάθηκος. ὁ.ἦ. κον (ἐν, διαθήκη) = scris, cuprins în diată. La Evanghelie.

ἐνδιαθρύπτομαι (ἐνδιαθρύπτομαι) = mă prăpădesc, mă moleșesc, slăbesc petrecând în desfătări, ..în desfrânări, ..în plăceri. La Teocrit.

ἐνδιστοιόμαι -ῶμαι (ἐν, διαίρωμαι) = petrec..., trăiesc..., vieșuiesc..., locuiesc..., sălășluiesc..., hălăduiesc undeva.) la Tucidid.

ἐνδιαίτημα = locuință, locaș, sălășluire, hălăduire, locul, casa unde locuiește omul. La Api: și Erodian petrecerea omului în oare ce loc.

ἐνδιαίτημα -τος. τό) vezi ἐνδιαιτάομαι.

ἐνδιακειμένως (ἐν, διάκειμαι) = precum este, precum se află omul în sine, precum gândește

PAGINA 1787. IOANIDU pagina 783

..se socotește, ..cugetează. la Erm:

ἐνδιακοσμέω (ἐν, διακοσμέω) = pun, așez în rând, ..în bună rânduială, și dichisesc, împodobesc în oare ce. La Ocel?

ἐνδιαλλάσσω -ττω (ἐν, διασμένω) = schimb, prefac oare ce în oare ce.

ἐνδιαμένω (ἐν, διαμένω) = rămân în oare ce, mă țin de oare ce, străuiesc în oare ce, nu-mi schimb gândul, ...părerea, ..hotărârea. și ține, dăinește dăinuiește multă vreme.

ἐνδιαπράττω cu greșeală în loc de εὖ διαμπράττω. La Platon.

ἐνδιαπρέπω (ἐν, διαπρέπω) = lucesc, strălucesc în oare ce, mă arăt mai mare, ..mai luminos, ..mai învățat, ..mai iscusit în oare ce, arăt că mi se cuvine oare ce.

ἐνδιάσκεινος. ὁ.ή. ον (ἐν, διασκευή) = bine întocmit, ..alcătuit, ..împodobit, ..așezat.

ἐνδιασπείρω (ἐν, διασπείρω) = presăr, risipesc, semăn, împrăștii, arunc într-o parte și în alta, ..în oare ce, ..înăuntru. ἐνδιαεσπαρμένα = risipite în oare ce. La Plutarh.

ἐνδιατάσσω -ττω (ἐν, διατάσσω) = pun, așez la rând, ...în rând, ..în bună orânduială în oare ce, ..înăuntru, pun la cale, rânduiesc în oare ce, ..înăuntru.

ἐνδιατρίβω (ἐν, διατρίβω) = îmi petrec vremea în oare ce, ..cu oare ce, și mă îndeletnicesc la oare ce, și zăbovesc., întârzii în oare ce lucrare. La Tucidid, Plutarh și Xenofon) stăruiesc în oare ce, locuiesc, sălășluiesc în oare ce) ἐνδιατριπτεύον = trebuie să ne îndeletnicim, ..să petrecem, să stăruim, să zăbovim în oare ce.) ἐνδιατριπτικός = de petrecere, de îndeletnicire, de zăbavă, de stăruire, ce privește la oare ce aplecare, ..la petrecere, ...la îndeletnicire, ...la zăbavă, ...la stăruire în oare ce, cel ce cu bucurie cu voie bună petrece, ..se îndeletnicește, ..stăruiește la oare ce. La Marc Antoniu.

ἐνδιαφθείρω (ἐν, διαφθείρω) = stric., prpădădesc., sfărâm., ucig., omor..., mituiesc în oare ce, ...cu oare ce.

ἐνδιαχειμαζω (ἐν, διαχειμάζω) = petrec iarna, iernez în oare ce, ..uneva.

ἐνδιαχρίω (ἐν διαχρίω) = ung, frec mânjesc cu unsori, ..cu alifii în oare ce, ..pe dinăuntru. Și după asemănare: tencuiesc, spoiesc în oare ce, ..înăuntru.

ἐνδιάω -άομαι vezi ἔνδιος.

ἐνδιδάσκω (ἐν, διάσκω) = învăț, arăt, povățuiesc pe oarecine la oare ce.

ἐνδιδόω, ἐν, ἐνδίδωμι. ἐνδίδομαι (ἐν, δίδω, δίδωμι, δίδω) = dau în mâna oarecărui, teslimaticesc, dau pricină de oare ce la oare ce, încep, dau semn, arăt. Dau loc, fac loc, mă abat, mă depărtez. Mă plec, mă îndoiesc, mă supun. Iert slobozesc, slăbesc, înmoi, mă las de oare ce, primesc oare ce de bun, nu mă împotrivesc la oare ce. La Evripid, Tucidid, Dem: Edot: Plutarh, Marc Antoniu, Partenie, și Aristotel.) ἔνδομα, ἐνδόσιμον, ἔνδοσις = plecare, îndoială, supunere, iertare, slobozire, slăbire, destindere, muială, abatere, depărtare, începere, pricină, îndemnare la oare ce.) ἐνδόσιμον se înțelege pe dianafară: κροῦσμα, μέλος adică ἐνδόσιμον κροῦσμα -μέλος = taxim, începerea cântecului. La Aristotel.) ἐνδόσιμος, ἐνδοτικὸς = de dare, de pricină, de începere, de abatere, de depărtare, de plecăciune, de îndoială, de supunere de slobozire, de destindere, de muială, de primire, de îndemnare, ce privește, ce are aplecare la dare, ..la pricină, ..la începere, ..la îndemnare, ..la abatere, ..la plecare, ..la

PAGINA 1788

îndoială, ..la supunere, ...la destindere, ..la primire. La Plutarh. ἐνδόσιμος = ce se poate da, ..pleca, ...îndoi, ..abate, ...slăbi, ...destinde, ...supune, ...primi. la Plutarh și Maxim:) ἐνδεδομένως = slab, moale, destins, plecat, îndoit, cu frâu slab, ...moale.

ἐνδιδύσκω (ἐν, ἐνδύσκω) vezi ἐνδύω.

ἐνδιέω vezi ἐνδίημι

ἐνδικήκω (ἐν, δίκηκω) = trec, petrec prin oare ce, mă întind în toate părțile, mă aflu în oare ce. La Secstos Empedocli.

ἐνδίημι, ἐνδιέω, ἐνδίω (ἐν, δίημι) = înmoi oare ce, și împing în oare ce, și mă iau, alerg după oare cine ca să-l prind, gonesc pe oarecine ca să-l prind. Și întărât îndemn pe oarecine la oare ce. La Homer.

ἐνδικα vezi ἔνδικος.

ἐνδικάζομαι (ἐν, δικάζομαι) = mă trag la judecată, sunt în judecată, ..în prigonire cu oare cine, mă judec cu oare cine.

ἐνδικαίω -ω (ἐν, δικαίω) = fac dreptate, dau dreptate oare căruia, îl judec după dreptate, sprijinesc..., ocrotesc dreptatea oarecăruia, îl îndreptătesc.

ἐνδικος. ὁ.ἡ. κον (ἐν, δίκη) = drept, legiuit, adevărat. ἡμέρα ἐνδικος = zi de judecată, ἐνδικος ἄρκος = jurământ de judecată, ..făcut înaintea judecății, ..după dreptate. La Sofocli și Platon.) τοῦνδικος în loc de τὸ ἐνδικον = dreptatea, hotărârea după dreptate. La Sofocli) ἐνδικα, ἐνδίκως = după dreptate, după lege, cu drept cuvânt. ἐνδίκως πωλεῖν = a vinde după dreptate, ..după lege. La Platon. și ταῦτ' ἔδρας' ἐνδικα = după dreptate, după lege, cu drept cuvânt a făcut aceasta. La Sofocli.

ἐνδινα -ων. Τά (ἐνδον) = mașele, cele dinăuntru, măruntaiele dinăuntru. La Homer.

ἐνδινέω -ω (ἐν, δινέω) = întor, învârtesc oare ce în loc, ..prinprejur, rostogolesc oare ce. ἐνδινέομαι = mă întor, mă învârtesc, mă rostogolesc în loc, ..prin prejur, dau ocoluri împrejur. La Longhi și Hipocrat, și înfășur împrejur.

ἐνδιον -ου. τό vezi ἐνδιος.

ἐνδιος -ία -ιον (din ἐν, διος sau ἰδίω) = de miază zi, ce privește la miază zi. ἐνδιος ἦλθεν = a venit la miază zi, ..pe la miază zi, la Homer) ἐνδιον, ἐνδία = miază zi. Εἰς ἐνδιον = până la miază zi, la Apolonie, Plutarh, Esih și Suida) ἐνδιον, = locuință locaș, sălășluire, sălaș, ședere afară sub cer, fără înveliș. La Ștefan.) ἐνδιάω -άομαι ἐνδιαζω = locuiesc afară în câmp, ..sub cer fără înveliș, și petrece miază zi, mă odihnesc pe la miază zi afară în câmp. La Suida.

ἐνδιπλόω vezi ἐνδιπλόω.

ἐνδιπλόω, ἐνδιπλόων (ἐν, διπλόω) = înfășur, înfăș, îndoiesc, răsfrâng, încrețesc, refec, tivesc în oare ce, ..înăuntru. la Galino.) ἐνδίπλωμα = înfășurătură, înfășătură, îndoitură, răsfrângătură, încrețitură, ..refecătură, ..tivitură înăuntru, ..în oare ce. La Galino.) ἐνδίπλωσις = înfășurare, ..îndoire, ...răsfrângere, ..încrețire, ..refec, ..tivire înăuntru. La Galino.

ἐνδίσλωμα -τος. τό) ἐνδίπλωσις -εως. ἡ vezi ἐνδιπλόω.

ἐνδίφριος. ὁ.ἡ. ον (ἐν, δίφριος) = cel după căluș, cel ce șade pe căluș, ..pe scaun, și cel ce șade la masă aproape de altul, împreună răpătean, ..sinopătean. la Xenofon.

ἐνδίω vezi ἐνδίημι.

PAGINA 1789 IOANIDU pagina 784

ἐνδογενῆς -έος. ὁ.ή. νέα (ἐνδον, γείνομαι) = născut în oare ce, ..înăuntru, ..înăuntru, născut în casa sa, ..în cuprinsul său, ...în locuința sa, al casei, de casă.

ἐνδοθεν) ἐνδοθι) ἐνδοῖ, ἔνδοι vezi ἔνδον.

ἐνδοθραῖ -αῖ = bucățele de piele jupuite. La Esih.

ἐνδοιάζω, ἐνδοιαω -άομαι și ἐνδιάζω (ἐν, δοιάζω) = stau la gânduri, ..la chibzuri, mă îndoiesc, ..sunt la îndoială, ..am îndoială, am îndoială la oare ce, nu sunt sigur de oare ce, bănuiesc la oare ce. La Tucidid) ἐνδοίασις, ἐνδοιασμός, ἐνδουασμός = îndoială, bănuială, nehotărâre, nedumerire) ἐνδοιασστής = îndoitor, cel ce se îndoiește, ..are îndoială, ..bănuială, cel ce nu poate hotărî. La Filostrat. ἐνδοιασ ἐνδοιασμός, ἐνδιαστός = cu îndoială, cu bănuială, la fără siguranță, fără hotărâre. La Tucidid.) τὸς -στῶς ἐνδουαστὸς -στῶς = cu îndoială, cu bănuială, fără siguranță, la bănuială, la nedumerire. La Lucian) ἐνδοιασίμωσ = cu îndoială, de bănuială, de nedumerire, ce privește, ce are aplecare la îndoială, ..la bănuială, ..la neomerire) ἐνδοιαστικῶς = cu mijloc îndoitor, ..bănuitor, ...nedomiritor.

ἐνδοιάσιμος. ὁ.ή. μον -μωσ) ἐνδοίασις -εωσ. ή) ἐνδοιαστής -στοῦ. ὁ) ἐνδοιαστικὸς -κῆ -κὸν -κῶς) ἐνδοιαστὸς -στή -στὸν -στῶς) ἐνδοιάω vezi ἐνδοιάζω.

ἐνδιος -ου. ὁ nume însușit.

ἐνδομα -τος. τό vezi ἐνδίδωμι.

ἐνδομάχας, în loc de ἐνδομάχης, după dialectul doric.

ἐνδομάχης -ου. ὁ și ἐνδομάχας (ἐνδον, μάχη) = cel ce se războiește cu oare cine, se bate în casa sa, ..în țara sa, ..înăuntru, ca și cum cucușul cu ai săi. la Pindar.

ἐνδομενεία -ας. ή. ἐνδομενία, și ἐνδυμενία (ἐνδον, μένειν, εἶναι și ἐνθουχία) = dichisurile, mobilile, uneltele casei, ..cele din casă, ..dinăuntru. și grija casei, șederea în casă, lenevire. La Corn??

ἐνδομενία -ας. ή vezi ἐνδομενεία.

ἐνδομέω -ῶ (ἐν, δομέω) = zidesc, clădesc oare ce în oare ce. La Iosif. ἐνδόμησις, ἐνδόμημα = zidire, clădire în oare ce, zăgaz, stavilă de zid spre a popri apa, spre a apăra oare ce de apă, ..de valurile, ..de lovirea apei. Liman, port, vad zidit cu piatră. La Iosif.

ἐνδόμημα -τος. τὸ) ἐνδόμησις -εωσ. ή vezi ἐνδομέω.

ἐνδομυχέω -ῶ) ἐνδομυχί vezi ἐνδόμυχος.

ἐνδόμυχος. ὁ.ή. χον (ἐνδον, μυχός) = cel dinăuntru, ..din fund, cel în ascuns în oare ce, ..în casa sa, cel ce pururi șade asuns în casă, și după asemănare: tainic. La Mean: și Suida. ἐνδομυχί = ascuns în oare ce.) ἐνδομυχέω -ῶ) = șed asuns în oare ce, locuiesc ascuns prin ascunzători.

ἐνδον, ἐνδοθι, ἐνδοῖ, ἐνδοι = înăuntru în oare ce. Oi ἐνδον = cei din casă slugile și ceilalți ai casei. Τὰ ἐνδον = cele dinăuntru ale casei. La Hoemr, Xenofon și Eshil.) ἐνδοθεν, = dinăuntru. La Sofocli. ἐνδόσθια, ἐνδοσθίδια = cele dinăuntru, mațele, ..măruntaiele cele dinăuntru) ἐνδότερος = cel mai dinăuntru, ..mai din fund. ἐνδοτέρω = mai înăuntru, mai în fund) ἐνδότατος = cel prea de tot în fund. ἐνδοτάτω = prea în fund.

ἐνδοξα) ἐνδοξά? Vezi ἐνδοξος.

ἐνδοξολογέω -ῶ (ἐνδοξος, λόγος) = îmi arăt mărimea, ..destoinicia prin graiuri, ..prin cuvinte, ca să dobândesc cinste, ..slavă. la Diogen Laertie.

ἐνδοξόπωλος. ὁ.ή. λον (ἐνδοξος, πῶλος) = vestit la cai, cel ce are cai buni, ..frumoși, și vestit călăreț. La Esih:

PAGINA 1790

ἐνδοξος. ὁ.ή. ζον (ἐν, δόξα) = ceea ce e în mintea, ..în socotința omului, ceea ce se poate primi, ..cinsti de toți de bun. Și după asemănare: cinstit, lăudat, slăvit de toți pentru destoinicia sa. La Aristotel și Xenofon. ἐνδόξως, ἐνδοξα = cu cinste, cu slavă, cu mărime, în cinste, în slavă, în mărime, în laudă.) ἐνδοξάτης, τὸ ἐνδοξον = cinste, slavă, mărime) ἐνδοξάζω = cinstesc, slăvesc, măresc, laud în oare ce, mă laud pentru oare ce, ..în oare ce ispravă.

ἐνδοξοτης -τος. ή vezi ἐνδοξος.

ἐνδόξως vezi ἐνδοξος.

ἐνδόσθια -ων. Τὰ vezi ἐνδον.

ἐνδοσθίδιος. ὁ.ή. ον vezi ἐνδον.

ἐνδοσιμον -ου. τὸ) ἐνδόσιμος. ὁ.ή. μον) ἐνδοσις -εως. ή vezi ἐνδίδωμι.

ἐνδότατος -τη. Τον τω.) ἐνδότερος -ρα -ρον -ρω vezi ἐνδον.

ἐνδοτικός -κή -κόν vezi ἐνδίδωμι.

ἐνδουπέω -ῶ (ἐν, δουπέω) = fac sunet, ..zgomot mare, ..gălăgie mare în oare ce, ..înăuntru. răsun, bubuiesc, duduiesc, ..dârdâiesc în oare ce, ..înăuntru. la Homer.

ἐνδουχία -ας. ἡ (ἐνδον, ἔχω) vezi ἐνδομενεία.

ἐνδοχεῖον -ου. τό (ἐν δοχεῖον) = vas, încăpere de a primi oare ce întrânsul. Haznea, magazie. La Hipocrat.

ἐνδράμω, ἐνδρέμω, ἐνδραμέω (ἐν, δράμω) de timpi. La ἐντρέχω.

ἐνδρανῆς -έος. ὁ.ἡ. νέα (ἐν, δρανῆς) = lucrător, muncitor, sânguitor, silitor, străduitor, îndeletnic, activ. La Suida.

ἐνδρατα -των. Τά în loc de ἐνδρατα (ἐν, δαρτός) = cele jupuite, ..belite cu căpățâna și picioarele împreună. La Esih:

ἐνδρομέω -ῶ, și ἐνδρομέω (ἐν, δρομέω) = alerg tare, alerg iute în oare ce. La Analoghion. ἐνδρομή = alergătură în oare ce, ..înăuntru. și luptă, întrecere la alergături, și năvală, iureș, și un viers de cântare. La Plutarh. ἐνδρομῖς = încălțăminte de vânători, ..de alergători ca să nu se vatăme picioarele. La Bal: și Analoghion: și haină îmblănită cu care se îmbrăcau luptătorii, după lupte ca să nu răcească, fiind nădușiți.) ἐνδρομος = cel ce aleargă tare, ..iute drumul cel hotărât, ..cel însemnat, ἐνδρομος ἵππος = cal de poște ce aleargă de la o poștă la alta. La Polidevc.

ἐνδρομή -ῆς. ἡ) ἐνδρομῖς -δος. ἡ) ἐνδρομος. ὁ.ἡ. μὸν vezi ἐνδρομέω.

ἐνδροσος. ὁ.ἡ. σον (ἐν, δρόσος) = plin de rouă, roăros, răcăros, umed, și după asemănare: fraged, proaspăt, moale.

ἐνδρουν -ου. τὸ vezi ἐνδρως.

ἐνδρως -ου. ὁ. Τὸ ἐνδρουν (ἐν, δρῶς) = mâzga, miezul stejarului, ..gorunului, ..jârului, și tânjala, fierul plugului, și însuși plugul. La Esih:

ἐνδυάζω) ἐνδυασμὸς -οῦ. ὁ) ἐνδυαστὸς -στῆ -στὸν -στῶς vezi ἐνδοιάζω.

ἐνδικῆς, ἐνδικέως, ἐνδुकῶς, ἐνδुकῆς, ἐδύκιος (ἐν, δέδυκα, δεδुकῶς din δύω) = încă pe atât, deopotrivă, degrab, iute, cu mare silință, ..sânguință, ..osârdie, ..grijă, ..credință, ..omenire, și pururi, napistan, necurmat, necontenit, ἐνδύκιος = tainic, ascuns. La Esih, Homer și Nic:

ἐνδुकέως) ἐνδुकῆς -έος. ὁ.ἡ. κῆς) ἐνδύκως vezi ἐνδुकῆς.

PAGINA 1791 IOANIDU 785

ἐνδυμα -τος. το) ἐνδυμάτιον -ου. το) ἐνδύμασιὰ -ᾶς. ἡ vezi ἐνδύω.

ἐνδυμενία -ας. ἡ vezi ἐνδομενία.

ἐνδυμι vezi ἐνδύω.

ένδυμιόν -νος. ó nune însușit.

ένδυναμόνω -ομαι vezi ένδυναμόω.

ένδύναμος. ó.ή μον vezi ένδυναμόω.

ένδυναμόω –ō ένδυναμόω (έν, δυναμόω -μόνω -μόνω) = întăresc, împuternicesc, dau putere la oare ce. La Biblie și Evanghelie. ένδυναμόομομαι -οῦμαι, ένδυναμόνομαι = mă întăresc, mă împuternicesc, prind putere.) ένδυνάμωσις = întărire, împuternicire.) ένδυναμωτικὸς = de întărire, de împuternicire, ce privește, ce are aplecare la întărire, ..la împuternicire, întăritor, întăritor, întăricos, împuternicitor, împuternicicos, ένδυναμωτικὸν τοῦ στομάχου = cordial, endinamotic. ένδυναμωτικῶς = cu întărire, cu împuternicire) ένδύναμος = tare, țeară. La Temistocle.

ένδινάμωσις -εως. ή) ένδυναμωτικῶς -κῆ -κὸν -κῶς vezi ένδυναμόω.

ένδυναστέω (έν, δυναστέω) = stăpânesc ca un domn, ..ca un dinast, ..cam cu sila în oare ce. La Xenofon.

ένδυνέουσι, în loc de ένδύνουσι, din ένδύνω.

ένδύνω vezi ένδύω.

ένδυο (έν, δύω) = degrab, iute.

ένδυς, din ένδύω) ένδυσις -εως. ή vezi ένδύω.

ένδυστυχέω –ō (έν, δυστυχέω) = sunt nenorocit în oare ce,¹⁵ nu am noroc la oare ce. La Plutarh.

ένδυτα -ων. Τὰ) ένδυτή -ῆς. ή) ένδυτήρ -ρος. ó) ένδυτὸν -τοῦ. Τὸ) ένδυτὸς -τῆ -τὸν, și ένδυτος. ó.ή. τον vezi ένδύω.

ένδύω, ένδυμι, ένδύνω, ένδιδύσκω -ένδύσω -ένδέδυκα -ένέδυσσα -ένεδυν (έν, δύω) = intru, mă vâr în oare ce, ..înăuntru, mă afundezmă dau afund. Și vâr, bag pe oarecine în fund, îl afund, îl dau afund, îl cufund în oare ce. Și după asemănare: învelesc, acopăr, îmbrac pe oare cine cu oare ce, ένδύομαι, ένδύνομαι = intru, mă vâr în oare ce, ..înăuntru, mă afund, mă dau afund. Și mă învelesc, mă acopăr, mă îmbrac în oare ce, ..cuoare ce. La Homer și Xenofon. ένδυμα = haină, veșmânt, straiu, port, kiefet, îmbrăcăminte) ένδυμάτιον = hăinuliță, mic veșmânt, straiu. La Plutarh. ένδυμασιὰ = îmbrăcăminte, schimbarea, primeneala hainelor, haine de primenit. Μία ένδυμασιὰ = un rând de haine) ένδυσις = intrarea, cufundarea în oare ce, îmbrăcare, îmbrăcăminte. La Ateneu. ένδυσις τραχήλου = gura cămășii. La

¹⁵ În limbajul vechi cuvântul nenorocit, are sensul în a nu avea noroc, a fi fără noroc. N.tr.

Evripid. ἐνδυτήρ = de îmbrăcat, cu care se poate îmbrăca oare cine. ἐνδυτήρ πέπλος = haină de îmbrăcat. La Sofocli. ἐνδυτὸς, ἔνδυτος = îmbrăcat) ἐνδυτον, τὰ ἐνδυτα = haine, îmbrăcăminte, haina cu care se acoperă, ..se învelește, ...se îmbracă. La Epigramata. ἔνδυτον σαρκὸς = pielea. La Evripid. ἐνδυτή = masa de pânză, acoperământul de pe Sfânta Masă, ..de pe Prestol, ..de pe jertfelnic. La Bizant:

ἐνεάζω, și ἐννέάζω vezi ἐνεός.

ἐνεάκις vezi ἐννέα.

ἐνεαρίζω (ἐν, ἐαρίζω) = petrec primăvara în oare ce, ..cu oare ce, primăvărez. La Plutarh.

ἐνεάριος. ὁ.ἦ. ον cu greșeală în loc de ἐαρινὸς, la Ateneu.

ἐνεασμὸς -οῦ. ὁ vezi ἐνεὸς.

PAGINA 1792 IOANIDU pagina 785.

ἐνεγγυάω -ομαι (ἐν, ἐγγυάω) vezi ἐγγυάω.

ἐνεγγυς (ἐν, ἐγγυς) la Coint Smirneu. Vezi ἐγγυς.

ἐνεγκε, din ἐνέγκω.

ἐνέγκω, din care ἐνεγκῶ, ἤνεγκα, ἤνεγκον și ἐνείκω din care ἐνείκαντο. de timpuri la φέρω = aduc, adun, sufăr, rabd δυσφόροως ἐνέγκει = tânjește, anevoie, ..cu greu suferă.

ἐνεγκωμιάζω (ἐν, ἐγκωμιάζω) = laud, măresc, slăvesc, cinstesc pe oare cine cu engomie¹⁶ engomiez.

ἐνέδρα -ας. ἡ (ἐν, ἔδρα și ἔνεδρον) = culcușul pândarului, ..iscoadei, locul cel ascuns de unde se păzește, ..pândește pândarul, ...iscoada, și după asemănare: cursă, laț și orice meșteșugire spre înșelăciune. La Tucidid.) ἐνδράζω = înțepenesc oare ce, așez, pun să șadă tare, ..țearpă în oare ce, ..pe oare ce, ..prin oare ce, ἐνεδράζομαι = mă așez, mă înțepenesc pe oare ce. La Teofrast, Prot:) ἐνεδρεύω = pândesc, iscodesc, înșel cu meșteșugire, muncesc să prind pe oare cine ca prin cursă, ca prin laț. La Erodian. Și pun așez pe altul să pândască, ..să prindă cu cursa, ..cu lațul, ..cu meșteșugiri. La Iosif și Apian.) ἐνεδρεύομαι = mă pândesc, mă înțel de către altul. La Xenofon. ἐνεδρευτής = pândar, iscoadă, cel ce pune curse, ..lațuri spre înșelăciune.) ἐνεδρευτικὸς = de pândire, de iscodire, de înșelăciune cu curse, ..cu lațuri, ..cu meșteșugiri, ce privește, ..ce are aplecare a pândi, ..a iscodi, ..a prinde prin curse, prin lațuri, prin meșteșugiri, ..a

---

¹⁶ Laude n.tr

înșela prin ascuns.) ἔνεδρος = cel ce se așează cu locuința sa în oare ce loc, străinul ce se face pământean, la Sofocli.

ἐνδράζω (ἐνεδρευτής -τοῦ. ὁ) ἐνεδρευτικός -κή -κὸν) ἐνεδρεύω) ἔνεδρον -ου. Τό. ἔνεδρος. ὁ.ή. δρον. Vezi ἐνέδρα.

ἐνέεικα, în loc de ἔνεικα din ἐνείκω, ἐνέκω.

ἐνεείσατο în loc de ἐνεείσατο, din ἐνέζομαι.

ἐνέζομαι (ἐν, ἔζομαι) = mă așez în oare ce, ..pe oare ce, și șăd ascuns spre pândire, pândesc prin ascuns, și pun pe altul să șadă.

ἐνέκκα în loc de ἐνήκα, din ἐνήμι.

ἐνεήκοντα vezi ἐνενηκοντα.

ἐνεθεις, din ἐνήμι.

ἐνέθηκα, din ἐντίθημι.

ἐνεθίζω (ἐν, ἐθίζω) = obișnuiesc, deprind, dedau pe oare cine cu oare ce. ἐνεθίζομαι = mă obișnuiesc, mă deprind, mă dedau cu oare ce. La Erodian.

ἐνειάδα ας. ή vezi ἐνειάς.

ἐνειάς -δος. ή și ἐνειάδα = Eneida, poema lui Virgiliu cea eroină, eroică.

ἐνειδοφόρος. ὁ.ή. ρον (ἐν, εἶδος, φέρω) = cel ce are în sine chipul oare căruia, cel ce arată chip străin, iar nu al său. La Mele:

ἐνειδω, din care ἐνειδον (ἐν, εἶδω) = văd, mă uit, privesc la oare ce.

ἐνειδωλοποιέω (ἐν, εἰδωλοποιέω) vezi εἰδωλοποιέω.

ἐνειήν din ἔνειμι și ἐνήμι.

ἔνεικα în loc de ἤνεγκα din ἐνέγκω, φέρω.

ἔνεικα, în loc de ἔνεκα.

PAGINA 1793 IOANIDU 786

ἐνεικονίζω (ἐν, εἰκονίζω) = aduc un chip în oare ce, ..înăuntru, potrivesc un chip cu alt chip, ca să văd că este întocmai. ἐνεικονίζομαι = îmi văd chipul în oare ce, ..înăuntru, mă uit în oglindă ca să-mi văd chipul. Și după asemănare: τοὺς ἑαυτῶν λόγους ἐνεικονίζεσται τοῖς ἐτέρων = a-și vedea, a-și închipui cuvintele lor, în cuvintele celorlalți. La Plutarh.

ἐνείκω, în loc de ἐνέγκω după dialectul ionic, din care ἤνεικα, ἤνεικάμην, ἤνείκαντο, ἤνοχα, ἤνείχθην vezi ἐνέγκω.

ἐνειλέω -ῶ, ἐνείλλω, și ἐνειλίσσω, ἐνελίσσω, și ἐνειλινδέω și διενειλέω?? (ἐν, εἰλέω, εἰλω, εἰλίσσω, ἐλίσσω, εἰλινδέω) = înfăș, înfășur, învârtesc, succesc, împletesc, fac ghem, cocoloșesc,

rostogolesc, tăvălesc, deapăn, învăluiesc, fac trâmbă.) ἐνειλέομαι = mă înfăș, mă înfășur, mă învârtesc, mă sucesc, mă impleticesc, mă fac ghem, mă cocoloșesc, mă rostogolesc, mă tăvălesc, mă deapăn. La Plutarh. ἐνειλίημα = înfășătură, înfășurătură, învelitură, sucitură, impletitură, ghemuitură, cocoloșitură, rostogolitură, trâmbă, tăvălitură, depănătură. La Iosif și Artem:

ἐνειλίημα -τος. τὸ.) ἐνειλινδέω.) ἐνειλίισσω) ἐνειλλω vezi ἐνειλέω.

ἔνειμα din νέμω.

ἔνειμεν în loc de ἐσμὲν, din ἔνειμι, la Homer.

ἔνειμι (ἐν, εἶμι) = sunt mă aflu în oare ce, sunt de față. La Xenofon și Aristofan) ἔνεστι = poate, se poate, slobod este, la Lucian.) ἐνὸν = slobod, prin putință. Τὰ ἐνόντα = cele prin putință, ἐν τῶν ἐνόnton = după putință, din cele ce putem urma, din cele ce ne este slobod a urma, prin cât putem. La Erodian.

ἐνειπή -ῆς. ἡ (ἐν, ἐπω, ἔπος) vezi ἐνιπή.

ἐνειργνυμι, ἐνεργνύω, ἐνειργω (ἐν, εἶργνυμι, εἶργνύω, εἶργω) = popresc, stânjenesc, închid în oare ce, pun la popreală. La Fal:

ἐνείρω (ἐν, εἶρω) = închei una cu alta, încheotorez, îmbuc una cu alta, înșir, leg una cu alta, înnod una cu alta, ..una cu alta, impletesc una cu alta, șcuruiesc, încătărămez, prind cu catarama, ..cu capete, ..cu nasturi. La Eliodor. ἔνερσις = încheietură, îndoitură, înșirătură, șcuruială, apucătură una de alta, legătură una cu alta. La Tucidid.

ἐνεῖς, din ἐνίμι.

ἐνεῖσθαι, din ἐνίμημι și ἐνέννυμι

ἔνεισμεν, în loc de ἔνεσμεν, din ἔνειμι.

ἐνείχεε, în loc de ἐνειχην, în loc de ἠνέχθην, din ἐνέγκω, φέρω după dialectul ionic.

ἐνεκα, ἐνεκεν, și εἶνεκα, εἶνεκεν = că, căci, pentru că, cât pentru. ἐνεκα τούτου = pentru aceasta, drept aceea. La Homer, Evripid, Ariano, Analoghion, Platon și Dem:

ἐνεκπλύνω (ἐν, ἐκπλύνω) = spăl, clătesc, limpezesc oare ce în oare ce. La Polidevc.

ἐνεκτέος -έη -έον vezi ἐνέκω.

ἐνέκω netreb: din care, ἐνείκω, ἐνεγκω, și ινοκα, ἦνοχα, ἠνήθην, ἐνήνοχα, ἐνήνεγμα, ἐνήνειγμα = toate cu înțelegerea lui ἐνέγκω, φέρω) ἐνεκτέος = trebuie să se aducă, ..să se strângă, ..să se lipsească în oare ce, ..de oare ce.

ἐνέκυρσα, din ἐγκύρω.

ἐνελαύνω, ἐνελάω (ἐν, ἐλάυνω, ἐλάω) se înțelege pe dinafară, ἵππον, ἄρμα, ναῦν,

PAGINA 1794 PAGINA 786

etc., gonesc pe oare cine, ..mă iau după oare cine cu calul, ..călare, ..cu căruța, ..cu corabia, alerg după oare cine, ..călare, ..cu căruța, ..cu corabia, ca să-l prind, intru, năvălesc, irurdusesc în oare ce călare, ..cu căruța, ..cu corabia.

ἐνελίσσω vezi ἐνειλέω.

ἔνεμα -τος. το) ἐνεματίζω vezi ἐνήμι.

ἐνεμέω -ῶ (ἐν, ἐμέω) = vărs, borăsc, scuipe în oare ce, ..înăuntru. la Erodian.

ἐνεμφύομαι (ἐν, ἐμφύομαι) = sunt născut, ..innăscut, zămislit în oare ce, mă nasc, ..mă zămislesc împreună cu oare ce, sunt firesc în oare ce, după fire mă află în oare ce.

ἐνενήκοντα, ἐννενήκοντα, ἤ ἐνεήκοντα, ἐννεήκοντα, ἐνήκοντα, ἐνενηντα (ἐννέα) = nouăzeci. Οἱ -αἰ -τὰ ἐνενήκοντα = cei., cele nouăzeci. ἐνενηκοστός, ἐννενηκοστός = al nouăzecelea , cel ce al nouăzeci.

ἐνενηκονταετής -οῦ. ὁ ἤ ἐννενηκονταετής, ἐνενηκοντούτης -τούτης, ἐννενηκοντούτης -τούτης = de nouăzeci de ani. (ἐνενήκοντα, ἔτος)

ἐνενηκοντούτης -του. ὁ. ἐνεκοντούτης -δος. ἡ vezi ἐνενηκονταετής.

ἐνενηκοστός -στή -τον vezi ἐνενήκοντα.

ἐνενηντα vezi ἐνενήκοντα

ἐνένητο, în loc de ἐνενόητο, din ἐννοέω.

ἐνεníπτω, în loc de ἐνήπτω, cu ἐν, adăogat din care ἐνένιπτε.

ἐνεníσπω, în loc de ἐνήσπω, cu ἐν, adăogat din care ἐνένισπε.

ἐνενώκασι, în loc de ἐνενοήκασι, ἤ ἐνενώντο, în loc de ἐνενόηντο, din ἐννοέω. După dialectul ionic.

ἐνεξεμέω -ῶ (ἐν, ἐξεμέω) = vărs, borăsc, scuipe în oare ce, cum din gură. La Polidevc.

ἐνεξουσιάζω -ομαι (ἐν, ἐξουσιάζω) = îmi arăt puterea, ..stăpânirea către oare ce, ..slobozenia ce am către oare ce, urmez după puterea și slobozenia ce am, mă arăt foarte cumplit. La Dion: Alicarnasefs.

ἐνεορτάζω (ἐν, ἐορτάζω) = sărbătoresc în oare ce.

ἐνεὸς -εἰ -εὐόν ἢ ἐννεός ἔννεωστ) = mut, fără glas, și amuțit, mărmurit, ..încremenit de frică, ..de spaimă. La Platon, Polidevc, și Aristotel. ἐνεότης = amuțire) ἐνεασμός = zglobie, zburdălniciune, vioiciune, neastâmpăr copilăresc, purtare copilărească, și viclenie, batjocură, bătaie de joc. La Esih: ἐνεάζω = amuțesc pe oare cine, îl fac să se uimească, ..să se încremeneze de frică, ..de spaimă, ..să nu poaytă grăi.) ἐνεῶς = neghiobește, prostește, mutește, nebunește ca un nebun. La Polidevc.

ἐνεοστασία -ας. ἡ ἢ ἐνεοστασίη (ἐνεὸς, στάσις) vezi ἀνεοστασίη.

ἐνεότης -τος. ἡ vezi ἐνεός.

ἐνεπαγγέλλω -ομαι (ἐν, ἐπαγγέλλω) vezi ἐπαγγέλλω.

ἐνεπάγην, din ἐμπήγνυμι.

ἐνέπαιζα, din ἐμπάιζω, ἐνεπαίχθην, din ἐμπάιζομαι

ἐνέπαξα, în loc de ἐνέπηξα, din ἐμπήνυμι.

ἐνεπεπορπέατο în loc de ἐνεπόρπητο, din ἐμπορπέω.

ἐνέπεσον, din ἐμπίπτω.

PAGINA 1795

ἐνεπηρεάζω (ἐν, ἐπηρεάζω) vezi ἐπηρεάζω.

ἐνεπιδείκνυμι (ἐν, ἐπιδείκνυμι) vezi ἐπιδείκνυμι.

ἐνεπιδημέω -ῶ (ἐν, ἐπιδημέω) vezi ἐνεπίδημος.

ἐνεπίδημος. ὁ.ἡ. μον (ἐν, ἐπίδημος) = străin, nemernic, venetic, iabanștiu ce vine într-o țară spre locuință, și străin călător. ἐνεπιδημέω = mă înstrăinez în altă țară spre locuință, trec, mă uit din locul meu, în alt loc cu locuința ca un străin. Οἱ ἐνεπιδημοῦντες τ?? πόλει = străinii ce au venit să se așeze cu locuința în oraș. Și πόλις ἡδίστη ἐνεπιδημεῖν = oraș bun spre locuință, străinilor, ...spre a se așeza străinii cu locuința lor în el, la Ateneu.

ἐνεπικόπτω (ἐν, ἐπικόπτω) = mă plec cu capul în jos, ca să mă uit, ..să privesc, ..să bag seamă la oare ce.

ἐνεπιορκέω -ῶ (ἐν, ἐπιορκέω) = jur strâmb, fac jurământ strâmb, ..mincinos în numele Domnului. La Eshin.

ἐνεπίσκημμα -τος. τό, vezi ἐνεπισκίπτομαι.

ἐνεπισκίπτομαι (ἐν, ἐπισκίπτομαι) = sevestruiesc averea oare căruia ce se vinde de stăpânire, pentru datorie ce am să iau dintru acea avere, pun sevestru pe o avere ce se ia, ..se vinde de stăpânire, pentru o datorie ce am să iau dintr-o avere, arăt că am să iau oare ce dintr-o avere ce se ia, ...se vinde de stăpânire. La Dem: ἐνεπίσκημμα =

secvestru, cerere de datorie dintr-o avere ce se ia, ..se vinde de stăpânire. La Arpocrat.

ἐνεπνύθη, din ἔμπνυμαι.

ἐνέποισιν, în loc de ἐνέπουσιν din ἐνέπω.

ἐνέπω, și ἐννέπω (ἐν, ἔπω și ἐνισπέω, ἐνίσπω ἐννεσω. ἐξενέπω.)
= scuir, grăiesc, cuvântează, povestesc, cânt, povestesc prin cărți, și ocărăsc, necinstesc, defaim, mă dojenesc, imputez, afruntez, îi dau peste nas. La Homer, Esi: și Sofocli.) ἐνοπή = sunet, zgomot.

ἐνεργάζομαι) ἐνέργεια -ας. ἡ) ἐνεργέω -ῶ -ομαι) ἐνέργημα -τος. τό) ἐνεργῆς -έος. ὁ ἡ. Γές) ἐνεργητικός -κῆ -κὸν -κῶς) ἐνεργητικότης -τος. ἡ) ἐνεργμός -οῦ. ὁ) ἔνεργις -ως. ἡ vezi ἐνεργός.

ἐνεργοβατέω -ῶ (ἐνεργός, βατέω) = mă mut..., mă schimb..., mă prefac dintr-o urmare în alta, ..dintr-o însușire în alta, ..dintr-o energie în alta, îmi schimb firea. ἀνδρείααν φύσιν εἰς γυναικείαν ἐνεργοβατοῦσαν = firea bărbătească se schimbă în fire femeiască, se zice pentru puști. La Lucian.

ἐνεργολαβέω -ῶ (ἐν, ἔργον, λαμβάνω) = dobândesc..., câștig..., mă folosesc dintr-un lucru, ..dintr-o muncă, ..dintr-o lucrare, ..dintr-o faptă. La Eshin. Și dobândesc din urmări netrebnice. La Procopie.

ἐνεργός. ὁ.ἡ. γὸν și ἐνεργῆς (ἐν, ἔργον) = activ, cel ce este în lucrare, ..în muncă, cel ce muncește, ..lucrează cu silință, ..cu strădanie, ..cu sârguință, ..cu bărbăție, muncitor, lucrător, om de muncă, ἐνεργός ἡμέρα = zi de lucrătoare. La Plutarh. ἐνεργός γῆ, ἐνεργὸν πεδίον = pământ lucrat. La Xenofon și Plutarh. ἐνεργὰ χρήματα = bani dați cu dobândă, bani ce ne aduc dobândă.) ἐνεργῶς. ἐνεργητικῶς = cu muncă, cu silință, cu sârguință, cu strădanie, cu energie, cu activitate, cu bărbăție. La Polivie. ἐνεργητικός = de muncă, de lucru, de silință, de sârguință, de strădanie, de bărbăție, de energie, de acitivitate, ce

PAGINA 1796

privește, ..ce are aplecare la muncă, ..la silință, ..la sârgui, ...la strădanie, ..la bărbăție, .la energie, ..la activitate. Muncitor, energetic, activ, silitor, sârguitor, sprinten, bărbat, om sprinten, iute la lucru. ἐνεργητικὰ ῥήματα = graiuri următoare.) ἐνεργέω = lucrez, urmez, muncesc, fac oare ce, și fac lucruri de mirare, ..de spaimă, și mă împreună cu muiere. La Teoc: φόβον ἐνεργήσασθαι = a înspăimânta, a înfricoșa. ἐνεργεῖσθαι = a se insufla de Duhul Sfânt, și ase munci de diavolul, ..de satana.) ἐνεργάζομαι = urmez oare ce în oare ce, fac să

se nască, fac să se zămislească oare ce în oare ce, mă împreună spre zămislire, vâr, ..bag oare ce în oare ce, insuflu oare ce în oare ce, dobândesc din oare ce cu munca mea, ἐνεργάζεσθαι γλῶσσα τ?? στόματι = limba în gură lucrează. La Erodian și Xenofon) ἐνέργεια, ἐνεργητικότητα = urmare, lucrare, facere, silință, bărbăție, energie, activitate, sporire, mișcare, iuțeală, putere, la Aristotel) ἐνέργημα = faptă, lucru făcut, ..isprăvit, ispravă, efect, și suflare Dumnezeiască, și îndrăcire.) ἐνεργμός, ἐνεργίς = sunet., glas..., vîers., taxim., cântec din tambură, ..din cobză, ..din chitară, ..din clavir, ..din harpă, și lovitura tamburei, ..cobzei și celelalte asemenea instrumente.

ἐνερείδω (ἐν, ἐρείδω) = proptesc..., razim..., sprijinesc în oare ce, și îmfing, bag înăuntru, înțepenesc, întăresc, și strivesc, lovesc în oare ce de se sparge, ..se sfărâmă, ..crapă. și mă proptesc, etc.) ἐνέρεισις = proptire, răzimătoare, sprijinire, îmfingere, înțepeneală, întărire, strivire, spargere, sfărâmare, crăpare, zdrobire, lovire în oare ce.

ἐνερεεύω (ἐν, ἐρεύω și ἐνερούω) = rîgâiesc, vîers, borăsc, scuiș în oare ce. La Aristofan.

ἐνερευθής -εος. ὁ.ή. θεός vezi ἐνερεύθομαι.

ἐνερεύθομαι (ἐν, ἔρευτος) = sunt roșu, ..rumen în oare ce, și după asemănare: mă rușinez, la Nic:) ἐνερευθής și ἐνερυθρός) = roșietic, rumen, și după asemănare: rușinos, cu rușine.

ἐνερθε, ἔνερθεν vezi ἔνεροι.

ἐνεροι -ων. Οἱ (din ἐν, ἔρα) sau din ἔνερ = înăuntru în pămînt) cei de sub pămînt, cum: oameni și zei. Și după asemănare: morții, răposății, la Homer. ἔνερθε -εν și după scurtare: νέρθε -θεν = sub pămînt, dedesubt, pe sub pămînt, în fundul pămîntului. La Homer. ἐνέρτερος = cel mai în fund, ..mai sub pămînt, ..mai adînc în pămînt.) ἐνέτατος = cel prea de tot în fund, ..în pămînt, ..cel prea adînc în pămînt, cel în fundul pămîntului.

ἐνερσις -εως. ἡ vezi ἐνείρω.

ἐνέρτατος -τη -τον) ἐνέρτερος -ρα -ρον vezi ἔνεροι.

ἐνερούω (ἐν, ἐρύω) vezi ἐνερεεύω.

ἐνερυθρός. ὁ.ή θρον (ἐν, ἐρυθρός) = roșu, roșietic, rumen la partea de dedesubt, ...pe sub poale. La Areteu vezi și ἐνερευθής.

ἐνέρχομαι (ἐν, ἔρχομαι) = viu..., intru..., merg înăuntru. La Pindar.

ἔνεσαν din ἔνην, ἐνίημι.

ἐνεσία -ας. ἡ și ἐννεσία (ἐνίημι) vezi ἀνεσία.

ἔνεσις -εως. ἦ (ἐνίημι) = intrare, vărsare, stropire de oare ce înăuntru, ca zeama clistirului când se bagă înăuntru. Și în loc de ἐνεσία.

PAGINA 1797

ἐνεστᾶσι, în loc de ἐνεστήκασι, după scurtare.

ἐνεστεῶτος, în loc de ἐνεστῶτος, din ἐνεστῶς.

ἔνεστι, din ἔνειμι vezi ἐνεστῶς.

ἐνεστιάω -ῶ (ἐν, ἐστιάω) = primesc pe oare cine acasă cu mare cinste, ..cu masa, ..cu veselie, ..îi fac mare cinste, ..îl ospătez. ἐνέαστιος = om de casă, om al casei.

ἐνεστῶς -ῶτος. ὁ în loc de ἐνεαστικῶς, din ἐνίστημι. ἐνεστῶς χρόνος = timpul următor, timpul de acum.

ἐνέτειλα, din ἐντέλλω.

ἐνετή -ῆς. ἦ) ἐνετήρ -ῆρος. ὁ) ἐνετὸς -τῆ -τὸν vezi ἐνίημι.

ἐνετία -ας. ἦ ἐνετίαι vezi ἐνετός.

ἐνετὸς -οῦ. ὁ = venețian. ἐνετοῖ = venețieni, locuitori din Veneția. La Strabon. ἐνετία, ἐνετίαι = Veneția.

ἐνέτραγον, din ἐντρώγω.

ἐνέτυχον, din ἐντυγχάνω.

ἐνευδαιμονέω -ῶ (ἐν, ἐυδαιμονέω) = sunt fericit, sunt norocit în oare ce, am noroc la oare ce, sunt norocos, petrec în norociri cu oare ce.

ἐνευδιάω -ῶ (ἐν, ἐυδιάω) = zbor în senin, zbor cu vreme frumoasă, ..luminoasă, ..liniștită. la Apolonie. Și după asemănare: ἐνευδιόων = pașnic, cu pace, cu liniște, cu bine.

ἐνευδοκιμέω -ῶ (ἐν, ἐυδοκιμέω) = mă cinstesc în oare ce, dobândesc cinste, ..slavă, ..laudă în oare ce, plac la oare cine cu oare ce. La Dem:

ἐνεύδω (ἐν, ἔυδω) = dorm, mă odihnesc în oare ce.

ἐνευημέρεω -ῶ. ἐνευημέρηκε (ἐν, ἐυμερέω) = izbutesc, nimeresc în oare ce, am noroc în oare ce. La Plutarh.

ἐνευθηνέομαι -οῦμαι (ἐν, ἐυθηνέομαι) = sunt în bună stare, ..în norocire, ..în îmbelșugare, ..în berichet. La tâlcuitorul lui Sofocli.

ἐνευκαιρέω -ῶ (ἐν, ἐυκαιρέω) = petrec vremea odihnei în oare ce, nu pierd nici o vreme. La Filostrat.

ἐνευκαταφρόνητος. ὁ. ἦ. τον (ἐν, ἐυκαταφρόνητος) = urâcios în oare ce, ce lesne se urăște de oare cine pentru oare ce, vrednic de urât, ..de anu-l băga în seamă, de a-l oropsi.

ένευλογέω -ῶ (έν, έυλογέω) = binecuvintez, bine grăiesc, bine laud, bine slăvesc, bine blagoslovesc. ένευλογέομαι = bine mă cuvintez, ..grăiesc, ..laud, ..slăvesc, ...mă măresc de către oarecine, mă blagoslovesc pentru oare ce.

ένένυαιον -ου. τό vezi ένενυαῖος.

ένευκαῖος. ὁ.ή. ον și ένένυιος, ένενυος (έν, ένυή) = de pat, ce privește la pat, și cel ce șade.., doarme în pat.) τό ένένυαιον = așternutul .., mindirul patului. La Homer. ένενυάομαι = dorm, mă odihnesc în pat. La Nic:

ένευπαθέω -ῶ (έν, έυπαθέω, ένευπάσχειν) = petrec în desfătări, ..în plăceri, mă desfăt în oare ce, mă cinstesc de către oare cine cu desfătări, ..dezmiardări, ..cu veselii. La Nici:

ένευπάσχειν vezi ένευπαθέω.

ένευστομέω -ῶ (έν, έυστομέω) = grăiesc, glăsuiesc, cânt dulce în oare ce. ένευστομεῖν τοῖς άλσεσιν = cântă păsările dulce în pădure. La Filostrate.

ένευσημονέω -ῶ (έν, έυσημονέω) = mă port bine, ..frumos, ..cinstit în oare ce, ..cu oare ce.

PAGINA 1798

ένευσχολέω -ῶ (έν, έυχολέω) = petrec vremea odihnei în oare ce, nu pierd vremea. La Lucian.

ένευτυχέω -ῶ (έν, έντυχέω) = izbutesc.., nimeresc în oare ce, am oroc..., sunt norocit în oare ce, ..la oare ce, ..cu oare ce. La Aristid.

ένευφραίνομαι (έν, ένφραίνομαι) = mă înveselesc, mă bucur în oare ce,..cu oare ce, petrec în veselii cu oare ce.

ένεύχομαι (έν, ένχομαι) = mă închin la oare ce, ..în oare ce, rog pe oare cine pentru oare ce. La Sinesie.

ένευωχέομαι -οῦμαι (έν, ένωχέομαι) = mă satur, mă îndestulez în desfătări, ..în veselii, ..în felurimi de bucate, mănânc bine. La Sinesie. ένευωχητήριον = loc.., casă de desfătări, ..de veselii, loc unde se mănâncă bine bucate, ..felurimi de bucate, birt, han bun cu bune bucate.

ένευωχητήριον -ου. τό vezi ένευωχέομαι.

ένεφάλλομαι (έν, έφάλλομαι) = sar în oare ce, sar asupra oare căruia. La Coint.

ένέφυον, din ένφυμι.

ένέχεια, ένέχειες, ένέχεις, din ένχέω. La Aristofan.

fi, a se afla în necinste. Etc. la Plutarh, Platon, Xenofon și Sinesie.
ἐνίσχεται = a se împie(+)

ἐνεψέω -ῶ, și ἐνέψω (ἐν, ἐψέω) = fierb., coc., frig în oare ce.
Κρέα ἐνεψόμενα = carne fiartă, ..gătită, ..friptă în oare ce. La Platon.
ἐνέψημα = fiertură., friptură gătită în oare ce.

ἐνέψημα -τος. το vezi ἐνεψέω.

ἐνεψίημα -τος. τὸ (ἐν, ἐψιάομαι) = joc, petrecere., eneglenștea
cu pietrice, ..cu zaruri, ..cu voturi etc. la Nic:

ἐνέψω vezi ἐνεψέω.

ἐνέω (ἐν, ἔω) netreb: însă de timpi la ἐνίημι, ἐνέζομαι, ἐννύω,
ἔννυμι.

ἐνεῶς vezi ἐνεὸς.

ἐνέωσιν, din ἐνόθω.

ἐνζέομαι (ἐν, ζέω) = fierb în oare ce pun să fiarbă în oare ce. La
Areteu.

ἐνζέγγυμι, ἐνζέγγω (ἐν, ζέγγυμι, ζέγγω și ἐνιζέγγυμι,
ἐνιζεγγύω) = înjug, împreună, împerechez, lipesc, leg una de alta
foarte tare. La Sofocli.

ἐνζωγραφέω -ῶ (ἐν, ζωγραφέω) = zugrăvesc, însemnez în oare
ce.

ἔνη, ἔνη, și ἔννη, ἔννη (din ἔνος, ἔνος) se înțelege pe dinafară
ἡμέρα adică ἔνη ἡμέρα = a treia zi: cum: ἄυρον καὶ ἔνη = mâine, și
poimâine. Și εἰς ἔνιν = poimâine. La Esih: se înțelege și ἔνη, ἔννηφι
tot întru această înțelegere, cum: μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' ἄυριον, ἔς
τ' ἔννηφι = să nu așteptați până mâine, și până poimâine. Și după
dialectul doric: ἔνα, ἐς ἔναν precum la Esih: ἐς ἔνας ἐσένης și ἔναρ, și
ἐνάς, ἐνεκὲς = poimâine. Și ὕπενες ὑπέναρ și ἐπὶ ἔνην, ὑπὸ ἔνην = a
patra zi, cea după poimâine, înțelegându-se la toate pe dinafară ἡμέρα
adică ἐπὶ ἔνην -ὑπὸ ἔνην ἡμέραν. La Teocrit. iar la D: Cas: se găsește
ἐσένης în loc de ἐς ἔνης și ἐπένας în loc de ἔνας, după dialectul doric,
înțelegându-se pe dinafară, ἡμέρα = a patra zi, cea după poimâine.

ἔνη καὶ νέα (din ἔνος) se înțelege pe dinafară, adică: ἔνη καὶ νέα
ἡμέρα = ziua cea după urmă a lunii, când o lumină se sfârșește și
cealaltă începe, adică cum am zice luna veche și luna nouă. La
Plutarh. Și mai de obște lumină nouă.

ἐνή, sau ἔνη, din ἐν = odată, odinioară, de demult. La Aristofan
și tâlcuitorul lui Aristofan.

ἐνηβάω) ἐνηβητήριον -ου. τὸ vezi ἔνηβος.

ἔνηβος. ὁ.ἦ. βον (ἐν, ἦβη) = june, flăcău, cel mai în vârstă de căsătorit, când încep perii a crește. ἐνηβάω = petrec vremea juniei în veselii, mă înveslesc la tinerețe cu oare ce) ἐνηβητήριον = loc, casă de desfătări, ..de veselii, ..de felurimi de bucate, ..de mîncări bune. La Erodian casă de petrecere.

ἐνήδομαι vezi ἐνήδονος.

ἐνήδονος. ὁ.ἦ. νον (ἐν, ἦδονή) = dulce, plăcut, voios, vesel, desfătat, dezmiertat.) ἐνήδομαι = mă înveslesc, mă desfăt în oare ce, ..cu oare ce, petrec în plăceri, ..în desfătări.

ἐνηδύνω (ἐν, ἦδύς?) = înveslesc pe oare cine cu oare ce, îi fac după plăcerea lui, îl amăgesc cu oare ce dulci.) ἐνηδύνομαι = mă îndulcesc, ..mă înveslesc, ..mă înveslesc în oare ce

PAGINA 1800

..cu oare ce, mă desfăt în oare ce, ..cu oare ce.

ἐνδυπαθέω -ῶ (ἐν, ἦδυπαθέω) = mă înveslesc în desfătări, petrec în desfătări, ..în plăceri, ..în dezmiertări. La Hriso:

ἐνήεια -ας. ἦ vezi ἔνης.

ἐνήεν, în loc de ἔνην, din ἔνειμι.

ἐνηής -έος. ὁ.ἦ. ἐς (ἐν, ἐὺς -ἦὺς și ἐνης) = dulce, blând, blajin, bun la fire. La Homer) ἐνήεια = blândețe, bunătate, fire dulce. La Homer.

ἐνήθην din ἐνίημι.

ἐνήκα din ἐνίημι.

ἐνήκοος. ὁ.ἦ. ον (ἐν, ακοή) = cu auzire, cel ce aude, auzitor. La Poldevc.

ἐνήλατον -ου. τό (ἐν, ἐλάυνω) ἐνήλατα se înțelege pe dinafară ξύλα, adică ἐνήλατα ξύλα = cele patru lemne ale patului, din patru colțuri, ce cuprinde tot patul, ca niște proptele ca niște rezemători. ἐλεφαντόποδες κλιντήρες, καὶ τὰ ἐνήλατα ὀστράκοις πολυτελέσι, καὶ ποικίναις ἐνδυμένοι = paturi cu picioare de fildeș, și cu răzimătoare căptușite cu sidex și cu baga. La Polidevc. Și după asemănătoare: cele două lemne lungi ale scării, în care se înțepenesc, ...se pun treptele scării. La Evripid și cuiele din capul osiei. La Evripid și un fel de pite, ..de plăcinte. La Dem:

ἐνήλικος. ὁ.ἦ. κον și ἐνήλιξ (ἐν, ἦλιξ) = vârstnic, în vârstă, flăcău.

ἐνήλιξ -κος. ὁ.ἦ vezi ἐνήλικος.

ἐνηλλαγμένως vezi ἐναλλάσσω.

ἐνηλύσιος. ὀ.ή. ον (ἐν, ἠλύσιος) = izbit, lovit de trăsnet, trăsnit. Tò ἐνηλύσιον = loc trăsnit, ce în urmă sa sfințit, ...sa slobozit, și s-a poprit de a mai călca cineva pe el, ca un lucru sfințit.

ἐνήλωσις -εως. ἦ (ἐν, ἠλώω) = țintuală cu cuie, și țintele ce se ba pe uși, ..pe porți spre podoabă. La Ateneu.

ἐνήμαι (ἐν, ἦμαι) = șed în oare ce, țed pe oare ce, mă pun.., mă șez pe oare ce.

ἐνημμένος, din ἐνάπτω.

ἐνημερεύω (ἐν, ἠμερεύω) = îmi petrec ziua cu oare ce, ..în oare ce. La Diodor Siceliot.

ἐνήνοθα -θεν din ἦλθεν și după dialectul doric ἦνθεν, ἦνοθεν, sau din ἄνθω, ἦνοθα, ἐνήνοθα, ἐνανθέω.

ἐνήνοχα, în loc de ἦνοχα, din ἐνέκω, ἐνέγκω, φέρω.

ἐνήπται, din ἐνάπτω.

ἐνηρεμέω -ῶ (ἐν, ἠμερέω) = mă odihnesc, mă astâmpăr în oare ce.

ἐνήρης -εος. ὀ.ή. ρες. (ἐν, ἐρέσσω) = corabie, caic, luntre, și celelalte asemenea cu lopețile cele trebuincioase. Iar din: ἔν, ἐρέσσω însemnează corabia cu un rând de lopeți. La Plutarh.

ἐνήριθμος. ὀ.ή. μον vezi ἐναριθμέω.

ἐνήρυγον, din ἐνερέυγω.

ἐνησυχάζω (ἐν, ἠσυχάζω) = mă odihnesc, mă astâmpăr în oare ce. La Hion.

ἔνηφι vezi ἔνη.

ἐνηχέω -ῶ (ἐνήχημα -τος. τὸ. vezi ἔνηχος.

ἐνηχος. ὀ.ή. χον (ἐν, ἦχος) = cu glas, cu sunet mare, sunător, ce sună tare, ce se aude

PAGINA 1801 IOANIDU 789

de departe sunetul, ..glasul lui. Și sunetul, glasul ce încă se aude. La Grigore Nazinaz. ἐνηχέω = sun tare la urechea oare căruia, strig, țiuiesc la ureche, dau chioțe. Și după asemănare: învăț, catehizez pe oare cine în oare ce. La Hris: ἐνήχημα = sunetul glasul ce iese din oare cine. La Iamvliu.

ἐνθα = unde, aici, acolo, aici, atunci, când. ἐνθα μὲν, ἐνθα δὲ = aici și acolo. ἐνθα καὶ ἐνθα = și de o parte și de alta, de amândouă părțile. ἐνθα δὲ unde ἐνθα μὲν ἄλλοι πάντες = când ceilalți toți. ἐνθα ἄν ἐνθαπερ = or, ver, fie, măcar unde. αὐτοῦ ἐνθα = aici, acolo, acoalea

unde. la Xenofon și Homer. ἐνθάδε, ἐνθαδί = aici, acolo, unde, când. ἐνθάδιος, ἐνθάσιος = cel de aici, ..din acest loc, pământean. La Esih:

ἐνθάδε, ἐνθαδί) ἐνθάδιος. ὁ.ή. ον vezi ἔνθα.

ἐνθακέω -ῶ (ἐν, θάκος) = șad în oare ce, petrec în oare ce, ..pe oare ce. ἐνθάκησις = ședere.., petrecere în oare ce, ..pe oare ce. Și după asemănare: locuință, și ședere pe scaun. La Sofocli.

ἐνθάκησις -εως. ἡ vezi ἐνθακέω.

ἐνθαλασσεύω -ττεύω vezi ἐνθαλασσιδίος. Τα -ιον.) ἐνθαλάττιος. ὁ.ή. ον vezi ἐνθάλαττος.

ἐνθάλαττος. ὁ.ή. τον și ἐνθαλάττιος. ἐνθαλασσιδίος (ἐν, θάλασσα -ττα) = de Mare, ce privește la Mare, ce locuieste șade plutește pe Mare. La Diodor Siceliot. ἐνθαλασσεύω -ττεύω = șed, locuiesc, trăiesc, plutesc pe Mare. La Eliano.

ἐνθάλπω (ἐν, θάλπω) = încălzesc, înfierbânt oare ce înoare ce, ..la oare ce, ..cu oare ce. ἐνθάλπομαι = mă încălzesc, mă înfierbânt în oare ce, ..cu oare ce. ἔρωτι ἐνθάλπεται = se încălzește cu dragostea, ..cu amorul, ..se arde de amor.

ἐνθανατόνω (ἐν, θάνατος) = osândesc pe oare cine la moarte, hotărăsc de moarte, ..să se omoare. La Dionisie Alicarnasefs.

ἐνθανεῖν, din ἐνθνήσκω.

ἔνθαπερ vezi ἔνθα.

ἐνθάπτω (ἐν, θάπτω) din care ἐντέταφα, ἐνταφεις = îngrop, cufund, ascund, învelesc în oare ce. ἐνθάπτειν τ?? ἐσθῆτι = să-l învelescă cu haina, ..în haină.

ἐνθαρρέω -ῶ, și ἐνθρασέω -ῶ (ἐν, θαρρέω, θαρσέω) = am îndrăzneală, îndrăznesc la oare ce, am curaj la oare ce, și mă încred în oare ce, mă năzuiesc, mă bizuiesc în oare ce.

ἐνθαρσέω vezi ἐνθρῖετω

ἐνθαρύνω (ἐν, θαρύνω) = îndemânez, încurajez, însuflețesc pe oare cine, ..la oare ce, îl fac îndrăzneț.

ἐνθάσιος ὁ.ή. ον vezi ἔνθα.

ἐνθαυ τα, în loc de ἐνθαυθα, după dialectal Ionic.

ἐνθεάζω -ομαι) ἐνθεαστικὸς -κῆ -κὸν -κῶς vezi ἔνθεος.

ἐνθεεβουλαόθ = cum va fi. Cuvânt evreiesc la Biblie.

ἐνθεινος. ὁ.ή. νον vezi ἔνθεος.

ἐνθεμα -τος. τό, (ἐν, θέμα = ceea ce se pune în oare ce, cum mlădița..., ramura..., stâlparea cu care se alcătuieste un pom, altoiul ce se pune înăuntru. la Teofrast. ἐνθεματίζω = pun bag oare ce în oare ce,

cum: altoiul la pom, și după asemănare: alcătuiesc oare ce, în oare ce.
La Georponicon. ἐνθεματισμός = punerea înăuntru, altoire.

ἐνθεματίζω.) ἐνθεματισμός -σμοῦ. ὁ vezi ἔνθεμα.

ἐνθέμεν, ἐνθέμεναι, în lco de ἐνθεῖναι, din ἐντίθιμι.

ἐνθέμιον -ου. το = partea cea dinăuntru a piscului corăbiei cel
dinapoi, ...al rupei,

ἐνθεν, ἐνθένδε = de aici, de aci, de unde, pentru aceasta, de
aceea, după aceea, după

PAGINA 1802

aceasta, în urmă. ἐνθεν καὶ ἐνθεν = dintr-o parte, și din alta, într-o
parte și în alta, de aici și de acolo, ici și acolo. ἐνθεν ὅθεν σύ = de aici
de unde ești tu. ὁ μὲν, ἐνθεν, ὁ δὲ ἐνθεν = unul de o parte și altul de
altă parte. Τὰ ἐνθεν = cele din oare ce.

ἐνθένδε vezi ἔνθεν.

ἐνθεναρίζω (ἐν, θέναρ) = dau pun încredințez oare ce în mâna
oarecărui, enhirisc, teslimatisc, la Esih:

ἐνθεω, în loc de ἐνθου, din ἐνθίμι.

ἐνθεος. Θεος. ὁ.ἡ, θουν (ἐν, θεός) = cel ce are în dânsul pe
Dumnezeu, insuflat de Dumnezeu, cu Dumnezeu în dânsul,
îndumnezeit, Dumnezeiesc. La Platon. plin, aprins de entuziasm.
ἐνθεάζω, ἐνθεάζομαι = sunt insuflat, luminat de Dumnezeu, sunt
aprins, ..plin de Dumnezeire, ..de entuziasm. La Plutarh, Lucian și
Pavl: Eghin: ἐνθεστικὸς = de insuflare Dumnezeiască, ce privește la
insuflarea Dumnezeiască, ..la entuziasm, plin, ..aprins de insuflare
Dumnezeiască, ..de entuziasm. La Platon. ἐνθουσιαστικῶς ἐνθέως =
cu insuflare, ..cu lumina Dumnezeiască, cu entuziasm, ca un
insuflat, ..luminat de Dumnezeu. ἐνθεινος, ἐνθινοσ poate că în loc de
ἐνθειος, ἐνθεος = Dumnezeiesc. ἐνθέωσις = insuflare Dumnezeiască.

ἐνθεραπεύω (ἐν, θεραπεύω) = slujesc în oare ce, ..cu oare ce,
îngrijesc de oare ce, vindec tămăduiesc lecuiesc zdrevenesc în oare ce,
..cu oare ce, dregătorez în oare ce.

ἐνθερίζω (ἐν, θέρος) = petrec vara, învărez undeva, ..la un loc.

ἐνθερμαίνω vezi ἔνθερμος.

ἐνθερμος. ὁ.ἡ. μον (ἐν, θερμός) = cald, fierbinte. La Plutarh și
Aristotel. ἐνθεμαίνω = încălzesc, înfierbânt oare ce. La Sofocli.

ἐνθεσις -εως. ἡ vezi ἐντίθιμι.

ἐνθεσίουλος. ὁ.ἡ. λον (ἐνθεσις, δοῦλος) = slujbă pentru mâncare
numai, slujbă pentru o îmbucătură de pâine.

ἔνθεσμος. ὁ.ή. μων (έν, θεασμός) = pravilnic, legiuit, drept, iertat, slobod la pravilă a se urma. La Analoghion și Sinesie.)
ένθέσμως = după pravilă, după lege, cu dreptate.

ένθετος. ὁ.ή. τον) ένθέτω vezi έντίθημι.

ένθετταλίζομαι (έν, θελλός) = sunt îmbrăcat cu hlamidă, ..cu cabaniță, ..cu caftan, ..cu mandie, ..cu biniș, ..cu togă, cu uniformă, port hlamidă etc.

ένθεϋτεν, în loc de έντεϋθεν după dialectul ionic.

ένθέω, netreb la timpri la έντίθημι.

ένθέως) ένθέωσις -εως. ή vezi ένθεος.

ένθήκη -ης. ή vezi έντίμι.

ένθηλυπαθέω -ῶ (έν, θήλυς πάθος) = petrec în desfătări, ..în desfrânări, ..în plăceri muieresti. ένθηλυπαθεῖν τ?? κόρω = să se sature de desfătări, ..de desfrânări, ..de plăceri muieresti, peste măsură să se desfrâneze, ..să se desfăteze. La Iosif.

ένθηριόω -ῶ (έν, θηριόω) = înverșunez pe oare cine, îl fac ca o hiară sălbatecă. ένθηριόομαι -οῦμαι = mă înverșunez ca o fiară.

PAGINA 1803 IOANIA 790

ένθηρος. ὁ.ή. ρον (έν, θήρ) = plin de fiare sălbatece, ..crude. și după asemănare: înverșunat, sălbtăcit, ..grozav mâniat ca o fiară sălbatecă, ..crudă. ένθηρος δρυμός = pădure plină de fiare. ένθηρος θρίξ = păr plin de păduchi. La Eshil. ένθηρος ποῦς = picior cu răni pline de viermi. La Sofocli.

ένθης în loc de ἔλτης, și ένθων în loc de ἐ,θων, după dialectal doric.

ένθήσαυρίζω (έν, θυσαυρός) vezi ένθαμιεύω.

ένθινος vezi ένθεος.

ένθλασις -εως. ή vezi ένθλάω.

ένθλάω (έν, θλάω) = sparg, crap, sfărâm, pisez în oare ce, strâng în oare ce atât de tare până crapă, strivesc, tescuiesc în oare ce. ένθλασις = spargere, crăpare, sfărâmare, strivire, tescuire.

ένθλίβω (έν, θλίβω) = apăs, pleoștesc, tescuiesc, tipăresc, întipăresc, strâng tare, strivesc în oare ce, ..pe dinăuntru. La Areteu și Nic: ένθλιπτικός = de apăsare, de pleoștire, de tescuire, de tipărire, de strivire. Bun dibaci, destoinic de a apăsa, ..de a pleoști, ..de a tescui, de a strive. ένθλιπτικῶς = cu apăsa cu pleoștire, cu tescuire, cu tipărire, strivire înăuntru, apăsând , pleoștind tescuind, tipărind, strivind înăuntru. La Secstos Empedocli.

ἐνθλιπτικὸς -κὴ -κὸν -κῶς vezi ἐνθλίβω.

ἐνθνήσιμα αἵματα) ἐνθνήσιμος. ὁ.ἡ. μὸν vezi ἐνθνήσκω.

ἐνθνήσκω (ἐν, θνίσκω) = mor în oare ce, răposesc, îmi dau sufletul, mă sfârșesc în oare ce.) ἐνθνήσιμος = de moarte, în care moare oare cine. ἐνθνήσιμα αἵματα = sânge în care moare oare cine.la Eshil.

ἐνθουνοσ. ὁ.ἡ. νον (ἐν, θόινη) = de masă, de ziafet, de bal, de veselie, ce privește ce are aplecare la mese, ..la ziafeturi, ...la bal, ..la veselii, cel ce dă mese, ..ziafeturi, ..baluri, ..veselii. la Plutarh.

ἐνθορέω, -ῶ și ἐνθόρω (ἐν, θόρω, θορέω) = săr, mă arunc în oare ce, ..asupra cuiva, cad asupra cuiva cu năvală, năvălesc asupra cuiva.

ἐνθορίσκω (ἐν, θορίσκω și ἐνθρώσκω) = se încalecă vitele. ἔιθορος = îngreoiată, grea, însărcinată, îmborșoșată. La Nic:

ἐνθορος ὁ.ἡ. ρον vezi ἐνθορίσκω.

ἐνθορυβέω -ῶ (ἐν, θόρυβος) = tulbur, fac gălăgie, zgomot mare în oare ce.

ἐνθόρω vezi ἔνθορέω.

ἐνθουνοσ. ὁ.ἡ. θουνο vezi ἔνθεος.

ἐνθουσιαζέω -ζομαι, și ἐνθουσιάω -ῶ (ἐνθεος, ἔνθουνοσ) = sunt insuflat, ..luminat de Dumnezeu, sunt plin, ..aprins de Dumnezeire, ..de Dumnezeiască insuflare, și după asemănare: sunt înfocat, sunt aprins, sunt înverșunat de vre-o patimă cum de dragoste, etc. mor după oare ce, am mare.., grozavă râvnă către oare ce, tusiasm, insuflare.., luminare Dumnezeiască, și după asemănare: râvnă, poftă mare înfocată, ..înverșunată peste măsură, către oare ce patimă, la Plutarh. Și fantasie plăsmuită de cele sfinte, ..de lucrări Dumnezeiești, nălucirea minții la cele sfinte, vedenie greșită de lucruri sfinte, ..Dumnezeiești, ἐνθουσιαστικὸς = entuziasm, cel insuflat luminat de Dumnezeu, ..de Dumnezeire, și cel pornit peste fire la oare ce, cu dragostea, ..cu râvna, ..cu pofta, ..înverșunat de vreo patimă, și cuprins de năluciri, ..de vedenii plăsmuite de ale

PAGINA 1804

Dumnezeirii, visioner, cel ce-și închipuiește Dumnezeiri cu mintea sa. ἐνθουσιαστικὸς = de entuziasm, de însuflare, ..de luminare Dumnezeiască, și de mare și înfocată râvnă, poftă la oare ce, și de năluciri, ..vedenii plăsmuite, ce privește are aplecare la entuziasm, ce privește la entuziasm. ἐνθουσιαστικῶς = cu entuziasm. ἐνθουσιώδης = ca un insuflat de Dumnezeire, ca un pornit la mare poftă de oare ce, ca

un cuprins de năluciri, ..de vedenii plăsmuite de ale Dumnezeirii.
ἐνθουσιωδῶς = cu entuzism.

ἐνθουσίασις -εως. ἡ (ἐνθουσιασμός -οῦ. ὁ) ἐνθουσιαστής -στοῦ.
ὁ) ἐνθουσιαστικὸς -κῆ -κὸν -κῶς) ἐνθουσιώδης -εος. ὁ.ἡ. δεξ -δῶς
(ἐνθεος, εἶδος) vezi ἐνθουσιάζω.

ἐνθουσιάω -ῶ vezi ἐνθουσιάζω.

ἐνθράσσω (ἐν, θράσσω) = împung, înfing, tulbur supăr înăuntru.

La Hipocrat.

ἐνθρνέω (ἐν, θρνέω) = plâng, mă tânguiesc, mă vait, înăuntru.

La Aristid.

ἐνθριμματις = vezi ἐνθριμματις.

ἐνθριοω -ῶ -όμαι -οῦμαι (ἐν, θρίον) = înfășur învelesc în frunze
de smochin. La Aristofan.

ἐνθρομβόομαι -οῦμαι (ἐν, θρόμβος) = îngheț mă încheg de mă
fac ca niște nasturi, ..ca niște stropituri, ..ca niște bulgări, ..grunzi,
..scuțuri. la Aetie) ἐνθρόμβωσις = închegare în chip de nasturi, ..de
stropitori, ..de bulgări, ..de grunzi, ..de scuțuri.

ἐνθρονίζω -ομαι) ἐνθρόνιος. ὁ.ἡ. ον) ἐνθρονιστικὸς. κῆ. κὸν.)
ἐνθρονισμός -οῦ. ὁ vezi ἔνθρονος.

ἔνθρονος. ὁ.ἡ. νον (ἐν, θρόνος) și ἐνθρόνιος = cel în scaun, ..în
tron, în jeț, înscăunat, întronat, cel ce are scaun, ..tron.) ἐνθρονίζω =
pun.., urc în scaun, urc în tron pe oare cine, întronez, înscăunez pe
oare cine.) ἐνθρονίζομαι = mă urc în scaun, ..în tron, mă întronez, mă
înscăunez.) ἐνθρονισμός = punere, suire în scaun, ..în tron, întronare,
înscăunare) ἐνθρονιστικὸς, ἐνθρόνιος = de punere de suire în scaun,
..în tron, de întronare, de înscăunare, ce privește la suie, ..la punere în
scaun, ..în tron, ...la înscăunare, ..la întronare.

ἐνθρύβω, în loc de ἐνθρύπτω, la Etimologicon.

ἐνθρυλλέω -ῶ și ἐνθρυλίζω, ἐνθρυλλίζω, și ἐνθρυλλέω,
ἐνθρυλίζω, ἐντριλλίζω (ἐν, θρυλλέω) = șoptesc, pișpăiesc, țiuiesc la
urechea oare căruia. La Aristofan și Suida.

ἐνθριμματις -δος. ἡ și ἐνθριμματις) ἐνθρύπτῃς -πτω. ὁ)
ἐνθρυπτος. ὁ.ἡ. πτον vezi ἐνθρύπτω.

ἐνθρύπτω (ἐν, θρύπτω și ἐνθρύβω) = fărâmițez, sfărâm, strivesc,
fac bucățele, fac dumaticuri, dumeric în oare ce. La Daniil) ἐνθρύπτῃς =
cel ce fărâmițează, ..strivește, ..dumică, fărâmițitor, strivitor,
dumicător.) ἔνθρυπτος = fărâmițat, strivit, dumaticat, ἔνθρυπτον,
ἐνθριμματις = zimaricale, baclavale, plăcinte. La Dem:

ἐνθρυμέομαι -οῦμαι ἐνθυμέω -ῶ) ἐνθυμημα -τος. Τό.) ἐνθυμηματικὸς -κῆ -κὸν) ἐνθυμημάτιον -ου. τό.) ἐνθυμηματώδης -εος. ὁ.ή. δες) ἐνθύμησις -εως. ἦ) ἐνθυμητικὸς -κῆ -κὸν) ἐνθυμία -ας, ἦ.) ἐνθυμιάζομαι vezi ἐνθυμος.

ἐνθυμιάω -ῶ (ἐν, θυμιάω) = tămâiez, afum cu tămâie, ..cu miroase înăuntru, spre curățenia aerului, aprind lucruri mirositoare în oare ce.

ἐνθυμίζω -ομαι) ἐνθύμιος ὁ.ή. ον) ἐνθυμιστὸς -στῆ -στον vezi ἐνθυμος.

ἐνθυμος ὁ.ή. μον (ἐν, θυμός) = cu inimă, cu curaj, cu îndrăzneală, inimos, curajos, în

PAGINA 1805

îndrăzneț, dârz. La Aristotel) ἐνθυμία = gândire, gând, ceea ce vine în gând, ..în mintea omului, socotință, ținere de minte, aducere de minte, ἐς ἐνθυμίαν προβάλλειν = a ține mintea, a aduce aminte, a se socoti. La Tucidid. ἐνθύμιος = ceea ce e în gândul omului, ..în mintea, ..în socotința, ..la cugetul lui, ceea ce socotește, ..se gândește omul, de gând, de socotința, ..de cugetare, ce privește la gândul, ..la socotința, ..la cugetarea omului, ..la aducere, ..la ținere de minte. ἐνθύμιον ποιῆσθαι, și ἐνθυμισθὸν ποιῆσθαι = a ține minte, a-și aduce aminte, a se căi de oare ce. La Tucidid și Erodian. Σὶ ἔτε καὶ ἐνθύμιον οἱ ἐγένετο = de și-a adus aminte, de sa căit. La Erodian. Σὶ ὑμῖν ἐνθύμιος γενήσεται ὁ ἀποθανὼν = vă veți aduce aminte de mortul, vă veți căi în sufletul vostru va fi. La Antif: și Etimologicon. Σὶ cel ce cu grijă., cu frică cu sfială de oare ce, ..de oare cine. La Sofocli: și cel ce aduce aminte de omor, cel ce răsplătește pentru omor, nume adăogat, ..porecla lui Dia. La Evripid.) ἐνθυμιστὸς = de ținere de minte, de aducere aminte, și bănuieț, cu bănuială. Vezi și ἐνθύμιος) ἐνθυμέομαι -οῦμαι ἐνθυμιζομαι, ἐνθυμιαζομαι = țin minte, îmi aduc aminte, îmi vine în minte, ..în gând, pomenesc mă socotesc, gândesc la oare ce, și mă supăr, mă mânie aducându-mi aminte de oare ce. La Xenofon, Lucian și Eshil. ἐνθυμέω -ῶ = aduc aminte, la Enea. ἐνθύμημα = ceea ce vine în minte, ..în gândul omului, cea de care își aduce aminte, născocire, plăsmuirea gândului, entimimă, socotință din două propuneri. ἐνθυμηματικὸς = de gândire, de socotință, de ținere de minte, de aducere aminte, de entimimă, ce privește ce are aplecare la gândire, ..la socotință, ..la ținere de minte, ..la aducere aminte, ..la entimimă.

ἐνθυμηματώδης (ἐνθύμημα, εἶδος) = ca ceea ce privește, ..are aplecare la gândire, ..la socotință, ..la ținere de minte, ..la aducere aminte, ..la entimimă. ἐνθύμησις τὸ ἐνθυμητικόν = ținere de minte, aducere aminte, gândire, socotință, pomenire. La Tucidid. ἐνθυμητικὸς = cel ce ține minte, cel ce își aduce aminte, cel ce pomeneste oare ce, cel ce se socotește, ..se gândește, bun de ținere de minte, ..de aducere aminte, ..de pomenire. ἐνθυμίζω = pomenesc, țin minte, aduc aminte, îmi aduc aminte, mă socotesc, mă gândesc. ἐνθυμίζομαι, ἐνθυμάζομαι = poftesc, râvnesc doresc aducându-mi aminte de oare ce, ..pomenind oare ce. La Apian. Vezi și ἐνθυμέομαι.

ἐνθυσιάζω (ἐν, θυσία) și ἐνθύω = jertfesc, fac jertfe, ..pomeni, ..pomeniri, ..praznice, prăznuiesc, sărbătoresc oare ce.

ἐνθύω (ἐν, θύω) vezi ἐνθυσιάζω.

ἐνθῶ, ἐνθῶν, în loc de ἔλθω, ἐλθῶν, din ἔρχομαι, după dialectul doric.

ἐνθωρακίζω (ἐν, θώραξ) = îmbrac cu zăua, ..cu platoșa, ..cu cuirasă.

ἐνι, în loc de ἔνεστι, și ἔνεισι din ἔνειμι vezi ἔνειμι, ἐνι κίνδυνος = primejdie este.

ἐνή și εἰνὶ, vezi ἐν.

ἐνὶ, din εἶς. ὡς ἐνίγε εἰπεῖν = ca să zic într-un cuvânt.

ἐνῖαι vezi ἔνιοι.

ἐνιαῖος -αῖα -αῖον -αῖως = unul singur, ..osebit (din ἐν) la Suida, Psel: și Diogen Laertie.

ἐνίαυεν cu greșeală în loc de ἐπίαυεν. La Homer.

ἐνιαυθμός -ου. ὁ vezi ἐνιαυω.

ἐνυαυζία) ἐνυαυσιαῖος -αῖα -αῖον) ἐνιαύσιος. ὁ.ή. ον) ἐνιαυτίζω vezi ἐνιαυτός.

ἐνιαυτὸς -τοῦ. ὁ (ἐν, αὐτός) sau din ἐν, ἰάω) = ce se întoarce, ..vine de la sine, și însemnează anul. La Heomer, Aristofan și Erodiar) ἐνιαυσιαῖος, ἐνιαύσιος = de un an, pe tot anul,

PAGINA 1806 IOANIA 792

pe fie ce an, ce ține un an întreg, anual, ce se întâmplă pe fie ce an, la Teofrast, Plutarh, și Eliano. ἐνιαυσία, τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐνιαυσίως = pe tot anul, pe fie ce an) ἐνιαυτίζω = petrec un an întreg în oare ce, ține..., trage un an întreg. La Evripid.

ἐνιαυτοφορέω -ῶ vezi ἐνιαυτοφόρος.

ἐνιαυτοφόρος. ὁ.ή ρον (ἐνιαυτὸς, φέρω) = ce rodește pe tot anul, ..sau tot anul, ..sau întru un an întreg. La Teofrast. ἐνιαυτοφορέω = rodesc pe to anul, ..tot anul, întru un an întreg.

ἐνιάω (ἐν, ἰάω) = dorm, mă odihnesc, locuiesc în oare ce, petrec în oare ce) ἐνιαυθμός = loc de odihnă, ..de locuință, ..de petrecere.

ἐνιαχῆ, ἐνιαχόθι, ἐνιαχοῦ (din ἔνιοι) = undeva, întru un loc, uneori, printre oare ce,

ἐνιβάλλω (ἐνι, βάλλω) în loc de ἐμβάλλω și ἐνιβάπτω, din ἐνι, βλάπτω, în loc de ἐμβλάττω și alte multe asemenea.

ἐνίγυιος. ὁ.ή. ον (ἐν, γῦιον) = slușit, beteag, ciuntit, ciung, olog, șchiop, la Suida. Sau din fire dobândit, firesc. La A.teneu.

ἐνιδεῖν, din ἐν, εἶδω) = a vedea..., a se uita..., a privi înăuntru.

ἐνιδρόω -ῶ (ἐν, ἰδρόω) = asud, mă nădușesc în oare ce, ..cu oare ce, muncesc, mă silesc mă strudesc la oare ce, până mă trece nădușeala, ..sudoarea, la Xenofon.

ἐνιδρομέω vezi ἐνδρομέω.

ἐνιδρύνομαι, ἐνιδρύμαι vezi ἐνιδρύνω.

ἐνιδρύνω, ἐνιδρύω (ἐν, ἰδρύνω -δρύω) = pun, așez, întemeiez oare ce în oare ce, ..pe oare ce. La Plutarh. ἐνδρύνομαι, ἐνύδρυμαι = mă pun... mă așez... mă întemeiez în oarece, ...pe oare ce, ..lângă oare ce.

ἐνίει din ἐνιέω, ἐνίημι.

ἐνιέω, din care ἐνίημι.

ἐνιζάνω, ἐνιζέω, ἐνιζώ (ἐν, ἴζω) = mă așez în oare ce, ..pe oare ce, ..lângă oare ce. ἐνιζημα = șezătură înăuntru, ..în oare ce, ..pe oare ce, ..lângă oare ce. ἐνιζησις = ședere în oare ce, ..pe oare ce, ..lângă oare ce.

ἐνιζεύγνυμι, ἐνιζευγνύω (ἐν, ἐνι ζεύγνυμι) vezi ἐνζεύγνυμι.

ἐνιζέω.) ἐνιζημα -τος. τὸ) ἐνιζησις -εως. ἡ. Vezi ἐνιζάνω.

ἐνιζώ vezi ἐνιζάω.

ἐνίζω (ἐν, ἐνος) = împreună oare ce cu oare ce, fac una din mai multe. Φῶς ἐνιζόμενον = lumina una făcându-se, ..împreunându-se într-una. La Grigore Nazianz.

ἐνίημι (ἐν, ἔω, ἴημι) din care ἐνεῖκα, ἐνίηνη, ἔνην = bag, vâr, împing înăuntru. Și după asemănare: insuflu oare ce în oare ce, și scot afară, și trimit cam prin ascuns, și destind, slăbesc..., ..pun oare ce, ce e prea întins. La Homer, Plutarh și Tucidid. ἐνεμα = ceea ce se vâră, ..se

bagă, ..aruncă în oare ce, ..înăuntru în zeama clistirului ce se bagă înăuntru șezutului. La Galino. ἐνεματίζω = pun clistir, ajut înăuntru cu clistirul. La Aet:) ἐντή = ac cu gămălie, corcă, cataramă. La Homer. ἐνετήρ = clistir, tulumă, și o mașină ce se arunca împotriva mașinilor vrăjmașilor. La Alex: Tral: și Balan. ἐνετὸς = înfipt, băgat, vârat împins înăuntru, și ascuns. La Api:

ἐνιῆνες vezi ἀινεία.

ἐνικαταβάλλω (ἐν, ἐνί, καταβάλλω) din care ἐνικάβαλλε vezi ἐγκαταβάλλω.

ἐνικαταθνήσκω (ἐν, ἐνί, καταθνήσκω) din care ἐνικάθθανεν vezi ἐγκαταθνήσκω.

PAGINA 1807

ἐνικαταπίπτω (ἐν, ἐνί, καταπίπτω) din care ἐνικάπεσεν) vezi ἐγκαταπίπτω.

ἐνικατατίθημι (ἐν, ἐνί, κατατίθημι) din care ἐνικάθθεω, în loc de ἐγκατάθεος, ἐνικατάθεος și ἐνικάθθέτο vezi ἐγκατατίθημι.

ἐνικλάω -ῶ (ἐν, ἐνί, κλάω) vezi ἐγκλάω și după asemănare: trag fizic.., trag dungă.., trag linie peste o socoteală. Și sting o socotință, ..o chibzuire, o fac zadarnică, ..de nimic. La Homer.

ἐνικλείω (ἐν, ἐνί, κλείω) vezi ἐγκλείω.

ἐνιμος. ὁ.ἡ. μον (ἐν, ἰκμάς) = umed, jilav, revenos. La Teofrast.

ἐνηκνέομαι -οῦμαι (ἐν, ἰκνέομαι) = vin.., merg.., intru, mă vâr înăuntru.., ..în oare ce. La Teofrast.

ἐνικνήθω (ἐν, ἐνί, κνήθω) la Nic: vezi ἐγκνήθω.

ἐνικὸς -κῆ -κὸν (ἐν, εἶς) = unul singur numai, unic, singuratic, ἐνικὸς ἀριθμὸς = numărul cel singuratic) ἐνικῶς = cu un singur numai mijloc, ca cel singur.

ἐνικῶς vezi ἐνικὸς.

ἐνικρίνω (ἐν, ἐνί, κρίνω) la Apolonie. Vezi ἐγρίνω.

ἐνίλλω, ἐνίλλωπέω, ἐνίλλόπτω (ἐν, ἰλλόπτω) = mă uit.. văd pieziș, ..cruciș, ..într-o parte, ca un ceacâr, ..ca un ponevos. Și fac semn cu ochii, arăt cu ochiul, și îmi bat joc de oare cine făcându-i din ochi, ...strâmbându-mă, ..întorcându-mi ochii la el.

ἐνιναιετάεσκον, din ἐνιναιετάω.

ἐνιναιετάω vezi ἐννίω.

ἐνιοβολέω -ῶ (ἐν, ὀβολέω) = bag vărs arunc fiere, ..venin, ..otravă în oare ce, otrăvesc oare ce. La Hipocrat.

ἐνιοι -ια -ια (din ἐν, ἐνὸς) = unii, niște, nici cariva, nici careva.

ένιοκα la Stoveu vezi ένίοτε.

ένίοτε (din ένι, ότε) ςι ένιοκα după dialectul doric: uneori, câte odată, când în când, cândva.

ένιπεπτηώς -ōια. ός. din ένιπίτω.

ένιπεδς -εως. ό (ένιπή, ένίπτω) = nume însușit.

ένιπή -ής. ή vezi ένίπτω.

ένιπίτω (έν, ένι, πίτω) vezi έμπίτω.

ένίπλειος în loc de έμπλεος vezi έμπιμπλάω.

ένιπλήτω (έν, ένι, πλήτω) în loc de έμπλήθω vezi έμπιμπλάω.

ένιπλήσσω -ττω (έν, ένι, πλήσσω -ττω) în loc de έμπλήσσω.

ένιπάζομαι (έν, ένή, ίπάζομαι) ςι ένιπέυω = umblu merg alerg călare, intru călare. La Apol: Rod:

ένιπέυω (έν, ίπέυω) vezi ένιπάζομαι.

ένιπρήθω (έν, ένι, πρήθω) vezi έμπρήθω.

ένιπτάζω vezi ένίπτω.

ένιπτύω (έν, ένι, πτύω) vezi έπτύω.

ένίπτω, ένιπτάζω, ένίσσω din έν, έπω, έσπω, ίσπω, ίπτω sau ίπω) din care ένίψω, ένιπτε, ένενίπτε ςι ήνίπτε = ating cu vorbe aspre, grăiesc împotrivă, ςi după asemănare: cert, mă răstesc, dojenesc, mustru, ocărăsc, înfricoșez, înspăimânt cu strigări. έιτις με και άλλος ένίπτοι = de mă va mai atinge, ..de mă va mai ocări, ..necinsti ςi altul. La Homer. ένιπή ςι ένειπή = vorbe aspre împotrivă, răstituri, ceartă, ocări, înfricoșări

PAGINA 1808

ίνσπăimântări cu strigări. La Homer: mânia mare.

ένισάζω (έν, ίσος) = potrivesc netezesc oblesc, îndreptez pe dinăuntru.

ένισκέλλω (έν, ένι, σκέλλω) = usuc de tot pe dinăuntru, sleiesc, scot apa din bălți, ..din lacuri.

ένισκήπτω, ένισκιπτο, ένισκίμπτο (ένι, σκήπτο) vezi ένσκήπτο.

ένισκίμφοθη din ένισκίμπω.

ένισσέω -ō, ένίσπω la Nic: Homer ςi Evripid. Vezi ενέπω.

ένίσπη -ης. ή = nume însușit.

ένισσέμεν, în loc de ένίσσεν, din ένίσσω.

ένίσσω vezi ένίπτω.

ένιστάω -ō, ένίστημι (έν, στάω, ιστάω, ίστημι) = pun așez oare ce în oare ce, așez pe oare ce, ..între oare ce. ςi după asemănare: ένστῆσαι τόν νοῦς -τήν διάνοιαν = bag de seamă la oare ce, mă

gândesc, mă chibzuiesc) ἐνίσταμαι = șed, sunt în oare ce, sunt pe oare ce, ..pe oare ce, șed lângă oare ce. Și după asemănare cuvintele cu care se împreună iau deosebite înțelegeri. ἐνίστασθαι δίκην = a intra în judecată, ἐνίσταμαι ὁδὸν = încep drumul oareice, intru în drum, ..în lucrare. ἐνεστικῶς πόλεμος = războiul ce sa început. Θέρους ἐνισταμένου = începând vara, la începutul verii. Și sunt de față, mă aflu aici de față, cum: ἐνστασης τῆς ὥρας = vremea viind, ..fînd de față. Și ὁ καιρὸς ἐνέστη = vremea a venit, ..este de față. ἐνεστὰς χρόνος ἐνεστὸς ἔτος = timpul, anul de acum, și mă împotrivesc, stau împotrivă, mă pun împotrivă, cum: ἦντις ἐνίστηται = de se împotrivesc oare cine, ..de stă împotrivă. Și se încheagă, se sleiește, ..se îngheață. La Xenofon, Aristofan, și Tucidid) ἐνστασία ἐνστασις = începerea unei lucrări, aplecare la oare ce, cugetare către oare ce. Și împotrivire, împiedicare, popreală, stânjânire, îndărătnicie, și sprijinire, boltă, și luptă împotrivă, dojenire, protest. Și precuvântare. La Sinesie, Eish și Aristofan) ἐνστάτης = împotrivitor, stânjinitor, împiedicător, vrăjmaș, împotrivă luptător, îndărătnic. La Sofocli și Eliano. ἐνστατικὸς = de împotrivire, de stânjânire, de împiedicare, ce privește ce are aplecare la împotrivire, ..la stânjânire, ..la împiedicare, și năvălitor, dârz, și îndărătnic. ἐνστατικῶς = cu împotrivire, cu stânjânire, cu îndărătnicie, vrăjmășește. La Aristofan și Marc Antonie:) ἐνστατος = moștenitor hotărât, ..orânduie prin oare ce. ἐνστημα = popreală, împotrivire, stânjânire, împiedicare. La Plutarh, și Marc Antonie.

ἐνίστημι vezi ἐνιστάω.

ἐνιστορέω -ῶ (ἐν, ἱστορία) = bag adaog oare ce într-o istorie când o povestesc.

ἐνισχυός. ὁ.ἦ. von (ἐν, ἰσχνός) vezi ἰσχνός. La Nic:

ἐνισχυρίζομαι (ἐν, ἰσχυρός) = bizuiesc, mă bizuiesc în oare ce, mă reazim în oare cine, nădăjduiesc în oare ce, mă încredințez în oare ce, ...în oare cine.

ἐνισχύω (ἐν, ἰσχύς) = împuternicesc, întăresc pe oare cine, mă împuternicesc mă întăresc iau în putere oare ce, ..cu oare ce. La Diosc: și Hipocrat.

ἐνίσχω -ομαι vezi ἐνέχω.

ἐνιτρέφω (ἐνὶ, τρέφω) vezi ἐντρέφω.

ἐνιχρίπτω (ἐνὶ, χρίπτω) = ἐγχρίπτω.

ἐνιφέρβομαι (ἐνὶ, φέρβω) = rășunez pasc mă hrănesc în oare ce, ..cu oare ce. La Mosh:

ἐνιψάω (ἐνὶ -ψάω) vezi ἐμψάω.

ἐνικάπτω (ἐνὶ, κ' σπτω) vezi ἐγκάπτω.

ἐνκοτέω -ῶ (ἐν, κοτέω) = mă mânii, pizmuiesc.

ἐνλάκευω (ἐν, λάκκος) = bag închid în groapă, .în nisip, ..în pînăniță, ..în găuri, și după asemănare: închid

PAGINA 1809

închid în Mănăstire, la Nici.

ἐνλείπομαι, în loc de ἐλλείπομαι.

ἐννα vezi κυπρινέλαιον

ἐνναετες, ἐνάετες vezi ἐναέτης.

ἐνναέτειρα -ας. ἢ vezi ἐνναετήρ.

ἐνναετήρ -ρος. ὁ.) ἐνναέτειρα -ας. ἢ) vezi ἐνναιετάω.

ἐνναετηρίς -δος. ἢ) ἐνναέτηρος. ὁ.ἢ. ρον) vezi ἐννεατής.

ἐνναέτης -ου. ὁ) ἐνναέτις -δος. ἢ vezi ἐνναιετάω.

ἐνναετής -του. ὁ. ἐννεατὶς -δος. ἢ (ἐννέα, ἔτος) = de nouă ani.

ἐνναέτρος. ὁ.ἢ. ρον = de nouă ani) ἐνναετηρίς -δος. ἢ = vreme de nouă ani, sărbătoare, praznic ce se prăznuiește la fie ce nouă ani. La Plutarh.

ἐνναετίζω = sunt de nouă ani, dăinez nouă ani. La Nici:

ἐνναετίζω vezi ἐννεατής.

ἐνναέω -ῶ vezi ἐνναιετάω.

ἐννάζω vezi ἐνναιετάω mai înseamnă și mă rog.

ἐνναιετάω, ἐννάιω, ἐννάω, ἐννάζω, ἐννάω și ἐνναιετάω, ἐνναέω (ἐν, ναίω) = locuiesc sălășluiesc hălăduiesc în oare ce, ..unde) ἐνναετήρ, ἐννάειρα, ἐνναέτης, ἐνναέτης = locuitor, sălășluitor, hălăduitor, moșnean, pământeian. La Apolonie. ἐνναιος = capiște, biserică, locaș sfânt. La tâlcuitorul lui Apolonie.

ἐνναιος vezi ἐνναιετάω.

ἐννάειρειν în loc de ἐναίρειν.

ἐννάίω vezi ἐνναιετάω.

ἐννάκις vezi ἐννέα.

ἐννακισχίλιοι -ων. Οἱ. αἱ. τὰ ἰα (ἐννάκις, ἐννέα, χίλιοι) = nouă mii, de nouă ori câte o mie.

ἐννακόσιοι -ιαί -ια (din ἐννέα) ἐννακοσιοστὸς -στή -στὸν vezi ἐννεακόσιοι.

ἐννάς -δος. ἢ vezi ἐννέα.

ἐνναταῖος -αία -αῖον.) ἔννατος -τη -τον vezi ἐννέα.

έννάτη -ης. ή din έννατος vezi έννάα.

ένναυαγέω -ῶ (έν, ναυαγέω) = mă naufrâng, mi se sfărâmă corabia în oare ce, cum în Mare, mă înec cu corabia în Mare. La Stoveu.

ένναυλοχέω -ῶ (έν, ναυλοχέω) vezi ναυλοχέω.

ένναυμαχέω -ῶ (έν, ναυμαχέω) vezi ναυμαχέω.

έννάω, έννάω din care έννασα, έννασάμην, έννάσθην vezi ένναιετάω.

έννάα, ένέα = nouă. έννάα. Οί αί. τὰ = cei cele nouă. έννάς, έννεάς, έννάς = numărul nouă. έννάκις, έννάκις, ένεάκις, έννεάκις = de nouă ori. ένναταῖος = a noua zi, cel ce săvârșește oare ce în nouă zile. ?λθεν ένναταῖος = a venit a noua zi, ..după nouă zile. La Tucidid și ένντία σελήνη = la a noua zi a lunii. La Georponicon) έννατος și έννατος, έννατος = al nouălea la rând. Τὰ έννατα = romană, pomenire de nouă zile pentru morți. La Iseu) έννάτη = al nouălea. έννάτη φθίνοντος -λήγοντος -παυομένου = a douăzeci și doua zi a lunii. έννάτη ίσταμένου = a noua zi a lunii. έννάτη μεσοῦτος și έννάτη επί δέκα = a nouăsprezecea zi a lunii. έννατη επί είκάσι = a douăzeci și nouă zi a lunii. έννεαδικός, έννεάρικος = de nouă, ce privește la nouă.

έννεάβιβλος. ό.ή. λον (έννάα, βίβλος) = ce cuprinde nouă cărți, ..nouă capete, ..nouă părți a unei cărți. La Evsevie.

έννεάβοιος. ό.ή. ον (έννάα, βοῦς) = preț de nouă boi, adică de nouă monede, ca și leul la noi, ce avea în vechime chip de bou, ce prețuiește nouă boi, de asemenea monedă. La Homer.

έννεάγηρος. ό.ή. ρον și έννεαγήρως -ω. ό.ή (έννάα, γῆρας) = de nouă ori bătrân, de nouă vârste, adică foarte bătrân, moș de tot. La Arat.

έννεάγωνος. ό.ή. νον (έννάα, γωνία) = eneagon, cu nouă unghiuri, ..colțuri.

PAGINA 1810

έννεάδεσμος. ό.ή. μον (έννάα, δεσμός, δέω) = cu nouă încheieturi, ..înnodături, ..noduri, legături. La Nic:

έννεαδικός -κή -κόν vezi έννάα.

έννεάζω (έν, νεάζω) = îmi petrece tinerețile, copilăria în oare ce, ..cu oare ce. ρόδοντ? ήρι έννεάσαν = trandafirul ce primăvara înflorește, crește.la Filostrat și Hipocrat. έννεασμός = petrecerea tinereților în floarea lor, zglobiciunea zburdălnicia, vioiciunea neastâmpărarea tinerețelor.

έννεακαίδεκα (έννέα, και, δέκα) = nouăsprezece.
έννεακαιδέκατος = al nouăsprezecelea. έννεακαιδεκατᾶιος = cel ce
urmează oare ce la a nouăsprezecea zi.

έννεακαιδεκαέτης. ὁ -της -τες (έννεακαίδεκα, ἔτος) = de
nouăsprezece ani) έννεακαιδεκαετηρῖς = vreme întindere de
nouăsprezece ani.

έννεάκαιδεκατᾶιος -αία -ᾶιον) έννεακαιδέκατος -τη -τον vezi
έννεακαίδεκα.

ένεάκεντρος. ὁ.ή. τρον (έννέα, κέντρον) = cu nouă bolduri,
..ghimpi, ..ace. la Nic:

έννεάκις vezi άννέα.

ένεακισχίλιοι -αι -ια (έννεάκις, χίλιοι) și ένακισχίλιοι
έννεαχίλιοι, έννεάχιλιοι = câte o mie.

έννεάκλιнос. ὁ.ή. νον (έννέα, κλίνη) = cu nouă paturi, ..scaune,
loc, masă unde încapă nouă paturi, ..scaune. la Temistocle.

έννεακόσιοι -ιαι -ια (έννέα) și ένακόσιοι = nouă sute.
έννεακοσιστός, ένακοσοστός = cel la rând la nouă sute.

έννεάκρουνος. ὁ.ή. νον (έννέα, κρουνός) = cu nouă șipote,
..jgheaburi, ..canale, ..izvoare, ..fântâni.

έννεάκροσσος. ὁ.ή. σον (έννέα, κροσσος) = cu nouă funte,
..ciucuri, ..moșuri. la Esih:

έννεάκυκλος. ὁ.ή. λον (έννέα, κύκλος) = cu nouă cercuri, ..cicluri,
..armene.

ένεάλινος. ὁ.ή. νον (έννέα, λίνον) = cu nouă fire, ..ațe, ..mreji,
sfori. ἄρκυες έννεάλινοι = plase cu câte nouă mreji, sau cu nouă sfori
împletit. La Xenofon.

έννεάμερα -ων. Τὰ (έννέα, ἡμέρα) = pomeni, pomeniri de nouă
zile pentru morți.

έννεάμηνος. ὁ.ή. νον (έννέα, μῆν) = de nouă luni, ce are nouă
luni.

έννεάμυκλος. ὁ.ή. λον (έννέα, μύκλυ) = cu nouă pete, ..rotocoale
rotunde ca niște cercuri pe gât sau pe picioare, la Calimah, Antim, și
tâlcuitorul lui Licofron.

έννεάνυχες, din έννεανυχῆς vezi εἰνάνυχες.

έννεάοδος. ὁ.ή. δον (έννέα, ὁδός) = cu nouă drumuri, răspântii.

έννεάπηχυς. ὁ.ή. χυ (έννέα, πῆχυς) = de nouă coți de mare,
..lung, lat, etc.

έννεαπλάσιος. ό.ή. ον (έννέα, πλέον) = de nouă ori mai mare. La Ateneu.

έννεάπους. ό.ή. πουν (έννέα, ποῦς) = cu nouă picioare, sau de nouă picioare de mare.

έννεάυλος. ό.ή. λον (έννέα, πύλη) = cu nouă uși, porți.

έννεάρικος. ό.ή. κον vezi έννέα.

έννεάρμενος. ό.ή. νον (έννέα, ἄρμενον) = cu nouă pânze de corabie. La tâlcuitorul lui Licofron.

έννεάς, ἤ εἰνὰς -δος. ή vezi έννέα.

έννεασμὸς -οῦ. ό vezi έννεάζω.

PAGINA 1811

έννεάστεγος. ό.ή. γον (έννέα, στέγη) = cu nouă învelișuri, cu nouă caturi, ..patome cu nouă rânduri de odăi, una peste alta. La Diodor Siceliot.

έννεάφθογγος. ό.ή. γον (έννέα, φθόγγος) ἤ έννεάφωνος = cu nouă glasuri, ..sunete, ..tonuri. σύριγξ έννεάφωνος = muscal, fluiet, ..instrument de muzică cu nouă suflături, ..sunete, ..ἤ. la Teocrit.

έννεάφωνος. ό.ή. νον (έννέα, φωνή) vezi έννεάφθογγος.

έννεαχίλιοι, έννεάχιλοι vezi έννεακισχίλιοι.

έννεάχορδος. ό.ή. δον (έννέα, χορδή) = cu nouă coarde. La Ateneu.

έννεάψυχος. ό.ή. χον (έννέα, ψυχή) = cu nouă suflete. έννεάψυχος κύων = câine cu nouă suflete. La Etimologicon.

έννεήκοντα vezi ένενίκοντα.

έννεκρώ -ῶ (έν, νεκρός) = mor în oare ce. έννεκρωθεὶς ταῖς γαλήναις = a murit în vreme bună, ..liniștită. la Plutarh.

έννεκτὲς vezi εἰνάνυχες.

έννεμέθω, έννέμω -μομαι (έν, νέμω) = pasc pășunez în oare ce, ..unde.

έννέμω -ομαι vezi έννεμέθω.

έννενήκοντα vezi ένενήκοντα.

έννενηκονταέτης -του. ό) έννενηκοντούτης -του -τις) έννενηκοστὸς -στή -στὸν vezi ένεήκοντα, έννεκοντούτης.

έννενην τα vezi ένενήντα.

έννεον, în loc de ένεον, din νέω. La Homer.

έννέργυιος. ό.ή. ον (έννέα, ἀργυνά) = de nouă stânjeni de mare, ...de lung, etc.

έννεὸς vezi ένεδός.

έννεοσέυω -τεύω, έννοσσέυω (έν, νοεσσός) ςι έννεοσσοποιέω, έννοσσοποιέω = îmi fac cuibul în oare ce, ..pe oare ce, clocesc hrănesc puii în cuib. ςi după asemănare: παρά σοι έννεοττεύσας έρωτα = amorul lângă tine l-ai clocit, ..l-ai crescut. La Platon.

έννεοσσοιέω -ῶ ςι έννοσσοποιέω (έννοεσζός, ποιέω) vezi έννεοσσέυω.

έννεοσσοποιέω -ῶ (έν, νεοτροφέω) = cresc pe tineri în oare ce, ..în nevârsnicia lor.

έννεοττεύω vezi έννεοσσέυω.

έννέπω vezi ένέπω.

έννεσία vezi ένεσία = la nume însușit. έννησίαις, έννησίησι. La Homer ςi Calimah.

έννέσω în loc de ένέπω.

έννέυω (έν, νέυω) = fac semn cu ochiul de primesc oare ce sau nu, ..arăt, întreb cu semne din ochi. La Evanghelie.

έννέω (έν, νέω) = locuiesc în oare ce. La Clement.

έννέωρος. ό.ή. ρον (εννέα, ώρα, ώρος) = de nouă ani, sau de un an, din έννη, ώρα, ώρος = sau din nouă timpuri, adică din doi în doi ani ςi o lună. Iar mai de obște înseamnă vechi.

έννεως, έννεῶς vezi ένεός.

έννη vezi ένη.

έννηις la Esih vezi έννηής.

έννήκοντα la Homer vezi ένενήκοντα.

έννημαρ (έννέα, ήμαρ) = în nouă zile, în vreme de nouă zile, în curs de nouă zile. La Homer.

έννήρης -εος. ό.ή. ρες (έν, έρέσω) se înțelege pe dinafară νᾶς) adică ένήρης

PAGINA 1812

ναῦς = corabie cu nouă lopeți, corabie cu nouă rânduri de lopeți.

έννηύσκλος. ό.ή. κλον (έννέα ύσκλος) = cu nouă cheotori găurice prin care se trece cureaua, ..sfoara, când se strânge opinca, ..cizmele, ..pantalonii.

έννηφι vezi ένη

έννήχομαι (έν,νήχομαι) = înot în oare ce, ..înăuntru.

έννιον -ου. τό (έν, ναῦς -νηϊ) = parte a lopeții cea din corăbiile lângă șteft. Adică coada lopeții ce stă în corabie, ...în caic când mână cu ea. La Esih:

ἐννοέω -ῶ, ἐννοέομαι. ἐννοημα -τος. τὸ ἐννοηματικὸς -κῆ -κὸν -κῶς) ἐννοητικὸς -κῆ-κὸν) ἐννοητέον) ἔννοια.) ἐννοιάζομαι vezi ἔννος.

ἐννόμιον -ου. το (ἐν, νόμιον) = plată pentru pășunat, ierbărit.

ἐννομολέσχης -ου. ὁ (ἔννομος, λέσχος) = cel ce grăiește sau flencănește despre ale pravilelor, ..legilor ....dreptăților. la Timon.

ἐννομα vezi ἔννομος.

ἐννομος. ὁ.ῆ. μόν (ἐν, νόμος) = pravilnic, legiuit, supus la pravilă, ..la lege. Cuprins de pravilă, ..în lege. Iertat de pravilă, ..de lege. ἔννομα, ἐννόμως = după pravilă, după lege, pravilnicește, după cum poruncește pravila, ..se cuprinde în pravilă. La Esih: ἔννομος γᾶς = de țară, țăran, pământean. La Esh:

ἔννος -ους. ὁ.ῆ. οὐν (ἐν, νόος) = cel ca are mințile întregi, cel ce bine înțelege, ..judecă, cu minte, cu bună judecată, înțelept, deștept.) ἐννούστερος = cel cu mai bună înțelegere, ..judecată, ...minte, ..înțelepciune. mai înțelept, mai cuminte. ἐννούστατος = prea înțelept, prea cuminte, ..decât toți mai înțelept, ..mai cuminte, ..mai cu bună înțelegere, ..judecată. ἔννοια = idee, părere, gând, minte, cuget, știință, cunoștință, socotință, înțelegere, pricepere, tâlc, pildă, chi??. ἔννοια ποθ' ἔμοι ἐγενετο = mi-a venit în minte, ..în gând, m-am socotit, mi-a venit idee, ..o părere, ..un cuget. La Xenofon, Plutarh, Dem: Polivie, și Erm: și grijă,îngrijire, la Plutarh. ἐννοέω -ομαι = mă socotesc, mă chibzuiesc, pricep, înțeleg, îmi vine în minte, ..în gând, gândesc, mă gândesc, îmi aduc aminte. La Platon, Xenofon, și Evripid: și mă domirez, cuprins cu mintea. ἐννόημα = ceea ce vine în mintea în gândul omului, ceea ce se socotește, ..gândește, ..chibzuieste omul să facă. La Aristotel. ἐννοηματικὸς, ἐννοητικὸς = de socotință, de chibzuire, de înțelegere, de gândire, de aducere aminte, de duminire, de curinderea minții, ce privește ce are aplecare la socotință, ..la chibzuire, ..la înțelegere, ..la gândire, ...la domirire, ..la aducere aminte, bun, dibaci, destoinic de a se chibzui, ..a se socoti, ..a se gândi, ..a se dumeri, ..a înțelege, și plin de chibzuire, ..de socotință, ..de gânduri, ..de idei, ...de tâlcuiri, ..de pinde) ἐννοπτέον = trebuie să ne socotim, ..să ne chibzuim, ..să îngrijim, ..să ne aducem aminte, ..se înțelegem. ἐννοίατομαι = îngrijesc am grijă, port grijă, iau aminte de oare ce, bag în seamă la oare ce, îmi ieste aminte de oare ce, caut de oare ce.

ἔννος ἢ ἔννος (έν, ἔν, ἐνός, ἔνος) = de un an, de an, de anul trecut, și după asemănare: vechi. La Platon.

ἐννοσέμεν în loc de ἐνόσαι, din ἐνόθω.

ἐννοσίγαιος, ἢ ἐνοσίγαιος (ἐνόω, γαῖα ἢ εἰνοσίγαιος, ἐνοσίχθων. Ἐννοσίδης = cel ce cutremură pământul, cel ce face pe pământ de se cutremură, cel ce ne aduce cutremure. La Homer.

PAGINA 1813

ἐννοσίδης -εος. ὁ.ἢ ἢ ἐννοσίδας (ἐνόω, δᾶν, sau din ἔννοσις) vezi ἐννοσίγαιος.

ἔννοσις, în loc de ἔνοσις.

ἐννοσίφυλλος, ἢ ἐνοσίφυλλος, ἐννοσίφυλλος (ἐνόθω, φύλλον) = cel ce scutură, ..mișcă, ..clatină frunzele. Ἐννοσίφυλλον = Munte plin de copaci, ..de păduri. La Homer.

ἐννοσέω vezi ἐννοσέω.

ἐννοσοποιέω vezi ἐννοσοποιέω.

ἐννότιος -ία -ιον ἢ ἔννοτος. ὁ.ἢ. τον (έν, νότος, νοτία) = ud, umed, jilav, revenos, cu umezeală. La Polidevc, ἢ Evripid.

ἐννοῦς vezi ἔννοος.

ἐννοκτερεύω (έν, νυκτερεύω ἢ ἐννοχέω) = petrec noaptea.., îmi petrec noaptea în oare ce, ..cu oare ce, ..la oare ce. La Diosc:

ἐννομι, ἐννώω, ἐννώω (ἔω) = îmbrac o haină, mă îmbrac oare ce, ...cu oare ce. La Homer.

ἐννοδός, ἢ ἔννοος. ἢ (έν, νυδός) = noră. La Polidevc ἢ Mosh:

ἐννοστάζω (έν, νυστάζω) = mi-e somn, moțâiesc de somn în oare ce, ..lângă oare ce, ..pe oare ce, dormitez lângă oare ce.

ἐννοχέω (έν, νύξ) vezi ἐννοκτερεύω la Filostrat. ἐννοχός = de noapte, ce se întrebuintează, ..se urmează noaptea. ἐννοχία στείχον = noaptea ubla. La Esih: ἐννοχον, ἐννοχιον = noaptea, pe vremea nopții. ἐννοχον λίαν ἀναστάς = foarte de noapte sculându-se, ..deșteptându-se. La Homer. (ἐννοχότερον = mai de noapte, adică foarte de dimineață, până a nu se lumina.

ἐννοχίος, ἢ ἐννοχος. ὁ.ἢ. ον) ἐννοχότερον vezi ἐννοχέω.

ἐννώω vezi ἐννομι.

ἐννωθρός. ὁ.ἢ θρον (έν, νωθρός) la Dioscorid vezi νωθρός.

ἐννωῶσαι, ἐννώσας, în loc de ἐννοῆσαι, ἐννοπησας, din ἐννοέω, după dialectul Ionic.

ἐννωτιᾶιος -αία -ᾶιον (έν, νῶτος) = de spinare, ..de spate, ἐννωτιᾶιος μυελός = măduva din osul spinării, ..spatelui. la Ruf.

ἔνξυλος vezi ἔγξυλος.

ἐνόδιος -ία. Ἴον ἢ ἐνόδιος. ὁ.ἦ. ον ἢ ἐινόδιος, ἐνοδίτης -δίτης, ἰνδιος (ἐν, ὀδός) = cel din drum, ce se găsește, ..se întâmplă pe drum, οἰώνισμα ἐνόδιον = ghicitori, vrăjitori, prorociri ce se făceau din cele ce se găseau pe drumuri. Ἐπί ἐνόδια λῖνα -δίκτυα = curse ce se pun pe drumuri, ..pe poteci. La Xenofon ἢ Polidevc ἢ Manet.

ἐνοδίτης -του. ὁ ἐνοδίτης -ος. ἦ vezi ἐνόδιος.

ἐνοδμος. ὁ.ἦ. μον (ἐν, ὀδμή) = cu miros, mirositor, ce scoate încă miros, ἢ după asemănare: proaspăt. La Nic:

ἐνοειδής -έος. ὁ.ἦ. δὲς (ἐν, εἶδος) = de un chip, de un fel, simplu. La Nicomah ἢ Iamvlih. ἐνοειδῶς = întru un chip, întru un fel. Ἐπί după asemănare: neschimbat, ce nu se mai schimbă în alt fel.

ἐνοειδῶς vezi ἐνοειδής.

ἐνόθω (ἐν, ὄθω) = scutur., clatin., mișc., zgudui., tulbur., cutremur., clătesc oare ce. ἔνοσις, ἔννοσις, ἔνοσις = scuturare, clătinare, mișcare, zguduire, cutremur, clătire. La Esi:

PAGINA 1814 IOANIDU 796

ἐνοιδής -έος. ὁ.ἦ. δὲς (ἐν, οἶδος) = umflat.

ἐνοικάδιος, în loc de ἐνοικίδιος, după dialectul doric. La Areteu.

ἐνοικειόω -ῶ (ἐνοικέτης -του. ὁ ἐννοικέτης -δος. ἦ) ἐνοικέω -ῶ) ἐνοικήσμος. ὁ.ἦ. μον) ἐνόκησις -εως. ἦ) ἐνοικητήριον -ου. Τό) ἐνοικίδιος. ὁ.ἦ. ον) ἐνοικίζω vezi ἔνοικος.

ἐνοικιαστῆς -στοῦς. ὁ vezi ἔνοικος.

ἐνοικιολόγος. ὁ.ἦ. γον (ἐνόκιον, λέγω) = cel ce strânge chiria caselor, ..prăvăliilor, ..acareturilor. La Artemon.

ἐννοίκιον -ου. τό) ἐνοίκιος. ὁ.ἦ. ον) ἐνοίκισμα -τος. τό) ἐνοικισμὸς -οῦ. ὁ vezi ἔνοικος.

ἐνοικοδομέω -ῶ (ἐν, οἰ κοδομέω) = zidesc, clădesc în oare ce, ..pe oare ce. Ἐπί astup oare ce, îngrădesc., închid cu zid. La Tucidid ἢ Diodor Siceliot.

ἔνοικος. ὁ.ἦ. κον (ἐν, οἶκος) = cel din casă, ἢ pământean, locuitor, cel ce locuiește șade într-o casă. La Aristid. ἐνοικέτης -τις = pământean, locuitor dintr-un loc. la Suida. ἐνοικάδιος = al casei, de casă, omul casei. La Areteu. ἐνοίκιος = cel din casă, omul casei, om de casă, cel ce locuiește într-o casă, ἢ chiriașul casei, cel ce șade într-o casă cu chirie, ..cu plată, ..în casă străină. Ἐπί însăși casa. La Dionisei. ἐνοίκιον = chiria plata pentru locuința casei. La Dem: ἐνοικιαστῆς = chiriașul casei, cel ce șade în casă stărină cu chirie, ..cu plată, ἢ cel ce-

și închiriază casa, ..o dă altuia cu chirie. ἐνοικειόω vezi εισοικειόω) ἐνοικέω = locuiesc, sălășliesc hălăduiesc șed într-o casă, ..într-un loc, ...și șad cu chirie într-o casă, ..într-un loc, sunt locuitor unui loc. și șed cu chirie într-o casă. ἐνοικίζω, ἐνοικιάζομαι, ἐνοικίζομαι = aduc, pun pe oare cine într-o locuință, ..într-o casă, îl primesc în casă spre a locui, și intru în casă, ..în oarece spre a locui, mă așez cu locuința într-o casă, ..într-un loc. Și închiriez casa, dau casa cu chirie. La Sinesie. ἐνοίκισις = locuință, sălășluire, hălăduire, ședere într-o casă, ..într-un loc.) ἐνοίκισμα, ἐνοίκισμα, ἐνοίκιασμα = locuință cu chirie, casă închiriată. ἐνοικισμὸς = așezare spre locuiță, primire în casă spre locuință, intrare în casă spre locuință. ἐνοικητήριον = loc, casă de locuință, casa în care locuiește omul, locaș. La Polidevc. ἐνοικήσιμος = de locuință, de sălășluire, de hălăduire, ce privește la locuință, bun de a se sălășlui, ce poate a se locui.

ἐνοικουρέω -ῶ (ἐνοικος, οὔρος) = pururi șed în casă, păzesc patul, nu ies din casă afară.

ἐνοινος ὀ.ή. νον (ἐν, οἶνος) = cu vin, plin de vin, în vin. Și după asemănare: adevărit cu vărsare de vin, cu vin blagoslovit, precum se urma la jertfe. La Longhin.

ἐνοينوφλύω (ἐνοινος, φλύω) = flencănesc în băuturi, ..bând vin. La Lucian.

ἐνοינוχοέω -ῶ (ἐν, οἰνοχοέω) = torn vărs vin în pahar ca să bea oare cine, îi dau să bea vin. La Homer.

ἐνοιστρον vezi ἔνυστρον.

ἐνοκλάζω (ἐν, ὀκλάζω) = îngenunchează cu picioarele dinapoi, șade pe vine. Se zice pentru căini. ὁ δὲ τοῖς ὀπισθίοις ἐνοκλάσας, ἀνέχει τὴν δέρην ἐνδεχόμενος, τὰ εἰς ἑαυτὸν ἀπορρίτομενα = iar el îngenunchind cu picioarele dinapoi, stă cu gâtul în sus, așteptând ce-i va arunca să mănânce. La Filostrat.

ἐνολβος. ὀ.ή. βον (ἐν, ὄλβος) vezi ὄλβιος.

PAGINA 1815.

ἐνολισθαίνω, ἐνολισθέω, ἐνολίσθω (ἐν, ὄλισθος) = alunec, cad în oare ce, ..înăuntrul. La Plutarh.

ἐνόλμιος, și ἔνολμος. ὀ.ή. μον (ἐν, ὄλμος) = cel ce șade pe pirostii. Adică ghicitor, vrăjitor, proroc, pentru că vrăjitoarele și ghicitoarele când ghiceau pe pirostii ședeau. Se găsește înă și ἔλομις, ἔπολις = ghicitoare, vrăjitoare, prorociță.

ἔνολις. ἡ vezi ἐνόλμιος.

ἐνομιλέω -ῶ (ἐν, ὀμιλέω) = petrec, vieșuiesc în oare ce, ..cu oare ce. Adeseori merg la oare ce, ..la oarecine. La Filostrat și Fotie.

ἐνομματόω -ῶ (ἐν, ὄμμα) = pun ochi la oare cine, îl fac să vadă. ἐνομματόμαι -οῦμαι = am ochi. La Filsotrat.

ἐνομόργνυμι (ἐν, ὀμόργνυμι) = tipăresc, întipăresc, însemnez oare ce în oare ce, ..pe oare ce. La Plutarh. ἐνομόργνυμαι = strâng, storc, apăs oare ce în oare ce, ca să se tipăreascăm ...să se însemneze, ..să se spele, ..să se curețe.

ἐνὸν, din ἐνὼν, ἔνειμι, în loc de ἔνεστι = ce se poate, ce este sobod, ..iertat. ἐνόνοι λέγειν = slobod fiind să să grăiești. Și τὰ ἐνόνοια = cele prin puțință.

ἐνόνω vezi ἐνόωτ.

ἐνόπαι -ῶν. αἰ (ἐν, ὀπή) = cercei. La Sofocli și Etimologicon.

ἐνοπή -ῆς. ἡ vezi ἐνέπω.

ἐνοπλίζω -ομαι) ἐνόπλιος. ὁ.ἡ. ον vezi ἔνοπλος.

ἔνοπλος. ὁ.ἡ. πλον (ἐν, ὄπλον) = înarmat, încins, îmbrăcat cu arme, gata de război. La Homer și Analoghion. ἐνόπλιος = în arme, cu arme, ce se săvârșește prin arme. ἐνόλιος ὄρχησις = joc, horă, danț cu armele în mână, ...încinși, ..înarmați. τὸ ἐνόπλιον, și ἐνόπλια μέλη = cântece războinice, ..de război, οἱ ἐνόπλιοι = cei înarmați, cei ce jucau înarmați. La Ateneu și Xenfon. ἐνοπλίζω = înarmează pe oare cine, îl îmbrac cu arme, îl gătesc de război) ἐνοπλίζομαι = mă înramez, mă îmbrac cu arme, mă gătesc de război.

ἐνοποιέω -ῶ (ἐν, ποιέω) = împreună, fac din două una. ἐνοποιὸς = împreunător, cel ce împreună oare ce. Și după asemănare: împăciuitoare.

ἐνοποιὸς. ὁ.ἡ. ὄν. vezi ἐνοποιέω.

ἔνοπτος. ὁ.ἡ. πτον) ἐνοπτρέω -μαι) ἐνοπτρίζω -ομαι. Vezi ἔνοπτρον.

ἐνοπτρον -ου. τό (ἐν, ὄπτω) = oglindă, orice arată ca o oglindă. ἔνοπτος = văzut în oare ce ca într-o oglindă, ce se vede în oglindă. ἐνοπτρέω, ἐνοπτρίζω = arătătoare ce în oglindă, ..prin oglindă, ...ca prin oglindă. ἐνοπτρεύομαι, ἐνοπτρίζομαι = mă uit mă văd în oglindă.

ἐνοράω -ῶ, ἐνορέω -ῶ (ἐν, ὀράω) = văd, mă uit în oare ce, ..la oare ce, bag de seamă la oare ce, mă uit de-a dreptul în ochii oare căruia. La Erodian, Xenofon și Plutarh) ἐνόρασις = vedere, uitătură, căutătură în oare ce. La Clement Alex:

ἐνόρασις -εως. ἡ vezi ἐνοράω.

ἐνόρδιος. ὁ.ἦ. νον (ἐν, ὄρδιον) = pus la rând, ..după rând, așezat la rândul său. ἐνορδίνως = după rând, cu rând, la rând.

ἐνορθιάζω (ἐν, ὄρθιος) = măresc, înalț, înalț oare ce mai mult decât este după fire. ἐνορθιάζουσα ἑαυτὴν πλέον τῆς φύσεως = înălțând întinzând pe sine mai mult decât este firește. La Filostrat.

PAGINA 1816

ἐνορία -ας. ἡ vezi ἐνόριος.

ἐνόριος. ὁ.ἦ. ο (ἐν, ὄρος, ὄριον) = închis, cuprins în hotare, ..prin hotare, intrat în hotare, ..în hotărnicie, ..în ocol, ...în ocolnică, îngrădit. La Polidevc. ἐνορία = enorie, mahala, popor, plasă, loc înconjurat, ...împrejmuit, ...ocolit, ..îngrădit. la Iustian.

ἐνορκέω -ῶ (ἐνόρκιος. ὁ.ἦ. ον) ἐνορκισμὸς -οῦ. ὁ vezi ἔνορκος.

ἔνορκος. ὁ.ἦ. κον și ἐνόρκιος (ἐν, ὄρκος) = jurat îndatorat prin jurământ, .. cu jurământ. Τὸ ἐνόρκιον, τὸ ἔνορκον ἐνορκισμὸς = jurământ. La Plutarh, Platon, și Esh: și Sinesie. ἐνορκέω = mă jur, fac jurământ, mă leg, mă îndatorez prin jurământ. ἐνόρκως = cu jurământ.

ἐνόρκως vezi ἔνορκος.

ἐνορμα -ων. Τὰ vezi ἔνορμος.

ἐνορμάω -ῶ (ἐν, ὄρμη) = îndemn, invit pe oare cine la năvală, ..să năvălească. Ἰmping ânăuntru. ἐνορμάομαι -ῶμαι = năvălesc, irurdisesc, alerg, intru iute degrab în oare ce. La Polidevc și Hipocrat.

ἐνόρμια -ων. Τὰ) ἐνορμίζω) ἐνόρμισμα -τος. το) ἐνορμίτης -του. ὁ vezi ἔνορμος.

ἐνορμος. ὁ.ἦ. μον (ἐν, ὄρμος) = cu gherdan, cu slabă, ..colet, simizet, ..zgardă, ..guler – batistă, legătură la gât. ἐνορμα, ἐνόρμια = gherdan, salbă, colet, simizet, zgardă, guler, batistă, ..legătură de gât. La Esih: ἐνορμίζω = bag corabia, ..caicul în liman, ..în port, ..în vad, îi arunc îi slobod anghira ca să stea în liman. La Sinesie. ἐνορμίζομαι = intru cu corabia în liman, conăcesc cu corabia în liman, ..la port, ..la vad. La Strabon. ἐνόρμισμα = liman, port, vad de corăbii, intrarea în liman. La Api: ἐνορμίτης = cel ce a intrat, ..a conăcit în liman. La Analoghion.

ἐνορουω (ἐν, ὄρω) = sar mă arunc în oare ce, ..pe oare ce.

ἐνόρχας -α. ὁ în loc de ἐνόρχης, după dialectul doric.

ἐνορχέομαι -οῦμαι (ἐν, ἀρχέομαι) = sar, joc, dănțuiesc, mă mișc în oare ce. La Alacifron.

ἐνόρχης -ου. ὁ și ἐνόρχας. ἔνορχος. ὁ.ἦ. χον și ἔνορχις -ιος. ὁ.ἦ. χι, și ἐνορχίας la căd: πρις: (ἐν, ὄρχις) = cu boașe, cu coaie. La Homer,

Luc: și Erodian. ἔνορχις οἴς = berbec, ἔνορχος ἵππος = armăsar. Πλακοῦς ἐνόρχης = plăcintă, rogace, zimaricale umplute cu boașe. La Ateneu.

ἐνόρχης, ἔνορχος, ἔνορχις, (ἔν, ὄρχις) = cu un boș, cu un coi numai. năhor.

ἐνόρω (ἐν, ὄρω) din care ἐνορῶ, ἐνόρσω, ἔνορσα = bag, vâr împing arunc înăuntru, ..în oare ce. Și după asemănare: ἰνδῆμν, ἰνῆτεζ, ἰνῆρῆτ. ἄσβεστος ἐνῶρτο γέλως = un râs mare sa ἰνῆρῆτ, ..sa ațâțat, ..sa ἰνῆμῆτ. La Homer.

ἐνός, din ἔν, εἶς, οὔοι = unuia, unei, uneia.

ἔνος, și ἔνος (din ἔν, sau din ἔω) = an. La Eustatie.

ἔνος, și ἔνος, ἔνη, ἔνη, (din ἔν) = de an. Și după asemănare: vechi. ἔναι ἀρχαί = cinurile, dregătoriile, slujbele de an, ..de anul trecut.

ἐνοσίγαιος vezi ἐννοσίγαιος.

ἐνοσίφυλλος vezi ἐννοσίφυλλος.

ἐνοσίχθων -νος. ὁ (ἐνόω, χθῶν) vezi ἐννοσίγαιος.

ἔνοσις -εως. ἡ vezi ἐνόθω.

ἐνότης -τος. ἡ vezi ἔν.

PAGINA 1817

ἔνουδος -δυο. ὁ = nume însușit.

ἔνουλα -ων. Τὰ din ἔνουλον (ἐν, οὔλον) = gingii. La Polidevc.

ἐνουλίζω (ἐν, οὐλός) = încrețesc, încârlionțez, frizez părul. ἐνουλίζομαι = mă încrețesc, mă încârlionțez. La Aristen și Alcifron. ἐνουλισμὸς -οῦ. ὁ = încrețitura, încârliocțătura părului. La Clement Alexandrinul.

ἐνουλισμὸς vezi ἐνουλίζω.

ἐνουράνιος. ὁ.ἡ. ον (ἐν, οὔρανος) = cel din cer, ceresc. La Antologhion.

ἐνουρέω -ῶ (ἐνουρήθα -ας. ἡ vezi ἔνουρος.

ἔνουρος. ὁ.ἡ. ρον (ἐν, οὔρον) = ce se găsește în pișat, ..în ud. ἐνουρέω = mă piș în pat, ..în oare ce, ...pe oare ce. La Aristotel și Diosc: ἔνουρήτα = pișătoare, vas., oală depișat, ..de ud.

ἐνούσιος. ὁ.ἡ. ον (ἐν, οὔσία) = cel ce este în ființă, cel ce are ființă, firesc, în ființă. Și după asemănare: bogat. ἐνουσιόω -όμεναι = firește mă unesc, sunt unit cu oare care. La Ieron:

ἐνουσιόω -όμεναι -οῦμαι vezi ἐνούσιος.

ἐνοφείλομαι (ἐν, ὀφείλω) = sunt dator oarece bani. La Dem.

ἐνοφθαλμιάω -ῶ (ἐν, ὀφθαλμός) = văd., mă uit..., privesc la oare ce cu dulceață, ..cu mare râvnă, ..poftă, îmi țintuiesc ochii la oarece. La Polidevc. ἐνοφθαλμίζω = alcătuiesc..., bag..., pun..., vâar altoiul în copaci. La Teofrast. Și după asemănare în loc de ἐνοφθαλμιάω) ἐνοφθαλμισμός = altoire, altoi. Și vedere, privire, uitătură către oare ce. La Teofrast și Suida.

ἐνοφθαλμίζω) ἐνοφθαλμισμός -οῦ. ὁ vezi ἐνοφθαλμιάω.

ἐνοχή -ῆς. ἡ) ἐνόχιον -ου. τό)) vezi ἐνέχω.

ἐνοχλέω -ῶ (ἐν, .οχλος) = supăr..., necăjesc, ..ispitesc, ...tulbur pe oare cine, nu-l las în pace. La Dinarh și Isocrat. ἐνοχλέομαι -οῦμαι = mă supăr, mă necăjesc, mă tulbur. La Sinesie. ἐνόχλησις = supărare, necaz, tulbura, ispită. ἐνοχλητής, ἐνοχλητικὸς = supărător.

ἐνόχλησις -εως. ἡ. ἐνοχλητής -τοῦ. ὁ) ἐνοχλητικὸς -κῆ -κὸν vezi ἐνοχλέω.

ἐνοχοποιεῖω? -ῶ) ἐνοχοποίησις -εως. ἡ vezi ἐνοχοποιός.

ἐνοχοποιός. ὁ.ἡ. ον (ἐνοχή, ποιέω) = cel ce face unire, ..împreunare,.. și cel ce învinovățește.

ἐνοχος. ὁ.ἡ. χον vezi ἐνέχω.

ἐνοψις -εως. ἡ (ἐν, ὄψις) = vedere..., uitătură..., privire în oare ce, ...în fața.. în ochii oare căruia. La Temistocle.

ἐνόω, ἐνόνω (ἐν, εἶς) = împreun, unesc, închei, îmbin, înclinez. ἐνόομαι, ἐνόνομαι = mă împreun, ..unesc, ..mă închei, mă îmbin, ..mă înclin. ἐνωσις = împreunare, uchință, unire, îmbinare, înclinare. ἐνώσις καλάμων = noduri, înnodături, încheieturi. ἐνωτικὸς = de împreunare, de unire, de înclinare, ce privește, ..ce are aplecare la unire, ..la împreunare, ...la îmbinare, ..la înclinare, ce poate uni, ..împreuna.

ἐνόω, ἐνωμι = scutur, clatin, mișc, cutremur, zgudui.

ἐνραντίζω (ἐν, ῥαντίζω) = stropesc ud înăuntru.

ἐνράπτω (ἐν, ῥάπτω) = cos în oare ce oare ce, ἐνράπτομαι = mă cos în oare ce. La Erodian.

ἐνράσσω, ἐνρήσσω, ἐνρήγνυμι, ἐνρηγνύω, ἐνρήγνυμα (ἐν, ῥάσσω, ῥήσσω, ῥήγνυμι -νύω) = sparg..., sfărâm, ..dărâm, ..dărăpăn, ...rup, ..sfâșii, ..despic în oare ce, ..înăuntru. la Homer, Iosif, și Marc Antoniu.

ἐνρήγνυμι, ἐνρηγνύω, ἐνρήσσω vezi ἐνράσσω.

ἐνριγέω -ῶ. ἐνριγώω, ἐνριγισκάνω (ἐν, ῥίγος și ἐρρίγώω) = tremur..., îmi clănțnesc dinții de frig

..de frică, ..de spaimă, ...de înfricoșare, ..de groază, ..de minune. Mă sperii..., mă înspăimânt..., mă înfricoșez..., mă minunez de oare ce.

ἐνριγισκάνω.) ἐνριγίω vezi ἐνριγέω.

ἐνρίζος. ὁ.ἡ. ζον (ἐν, ρίζα) = cu rădăcina împreună, din rădăcină. La Geoponicon. ἐνρίζω = întemeiez.. înțepenesc cu rădăcina, înțepenesc în rădăcină, înrădăcinez, ἐνεῤῥίζωκε πολλὰ φλεβία = multe vine au crescut, ..sau înmulțit ca dintr-o rădăcină) ἐνρίζομαι și ἐῤῥίζομαι = mă înrădăcinez, prind rădăcină. La Hipocraț.

ἐνρίζω -ομαι, ἐνρίζωνω -ομαι vezi ἔνριζος.

ἐνρίπτω (ἐν, ρίπτω) = arunc, azvârl înăuntru, ..în oarece. La D. Cas.

ἐνρυθμικὸς -κῆ -κὸν și ἔνρυθμος, ἐνῤῥυθμος și ἐνῤῥυθμιζόμενος (ἐν, ρυθμός) = cu bună armonie, bine potrivit, cu bun usul, cu bun vîers, cu bun tact, ...ritm, ..rimă. cu bună (cuviință) rânduială, ...măsură, cu bună și frumoasă retorică, cu meșteșug ritoricesc. La Platon și Mart...

ἐνρυθμος. ὁ.ἡ. μὸν vezi ἔνρυθμικὸς.

ἐνς în loc de εἰς.

ἐνσαρκος. ὁ.ἡ. κον (ἐν, σάρξ) = cel cu trup, ..în trup, întrupat, ce a primit - a dobândit trup. ἐνσαρκος οἰκονομία = Întruparea Domnului, primirea de trup a Domnului. ἐνσαρκος παουσία = Venirea arătarea Domnului în trup, ..întrupată. La cele bisericesti. ἐναρκῶ -ῶ = întrupesc oarece, fac trup oarece, ἐνσαρκόομαι -οῦμαι = mă întrupesc, primesc, dobândesc trup. ἐνσάρκωσις = întrupare, primire, dobândire de trup, la cele bisericesti.

ἐνσαρκῶ-όμαι) ἐνσάρκωσις -εως. ἡ. Vezi ἔνσαρκος

ἐνσαρώ-ῶ (ἐν, σαρώ) = arunc încoace și încolo, risipesc prin toate părțile. ἐνσαρόομαι -οῦμαι = mă risipesc prin toate părțile. Μυχοῖς πόντου ἐνσαρούμενος = aruncându-se risipindu-se prin fundul mării de vânturi. La Filostrat.

ἐνσάπτω (ἐν, σάπτω) = îndes, apăs în oare ce, îndes într-un sac.

ἐνσβέω, ἐνσβεννύω (ἐν, σβέω, σβεννύω) = sting în oarece. ἐνσβέομαι = mă sting în oarece. La Diosc:

ἐνσειώ (ἐν, σείω) = mișc, tulbur, zgudui, cutremur, clătesc, amestec în oarece, ..înăuntru, și împing, lovesc, arunc, năvălesc, irurdisesc cu mare mânie, înfricoșez, înspăimânt, și strig tare. La

Lucian, Plutarh, Sofocli, și Diodor Siceliot) ἐνσείομαι = mă tulbur, mă necăjesc, mă cercetez. La Ariano și Plutarh.

ἐνσήθω (ἐν, σήθω) = cerc, ciuruiesc oarece, ..în oarece. La Areteu.

ἐνσηκάζω (ἐν, σηκάζω) = încui, închid în grajd, ..în coșar, și după asemănare: închid în mănăstire. La Nici:

ἐνσημαίνω (ἐν, σήμα) = însemnez în oarece, pun un semn la oarece pentru oarecine. ἐνσημαίνομαι = însemnez.., arăt.., descopăr.., fac cunoscut..., fac să înțeleagă oarece pentru mine, și tipăresc întipăresc pun fac o pecete spre semn. La Isocrat și Platon.

ἐνσημειόομαι -οῦμαι (ἐν, σμεῖον) = dau un semn, sau iau un semn pentru oarece, ca să se cunoască al cui este. La Xenofon.

ἐνσιαλεύω (ἐν, σίαλον) = scuir, vărs în oare ce. La Esih.

ἔνσιμος. ὁ.ή. μον (ἐν, σιμός) = cam plioștit, cam apăsător, cam cârn. La Hipocrat.

ἐνσινής-εός. ὁ.ή. νές (ἐν, σίνος, σινόω) = vtămat, bătut. La Man:

PAGINA 1819.

ἐνσιτέομαι -οῦμαι vezi ἔνσιτος.

ἔνσιτος. ὁ.ή. τον (ἐν, σίτος) = de pâine, în pâine, de masă, de demâncare, de hrană. ἔνσιτα μέλη = cântece de masă, ce se cântă la masa cea de taină a lui Hristos. La cele Bisericești. ἐνπιτέομαι = mănânc, mă hrănesc în oarece, ..cu oarece.

ἐνσκέλλω (ἐν, σκέλλω) din care ἐνσκλέω după scurtare. Și ἔνσκλημι. Din care ἐνεσκήκει, ἐνέσκληκε = usuc, întepenesc oare ce în oarece. La Hipocrat și Apolonie fac oarece mia tare, mai vârtos, mai aspru în oarece.

ἐνσκευάζω -ομαι vezi ἔνσκευος.

ἔνσκευος. ὁ.ή. ον (ἐν, σκεῦος) vezi ἔνσκευος) ἐνσκευάζω = gătesc, îmbrac, înarmez, înșălez, dichisesc, împodobesc în oarece, ..cu oarece, și îngrijesc, pregătesc cele trebuincioase. La Lucian. ἐνσκβάζομαι = mă gătesc, mă îmbrac, mă înarmez, mă împodobesc, mă îngrijesc, mă pregătesc în oarece, ...cu oarece. La Platon, Xenofon, și Polidevc.

ἐνσκηνάω -νέω -νόω (ἐν, σκηνή) = locuiesc, petrec în cort.

ἐνσκηνοβατέω -ῶ (ἐν, σκηνοβατέω) = aduc, arăt pe oarecine la teatru, ...la comedie de față, ...înaintea tuturor. La Alcifron.

ἐνσκηνοβατέομαι -οὔμαι = mă urc, mă arăt pe sfoară, ..pe șecî la teatru, ...la comedie, ..de față la toți.

ἐνσκήπτω, și ἐνσκήπτω, ἐνσκήπτω, ἐνσκήπτω, și ἐνσκήπτω, ἐνσκήπτω (ἐν, σκήπτω) = împing, văr, bag, arunc, azvârl, lovesc osrece în oarece. Și intru cu năvală, ...cu iureș în oarec, cum asupra cuiva, ..în oarece, ..pe oarece cu mare iuțeală, la Erodian, și la Grigore Nazianz.

ἐνσκιατροφέω -ῶ (ἐν, σκιά, τρέφω) = hrănesc, cresc pe oarecine la umbră, ..în casă, ..în odaie. ἐνσκιατροφέομαι -οὔμαι = mă hrănesc, petrec la umbră, ..în casă, ..în odaie. Și după asemănare: ἐνσκιατροφούμενον ἐλπίσιν ἀπαλαῖς = ce se hrănea cu npdeșdi deșarte. ...slabe. La Plutarh.

ἐνσκήπτω, ἐνσκήπτω vezi ἐνσκήπτω.

ἐνσκιρῶ -ῶ (ἐν, σκίρος, σκίρον, σκύρος, σκιρῶς) = întăresc oarece, fac tare., fac vârtos oarece.

ἐνσκέλλω, ἔνσλημι vezi ἐνσκέλλω.

ἐνσκληρυνω (ἐν, σκληρός) = întăresc oarece, ..îl fac vârtos, ..tare.

ἐνσκολιεύομαι (ἐν, σκολιος) = mă îndoiesc, mă strâmb, mă gârbovesc, mă cocoșez, mă cocoloșesc, mă înfășur în oarece, și după asemănare: urmez marghiolii, ...viclenii. La Nici:

ἐνσοβέω -ῶ (ἐν, σοβέω) = umblu, mă mișc, mă plimb, intru ca un măreț în vârful degetelor. La Filostrat.

ἐνσοριάζω vezi ἐνσόριον.

ἐνσόριον -ου. το (ἐν, σορός) = coșciug, groapă, mormânt, gropniță. ἐνσοριάζω = pun în coșciug, ..în groapă, ..în mormânt, îngrop, înmormântează.

ἐνσοφος. ὁ.ή. φον (ἐν, σοφός) = învățat, înțelept, cu știință. La Analoghion.

ἐνσπαργανόω -ῶ (ἐν, σπάργανον) = înfăș, înfășur, învelesc în față, ..în scutece. ἐνσπαργανόομαι -οὔμαι = mă înfăș, mă înfășur, mă învelesc, în față, ..în scutece, și după asemănare: ἐνσπαργανοῦσθαι τοῖς ἐπιτηδεύμασι καὶ ἔθεσι = a se deda, a se deprinde de mic de copil, ...din față, ...de la țâță cu obicejurile, ..cu năravurile. La Dionisie.

ἐνσπειράω -ῶ -άομαι (ἐν, σπείρα) = încolăcesc, mă încolăcesc, mă înfășur ca

PAGINA 1820

ca șarpele. La Secstos Empedocli.

ἐνσπείρω (ἐν, σπείρω) = semăn, risipesc, arunc sãmânța în oarece, ..pe oarece. ἐνσπείρομαι = mă semăn, mă risipesc în oarece. Și după asemănare: οἷτος ὁ λόγος πολὺς ἐνέσπαρται = această vorbă mult sa împrăștiat, ...sa risipit, ...sa auzit. La Xenofon.

ἐνσπέρματος. ὁ.ή. τον și ἔνσπερμος (ἐν, σπέρμα) = cu sãmânța înăuntru, plin de sãmânță. La Dioscorid și Ateneu.

ἔνσπερμος. ὁ.ή. μον vezi ἐνσπέρματος.

ἐνσποδος. ὁ.ή. δον (ἐν, σποδός) = cu cenușă, de cenușă, cenușiu, ca cenușă, ca sruza. La Dioscorid.

ἐνσπονδος. ὁ.ή. δον (ἐν, σπονδῆ și ἐνζῦνθηκος) = întărit, întemeiat, încredințat, legat, aliat prin tocmeală, ..învoială, ..tractat, ..alianță. și după asemănare: prieten credincios, ..încredințat. la Tucidid și Evripid. ἐνσπονδως = cu tocmeală cu învoire, cu tractaturi, cu alianță, prietenește, cu credință.

ἐνστάζω, ἐνσταλάζω (ἐν, στάζω, σταλάζω) din care ἐνστάζω, ἐνέσταχα, ἐνέσταγμα, ἐνέστακται = pic, torn, vârs cu picătura, vârs câte o picătură. ἐνστάζομαι, ἐνσταλάζομαι = pic, curg cu picătura, ἐι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἐύ = de ai., de ția rămas o picătură măcar din puterea, ...din vitejia taicătau. La Homer.

ἐνσταλάζω vezi ἐνίστάζω.

ἐνστάς -αντος, ὁ din ἐνίζτημι.

ἐνστασία -ας. ή) ἔνστασις -εως. ή) ἐνστάτης -του. ὁ. ἔνστατος. ὁ.ή. στον) ἐνστατικός -κῆ -κὸν -κῶς vezi ἐνίστάω, ἐνίστημι.

ἐνίστάω, de timpri la ἐνίστάω, ἐνίστημι.

ἐνστείνω (ἐν, στείνω) = strâng, ghemuiesc, strâmtorez oarece în oarece. ἐνστείνομαι = mă strâng, mă ghemuiesc, și după asemănare: mă strâmtorez, mă obidesc, mă strechorisesc, am mare siclet, ...supărare. La Coint Zmirneu.

ἐνστέλλω (ἐν, στέλλω) = îmbrac, ἐνστέλλομαι = mă îmbrac. La Erodian.

ἐνστερνίζω -ομαι (ἐν, στέρνον) și ἐνστιθίζω = îmbrățișez, iau în brațe, țin în brațe la piept. La Esih:

ἐνστερνομαντίας -ου. ὁ și ἐνστερνομάντις -εως. ὁ (ἐν, στέρνον, μάντις) vezi εγγαστρίμαντις.

ἐνστηθίδιος. ὁ.ή. ον (ἐν, στῆθος) și ἐντοστηθίδιος = cel dinăuntru pieptului. Τὰ ἐνστηθίδια ἐνστοθήδια = cele dinăuntru pieptului, măruntaiele din piept. La Filostrat și Polidevc. ἐνστηθίζω = învâț de rost. Vezi și ἐνστερνίζω.

ἐνστηθίζω vezi ἐνστερνίζω, și ἐνστηθίδιος.

ἐνστημα -τος. τό vezi ἐνσιστάω.

ἐνστηρίζω (ἐν, στηρίζω) = întăresc..., înțepenesc..., înfing în oarece, pun stâlpi, ..proptele, bat cuie. La Apolonie. ἐνστηρίζομαι = mă întăresc, mă înțepenesc în oarece, ..cu oarece.

ἐνστηῆσαι, din ἐνιστάω, ἐνίστημι.

ἐνστίζω (ἐν, στίζω) = cos, împung, însemnez cu picturi, ...cu găurice. La Dion Casie.

ἐνστοιβάζω (ἐν, στοιβάζω) = astup, pun dop pe dinăuntru.

ἐνστομίζω) ἐνστόμιος. ὁ.ἡ.ον) ἐνστόμιασμα -τος. τὸ vezi ἔνστομος.

ἐνστομος. ὁ.ἡ. μον (ἐν, στόμα și ἔνστόμιος) = orice e în gură. La Dioscorid. ἐνστομίζω = pun în gură, cum frâul, zăbalele, înfrânez calul) ἐνστομιασμα = ce se pune în gură, cum frâul, zăbalele. La Iosif.

ἐνστρατοοεδέω (ἐν, στρατοπεδέω) = cunăcesc, tăbărăsc cu oastea în oarece, ...undeva.

PAGINA 1821 IOANIDU 799

ἐνστρέφω (ἐν, στρέφω și ἐνστροφάω) = întorc învârtesc succesc înăuntru, mă întorc, mă învârtesc pe dinăuntru. La Evripid. ἐνστρέφομαι = mă întorc mă învârt undeva. ἐνστροφή = întoarcere înapoi. Locul la care se întoarce oarecine, și abatere în altă parte. La Aristid.

ἐνστροβιλέω (ἐν, στροβιλέω) și ἐνσυστροβιλέω = întorc, învârtesc, succesc, mestec frământ, rup, sfâșii frâng sfărâm înăuntru, la Esih și Suida.

ἐνστρογγύλω -ῶ (ἐν, στρογγύλος) = fac oarece gogoneț, ..rotund. la Filostrat rotunjesc.

ἐνστροφάω -ῶ ἐνστροφή -ῆς. ἡ vezi ἐνστρέφω.

ἐνστρυφος. ὁ.ἡ. φον (ἐν, στρυφός) = stifos, aspru, iute, știros la gust, ce face gura pungă, o strânge, și ce stirpezește dinții. La Nic: ἐνστρύφω = sunt stifos, strâng gura ca un lucru stifos, stripezesc dinții. La Nic.

ἐνστύφω vezi ἔνστρυφος.

ἐνσυλλαγχάνω (ἐν, συλλαγχάνω) = mă împărtășesc în oarece prin sorți împreună cu alții, am o parte pusă la sorți, ..la loterie, ..la noroc împreună cu alții. la Plutarh.

ἐνσύνθηκος. ὁ.ἡ. κον (ἐν, συνθήκη) vezi ἔνσπονδος. La Api:

ἐνσυστροβιλέω (ἐν, σὺν, στροβιλέω) vezi ἐνστροβιλέω.

ἐνσφηνόω -ῶ (ἐν, σφηνόω) = bat, împing cu sila o pană în oarece, strâng, înfundez cu pene oarece. La Dioscorid.

ἐνσφραγίζω, și ἐνσφρηγίζω după dialectul ionic (ἐν, σφραγίς) = pecetluiesc oarece, pun pecete la oarece, însemnează cu pecete, cu tipar. Și după asemănare: întăresc, adeverez prin pecete. La Analoghion.

ἐνσχέδιος. ὁ.ή. ον (ἐν, σχέδιος) vezi σχέδιος. La Arat.

ἐνσχερῶ, în loc de σχερ?? La Apolonie vezi σχερὸς.

ἐνσχέω din ἐν, σχέω de timpri la ἐνέχω, din care ἐνσχήθην, ἐνσχεθεῖς.

ἐνσχολάζω, și ἐνσχολέω (ἐν, σχολή) = zăbovesc, întârzii în oarece, ...la oarece, nu mă privesc, nu lucrez. La Polidevc și Temistocli.

ἐνσχολέω -ῶ vezi ἐνσχολάζω.

ἐνσωματίζω) ἐνσωματισμὸς -οῦ. ὁ vezi ἐνσώματος.

ἐνσώματος. ὁ.ή. τον și ἐνσωμος (ἐν, σῶμα) = în trup, cu trup, ce are trup. ἐνσωματίζω, ἐνσωματόω = întrupez, dau trup la oarece, schimb preface oarece în trup, îl fac să dobândească trup, la Stoveu. ἐνσωμάτωσις, ἐνσωματισμὸς = întrupare, schimbare, prefacere în trup.

ἐνσωματόω -ῶ) ἐνσωμάτωσις -εως. ή) ἔνσωμος. ὁ.ή. μον vezi ἐνσώματος.

ἐνζῶν, în loc de ἐλθὼν după dialectul laconic. La Teocrit.

ἐνσωρεύω (ἐν, σωρεύω) = grămădesc, moșoroiesc vârfuliesc în oarece. La Chiril. ἐνσώριον ἐσώριον = grămadă, moșuroi, vraf.

ἐνσώριον -ου. τὸ vezi ἐνσωρεύω.

ἐντακῆναι, ἐντακεῖς, ἐντακήσομαι, din ἐντήκω.

ἐνταλθεῖς, ἐνταλθῆναι, din ἐντέλλω.

ἐνταλμα (ἐντί, ἄμα) vezi ἐντάμα.

ἐνταμιεுσις -εως. ή vezi ἐνταμιέω.

ἐνταμιεω (ἐν, ταμιεω) și ἐνθησαυρίζω = strâng, adun, păstrez, pun așez oarece în

PAGINA 1822 IOANIDU 800.

cămară, ...în comoară, ...în vistierie spre păstrare. La Esih: ἐνταμίευνος = strângere, adunare păstrare în cămară, ..în comoară, ..în vistierie.

ἐντάμνω vezi ἐντέμνω.

ἐντανυσμὸς -οῦ. ὁ vezi ἐντανύω.

ἐντανύω (ἐν, τανύω) vezi ἐντείνω.

ἔνταξις -εως. ἢ vezi ἐντάσσω.

ἐνταράσσω -ττω (ἐν, ταράσσω -ττω) = tulbur.., necăjesc.., întărât cu oarece. ἐνταράσσομαι -ττομαι = mă tulbur, mă necăjesc, cad în mare necaz, ..siclet, ..tulburare, am mare necaz, ..siclet, ..tulburare. la Filostrate și Apollonius.

ἔντασις -εως. ἢ vezi ἐντείνω.

ἐντάσσω -ττω. (ἐν, τάσσω -ττω) = pun, așez la rând, ..în rând, ..în bună orânduială. Și trec, bag primesc oarece într-o socoteală, ..într-un catastih, ..catalogînumăr oarece între celelalte.) ἔνταξις = punere, așezare la rând, ..în rând, ..în bună orânduială, înnumărare în oarece, trecere de oarece la socoteală, ..la un catastih, ..la un catalog. La Suida. ἐντεταγμένοι = cei orânduși, ..așezați în oarece, cei mai aleși, cei mai deosebiți, cei mai mari.

ἐντατικός -κῆ -κόν) ἐντατός -τῆ -τόν vezi ἐντείνω.

ἐντάττω vezi ἐντάσσω.

ἐνταῦθα, ἐνταυθί, ἐνταυθοῖ (din ἔντα) = aici, aicea, aici, acum. La Platon Aristofan, Homer și Dem:

ἐνταφά -ᾶς. ἢ în loc de ἐνταφή.

ἐνταφεῖς din ἐνθάπτω.

ἐνταφή -ῆς, ἢ și ἐνταφά (ἐν, τάφος, ταφή) ἐνταφισμός, ἐνταφίασμα = îngropare, îngropăciune, înmormântare. La Epigramata. ἐνταφιάζω = îngrop, pun în groapă pe mort, îl duc la mormânt, și balsamosesc îmbălsămez pe mort, îl pun în bag în balsam. La Platon și Anagorion. ἐνταφιαστής = îngropător, cel ce îngroapă pe morți, și cel ce îngrijește de cele ale îngropării, și cel ce balsamosește îmbălsămează pe morți. La Proclius și Iustin și Epigramata. ἐντάφιος = de îngropare, de îngropăciune, ce privește la îngropare, ..la îngropăciune. Τὸ ἐντάφιον = haină de mort, pânza cea cu care se înfășură mortul, giulgiu, τὰ ἐντάφια = cel trebuincios spre îngropare. La Anagorion, Isocrat, Diodor Siceliot, și Iseu și Filostrate.

ἐνταφιάζω) ἐνταφίασμα -τος. το) ἐνταφιασμός -οῦ. ὁ) ἐνταφιαστής -στοῦ. ὁ) vezi ἐνταφή.

ἐνταφιοσώλις -λου. ὁ (ἐντάφια, πωλῶ) = cel ce vinde cele ale îngropării, cele trebuincios spre îngropare. La Sextos Empedocli și Artemid:

ἐντάφιος. ὁ.ἢ. ον vezi ἐνταφή.

ἐντάω de timpuri la ἐντείνω.

ἔντα -ἔντη -ων. Τά vezi ἔντος.

έντεϊλαι, din έντέλλω.

έντεινω (έν, τείνω) și έντανύω = tinz, întind, trag înăuntru, ..spre mine, întind, trag coarda, încordez, și după cuvintele ce i se adaogă, la deosebire înțelegeri, cum: „έντεινείν έπος = a întinde, a face stihuri. Și πληγήν έντεινω = întind palma la oarecine, plăsmuiesc pe oarecine, dau palme cuiva. La Platon. și έντεινείν τ?? άγωγεϊ = trag, întind cu sfoara. La Xenofon. έντεινομαι = mă întind, mă încordez, τόξα έντεινάσθαι = a întinde, a se întinde arcurile. La Xenofon și δίφορος έντέταται ιμάσι = scaunul, culcușul stă pe curele, se întinde

PAGINA 1823

întinde cu curelele. La Homer. έντεινείν φωνήν = a întinde glasul, a striga tare, έντέταμαι = mi sa întins, mi sa încordat, mi sa sculat puța. La Analoghion. έντασις έντανυσμός = întindere, încordare. έντασις = întinderea slomnirilor celor groase. έντατικός = de întindere, de încordare, ce privește ce are aplecare la întindere, ..la încordare, bun dibaci destoinic de a întinde, ..de a încorda, de a da putere. Cum: „έντατικά φάρμακα = dohtorii împuternicitoare, ..ce dau putere la fire, ..la puța. La Pavl: Eg: έντατός έντενης = întins, încordat, έντατά όργανα = instrumente cu coarde, spre deosebire de έμπνευστά όργανα = instrumente de glas, ..ce se cântă suflând cu glasul fără coarde, la Nicomah și Plutarh. έντεταμένως έντενης, έντενως = cu întindere, cu încordeală. La Apolonie cu toată puterea.

έντειρω (έν, τειρω) = lovesc, izbescî înfing, pisez apăs bat supăr necăjesc mahnesc în oarece, ..cu oarece pe oarecine, ating pe oarecine. έντειρομαι = mă bat, mă lovesc, mă supăr, mă necăjesc, mă mahnesc. La Coint Smirneu.

έντειχίδιος. ό.ή. ον) έντειχίζω vezi έντειχίος.

έντειχίος. ό.ή. ον (έν, τειχος) = în ziduri, cu ziduri, înconjurat întărit cu ziduri) έντειχίδιος κάθητο = ședea printre ziduri, ..înăuntru în ziduri, ascuns în ziduri. La Lucian. έντειχίζω = zidesc, ridic ziduri pe dinăuntru, înconjur închid întăresc oarece cu ziduri. La Tucidid. έντειχίσις = zidire pe dinăuntru, înconjurare închidere îngrădire întărire cu ziduri.

έντειχίσις -εως. ή vezi έντειχίος.

έντεκμαίρομαι (έν, τεκμαίρομαι) = semuiesc, asemuiez, ghicesc, cunosc, înțeleg, pricep, socotesc oarece după oarece semne.

έντεκνέω -ω vezi έντεκνος.

ἔντεκνος. ὁ.ή. κνον (έν, τέκνον) έντεκνέω, έντεκνόω vezi έντίκτω.

έντέκω de timpri la έντίκτω.

έντέκω, de timpri la έντίκτω.

έντελέθω (έν, τελέθω) vezi έγγίγνομαι. La Nic:

έντέλεια -ας. ή vezi έντελής.

έντελευτάω –ῶ (έν, τελευτάω) vezi έναποθνήσκω.

έντελέχεια -ας. ή vezi έντελεχής.

έντελεχής -έος. ὁ.ή. χές (έν, τέλος, ἔχω) = desăvârșit, și deplin, fără a-i lipsi oarece, și în ființă, silitor, muncitor, săeguitar, strădalnic, activ, vezi și ένδελεχής) έντελέχεια = săvârșire, desăvârșire, ființă pe deplin, și silință, sârguință, strădanie, activitate la Secstos Empedocli și Aristotel. Vezi și ένδελέχεια.) έντελεχῶς = pe deplin, cu desăvârșire, cu silință, cu sârguință, cuu strădanie, cu activitate, vezi și ένδελεχῶς.

έντελεχῶς vezi έντελεχής.

έντελής -έος. ὁ.ή. λές (έν, τέλος) = deplin, pe deplin, săvârșit, desăvârșit, întreg, complet. La Esh: οί έντελεῖς în loc de οί έντέλει = dregătorii, boierii, slujbașii cei mari. La Homer și Poli:) έντέλεια = întregime, desăvârșire la Teofrast?? și dregătorie, boierie, slujbă. La Esih: έντελῶς = pe deplin, desăvârșit, cu întregime, cu săvârșire, cu desăvârșire.

έντελις. ή vezi έντελις

έντέλλω-ομαι (έν, τέλλω) din care έντελῶ, έντέταλκα, έντετεῖλα, έντέταλμαι, έντάλθην, έντέτολα, έντείλατο = poruncesc, dau poruncă pentru oarece, la Xenofon. ένταλμα, έν

PAGINA 1824

έντολή, έντολεὺς = poruncă, porună. La Lucian.

έντελόμισθος. ὁ.ή. σθον (έντελής, μισθός) = cel ce primește plata, ..simbria, leafa, pensia pe deplin, ..întreagă. la Sinesie.

έντελῶς vezi έντελής.

έντεμενίζω vezi έντεμένιος.

έντεμένιος -νία -νιον (έν, τέμενος) = pus, așezat, dăruit, hărăzit, închinat, sfînțit, consfînțit la capiște, ..la biserică, ..la cele sfinte. La Epigramata. έντεμενίζω = pun, așez, dăruiesc, închin, hărăzesc, sfînțesc, consfînțesc oarece la capiște, ...la biserică, ...la mănăstire, ..la cele sfinte. La Polidevc.

ἐντέμνω, și ἐντάμνω, după dialectul ionic (ἐν, τέμνω) = tai bucăți bucăți, fac bucăți bucăți, îmbucățesc, crestez, cârpotez, jărtfesc spintec, înjunghii vite la jertfe, ..la pomeni, ..la pomeniri. ἐντέμνομαι = mă tai în bucăți, mă fac bucăți bucăți, mă crestez, mă cârpotesc, mă jertfesc, mă înjunghii spre jertfe, ..pomeniri, ...pomene. La Tucidid Aristofan. ἔντμημα, ἐντομῖς = tăietură înăuntru, bucăți, crestătură înăuntru, cârpoteală, spintecătură. ἐντομή = potecă strâmtă printre munți, ..printre văi. La Diodor Siceliot. ἔντομος = tăiat înăuntru crestat, cârpotit spintecat, jertfit înjunghiat, și după asemănare: scopit înăuntru, jugănit, castrat. ἔντομα se înțelege pe dianfară ζῶα adică ἔντομα ζῶα = entome, insecte, jigăniile ce sunt tăiate pe la mijloc, cum sunt viespile, furnicile, la Aristotel și ἔντομα μῆλα = prinosurile vitele ce se taie la jertfe, ..la pomeniri, ..la pomeni. ἔντομοι = cei urați prin jertfe, ..prin ceremonii bisericești. La Esih: ἐντομίας = cel căruia i se strivesc, ..i se întorc boașele iar nu i se scot, ..nu i se taie, și după asemănare: întors, scopit, jugănit, castrat. La Esih și Suida.) ἐντομίδης = cel ce i se sfâșie i se rupe, ..i se deșiră trupul de dureri.

ἐντενῆς -έος. ὀ.ή. νῆς -νῶς vezi ἐντείνω.

ἐντενίζω vezi ἐνατενίζω.

ἐντεομήστωρ, vezi ἐντεσιμήστωρ.

ἐντερακι -ου. τὸ și ἐντερακιον -ου. το vezi ἔντερον.

ἐντερεύω) ἐντερικὸς -κῆ -κὸν) ἐντεριώνη -ης. ἦ) ἐντεριονῖς. ἦ) ἐντέριον -ου. το vezi ἔντερον.

ἐντερίζω vezi ἐντερεύω.

ἐντεροεπιπλοκήλη -ης. ἦ (ἔντερον, ἔπιπλον, κήλη) = o vătămătură, o suflătură, o boșorogitură, o surpătură, un spasm de mațe, când o parte se lasă, ..se scoboară mai jos,

ἐντεροκήλη -ης. ἦ (ἔντερον, κήλη) = vătămătură, boșorogitură, surpătură) ἐντεροκηλήτης = vătămat, surpat, boșorog, coios, cel căruia i se lasă, ..i se scoboară mațele la boașe.) ἐντεροκηλικὸς = de vătămătură, de surpătură, de boșorogitură. Și cu vătămătură, cu surpătură, cu boșorogitură, și vătămat, surpat, boșorog, coios. La Galino.

ἐντεροκηλήτης -ου. ὀ) ἐντεροκηλικὸς -κῆ -κὸν vezi ἐντεροκήλη.

ἐντερόμαντις (ἔντερον, μάντις) vezi ἐγγαστρίμαντις.

ἔντερον -ου. το (din ἔντος, sau ἔντὸς) și ἄντερον = maț. La Homer. ἔντερον ὀρθὸν -ἀπευθυμένον, ἔντερον τοῦ πρωκτοῦ = mațul

curului, dosul. ἔντερον ἐστραφές = coardă de mațe. La Homer. ἔντερον = bășică, pungă. La Hipocraț.

πόρνης ἔντερον = mitra, pizza, puța muierii, lindicul. La Arhiloh și Eliano. ἔντερα γῆς = râme, viermi de pământ. La Dioscorid. ἐντέριον, ἐντεράκι -κιον = mă țuleț. La Marc Antoniu.) ἐντερικὸς =

PAGINA 1825

= de mațe, ce privește la mațe, ..la măruntaiele dinăuntru) ἐντερεύω, ἐντερίζω, ἐξεντερεύω, ἐξεντερίζω, ξεντερεύω, ξεντερίζω = scot mațele, ..măruntaiele din pânțele, ...din burtă, spintec, despintec pânțele, ..burta ca scot mațele, și după asemănare: scot măduva, ..miezul, ..mâzgla din oarece. La Ateneu. ἐντεριώνη, ἐντεριωνίς = cele dinăuntru, partea cea dinăuntru, partea cea dinăuntru, și după asemănare: miezul, ..măduva, ..mâzgla de la oarece) ἐντερονεία, ἐντεριώνη, ἐντεριωνίς = lemnele grinzile cele încovoiate, ..îndoite, ..strâmbe ale corăbiilor, ..caicilor, etc. pe care se punde se clădește pardoseala, dușumeaua corăbiei, temelia corăbiei, și după asemănare: albia., fundul corăbiei. La Aristofan.

ἐντερονεία ἄς. ἢ vezi ἔντερον.

ἐντεροπονέω -ῶ (ἔντερον, πόνος) = mă dor mațele, am dureri la mațe, ..la cele dinăuntru, și după cum se zice, mă doare inima. La Hipocraț.

ἐντεροπόλης -ου. ὁ (ἔντερον, πωλέω) = vânzător de mațe, cel ce vinde mațe și celelalte măruntaie.

ἐντεσίργος. ὁ. ἢ γον și ἐντεσιουργός (ἔντος -τεα, ἔργον) = cel ce cară, ..lucrează ...îngrijește de ale războiului, cum: arme, etc. la Homer ἡμιόνους ἐντεσιουργούς = catării ce cară munițiile.

ἐντεσιμήστωρ -ος. ὁ și ἐντεομήστωρ (ἔντεα, μήστωρ) = cel ce știe cum se întrebuițează armele, destoinic, voinic de război, războinic, bun ostaș. La Esih.

ἐντεσιουργὸς vezi ἐντεσίεργος.

ἐντεταγμένοι vezi ἐντάσσω.

ἐντέταλκα, ἐντέταλμαι, din ἐντέλλω -ομαι.

ἐντεταμένως vezi ἐντέινω.

ἐντετοκλῦια, din ἐντετοκῶς, ἐντίκτω.

ἐντευγμα -τος. το vezi ἐντυγχάνω.

ἐντεῦθεν, ἐντευθενί, și ἐντεῦτεν după dialectul ionic: (din ἐνθα, ἐνθεν) = de aici, daici, daci, dacoalea, dacolo, și dacum înainte, de unde, drept aceia, pentru aceia afară dintraceasta.

έντευκτικός -κή -κόν) έντευξίδιον -ουτό) έντευξις -εως. ή) έντευξόμενος vezi έντυγχάνω.

έντεύχω de timpri la έντυγχάνω.

έντευτλανόω -ῶ (έν, τεῦτλον) = fierb, gătesc bucate cu sfeclă, ..gulii, ...brojbe. La Aristofan.

έντεφρος. ό.ή. φρον (έν, τέφρα) = plin de cenușă, cenușos, și cenușiu, și fața cenușii. La Ateneu.

έντεχνής -έος. ό.ή. νές) έντεχνία -ας. ή vezi έντεχνος.

έντεχνος. ό.ή. χνον, și έντεχνής (έν, τέχνη) = ccu meșteșug lucrat, frumos lucrat. Și meșter bun, ..destoinic, ..dibaci iscusit la meșteșug, ...la meserie. La Platon și tâlcuitorul lui Pindar.) έντέχως = cu meșteșug, cu iscusință. έντεχνία = meșteșug, meserie, iscusință la meșteșug.

έντέχως vezi έντεχνος.

έντη, din έντεα -έντυ.

έντηκτος. ό.ή. κτον vezi έντήκω.

PAGINA 1826 IOANIDU 801

έντήκω (έν, τήκω) = topesc, mistuiesc, și vărs în oarece ceea ce am topit, și după asemănare: întipăresc, bag în oarece încât să nu mai iasă. έντήκομαι = mă topesc, mă întipăresc în oarece. μῖσος ένέτηκέμοι = o mânie, o urâciune a intrat, ..sa topit, ...sa vărsat, ...s-a întipărit în mine. La Sofocli, Plutarh, și Alcifron. έντηκτος = topit vărsat întipărit în oarece. La Areteu.

έντι în loc de έστι, εισί, din ειμί după dialectal doric.

έντίθημι, έντίθεμαι (έν, τίθημι și έντέτω) = bag vâr pun așez oarece în oarece, ..înăuntru. și după asemănare: însărcinez, împovărez, îngreuez, și după cuvintele cu care se împreună ia înțelegerea acelor cuvinte cum: χόλον ένθέμενος = mâniindu-se, și έντίθεσται τιμ?? = a cinsti, și μῦθον ένθετο θυμ?? = a pus în gând, sa gândit. Și χόλον ένθεο θυμ?? = te mâni. La Homer, Coint Smirneu, Dem: și Lucian. ένθεσις = băgare, așezare înăuntru, bucătură, îmbucătură, demîncare, hrană. La Polidevc, Ateneu, și Aristofan. ένθήκη = ceea ce se pune, ..să se bage înăuntru, ...în oarece. Și după asemănare: zălog, amanet, depozit, siguranță, și încercătura corăbiei, ...cairului, și umplutura tunului, ..pușcii, ..pistolului, și punerea de bani pe cărți de joc, și capitalul unei negustoriei. ένθετος = pus băgat așezat vârât înpis înfipt înăuntru, ..în oarece, și după asemănare: altuit, și ce se poate pune, vârî băga așeza înfinge înăuntru în oarece. La Teognost și Hipocrat.

ἐντίκτω (ἐν, τίκτω) și ἐντενέω, ἐντεκνόω = nasc, zămislesc oarece în oarece, ..înăuntru, fac să se nască, ..să iasă oarece. La Platon și după asemănare: arăt oarece cu dovadă, dovedesc. La Polidevc. ἔντεκτος = cu copiii, cel ce are copii.

ἐντιλάω -ῶ (ἐν, τιλάω) = mă cac, mă spârcâiesc, mă întin, mă pun în poiană în oarece, pe oarece. Și după asemănare: spurc, rângăresc, mînjesc oarece în oarece. La Aristofan. ἔντιλτος = umplut cu oarece, cum: πλακούς ἔντιλτος = plăcintă, pită umplută. La Ateneu.

ἐντιλτος. ὁ.ή. τον vezi ἐντιλάω.

ἐντιμάω -ῶ vezi ἔντιμος.

ἔντιμος. ὁ.ή. μον (ἐν, τιμή) = cinstit, de cinste, de treabă, de mare preț, οἱ ἔντιμοι = cei mai cinstiți, cei mai mari la cinste, cei în slujbe mari. ἔντιμιον ποιεῖν = a cinsti oarece. Τὰ θεῶν ἔντιμα ἐτιμάζειν = a cinsti cele sfinte. La Xenofon, Sofocli, și Filon. ἐντιμότης = cinste. ἐντιμῶς = cu cinste. ἐντιμάω = cinstesc oarece drept un lucru adevărat, primesc socotesc oarece drept bani gata, ...kaht, prețuiesc oarece drept bani, ...în loc de bani. ἐντιμάομαι = mă cinstesc, mă prețuiesc drept oarece, ...drept bani kaht, ..gata. la Hipocrat și Polidevc.

ἐντιμότης -τος. ή) ἐντίμῶς vezi ἔντιμος.

ἐντιναγμός -οῦ. ὁ vezi ἐντινάσσω.

ἐντινάσσω -ττω (ἐν, τινάσσω -ττω) = mă scutur, mișc, clatin, zgudui oarece înăuntru, ..în oarece. ἐντινάσσομαι = mă scutur.., mă mișc.., mă clatin.., mă zgudui înăuntru, ..în oarece. ἐντιναχθήσονται σοι αἱ θύμαι = unele se vor scutura, ..se vor închide înaintea ta. La Nil: și Epictit. ἐντιναγμός = scuturătură, mișcare, clătinătură, zguduială.

ἐντιμάω, ἐντιμέω de timpi la ἐντέμνω.

PAGINA 1827

ἐντημα -τος. τό vezi ἐντέμνω.

ἐντο. ἐξ ἔρον ἐντο vezi εἶνς ἔρον.

ἐντοίχιος. ὁ.ή. ον (ἐν, τοίχος) = ce e pe perete, ..pe ziduri, cum: scris, zugrăvit, însemnat.

ἐντοκος ὁ.ή. κον (ἐν, τόκος) = ceea ce naște, ceea ce e asupra nașterii, la Licofron și după asemănare: ceea ce e dat cu dobândă, ce ne aduce dobândă.

ἐντολεὺς -έος. ὁ) ἐντολή -ής. ή vezi ἐντέλλω.

ἐντολμάω -ῶ (ἐν, τόλμη) = îndrăznesc la oarece, intru cu îndrăzneală la oarece. La Suida.

ἔντομα -ων, τά) ἔντομή -ῆς. ἤ) ἔντομίας -ου. ὀ) ἔντομίδης. ὀ) ἔντομις -δος. ἤ) ἔντομος. ὀ.ἤ μον vezi ἔντέμνω.

ἔντομολογία -ας.ἤ vezi ἔντομολόγος.

ἔντομολόγος ὀ.ἤ. γον (ἔντομα, λόγος) = entomolog, entomologist, cel ce grăiește despre ale entomelor, ...insectelor, ..gângăniilor) ἔντομολογία = entomologie, grăire despre ale gângăniilor.

ἔντομία -ας.ἤ) ἔντόνιον -ου. το vezi ἔντονος.

ἔντονος. ὀ.ἤ. νον (ἐν, τόνος) = întins, încordat, tare, țearpă, bărbat iute, vioi, deștept, ..cu ton mare, ..tare. la Plutarh. ἔντόνωσ = cu întindere, cu încordeală, cu tărie, cu bărbăție, cu iuțea, cu înfierbințea, cu putere, cu ton, cu glas tare, ..mare, ...frumos. ἔντόνιον = o mașină, un instrument, o unealtă cu care întindea coardele la arcuri, precum cuiele coardelor la vioară. La Hipocrat.

ἔντοξέω (ἐν, τοξέω) = săgetez înăuntru, ..în oarece.

ἔντοπίζω) ἔντόπιος. ὀ.ἤ. ον vezi ἔντοπος.

ἔντοπος. ὀ.ἤ. πον și ἔντόπιος (ἐν, τόπος) = cel ce este..., ..se află în locul său, ..în pământul său, ..în țara lui, pământean, indigen, și vecin. La Platon și Sofocli) ἔντοπίζω = sunt șed mă aflu în locul meu, îmi păstrez locul, și mă depărtez de el, sunt în țara mea, în pământul meu, sunt pământean indigen.

ἔντορέω (ἐν, τορέω) ἔντορνέω (ἐν, τορνέω) vezi ἔντορνος.

ἔντορνος. ὀ.ἤ. νον (ἐν, τόρνος) = lucrat la strung, ce se află., se lucrează la strung, gogoneț, rotund, și după asemănare: ..bine, ..frumos lucrat, ..urmat, ...grăit. La Platon. ἔντορέω, ἔντορέω = lucrez oarece la strung, și sap., ..scobesc, ...cioplesc oarece înăuntru, ..pe dinăuntru. ἔντετορευμένα ζωδάρια = chipuri frumos cioplite, ..scobite, ..săpate, ..lucrate ca la strung. La Ateneu și Plutarh.

ἔντος. Το ἔντεα, ἔντη, τά) = unelte instrumente spre oarece întrebuintare, cum la război, armele, pavezele etc. la masă, vasele mesei, cum: farfurii, talere, străchini, sticle, etc. la cuhnie, vasele cuhniilor, cum: tingiri, tigăi, etc. la vite la cai căpestrele, frâiele, șăile, samarurile, etc. la Homer. (din ἐντός) ἐντόνω, ἐντόω = gătesc împodobesc, înarmez, pun așez la bună orânduială, dichisesc, și grăbescla oarece, ἐντόνομαι, ἐντόομαι = mă gătesc, mă împodobesc, mă dichisesc, mă înarmez, și pun la orânduială, sunt gata la oarece, și mă grăbesc la oarece. La Homer, Apolonie, Teognost, Pindar și Esih:

ἐντὸς, ἔντοθε, ἔντοσθι = înăuntru, în oarece. La Erodian. ἐντὸς ποιεῖν = a închide în oarece. Οἱ ἐντὸς λόγων = cei învățați, cei procopsiți, cei cu științe, spre deosebire

PAGINA 1828 IOANIDU 802

de οἱ ἐντὸς λόγων = cei neînvățați, cei neprocopsiți, cei fără nici o știință. ἐντὸς τριῶν ἐτῶν = în vreme de trei ani. Τὰ ἐντὸς ἐντοσθίδια = cele dinăuntru, ..măruntaiele, ...rărunchii, ..mațele, toate cele din rântece, ..din burtă. La Esih: și Biblie.

ἐντοσθε, ἔντοσθι) ἐντοσθίδιος -ία -ιον) ἐντόσθιος -ία, ιον vezi ἐντὸς.

ἐντοστηθίδιος (ἐντὸς, στήθος) vezi ἐνστηθίδιος.

ἐντραγεῖν, din ἐντρῶγω vezi ἐντρώγω.

ἐντραγωδέω -ῶ (ἐν, τραγοδέω) = cânt spun povestesc oarece în oarece, cum la o comedie, ..la o adunare. ἡμῖν ἐντραγωδοῦσιν = ne povestesc avuțiile lor. la Lucian.

ἐντράλλα vezi ἀντράλλα.

ἐντρανος. ὁ.ἡ. νον (ἐν, τρανός) = curat, limpede, chiar, luminat, deslușit. ὀφθαλμοῖς ἐντράνοις = cu ochi curați, ..luminoși, ..limpezi, ..pătrunzători. la Nici:

ἐντραπεζίτης -ου. ὁ ἐντραπεγίτις -δος. ἡ (ἐν, τράπεζα) = tovarăș de masă, cel ce mănâncă la masă împreună cu alții, sinospătean curtean. La Suida.

ἐντράπελος (ἐν, τρέπω) în loc de ἐντράπελος, la Pindar.

ἐντραχῦς, și ἔντραχυς. ὁ.ἡ. χυ (ἐν, τραχὺς) = cam aspru, cam iute, cam sfios, la Dioscorid cam vârtos.

ἐντεπτικὸς -κῆ -κὸν -κῶς vezi ἐντρέπω.

ἐντρέπω (ἐν, τρέπω) = întorc înapoi, întorc pe dos, și după asemănare: schimb mintea oarecăruia, îl fac să-și vie în simțiri, îl fac să se rușineze. La Eliano și la Apostoli. ἐντρέπομαι = mă întorc înapoi, mă schimb, îmi întorc mintea, îmi vin în simțiri, mă rușinez, mă sfiesc de oarece, și mă îngrijesc de oarece, îmi pasă de oarece. La Sofocli, Xenofon, Homer și Plutarh. ἐντροπαλίζω = întorc înapoi, ..pe dos, ἐντροπαλίζομαι = mă întorc înapoi, mă uit., vîd înapoi, mă rușinez pe oarecine, îl fac de rușine, îl necinstesc, ἐντροπιάζομαι = mă rușinez, mă sfiesc, mie rușine. ἐντροπή, ἐντροπία, ἐντροπίασις, ἐντροπίασμα, ἐντροπιασμός, ἐντροπαλότης = rușine, sfială.) ἐντροπή = întoarcere înapoi, ..în sine, căință, grijă, abatere. La Sofocli. ἐντροπίας δόλιαι = viclenii, meșteșugiri viclene. La Homer.

ἐντροπαδὴν = schimbând din mână în mână, schimbând când o mână când alta. ἐντροπτικός, ἐντροπαλός, ἐντροπιαστικός = de rușine, de sfinală, ce privește ce are aplecare la rușine, ..la sfinală, rușinos, sfios. La Ariano. ἐντρεπτικῶς, ἐντροπαλῶς = cu rșine, cu sfinală) ἐντροπίας οἶνος = vin stricat, ..oțetit. la Polidevc și Esih:) ἐντοπίδες = încălțăminte.

ἐντρέφω, ἐντρέφω (ἐν, τρέφω) = hrănesc oarece în oarece, ..cu oarece. Din care ἐντρέφω = voi hrăni, voi crește.) ἐντροφος = hrănit, crescut, dădat, de prins în oarece, ... cu oarece. La Sofocli.

ἐντρέχεια -ας. ἦ) ἐντρεχέστερος. ὁ.ἦ. ρον) ἐντρεχῆς -έος. ὁ.ἦ. χές vezi ἐντρέχω.

ἐντρέχω (ἐν, τρέχως) = alerg, mă silesc în oarece, ..prin oarece, ..cu oarece. Λόγος ἀνθρώποις ἐντρέχει = se zice, se aude, umblă vorba între oameni. La Arat. Și se potrivește, se cade, se cuvine, se lipește, intră, se amestecă, la Homer și Luc: ἐντρεχῆς = înțelept, cu minte, iscusit, isteț, vioi, deștept, dibaci, destoinic, născocitor. Și sârguitor, silitor, strădalnic, îndemânatic, activ, fără preget. Și aplecat, pornit, cu poftă la oarece, ..către oarece, și stăruitor

PAGINA 1829

stăruitor. La Platon, Esih și Erodian.) ἐντρεχέστερος = mai aplecat, etc. ἐντρεχῆς) ἐντρεχέτατος = prea înțelept, foarte înțelept, etc. de la ἐντρεχῆς) ἐντρεχῆς = cu înțelepciune, și cealalte de la ἐντρεχῆς) ἐντρέχεια = înțelepciune, bună socotință și iscusință, istețime, vioiciune, deșteptare, și dibăcie, destoinicie, născocire. Și sârguință, silință, strădanie, activitate, pregetare, îngrijire. Și aplecare, pornire, poftă, stăruire către oarece. La Vasile.

ἐντριβάζω vezi ἐντριβῶ.

ἐντριβῆς -έος. ὁ.ἦ. βές vezi ἐντριβῶ) ἐντριβῆ -ῆς. ἦ vezi ἐντριβῶ.

ἐντριβῶ (ἐν, τρίβω) = frec, spoiesc, mânjesc, ung, tocesc, pisez oarece în oarece. Și după asemănare: ἐντριβεῖν κόνδυλον = a lipi.., a da o palmă cuiva, a pălmui pe oarecine, și ἐντριβεῖν κακὸν = a vătămă, a supăra, a face un rău o supărare cuiva, a face o pagubă cuiva. La Xenofon și Nic: ἐντριβομαι = mă frec, mă ung, mă mânjesc cu oarece, mă tocesc pe oarece. ἐντετριμμένιν πολλῶν? Ψιμμυθίῳ = frecată, spoită, unsă mânjită pe obraz cu mult dres, ...cu multe alifii, ..unsori. și ἐντριβεσθαι πρόσωπον = a se drege pe obraz. La Xenofon. ἐντριβῆς = frecat tocit dădat deprins cu oarece, ..la oarece, ..în oarece, și după

asemănare: învățat, cu științe, meșter, dibaci, isteț, iscusit, destoinic. La Sofocli. ἔντριμμα ἔντριβή = alifie, dres, unsoare, rumeneală. La Plutarh și Polidevc. ἔντριψις ἔντριβή = frecare, spoială,, unsătură, toceală, dresul obrazului. La Xenofon și Eliano. ἔντριβάζω = frec o muiere cu puță de piele, mă frec cu puță de piele.

ἔντρομμα -τος. το vezi ἔντριβω.

ἔντριτος. ὁ.ή. τον (ἐν, τρίτος) = întreit, de trei feluri, și după asemănare: cel de al treilea între doi inși, mijlocitor, și pezevenghiu.

ἔντριχος. ὁ.ή. χον (ἐν, θρίξ, τριχός) = cu păr, păros, flocoș, și cu perucă. Τὸ ἔντριχον = perucă, păr strain în cap. La Xenofon și Polidevc. ἔντριχωμα = mărimea pleoapelor cu păr cu gene, la Polidevc și Plutarh. ἔντριχωσης = părul pleoapelor, genele. La Esih.

ἔντριχωμα -τοε. τό) ἔντριχωσης -εως. ή vezi ἔντριχος.

ἔντριψις -εως. ή vezi ἔντριβω.

ἔντρομος. ὁ.ή. μον (ἐν, τρέμω, τρόμος) = spăimântat, speriat, fricos, sfios, cel ce tremură de frică, ..de spaimă. La Analoghion.

ἐντροπάδην) ἐντροπαλίζω -ομαι) ἐντροπαλὸς -λή -λὸν -λῶς) ἐντροπαλότης -τος. ή) ἐντροπή -ής. ή) ἐντροπιάζω -ομαι) ἐντροπίας -ου.ὀ) ἐντροπίασμα -τος. Τό) ἐντροπιάσις -εως.ή) ἐντροπιαστικὸς -κῆ -κὸν -κῶς) ἐντροπίδες -ων. Αί vezi ἐντρέπω.

ἐντροπόω -ῶ (ἐν, τροπόω) = leg lopata cu curea, ..cu legătură la șteftul la fundul caicului, pun așez lopata pe șteft, ἐντροπόομαι = mă așez la lopată spre a trage cu ea, mă gătesc de a vâsli. La Agatie și Esih:

ἔντροφος. ὁ.ή. φον vezi ἐντρέφω.

ἐντρουλλέω, ἐντρουλίζω, ἐντρουλλίζω vezi ἐνθρουλλέω.

ἐντρουφάνιον -ου. τό vezi ἐντρουφάω,

ἐντρουφάω -ῶ (ἐν, τροφύ) = mă desfăt, mă dezmierd, mă dădau, mă îndulcesc la desfătări, petrec în desfătări. Și după asemănare: ἐντρουφῶ τινί = îmi bat joc de oarecine, râd de oarecine, și ἐντρουφῶσι τοῖς ἀποροῦσιν οἱ πλοῦσοι = cei bogăți își bat joc, râd de cei săraci. La Lucian. ἐντρουφάομαι = sunt de răsul, ..de batjocura oamenilor, îmi bat joc de mine, la Plutarh.) ἐντρούφημα = lucru de desfătare, cu

PAGINA 1830

care se desfătă oarecine, desfătare, desfătăciune, dezmierdare, plăceri defrânate.) ἐντρουφερὸς, ἐντρουφῆς = desfrânat, dezmierdat, desfrânat, moale.., molatic de desfătări, ..de plăceri desfrânate. La Dion Casie și Mane:) ἐντρουφάνιον = vin de teasc, de tescovină. La Esih:

έντροφερὸς -ρὰ -ρὸν) έντρώφημα -τος.τό) έντροφὺς -έος. ὁ.ή. φές vezi έντροφάω.

έντρώχομαι (έν, τρυχώω) = cad asupra oarecăruiia ca o greutate, ..ca o belea. Necaz supăr pe oarecine, și cad în necazuri. La D: Cas:

έντρογέω -ῶ, έντρώγω, έντραγεῖν (έν, τρώγω) = mănânc lăcomește, ..iute, ...degrab mezele, ..mezeluri, ..poame și cele asemenea lor. la Eliano.

έντυγάνω (έν, τυγάνω) = întâlnesc.. întâmpin pe oarecine, mă întâlnesc cu oarecine, și mă înfățișez la oarecine spre vorovă, ..spre rugăciune, mă rog la oarecine pentru oarece, și vorovesc grăiesc cu oarecine, și merg la voroavă, ..la adunare. La Xenofon, Tucidid, și Erodian. Și după asemănare: έντυγάνειν γράμμασι -βιβλίω, = primesc citesc o carte. Oί έντυγάνοντες = cititorii, și έντευξόμενος = cel ce va ceti. La Erodian. έντυγάνειν τ?? γυνακί = a se întâlni, a petrece cu o muiere. έντυγάνομαι = sunt rugat de oarecine, mi se roagă oarecine, primesc jalba, ..rugăciunea, ..cererea oarecăruiia.) έντευγμα, έντευξις, έντύχημα, έντυχία = întâlnire, întâmpinare, înfățișare, vorbă, rugăciune, citire, la Isocrat, Plutarh, și Polivie. έντυξίδιον = mică rugăciune, cerere prin jalbă. La Ariano. έντευτικός = de întâlnire, de primire, ce privește la întâlnire, ..la primire, cel pe care lesne î poate întâlni pe oarecine, primitor, cel ce bine primește pe oarecine. La Plutarh.

έντυλιγμένος -νη -νον. Vezi έντυλίσσω.

έντυλιγω, vezi έντυλίσσω.

έντυλίσσω -ττω, έντυλίγω (έν, τυλίσσω -ττω -γω) = înfăș, înfășur în oarece, ..cu oarece, fac ghem, deapăn, pun pe mosor învelesc în oarece, la Aristofan. έντυλιγμένος = înfășat, înfășurat, învelit.

έντυλόω -ῶ (έν, τυλόω) = întăresc oarece, îl fac ca un neg, ..ca un cui, ..ca un cucui, ...ca un buboi, îi fac o bășică, ..o bătătură la mână, ..la picior.

έντυμβέω (έν, τύμβος) = îngrop oarece, pun în groapă, pun în mormânt. La Nic:

έντόνω vezi ένος.

έντυπὰς (έν, τύπος, τύπος) = întins.., sau îmbrăcat așa încât să i se vadă toată fața, ...tot trupul. Întins, lungit pe pământ, încât să i se vadă tot trupul pe fața din sus. La Homer, Apolonie, Rod: și Coint.

έντυπόνω vezi έντυπος.

έντυπος. ὁ.ή. πον (έν, τύπος) = săpat, scobit, cioplit cu chip, ce are chip însemnat, ca monedele etc. tipărit.) έντυπόω, έντυπόνω = tipăresc, întipăresc în oarece, sap.., scobesc, ..cioplesc în oarece chipuri, ..peceți etc. έντυπόομαι, după asemănare: șed lipit de oarece, ..țintuit de porți. La Filostrat, și Apolonie.) έντύπωμα = chip, semn însemnat, έντύπωμα χηλῆς = semnul urma piciorului pe pământ. έντόπωσις = încheietura mâinii de spate, unde se încheie, ...se îmbucă spata mâinii de umere la Polidevc. έντυπωτής = cel ce tipărește, ..întipărește oarece în oarece, cel ce cioplește, ..sapă, ..scobește chipuri, ..figuri, ..icoane în oarece, ..pe oarece, cel ce cioplește, ..săpător de chipuri, ...de peceți etc.

έντυπόω -ῶ) έντυπωμα -τος. τό) έντύπωσις -εως.ή) έντυπωτής τοῦ. ὁ vezi έντυπος.

έντυραννέω -ῶ (έν, τύραννος) = stăpânesc ca un tiran undeva.

PAGINA 1831 IOANIDU 804

έντύσσομαι și διατύσσομαι. La Areteu mp rog cu silință

έντύφω (έν, τύφω) = afumez, fac fum, și aprind, ard, luminez în oarece, și pârlesc, pârjolesc, ard câte puțintel. La Aristofan. έντυφόμενος σπινθήρ = cărbunele cel aprins ce luminează, ..lucește în cenușă.

έντυχέω, de timpi la έντυγχάνω.

έντύχημα -τος. το) έντυχία -ας. ή vezi έντυγχάνω.

έντύχω, de timpi la έντυγχάνω.

έντύω vezi έντος.

ένυάλιος. ὁ.ή. ον vezi ένυῶ.

ένύαλος -ου. ὁ = nume însușit.

ένυβρίζω (έν, ύβρίζω) = maltratarisesc, înjur, ocărăsc, necintesc, batjocoresc, ...pe oarecine, fac pe oarecine de rușine. La Erodian. έντύβρισμα = cel pe care necinstește, ocărăște necinstește pe oarecine, batjocură, maltratarismă, ocară înjurătură, necinste, ofârleală. La Plutarh. ένυβριστής = ocărător, batjocoritor, necinstitor.

ένύβρισμα -τος. τό) ένυβρυστής -στοῦ. ὁ vezi ένυβρίζω.

ένυγραίνω vezi ένυγρος.

ένυγρόβιος. ὁ.ή. ον (ένυγρος, βίος) și ένυδρόβιος = de apă, cel ce trăiește crește în apă, ca peștele, acvatic, acuatil. La Analoghion.

ένυγροθηρευτής -τοῦ. ὁ (ένυγρος, θήρα, θηρεύω) și ένυδροθηρευτής = cel ce vânează în ape, pescar. La Platon.

ἐνυγροθηρικὸς, ἐνυδροθηρικὸς = de pescar, ce privește la pescar, pescăresc.

ἐνυγροθηρικὸς -κῆ -κὸν vezi ἐνύγροθηροτῆς.

ἐνυγρος. ὁ.ἦ. ον (ἐν, ὑγρός și ἔνυδρος) = de apă, ce trăiește crește în apă, și după asemănare: ud, umed, jilav, revenos. La Esi: τὸ ἐνυδρον τῆς γῆς = umezeala reveneala pământului, pământ umed, ..revenos. ἐνυγρον τεῦχος = vas de apă, gurcă de baie. La Eshil: ἐνυγράινω = ud, jilăvesc, revenez în oarece. La Alex: Travl:

ἐνυδρέω -ῶ) ἐνυδρία -ας. ἦ) ἐνυδρίας. ὀ) ἐνυδρις -δος. ἦ și ἔνυδρις vezi ἔνυδρος.

ἐνυδρόβιος. ὁ.ἦ. ον (ἐνυδρος, βίος) vezi ἐνυγρόβιος.

ἐνυδροθηρευτῆς -τοῦ. ὀ (ἐνυδρος, τήρα, θηρεύω) vezi ἐνυγροθηρευτῆς.) ἐνυδροθηρικὸς -κῆ -κὸν vezi ἐνυγροθηρευτῆς.

ἐνυδρος. ὁ.ἦ. ον (ἐν, ὕδωρ) vezi ἔνυγρος) ἐνυδρέω = sunt ud, ..jilav, mă ud, mă jelesc însă cu îndoială.) ἐνυδρόω = fac pe oarecine să dropicească, ἐνυδρόομαι -οῦμαι = dropicesc, mă îmbolnesc de doprică, dobândesc doprică. La Esih: ἐνυδρία = îmbelșugare de apă, udătură, umezeală, reveneală. (ἐνυδρίας = vântul ce bate despre ape. La Aristotel precum băltărețul) ἐνυδρις, ἔνυδρις = vidră, nurcă, și un șarpe de apă. La Aristotel și Pliniu) ἔνυδρον = răsteu. La Polidevc.

ἐνυδρόω -ῶ -όομαι -οῦμαι vezi ἔνυδρος.

ἐνυεῖον -ου. τὸ vezi ἐνυὸ.

ἐνυεὺς -έος, ὀ la Homer vezi ἐνυὸ.

ἐνυλος. ὁ.ἦ. λον (ἐν, ὕλη) = de materie, material, materialnic, făcut de o matere.

ἐνυμενόςπερμος. ὁ.ἦ.μον (ἐν, ὑμῆν) = cu sămânța învelită într-o peliță, ..bășicuță, ..punguliță, ...membrană.

ἐνυὸς vezi ἔννυος.

PAGINA 1832

ἐνυπάρχω (ἐν, ὑπάρχω) = sunt..., mă aflu..., mă cuprind în oarece. A Aristotel.

ἐνυπατεύω (ἐν, ὑπατεύω) = stăpânesc, ..ocârmuiesc ca un consul undeva, ..în oarece. La Plutarh.

ἐνυπνιάζω -ομαι) ἐνυπνιαστῆς -στοῦ. ὀ.) ἐνύπνιον -ου. Τό) vezi ἐνύπνιος.

ἐνύπνιος. ὁ.ἦ. ον și ἐνθπνος (ἐν, ὕπνος) = de somn, ce vine..., se întâmplă se vede în somn, ce privește la somn. Visul. ἐνύπνιον = noaptea în somn. ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος = mi-a venit un vis în somn.

La Homer. Τὸ ἐνύπνιον = visul. La Evripid. ἐνυπνιώδης = ca un vis, și după asemănare: lucru de nimic, ..zadarnic. ἐνυπνιαστής -στοῦ. ὁ = cel ce vede vise, ..în vise, ...cel ce visează în somn. ἐνυπνιάζω -ομαι = văd în somn, visez, văd visuri. La Aristotel și Plutarh. ἐνυπνιάζομαι = mă visez, mă slobod în vis. La Hipocrat.

ἐνυπνιώδης -εος. ὁ.ἡ. δεξ (ἐνύπνιον, εἶδος) ἔνυπνος. ὁ.ἡ. νο vezi ἐνύπνιος.

ἐνυπνόμαντις -εως. ὁ.ἡ. τι (ἐνύπνιον, μάντις) = ghicitor ghicitoare de vise, cel ce ghicește, cel ce tâlcuieste visurile.

ἐνυπνοδύομαι (ἐν, ὑπὸ, δύω) = intru mă vâr înăuntru. La Secstos Empedocli.

ἐνυπόκειμαι (ἐν, ὑπὸ, κεῖμαι) = sunt mă aflu țed în oarece, ..sub oarece ca o temelie, sunt dedesubt, ..sub oarece drept temelie, prind loc de temelie, la Ieroclid.

ἐμυποπνίγω (ἐν, ὑπὸ, πνύγω) = năbușesc, înec, sugrum, strâng de gât în oarece, ..sub oarece.

ἐνυπόσαπρος. ὁ.ἡ. ρον (ἐν, ὑπὸ, σαπρὸς) = cam putred, cam puroaie. La Hipocrat.

ἐνυπόστατος. ὁ.ἡ. στον (ἐν, ὑπὸ, ἴστημι) = cel ce este, se află de sineș, ..fîrește în oarece.

ἐνυπτιάζω (ἐν, ὕπτιος) ἐνυοτιάζω ἐμαυτὸν τ?? γ?? = cad lungit pe spate, ..cu fața în sus, țed pe spate, ..cu fața în sus lungit pe pământ. La Filostrat.

ἔνυστρον -ου. τὸ ἐν, ὕστρος și ἔνοιτρον) = mațul., pântecele dobitoacelor ce rumegă, vintrecele.

ἐντυφαίνω (ἐν, ὑφαίνω) = țes, urzesc înăuntru, nevedesc pânza, și împistrez, fac flori pe pânză, din care: ἐνυφαινῶ, ἐνύφαγκα, ἐνυφανθεῖς) ἐνυφαίνομαι = mă țes împistrat pe dinăuntru, adică cu flori., cu chipuri.... etc. ἐνύφαντος = țesut împistrat cu flori pe dinăuntru. ἐνύφασμα = împistrată cu flori pe dinăuntru.

ἐνύφαντος. ὁ.ἡ. τον) ἐνύφασμα τος. τὸ vezi ἐνυφαίνω.

ἐνυφιζέω -ῶ (ἐν, ὑφιζέω) = șed înăuntru pe oarece. La Georponicon.

ἐνυφίστημι (ἐν, ὕπὸ, ἴστημι) = potrivesc, ațez oarece pe dinăuntru, ..în oarece, și șăd mă aflu înăuntru, ...în oarece.

ἐνὺω -οος -οῦς. ἡ. = zeița războiului, Belona sora lui Aris, ..lui Mars. La Homer.) ἐνύαλιος = războinic, viteaz, voinic în război, și cel ce deschide pricinuieste, iubește războaiele. La Homer și Xenofon.)

ένυειον = capiștea, biserica Belonei.) ένύαλος, ένοεϋς = nume însușit. ένυò, după asemănare însemnează și ura! Strigarea, zgomotul ce se face la război spre îndemnare. La Plutarh. Și nume de muiere bătrână, la Esi:

ένώδια -ων. Τὰ vezi ένώτια.

ένώθω (έν, ώθω) = împing, vâr, înfing cu sila înăuntru, ..în oarece. Din care ένέωσα la Apol: Rod: Plutarh și Lucian.

PAGINA 1833

ένώμα din νομάω.

ένωμι vezi ένώω.

ένωμος. ό.ή. μον (έν, ώμος) = cam necopt, cam crud. La Dioscorid.

ένωμοτάρχης -ου. ό și ένομόταρχος (ένωμοτία, άρχω) = comandir, căpitan de ostași jurați. La Erodian.

ένωμοτία -ας. ή vezi ένώμοτος.

ένωμοτος. ό.ή τον (έν, όμός,όμνυμι) = jurat, și intrat într-un complot printr-un jurământ. La Evripid și Plutarh. ένωμότως = cu jurământ, prin jurământ. La Plutarh. ένωμοτία = o ciată de ostași jurați, ca de douzeci și patru de soldați. La Tucidid și Xenofon.

ένωμότως vezi ένώμοτος.

ένων -ένόντος. ό. ένουσα, ή. ένόν τό (din ένειμι) τόν ένόντα τρόπον = după putință.

ένωπαδέως, ένωπαδεις, ένωπαδίως, ένωπαδόν vezi ένωπη.

ένωπη -ής. ή (έν, ώψ) = vedere, privire, uitătură, față, prezentă. La Homer. ένωπ?, ένωπαδέως, ένωπαδεις, ένωπαδίως, ένωπαδόν, ένωπιδίως, ένώπιον, ένωπῶς = de față, în față, înaintea ochilor, înaintea vederii, față cu față. La Apol: Rod: și Homer. ένώπιος = cel de față, cel în față, cel dinainte. ένώπιος ένωπίω, = față cu față.) ένώπια = fațada zidurilor porții, ce pe dinăuntru unde se puneau semnele de război, ...cele luate, ...cele jefuite la război, iar fațada cea pe dinafara porții se zice προνώπια. La Homer. ένώπια έν λυκαίω, la Xenofon poate căci cu greșeală în loc de ένύπνια, ένόικια. Iar la Eshil se găsește ένώπια σεμνα' în loc de vedere, privire, uitătură.) ένωπις = slujnica ce e pururi de față.

ένώπια -ων. Τὰ (ένωπιδίως.) ένώπιον) ένώπιος. ό.ή. ον) ένωπις -δος. ή) ένωπῶς vezi ένωπή.

ένωπαίζομαι (έν, ώπαίζομαι) = mă mulțumesc în oarece, ..cu oarece, îmi place oarece, și mă arăt galant, ..politicos, ...ceremonios

către oarecine. Cum: „τοῖς γυνάιους ἐνωπαίζόμενος = se arată galant, ..polăcut, ..politicos, ...ἑτερονίος la muieri. La Lucian.

ἐνωπῆς -έος. ὁ.ή. ἢ ἐνωρος (ἐν, ὄρα) = cel de vreme, ..la vreme, cel ce vine la vremea cea hotărâtă, ..orându-ită, ἐνωρίστερος = mai de vreme, ἐνωρίστατος = prea de vreme, foarte de vreme. La Diodor Siceliot și Ateneu. ἔνωρος = la vremea lui, la timpul lui, în floarea lui, și după asemănare: tânăr, voinic.

ἐνωρος. ὁ.ή. ρον vezi ἐνωρῆς.

ἐνωρσα -ας. ε, ἢ ἐνωρτο, din ἐνόρω.

ἐνωσάμην, în loc de ἐνοησάμην, din νοέω.

ἐνωσις -εως. ἢ vezi ἐνόω.

ἐνώτη -ης. ἢ. ἐνώτιον ἢ ἐνώδιον (ἐν, οὔς -ὄτος) = cercei) ἐνωτίζομαι = aud, ascult. La Biblie.

ἐνωτίζομαι vezi ἐνώτη.

ἐνωτικὸς -κῆ -κὸν vezi ἐνόω.

ἐνώτιον -ου. το vezi ἐνώτη.

ἐνωτοκοίτης? -ου. ὁ ἢ ἐνωτόκοιτος (ἐν, οὔς. Κόιτι) = cel cu urechi așa de mari, încât să se poată culca să doarmă pe ele, urechea, cu urechi de măgar. La Strabon.

ἐνωτόκοιτος. ὁ.ή. τον vezi ἐνωτοκοίτης.?

ἐνωχρος. ὁ.ή. χρον (ἐν, ὠχρός) = gălbui, gălbenicos, searbăd.

PAGINA 1834

ἔξ = șase. Οἱ -αἱ -τὰ. ἔχ = cei șase, cele șase, șasele. ἐξάκις = de șase ori. ἐξὰς = numărul de șase, șășime) ἐξῆντα ἐξήκοντα. Οἱ. αἱ. τὰ = șaizeci, cei cele șaizeci (+)... ἐξάβιβλος. ὁ.ή. λον (ἐξ, βίβλος) = cu șase cărți, ...părți, cei cuprinde șase cărți, ..șase părți.

ἐξαγάγω, în loc de ἐξάγω.

ἐξάγαστος. ὁ.ή. στον (ἐξ. ἀγαστός) = de minune, înfricoșat, foarte frumos, ..bun.

ἐξαγγελεὺς -έως. ὁ) ἐξαγγελία -ας. ἢ) ἐξαγγέλω vezi ἐξάγγελος.

ἐξάγγελος. ὁ.ή. λον ἢ ἐξαγγελεὺς (ἐξ, ἄγγελος) = vestitor, cel ce duce veste, ..știri pe cel ce dă știre pe dinafară de oarece. La Filostrat. ἐξαγγελία = veste, știre dată afară, ..publicată, arătare de obște a vreo taină. La Xenofon. ἐξαγγέλω = vestesc, dau de știre pe afară de oarece, publicuiesc, public, destăinuiesc oarece de obște. La Platon și Xenofon. ἐξάγγελος = vestit, publicuit, destăinuit la toți de obște, auzit de toți.) ἐξαγγελικὸς = de vestit, de publicat, ce privește, ce are aplecare de știri, ..la vestiri, ce poate vesti, ..pulbicui publica oarece, și

ce se poate vesti, ...publicui de afară, ce este slobod, ..iertat de a vesti pe afară de toți de obște.) ἐξάγγελος = vestit, publicuit, arătat pe afară, la toți de obște.

ἐξαγγελικὸς -κῆ -κὸν) ἐξάγγελος. ὁ.ἡ. τον vezi ἐξάγγελος.

ἐξαγγίζω (ἐξ, ἄγγος și ξαγγίζω = deșert un vas, vârs scot oarece dintr-un vas.

ἐξάγι -ου. τὸ și ἐξάγιον -ου. το (ἐξ, ἄγω) = cumpănă, dramuri, și dram greu de șase grăunțe, a șasea parte de uncie, un dram și a treia partem la Geoponicon și oiem?, după asemănare: că din șase se lua una) ἐξαγιάζω, ξεγιάζωμ = drămuiesc, cântăresc, cumpănesc.

ἐξαγιάζω vezi ἐξάγι.

ἐξαγίζω (ἐξ, ἄγος) = arăt, dovedesc pe oarecine de spurcat, ..necurat, ..de păgân, ..de vinovat, ...de păcătos, ..de nelegiuit, ..de îndrăcit, ...și după asemănare: δόμων ἐξαγίζειν = a zgorni afară din casă pe oarecine. La Eshil. ἐξαγίστος = spurcat, pângărit, necurat, vinovat, nelegiuit, îndrăcit. La Eshin. Iar la Plutarh se găsește în loc de curățit de păcate, sfânt, sfințit. Și după asemănare: tainic, de taină, ce nu se cuvine a se afla de toți, ἄδ' ἐξαγίστα αὐτὸς ραθήση = să afli cele de taină, la Sofocli.

ἐξαγινέω, în loc de ἐξάγω, după dialectul Ionic.

ἐξάγιον vezi ἐξάγι.

ἐξαγίστος. ὁ.ἡ στον vezi ἐξαγίζω,

ἐξαγκα din ξαίνω.

ἐξαγκυρόω -ῶ (ἐξ. αγκυρόω) = ridic anghira (ancora), scot din anghiră, și după asemănare: ἐξαγκυρόω θύραν = scot ridic una din tâtâne, ls Esih:

ἐξαγκωνίζω (ἐξ, αγκών) = împing.., lovesc.., izbesc.., dau cu cotul mîinii, și îmi arăt coatele, la Aristofanși leg mâinele îndărăt, ..la spate, la Diodor Siceliot: ἐξαγκωνίζομαι = îmi pun mâinile în șolduri, mă gătec de luptă, ..de gâlceavă. Și după asemănare: ἐξηγκωνισμένος τὸν λογισμῶν = avându-și mintea.., ..socotința, ..gândul său legat. La Filostrate.

PAGINA 1835

ἐξάγνυμι (ἐξ, ἄγνυμι) = sparg, sfărâm, stric, frâng.

ἐξαγορά -ᾶς, ἡ și ἐξαγόρατιε, ἐξαγόρασμαι (ἐξ, ἀγορά) = răscumpărare, zdrobire, scăpare din robie din robire prin dare de bani.) ἐξαγοράζω ξαγοράζω = răscumpăr, scap pe oarecine din robie prin

dare de bani, și cumpăra, aduc oarece de la târg.) ἐξαγοράζομαι = mă răscumpăr cu bani.

ἐξαγοράζω) ἐξαγόρασις -εως. ἢ) ἐξαγόρασμα -τος,τό vezi ἐξαγορά'.

ἐξαγόρευσις -εως. ἢ) ἐξαγορευτικός -κῆ -κὸν vezi ἐξαγοράω.

ἐξαγορεύω (ἐξ, ἐγορεύω) = spun, arăt vestesc mărturisesc descopăr publicuiesc la toți de față cele de taină, la Homer. ἐξαγορεύομαι = îmi descopăr, îmi arăt dau de față tainele mele). ἐξαγόρευσις = arătare, descoperire publicuire de cele de taină). ἐξαγορευτικός = de arătare, de descoperire, de publicuire, ce privește ce are aplecare destoinicie a arăta, a descoperi, a publicui cele ascunse, ..cele de taină) ἐξηγορία = laudă, povestire, mărturisire, arătare, dovadă, pâră)

ἐξαγριαινω -νομαι, (ἐξ, ἀγριος, ἐξαγριόομαι) = mă necăjesc, mă mânii, mă întărât, mă iuțesc, mă înverșunez atât încât mă arăt ca un sălbatec, mă sălbăcăcesc de tot) ἐξαγριόω = necăjesc, mânii, supăr, întărât, iuțesc, înverșunez pe oarecie încât să se arate ca o fiară sălbatecă, îl sălbătăcesc, îl las să se sălbătăcească. La Platon. ἐξαγριώσις = sălbătăcire, întărâtare, înverșunare, mânie grozavă ca de fiară sălbatecă.

ἐξαγριόω -ῶ -όομαι -οῦμαι) ἐξαγριώσις -εως. ἢ vezi ἐξαγριάινω.

ἐξάγω (ἐξ, ἄγω) și ἐξαγινέω = scot, duc, trimit gonesc împing afară. Și exportuiesc (exportez), export în afară din țară. ἐξάγομαι = ies afară la Homer, Xenofon, Diogen Laertie, Alicarnasefs și Dem: și după asemănare: ἐκτοῦ βίου ἑαυτὸν ἐξάγειν = a scoate pe sine din viață, a muri, a se omorî. ἐξάγειν οἶτον = a scoate, a se exporta grâu afară din țară. Γέλωτα ἐξάγειν = a pricinui răs. ἐξάγισται εἰς θυμὸν = a se mânii, a se înverșuna, a se întărâta, a se necăji. ἐξακτέος -έα -ov = trebuie să se scoată afară. ἐξαγογεὺς = cel ce scoate afară oarece. La Diod: Sic: ἐξαγωγή = scoatere afară, export, exportare,exportație, ecstract din oarece, și după asemănare: sinucidere, omor, moarte, și gaură, drum spre ieșire, la Ateneu. ἐξαγωγῆς = șanț, canal, lagum de a ieși, lagun de a curge oarece prin el, acueduc. ἐξαγωγιμος = de scoatere, ce privește la scoatere, cel ce scoate afară oarece, și ce se poate scoate, exoprta afară din țară. ἐξαγωγήμα = mărfurile ce se scot, ..se exportă afară din țară. La Dion: Alicarnasefs și Aristotel.

ἐξαγογεὺς -εως. ὀ) ἐξαγωγή -ῆ. ἢ) ἐξαγωγήμος. ὀ.ἦ.μον) ἐξαγωγίς -δος. ἢ vezi ἐξάγω.

ἐξαγωνίζομαι vezi ἐξαγώνιος.

ἐξαγωνίζω vezi ἐξαγωνος. ὁ.ή. ον vezi ἐξάγωνος.

ἐξαγώνιος. ὁ.ή. ον (ἐξ. ἄγων, ἀγωνία) = cel afară din luptă, ..din război, ..din necaz, ..din primejdie. Și cel ce nu se cuvine, ..nu se pricepe, ..n-are loc la oarece, ..la o vorbă, ..la o pricină etc. necuviincios. La Lucian. ἐξαγωνίζομαι la Evripid și Diodor Siceliot vezi ἀγωνίζομαι.

ἐξάγωνος. ὁ.ή. νον și ἐξαγώνιος (ἐξ, γωνία) = hexagon, hexagon, cu șase unghiuri. ἐξαγωνίζω = însemnez, închipuiesc u hexagon. Țase unghiuri.

ἐξαδάκτυλος. ὁ.ή. λον (ἐξ, δάκτυλος) = de șase degete, cu șase degete.

PAGINA 1836

ἐξάδαρχος. ὁ.ή. χον (ἐξὰς -δος, ἄρχω) = cel mai mare peste șase inși, comandir de șase inși.

ἐξαδέλφη -ης.ή.ή. și ἐξάδελφος.

ἐξάδελφος. ὁ.ή. și ἐξαδέλφη (ἐξ, ἀδελφός) = nepot, nepoată de frate, ..de soră, văr, vară bună, văr primare, vară primară) ἐξαδελφοσύνη, ἐξαδελφότης = verișorie.

ἐξαδελφοσύνη -ης. ή) ἐξαδελφότης -τος.ή vezi ἐξάδελφος.

ἐξαδιαφορεῖν (ἐξ, ἀδιαφορεῖν) = a nu-i păsa de nimic, a nu se îngriji de nimic, a nu părțini nimănuia. La Filostrat.

ἐξάδιος. ὁ = nume însușit.

ἐξάδραχμος. ὁ.ή. μον (ἐξ, δραχμή) = de șase drahme, ..dramuri. la Aristotel.

ἐξαδρόω vezi ἐξαδρύνω.

ἐξαδρύνω -ομαι și ἐξαδρόω (ἐξ, ἀδρός) = cresc, mă măresc, mă coc cât se poate, ajung la cea mai mare, ..mai desăvârșită creștere, ..mărimă, ..coptură. la Hipocrat și Geoponicon.

ἐξαδυνατέω -ῶ și ξαδυνατέω) ἐξ, ἀδυνατέω) = slăbesc, mă topesc de tot, nu mai pot, sunt obosit, ..slab, ...prăpădit. La Aristotel.

ἐξ?δω (ἐξ, ?δω) = descânt, desfarmec cu cântece. La Lucian și după asemănare: ἐξάδειν βίον = a muri cântând, ..cu cântece. La Plutarh și τὰγαθὰ ἐξ?σαι = a povesti, a lăuda cele bune, la Epigramata, și cânt tare, cu glas mare.

ἐξείρω vezi ἐξαίρω.

ἐξαερόω -ῶ (ἐξ, ἀήρ) = schimb, prefac oarece în aer, ..în abur.
ἐξαερόομαι -οῦμαι = mă schimb., mă prefac în aer, ..în abur, mă trezesc, îmi pierd puterea. La Hipocreat.

ἐξάετες vezi ἐξαέτης.

ἐξαέτης -του. ὁ ἢ ἐξαετῆς -του. ὀξάετις -δος. ἡ ἢ ἐξαετις ἢ ἐξέτης -τῆς. ἐξέτις -δος. ἡ) (ἔξ, ἔτος) = de șase ani. ἐξάετες = în șase ani, în vreme de șase ani, în curs de șase ani, la Homer. ἐξαετις = vreme., curs de șase ani, exactie.

ἐξαετία -ας. ἡ) ἐξαέτις -ἐξαετις vezi ἐξαέτης.

ἐξαήμερος. ὁ.ἡ. ρον (ἔξ, ἡμέρα) = de șase zile, și ce ține de șase zile.) τὸ ἐξαήμερον, = vreme curs de șase zile, exaimer, zidirea, facerea lumii în șase zile.

ἐξαθέλω (ἐξ, ἀθέλω) ἢ ἐξαμέλω = mulg, sug, vezi ἰμέλω, la Hipocreat.

ἐξαθερίζω (ἐξ, ἀθερίζω) = tai mustețile, vârfurile semănăturilor vezi ἰθερίζω. La Evripid și Polidevc.

ἔξαθλος. ὁ.ἡ. θλον (ἐξ, ἄθλος) = nevrednic, nedestoinic, netrebnic de lupte, ..de muncă, de sârguință, ..de întrecere, ce nu mai e bun de nimic. La Lucian.

ἐξαθορίζω -ομαι (ἐξ, αθυρέω) = mă pierd tot cu curajul, ..toată îndrăzneala, ..puterea, leșin și foarte mult mă întristez, ..mă mâhnesc, am mare siclet, nu știu ce se mai fac. La Plutarh.

ἐξαιάζω (ἐξ, αἰάζω) = foarte mult mă jelesc, ..mă vaiet, „mă tânguiesc, țip, ..suspîn, plâng. La Evripid.

ἐξαιγειρόω -ῶ (ἐξ, αἴγειρος) = prefac., schimb oarece în plop negru, ἐξαιγερόομαι = mă prefac., mă schimb în plop negru.

PAGINA 1837 IOANIDU 807

ἐξαιθερόω -ῶ (ἐξ, ἀιθήρ) = schimb., prefac oarece în eter, ..în văzduh. La Plutarh.

ἐξαιθριάζω (ἐξ, ἀιθρία) = aerisesc, prefac oarece în aer, ..în vânt, usuc, zvânt la aer, ..la vânt, ..afară în senin.

ἐξαιμάσσω -ττω) ἐξαιματόω -ῶ) ἐξεμάτωσις -εως. ἡ) ἐξαιματωτικὸς -κῆ -κόν.) ἐξαιμάτωτος. ὁ.ἡ. τον vezi ἔξαιμος.

ἔξαιμος. ὁ.ἡ. μον (ἐξ, αἷμα) = cel ce a pierdut, ..a vărsat, ..a scos tot sângele din el, cel ce a rămas fără sânge, la Plutarh. ἐξαιμάσσω -ττω, ἀξαιματόω, ξαιματόνω = sângerez, rănesc, umplu de sânge. Τὸν ἵππον τ? κέντρῳ ἐξαιμάττειν = a răni, a se umple de sânge, a sângera pe cal cu pîntenii. La Xenofon. ἐξαιματόω = schimb, prefac în sânge

vezi și ἐξαιμάσσω. La Xenofon. ἐξαιμάτωτος, ξαιμάτωτος = sângerat, plin de sânge, ce și-a vărsat și-a pierdut sângele. ἐξαιμάτωσις, ξαιμάτωσις = schimbare, prefacere în sânge, și rănire, sângereare) ἐξαιματωτικὸς = de schimbare, de prefacere în sânge, de rănire, ce privește.., ce are aplecare la schimbare, ..la prefacere în sânge, și ce pricinuieste sânge, ..rane, bun.., destoinic de a sângera, ..de a răni, ..de a schimba, ..de a preface în sânge.) ἐξαιαμόω = sunt sângeros, ..plin de sânge. La Polidevc. ἐξάμων = sângeros, plin de sânge, cu mult sânge. La Polidevc.

ἐξαιμόω -ῶ) ἐξάμων -νος. ὁ.ή. vezi ἔξαιμος.

ἐξάινυμι -μαι (ἐξ, αἴνυμι) = iau, scot, deosebesc ce e mai bun. La Homer.

ἐξάϊππος ὁ.ή. πον (ἐξ, ἵππος) = cu șase cai. La Eshil.

ἐξαιρέσιμος. ὁ.ή. μον ἐξάιρεσις -εως. ή) ἐξαιρετέος) ἐξάιρετος. ὁ.ή. τον -τως) ἐξαιρετότης -τος. ή vezi ἐξαιρέω.

ἐξαιρέω -ῶ (ἐξ, αἰρέω) = oselesc..., deosebesc..., aleg ce e mai bun și pun la o parte, și trag scot afară, descarc, și după asemănare: jefuiesc, prăpădesc, robesc, iau cu sila în stăpânirea mea. La Homer, Xenofon, și Tucidid. ἐξαιρέομαι = deosebesc oarece pentru mine, și aleg oarece, descarc oarece, și după asemănare: jefuiesc, prăpădesc. Τοῖς θεῖς ἐξαιρεῖται = deosebeste, alege oarece ce e mai bun pentru zei la Xenofon: și ἦν ἐξελον = pe care au deosebit, ..au ales. La Homer. ἐξελεῖν τὴν πόλιν = a prăpădi, a jefui orașul, ..cetatea. la Tucidid. Și ἐξερεῖται τὸν σῖτον = descarcă grâul. La Dem: și ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν = a slobozi.., a scăpa pe oarecine din robie, a-i lua, a-i ridica robia. ἐξαιρετέος -έα -εον = ce trebuie să se deosebească, ..să se aleagă, ..să se scoată afară, ..să se descarce, ..să se jefuiască, ..să se prăpădească. La Polivie. ἐξαιρέσιμος = ce se poate osebi, ..deosebi, ..alege, ...scoate, ...trage afară, ..descărca, ..jefui, ..prăpădi. ἐξαιρέσιμοι -ήμεραι = zilele ce se scot dintrun număr, ..ce se deosebesc de cealalte zile, și ἐξαιρέσιμος λίθος = piatra ce se scoate afară dintr-un zid, la o zidire. La Erodian. ἐξάιρεσις = osebire, deosebire, alegere.., scoatere.., tragere afară, descărcare din oarece, ..și locul.., magazia unde se descarcă marfa, și măruntaiele ce se scot dinto vită. La Ateneu. ἐξάιρεσις λίθου = scoaterea pietrei, piatra ce se scoate din fața zidului afară. La Erodian. ἐξαιρέσεως δίκη = cerea ce face oare cine spre a-și lua pe rob înapoi. ἐξάιρετος = osebit, deosebit, ales, cel mai bun, cel mai înfricoșat, cel mai de frunte, cel mai de

minune, lucru extraordinar, ..neobișnuit, lucru de porunceală, ..înfricoșat. și scos.., tras afară din oarece afară, lepădat din oarece, netrebnic. La Erodian și Sofocli, la Homer, Tucidid, Xenofon, Plutarh și Dionisie Alicarnasefs. ἐξαιρέτως =

PAGINA 1838 IOANIA 807

cu deosebire, cu alegere, mai ales, mai vârtos. La Erodian. ἐξαιρετότης = osebirea.., îmbunătățirea lucrului celui mai bun.

ἐξερύμην, în loc de ἐξηρούμην, din ἐξαιρέομαι.

ἐξαιρόομαι -οῦμαι (ἐξ, αἶρα) = mă prefac.., mă schimb în neghină, ..în mălură. La Teofrast.

ἐξαίρω (ἐξ, αἶρω) și ἐξαείρω = (după dialectul ionic) ridic oarece, și plec, mă duc, mă ridic dintr-un loc, și zbor, fug, dau zbughi, o tulesc. La Aristotel, Homer, Sofocli, Polivie, și Diodor Siceliot. ἔξαρσις = ridicare, înălțare în sus, ..în văzduh. Și scoatere afară, plecare, ducere, fugă, zbughire, zburare, tulire. ἔξαρμα = ridicare, înălțare, suire mai sus. ἔξαρμαπόλου -ἠλίου = înălțimea polului, ..soarelui. și umflătură mare. La Hipocrat.

ἐξαίσια vezi ἐξαισιος.

ἐξαίσιος. ὀ.ἠ.ον (ἐξ, αἶσα) = necuviincios, nepotrivit, nedrept, afară din buna cuviință, ..din dreptate. Și nenorocit, fatal, ursit de soartă la oarece, din care nu mai poate scăpa. Și neobișnuit, extraordinar, și după asemănare: foarte mare, foarte înalt, vestit, înfricoșat, de minune, la Homer, și Xenofon. ἐξαίσια, ἐξασίως = cu necuviință, cu nenorocire, și foarte mare, ..înalt, de minune.

ἐξαίσω (ἐξ, αἶσω) din care ἐξηξα, ἐξηξάτη = săr, sar, ies, mă reped afară cu mare iuțeală. ἐξηξάτην δύο δράκοντες = doi balauri au sărit afară. La Aristofan.

ἐξαιστόω -ῶ (ἐξ, αἶστόω) = stric.., stin.g., prăpădesc de tot ținerea de minte, ..semnele, încât să nu se mai cunoască. La Eshil.

ἐξαιτέω -ῶ ἔομαι -οῦμαι (ἐξ, αἰτέω) = cer.., mă rog.., voiesc.., poftesc să dobândesc oarece.., ..să scap pe oarecine dintr-o vină, ..să-i iete greșeala. Μήτηρ ἐξηλησαμένη αὐτὸν, ἀποπέμπει πάλιν εἰς τὴν ἀρχήν = muma rugându-se pentru el ca să îl ierte, la trimis iarăși înapoi la stăpânire. La Xenofon. ἐξάιτησις = cerere, rugăciune, spre a scăpa pe oarecine dintr-o belea, ..dintr-o vină, οὔτε? ἠτῶν συγγενῶν οὔθ' ἢ τῶν φίλων ἐξάιτησις ὠφέλησεν αὐτόν = nici a rudelor nici a prietenilor rugăciune l-a folosit ceva. La Dem: ἐξάιτος, în loc de ἐξάιτητος, din αἶτω, în loc de αἰτέω = biruit prin rugăciuni, și după

ασεμάναρε: φοαρε βυν, ..fain. οἶνον ἔξαιτον = vin φοαρε βυν, cel mai βυν. La Homer.

ἔξαιτίσις -εωσ. ἦ vezi ἔξαιτέω.

ἔξαπιλογέω -ῶ (ἔξ, ἀπιολογέω) = dovedesc oarece, lepăd.., nu primesc oarece ca un lucru dovedit. La Diogen.

ἔξαιτοσ. ὁ.ἦ. τον vezi ἔξαιτέω.

ἔξαιφνὰσ, ἰν loc de ἔξαιφνησ, după dialectul doric.

ἔξαιφνησ (ἔξ, αἴφνησ) ἰι ἔξαιφνα, ἔξαιφνικὰ ἰι ἔξάπινα, ἔξαιπίνησ, ἔξαιπιναίωσ = fără de veste, fără de ḡtire, pe negândite, pe nenădăjduite, ἰndată, numai ἰndată, numaidecăt, deodată, degrab, acum de curând. La Homer. ἔξαιφνίδιοσ, ἔξαιφνικὸσ, ἔξαιπίναιοσ, ἔξαιπιναἴοσ = cel fără de veste, ..fără de ḡtire, cel pe negândite, ..pe nenădăjduite, cel ἰndată.., deodată.., degrab, cel de acum, cel de curând. La Platon. ἔξαιφνίζω = sperii pe oarecine căzând, ..năvălind asupra lui fără vreme. ἔξαιφνίζομαι = mă sperii de oarece fără de veste.

ἔξαιφνίδιοσ. ὁ.ἦ. ον vezi ἔξαιφνησ.

ἔξαιφνθίζω (ἔξ, ἄκανθα) = curăț.., tai.., scot mărăcini , ..ghimpi, ..spini. ἔξαικανθίωσ = scot.., odrăslESC mărăcini, ..ghimpi. ἔξαικανθόω = umplu oarece de mărăcini, ..de ghimpi, ..de spini, ἰl fac mărăcinos, ..ghimpos, ..spinos, ..cu mărăcini, ..cu ghimpi, ..cu spini, ḡ ἰdupă aseμάναρε: ἰuḡtesc.., ἰntărăt.., pe oarecine, ἰl aduc

PAGINA 1839

la mare mânia. ἔξαικανθόομαι -οῦμαι = mă umplu de mărăcini, ..de ghimpi, ..de spini, mă fac ghimpos.

ἔξαικέσις -εωσ. ἦ) ἔξαικεσθήριοσ. ὁ.ἦ. ον vezi ἔξαικέω.

ἔξαικέω -ομαι (ἔξ, ἀκέω -ομαι) = cos.., cърpesc cu acul. ḡ ἰdupă aseμάναρε: dreg, mermetisESC oarece, ḡ ἰtămăduiesc, lecuiesc, vindec, alin durerile. La Platon. τὰσ τ' ἔνδειάσ τῶν φίλων ἔξαικοῦμαι = lipsele.., trebuinḡele prietenilor le tămăduiesc, ..le dreg, ..le ἰndeplinesc, adică ἰi ajut la trebuinḡele lor. la Xenofon. ḡ ἰχόλον ἔξαικέσασθαι = a le alina mânia, adică a ἰmblânzi pe oarecine. La Homer. ἔξαικέσις = tămăduire.., vindecare pe deplin. ἔξαικεσθήριοσ = de vindecare, de tămăduire, de lecuire, de alinare, de dregere, de meremet, de ἰmblânzire, de ἰnduplecare, ce priveḡte.., ce are aplecare la tămăduire, ..la vindecare, ..la lecuire, ..la alinare, ..la dregere, la meremetisire, ..la ἰmblânzire, ..la ἰnduplecare, ..bun.., destoinic de a tămădui, ..de a vindeca, ..de a lecuire, ...de a alina, ..de a ἰndeplini, ..de a ἰndupleca. La Dion:

ἑξάκις vezi ἕξ.

ἑξακισμύριοι -ῖαι -ῖα = șase miriarde, șaizeci de mii (ἑξάκις, μύριοι)

ἑξακισχίλιοι -ῖαι -ῖα (ἑξάκις, χίλιοι) = șase mii. ἑξακισχιλιατὸς = cel de a șase mii la rând, cel în urmă la șase mii de înși.

ἑξακισχλιοστὸς -στὴ -στὸν vezi ἑξακισχίλιοι.

ἑξάκλινος. ὁ.ἦ. νον (ἕξ, κλίμη) = cu șase paturi, ..sofale, ..scaune, ..canapele, ..lăviți. ἑξάκλινον = oadie de șase., sufragerie de șase scaune.

ἑξακμάζω (ἕξ, ἀκμάζω) = îmbătrânesc, mă vetejesc, mă învechesc, îmi pierd floare puterea tinereților. ὁ καιρὸς ἐξήκμασεν = vremea cea bună., ..cea cu bună cuviincioasă a trecut. La tâlcuitorul lui Sofocli.

ἑξάκνημος. ὁ.ἦ. μον (ἕξ, κνήμη) = cu șase spițe.

ἑξακολουθέω -ῶ (ἕξ, ἀκολουθέω) = urmez., merg., mă țin după oarecine necontenit, cercetez oarece necontenit. ἑξακολουθήσις = urmare, mergere ținere necontenită după oarecine, cercetare necontenită. ἑξακόλοθος, ἑξακολουθητικὸς = cel ce urmează, ..merge, ..se ține după oarecine, ce privește ce are aplecare spre a urma, .. a merge, ..a se ținea după oarecine, ce privește ce are aplecare spre a urma, ..a merge, a se ținea după oarecine necontenit, ..a cerceta necontenit.

ἑξακολουθήσις -εως. ἦ) ἐξἑξακολουθητικὸς -κὴ -κὸν) ἑξακόλουτος. ὁ.ἦ. θον vezi ἑξακολουθέω.

ἑξακονάω -νέω -ῶ (ἕξ, ἀκόνη) = foarte mult ascut.

ἑξακοντίζω (ἕξ, ἀκοντίζω) = arunc, azvârl sulița, ..lancea, ..darda, ..mazdracul, împung., lovesc rănesc cu sulița, etc. și după asemănare: mă reped, mă grăbesc la oarece, și îndată răspund, ..nemeresc. la Xenofon și Evripid. ἑξακόντισμα, ἑξακοντισμὸς = aruncătura, azvârlitura, lovitura cu sulița etc. rana ce sa făcut cu sulița, și după asemănare: sărirea, săltarea, aruncarea unei fântâni, și curgerea, săritura sângelui dintr-o rană.

ἑξακόντισμα -τος. το) ἑξακοντισμὸς -οῦ. ὁ vezi ἑξακοντίζω.

ἑξακόσιοι -ῖαι -ῖα (ἕξ) = șase sute. ἑξακοσιοστὸς -στὴ -στὸν = cele de șase sute la număr, cel de șase sute.

ἑξακοσιοστὸς vezi ἑξακόσιοι.

ἑξακοτυλαῖος -αία - αῖον (ἕξ, κολύλη) = de șase cotile, ce cuprinde șase ocale. La Sescetos Empedocli.

ἐξάκουστος ὁ.ή. στον vezi ἐξακούω.

ἐξακούω (ἐξ, ἀκούω) = aud., ascult de afară, ..de departe, pricep. La Plutarh și Aristofan. ἐξάκουστος = auzit de departe, ce se poate auzi de departe. Și după asemănare; vestit, cunoscut la toți. La Plutarh.

ἐξακριβάω, ἐξακριβόω (ἐξ, ἀκριβόω) = cercetez oarece cu scumpătate, ..cu deamănuntul, săvârșesc oarece deplin, fără nici un cusur, ..cu cea mai mare îngrijire, ..silință aduc la îndeplinire. La Aristotel, Lib: și Biblie. ἐξηκριβωμένος = bine cercetat, ..săvârșit, ..îndeplinit. ἐξηκριβωμένως = cu mare cercetare, ..îngrijire, ..silință, ..săvârșire, ..îndeplinire.

ἐξακρίζω (ἐξ, ἀκρίζω) = umblu mă sui pe vârful munților, aduc., ajung la margine, ..în vârf. ἐξακρίζειν στεροῖς ἀίθερα = a ajunge zburând până la văzduh, a zbura., a umbla prin văzduh. La Evripid.

ἐξακτέος -έα -έον vezi ἐξάγω.

ἐξάκυκλος ὁ.ή. κλον (ἔξ, κύκλος) = cu șase cercuri, ..cicluri.

ἐξάκωλος ὁ.ή. λον (ἔξ, κῶλον) = cu șase mădulări, ..părți, ..încheieturi.

ἐξαλαόω -ῶ (ἐξ, ἀλαός) = orbesc pe oarecine, îi scot ochii. ἐξαλαόομαι = mă prăpădesc, mă sing de tot. La Homer.

ἐξαλαπάω (ἐξ, ἀλαπάω) = deșert, sec oarece, și după asemănare: jefuiesc., prăpădesc., pustiesc oarece, dau iama la oarece, fac pleșca oarece. la Homer și Xenofon.

ἐξάλατο, în loc de ἐξήλατο, din ἐξάλλομαι.

ἐξαλδαίνω (ἐξ, ἀλδαίνω) la Esih vezi ἐκβλαστάνω.

ἐξαλαεῖνω, ἐξαλαεῖνω. La Orphan vezi ἐξαλέομαι.

ἐξαλέασθαι, în loc de ἐξαλέασθαι, din ἐξαλέομαι. La Apolonie și Esi:

ἐξαλαεῖνω vezi ἐξαλαεῖνω.

ἐξαλαίπτης -ου.ὀ) ἐξαλαειοτικὸς -κῆ -κὸν.) ἐξάλεπτρον -πτρου.τό) vezi ἐξαλείφω.

ἐξαλαίπτης -ου. ὀ) ἐξαλαειπτικὸς -κῆ -κὸν.) ἐξάλεπτρον -πτρου.τό) vezi ἐξαλείφω.

ἐξαλείφω (ἐξ, ἀλείφω ξαλείφω, ἐξαλίφω) = mânjesc, ung, spoiesc, tencuiesc. La Erodian și Tucidid. Și după asemănare: șterg, curăț, ..răzoare ce dintr-un înscris și din mintea omului, și prăpădesc,

sfărâm.., stric, ..sting din fața pământului, de nu se mai cunoaște nici un semn, și vindec o rană, ..o bubă de tot. La Xenofon și Isocrat: din care ἐξήλιμμαι, și ἐξαλήλιμμαι după dialectul atic: cum: οὐκ ἐξαληλιμμένον τὸ τεῖχος = zidul netencuit, ..nespoit) ἐξαλείψις = ștergere, prăpădenie, stingere, sfărâmare) ἐξαλείπτῃς ἐξαλίπτῃς = ștegător, prăpăditor, sfărâmător, ungător, mângâietor, ἐξαλεπτικὸς = de ștergere, de stingere, de prăpădenie, de sfărâmare, ce privește ce are aplecare la ștergere, ..la știință, ..la sfărâmare, ..ce privește ce are aplecare la ștergere, ..la stingere, ..la prăpădenie, ..la sfărâmare: bun..., dibaci..., destoinic de a șterge, ..de a curăți, ..de a stinge, ..a sfărâma, ..a prăpădi. La Secstos Empedocli. ἐξάλεπτρον = vas, cutie, borcan, hârb de unsori. La Aristofan.

ἐξάλειψις -εως. ἢ vezi ἐξαλείφω.

ἐξαλέομαι, ἐξαλεύομαι, ἐξαλεαίνω, ἐξαλείνω și ἐξαλύω, ἐξαλύσκω (ἐξ, αλέω, ἀλεύω, ἀλεαίνω, αλεείνω) = scap, fug, mă depărtez. Φράζω δ' ὅπως χεῖρας ἐμὰς σόος ἐξαλέοιο = spune-mi cum vei scăpa din mâinile mele zdravăn, ..sănătos, la Apol: Rod:

ἐξαληθίζω (ἐξ, ἀλήζω) = spun, arăt adevărul, spun adevărat. La Etimologicon.

ἐξαληλιμμένος, din ἐξαλείφω.

ἐξαλίζω, ἀξαλίω (ἐξ, ἀλίζω, ἀλίω) = duc oarece să se tăvălească, ..să se scalde. ἄπαγε τὸν ἵππον

PAGINA 1841

ἐξαλίσας οἴκαδε = adu calul acasă, după ce îl vei duce să se tăvălească, ..să se scalde. La Aristofan și Xenofon. Iar la Hipocrat se găsește οἱ κοιλία ἐξελίζοτ' ἄν καθ' ἡμέραν = pânțelele i se deșerta pe toată ziua. ἐξαλίστρα = loc de tăvălit pentru cai, tăvălitura cailor.

ἐξαλίπτῃς vezi ἐξαλείπτῃς. La Galino.

ἐξαλίστρα -ας. ἢ vezi ἐξαλίζω.

ἐξάλιτρος. ὁ.ἢ τρον (ἐξ, λίτρα) = de șase litre, ce cunoaște șase litre, și ce prețuiește țase litre.

ἐξαλίφω vezi ἐξαλείφω.

ἐξαλίω vezi ἐξαλίζω.

ἐξαλλαγή -ῆς.ἢ) ἐξάλλαγμα -τος.τό) ἐξάλλαξις -εως.ἢ vezi ἐξαλλάσσω.

ἐξαλλάσσω -ττω (ἐξ, ἀλλάσσω -ττω) = schimb.., prefac oarece, ἐξαλλάσσομαι = mă schimb, mă prefac, sunt deosebit de oarece, mă deosebesc de oarece. ἐξαλλάττειν χρῶμα = a schimba fața. La

Teofrast. Κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλασσοῦσας στολὰς πέντε = cinci rânduri de haine, ..de primenele, ..de primenit. ἐξηλλαγμένος = schimbat, prefăcut, deosebit, ciudat, într'alt chip, iar la Filostrate se găsește ἐξαλλάττω δεῦροτῆς νεῶς = ies din corabie și vin aici. Și ἐξαλλάττω πόνου = uşurez., scap pe oarecine din dureri, ..din necazuri. La Evripid. ἐξλλαγή ἐξάλλαξις = schimbare, prefacere, deosebire. La Teofrast. ἐξαλλάγματα = schimburi, dar pentru dar. La Part: ἐξαλλάσσοῦσα χάρις = dar foarte mare, ..mai mare decât ceea ce a primit. La Evripid. ἐξηλλαγμένος -ως = schimbat, prefăcut, schimonosit, ciudat, pocit.

ἐξαλλαιωσις -εως. ἢ vezi ἐξαλλοίω.

ἐξαλλοίω -ῶ (ἐξ, ἄλλοίω) = schimb, prefac oarece într'altă formă, ..întru alt chip, ...îi schimb natura, ..firea. ἐξαλλόωσις = schimbarea de formă, ..de natură.

ἐξάλλομαι (ἐξ, ἄλλομαι) = săr., salt, ..mă prefac afară. La Anaghion și Homer. ἐξάλμα = săritură, săltătură afară. ἔξασις = sărire, săltare, ieșirea din încheieturi. La Hipocraț și Areteu. ἐξάλμος = o mișcare., o săritură a trupului. La Oris?

ἐξάλλος. ὁ. ἢ. λον (ἐξ, ἄλλος) = deosebit, ciudat, extraordinar, lucru neobișnuit. Și după asemănare: foarte frumos, ..împodobit. la Polivie și Plutarh. ἐξάλλως = cu deosebire, cu o frumusețe mai bună decât celelalte, cu un mijoc deosebit, ..străin, ..extraordinar.

ἐξαλλοτριόω -ῶ (ἐξ, ἄλλοτριος) = înstrăinez, vând, dau pe la străini, ..într'altă parte, ..întru altă țară. ἐξαλλοτριώσις = înstrăinare, vânzare, dare pe la străini de oarece. La Strabon.

ἐξαλλοτριώσις -εως. ἢ vezi ἐξαλλοτριόω.

ἐξάλλως vezi ἔξαστος.

ἔξαστος -τος. το vezi ἐξάλλομαι.

ἐξάλμενος, în loc de ἐξαλλόμενος, din ἐξάλλομαι, la Homer.

ἐξάλμος -οῦ. ὁ = un fel de mișcare, ..de săritură, ..de săltare a trupului. Vezi ἐξάλλομαι.

ἔξαστος. ὁ. ἢ. λον (ἐξ, ἄλς) = orice afară din Mare, ..din apă. Și ceea ce plutește pe deasupra apei, ...Mării. Τὰ μὲν ὕφαλα τὰ δὲ ἔξαστα τῆς νεῶς = unele părți ale corabiei, înăuntru în apă, și altele afară. La Lucian: și ἔξαστος πληγή = vătămarea., stricăciunea corabiei ce sa făcut la partea de sus a corabiei, la partea ea dinafară de apă, la Polivie: și τὸ σκάφος ἐξαστον εἰς γ?ν ἀνασπασαντες = trăgând luntrea

afară din apă pe uscat. ἔξαλον = orice se aruncă de Mare afară pe uscat. La Orian.

PAGINA 1842

ἔξασις -εως. ἢ vezi ἐξάλλομαι.

ἐξάλυσκω, ἐξάλύω la Orian: vezi ἐξαλέομαι.

ἐξαλφέω, ἐξάλφω (ἐξ, ἄλφέω, ἄλφω) = gădesc..., aflu oarece din nou, izvodesc născocesc scornesc oarece. La Esih:

ἐξαμάζω (ἐξ, ἄμαζα) = în jur..., ocărăsc peste măsură ..cu carul, îi dau ocări cu carul.

ἐξαματράνω (ἐξ, ἀματράνω și ἐξαμάρτω) = greșesc, păcătuiesc, supăr, și fac pe oarecine să păcătuiască, și nu-mi păzesc..., nu-mi urmez datoriile, și, nu nimeresc, nu izbutesc și nu îngrijesc de oarece. ἐπειδὴν ἐξαμαρτ? τὰ νοσήματα = când nu se vor îngriji, nu vor căuta boalele. La Xenofon. ἐξημαρτημένος = cu greșeală la Platon, Vasile, Biblie și Aristotel. ἐξαμαρτία = greșeală, nenemerire. La Sofocli.

ἐξαμαρτία -ας.ἡ) ἐξαμάρτω vezi ἐξαματράνω.

ἐξαμαυρόω -ῶ (ἐξ, ἄμαυρόω) = întunec, împăienjenesc oarece, șteg nu las să se vadă, și slăbesc oarece. La Plutarh. ἐξαμάυρωσις = întunecare, împăienjenire. La Plutarh.

ἐξαμάυρωσις -εως. ἢ vezi ἐξαμαυρόω.

ἐξαμάω -ῶ (ἐξ, ἀμάω) = trag scot cu sila oarece afară, și taiu, cosesc, secer, strâng, adun, τ'ἄντερ' ἐξαμήσω = îți voi scoate mâtele, la Aristofan. Γένους ἅπαντος ρίζαν ἐξημημένος = toată rădăcina neamului i s-a scos, ..is-a tăiat. La Sofocli. Și τὸ γένος ἐξαμήσειν = să-i dezhădăcineze..., să-i scoată..., să-i stârpească..., să-i stoarcă tot neamul. La Pavsania.

ἐξαμβλέω vezi ἐξαμβλύνω.

ἐξαμβλίσκω, ἀξαμβλόω, ἐξαμβλώσκω, ἐξαμβλώττω (ἐξ, ἀμβλύς) = leapădă muierea copilul fără vreme, se stirpește vita, și fac să lepede muierea, ..să se stirpească vita. Și după asemănare: fac să nu nimerescă oarece, ἐλπις ἐξήμβλωτο = nădejdea în zadar a fost, ..s-a pierdut. Și ἐξαμβλώση αὐτοῖς ἢ σποδή = învățătura lor se va stârpi, ..nu va nimeri, ..în zadar va fi. La Eliano. ἐξάμβλωμα = lepădătură de muiere, stirpătură de vită. ἐξάμβλωσις = lepdare de muiere, stirpire de vită.

ἐξαμβλόω -ῶ vezi ἐξαμβλίσκω.

ἐξαμβλύνω, ἐξαμβλέω (ἐξ, ἀμβλύς) = tâmpesc..., tocesc..., teșesc..., stric ascuțitura..., ..vârful cuțitului, și după asemănare: slăbesc,

potolesc oarece. Și sunt tâmp, sunt tocit, ..teșit, ..neputincios, ..slab, ..întunecat. la Hipocrat: și leapădă muierea, se stirpește vita, fac să lepede muierea, ..să se stirpească vita. La Hipocrat.

ἐξάμβλωμα -τος. τό) ἐξάμβλωσις -εως. ή) ἐξαμβλώσκω vezi ἐξαμβλίσκω.

ἐξαμβλωμα -τος.τό) ἐξάμβλωσις -εως.ή) ἐξαμβλώσκω vezi ἐξαμβλίσκω.

ἐξαμβλώττω vezi ἐξαμβλίσκω.

ἐξαμβρόσαι, ἐξαμβρύσαι, în loc de ἐξανβρύσαι (ἐξ, ἀνά, βρύω) = curge.., sare.., țâșnește apa cu îmbelșugare, curge apă multă. La Eshil.

ἐξαμείβω (ἐξ, ἀμεέυβω) și ἐξαμέυω) = schimb, prefac, mut, fug, mă depărtez, și răsplătesc. ἐξαμείβομαι = mă schimb, mă prefac, mă mut, fug, mă depărtez, și răsplătesc. ἔργου ἔργον ἐξαμείβετο = slujbele, lucrările trebuie una după alta urma, ..venea, ..se schimba. La Evripid. Și ἐξαμείψει χωρίς ὀ, ἄτων ἐμῶν = fuge se depărtează de ochii mei, nu va să mă vază, ..să-l văz. La Evripid. Și φώνω φόνος ἐξαμείβων = moartea cu moarte răsplătind, ..schimbând, precum el a omorât așa și pe el să-l omoare. La

PAGINA 1843

Evripid. ἐξάμειψις = schimbare, prefacere, mutare, primenire, răsplătire. La Plutarh. ἐξαμίβιμος, ἐξαμοιβός, ἐξημοιβός = de schimbare, de prefacere, de mutare, de schimbat, de prefăcut, de mutat, de primenit, ce privește, ce are apecare la schimbare, ..la prefacere, ..la mutare, ce se poate schimba, ..preface, ..muta, primeni. εἵματα ἐξημοιβά = haine de schimbat, ..de primenit, primenele. La Homer.

ἐξάμειψις -εως.ή vezi ἐξαμείβω.

ἐξαμέλω (ἐξ, ἀμέλω) vezi ἀξαθέλω.

ἐξαμελέω -ῶ -έομαι -οὔμαι (ἐξ, ἀμελέω) = mă lenevesc de tot, nu mai îngrijesc, nu mai iau seama de nimic, ἐξημέλητο τὰ τῶν θεῶν ἀντοῖς = nu mai îngrija nimic de cele dumnezeiești, ..de cele sfinte, nu le mai băga în seamă. La Plutarh.

ἐξαμερία -ας. ή (ἐξ, μέρη) = șase părți, împărțeală.., despărțire în șase părți. La Stoveu.

ἐξαμετρικός -κῆ -κὸν vezi ἐξάμετρος.

ἐξάμετρος. ὀ.ή. τρον (ἐξ, μέτρον) = de șase metre, ..măsurι, ..picioare, slomniri, ἐξάμετρον, = exametr, stih, viers de șase măsurι,

..picioane, ..slopniri. ἑξαμετρικὸς = ce cuprinde, ce este îmbinat
exametre, ce privește la stihuri exametre.

ἑξαμεύω vezi ἑξαμείβω.

ἑξαμνία -ας. ἡ vezi ἑξάμνος.

ἑξαμνιαῖος -αία -αῖον vezi ἑξάμνος.

ἑξαμνηνὸβιος. ὁ.ἡ. ον (ἑξάμνος, βίος) = ce trăiește, ține
dăiuniește șase luni. La Aristotel.

ἑξάμνος. ὁ.ἡ. νον și ἑξαμνιαῖος (ἕξ, μῆν) = de șase luni, și ce
ține șase luni. Τὸ ἑξαμνηνον ἑξαμνία = semestru., vreme., curs de
șase luni. La Aristotel și Xenofon: examinie.

ἑξαμήσασθαι, din ἑξαομαι.

ἑξαμηχανάω -ῶ (ἕξ, ἀμηχανία) = găsesc mijloace de a scăpa pe
oarecine de necazuri, ..de sicleturi, ..de supărări, ..de nevoi, scap pe
oarecine de necazuri, ..de siclet, ..de supărări, ..de nevoi, ..de cele rele,
..de cele supărătoare. La Evripid.

(1)

ἑξαμιλλάομαι -ῶμαι) ἕξ, ἄμιλλα) = mă lupt, mă chinuiesc, mă
silesc, mă întrec cu oarecine pentru oarece, și după asemănare: gonesc,
înfricoșez pe oarecine cu arme, ..cu putere, iau în stăpânire cu sila. La
Evripid.

ἑξάμιτος. ὁ.ἡ. τον (ἕξ, μῖτος) = cu șase fire, ..ițe, ..de șase fire,
..ițe.

ἑξάμμα -τος .τὸ vezi ἑξάπτω.

ἑξαμναῖος -ναία -ναῖον, și ἑξάμνους (ἕξ, μνᾶ) = de șase mine,
..litre, ce are greutate de șase mine, și ce prețuiește șase mine, ..litre,
..lei, ..talere, ...șfanți, ...monedă obișnuită.

ἑξάμνους. ὁ.ἡ. μνουν vezi ἑξαμναῖος.

ἑξαμοίβιμος. ὁ.ἡ. μον) ἑξαμοιβὸς, ὁ.ἡ. ὄν vezi ἑξαμείβω.

ἑξάμοιρος vezi ἑξάμορος.

ἑξαμόνω, = întind mâna ca să lovesc pe oarecine, ridică mâna
asupra oarecăruia.

ἑξάμορος. ὁ.ἡ. ρον și ἑξάμοιρος (ἕξ, μοῖρα) = cel de a șase parte,
..la a șasea parte. La Nic:

ἑξαμαρένω (ἕξ, ἀμπρένω) = trag, târăsc afară în sus.

ἑξαμόνομαι (ἕξ, ἀμόνομαι) = feresc, mă feresc, apăr, mă apăr,
ocrotesc, mă ocrotesc, sprijin mă sprijin, depărtez, gonesc un rău,
răsplătesc, mă răspunz. Și după asemănare: ἑξαμόνομαι νόσους =
vindec, tămăduiesc, depărtez, îndepărtez bolile, la Eshil.

ἐξαμυστίζω (ἐξ, ἄμυστί) vezi ἐκμυστίζω.

ἐξαμφοτριζω (ἐξ, ἀμφοτερίζω) = mă plec, atârñ de amândouă părțile, ..și la o parte

PAGINA 184

și la alta, și după asemănare: ἐξαμφοτερίζειν τὸν λόγον = grăiește în două chipuri, ..cu două înțeleșuri, unde se poate înțelege și da și nu, adică cu îndoială, ..vicelnește. la Plutarh.

ἐξαναβάινω = mă sui, mă urc, merg intru în sus, ..în oarece, ..pe oarece de tot sau mai pe urmă, ..iarăși. la Artemon.

ἐξαναβρῦσαι vezi ἐξαμβρόσαι.

ἐξαναγινώσκω (ἐξ, ἀναγινώσκω) = citesc de tot, citesc din căpătâi până la sfârșit. ἐξαναγνοῦς τὴν βίβλον = citind cartea toată. La Plutarh.

ἐξαναγκάζω (ἐξ, ἀναγκάζω = silesc, siluiesc pe oarecine la oarece, și după semănare: ἐξαναγκάζειν πληγαῖς ἀργίαν = a sili la muncă cu bățai, pe cei ce nu muncesc, ..se lenevesc, a depărta odihna cu bățai, ..cu siluiri. La Xenofon.

ἐξανα΄γω (ἐξ, ἀνα΄γω) = duc.., scot.., ridic pe oarecine afară, ..în sus de oarece. ἐξανα΄γομαι = mă duc afară, plec.., călătoreșc pe Mare.

ἐξανα΄δυμι, ἐξαναδύνω, ἐξαναδύω (ἐξ, ἀναδῦμι -δύνω -δύω) = ies, săr din oarece, ..din apă afară, ἐξαναδύεσθαι μάχις = a fugi, a se depărta din război, a nu primi război. La Plutarh.

ἐξαναζέω (ἐξ, ἀναζέω) = fierb în clocote, ..cu bășici, mă vârs afară fierbând. Și după asemănare: ἐξαναζέειν χόλον = a-și vârsa mânia afară, a se mânia foarte greu. La Eshil.

ἐξαναιρέω -ῶ (ἐξ, ἀναιρέω) din care, ἐξανειλον, ἐξανειλόμην = primesc oarece afară, ..soctând afară din oarece. La Evripid.

ἐξαναισθητέω -ῶ (ἐξ, ἀναισθητέω) = nu mai simt nimic. La Porfirie.

ἐξανακαλύπτω (ἐξ, ἀνακαλύπτω) = descopăr, dezvelesc, deschid, vădesc, dau de gol, dau de față, sfetesc, arăt de față. La tâlcuitorul lui Aristofan.

ἐξανακολιμβάω -ῶ (ἐξ, ἀνακολιμβάω) = înot, plutec în sus, ..afară, dau deasupra apei, ies afară din apă.

ἐξανακρίνω (ἐξ, ἀνακρίνω) = ceretez cu deamănuntul, ..cu scumpătate, ..iarăși, ..de iznoavă cercetez, ..judec oarece.

ἐξανακρούω (ἐξ, ἀνακρούω) = împing, dau înapoi, ἐξανακρούομαι = merg, mă întorc., mă dau înapoi, ..îndărăt. la Plutarh.

ἐξαναλίσκω, ἐξαναλόω, ἐξαναλῶμι, din care ἐξαναλώσω, ἐξανήλωκα, ἐξανεάλωκα, ἐξανέαλον, ἐξανήλων (ἐξ, ἀναλίσκω -λόω) = risipesc, prăpădesc de tot, prăpădesc sting cu cheltuieli, ἐξανηλωμένοι ἐν, τ? πολέμῳ = stinși.., prăpădiți cu cheltuielile războiului. La Eshin. ἐξανα΄λωσις = mare cheltuială, ..risipă, ..stingere, ..prăpădenie din pricina cheltuielilor. La Plutarh.

ἐξαναλύω (ἐξ, ἀναλύω) = topesc, mistuiesc, dezleg, desfac oarece de tot. Și după asemănare: θανάτοιο ἐξαναλῦσαι = a scăpa de moarte pe oarecine. La Homer. ἐξαναλύομαι = mă topesc de tot. La Filostrat.

ἐξανάλωσις -εως. ἢ vezi ἐξαναλίσκω.

ἐξανανεόω -ῶ (ἐξ, ἀναεόω și ξανανεόνω) = de iznoavă înnoiesc, iarăși înnoiesc, preînnoiesc, reînnoiesc.

ἐξανανήφω (ἐξ, ἀναήφω și ξανανήφω) = mă trezesc, mă despart, îmi vin în simțiri, mă deștept din uimire, ..din leșin, răsufliu din amețeală.

ἐξαναπέιθω (ἐξ, ἀναπέιθω) = de tot înduplec, ..îmbiez pe oarecine. La Ateneu.

PAGINA 1845 IOANIDU 811

ἐξαναπληρόω -ῶ (ἐξ, ἀναπληρόω) = umplu de tot, până sus, ...până în gură.

ἐξαναπνέω (ἐξ, ἀναπνέω) și ξαν απνέω) = răsufliu, mă odihnesc. La Platon.

ἐξανάπτω (ἐξ, ἀνάπτω) = atârni, ațâț oarece de oarece, ἐξανάπτομαι = mă atârni, mă ațâț, mă apuc de oarece. Și după asemănare: ἐξανα΄ψη δύσκειαν = îți vei trage.., îți vei atârni necinste, ..urât nume. La Evripid. ἐξανάπτω = iarăși aprind, ..de iznoavă aprind focul, ..fac focul. La Plutarh.

ἐξαναρπάζω (ἐξ, ἀναρπάζω) = hrăpind pe oarecine să-l scot afară, ..îl iau, ..îl fur.

ἐνανασπάω (ἐξ, ἀνσπάω) = trag afară, ..în sus oarece din oarece, trag ca să se dezlipească, ..să iasă adin oarece, smulg oarece, scot cu sila.

ἐξαναστας, din ἐξανίστημι) ἐξανάστασις -εως. ἢ vezi ἐξανιστα΄ω.

ἐξαναστέφω (ἐξ, ἀναστε΄φω) = înfășur oarece prin prejur, ..pe afară tocma ca o cunună. Vezi și ἀναστέφω. La Evripid.

ἐξαναστρέφω (ἐξ, ἀναστρέφω) = răstorn, arunc jos, dărâm, surp, întorc pe dos, ..de-a îndăratele sfărâmând și prăpădind. ἐξανέστραπται βᾶθρων, = s-au urmat, s-au surpat, s-a răsturnat din temelie. La Eshil.

ἐξανασχέω vezi ἐξανέχω.

ἐξανατέλλω (ἐξ, ἀνατέλλω) = răsare, crește iese afară din oarece, se ivește., se naște din oarece. Și las, fac să răsare, ..să iasă să se ivească oarece din oarece, întărât, ațâț oarece, îndemn, invitez la oarece. ἐξανατέλλειν θόρυβον = a ațâța, a întărâta, a face să se nască, să se ivească o mare tulburare. La Plutarh.

ἐξαναφανδὸν (ἐξ, ἀναφανδὸν) vezi ἀναφανδόν.

ἐξαναφέρω (ἐξ, ἀναφέρω) = îmi dobândesc puterile, ..sănătatea ce aveam mai înainte, și îmi pierd, mă însănătoșez, mă întremez, și iau ridica asupra mea, sufăr, rabd. La Plutarh. ἐξαναφορά vezi ἀναφορά.

ἐχναφορὰ -ᾶς.ἦ vezi ἐξαναφέρω.

ἐξαναχωρέω (ἐξ, ἀναχωρέω) vezi ἀναχωρέω. La Tucidid și Erodian.

ἐχναψήχω (ἐξ, ἀναψήχω) la Stoveu vezi ἀναψήχω.

ἐξαναψη (ἐξ, ἀναψύχω) vezi ἀναψήχω.

ἐξανδραποδίζομαι -ίσομαι -ιοῦμαι (ἐξ, ἀνδραποδίζω) = robesc, ..hrăpesc oameni, și mă robesc de către alții, se slujesc cu mine ca și cu și cu un rob. La Erodian. Și vând pe oe oameni ca și cu niște robi, vând la robi. ἐξανδραπόδησις, ἐξανδραποδισμὸς = robire, hrăpire de oameni, vând la robi. ἐξανδραπόδησις, ἐξανδραποδισμὸς = robire, hrăpire de oameni, vânzare de robi, ..de oameni.

ἐξανδραπόδησις -εως.ἦ) ἐξανδραποδισμὸς -οῦ.ὀ) vezi ἐξανδραποδίζομαι.

ἐξανδρία -ας.ἦ (ἐξ, ἀνήρ, ἀνδρὸς) = exandrie.

ἐξανδρόομαι -οῦμαι (ἐξ, ἀχανδρόομαι) = ajung în vârstă bărbătească, ajung bărbat, ...voinic. ὀδόντων ἐξανδροῦμενος = din dinți s-au făcut, ..s-au schimbat în bărbați, dinți s-au făcut bărbați. La Aristofan și Evripid.

ἐξανέδυν, din ἐξανάδυμι.

ἐξάνειμι (ἐξ, ἄνειμι și ἐξανέρχομαι ἐξανελεύθω. = ies afară, mă urc în sus d oarece, la Teocrit și mă întorc înapoi, θήρης ἐξαννιπὼν = întorcându-se de la vânătoare. La Apol: Rod:

ἐξανελεύθω -σομαι, de timpi la ἐξανέρχομαι vezi ἐξάνειμι.

ἐξανέλω, de timpi la ἐξαναίρω.

ἐξανεμίζω -ομαι (ἐξ, ἀνεμίζω) vezi ἀνεμίζω.

PAGINA 1846

ἐξανεμώω -ῶ (ἐξ, ἀνεμώω) = pun la vânt, ca să se bată de vânt, ..să se zvânteze, aierisesc, vântur, și umflu de vânt, suflând în oarece. ἐξανεμόομαι -οῦμαι = mă aierisesc la vânt, mă bate vântul, mă umplu de vânt. Τρίχες ἐξηνεμῶντο = părul se vântura, ..se umfla de vânt. La Teofrast și Apolod: și ἐξηνεμώθη μωρία = m-am umflat de nebunie, m-am mândrit, la Evripid. Și se strică de vânt bucatele, ..semănăturile. la Eliano și se împreună împotriva firii, ..legii. la Evripid și Aristotel și Eliano. Și după asemănare: fac oarece netrebnic, ..zadarnic, ..împotriva cuviinței.

ἐξανέργαστος (ἐξ, ἀνέργαστος vezi ἀνέργαστος.

ἐξανέρχομαι (ἐξ, ἀνέρχομαι) vezi ἐξάνειμι.

ἐξανέτειλα din ἐξανατέλλω.

ἐξανευρίσκω (ἐξ, ἀνευρίσκω) = aflu., gădesc., scornesc..., izvodesc, nascocesc oarece. Și descopăr., gădesc., prind pe oarecine asupra unei fapte.

ἐξανέχω, ἐξανασχέω (ἐξ, ἀνέχω, ἀνασχέω) = ies mai afară, ..mai sus, șed mai afară, ..mai în sus, m-ai scos afară, și după asemănare: mă arăt mai mare stăpân. La Apol: Rod: ἐξανέχομαι = sufăr, rabd, îngăduiesc, iau, port asupra-mi, ..în spinare, sprijin. La Aristofan. ἐξανίσχω, ὁ ἥλιος ἐξανίσχει = răsare, ..se ivește soarele.

ἐξανεπιὸς -οῦ.ὀ (ἐξ, ἀνεπιὸς) = nepot de văr bun, ἐξανεπιοὶ = nepoți de veri, ai doilea veri.

ἐξανέω (ἐξ, ἀνέω) vezi ἐξανίπμι.

ἐξανῆκα din ἐξαναλίσκω.

ἐξανθέω -ῶ (ἐξ, ἀνθέω) = înfloresc, încolțesc, dau florile, ..pomii, scot flori. Și după asemănare: mă spuzesc, scot ofiț, ..brobonițe, ..bășicuțe, ..bubulițe, ..spuzeală pe trup. Și ies cu sila afară, împing afară, cresc. Și mă vopsesc, mă albesc, mă dreg la obraz, și iese fața, îmi pierde fața, și se trezește. La Plutarh, Lucian și Strabon. ἐξανθίζω -ομαι = vopsesc în felurimi de fețe, ..de flori, ποικίλας βαφὰς ἐξηνηθισμέναι = îmbrăcate cu felurimi de fețem și ποικίλας βαφὰς ἐξανθίζειν = a vopsi în felurimi de fețe. La Aristofan și Suida. Și tai strâng flori. ἐξανθίζεται τοῦ λειμῶνος = taie, strânge flori din grădină, ..din ogradă, ..după livezi. La Plutarh. ἐξάνθημα, ἐξάθισμα și διεξάνθημα. Ξάνθισμα = floare, boboc, orice înfloreste,

.iese din oarece, și spuzeală, ofițt, pojar, iler, brobonițe, bășicuțe, bubulițe pe trup, și ezantismă, o bubă și trezeală. La Hipocrat. ἐξάνθησις, ἐξανθισμός = înflorire, dezvoltare, încolțire, împingere, ieșire afară, creștere, trezeală, vopsire, și pierderea, ieșirea fețelor. Și spuzeală. La Dioscorid.

ἐξάνθημα -τος.τό) ἐξάνθησις -εως.ή) ἐξανθίζω) ἐξανθισμός -οῦ.ό) ἐξανθέω.

ἐξανθρακόν -ῶ (ἐξ, ἀνθρακόω) = ard lemne ca să fac cărbuni, ard lemne până se fac cărbuni, fac., lucrez la cărbuni, ἐξανθρακόομαι = mă fac cărbune, mă schimb., mă prefac în cărbune. La Etimologicon.

ἐξανθρωπέω -ῶ, ἐξανθρωπίζω vezi ἄνθρωπος) = fără omenire, neomenit, sălbatec, și cel ce sălbătăcește pe om, și cel ce se sfințește de oameni, la Areteu. ἐξανθρωπέω, ἐξανθρωπίζω, însă ἐξανθρωπέω se înțelege cu greșeală. Omenesc pe oarecine, îl fac om, îl apropii de omenire, îi insuflu omenire, îl civilizez.

PAGINA 1847

.ἐξανθρωπίσαντος φιλοσοφίαν = a potrivit filosofia cu firea omenească, a apropiat-o de omenire, a civilizat-o, a făcut-o mai celebră. Și ἐξηνθρωπίσαντος τὰ θεῖα = cele Dumnezeiești le-a potrivit cu cele omenești, a apropiat cele Dumnezeiești de firea omenească. La Plutarh. Σιτία ἐξηνθρωπισμένα = bucate potrivite cu firea omenească, la Hipocrat. ἐξανθρωπίζομαι = ies din firea omenească, nu mă socotesc ca un om, mă depărtez de omenire.

ἐξάνημι și ἐξάνέω ἐξάνίω (ἐξ, ἀνίημι) = scot afară, ies afară, las., slobod., iert., mă lepăda de oarece. Ușurez, astâmpăr, îmbiez, potolesc oarece, topesc, înmoi, la Evripid, Sofocle și Apolonie. ἐξάνιεσθαι πόνων = a scăpa a se ușura de dureri, ..de necazuri, a i se potoli durerile, a se odihni. La Hipocrat.

ἐξανιστάνω, ἐξανιστάω, ἐξανίζτημι (ἐξ, ἀνίστημι) = scol., ridic., scot afară oarece, ..pe oarecine sin oarece, ..dintr-un loc, gonesc afară, scol din somn, deștept, și după asemănare: scol din morți, înviez pe oarecine, și scol, ridic, învitez pe oarecine asupra oarecărui, și prăpădesc, sfărâm, la Evripid, Xenofon, și Erodian. ἐξανίσταμαι, = mă scol, mă ridic, mă depărtez, ies afară, mă deștept, fug, mă mut, abat la o parte, și dau la o parte. La Xenofon, și Ioscrat ὄρος ἐξανστηκός = munte înalt ridicat în sus. La Polivie. ἐξανάστασις = sculare, ridicare în sus, deșteptare, înviere, gonire, ieșire, mutare,

scoatere afară, sculare aspura oarecărui, invitare, abatere, depărtare, răskoală, răzvală, răzvrătire, prăpădenie, sfărâmare, răsturnare, depărtare, și sculare din boală, însănătoșire, întremare. La Galino, și Polivie.

ἐξανίστημι vezi ἐξανιστάω.

ἐξανίσχω (ἐξ, ἀνίσχω) vezi ἐξανέχω.

ἐξανίω, din care ἐξανίετε, la Evripid ἐξανίημι.

ἐξάνοιγμα -τος. το vezi ἐξάνοιγω.

ἐξάνοιγω = deschid de tot. ἐξάνοιγμα, ἐξάνοιξις = deschidere de tot.

ἐξάνοιξις -εως.ή vezi ἐξανόω.

ἐξανορθόω -ῶ (ἐξ, ἀνορθόω) = ridic.., îndepărtez de tot în sus, înalt drept în sus. Și după asemănare: dreg.., mermetisesc oarece precum a fost mai înanite. La Evripid.

ἐξάντης -του.ό.ή (ἐξ, ἄτη și ἐξάτης) = scăpat slobod de oarece, cum de: boală, de primejdie, și după asemănare: sănătos, tare mare, precum se zice. Degrab, curat, fără nici o prihană. La Platon, și D: Hris:

ἐξαντίπλευρος. ό.ή.ρον (ἐξ, ἀντίπλευρος) = cu dinpotrivă laturi, însă cu greșeală ἐξαντιπλεύρων, la tâlcuitorul lui Licofron în loc de ἐξ, ἀντιπλεύρον.

ἐξαντις -εως. ή ἀιἐξάντεις vezi ἔξαντεις vezi ἔξαστις.

ἐξαντλέω -ῶ (ἐξ, ἀντλέω) = sec, zleiesc, golesc, scot toată apa dintr-un puț, ..dintr-o fântână. La Lucian și după asemănare: cheltuiesc, risipesc, prăpădesc oarece. La Alcifron ἐξαντλέομαι = mă zleiesc, mă golesc, mă sec, mă prăpădesc, sufăr, rabd foarte mult. La Grigore Nazianz. ἐξάντλημα = apa ce sa scurs din oarece.

ἐξνύτω vezi ἐνύω.

ἐξανύω, ἀξανύτω (ἐξ, ἀνύω -τω și ἐξάνω) = fârșesc.., săvârșesc.., isprăvesc oarece. Și după asemănare: prăpădesc, ucid, omor. La Homer și Apol: Rod:

ἐξάνω (ἐξ, ἄνω) la Esih: vezi ἐξανύω.

ἐξαπαείρω (ἐξ, ἀπαείρω) = mut oarece dintr-un loc în alt loc. la Ateneu

PAGINA 1848 IOANIDU 813

ἐξαπάλαιστος și ἐξαπάλαστος. ό.ή.στον (ἐξ, παλαιστή) = de șase palme. La Erodian.

ἐξαπαλλάττομαι (ἐξ, ἀπαλλάττομαι) = scap, mă izbăvesc, mă mântuiesc, mă scutesc de oare ce. Mă depărtez, fug de oarece.

ἐξαπατάω -ῶ (ἐξ, ἀπατάω) = prea mult înșel, îl înșel de tot, îl scot din minți. La Xenofon. ἐξαπατάομαι -ῶμαι = mă înșel, mă amăgesc de tot. ἐξαπάτη, ἐξαπάτημα, ἐξαπάτησις = înșelăciune, amăgire, măglisire, momeală, șoaldă. La Esi: și Etimologicon. ἐξαπατητής = înșelător, amăgitor, măglisitor, momitor. La Proclu. ἐξαπατητικός = de înșelăciune, de amăgire, de măglisire, de momeală, ce privește., ce are aplecare la înșelăciune, ..la amăgire, ..la momeală, ..la măglisire. Bun, dibaci, destoinic de a înșela, ..a amăgi, ..a măglisi, ..a momi.

ἐξαπάτη -ης. ἡ) ἐξαπάτησις -εως. ἡ) ἐξαπάτημα -τος. το) ἐξαπατητής -τοῦ. ὁ) ἐξαπατητικός -κῆ -κόν) vezi ἐξαπατάω.

ἐξαπατίσκω, ἐξαπατύλλω (ἐξ, ἀπάτη) și ἐξαπαφάωμ ἐξαπαφίσκω, ἐξαπάφω, ἐξαπάφομαι, = înșel cu glume, momesc, măglisesc, gugulez. La Homer, Evripid, Esi: și Aristofan. Năvălesc.

ἐξαπαυδαδιάζω (ἐξ, ἀπαυθαδιάζω) = foarte mult obrăznicesc, prea obrăznicesc.

ἐξαπαφάω, ἐξαπάφω -ομαι, ἐξαπαφίσκω (ἐξ, ἀπαφάω -φίσκω) vezi ἐξαπατίσκω.

ἐξάπεζος (ἐξ, πέζα) vezi ἐξάπεδος.

ἐξαπέιδω (ἐξ, ἀπέιδω) = văd, zăresc, cunosc de departe. La Sofocli.

ἐξαπελάυνω (ἐξ, ἀπελάυνω) = gonesc, depărtez afară de tot, la Plutarh.

ἐξα/πέλεκυς -εως. ὁ. ἡ. κν (ἐξ. πέλεκυς) = cu șase baltage, ..topoare, secure, satâre, și cel căruia îi mergea înainte, ..îi făcea alai baltagii, ..toporașii purtând la spinare un semn de șase baltage, ..topoare, ca un semn de magistrat. La Polivie.

ἐξαπερνῶ (ἐξ, ἀπερνῶ) = întrec, trec înaintea altuia.

ἐξάπηγυς -εως. ὁ. ἡ. χν (ἐξ, πῆγυς) = de șase coți. La Erodian.

ἐξάπενα, ἐξαπίνης) ἐξαπίναιος -αία -αιον, și ἐξαπιναῖος -νάια -νάιον, ἐξαπινάιος (din ἐξ, φάινω, și a tăg:) la Homer, și Tucidid: vezi ἐξάιφνης.

ἐξαπλάσιος -ία -ιον (ἐξ, πλέων) și ἐξαπλήσιος, după dialectul ionic: și ἐξαπλάσιων, ἐξαπλόος = de șase ori pe atât, în înșesit.) ἐξαπλασίως = înșesit, de șase ori pe atât.

ἐξαπλασίων -ονος.ὀ.ή.ίως vezi ἐξαπλάσιος.

ἐξάπλεθρος.ὀ.ή.θρον (ἔξ, πλέθρον) = de șase pogoane. ..fălcele.

ἐξάπλευρος. ὀ.ή.ρον (ἔξ, πλευρά) = cu șase laturi, ..fețe.

ἐξαπλή vezi ἐξαπλάσιος.

ἐξαπλόνω vezi ἐξαπλόω.

ἐξαπλόος -όη -όον și ἐξαπλοῦς, după scurtare. Vezi ἐξαπλάσιος.

ἐξαπλοῦς -πλή -πλοῦν vezi ἐξαπλόος.

ἐξαπλόω, ἐξαπλόνω (ἔξ, ἀπλόω, ἐξαπλόνω) = întind, lungesc, lățesc oarece, întind pe pământ. Și după asemănare: deschid, dezvelesc, desfac, desfășur, dezvolt, arăt de față. ἐξαπλόνομαι = mă întind, mă lungesc. ἐξάπλωμα = întinzătură, lungitură, desfășurătură) ἐξάπλωσις = întindere, lungire, desfășurare, desfășurare. ἐξηπλωμένος, ἐξαπλωτὰ = întins, deaîntinselea, pe întinse, întinzându-se.

ἐξάπλωμα -τος. το) ἐξάπλωσις -εως.ή.) ἐξαπλωτά) vezi ἐξαπλόω.

PAGINA 1849

ἐξαποβάνω, ἐξαποβάω, ἐξαπόβημι (ἔξ, ἀποάινω) = mă scobor, ies din oarece. La Homer.

ἐξαπόδης -ου.ὀ și ἐξάποδος, ἐξάπους, ἔκπους (ἔξ, ποῦς -ποδός) = cu șase picioare.

ἐξαποδίω -ομαι (ἔξ, ἀπό, δίω) ἐξαποδιώκω = gonesc afară pe oarecine bătându-l, alerg mă iau după el cu bătaii. ἐξαποδίωμαι = voi goni, mă voi lua după el gonindu-l, ..bătându-l. La Homer.

ἐξαποδιώκω (ἔξ, ἀποδιώκω) vezi ἐξαποίω.

ἐξαποδος. ὀ.ή.δον vezi ἐξαπόδης.

ἐξαποδύνω, ἐξαποδύω (ἔξ, ἀποδύνω -δύω) = dezbrac, despoi pe oarecine de haine. La Homer.

ἐξαποθνήσκω (ἔξ, ἀποθνήσκω) vezi ἀποθνήσκω. La Aristofan.

ἐξαποκρούω (ἔξ, ἀποκρούω) vezi ἀποκρούω.

ἐξαπόλλυμι, ἐξαπολλύω (ἔξ, ἀπόλοιντο, ἐξαπλολώμενος = stric, prăpădesc, sfărâm de tot, ..din fața pământului, ..din temelie. La Homer. ἐξαπόλλυμαι = mă prăpădesc de tot.

ἐξαπονέομαι (ἔξ, ἀπονέομαι) = mă întorc înapoi de undeva.

ἐξαπονίζω (ἔξ, ἀπονίζω) = spăl, curăț, limpezesc, cum: mâinele, picioarele. Τ? πόδας ἐξαπένιζεν = ia spălat picioarele. La Homer.

ἐξαποπατέω (ἔξ, ἀποξύνω) = ascut oarece, cum: cuțit, suliță, etc. și fac oarece cu vârful, îi fac vârful. La Evripid.

ἐξαπορέω -ῶ -έομαι -οῦμαι (ἔξ, ἀπορέω) = mult mă mir de nu știu ce să mai fac, sunt în mare bănuială, foarte bănuiesc, îmi lipsește

oarece de tot, sunt în mare lipsă. Mă deznădăjduiesc de tot, nu mi-a mai rămas nici o nădejde, ..nici un curaj.

ἐξαπορρύω (ἐξ, ἀπορρύω) = curg, mă prăpădesc.

ἐξαποστειλάριον -ου. τό vezi ἐξαποστέλλω.

ἐξαποστέλλω (ἐξ, ἀποστέλλω) = trimit afară către oarecine cu o treabă, cum: un deputat, un elciu, un vestitor, trimit pe oarecine înainte, la Polivie. ἐξαποστολή = trimitere afară cu vre-o treabă, deputație, și izgonire.) ἐξαποστειλάριον = svetilnă, (la cele bisericesti)

ἐξαποστολή -ῆς.ή vezi ἐξαποστέλλω.

ἐξαποτίνω (ἐξ, ἀποτίνω) = plătesc, răspund, împlinesc toată datoria, ..dajdia, ..ceremonia cu prisos. Și foarte rău răsplătesc, ..pedepsesc, chinuiesc. Și mă izbăvesc, ..mă mântuiesc de tot.

ἐξάπους -δος. ὁ.ή. πουν vezi ἐξαπόδης.

ἐξαποφάινω (ἐξ, ἀποφάινω) arăt de tot de față, pun toate de față, descopăr de tot, dau de gol, încunoștiințez la toți. La Lucian.

ἐξαποφθείρω (ἐξ, ἀποφθείρω) = sfărâm, prăpădesc, stric oarece de tot, ..cu totul.

ἐξάπρυμος. ὁ.ή. μνον (ἐξ, πρύμνα) = cu șase primne, .. pupe, piscuri dinaroi, sau cu șase caice. La Filostrat.

ἐξαπτέρυγος. ὁ.ή. γον (ἐξ, πτέρυ) = cu șase aripi, exapterig.

ἐξάπτω (ἐξ, ἄπτω) = închei, lipesc, înond, împreună una cu alta, și după asemănare: ațâț, atârni, spânzur oarece, la Lucian și Plutarh. Și fac oarece să atârni de oarece. O las în voia lui, ..în norocul lui.) ἐξάπτομαι = mă țin, mă apuc, mă atârni

PAGINA 1850

mă lipesc de oarecine, alerg după oarecine să-l prind, ..să mă bat cu el, și atârni, ..spânzur oarece de mine, iau în stăpânirea mea. ἔξαμμα, = mânășă, mâner, funie de care trage oarecine oarece. La Temistocli.

ἐξάπτω (ἐξ, ἄπτω) = aprind, luminez, ard, dau foc, și după asemănare: ațâț rîzboiul, ..mânia, etc. ἐξάπτομαι = mă aprind și mă ațâț la oarece. La Plutarh și Sinesie. ἔξαμμα πυρός, ἔξαψις = aprindere, ardere, dare de foc la oarece. La Plutarh.

ἐξαπθέω -ῶ (ἐξ, ἀπωθέω) = împing afară, și după asemănare: gonesc, lepăd afară, nu primesc oarece. La Evripid.

ἐξάπωλος. ὁ.ή. λον (ἐξ, πῶλος) = cu șase cai, ..armăsari. ἐξάπωλον ἄρμα = car cu șase cai, ..armăsari înainte. La Erodian.

ἐξάργμα -τος. τό vezi ἐξαράσσω.

ἐξάραομαι -ῶμαι -ῶμαι (ἐξ, ἀράσσω) = sfîntesc, târnosesc, blagoslovesc oarece, ἐξάράσομαι τὸν ναὸν = voi sfînți, ..târnosi, ..blagoslovi biserica, ..capiștea. la Eshin.

ἐξάρασσω -ττω (ἐξ, ἀράσσω) = scot., trag împing afară sfârâmând, ..zdrobind, ...spărgând oarece. ἐξάρα'σσω τὸν ἐγκέφαλον = îi scot creierii spărgând capul. Și după asemănare: ἐξάραπτειν τινὰ αἰσχροῖς = scot gonesc pe oarecine afară cu ocări, ..cu înjurături. La Aristofan. ἐξαραγμα = frântură, ruptură, sfârâmături de oase ce ies, ..să scot cu sila afară. La Galino. ἐξάργματα în loc de ἐξάραγματα = ciuntituri, slujituri, tăieturi de mădulări. La Apol: Rod:

ἐξάρατο în loc de ἐξ'ρατο, din ἐξάρω.

ἐξαργέω -ῶ (ἐξ, ἀργέω) = mă lenevesc, nu lucrez, nu muncesc la nimic, mă trândăvesc, sunt leneș, ..trândav, ..tembel, și după asemănare: întârzâii, zăbovesc prea mult la oarece, ..cu oarece. La Sofocli.

ἐξάργματα -των. Τά vezi ἐξάρασσω.

ἐξαργυρίζω, ἐξαργυρόω (ἐξ, ἀργυρίζω -ρόω) = vând tot și fac tot bani, schimb preface averea în bani. La Erodian și Tucidid. ἐξαργυρίσασθαι τινά' = a lua cuiva toată averea, și a vinde pe bani, a-i lua toți banii și orice are. La Polivie. ἐξαργυρόω = prețuiesc oarece în bani, iau drept bani.

ἐξαρεσκεύομαι, ἐξαρρέσκομαι (ἐξ, ἀρεσκεύω, ἀρέσκω) = plac oarecărui, mă silesc să plac, ..să dobândesc dragostea oarecărui, cu daruri, ..cu jertfe, cu vorbe dulci, și după asemănare: îmblânzesc pe oarecine cu daruri, cu jertfe, cu vorbe dulci. Și după asemănare: îmblânzesc pe oarecine cu daruri și etc. la Xenofon, Dem: și Clim:

ἐξαρθεῖς, din ἐξάρω.

ἐξαρθρέω -ῶ) ἐξάρθημα -τος. τό) ἐξάρθησις -εως. ἢ vezi ἐξάρθος.

ἐξάρθος. ὁ.ἡ. θρον (ἐξ, ἄρθρον) = scrântit, cu încheieturile scoase, ..ieșite afară. ἐξαρθρέω = sunt scrântit. ἐξαρθρέ, ἐξαρθρόω, ξαρθρόω, = scrântesc, scot încheieturile din locul lor, scot mădulările, ..părțile din încheieturile, ..din locurile lor. ἐξάρθημα, ἐξάρθρωμα, ξάρθρωμα = smntitură, mădularul., partea cea ieșită din încheietură, ..din locul său. ἐξάρθησις, ἐξάρθρωσις = scrântire, ieșire, scoatere, dezghinare a unei mădular, a unei părți din locul său, ..din încheietura sa.

ἐξαρθρόω -ῶ) ἐξάρθρωμα -τος. τό) ἐξάρθρωσις -εως. ἦ) vezi
ἐξαρθρος.

ἐξαρθμ.εω -ῶ (ἐξ, ἀριθμέω, ἐξαριθμέομαι = număr, socotesc, la
Dem: și Isocrat. ἐξαρίθμησις = numărare

PAGINA 1851

numărătură, socoteală.

ἐξαρίθμησις -εως. ἦ vezi ἐξαριθμέω.

ἐξάριθμος. ὁ. ἦ. μόν (ἐξ, ἀριθμὸς) = cu șase numere, al șaselea,
de șase ori pe atât, înșesit.

ἐξαρκέω -ῶ (ἐξ, ἀρκέω) = în destul sunt eu, sunt destoinic pentru
oarece, fără ajutorul altuia. Și îndestulez pe altul cu oarece, îl ajut.
ἐξαρκεῖ = în destul este, ajunge, nu mai trebuie oarece, destoinic este
el. la Xenofon și Pindar. ἐξαρκεομαι -οῦμαι = îmi ajunge, în destul
este, mă mulțumesc cu atâta, nu-mi mai trebuie alt nimic, și mă
îndestulez cu oarece. La Eshin. ἐξαρκῆς = ce este de ajuns, ce ajunge,
ce este destul, cel ce e singur destoinic la oarece, ce nu are trebuință
de ajutorul altuia. La Sofocli. ἐξαρξούντως = cu îndestulare, cu
îmbelșugare, în destul, deajuns, fără a mai avea trebuință de oarece.
Τοῦτο ἐξαρκόντως ἔχει = ajunge, în destul, deajuns este aceasta.

ἐξαρκῆς -έος. ὁ. ἦ. κές) ἐξαρκούντως) vezi ἐξαρκέω.

ἐξαρμα -τος. τό vezi ἐξαίρω.

ἐξαρματόνω (ἐξ, ἄρμα, ξαρματόνω) = iau armele de la oarecine,
dezarmez pe oarecine. ἐξαρματωσις ξαρματωσις = dezarmare,
ridicarea., luarea armelor. ἐξαρμάτωτος = dezarmat.

ἐξαρμάτωσις -εως. ἦ vezi ἐξαίρω.

ἐξαρμοζώ -ττω (ἐξ, ἀρμόζω -ττω ξαρόζω) = stric potriveala,
..împreunarea, ..îmbinarea, ..înclinarea, ..unirea, ..învoirea, ..armonia,
...acordul, ..usulul, ..viersul, ...aria. Dezîmpreun, dezbin, dezbinez,
dezunez, despart, dezacordez, și sunt discordat, ..dezghinat,
..despărțit, .dezbinat, ..dezunit. ὁ τροχὸς ἐξήρμμοσται = roata sa
sctricat, ..sa dezghinat, ..a ieșit din încheieturile ei, la Filostrat.

ἐξαρνέομαι -οῦμαι (ἐξ, ἀρνέομαι) = tăgăduiesc oarece, ..de tot,
zic nu la oarece, lepăd nu primesc oarece zisuri, îmi iau cuvântul
înapoi. La Eshin. ἐξάρνησις = tagă mare, tăgăduire de tot, negație,
neprimire, lepădare de oarece. ἔξαρνος = tăgăduire, cel ce tăgăduiește
oarece de tot. la Platon. ἐξαρνητικὸς, ἐξαρνητῆς = de tagă, de
tăgăduire, ce privește la tagădă, ..la tăgăduire, ce are aplecare spre a

tăgădui, destoinic de a tăgădui, tăgăduitor, și cel ce primește oarece. La Platon, Erodian, și Lucian.

ἐξάρνησις -εως. ἢ ἐξαρνητηῆς -του.ό) ἐξαρνητικὸς -κῆ -κὸν) ἐξαρνος. ὁ.ἡ.νον) vezi ἐξαρνέομαι.

ἐξαρσις (ἐξ, ἀρπαζω) vezi ἀρπάζω.

ἐξαρρῶστέω -ῶ (ἐξ, ἀρρῶστέω) = mă însănătoșez, mă întrezmez, mă scol după boală. ἐξαρρῶστησις -εως.ἢ = însănătoșire, întrezmărire, sculare după boală.

ἐξαρσις -εως.ἢ vezi ἐξάρω.

ἐξαρτάω -ῶ (ἐξ, ἀρτάω) = acăț, spânzur oarece de oarece, și nădesc, înnădesc oarece cu oarece, ca la lanț, belciug de belciug. ἐξαρτάομαι -ῶμαι = mă acăț, mă atârnat, mă spânzur, mă apuc de oarece, și sunt atârnat, ..acățat, ..spânzurat, ..lipit, ..înnădit de oarece, și sunt atârnat, ..acățat spânzurat, ..lipit, ..înnădit de oarece, și am oarece atârnat, ..spânzurat de gât. La Eliano, Eshil și Plutarh. ἐξαρτηδόν = spânzurat, atârnat, acățat, da spânzuratele, de atârnatelile, de acățatele, da înnăditelile, spânzurând, atârnatând, acățat, înnădit, cu spânzurare, ..atârnat, ..acățare, înnădit, la Eshih.

PAGINA 1852

ἐξάρτημα = ceea ce e atârnat, ..acățat, ..spânzurat ..înnădit de oarece. Și după asemănare; greutatea cumpenei, cumpenele, și adăogire, la Nicomah și Ermoghen. ἐξάρτησις = atârnat, acățare, spânzurare, înnădit. ἐξαρτηστής = acățător, amăgitor, atârnat, spânzurător, înnădit.

ἐξαρτηδόν) ἐξάρτημα -τος. το) ἐξάρτησις -εως. ἢ) ἐξαρτηστής -στοῦ, ὀ) vezi ἐρτάω.

ἐξαρτίζω (ἐξ, ἄρτιος, ἀρτίζω) = fac oarece cu soț, și după asemănare: împlinesc, îndeplinesc, ..săvârșesc, isprăvesc gătesc oarece pe deplin, ..desăvârșit, de nu-i lipsește nimic, și îngrijesc gătesc de ale plecării, ..de ale drumului, ..de ale războiului, etc. ἐξηρημένος = gata spre oarece. La Apostol și Ariano. ἐξαρτισμὸς, ἐξάρτησις = încărcare, încărcătură, împlinire, săvârșire, gătirea pe deplin a celor trebuincioase. La Ariano.

ἐξαρτισμὸς -οῦ.ό) ἐξάρτισις -εως.ἢ vezi ἐξαρτίζω.

ἐξάρτυσις -εως.ἢ vezi ἐξαρτύω.

ἐξαρτύω (ἐξ, ἀρτύω) = îngrijesc..., pregătesc..., gătesc cele trebuincioase de oarece. ἐξαρτύομαι = sunt gata de oarece, ἅπασιν ἐξηρτυμένος = îngrijit..., pregătit cu toate cele trebuincioase. ἐξάρτυσις

= îngrijire, pregătire de toate, cele trebuincioase, aflarea tuturor celor trebuincioase de-a gata.

ἐξάρυσις -εως.ή vezi ἐξάρυω.

ἐξάρυω (ἐξ, ἄρυω) = scot apă din oarece, sec, zleiesc, deşert oarece, și după asemănare: storc, apăs oarece, strâng tare în oarece, de-i scot zeama, ..mustul. la Erot: și Hipocrat. ἐξάρυσις = scoaterea apei din oarece, zleire, deşertare.

ἐξαργῆς (din ἐξ, ἀρχή) = din început, și iarăși, de iznoavă, din nou.

ἐξαρχία -ας.ή (ἐξ, ἀρχή) = ezarhie, stăpânire de șase inși.

ἐξαρχία -ας.ή (ἐξαρχος. ὁ.ή. χον vezi ἐξάρχω.

ἐξάρχω (ἐξ, ἄρχω) ἐξάρχομαι = încep eu cel mai dintâi oarece. La Homer și Sofocli. ἔξαρχος = începător, cel ce începe oarece întâi el, și după asemănare: cel mai dintâi, cel mai mare îngrijitor peste oarece, și exarh, cel mai mare peste cele bisericesti. ἐξαρχία = exarhie, slujba, cinul exarhului.

ἐξάρω, de timpuri la ἐξάρω.

ἐξὰς -δος.ή vezi ἔξ.

ἐξασθενέω -ῶ (ἐξ, ἀσθενέω) = sunt de tot slab, ..topit, bolesc de tot. La Hipocrat. ἐξασθενίζω = slăbesc, topesc pe oarecine de tot.

ἐξασθενίζω vezi ἔξ.

ἐξασκελής -έος. ὁ.ή. λές (ἐξ, σκέλος) = cu șase craci, ..părți, despărțit în șase părți, la Galino și Pavl: Eghin:

ἐξασκέω (ἐξ, σκέω) = deprind,.. dădau.., învăț.., exersez pe oarecine la oarece cu desăvârșire, îngrijesc.., gătesc.., împodobesc oarece cu desăvârșire, cât se poate mai bine, ..mai frumos. ἐξασκέω -ομαι = lucrez.., mă silesc.., mă sânguiesc.., mă strudesc la oarece ca să învăț foarte bine, de deprinz.., mă dădau.., mă exeresc cu oarecine desăvârșit, mă gătesc.., mă împodobesc foarte bine, ..frumos. ἐξάσκησις = deprindere, dădare, învățătură, exercitare, lucrare, silință, sânguință, strudă, muștră, manevră, găteală, împodobire,

ἐξάσκησις -εως. ή vezi ἐξασκέω.

PAGINA 1853 IOANIDU 815

ἐξασμένη din ἐξάπτω.

ἐξαστάδιος. ὁ.ή. ον (ἐξ, στάδιον) = de șase stadio.

ἐξαστερία -ας.ή vezi ἐξάστερος.

ἐξάστερον -ου.τό (ἐξ, ἀστήρ, ἄστρον) = constelația stelelor celor șase, ce se cheamă cloșca, găinușa.

ἐξάστερος. ὁ.ή.ρον (ἐξ, ἀστήρ) = seninos, înseninos, cu senin)
ἐξαστερία = seninm cer curat.

ἐξαστία -ας.ή vezi ἔξαστις.

ἔξαστις -εως.ή și ἔξεσθης. αἱ ἐξέστες și ἔξαντις -ἐξάντις și ἐξαστία -ία? poate că din ἐξ, ‘?εζω -ομαι sau din ἐξ, ἄζω -ομαι = firele ațele ce rămân la capătul, ..sfârșitul unei pânze nețesute, ce atârână ca niște floci, ..ca niște ciucuri, și firele ce rămân despărțite când se descamă, ..destramă o pânză la căpătâie, la Hipocrat, Galino, Polidevc, și Eliodor la manuscrise.

ἐξάστιχος. ὁ.ή. χον (ἔξ, στίχος) = de șase stihuri, ..viersuri, ..șire, ..rânduri, ..linii.

ἐξαστράπτω (ἐξ, ἀστράπτω) = fulgeră..., lucec..., strălucesc afară.

ἐξλαστυλος. ὁ.ή λον (ἔξ, στύλος) = cu șase stâlpi, ..coloane.

ἐξασφαλίζω (ἐξ, ἀσφαλίζω) = întăresc, întepenesc, întemeiez, asigur, siguripsesc) ἐξασφαλίζομαι = mă întăresc, mă învăț, mă întem: mă asigur, mă siguripsesc. La Strabon și Iosif.

ἐξάτης. ὁ.ή vezi ἐξάντης.

ἐξατιμίζω, ἐξατιμίζω -μέω -μόω (ἐξ, ἀτιμάζ -μάω -μέω) = de tot necinstesc, ..ocăresc înjur, rușinez pe oarecine, îi ridic toată cinstea. La Sofocli.

ἐξάτμησις -εως.ή vezi ἐξατιμίζω.

ἐξατιμίζω -ῶ, și ἐξατιμίζω (ἐξ, ἀτιμίζω -μίζω ξατιμίζω) = scot aburii, ..fumul din oarece, de aburez, exaburez, schimb., prefac oarece în aburi, trezesc oarece, la Hipocrat, ἐξατιμίζομαι = mă schimb, mă prefac în aburi, scot aburi din mine, mă trezesc. La Aristotel. ἐξάτμησις ξατιμής = trezire, prefacere, schimbare în aburi, dezaburire.

ἐξατονέω -ῶ (ἐξ, ἀτονέω) = sunt de tot slab, n-am nici o putere, ..nici un ton.

ἐξατραπής -ου.ὁ = portar împărătesc, și capugibașă. La Teopomb.

ἐξάπτω (ἐξ, ἄπτω) = săr, salt în sus din oarece, săr, salt afară.

ἐξανάζω, ἐξανάινω (ἐξ, ἀνάζω, ἀνάινω) = usuc, zvânteț, sec oarece de tot. ἐξανάζομαι, ἐξανάινομαι = mă usuc, mă zvânteț, mă topesc, mă sec de tot. La Aristotel.

ἐξανάινω, vezi ἐξανάζω.

ἐξαυγής -έος. ὁ.ή γές (ἐξ, αυγή) = alb, luminos, strălucit, strălucitor, sclivisit, cu luciu, lucitor, la Evripid.

ἐξαυδῶ -ῶ (ἐξ, ἀυδῶ) = spun, grăiesc, vorbesc, strig, zic afară ceea ce am în gândul meu. La Homer.

ἐξαυθαδιάζομαι (ἐξ, ἀυθαδιάζομαι) = obrăznicesc de tot, mă fac..., mă arăt de tot obraznic, ..dârz, năvălesc cu obrăznicie. La Iosif.

ἐξᾶυθις, ἐξᾶυτις, ἐξυτῆς (ἐξ, ᾶυθις) = iar, iară, iarăși, încă, din nou, de iznoavă, și îndată, numai îndată, dintru acest ceas, de acum, la Arat și Iosif.

ἐξαυλέω -ῶ (ἐξ, ἀυλέω) = taiu, stric gura, crăpătura fluierului, îl fac netrebnic, ..de nici o treabă, îl fac să cânte, ..să sufle urât. Și după asemănare: asurzesc pe oarecine cu strigări, ..cu cântece, ...cu sunete urâte, ἐξηυλημένος = asurzit, ce ia

PAGINA 1854

trecut, ..ia dat sunetul, ..strigările, ..cântecele prin cap, ..prin urechi. La Esih: și Sinesie și Polidevc. ἔξυλος = fluier stricat, ce scoate glas urât. La Polidevc.

ἐξαυλίζομαι (ἐξ, ἀυλίζομαι) = ies dintr-o locuință, ..dintr-o casă afară, mă mut dintr-o casă în alta, ..dintr-un loc în altul, ..dintr-o locuință în alta. La Xenofon.

ἔξυλος. ὁ.ἡ. λον vezi ἐξαυλέω.

ἐξάυζω ἐξ, ᾶυζω) = cresc, mă măresc, mă fac foarte mare, fac oarece să crească, ..să se mărească foarte mult.

ἐξᾶυσαι din ἐξάυω.

ἐξυστὰρ -ρος. ὁ vezi ἐξάυω.

ἐξυτῆς (ἐξ, ἀυτῆς τῆς ὥρας) = dintru acest ceas, din ceasul acesta, de acum înainte, la Arat, și Iosif vezi și ἐξᾶυθις.

ἐξᾶυτις vezi ἐξᾶυθις.

ἐξυτομολέω -ῶ (ἐξ, ἀυτομολέω) vezi ἀυτομολέω. ἐξυτομολέομαι τὸ σύνθημα = vând parola ostășească la altul dosind din locul meu. La Enia.

ἐξάυτω, ἐξάύω (ἐξ, ἀύω) = stric tare, dau chiote. ἐκδ' ἧύς' ἐγὼ = am strigat tare, am dat un chiot. La Sofocli, din care ἐξάύσω, ἐξήύσα, ἐκ ἧύσα.

ἐξυχενίζομαι (ἐξ, ἀυχενίζομαι) = arunc frâul din cap, nu mă pun la jug, și după asemănare: nu mă supun la nimeni, mă scol, mă răzvrătesc împotriva oarecăruia, umblu cu gâtul în sus, mă îndărătnicesc. ἐξυχενισμός = pizmă, îndărătnicie, nesupunere, împotrivire la stăpânire. La Ieron.

ἐξυχενισμός -οῦ. ὁ vezi ἐξυχενίζομαι.

ἐξουχέω -ῶ (ἐξ, ἄουχέω) = prea mult, foarte mult mă mândresc, mă fălesc, mă laud, fāgāduiesc, și mă socotesc, ..gāndesc, ..nādājduiesc lucruri mari. La Sofocli.

ἐξουχμόςω (ἐξ, ἄουχμός) = usuc..., ard..., topesc cu seceta, la Diogen Laertie.

ἐξαύω vezi ἐξάυτο.

ἐξάυω (ἐξ, ἄυω) = de tot usuc, ard..., aprind, mă usuc la soare, ..la vânt, ..la foc, și frig până se usucă, ..se arde. Și trag, scot afară, împing afară. ἐξαστήρ = furculiță, clește, cărlig de carne, cu care scoate carnea din tingiri. La Polidevc, Esih: și Etimologicon.

ἐξαφάζειν (ἐξ, ἄφάζω) = își mișcă ochii, a-și întoarce ochii într-o parte și în alta, a se uita împrejur, prin toate părțile urât, ieșindu-și din minți, ca un nebun. La Hipocrat și Esih: vezi și ἄλλοφασεῖν.

ἐξαφαιρέω, ἐξαφέλω (ἐξ, ἄφαιρέω) = iau, trag, scot afară, deosebesc oarece, și după asemănare: εἰς ἐλευθερίαν ἐξαφαιρέσθαι - ἐξαφελέσθαι = a dezrobi pe oarecine, a-l scoate, a-l scăpa din robie, la Dem:

ἐξαφανίζω (ἐξ, ἄφανίζω) = de tot întunec vederea, și după asemănare: sting, prăpādesc..., șterg oarece de tot, de nu se mai cunoaște, pustiesc de tot.

ἐξαφέω, ἐξαφιέω, ἐξαφήμι (ἐξ, ἄφέω, ἄφήμι) = las sp iasă oarece afară, slobod, iert, nāpustesc oarece, lepād oarece, nu primesc.

ἐξαφθεις, din ἐξάπτω.

ἐξαφιδρόω -ῶ -δρόομαι -οῦμαι (ἐξ, ἄφιδρόω) = foarte mult mă nādușesc, și contenez de a mai nāduși, mi-am scos toată nādușeala, la Stoveu, unde cu greșeală se citește ἐξαφεδρουμένου, ἐξαφεδρυμένου, în loc de ἐξαφιδρουμένου.

ἐξαφιέω, vezi ἐξάφέω.

ἐξαφήμι vezi ἐξάφέω.

ἐξαφίμι, cu greșeală, în loc de ἐξάφήμι.

ἐξαφίστομαι (ἐξ, ἄφίσταμαι) = fug, mă depărtez de oarece, lepād oarece, scap de

PAGINA 1855

oarece, stau depārtat de oarece. La Sofocli.

ἐξαφνα) ἐξαφανίζω -ομαι) ἐξαφνικά) ἐξαφνικός -κή -κὸν -κῶς vezi ἄξάιφνης.

ἕξαφόροι -ων, οἰ.αἰ (ἕξ, φέρω) = șase hamali, șase inși ce ridică, trage oarece toți împreună. ἕξάφορον = greutate, sarcină, trăsură ce se ridică, ..se trage, ..se poartă de șase inși împreună, ..de șase hamali.

ἕξάφορον -ου.τό vezi ἕξάφοροι.

ἕξαφρίζω (ἕξ, ἀφρίζω, ξαφρίζω) = scot spumă, fac spumă, spumez, mă schimb, prefac oarece în spumă, și curăț spuma de pe oarece, la Eshil. ἕξαφρόω = schimb, prefac oarece în spumă, la Clim: ἕξαφρισμός ξαφρισμός = schimbare, prefacere în spumă, spumare, și curățenia, luarea spumei după oarece. La Clim:

ἕξαφρισμός -οῦ.ὀ) ἕξαφρόω -ῶ vezi ἕξαφρίζω.

ἕξαφύω (ἕξ, ἀφύω) = sec, sleiesc, golesc, scot toată apa din oarece, cum: sintr-un puț, etc. la Homer.

ἕξάχειρ -ρος. ὀ.ή. ρον (ἕξ, χεῖρ) = cel cu șase mâini.

ἕξαχῆ, ἕξαχῶς (ἕξ, ἕχω) = de șase ori pe atât, înșesit, în șase părți, și în șase chipuri, ..feluri, ..mijloace. la Platon, și Evstatie.

ἕξαχοίνικος. ὀ.ή. κον (ἕξ, χοῖνιξ) = de șase șinice, de șase ocale, ce cuprinde șase șinici, ..șase ocale. La Polidevc.

ἕξάχοος -χους. ὀ.ή. χουν (ἕξ, χόος -χοῦς) = de șase vedre, ce cuprinde șase vedre.

ἕξάχοδρος. ὀ.ή. δον (ἕξ, χόος -χόος -χοῦς) = de șase vedre, ce cuprinde șase vedre.

ἕξαχωριόω (ῶ) ἕξ, ἀχωριόω) = curăț paiele din grâu, ..din orz etc. vântur oarece.

ἕξαχῶς vezi ἕξαχῆ.

ἕξάψαλμος. ὀ.ή. μον (ἕξ, ψαλμός) = cu șase psalmi, ..cântece, ..cântări din chitară, ..din clavier, ..din harpă, ..din cobză, ..din tambură, exapsalm.

ἕξαψις -εως.ή vezi ἕξάπτω.

ἕξαωρία -ας. ή (ἕξ, ὥρα) = al șaselea ceas.

ἕξέβαλον, din ἐκβάλλω.

ἕξέβαν, în loc de ἕξέβησαν, din ἐκβαίνω, după dialectul eolicesc.

ἕξεγγνα΄ω -ῶ (ἕξ, ἐγγνα΄ω) = scot, scap pe oarecine de oarece prin cezășia mea, răspunzând eu pentru el. ἕξεγγνάομαι = mă pun chezaș pentru oarecine ca să-l scap dintr-o nevoie, mă chezașuiesc pentru oarecine, la Dem: ἕξεγγύη, ἕξεγγύησις = chezașie, chezașluire spre scoaterea oarecării. Și chezașie siguranță pentru oarece.

ἕξεγγύη -ης. ή) ἕξεγγύησις -εως. ή vezi ἕξεγγνα΄ω.

ἐξεγείρω (ἐξ, ἐγείρω) ἐξεγείρομαι) ἐξέγερσις -εως.ῆ) ἐξέχρω -ομαι vezi ἐγείρω. La Aristofan și Platon.

ἐξεγενόμην, din ἐκγίνομαι.

ἐξέγρω -ομαι vezi ἐξεγείρω.

ἐξεδαφίζω (ἐξ, ἔδαφος, ἐδαφίζω) = stric..., sfârâm..., dărăpân... dărăm..., prăpădesc oarece din temelie, scot și temelia afară. La Sibil:

ἐξεδιφρέυω (ἐξ, δίφρος) = arunc..., trântesc..., dau jos din car, ..din trăsura, ..după căluș.

ἐξεδόμην, din ἐκδίδωμι.

PAGINA 1856

ἐξέδρα -ας.ῆ) (ἐξ, ἔδρα) = cămară, ascunzătoare, și sală, salon, galerie, pridvor, foișor, la Evripid și Plutarh. ἐξέδριον = cămăruță, ascunzătoare mică, săliță, gălărioară, pridvoraș, foișoraș. La Cicero. ἔξεδρος = sculat, ridicat din locul său, și zgornit, izgonit din locul său, ..din casa sa, din locuința sa, depărtat de la sine, ..de la țara lui. Și străin. La Sofocli. Și după asemănare: γενόμενος ἔξεδρος = ieșind din mințile sale. La Ateneu. Și ἄρνεις ἔξεδροι = urâte cobe de păsări, păsările ce nu ne dau bune semne. La Aristofan și D: Cas:

ἐξέδριον -ου. τὸ) ἔξεδρος. ὁ.ῆ. δρον vezi ἐξέδρα.

ἐξέδω (ἐξ, ἔδω) = mănânc, rod de tot, de nu las nimic, papă tot.

Din care ἐξεδήδοκα.

ἐξεθέμην, din ἐκτίθημι,

ἔξει, în loc de ἔξεε, ἔξιθι, din ἐξέω, ἔξειμι.

ἔξει, din ἔχω.

ἐξείδω (ἐξ, εἶδω) = cunosc..., știu..., văd..., mă uit foarte bine. La Sofocli și Plutarh. Din care ἐξεδοῦ, cum „λάθρα ἐξιδού = uită-te vezi prin ascuns. La Sofocli și μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν = vedea curat, ..foarte bine, cu ochi mari, ..desluși. la Homer.

ἐξείη în loc de ἔξεστι = se poate, slobod, iertat este.

ἐξείης, în loc de ἐξῆς.

ἐξεικ?ζω (ἐξ, εἰκ?ζω) = prea mult semuiesc, ..semuiesc oarece cu altceva. Și închipuiesc, fac oarece să semene întocmai cu altceva. La Xenofon. ἐξεικασμένος = întocmai asemenea cu altceva, ce prea mult seamănă cu altceva. La Aristofan. ἐξίκασμα = asemănare întocmai cu altceva. La Iulian. ἐξεικὼς = după cum se vede, după cum se pare că se aseamănă, ..ce este întocmai.

ἐξείκασμα -τος. το vezi ἐξεικ?ζω.

ἐξεικονίζω (ἐξ, εἰκονίζω) = închipuiesc, înformez, zugrăvesc, întipăresc oarece întocmai cu altceva, fac întocmai, asemenea cu altceva. Fac chipuri, ..icoane, ..cadre întocmai întocmai ca celelalte, ..asemenea cu altceva, fac chipuri, ..icoane, cadre întocmai ca celelalte, și grăiesc în pilde, asemuind voroava cu alte vorbe, și scot copii, ..copiez întocmai ca celelalte. La Plutarh.

ἐξεικῶς -τωες.ὀ vezi ἐξεικ?ζω.

ἐξειλέω -ῶ, ἐξείλλω (ἐξ, εἰλέω, εἶλω) = desfăș, desfășur, desucesc, despletesc, dăzdeapăn, și după asemănare: fug, scap din oarece. La Etimologicon. ἐξείλλω, ἐξίλλω = împing afară oarece, scot afară din oarece lucrare, ...muncă cu sila, și depărtez, scot pe oarecine din proprietatea sa, ..din moșia afară. La Dem: ἐξείλησις = desfășare, desfășurare, desucire, despletire, desrăsucire, desdepărtare, dezdoială, la Platon. ἐξούλη = scoatere, depărtare, izgonire din proprietatea sa, ..din moșia sa, când io ia cineva cu sila. ἐξούλης δίκη = jalbă, plângere către stăpânire, pentru proprietatea sa, ..pentru moșia ce ia luat-o oarecine cu sila, ..de la care sa izgonit cu zborul. ἐξειλέομαι = mă desfăș, mă desfășur, mă desucesc, mă despăl, mă desdeapăn, și ies, fug, mă depărtez afară. La Marc Antoniu.

ἐξείλησις -εως.ῆ) ἐξείλλω. ἐξειλέω.

ἐξειῖλον, ἐξειλόμην, din ἐξέλω, ἐξαιρέω.

ἐξειλύω (ἐξ, εἰλύω) = rostogolesc spre afară, desfăș, desfășur, dezdeapăn. La Teocrit.

ἐξειμένος, din ἔξειμι = iertat, slobod, ce se poate urma.

ἔξειμι, din ἐξ, εἶμι, se zice la al treilea obraz, cum: ἔξεστι, ἐξέσται, ἐξεῖναι, ἐξῆν,

PAGINA 1857 IOANIDU 817

ἐξὸν = se poate., iertat., slobod este a se urma oarece, a fi iertat, „slobod, ..fiind iertat, ..slobod, ..ce este iertat slobod a se urma, ce nu e poprit, iar din ἐξ, εἶμι = ies afară din casă, ..din oarece. Și ἐξ, ἔω = mă satur, mă îndestulez, nu mai voiesc nimic, sunt afară de orice trebuință. La Homer, și Pindar.

ἐξεῖναι, din ἔξειμι vezi ἐξέσται.

ἐξειπεῖν, ἐξείπα, ἐξεῖπον (din ἐξέπω = spun., arăt., descopăr o taină, dau de față, fac cunoscut la obște, publicuiesc la obște, și zic, grăiesc, cuvintez, vorovesc. La Homer și Dem:

ἐξείργασμαι, ἐκειργασμένως, din ἐχεργάζομαι.

ἐξείργω și ἐξέργω după dialectul ionic (ἐξ, ἔργω, ἔργω) = opresc, popresc, stânjînez, depărtez, zgornesc, izgonesc, închid afară. ἐξείργομαι, ἐξέργομαι = mă opresc, și celelalte la Eshin, Tucidid, și Erodian și Dem:

ἐξείρημαι, ἐξειρήμην, din ἐξειρέω = spui, zic, întreb, ἐξείρηχομαι ταῦτα = tu ai zis acestea, tu le-ai spus.

ἐξείρομαι în loc de ἐξέρομαι după dialectul ionic, din ἐξέρω, ἐξείρω = întreb, cercetez.

ἐξειρύω la Homer vezi ἐξερύω.

ἐξείρω (ἐξ, ἔρω) = trag, întind, scot afară, τὴν γλῶτταν ἐξείραντες = trăgându-i scoțându-i limba afară. La Aristofan.

ἐξειρωνεύομαι (ἐξ, εἰρωνεύομαι) = îmi bat joc de oarecine, și iau oarece în glumă, socotesc oarece în glumă,

ἐξεις -ντος. din ἐξίημι.

ἔξεις din ἔχω.

ἐξεκατέρωθεν (ἐξ, ἐκατέρωθεν) la Proclu vezi ἐκατέρωθεν.

ἐξεκάυθην, din ἐκάω -ομαι

ἐξεκκλησιάζω (ἐξ, ἐκκλησιάζω) = adun, strâng pe norod la o adunare neobișnuită, fac o adunare neobișnuită, ..extrardinară. la Tucidid, Xenofon, Dem: și Aristofan. Iar la cele bisericesti însemnează depărtez pe oarecine de la biserică, ..de la cele sfinte, ..îl afurisesc. ἐξεκκλησιάζομαι = mă adun, merg la adunare, și mă depărtez, ..mă izgonesc de cele bisericesti, ..de cele sfinte.

ἐξέκλειον din ἐκκλείω.

ἐξεκλήϊσαν, în loc de ἐξέκλεισαν, din ἐκκληΐζω, după dialectul ionic.

ἐξέκνισε din ἐκκνίζω.

ἐξελάαν în loc de ἐξελε?ν din ἐξελάω.

ἐξέλαβον din ἐκλαμβάνω.

ἐξέλαθον, din ἐκλανθάνω.

ἐξελαιόω -ῶ (ἐξ, ἐλαιόω) = schimb, prefac în untdelemn, ..în unsori oarece, și frec, mânjesc cu untdelemn, ..cu unsori. ἐξελαιουῶν τὸ ὑγρὸν = umezeală.., zeama.., mustul.., îl schimb, îl prefac în untdelemn, ..în unsori, și τὰ κάρυα χρονιζόμενα ἐξελαιουῶται = nucile învechindu-se dobândesc mai mult untdelemn în ele, ..se fac unsuroase. La Teofrast.

ἐξελασία -ας. ἢ) ἐξέλασις -εως. ἢ) ἐξελατέος) vezi ἐξελάυνω.

ἐξελάυνω, ἐξελάω (ἐξ, ἐλάυνω, ἐλάω) = gonesc, zgornesc, scot, împing afară, dau afară,

PAGINA 1858

depărtez oarece, mân caii, ..boii și alte multe înțelegeri primește. După cuvintele ce i se adaogă, cum: alerg cu căruța, ..cu caii, ..călare după oarecine, și întinz, lătesc oarece bătându-l cu ciocanul, și amuț căinii la oarece. Din care: ἐξελάσω, ἐξελεῶ, ἐξήλακα, ἐξελήλακα, la Homer, Aristofan, Xenofon și Ateneu. Κέντρον ἐπὶ λεπτόν ἐξεληλαμένον = bold ascuțit, la Polidevc și ἐξεληλαμένα = lucrate întinse lățite cu ciocanul. La Erodian. ἐξελατέος = trebuie să se gonească, ..să se izgonească) ἐξελασία, ἐξέλασις = gonire, izgonire, goană, împingere, mergere, alergătură, mâiitură, plecare, la Xenofon) ἐξήλα (+)

ἐξελάω vezi ἐξελάυνω.

ἐξελέγχω (ἐξ, ἐλέγχω) = cercetez oarece cu de amănuntul, ..cu scumpătate, pârâsc., dovedesc cu bune dovezi, cerc, încerc oarece ca să mă adeverez, și arăt oarece de adevărat, și dojenesc, mustru, imprutez, ἐξελέγχειν ἐλπίδα -τύχην = a-și cerca norocul, ..nădejdea. la Polivie.

ἐξέλεθ', în loc de ἐξείλετο din ἐξαιρέω.

ἐξελέξω, din ἐκλέγω.

ἐξέλεσθαι, din ἐξαιρέω.

ἐξελευθερικὸς -κῆ -κὸν) vezi ἐξελεύθερος.

ἐξελεύθερος. ὁ.ἡ. ον (ἐξ, ἐλεύθερος) = iertat, slobozit, scutit, scăpat din robie, dezrobit, copil di iertat, ..din slobozit, ..din dezrobit.) copil., nepot ce se trage din slobozit, ..din iertat din robie, ..din dezrobit. Υόμοι ἐξελευθερικοὶ = prăvili, legi ce privește la cei sloboziți din robie. La Plutarh. ἐξελευθερόω -ῶ = slobod, iert, scutesc, scap pe oarecine din robie, dezrobesc pe oarecine. La D: Cas:

ἐξελευθεροστομέω) ἐξ, ἐλευθεροετομέω vezi ἐλευθεροετομέω.

ἐξελευθερόω -ῶ) vezi ἐξελεύθερος.

ἐξελεύθω (ἐξ, ἐλεύθω) de timpi la ἐξέρχομαι din care ἐξήλυθα, ἐξήλυθον și după scurtare ἐξῆλθα, ἐξῆλθον, ἐξελεθεῖν) ἐξέλευσις și ἐξέλυσις = ieșire din oarece, depărtare, plecare dintr-un loc. ἐξελευστέον = trebuie să ieșim afară, ..să ne ducem, să plecăm, să purcedem.

ἐξέλευσις -εως. ἡ vezi ἐξελεύθω.

ἐξελεύσομαι din ἐξελεύθω.

ἐξελήλακα, ἐξεληλάκεσαν, în loc de ἐξηλάκεισαν, din ἐξελ?ω.

ἐξελήλυθα, în loc de ἐξήλυθα, din ἐξέρχομαι, după dialectul atic.
ἐξελιγμός -οῦ. ὁ) ἐξέλικτος. ὁ.ή. κτον) ἐξελίητρα -ας. ή)
ἐξέλικτρον -ου. Τό ἐξέλιξις -εως. ή) ἐξελισμός -οῦ. ὁ) vezi ἐξελίσσω.
ἐξέλιπον, din ἐκλείπω.

ἐξελίσσω -ττω (ἐξ, ἐλίσσω -ττω) = desfăș, desfășur, desucesc,
despletesc dezdoiesc, desdeapăn, dezvelesc oarece. Întind oarece, și
după asemănare: tâlcuiesc., descopăr o pildă, deslușesc oarece
întunecat, ἐξελίσσομαι = mă desfăș, etc. la Xenofon, Plutarh, Api: și
Evripid. ἐξελισμός, ἐξέλιξις = desfășurare, desfășurătură, desuceală,
despletire, dezdoială, dăsdăpănare, dăzvălire, întindere, descoperire,
evoluție, mișcarea oștilor spre deschidere, ..spre întoarcere, de la un
căpătâi la altul) ἐξέλικτος = desfășat, desfășurat, desucit, despletit,
dezvelit, și ce se poate desfășa, ..desfășura, desfăș, desucesc,
despletesc, dezdoiesc

PAGINA 1859